EVANGÉLIUMI
KARÉNEKEK

„Beszélgetvén egymás között zsoltárokban és dicsénekekben és lelki-énekekben, énekelvén és dicséretet mondván szivetekben az Úrnak.“
(Eféz. 5, 19.)

Válogatott zsoltárok, hála-, dícsérő- és lelki énekek gyűjteménye.

Keresztyén énekkarok, valamint ifjúsági- és evangélizáló gyülekezetek használatára.

(Jel. 1, 8.)

ORADEA-NAGYVÁRAD, 1928.
Kiadja a ROMÁNIAI BAPTISTA SZÖVETSÉG Magyar Osztálya
Oradea, Aleea Principesa Elena No. 10.

Nyomatott a „MERCUR“ Grafikai Müintézetben Oradeán.

I.

1. Isten szeretet.

Az Isten szeretet; és aki a szeretetben marad, az Istenben marad és az Isten is ő benne. I. János 4, 16.

1. Dí - csér - jé - tek Is te - nün ket, óh mert Ő a sze - re-
2. Sze - re - tet, ki szent Fi - ad- ban, ki - je - len - tet - ted ma-
3. Sze - re - tet, ben - ned hisz szí-vem, Bár fel nem fog az e-

tet; Zengj i - mát Né - ki én lel-kem, Ki sze - rel - mét é - re-
gad; Sze - re - tet, cso-dás nagy vol - tod Min-den el - mét meg-ha-
szem; Ad - jad óh, hogy Ben - ned él - jek Mindvé - gig hű - sé - ge-

zed! Sze- rel- mé- nek hő su - gá - ra Át- hat föl-det és e-
lad! Gyer-me-kid - ről vi - selsz gon-dot Á - po - lod és ne - ve-
sen. Sze - re - tet, hass ál - tal en-gem, Hogy jól meg- is - mer - je-

get. Sze-re - tet - ről zeng ö - röm-mel Fent di - csőn a mennyse-reg!
led, S leszáll - va a bű - nö - sök-höz, Ő - ket üdv - re ve - ze - ted.
lek; Sze-re- tet, óh ta - níts en - gem Hőn i - mád - ni Té - ge - det!

2. Áldjátok az Urat!

Áldjátok népek, a mi Istenünket! Zsoltár 66, 8.

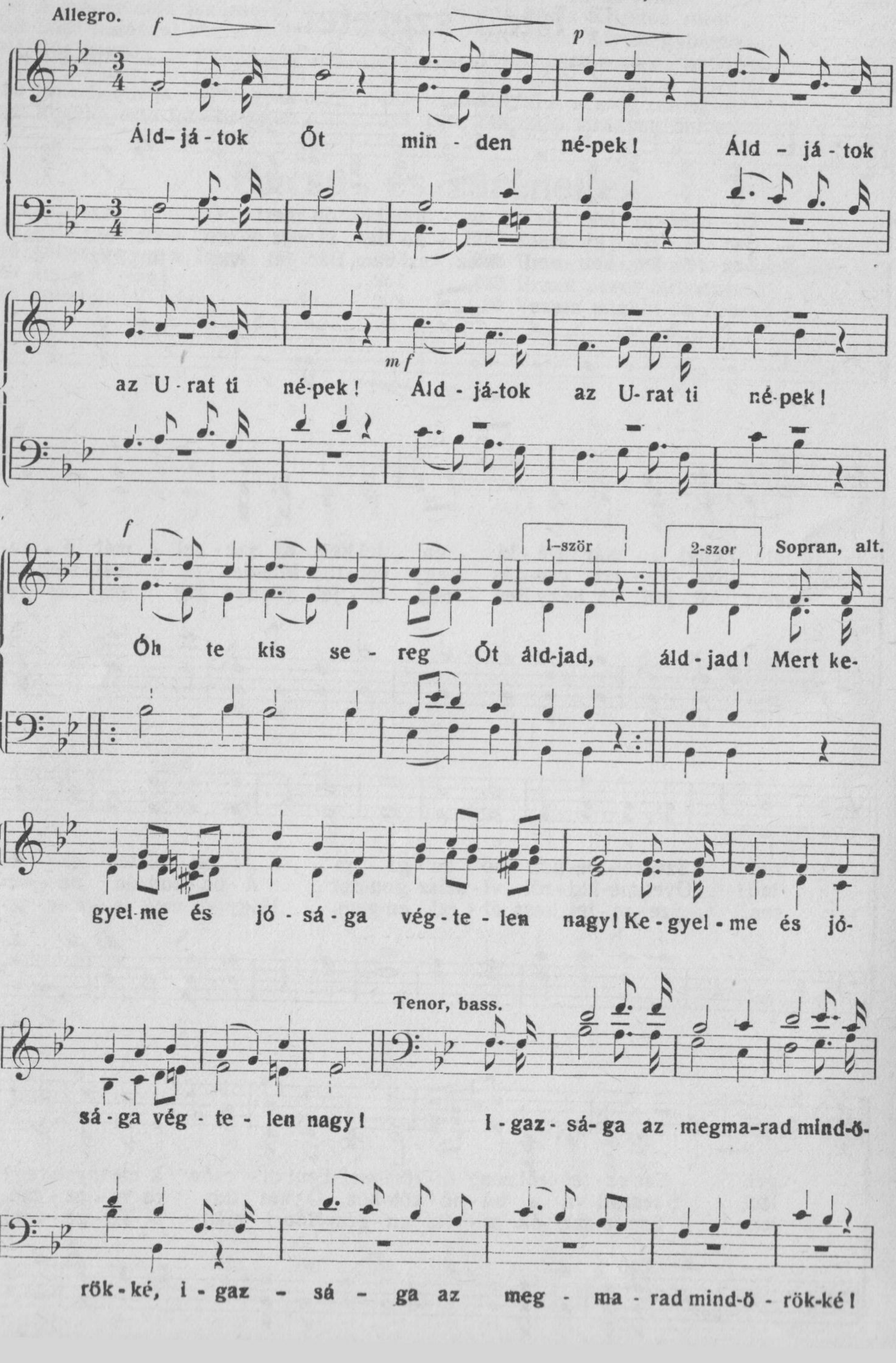

Kar.

f

Áld - já - tok az U - rat! Min - den

Áld - já - tok az U - rat óh

p

mé - pek áld - já - tok Őt. Áld - já - tok Őt.

3. Oly kedves dolog . . .

Jó dolog az Urat tisztelni. Zsolt. 92, 2.

Palmer C.

Vivace.

mf

Oly kedves do-log az U - rat tisz-tel-ni. Néked U-ram é - ne - kel - ni oh

p

f

mily kedves, minden reggel kegyelmességed, minden éj jel igaz beszéded, kegyel-

Mert meg-vi dá-mi - tál———

med és i - gaz sá- god hir - det - ni ví- dá - mi tál en-

ge-met mert meg-vi-dá-mi - tál en-gem a Te mű - ve - id-del. Ke-zed munkájá-

ban———

mű-ve-id-ben ör-ven-dek én és di-csé-rem ka-rod nagy ha - tal-mát. Te hagysz mű -

mf *f* Largo

vedről zen-ge-ni engem, s én di-csérem hatalmad! Uram, a Te mű-ve- id a Te mű-

mf

ve - id na - gyok. U - ram, a- Te mű - ve - id a Te mű - ve - id na-

p

gyok. Te U - ram, nagy Is - ten vagy s az ma-radsz ö - rök - ké Te U-

p

ram nagy Is - ten vagy az ma-radsz ő - rők-ké. A te ke - zed mű- ve - i U- na-

gyok na - gyok

ff

ram a te ke-zed mű - ve - i na - gyok. Kezed - nek mű - ve - i oh mily

a tempo

na-gyok na - gyok. I gen é - kes do - log az U - rat tisz- tel-

ni. Né-ked zeng-ni oh nagy fel - sé - ges Is - - - - - - ten. Mű - ve-

oh mily na gyok!

rit. *f*

id mily nagyok; szent mű-ve - id na- gyok, na - gyok, na - gyok!

4. Dicsérem az Urat.

Áldom az Urat minden időben, dicsérete mindig ajkamon van. Zsoltár 34, 2.

Allegro moderato.

m f

Di - csé-rem én az U-rat és áldom minden-kor, dí- csérem én az

f

U - rat és áldom minden - kor, dí - csé - rem én az U - rat, dí -

csérem én az U - rat és ál-dom minden - kor és áldom min-den-

p

kor, az Ő dí - csé - re - te, dí - csé - re -

az Ő dí - csé - re - te, az Ő dí - csé - re - te

te, az Ő dí - esé - re - te, dí - csé - re - te az én

f
szám-ban vagyon mindenkor, min - den-kor az én szám - ban

vagyon!

mf Az Úr-ban di-cse-

Az Úr - ban di-cse - ke - dik

mf
ke - dik, az Úrban di - cse - ke - dik az én lel - kem! Az

f di - cse - ke-dik az én lel - kem!

f *ff*
Úr-ban di - cse - ke - dik, az Úr-ban di-cse - ke - dik, az Úr-ban di-cse-

f
ke - dik az én lel - kem! Az én lel - kem!

5. A hívők bátorsága.

Aki lakozik a felséges Istennek rejtekében, a mindenható Istennek árnyékában nyugoszik. Azt mondom azért és az Urnak: Én oltalmam vagy és én erősségem, én Istenem; Ő benne bízom! Zsoltár 91, 1—2.

Stein C.

Andante. *mf*

Ki la - kik az Is-ten rej - te - ké-ben s nyugszik a

Mindenha-tó ár - nyé - ká-ban, az szól az Úr-hoz: Én ol-

f

tal-mam vagy és e-rős vár, Oh U - ram benned bí-zom, én ol-

talmam vagy és e - rős vár, óh U - ram ben-ned bí-zom!

mf

Oh

mf

U- ram benned bí - - - - - - - zom

Én ol - talmam vagy és erős vár, én ol-talmam vagy és erős

Fine.

vár, én ol - talmam vagy és erős vár óh U-ram ben - ned bí - zom.

Nem il - let té - ged a ve-sze-de - lem és az os- tor nem

kö- zel- get a te haj - lé - kod-hoz, Mert pa - ran-csolt az

an - gya - lok - nak te fe - lő - led, hogy ő-

riz - ze - nek té - ge - det min-den ú - ta - id - - ban.

Da capo al Fine.

6. Intő szózat.

Dicsérjétek az Urat, mert jó dicséretet mondani a mi Istenünknek! . . . Zsoltár 147, 1.

Andante. Weis L.

p

Jó do - log, jó, az U - rat di - csér-ni, di-csér - ni Őt minden nap, di-

p

Dolce

pp

csér-ni Őt minden nap, Őt di-csér- ni ked-ves do-log, Őt dicsér-ni kedves do-

pp

p

log. Jó do-log, jó, az U-rat di - csér-ni, di-csér-ni Őt min-den

jó jó

nap, jó di-csér - ni Őt min-den nap, óh miły

di- csér-ni Őt min-den nap, Őt di-csér-ni Őt minden-

ked - ves do - log, mily ked - ves do - log, Őt di - csér - ni

nap, Óh mily ked - ves

p

ked-ves do - log. Jó do - log, jó, az U - rat di - csér-ni

s ál - da - ni Őt minden nap, ál - da - ni Őt min-den

min - den

Dolce

nap. Őt di - csér - ni ked-ves do - log, Őt di - csér - ni ked-ves do-

pp

log, ked-ves do - log.

7. Uram, jóságod végtelen.

Uram, az égig ér a te kegyelmességed; a te hűséged a felhőkig! Zsoltár 36, 6.

Solo. *p*

Uram, jó - sá - god vég - te - len, U - ram, jó - sá - god vég - te - len

Kar

Uram, jó - sá - god vég - te - len, U - ram, jó - sá - god vég - te - len!

Solo.

p *mf*

ir - gal - mas - sá - god, ir - gal - mas - sá - god, ir - gal - mas - sá - god ö -

Kar. *f*

rök - ké meg - ma - rad! U-ram, jó - sá - god vég - te - len, U -

1-ször 2-szor

ram jó - sá - god vég - te - len! len! Hal - le - lu - ja!

Hal - le - lu -

ja! Hal-le-lu-ja! Hal-le-lu-ja! Hal-le-lu-ja! Hal-le-lu-

ja! Hal-le-lu-ja! Hal-le-lu-ja! Hal-le-lu-ja! Hal-le-lu-ja! Halle-lu-

ja, Hal-le-lu-ja! Hal-le-lu-ja! Hal-le-lu-ja!

8. Óh nagy Isten.

Az egek beszélik Isten dicsőségét és kezeinek munkáját hirdeti az égboltozat. Zsoltár 19, 2.

Maestoso. **Mrs. Clara H. Scott.**

mf

Oh nagy Is-ten müved óh mily dicső; óh nagy Is-ten müved óh mily di-

Mit böl-cse-ség - - gel al-ko-tál, mit böl-cse-

p *f*

cső! Mit böl-cse-ség - gel al-ko-tál mit bölcseség-gel alko-

Mit bölcseséggel al-ko-tál mit böl - cse-

mit bölcseséggel

ség - - - gel al - ko - tál.

tál mit böl-cse-ség-gel al - ko - tál. A föld tel - jes, tel-
ség - - gel al - ko - - tál.

al - ko - tál, mit böl cse-ség gel al - ko - tál.

jes di-cső-sé-ged-del, a föld tel - - jes dí csõ- sé - ged - del.

Tenor solo. Allegro moderato.

az U - rat - - di - csé-rem, a - míg - - - é - lek én.

di-csé - rem az U - rat, a míg é - lek én.

Sopran, alt. Duett.

A U - rat - - - di - csé-rem - - - a - míg é - lek én.

Di-csé rem én, di - csé - rem én az U - rat míg é-lek én.

Kar. A tempo

Én Is - te - nem, mű-ved óh mily di-cső ; én Is - te-nem, mű ved óh mily di-

cső. Mit bölcse-ség - gel al - ko - tál, óh nagy Isten! Mit böl-cse- ség- gel

Sopran, alt. Duett

Az U - rat di - csé - rem. a-

al - ko - tál óh nagy Is-ten di - csé - rem az

mig é - lek én az U - rat dí - csé - rem

U - rat, a - mig é - lek én, ál - dom a-

mig é - lek én, a - mig é - lek én, a - mig é - lek én, a - mig é - lek én,

9. Mária dicséneke.

Akkor mondá Mária: Magasztalja az én lelkem az Urat! Lukács ev. 1, 46.

Andante. Grunholzer.

Lel-kem magasz-tal-ja az U - rat, lel-kem ma gasz-tal-ja az U-

rat és ör - vend szívem ö - röm-mel és ör - ven-dez az én

szí - vem meg-tar-tó Is - te - nem-nek! Mert az Úr meg-te-kin-

té a szol - gá - ló lá - nyá - nak ál - la - po - tát. Im ez i-

dő-től fog - va bol - dog - nak mond en - gem min - - den

f

nem - ze - - dék, mert nagy dol - go - kat tett ve - lem az Ur, mert nagy

f

dol - go - kat tett ve - lem az Ur, a - ki ha-talmas, a - ki ha-talmas és

p

szent az Ő ne - ve; az Ő ir - gal-mas-sá-

p

mf

ga, az Ő ir - gal - mas-sá - ga, va-gyon a - zokon, a - zo-kon, va-gyon

nemze- dékről nemze-

p *mf*

a - zo - kon va - gyon a - zo - kon, a - zo - kon, kik Őt fé - -

dék - re

f

lik. va-gyon a - zo - kon, va - gyon a-

Az Ő ir - gal-mas - sá - ga

zo - kon, kik Őt fé - lik. Az Ő ir - gal-mas - sá - ga vagyon

mf

a - zo - kon va - gyon, a - zo - kon, kik Őt fé - lik. Lel kem

f

ma - gasz - tal - ja az U - rat, lel - kem ma-gasz - tal - ja az U-

ff

rat, lel-kem az U - rat, lel - kem az U - rat.

10. Dicséret.

Méltó vagy Uram, hogy végy dicsőséget, tisztességet és erőt János jel. 4, 11.

Je-ho-va, Je-ho-va, Je-ho-va nagy nevednek mi há-lát mondunk most, mi

há-lát mondunk most. Je-ho va, Je-ho-va, Je-ho-va szent ne-ved-nek ma-

gasz-ta-lás és dics és tisz-te-let le-gyen. Á-men, Á - men.

Mig egy-kor majd e-zen vi-lág, sza-vad-ra por-ba mu ik át,

s gyer-me-kid E-lőt-ted csak Téged dicsérve meg-je-len-nek. Ha egykor

p

mint e - rős Ki - rály U-runk nagy fényben e - lő - áll, óh ak - kor nagy

ff

ö-röm-mel szent vagy, szent vagy, szent vagy zeng - jük el! Hal-le - lu - - - -

Hal-le - lu -

p

ja, hal - le - lu - - - - ja! Hal - - le - lu - ja, hal-

ja! Hal-le - lu - ja! Hal - -

f

le - lu - ja, hal - le - - - - - lu - ja! Dics és há - la, dics és há-

le - lu - ja!

la! Ö - - - - - rök há - la! Há - la, há - la, há - la! Há - la,

há - la, tisz - te - let és di - csé - - - ret, ö - - rök - ké.

mind ö - rök - ké, mind-ö - - - rök - ké! Hal - - le - lu-

ja, hal-le - lu-ja, hal - le - - lu - ja! Á - men, á - - - men!

Hal - le - lu - ja,

11. Uram, csupán Te rólad . . .

Az Urnak kegyelmességét mindörökké éneklem! . . . Zsoltár 89, 2.

1. U - ram, csu - pán Te ró - - lad Re - beg ö - röm - mel
2. Ne - héz, sok tar - to - zá - - som U - ram, Te meg - fi-
3. És meg - nyi - tád szá-mcm - ra Zárt ka - pu - ját a

aj - kam, Ki meg - ke - res - tél en - gem, Meg - kö - nyö - rül - ve
zet - ted S a bün - te - tést he - lyet - tem, Ma - gad U - ram el-
menny - nek, Hol tár - sa - im - mal egy - kor Né ked ö - rök - re

Kar.

raj - tam, Óh há - la Te Né - ked!
vet - ted, Óh há - la Te Né - ked! Óh há - la Te Né - ked!
zen - gek, Óh há - la Te Né - ked!

12. Hirdessétek az Urat!

Magasztaljátok az Urat, mert jó, mert örökkévaló az Ő kegyelme. Zsoltár 118, 1.

Andante. Rolle H J.

mf *p* *mf* *p*

Hir - des-sé - tek az U-rat, mert jó; az U - rat, mert jó; ir - gal-mas-

mf

sá - ga ma-rad ö - rök - ké, ir - gal-mas - sá - ga ma-rad ö - rök - ké. Ezt

Vivace

mond-ja most Iz - rá - el: nagy ir - gal - mas - sá - ga ma - rad, ma-rad ö - rök-

Andante

p

ké, ma - rad ö - rök - ké. Ezt mond ja most az Á - ron há - za:

Andante

p

Vivace

mf *p*

nagy jó - sá - ga, nagy jó - sá - ga ma - rad ö - rök - ké, ma - rad ö - rök-

Vivace

f

•ké. Mondják hát, a - kik fé - lik az U - rat: nagy jó - sá - ga, nagy jó-

Andante

sá - ga ma - rad ö - rök - ké, nagy jó - sá - ga, nagy jó - sá - ga ma - rad ö - rök

ké, ö - - - rök - ké, nagy jó - sá - ga, nagy jó - sá - ga ma - - - - -

nagy jósága, nagy jó-

rad, nagy jó - sá - ga, nagy jó - sá - ga ma - - - - - rad ö-rök-

sá - ga ma - - - - rad, nagy jó - sá - ga marad, marad ö-rök-

ké, ö - rök - ké, ö - rök - ké!

13. Zengjétek Jézus nagy voltát.

És az Ige testté lett és lakozék mi közöttünk . . . aki teljes vala kegyelemmel és igazsággal. János ev. 1, 14.

f

1. Zeng - jé - tek Jé- - - zus nagy vol - tát! Di - csé - ri Őt a
2. Mond - já - tok ezt ti vér - ta - nuk, Kik Ér - te hal - ta-
3. Te meg - vál - tott - - ja Iz - rá - el, Tartsd Ki - rá-lyod-nak
4. Óh em - be - rek - - nek ez - re - i, Mind hiv, hogy jöj - je-

f

menny, Di - csé - ri Őt a menny! Di - csé - ri Őt, a nagy Ki - rályt!
tok, Kik Ér - te hal - ta - tok! Di - csér-jük Jes - se gyö - ke - rét!
Őt, Tartsd Ki - rá - lyod-nak Őt. Hir - desd: köz-tünk Im - má - nu - el!
tek, Mind hiv, hogy jöj - je - tek. A lel - ke - ket meg - ment - he - ti.

Kar. És mond - - - - - - - - - juk,

És mondjuk, mondjuk, mondjuk, mondjuk, mond - juk,

mond - - - - -

mondjuk, mondjuk: Te Ur____ vagy s nagy Ki rály!

14. Szent, szent, szent . . .

És a négy lelkes állat meg nem szünik vala nappal és éjjel ezt mondani: szent, szent, szent az Ur.
János jelenései 4, 8.

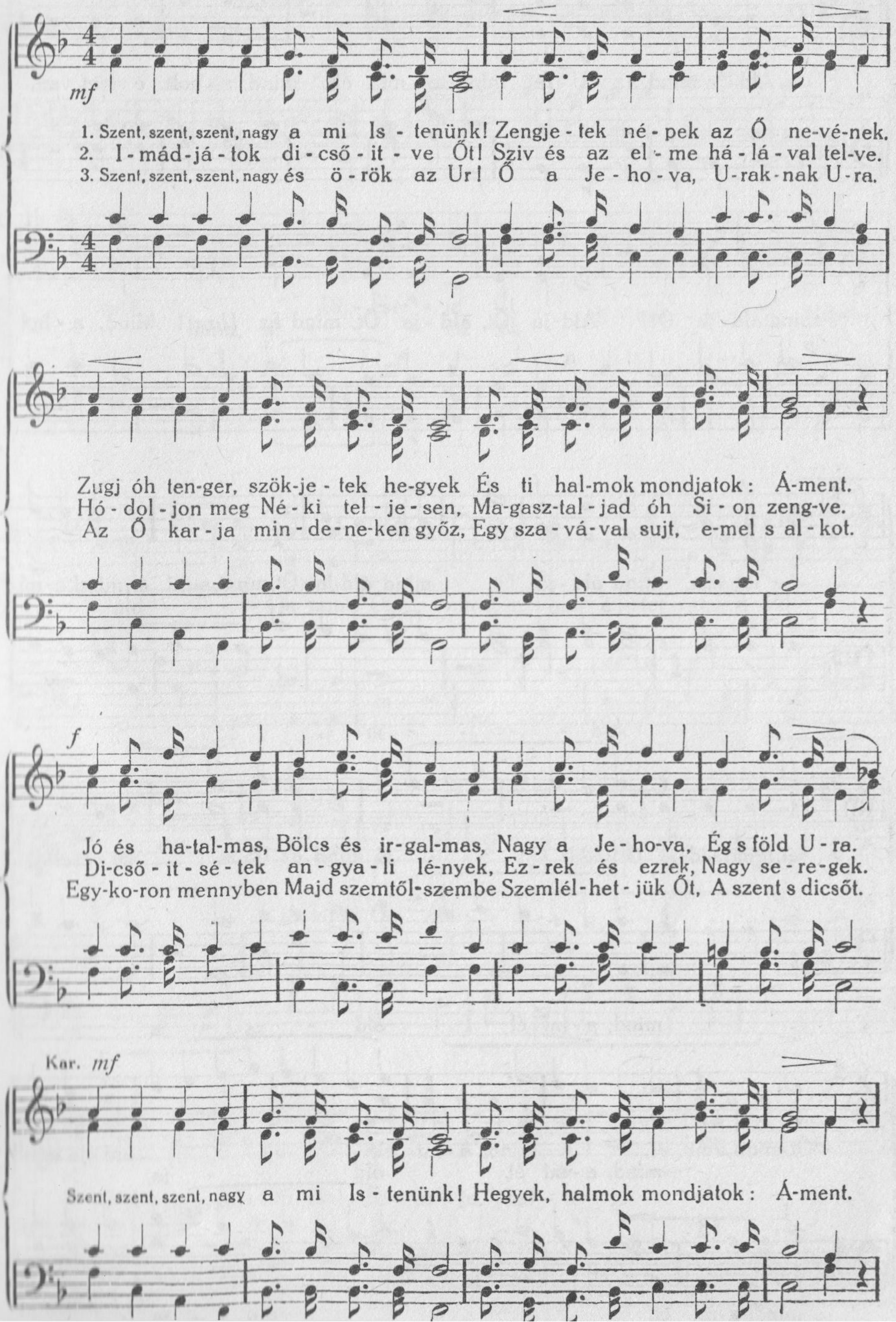

15. Áldja mind az Urat, mind ami él!

Minden lélek dicsérje az Urat! Zsoltár 150, 6.

Áld - ja mind az U - rat, mind, a - mi él, mind, a - hol é - let van,

mind áld - ja Őt! Áld - ja Őt, áld - ja Őt, mind az U-rat! Mind, a - hol

é - let van, mind áld - ja Őt, mind áld-ja Őt, mind, a-mi él, mind, a - mi

él, mind áld - ja Őt! Áld - - - - ja mind az U - rat! Di - csér - je

Őt, mind, ami él, mind, a - mi él, áld - ja mind

mind, a - mi él, áld - - - ja,

Őt! Di-csér - je Őt, di - csér - je Őt, mind áld - ja az U-
mind áld - - ja Őt,

rat! Di - csér - je Őt, di - csér - je Őt, áld - ja,
mind, a - - mi él,

áld - - - - ja mind Őt, mind, a - hol é - let van, áld - - -

- - - - - - - ja mind Őt! áld - - - - - - - - ja

áld - ja mind Őt! Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - - - - - ja!

16. Örvendjetek!

Örvendezzetek az Urnak, földnek minden lakosai! Zsoltár 100, 1.

Maestoso. **Braun J.**

Ör - vend - je - tek! Ör - vend - je - tek! Ör - vend - je - tek Ő - né - ki

Né - - - - - pek,

em - - - be - rek! Szol - gál - ja - tok ö - röm - mel! Szol - gál - ja-

Né - - - - - - pek,

Szol - gal - ja - tok ö - röm - mel!

tok! Né - - - - - pek, Szol - gál - ja - tok ö - röm - mel! nagy ö - röm - mel! Jer - tek az

Né - - - - - pek,

Ur e - lé! Jer - tek az Ur e - lé, uj - jon - gás - sal, uj - jon-

gás - sal! Jer - tek, jer - tek nagy ö - röm - mel! Tud - já - tok - e, hogy

tud - ni jó: nem mi va-gyunk az al - ko - tók! Mert mi csak

Mert

nyáj, csak nyáj va-gyunk és Ő a mi Pász - to - - - runk!

mi csak nyáj,

Allegro

f

Jer - tek hát be Ő ka - - pu - in, itt el - hal min - den

baj — és kin! Jer - tek hát be Ő ka - - pu - in, itt el - hal

p

min - - den baj és kin! Men - je - tek há - lá - val csar - no - ka-

i - ba, ad-ja-tok há - lát, di-csér - jé - tek Őt! Mert az Ur jó-

sá - ga, mert az Ur jó - sá - ga, nagy ke-gye ma-rad s i - gaz - sá - ga

meg-ma-rad, meg - ma - rad ö - rök - ké! Ör-vend-je - tek! Ör-vend-je-

tek! Az Ur - nak né-pek ör - vend-je - tek!

17. Isten dicsőítése a teremtésben.

Tiéid az egek, a föld is a Tiéd; e világot minden benne valóval Te fundáltad. Zsoltár 89, 12.

Klein B.

E nagy vi - lág, a menny, az ég, a föld, Ő te-rem-

E nagy vi - lág____, a menny, U-runk-tól támadt, Ő

tet - te mind-ezt, az Ö - vé,

te - rem - tet - te, minden az Ö - vé Ö - vé e - rő és ha - ta-lom

Ő te-rem-tet-te mindazt E nagy vi-

E nagy vi-lág, e nagy vi - - lág a menny

lág, az egész nagy vi - lág, a menny, a föld, a

e nagy vi - - lág,

e - gész vi lág,

a föld

a menny, föld a mi U-run - ké, Is - te-nün-ké. Ö-vé az e - rő

a menny, a föld Ö-vé az

és a ha - ta - lom, minden az Ö - vé, Őt di - csé - rik az an-

gya-lok, mind az é - gi se - re - - gek, mind az é - gi se-
mind az é - gi se - re - gek,

re - - - - gek.
ösz - szes lé - nyek.

Di - csér - jük mi is Őt!

ösz-szes é - gi lé - nyek.

18. Szent érzelem.

Mint a szarvas kivánkozik a folyóvizekre, ugy kivánkozik az én lelkem Hozzád, óh Isten! Zsoltár 42, 1.

1. Szent ér - ze - lem töl - ti keb - lem, Hoz - zád vá - gyom Is - te-
2. Sujt - son bár a vész a por - ba: Nem ren - di - ti meg szi-
3. Ha há - zad - ban i - mád - ko - zom: Lel - kem bé - kén meg - pi-
4. Bol - dog - sá - gom Te ná - lad van: Ve - zesd hát ugy lá - ba-

nem, Ol - tal - mad-ban nyug-szik lel - kem, Te vagy ne-kem min-de-nem.
vem; El-veszt - he - tek min dent sor - ba', Ha Te megmaradsz ne-kem.
hen; Ke-gyes sze-med rám náz tu - dom, Nyugszom a - zért csen-de - sen.
mat, Hogy egy-kor szent or - szá - god - ban Szin - ről - szin - re lás - sa - lak.

19. Hirdessétek, hogy Isten a szeretet.

Szerelmeseim, ha így szere'ett minket az Isten, nekünk is szeretnünk keli egymást. János I. 4, 11.

Deciso.

1. Hir-des - sé - tek han - gos szó-val, Hogy Is - ten a sze - re - tet.
2. Zeng-jé tek ezt: e vi - lá - got Úgy sze - ret- te Is - te-nünk,
3. Bol-dog szó ez, a - mely mond ja, Hogy Is - ten a sze - re - tet,

Er - ről szól a föld szép- sé- ge, Ezt hir - de - tik az e - gek.
Hogy szent fi - át le - kül - döt-te Meg-men-tő - ül mi ne-künk.
Bol- dog az, ki - nek a szí- vét Hit és hű-ség töl - ti meg.

Kar.

Hal - le - lu - ja, mily i - gaz-ság, El-ménk a - lig fog - ja fel,

Mé - gis han-gos é - ne - kek - ben Ví gan ez - tet zeng - jük el.

20. Dicsérd az Urat szüntelen.

Dicsérem az Urat teljes szivemből: az igazak környezetében és gyülekezeteiben. Zsoltár 111, 1.

Agitato

1. Di-csérd az U-rat én lel-kem, Di-csér-jed Őt há - la tel - ten,
2. Ő tő - le kap-tad lel - ke-det, Ő tő - le nyer-ted él - te - det,
3. Ő ment ki bár - mi baj kö - zül, Ő óv meg min den vész e - lől,

Minden he-lyen és min-de-nütt Az Al-ko-tót s Üd - vö - zí - tőt.
Ő bir-ja a te sor-so-dat, Ő hord ja a te gon - do - dat.
A por-ból kar-ja fel - e-mel, Ő he-lyez ö - rök üdv - re fel.

Kar.

Di-csér-jed reg-gel jó ko rán, Nap-fel-köl-tén és al - ko - nyán,

Haj-nal-ban, dél-ben, éj - je - len. Di-csér-jed Ö - tet szün - te - len.

21. Intő szavak.

Munkálkodjatok ne az eledelért, amely elvész, hanem, amely megmarad. János 6, 27.

Allegro moderato.

p *mf*

1. A haj - nal pír - ja mond - ja én ne - kem, Az Úr vi-
2. Igy szól a ré - ten dísz - lő sok vi - rág: Ne hagy - jad
3 A kis pa - tak, mely szom - jat csil - la - pít, Ir - gal - mas-
4. Az al - ko - nyat ezt ad - ja tud - to - mul: „Kö - zelg a

cresc.

lá - git zord ös - vé - nye - men S ha hal - lom a ma - dár - ka é - ne-
el, oh em-ber az i - mát! A mé - hek ser'- ge is züm-mög fe-
sá - gi tet-tek - re ta - nít. A gyors fu - tá - sú fel - hők in - te-
vég,légy kész,ha hív az Úr!“ Igy szól a csil-lag, a sok mil - li-

pp

két, Ezt é - nek - li: Em - ber! U - rad dí - csérd! Az
lém: A jó i - ránt légy buz-gó és se - rény! Légy
nek: Hasz-nál-jad fel üd - vöd - re él - te - det! A
ó: „A te A - tyád a szent nagy al - ko - tó!“ A

Al - ko - - tót dí - csérd!
buz - gó és se - rény!
jó - ra él - te - det!
szent, nagy al - ko - tó!

22. Tekints szemeiddel.

És világosítsa meg értelmetek szemeit, hogy tudhassátok mi az ő elhivásának reménysége. Efézus 1, 18.

Dolce.

1. Te - kints sze-me - id- del, a ma-gas- ba fel, A- mi - kor ra gyog
2. Te - kints sze-me - id- del, e föld te - rén át! A me - ző, li - get,
3. Te - kints sze-me - id- del, te-kints s az e - rőt Meg-ta - lá - lod a

a mil'- jó csil-lag! Mi - ről be-szél-nek neked szép fé-nyük-kel, Szavuk néma,
hegy, ró- na, völ-gyek E- gyüt-te- sen min-den, a-mit sze-med lát, Szellemi han-
mely-től jő min-den, Im meg-le - led csu-dás mű-ve - i - ben Őt Lent e földön

fp

crésc.

de a szí-vig hat
gon mi-ről zengnek? Beszélnek a nagy al-ko - tó - ról, Az Ő e - re - je, s hatal-
és fent mennyekben

f

mű-ről. Nagy vol - ta, bölcsesse - ge oly csudás! Dícs né - ki és ma - gasz - ta - lás

23. Halld, meg imánk!

A törvénynek cselekedeteiből egy test sem igazul meg Ő előtte. Róma 3, 20.

Grave. Wilder Solon.

Halld meg i- mánk! Halld meg i - mánk, hall-gass meg U-runk! Hallgass meg

U - runk! Mert sze-gé - nyek va- gyunk s gyengék, Halld meg i-mánk,

1. és 2. Sopran.

A - ki né-kem megnyiltál, Rejts magadba üdvkőszál,

1. és 2. Alt.

Kar.

Halld meg i-mánk! Halld meg i-mánk! Hall-gass meg

Ol-da- lad szent fo- lyó - ja, mely-ből víz és vér fo - lya,

U - runk, mert mi gyen-gék s sze-gé-nyek

Né-kem üd-vöt sze-rez-zen, Bűn i-gám-tól meg-ment-sen!

va - gyunk, Halld meg i- mánk, U - runk!

Férfi kar.

Tör-vé-nyed-nek e - le - get az én mű-vem nem te - het, Buz - gó-

sá-gom ég - ne bár, Kö- nyűm foly - na mint az ár, El nem ven - né

Női kar

bű - nö - met, E - gye-dül csak a ke - gyed. Mi - vel mit sem

hoz - ha - tok, Ke - resz-ted - re bo- ru - lok, Mez - te-len, hogy fel-ru-házz!

Ár-ván bíz-va, hogy meg-szánsz. Tisz-tát-la - nul já - ru - lok, Moss meg

Kar.

óh, mert meg-ha - lok! Most míg é - lek e föl - dön, És ha

majd ha - lá - lom jön, Ha éj völ-gyén át-szál - lok, Ha bí-rám e-

lé ál - lok: A - ki né-kem meg-nyil-tál, Rejts ma-gad ba üdv-kő- szál!

24. Adj áldást!

Áldott legyen az Isten . . . ki megáldott minket minden lelki áldással. Efézus I, 3. Sámuel II. 7, 29

tretto.

1. Ál - dá - sod gaz-dag fo - lyó - it Öntsd e vi - lág - ra és hadd
2. Ál - dá - sod gaz-dag fo - lyó - i Zúg - nak a tá - vol - ba' már,
3. Ál - dá - sod gaz-dag fo - lyó - it Küld le oh még ma né - künk,

Jőj - jön a bé - ke i - dő meg; Ön-tözd a szá-raz ta - lajt!
Jőjj le a bű-nös szí - vek - re Jőjj le te meny-nye- i ár!
Most, hogy e-ped-ve itt ké-rünk, Kész be - fo - gad-ni szí - vünk.

Kar.

Adj ——— ál-dást bő - ven,

Adj ál - dást, adj ál-dást bő-ven, A-mint i - gé - ri i - géd,

Hi-szen egy csepp is oly üd - vös, Küld lel-ked bö ö - zö - nét!

25. Az áhitat időszaka.

Keressétek az Urat és az Ő erejét; keressétek az Ő orcáját szüntelen. Zsoltár 105, 4.

1. Oh á - hi - tat i - dő - sza - ka! A fá - ra - dal - mak-
Ve - szély-től meg-ment Ő ma-ga, Oh á - hi - tat i-
2. Oh á - hi - tat i - dő - sza - ka Mi - kor a min - den
Az - ért gond - já - ba át - a-dom És rá - te - szem min-
3. Óh á - hi - tat i - dő - sza-ka Ha bús az él - tem
De nem fe - led - lek el so - ha Oh á - hi - tat i-

ból to - va Gyön - gé - den Is - ten - hez ve - zetsz, Ki-
dő - sza - ka! Ve - szély - től meg - ment Ő ma - ga Oh
ség - U - ra Áll - ké - szen és meg - áld - ja azt, Ki
den ba - jom! Az - ért gond - já - ba át - a - dom És
nap-pa - la, Ü - dítsd fel óh Te en - ge - met, Míg
dő sza - ka, De nem fe - led lek el so - ha Oh

nek ba - jom el - mond - va lesz; És im se - gé - lyül
á - hi - tat i - dő - sza - ka-
tő - le kér se - gélyt, vi - gaszt. És - mond - ja: „Ar - co-
rá - te - szem min - den ba - jom.
majd el - é - rem a meny - nyet. És le - te - szem ván-
á - hi - tat i - dő - sza - ka.

Fine.

jő ne - kem Meg - vál - tóm rész - vét - tel - je - sen.
mat ke - resd, I - gém az él - ted nap - ja lesz.
dor - bo - tom A sír - ba föl - di sá - to - rom.

Da capo al Fine.

26. Mi késztet hálára?

Dicsérjétek őtet nap és hold; dicsérjétek őt minden fényes csillagok. Zsolt. 148, 3.

Vivace. Liebig F.

mf

1. A - mi - kor ked - ve - sen tün - dö - köl a nap az é-
2. A - mi - kor friss rü - gyek se - re - ge tá - mad a fá-
3 A - mi - kor od' a - dón ol - va - sok a bib - li - á-

f

gen S di - sze - leg a vi - rág e - zer - nyi szín - ben a
kon S es - te a csil - la - gok mill' - jó - it fel - jön - ni
ban S meg - je - len Al - ko - tóm én - ne - kem nagy - jó - sá-

p

ré - - - ten.
lá - - - tom. Lel - ke - met egy hó - do - ló szent ér - zü-
gá - - - ban.

p Largo

let Hat ja át, s há - lá - ra kész - - - - - - - - - tet.

27. Közelebb Jézushoz.

Bízzál fiam! Megbocsáttattak a néked te bűneid. Máté 9, 2.

Allegretto.

1. A ti - ed va-gyok, hisz sza-vad mond-ja: „Meg-bo - csá-tot-tam ne-
2. Szentelj fel hát ma Szentlel - ked ál - tal A ke-reszt baj-no - ká
3. Oh mi é - des az, ha a szív buzgón Sze - rel - med be-mé-lyed
4. Mély sze - re - tet van, mit szív meg nem mér, Ha nincs jó kö - zel ve-

Kar.

ked!“ Mé-gis ó-ha-jom foly-ton na-gyob bul, Ná-lad len-ni, kö-ze-lebb.
vá, A-mim volt ne-kem, Te ér-ted a-dom És e kár lesz hasznommá
be; S az-tán le-te-szi ma-gát s min-de-nét Új-ból sze-rel-med-be le.
led, Nagy ö-röm van, a-mit szem el nem ér, Ha nem lát-ja ké-pe-det.

Oh vonj

en - gem kö-zelb Jé-zu-som, A ke-reszt-nek tör-zsé-hez. Oh vonj

engem engem

en-gem, en-gem Kö-zelb Jé-zu-som, A kereszt-nek tör-zsé-hez.

28. Izráel pásztora.

Oh Izráelnek pásztora, hallgass meg, aki vezérled Józsefet, mint juhnyájat, aki ülsz a Kérubimokon, jelenj meg fényeddel! Zsoltár 80, 2.

Moderato.

p Iz - rá - el pász- to - ra

Iz - rá - el pász - to - ra hall — -- -- gasd! Iz - rá - el

Iz- rá - el pász - to - ra

pász - to - ra hall — -- -- gass meg, Iz - rá - el pász - to - ra

Dolce.

ki ve - zér - led Jó - zse - fet mint a ju - ho-

kat, Je - lenj meg, je lenj meg, ki ülsz, a Ké - ru-

Iz - rá - el pász - to - ra, hall - - - - gass meg

bi - - mo - kon! Je - lenj meg, Iz - rá - el, pász-to - ra

m f

Dolce

Iz - rá - el pász - to - ra hall - gass meg, Ki ve zér - led

Jó - zse - fet mint a ju - ho - kat je - lenj meg

hall - - - gass meg, hallgass meg!

pp *r* *p*

hall - - - jad, hall - jad! Gyűjt-sed ösz - - - - sze

Iz - rá - el pász-to - ra hall - jad!

f *mf*

nagy Pász - tor, A té - vely - gő vi - lá - - - got, Hogy a

p

te ke - gyel-med - - ben, Min-den em - ber „egy" le - - gyen.

29. Fohász a hazáért.

És légy kegyelmes a te népednek, kik ellened vétkeztek, megbocsátván nékik minden bűneiket. Király. 1. 8, 50.

Maestoso. Erkel Ferenc.

1. Is - ten áldd meg a ha - zát, ab - ban min - den né - pet, Mely ha küzd vész
2. So - kat vét - ke - zett e nép a - ka - ra - tod el - len; Nem hall - gat - ta
3. Oh nagy Is - ten, fo - gadj el s bű - nünk meg - bo - csás - sad, Rút szel - le - mét

szel, baj - jal, meg - ke - res - sen Té - ged. Bi - zo - dal - mát te be - léd, Mindig hithűn
szent i - géd, hogy sze - rin - te él - jen. És e mi - att oly gyakran é - le - sen meg -
űz - zed el a vissza - vo nás - nak. Bé - kes ség és sze - re - tet drága napját

he - lyez - ze, Nagy - sá - gát és e - re - jét csak Tő - led sze - rez - ze.
ha - son - lott Segymás el - len ál - dat - lan, rút har - cot foly - ta - tott.
hoz - zadd ránk, Áldd e hont, e nem - ze - tet és vi - dítsd fel or - cánk.

Zenekiséret mellett az ismétlés e ⊕ jeltől kezdődik.

30. Oh, hogy szeresselek.

Megőrzi az Ur mindazokat, kik őt szeretik. Zsolt. 145, 50.

Con moto.

1. Oh, hogy sze - res - se - lek Hűn si - ga - zán, Mind - job - ban
2 Ke - res - tem más fe - lé Az üd - vö - met, De szí - ven
3. Ha - bár gond, fáj - da - lom Nyom un - ta - lan, Mé - gis min -

29. Fohász a hazáért.

És légy kegyelmes a te népednek, kik ellened vétkeztek, megbocsátván nékik minden bűneiket. Király. 1. 8, 50.

Maestoso. Erkel Ferenc.

1. Is - ten áldd meg a ha - zát, ab - ban min - den né - pet, Mely ha küzd vész
2. So - kat vét - ke - zett e nép a - ka - ra - tod el - len; Nem hall - gat - ta
3. Oh nagy Is - ten, fo - gadj el s bű - nünk meg - bo - csás - sad, Rút szel - le - mét

szel, baj - jal, meg - ke - res - sen Té - ged. Bi - zo - dal - mát te be - léd, Mindig hithűn
szent i - géd, hogy sze - rin - te él - jen. És e mi - att oly gyakran é - le - sen meg -
űz - zed el a vissza - vo nás - nak. Bé - kes ség és sze - re - tet drága napját

he - lyez - ze, Nagy - sá - gát és e - re - jét csak Tő - led sze - rez - ze.
ha - son - lott Segymás el - len ál - dat - lan, rút har - cot foly - ta - tott.
hoz - zadd ránk, Áldd e hont, e nem - ze - tet és vi - dítsd fel or - cánk.

Zenekiséret mellett az ismétlés e ⊕ jeltől kezdődik.

30. Oh, hogy szeresselek.

Megőrzi az Ur mindazokat, kik őt szeretik. Zsolt. 145, 50.

Con moto.

1. Oh, hogy sze - res - se - lek Hűn si - ga - zán, Mind - job - ban
2 Ke - res - tem más fe - lé Az üd - vö - met, De szí - ven
3. Ha - bár gond, fáj - da - lom Nyom un - ta - lan, Mé - gis min -

té - ge - det: Halld meg i - mám. Meg - vál - tóm té - ge - det
nem le - lé Azt, csak ben - ned. Kell hát, hogy té - ge - det
den - ko - ron Ez lesz sza-vam: Hogy Jé - zus té - ge - det

Kar.

Meg - vál - tóm té - ge - det
Kell hát, hogy té - ge - det Mind - job - ban hín Sze - res - se - lek!
Hogy Jé - zus té - ge - det

31. Koronázzuk a királyt!

Azt azonban látjuk, hogy Jézus . . . dicsőséggel és tisztességgel koronáztatott meg! Zsidók 2, 9.

Allegretto moderato.

1. Dí - csér - jük Jé - zus, nagy ne - vét, Ki - ált - sunk: Ho - zsan-
2. A nyel - vek, né - pek nem - ze - tek E szé - les föl - dön
3. Dí - csér - je min - den lény e hőst, Ö - rök di - a - da-
4. Én is di - csé - rem vé - le - tek Lel - kem-nek pász - to-

nát! Dí - csér - ve ko - ro - náz - zuk Őt, A
át Szol - gál - ják Őt, a Meg - men tőt, A
lát; Dí - csér - jék a meg - vál - tot - tak A
rát! Dí - csé - rem zeng - ve, lel - ke - sen A

Kar: Raj - ta te - - hát, raj - ta

föld s a menny u - rát!
föld s a menny u - rát!
föld s a menny u - rát!
föld s a menny u - rát!

Ko - ro - náz-zuk a ki - rályt, ko - ro-
Raj - ta te - - - hát, raj - ta

Ko - ro-náz-zuk a ki-rályt, ko - ro-

te - hát

náz-zuk a ki-rályt!
te - hát

Raj - ta ko - ro - náz - zuk a föld s menny u-

náz-zuk a ki-rályt!

Ko - ro-náz - zuk! Raj - ta te - hát!

rát!

Ko - ro-náz - zuk a királyt! Ko - ro - náz - zuk ki - rály - lyá
Ko - ro-náz-zuk! Raj - ta te - hát!

Ko - ro-náz-zuk a ki-rályt! Ko - ro - náz-zuk ki-rály-lyá

ko - ro - náz - - - - - - - zuk a ki - rályt!

Jé - zus Krisz-tust a föld és menny u - rá - vá!
ko - ro - náz - - - - - - - zuk a ki - rályt!

Jé - zus Krisz-tust a föld és menny u - rá - vá!

32. Jézus a hű barát.

Eljött az embernek Fia . . . a bűnösöknek barátja. Lukács 7, 34.

Moderato.

mf *p*

1. Óh mily hű ba-rá-tunk Jé-zus! A-ki min-den-kor se-gít,
2. Jön a bú és ki-sér-té-sek? Nincsen ö-röm csil-la-god!
3. Fá radt vagy és meg-ter-hel-ve? Jól es-nék az eny-hü-lés?

mf

Mily jó e-lé-je i-má-ban Vin-ni él-tünk ü-gye-it.
Ne csüggedj el ily ó-rák-ban, Az Úr e-lé lépj le-gott!
Fá-rad-tak e-re-je Jé-zus, Hoz-zá jön-ni óh ne késs!

Gyakran szivünk fel-za-var-juk S nyugtunk tel-je-sen ki-hal;
Ha leg-na gyobb a szük-sé-ged, Kö-zel-ben van a se-gély,
S e-gye-dül állsz el-ha-gyat-va? Ta-nulj ben-ne biz-ni csak

Mert az Úr e-lé nem hoz-tuk I-má-ban ügyünk ha-mar.
Hozd az Ur e-lé i-má-ban, A mi ki-noz shidj, re-mélj!
És hozd minden-kor vi-dá-man Az Úr e-lé dol-gi-dat!

33. Üdv-kőszál.

Hanem egy a vitézek közül dárdával döfé meg oldalát és azonnal vér és víz jöve ki abból. János 18, 34.

Bassus solo. **Lorenz E. S.**

1. A ki né - kem meg - nyil - tál, Rejts ma - gad - ba
2. Mi - vel mit sem hoz - ha - tok, Ke - resz - ted - re

üdv - kő - szál! Ol - da - lad szent fo - lyó - ja,
bo - ru - lok, Mez - te - len, hogy fel - ru - házz,

Mely - ből víz és vér fo - lya, Né - kem üd - vöt
Ár - ván, bíz - va, hogy meg - szánsz. Tisz - tát - la - nul

sze - rez - zen, Bűn - i - gám - tól meg - ment - sen!
já - ru - lok, Moss meg, óh mert meg - ha - lok!

Kar.

Tör - vé-nyed-nek e - le-get Az én mű- vem nem te- het,
Most, míg é - lek e föl- dön És ha majd ha - lá - lom jön,

Buz - gó- sá - gom ég - ne bár, Köny-nyűm foly-na mint az ár,
Ha éj völ- gyén át - szál-lok, Ha bí - rám e - lé ál - lok:

El nem ven - né bű - nö- met, E - gye- dül csak a ke- gyed!
A - ki né - kem meg - nyil- tál, Rejts ma- gad- ba üdv - kő - szál!

34. A közbenjáró.

Én ezekért könyörgök . . . akiket nékem adtál, mert tiéid. János 17, 9.

Andante.

1. Nézd Meg-vál-tó - mat, Ő ér - tem e - se - dez, Kell, hogy meg hall-
2. Is - ten, A-tyám, az, ki nem hágy el soh'-sem, Ke- gyel- mi sza-
3. Bé - ke ez hat - ja át dú - san szí - ve - met, Oly bé - ke, mi-
4. Meg - vál-tott té - ged, dí-csér - jed te - hát Őt, Mu-tasd, hogy Meg-

gas - sa az A - tya sza - vát; Sze - ret en- gem hév - vel, ha-
vá - nál biz - to - sabb mi van? Nem - so - ká - ra é - rek majd
lyen - ről nem tud a vi - lág, Csak Jé - zus ad - hat - ja, mind
vál - tód lett Ő né - ked is; I - mád - koz - zál buz - gón, hisz

bár csak szenny fe - dez. Add hát lel - ked, el - méd, szí-
ví - gasz - tel - je - sen Szép Sá - lem - be, jöjj s le - szünk
ezt a nagy ke - gyet, Ah Té - ged is é - des bé-
Is - ten min - de - nütt, Hall - ja az i - má - kat, Ő

Kar.

ved Né - ki át!
ott bol - do - gan!
ke has - son át!
hall té - ged is.

Te é - ret - ted es - dek, Te é - ret - ted

es - dek, Min - den - ko - ron es - dek Si - mád - ko - zom én.

35. Üdv Te néked!

És éneklének új éneket, mondván: Méltó vagy, hogy elvedd a könyvet és megnyisd annak pecséteit; mert megölettél és megváltottál minket Istennek a te véred által . . , János jel. 5, 9.

Andante.

1. Üdv Te né - ked Jé - zus Krisztus, Egy - kor meg csú - fol - ta - tott,
2. Oh Te szent hus - vé - ti Bá-rány, Mily nagy az a sze - re - tet,
3. Üdv, i - má - dás, há - la né-ked, Zeng-jen ö - röm - é - ne-künk'

É - gi Bá - rány, a - ki ér - tünk A ha - lál - ba a - da - tott.
A - mely a Te szí-ved lak - ja, Mely szív ér - tünk szen-ve - dett.
Nagy ka - ra az an-gya - lok-nak Di - cső - ít - sen mi - ve - lünk.

Üdv Te né-ked nagy Meg-men-tő, Bű-nünk ter - hét hor-do - zó!
Bű - ne - in - ket ön - ma - gad - ra Vé - ve ér - tünk vé-re - zél,
A - ki egy-kor meg-gya-láz - va, Bé-ren - cek gúny-ja va - lál;

Át - ka - rol - ni ó - hajt té - ged Hit - ke - zünk, oh üdv - a - dó.
S meg-nyit-va a menny-or - szá - got. Ne-künk o - da út le-vél.
Nem - so - ká - ra el-jössz dics-ben, Pró - fé - ta, pap és ki-rály.

36. A jó pásztor.

Én vagyok a jó pásztor; a jó pásztor életét adja a juhokért. János ev. 10, 11.

Dolce.

1. Hű pász - to - ra a Si - on nyá - já - nak: Jé - zus, kö-
2. Im holt - te - tem-ként fekszünk mi it - ten, É - let - re

nyör-günk im Né - ked. Ki é - pí - ted oly szor - ga-
Te kelt - hetsz csu - pán; Kö - vek vagyunk csak s mily ke-

lom - mal Or - szá-go-dat és né - pe-det. Ve - zess a nyáj - hoz
mé - nyek, Te ki - fa - rag - hatsz i - ga-zán. Ke - zed - be fog - hatsz

p

o - da min - ket Adj é - le - tet, ak - lod - ba vigy!
ki - mí - vel - ni, Hogy sze - re - tet - tel be - he-lyezz

mf

Legyünk szent-
Is - ten - nek

f

ség - ben él - ve, Né - ked I - gaz, hű - sé - ges ju - ha - id.
tem-plo - má - ba min - ket, Melyet né-ped - ből é - pí - tesz.

37. Óh ne menj előlem Jézus.

És mikor Jézus tovább ment onnan, két vak követé őt . . . könyörülj rajtunk Dávidnak fia. Máté 9, 27.

Con moto.

1. Oh ne menj e - lő - lem Jé - zus, Halld ki - ált szí - vem!
2. Kegy-tró - no - don adj nyu - gal - mat, Kí - nom-tól né - kem,
3. Csak ben-ned van bi - zo - dal-mam Te ö - rök szik - la,
4. Te vagy a ví - gasz for - rá - sa Bű - nö-sök üd - ve,

Hol más-nak mu-tatsz ke - gyel-met, E - lő - lem se menj!
Lásd itt ál - lok bűn-bá - nó - lag, Ví-gasz-tald szí - vem!
Mint szegény ná - lad meg - nyug-szom Most és minden - ha.
Légy szí-vem-nek nyu-go - dal - ma És leg-jobb ré - sze.

Fine.

Kar.

Jé - zus! Jé - zus! Halld ki - ált szí - vem.

D. S. al Fine.

II.

38. Lejött a Messiás.

Ne féljetek, mert ime hirdetek néktek nagy örömet, mely az egész népnek öröme lészen. Lukács 2, 10.

Allegretto.

1. Ö-röm, ö-röm, óh drá-ga kedves hír, Me-lyet hir-det-tek an-gya-lok.
2. Ö-röm, ö-röm, óh zeng-je ezt a szót Lel-ke-se-dés-sel a-ja-kunk!
3. Ö-röm, ö-röm, mul-jék min-den bá-nat, Megnyertük a leg-jobb ví-gaszt

Nagy kegyről és sze-re-tet-ről be-szél. Ö-röm, a-mely-nél nem lehet nagyobb.
Hír-des-se nyelvünk e di-cső va-lót: Itt van ve-lünk, üdvünk, éltünk, javunk.
Bi-zony-sá-ga Is-ten ir-gal-má nak, A-ki le-jött, a szent, a nagy si-gaz.

Kar.

Im le-jött, A Mes-si-ás. És ho-zott Sza-ba-du-
Im le-jött, A Mes-si-ás. és ho-zott sza-

lást. Most meg-nyílt a menny ne-künk Oh ö-
ba-du-lást. Most megnyílt a menny ne-künk

röm Az Úr ve - lünk
Óh ö-röm! Az Úr ve-lünk!

39. Te érted véremet...

De Ő megsebesíttetett a mi álnokságunkért, megrontatott a mi bűneinkért. Ézsaiás 53, 5.

Largo.

1. Te ér - ted vé - re - met Ad - tam s tes-tem se - bes,
2. Sze - gény, ki - csiny va - lék, E föl - dön jár - va lenn,
3. El - hagy - tam ott - ho - nom, A menny - ben tró - no - mat,
4. Üd - vöt hoz-tam ne - ked És ö - rök é - le - tet

mf *p*

Hogy mely a - latt va - lál Á - tok - tól ment le - hess!
Hogy bol-dog s nagy le - hess Te majd a menny - be' fenn;
S ín - ség - ben jár - tam itt, Gya - lá - zat, kín a - latt.
Sá - tán bé - kó - i - ból Im ki - men - tet - te - lek.

Morendo.

ff *pp*

Vé - rem te ér - ted folyt, S mit téssz te ér - tem? Szólj!
Ti - ed volt é - le - tem S te élsz - e én ne - kem?
Ezt tet - tem lel - ke - dért, De mondd, te mit te - vél?
Meg - győz - tem a ha - lált S te ér - tem mit a - dál?

40. Megváltónk lábához.

. . . vala egy Mária nevezetű testvére, ki is Jézus lábainál leülvén, hallgatja vala az Ő beszédét. Lukács 10, 39.

Allegretto.

p

1. Meg-vál-tónk lá-bá-hoz le-ült Má-ri-a, Hall-gat-ta i-
2. Meg-vál-tónk lá-bá-hoz Hoz-ta ke-ne-tét. Má-ri-a, tisz-
3. Meg-vál-tónk lá-bá-hoz Bo-rult Má-ri-a, Egy reg-gel azt

mf

gé-jét Be-tá-ni-á-ban, Ki-vá-lasz-tot-ta ja-vát
tel-vén Az-zal Mes-te-rét. Az Úr szí-ve-sen ve-vé,
lát-ván: Fel-tá-madt U-ra Ment és hir-de-té leg-ott:

mf

Üd-vül Jé-zust, szent sza-vát. Jé-zus lá-bá-nál van né-kem is la-
Hisz' sze-re-tet-ből te-vé. Meg-vál-tóm lá-bá-hoz én is le-te-
„Él az Úr", fel-tá-ma-dott! Meg-vál-tóm lá-bá-hoz es-ve, hir-de-

f *pp*

kom, A-hol csend-ben ül-ve Ő-tet hall-ga-tom.
szem, A-mi-vel csak bí-rok, mind-azt szí-ve-sen.
tem Nagy sze-re-te-tét én is min-den he lyen.

41. A názáreti Jézus.

A sokaság pedig ezt kiáltá: Ez ama Jézus, ki Názáretből való. Máté 21, 11.

1. Mi - fé - le nagy nép-cső-dü-let? És mit a - kar e nagy tö-meg? Mely
2. De hát e Jé - zus ki le-het, Hogy így buz-dul e nép - se-reg? Hal-
3. A drá-ga jé - zus Krisztus Ő, A Meg-vál-tó Üd-vö - zí - tő! Sza-
4. Is - ten-nek há - la, jár-ma is Egy ház-ból más - ba mos-tan is; Zör-
5. Ne zárd be hát a szí-vedet. Most még üd-vöd meg-nyer-he-ted, De

nap - ról nap - ra gyü - le - kez, Ah, vaj - jon mit je-lent - het ez? Halld,
lat - lan ez! Min-den - fe - lől If - jú, ö - reg kö-ré - je gyűl. És
vá - ra fel - tá-mad a holt És jár - ni kezd, ki sán - ta volt. S még
get, ke - res kö-rös - kö - rül Ö-rül, ha em - ber üd - vö - zül Ki-
ha a kegy - i - dő le - jár, Ak-kor meg-tér - ni ké -ső már. Ké-

mily ö - röm - mel hir - de - tik: „Ná - zá - re - ti Jé - zus megyen itt!“ Halld,
i - me új - ból hir - de - tik: „Ná - zá - re - ti Jé - zus megyen itt!“ És
a va - kok is hir - de - tik: „Ná - zá - re - ti Jé - zus megyen itt!“ S még
ált - son hát most mind - e - gyik: „Ná - zá - re - ti Jé - zus megyen itt!“ Ki-
ső! A föld e „jaj“-tól reng: „Ná - zá - re - ti Jé - zus már elment!“ Ké-

mily ö - röm - mel hir - de - tik: „Ná - zá - re - ti Jé - zus megyen itt!“
i - me új - ból hir - de - tik: „Ná - zá - re - ti Jé - zus megyen itt!“
a va - kok is hir - de - tik: „Ná - zá - re - ti Jé - zus megyen itt!“
ált - son hát most mind - e - gyik: „Ná - zá - re - ti Jé - zus megyen itt!“
ső! A föld e „jaj“-tól reng: „Ná - zá - re - ti Jé - zus már el-ment!“

42. Méltó a Bárány!

Méltó hogy ama megöletett Bárány vegyen erőt, gazdagságot, bölcseséget, hatalmasságot, tisztességet, dicsőséget és áldást. János jel. 5, 12.

Händel G. F. „A Messiás" című oratóriumból.

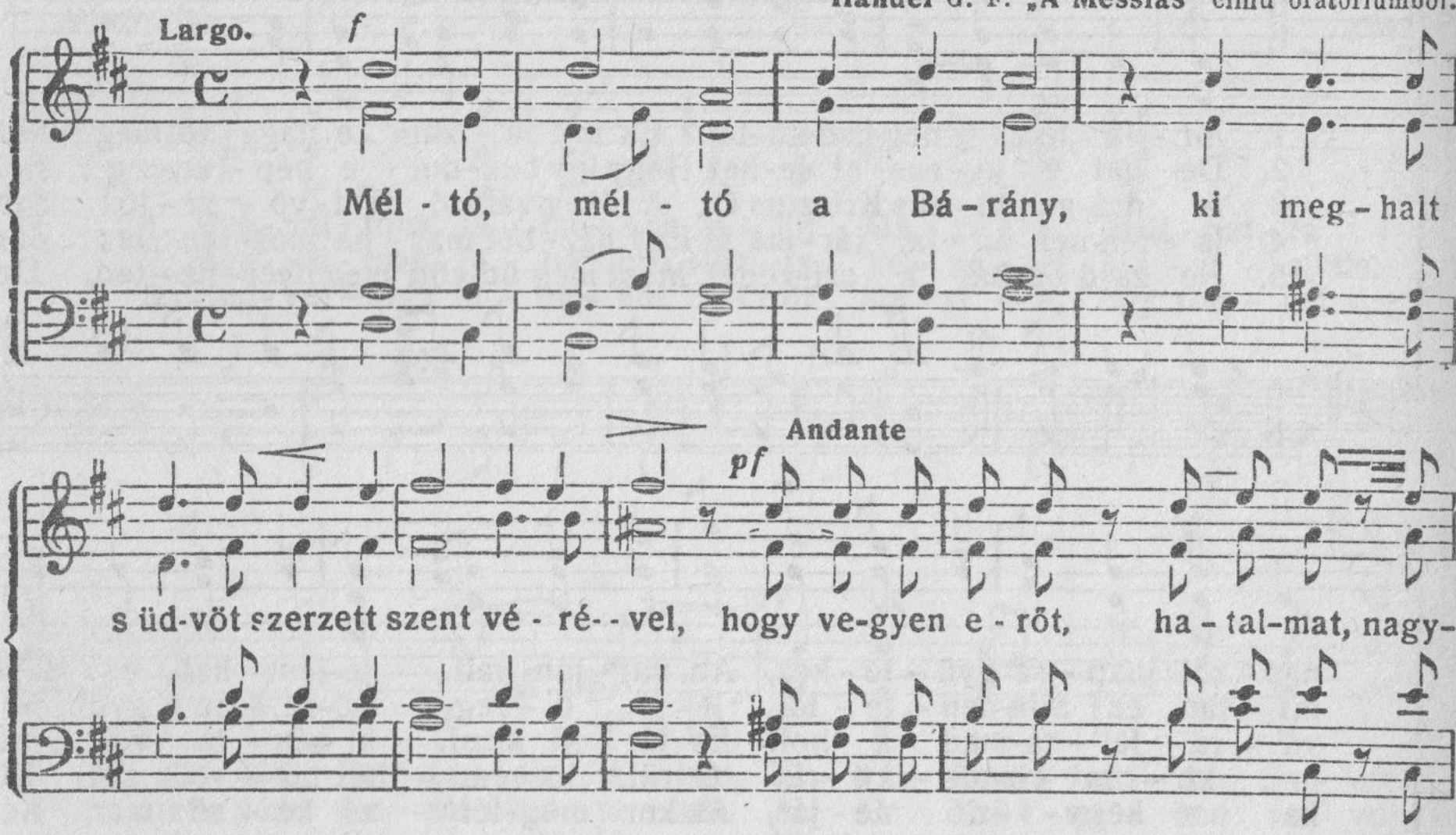

e - rőt, ha - tal-mat, nagy - sá - got, fen - sé - get, u-

Adagio

ral - mat, böl - cses-sé - get és ál - dást. Á - men, Á - - - men.

43. A drága vér.

Valaki pedig abból a vízből iszik, amelyet én adok neki . . . örök életre buzgó víznek kútfeje lesz ő benne.
János ev. 4, 14.

1. Van egy kút - fő, mely - ből szent vér, Bü - nö - sök- ért ő - möl. Egy
2. E - zen for - rás - ra a la - tor Szin- tén re - á ta - lált, S ma-
3. Is - ten bá - rá - nya most is van E - rő vé- red - be' bent, Öntsd
4. Bű - nöm-ben nyög-tem én is óh, De ím meg-gyó - gyí - tott Jé-

Kar. Ér - tem is folyt e drá - ga vér, Ez a hi- tem meg - tart, Oh

kút - fő, mely cso - dát mí - vel, S min - den bút el - tö - röl.
gát meg-mos - va ben - ne, ím A lel - ke menny-be szállt.
ki re - ánk lel - ked tü - zét, Mely új em- bert te - remt!
zus-nak vé - re, s én re - á Há - lá - val gon - do - lok.

meny-nyi jó ju - tott ne-kem, Hogy Krisz-tus ér - tem halt!

44. Jézus látott engem.

A földnek mélységéből felhozol minket. Zsolt. 71, 20.

Con anima. *p*

1. Bűn - nek ten - ge - ré - ben vol - tam El - me - rül - ve tel - je-
2. Kár - ho - zat - nak ör - vé - nyé - ben For-gott lel - kem é - le-
3. Bű - nöm át - ka a mély - ség - be Rém-sé - ge - sen le - so-
4. Jé - zus ír - ta fel az é - let Köny-vé - be a ne - ve-
5. Drá - ga Jé - zus Te vagy né - kem Sza - ba - dí - tóm min - de-

Kar. *mf*

sen, Ször-nyű hely-ze-tem-ről ot - tan Nem tud-tam én sem- mit sem
te, Az á - tok nagy sö-tét - jé - ben El kel - lett vón' vesz-ni - e.
dort, Le - zu - han-tam és ép- sé - ge Szí - vem-nek, ah, o - da volt. Ó de
met: Ő nyújt bé - két, üd-vös-sé - get, Meg-tisz - tít - ja lel - ke - met.
nem! Ha szem lé-lem nagy szerelmed, Há - lá - val kell zen-ge-nem: Drá-ga

p

Jé - zus lá - tott en - gem S ér-tem menny-ből le - jö - ve, Meg-ke-

re - sett a mély - ség - ben, Dics és há - la né - ki - e!

45. Mit tettem éretted?

Úgymint kik magunkban ezt elvégeztük, hogy ha egy megholt mindenekért, tehát azok mindnyájan megholtak volt és hogy ő megholt mindenekért, hogy akik élnek, ezután ne éljenek magoknak, hanem annak, aki érettek megholt és feltámadott. II. Kor. 5, 15.

Con anima. *p*

1. Meg - vál - tóm ott a ke - resz - ten Ér - tem függ - tél
2. Is - ten Bá - rány drá - ga él - ted, Én é - ret - tem
3. Tör - vény át - ka a - latt vol - tam, De ál - ta - lad

vér - se - bek - ben, A ha - rag - ért én he - lyet - tem, Min-dent
ím le - tet - ted, Bű-nöm bo - csá - nat - ja vé - gett Te meg-
fel - ol - dat - tam, Ke-gyel - med - be fo - gad - tat - tam Ezt te-

Kar. Ismétlés *pp*

tűr - tél é - ret - tem; De én ér - ted mit tet - tem;
hal - tál é - ret - tem. De én ér - ted mit tet - tem?
véd - te é - ret - tem! Sér - ted én mit - sem tet - tem!

Min-dent tür - tél é - ret - tem; De én ér - ted mit tet - tem?
Te meg - hal - tál é - ret - tem; De én ér - ted mit tet - tem?
Ezt te - véd te é - ret - tem; Sérted én mit-sem tet - tem!

46. Ismeritek az Isten szent Fiát?

Hol van a zsidók királya . . . mert láttuk az Ő csillagát. Máté 2, 2.

Moderato. **Dr. Palmer.**

mf

1. Is - me - ri - tek az Is - ten szent Fi - át, A hőst ki szü - le-tett
2. Is - mer-tek egy ki - rá-lyi gyer-me-ket? Kit mu - ta - tott egy csil-
3. Is - me - ri-tek az em-ber-ba-rá-tot, Ő ván - dor - ru - hát ma-

p

Beth - le-hem-ben Hoz-zánk jött le, el-hagyván fénytrónját, Is-
lag ke-let-nek! Mely Beth-le-hem - - be ve-zet böl-cse-ket. Kik
gá - ra öl'-te, Mint Dá-vid hős magva hozzánk ju-tott, Jö-

Hozzánk jött sel - hagy - ván
El - ve - zet böl - cse - ket
Mag-va hoz-zánk ju - - tott

mf *sf*

ten Fi - a lett bé - ke - hir - de-tő, Is - me - ri - tek Is - - ten
Jé - zus - nak tisz - tes- sé-get tesznek. Is - me - ri - tek Ő - tet
ve - te - lét egy an-gyal hír - det - te! Jött a Fi - ú, s ö - röm,

Lett bé-ke - hir - de - - tő
Tisz-tes-sé- get tesz - - nek
Egy an-gyal hír - det - - te

sf *f*

1. Fi - át, Sze - re - tet em-ber-ba - rát - ját?
2. ma - gát, Az Is - ten sze-re - tett Fi - át?
3. ö - röm Lett az an-gya - li se - reg - ben!

47. Éneklek Istenemnek.

Énekeljétek az Ő nevének dicsőségét, dicsőítsétek az Ő dicséretét. Zsoltár 66, 2.

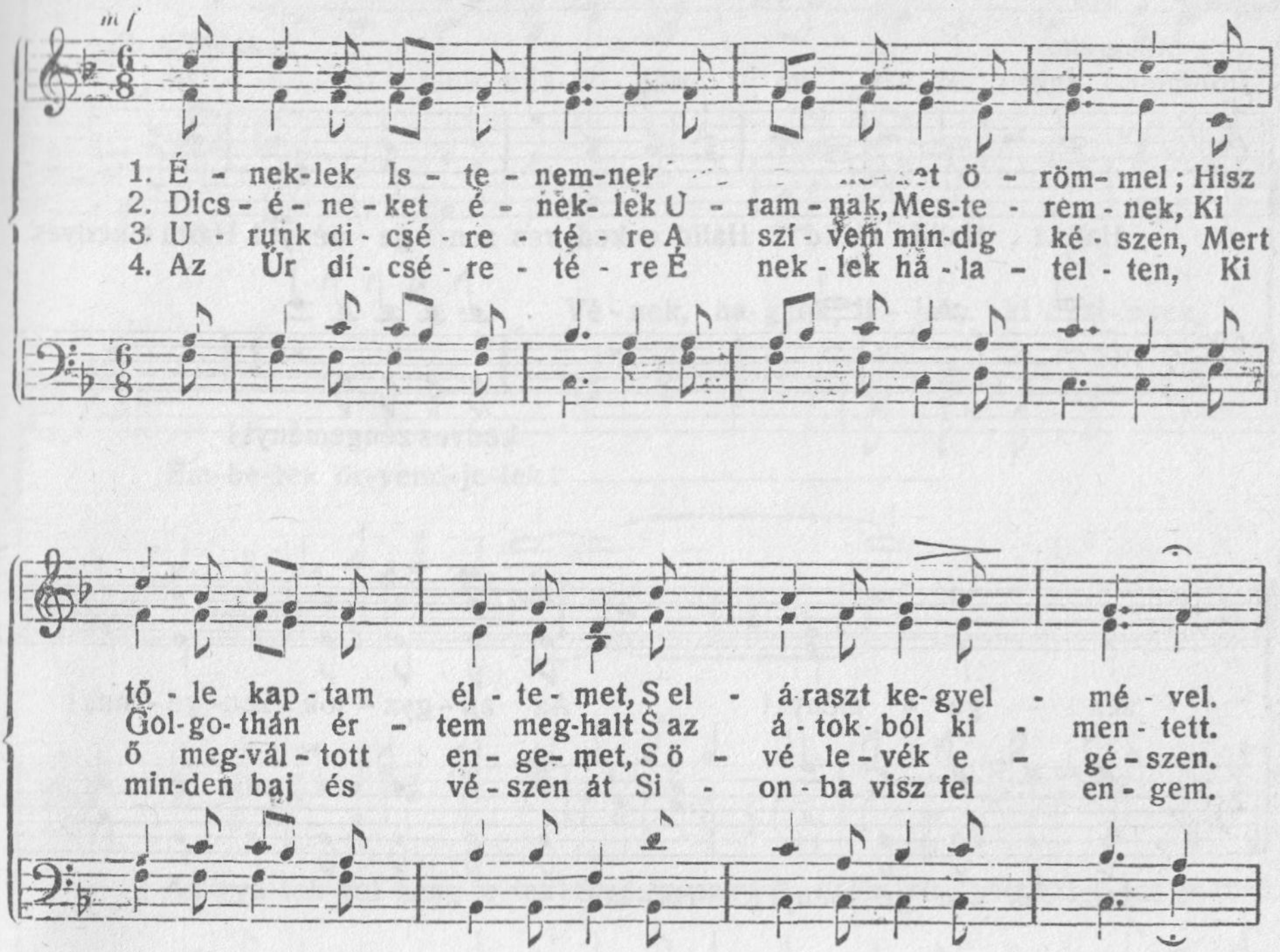

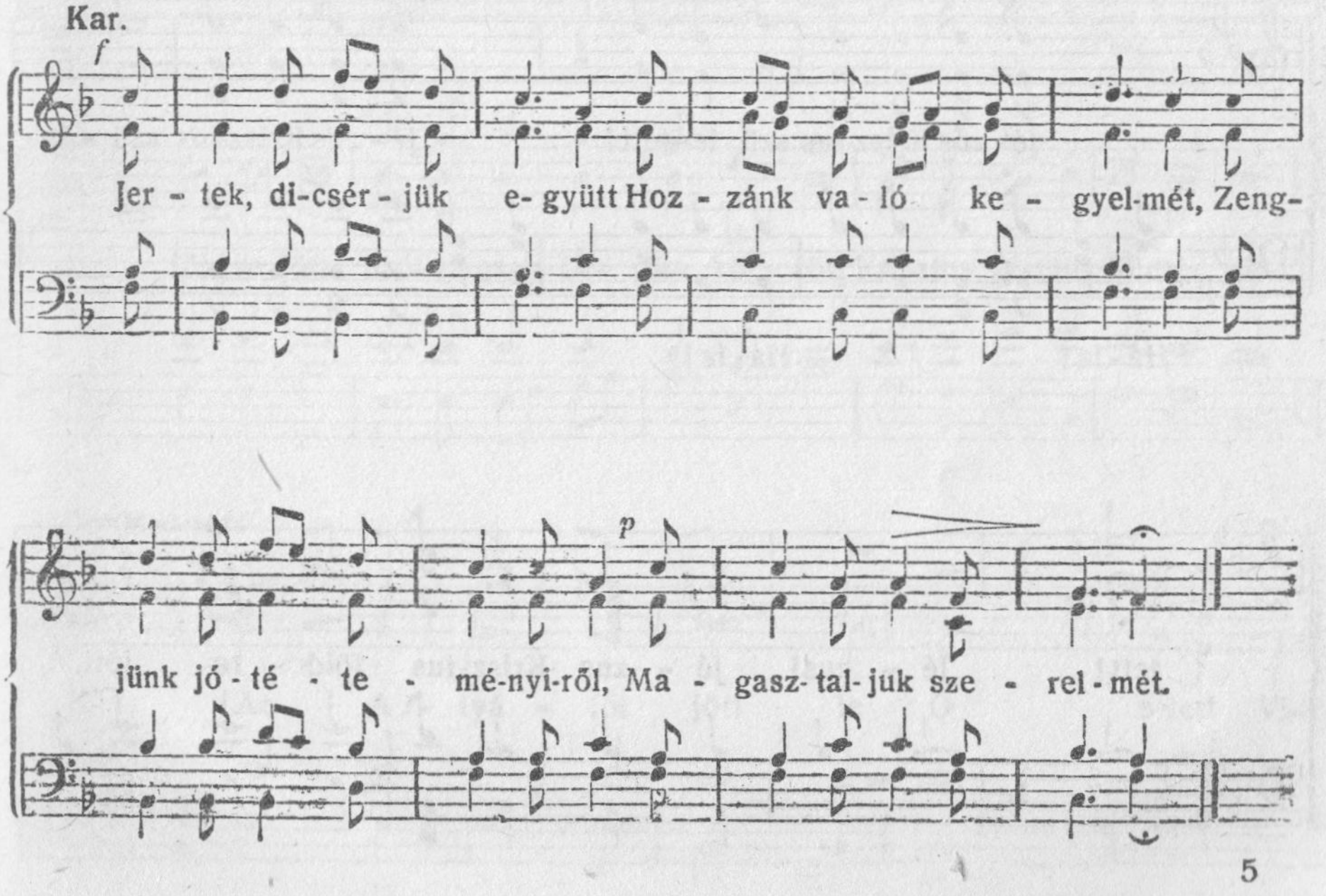

48. Halld e kedves zengeményt!

Mert született néktek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus, a Dávid városában. Lukács ev. 2, 11. vers.

Allegretto. **Abbey A. H.**

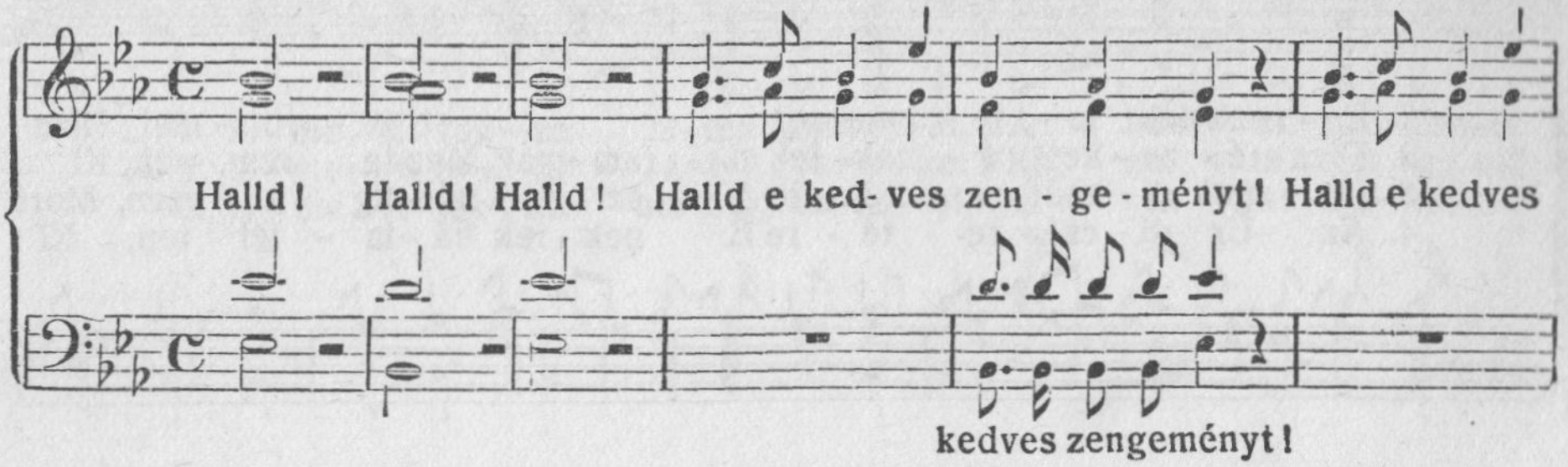

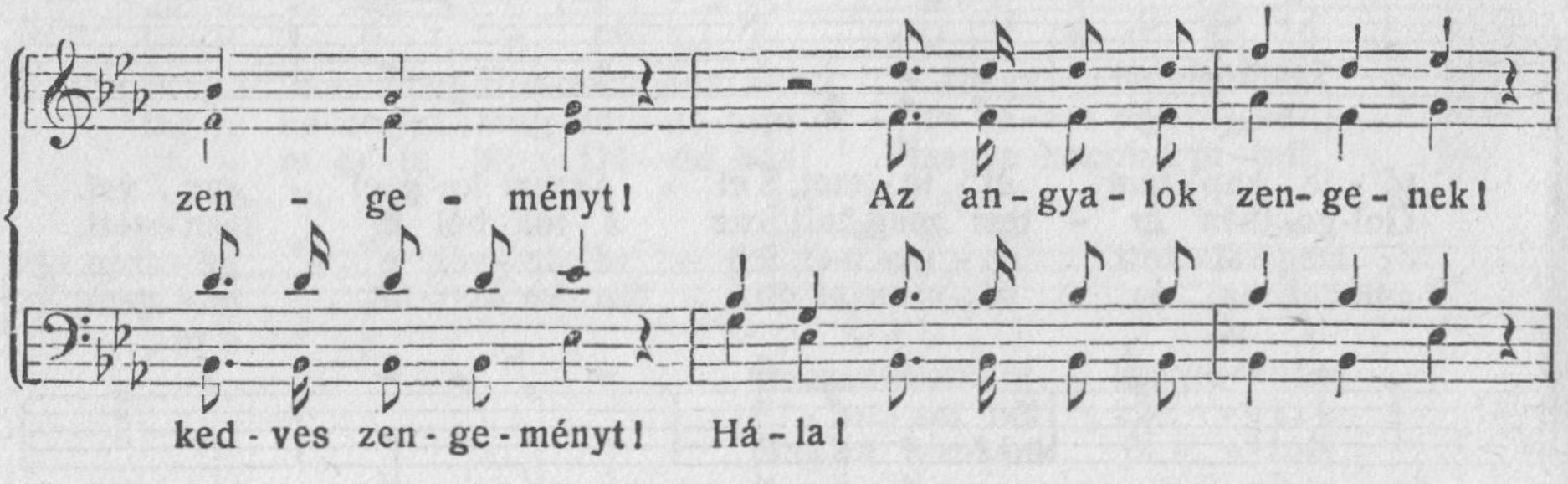

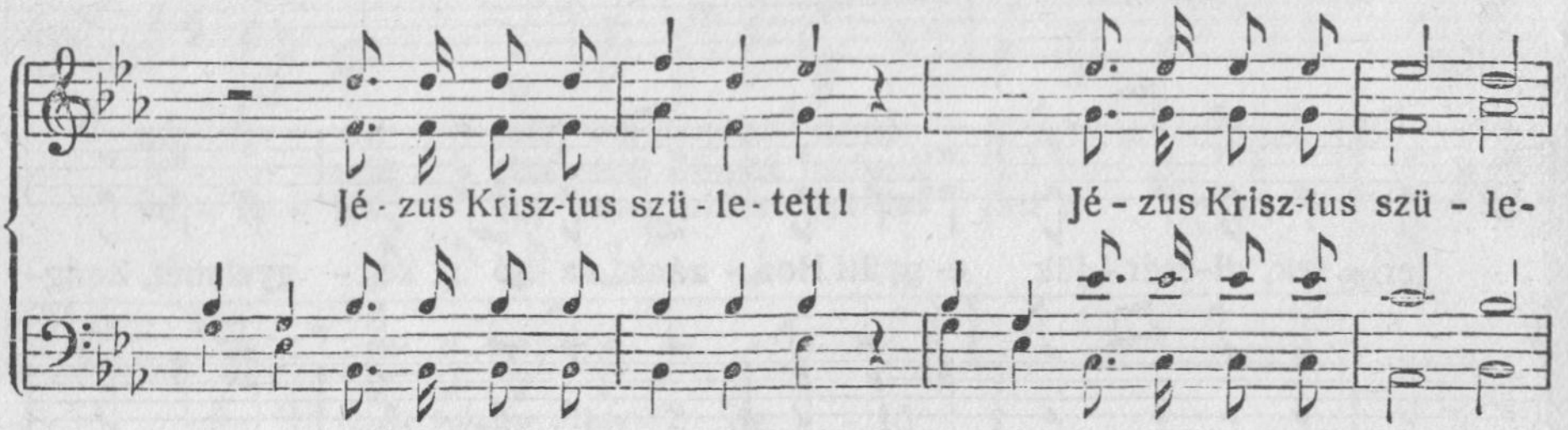

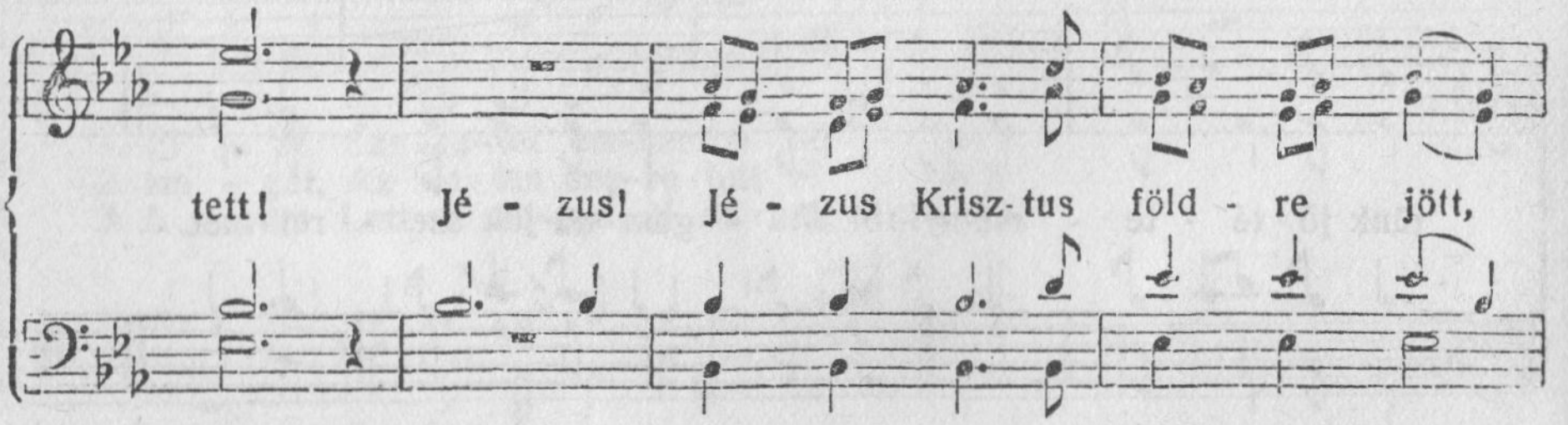

mi - é - ret - tünk bűn- hő - dött, mi é - ret - tünk bűnhődött!

Vé - nek, na- gyok, if - jak, ki - csi- nyek,

Em-be-rek ör-vend-je-tek!

f

An-gya-lok-kal zeng-je-tek! Szol-va nagy ö - röm kö - zött Krisz-tus ér-tünk

föld re jött! Szól-va nagy ö - röm kö - zött Krisztus ér-tünk földre jött!

Moderato.

Az A - tyá - tól jött le Ő s lett Vi-

lág - üd - vö - zí - tő, Hogy ben - nün - ket meg - ment-

sen, Óh mily nagy e ke - gye - lem!

Andante. Tenor szóló.

Tes - ti lét - be szállt a - lá a di - cső - ség

Harmonium.

Duett. Tenor.

nagy U - ra, Épp o - lyan - ná lett, mint mi,

Alt.

Épp o - lyan - ná lett mint mi,

de e - gész bűn nél- kü - li, Jé - zus Krisztus Im- má - nu - el!

a tempo

Halld! Halld! Halld e kedves zen - ge - ményt! A-mely át-zen-gi az éjt!

kedves zengeményt

Há- la! Há- la! Há- la! Há- la! Az an - gya- lok zen-ge- nek! Há-la! Hála!

El - jött hoz - zánk

Há-la! Há-la! Jé- zus Krisztus szü-le-tett! El - jött hoz-zánk Jé- zus Krisztus,

rit.

Jé - zus Krisztus szü-le · tett! Di-cső-ség Is - ten - nek! Á - men!

49. Halld, mint hangzik mennyekből.

Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek . . . Lukács ev. 2, 14.

Maestoso. **Palmer H. R.**

Halld, mint hang-zik mennyek- ből, az an - gya - li se - reg- től:

Ör - vendj, ör - vendj,
Áld - jad Is - tent

Bé - ke a föld né - pé - nek! Bé ke a föld né - pé - nek!
Krisz-tus i - me meg - je - lent! Bé - ke a föld né - pé - nek!

1-ször 2-szor

é - gi se-reg - gel!
szép di - csé-ret - - - - - - - tel!

Krisz-tus i - me meg-je-lent!
Krisz-tus i - me meg-je-lent! meg-je-lent! Is - te - nünk-nek menny-ben di-

cső-ség! Is - te - nünk - nék menny - ben di - cső - ség!

Sopran és Alt duett.

Hall-jad! Há - la s ö-röm - é - ne- ket zen- ge-nek!

Fel, di-csér-jük Őt! Is - tenünknek mennyben di - cső - ség!

Hall-jad! Mily ö - röm-mel zen - ge - nek!

Fel, di - csér - jük Őt! Is - te - nünk - nek di - cső - ség!

Há - la, há - la! Di - cső - ség Is - ten - nek
Há - la, há - la! Di - cső - ség Is - te - nünk

Krisz-tus el - jött, zen - gi a menny, tel - jes fény lett
An - gyal hár - fák ez - re zen - dül, a csen - des, szent

1-ször 2-szor

menny - ben!
- - - - - - - - - nek!

i - de-lenn!
éj - je-len.
Is - te-nünk - nek le-gyen há - la!

Is - te-nünknek! di-cső - ség! Krisz-tus jött el - vé - gez - ni a
meg - szü - le - tett

nagy mun-kát a ha - lál - lal! Őt di- csér - ték menny - se - re - gek
u - ralg e vi - lág fe - lett, Ha Ő nem jön, nincs üd - vös - ség,

1-ször 2-szor

De nyo-mo-runk é - rin - té. Kis gyermekként Dics a Bé- ke- ki rály nak!

Is - te - nünk-nek mennyben di - cső - ség! Is - te - nünk - nek

Halld csak!

menny-ben di - cső - ség! Fel, di - csér - jük Őt!

Ö - röm - é - ne - ket zen - ge - dez - nek! Halld csak

Is - te - nünk-nek mennyben di - cső - ség! Fel, di-csér-jük Őt!

Is - te - nünk-nek Di - cső - ség!

Is - te - nünk-nek Di - cső - ség!

50. Gyermek született nékünk!

Egy gyermek születik nékünk, fiú adatik nékünk, és az uralom az ő vállán lészen és hívják nevét: Csodálatos_ nak, tanácosnak, erős Istennek, örökkévalóság atyjának, békesség fejedelmének! Ézsaiás 9. r., 6. v.

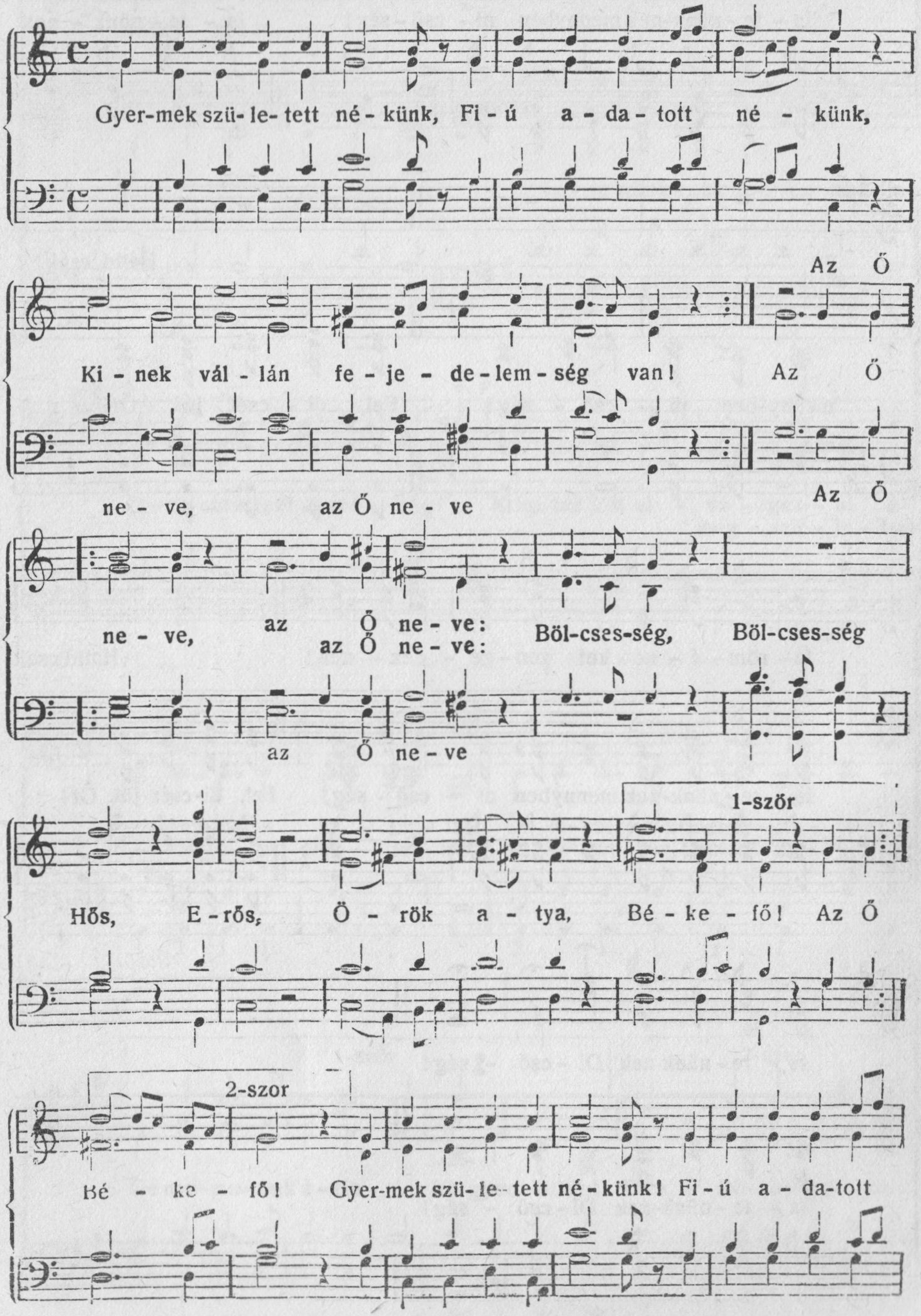

né - künk, Ki - nek vál - lán fe - je - de - lem - ség van!

az Ő ne - ve az Ő ne - ve

az Ő ne - ve az Ő ne - ve: Bölcsesség,

az Ő ne - ve az Ő ne - ve

Böl - cses-ség, Hős, E - rős, Ö - rök a - - tya,

1-ször 2-szor

Bé - ke - fő! Az Ő Bé - - - - ke - fő, Bé - - - - - ke,

Bé - ke - - - - fő Á - - - - - men, Á - - - - - men.

51. Halld, angyalkar zengedez!

És hirtelenséggel jelenék az angyallal mennyei seregek sokasága, akik az Istent dicsérik vala. Lukács 2, 13.

Allegro. **Tenney J. H.**

pp *p* *mf* *f* *p*

Halld, halld, halld, halld, an - gyal- kar zen - ge - dez

az é - jen át Is - ten - hez. Halld, zeng- nek hal - le - lu-

Halld, zeng - nek hal- le - lu - ját, mely a földről hangzik

ját. mely a föld-ről hang-zik át.

mf *f*

át; halld, zengnek hal- le - lu - ját, a-mely in- nen a föld-ről vissz-

mf

hang-zik át. Hall - já- tok szent aj - ka - ik a - mint Is- tent di- csé - rik.

f

di - cső - ség Is - ten - nek, menny-ben di - cső - ség le - gyen ott fenn.

f

Di - cső - ség le - gyen o - da fent, di - cső - ség az Is - ten- nek,

le - - - - - - - gyen di- cső-ség o - da-fent di - cső-ség az Is - ten-

le gyen di cső-ség o-da- fent le - - - gyen

Bé - - - ke ke - gye- lem min-

nek. Bé - ke, ke - gye-lem min - den - nek.

den - nek Az e - gész föld ha - tá - rán.

Az e - gész föld ha - tá - rán.

mf

e zász-lót le-beg-tes-sé-tek és hár-fák-kal ma-gasz-tal-já-

pp *p* *mf* *f* *p*

tok Is-tent. Halld, halld, halld, halld mily gyor-san ter-jed az

pp

é-nek, s fut a hír föl-dün-kön át. Le-gyen di-cső-ség o-

crescendo

da - - - - - - - - fent, le-gyen di-cső-ség o-

Le-gyen di-cső-ség o - - da - - - - fent

da - - - - - - - - fent le-gyen di-cső-ség o-

le-gyen di-cső-ség o - da - - - - - - - fent,

da - - - - - - fent, di - csõ - ség Is - ten - nek fent, di- csõ-

di - csõ- ség o - da - fent, di - csõ - ség o - da - fent, le - gyen

ség Is - ten - nek fent, Is - ten - - - - - - - nek

ség Is - ten - nek fent, Di-

o - da - fent, Is - ten - - - - - - - - nek fent, Di-

o - da - fent, le - gyen o - da - fent, di - csõ- ség az Is - ten-

fent, Is-

csõ - ség Is - ten - nek o - da - fent, le - gyen di-

nek, Is-

ten - - nek fent!

csõ - - ség fent!

ten - - nek fent!

52. Karácsonyi öröm.

Ne féljetek, mert ímé hirdetek néktek nagy örömet, mely az egész népnek öröme lészen. Lukács 2, 10.

Andante. **Seebich J.**

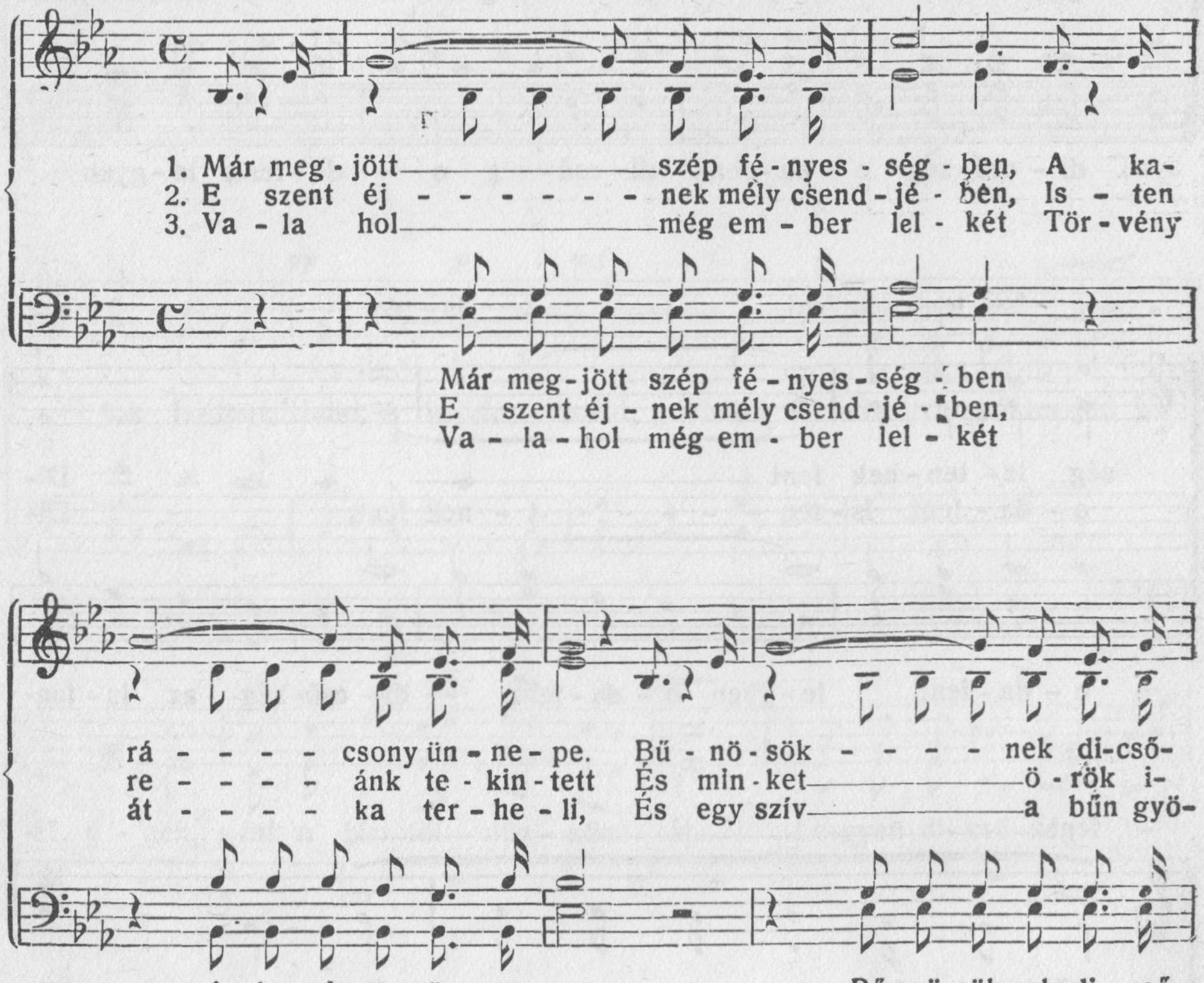

fe - dett, A - ma sö-tét éj - je - len. Is - ten Fi - a
él - tet, Ad - ta ezt a nagy kin - cset. Ám de én mit
kö - zött Ve-gyen ví-gaszt új e - rőt. Üd-vö-zí-tőd

meg - szü - le - tett Az üdv nap - ja fel - de - rült.
ad - jak né - ked, Im fo - gadd el szí - ve - met.
már meg - je - lent, Múl - jék min - den ke - ser - ved.

Is - ten fi - a meg - szü - le - tett, Az üdv nap - - ja
Ám - de én mit ad - jak né - ked, Im fo - gadd ——— el
Üd - vő - zí - tőd már meg - je - lent, Múl - jék min - - den

fel - de - rült.
szí - ve - met.
ke - ser - ved.

53. Csendes éj!

Valának pedig pásztorok, akik . . . vigyáztak éjszakán az ő nyájok mellett . . . mert született néktek ma a Megtartó! Lukács ev. 2, 8. 10. 11. vers.

Andante grazioso. **Gruber F.** (1787—1863.)

1. Csen - des éj! Szent - sé - ges éj! Min - den - nek nyug-ta mély
2 Csen - des éj! Szent - sé - ges éj! An - gya - lok hang-ja kél,
3. Csen - des éj! Szent - sé - ges éj! Szív ö- rülj, higyj, re - mélj!

Nincs fent csak a szent szü - - le pár, Drá - ga kis - de - dök
Halld az é - gi hal - le - - lu - ját, Szer - te zen - gi e
Is - ten szent fi - a hin - - ti rád, Aj - ka vi - gaszt a-

ál - ma - i - nál; Szent fi - ú a - lud - jál!
drá - ga sza - vát; Krisz - tus meg - sza - ba - - dít!
dó mo - so - lyát; Krisz - tus meg - szü - le - - tett!

Szent fi - ú a - lud - jál.
Krisz - tus meg - sza - ba - dít.
Krisz - tus meg - szü - le - tett.

54. Bethlehem csillaga.

Amikor pedig megszületett vala Jézus a judeai Bethlehemben . . . bölcsek jövének . . . ezt mondván . . . láttuk az ő csillagát napkeleten. Máté ev. 2, 1—2.

Solo. Lorenz E. S.

p

1. Sze - ret - tem vol - na lát - ni Beth - le - hem - nek csil - la-
2. Sze - ret - tem vol - na men - ni én a - ma já - szol fe-
3. Sze - ret - tem vol - na csók-ja - im - mal el - hal- moz - ni

gát. Hoz - ni U-ram e - lé a - ra-nyat, töm-jént és myr - hát.
lé. S ki - tár-ni szí-vem ö - rö - mét a Mes - si - ás e - lé.
Őt, S köszönt'ni há - la - tel - je - sen a nagy Üd-vö - zí - tőt.

Félkar

m f

Sze - ret - tél vol - na ott len - ni böl - csek se - re - gé - ben?

f

Óh mond - tad - e már: Jé - zu - som, Lakj az én szi - vem-ben!

Teljes kar.

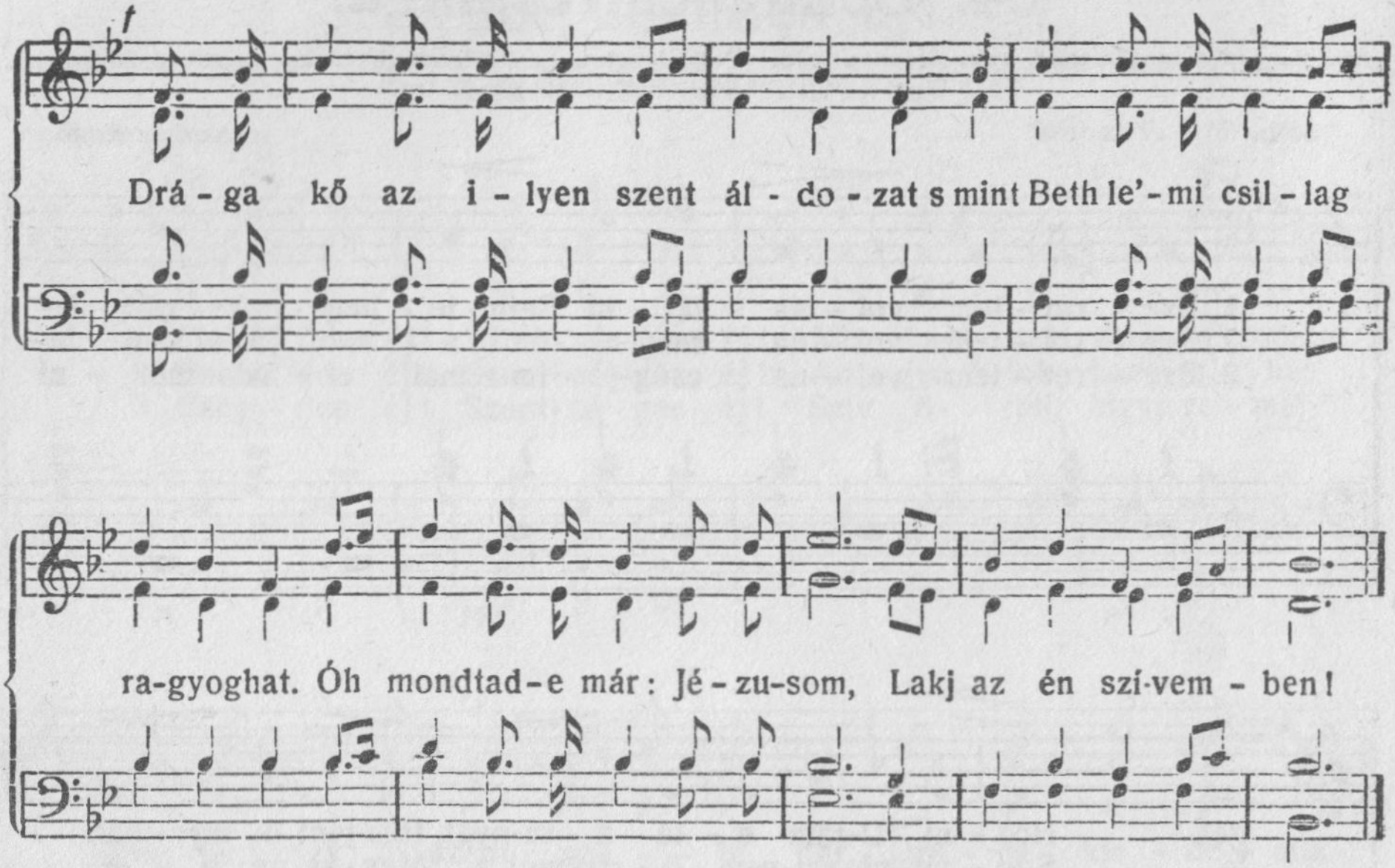

55. Angyalok hirdetik ma!

És mondá az angyal nékik: Ne féljetek, mert imé hirdetek néktek nagy örömet, mely az egész népnek öröme lészen. Lukács ev. 2, 10. vers.

Allegretto gracioso. Tenney J. H.

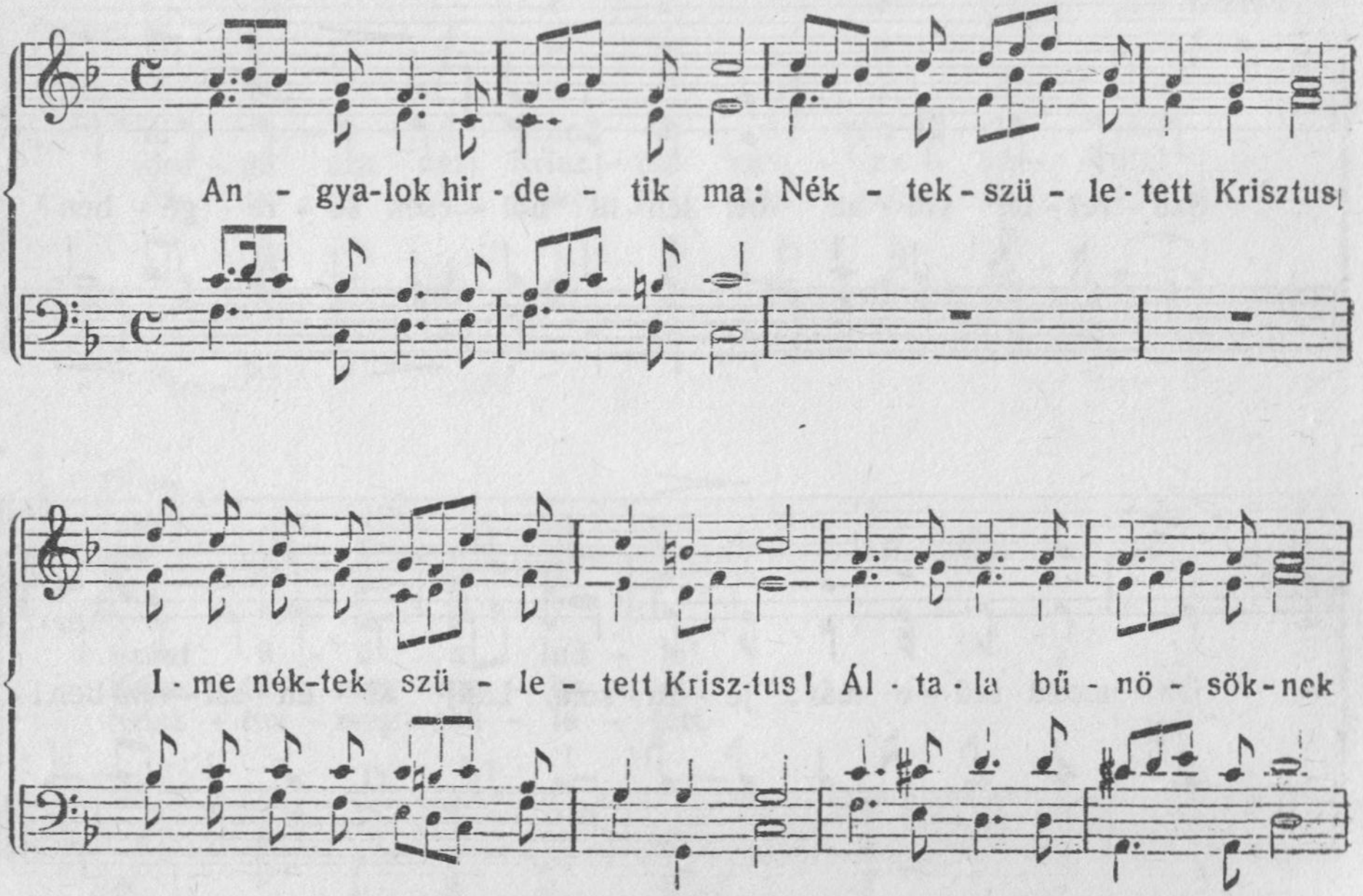

Üd - vös-ség hir - det - te - tik. Hír-des-sék min-den né - pek

Na-gyok a ki - csi-nyek-kel, Zeng - jé-tek e föl - dön át:

Fine. Andante.

Krisz - tus szü - le-tett nék-tek! Aty - ja ö - rök

trón - já - ról Jött le egy - szü - lött Fi - a, Min-ket

Da capo al Fine.

menny fe - lé von - ni. Né - pek dí - csér - jé - tek Őt!

56. Bethlehem.

De te, Efratának Bethleheme, bár kicsiny vagy a Juda ezrei között: belőled származik nékem, aki uralkodó az Izráelen, akinek származása eleitől fogva, öröktől fogva van. Mikeás 5, 2.

Andantino. **Roose H.**

Harmónium.

Sopran solo. **Dolce.**

1. Beth - le - hem, Beth - le - hem!
2. Jé - zu - sunk, Jé - zu - sunk!
3. Üd - vöz - légy, üd - vöz - légy!

Fine.

mf *p*

Ör - ven-dünk szép ne - ve - den; Ben - ned szál - lott
Te vagy Meg-vál - tónk, U - runk! Meg - je - len - tél
Fo - gadd szi-vünk é - - ne - két, Is - ten Fi - a,

le a föld - re E vi - lág Üd - vö - zí - tő - je!
mint kis gyer-mek, Ál - dott le - gyen nagy sze - rel - med!
há - la, há - la! Légy dí - csér - ve és i - mád - va!

Cresc.

Ben - ned egy ki - csiny he-lyen, Beth - le - hem, Beth - le - hem!
Te vagy a mi ö - rö-münk: Jé - zu-sunk, Mes - te - rünk!
Te vagy né - künk min - de-nünk, Üd - vünk és é - le - tünk!

Da capo al Fine.

57. Nézz fel Golgothára.

És emelvén keresztfáját, méne az úgynevezett koponya helyére, amelyet héberül Golgothának hívnak. János 19, 17.

Silcher F. (1789—1960.)

Largo.

Nézz fel Gol - go - thá - ra, nézz fel Gol - go - thá - ra! Ott

csüng a ke - reszt-fán, a ke - reszt-fán, Ha-lál - tu - sa közt Jé - zus, ha-

Ott csüng a ke - reszt-fán

mf

lál - tu - sa közt Jé - zus, mi bű - ne - ink ter - hé - - - - -

mf *p*

vel, mi bű - ne - ink ter - hé - - - - - - - vel, meg - ö - lő

f *pp*

nagy ter - hé - vel. Nézz fel! Nézz fel! Nézz fel Gol-go - thá-

Duett. **Quartett.**

ra, nézz fel Gol - go - thá-ra! Le-hajt - ja szent fe - jét s ha - lál - ba

Le - hajt - ja szent fe-

Duett. **Terzett.**

p *pp*

hull! Meg-tört szí - ve, meg - tört szí - ve! An - gya - lok

jét!

Quartett. **Teljes kar.**

mf

sír - nak, an - gya - lok - sír - nak; a Meg-men - tő meg - halt, a

A korál valószínűleg **Decius** (1531. évből) nevű szerzőtől való.

mf *p* *mf*

Meg-vál-tó meghalt, a Meg - vál - tó meg-halt! Oh is - te - ni szent
De tü - rel-mes ha-

I-ször 2-szor *f*

Bá - rány, Ár-tat - la - nul le ö - let - ve!
lál - ig, Bár csu - fol - va és meg - - - - - vet - ve! Min-

f *mf*

den bűnünk hor - doz - tad, Hogy ne ér-jen kár - ho - zat! Kö-nyö-rülj

p *p* *pp*

raj - tunk, óh Jé - zus! Bé - két adj né - künk, óh Jé - zus!

58. Ímé az Ember!

Üdvöz légy, zsidók királya! És arcul csapdosák vala őt! János ev. 19, 3.

Moderato.

Grunholzer K.

Os - to - roz - va ki - no-san, Meg - gya - láz - va csú - fo - san!

Rúd tö - vis a hom - lokon, Gúnypalást a vál - la-kon, Ar - cod be - bo-

rít - va vér - rel, Tes-ted tel - ve seb - bel, kék - kel Nem be - csül - ve

sem - mi - re! Jé - zus, Jé - zus, Jé - zus, óh mi let - tél Te?!

Kissé gyorsabban, nagy örömmel.

f

Hom - lo - kod - ról fény ö - möl, A di - cső - ség vesz kö-rül;

mf

Ál - dó é - nek zúg ne - ked, Tisz - tel a föld, s az e - gek;

f

Mind e - lőt - ted meg - hó - dol - nak És a tér-dek meg-ha-jol-nak,

f *mf* *rit.* *f* *f* *mf* *p*

Lel - künk üd - ve, é - le - te: Jé - zus, Jé - zus! Óh mi let - tél

f *f* *p*

Te? Jé - zus, Jé - zus! Óh mi let - tél Te?!

59. A dicső Golgotha.

És vivék Őt a Golgotha nevű helyre, amely megmagyarázva annyi, mint: koponya helye. Márk 15, 22.

Adagio. **Gebhardt E.**

1. Már én u - taz - tam nem egy Szép tar - to - mány te - rén És
2. Nem dísz - lik hó te - tő - vel Büsz-kén fel - hők fe - lé, Nem
3. O - da si - ess za - rán - dok Ott tarts te pi - he - nőt; Ott

A 3-ik verset még lassabban.

né-mely bérc - te - tő - ről A völgy-be néz - tem én, De egy ha-lom sem
nyú-lik az ma - gas - ra A csil - la - gok e - lé És mé - gis sem - mi
dobd le bű nöd ter - hét A Meg - vál - tó e - lőtt! És üd - vöt nyer-ve

von - ta A szí vem úgy o - da, Mint az a domb, a - mely - nek a
bér - cen Nem voltam en so - ha, O - lyan kö - zel az ég - hez, mint
más-nak Ú - tat mu-tass o - da, Raj - tad visz át ös - vé - nyünk a

Fine.

ne - ve Gol - go - tha, Mint az a domb, a mely-nek a ne - ve Gol - go - tha!
raj-tad Gol - go - tha, O-lyan kö-zel az ég - hez, mint raj-tad Gol - go - tha!
mennybe Gol - go - tha, Raj-tad visz át ös - vé-nyünk a mennybe Gol - go - tha!

Lendülettel.

3. Nem dísz-lik annak csúcsán Az ö - rök-zöld fe - nyő, Sem é - kes pál - ma-
4 Nem lát - ha-tó ott semmi Ki - vá - ló pom - pa, dísz, Vi - rá - gos tar - ka
5. Nem csör-ge-dez ott se mély, Forrás víz sem ö - möl, De van egy má - sik
6. A hal-mot nem bo-rít - ja A - ra-nyos nap-su - gár, Sőt in - kább ott ül
7. Ot - tan mel - lé - re üt a Kemény szí - vű po - gány, É - gi gyö - nyör-re

fák-tól Nem dísz-lik a te - tő. Nincs raj - ta céd - rus er - dő, Sem
pá-zsit, Hul - lá - mos tisz - ta víz, De van egy ked - ves or - ca, Mely-
for-rás' A - mely-től fel - ü - dül A lé - lek, bár - mily fá-radt, Óh
raj - ta Év - szá - za - dos ho-mály. De né - kem o - lyan fé-nyes E
lelt ott A la - tor kí - nos fán. Ott zeng-nek an - gyal hár-fák És

mir - tu szok so - ra, De egy 'ke-reszt áll fából S rajt' az Is-ten fi - a!
nél dicsőbb so - ha Nem tünt fel sem - mi tájon Csak rajtad Gol-go - tha!
ál-dott szent cso - da! Ö - rök é - let for rá-sa Foly rajtad Gol-go - tha!
ha-lom hom - lo - ka, A leg-de - rű-sebb ég van Fe-letted Gol-go - tha!
cseng: Hal-le-lu - ja, Ö - rök ka-rok harsog-nak Fe-lő - le Gol-go - tha!

Záradék.

A menny - be Gol - go - tha! A menny-be Gol - go - tha!

60. Tekints fel Jézusra!

Nézyén a hitnek fejedelmére és bevégzőjére Jézusra, aki az előtte levő öröm helyett, megvetve a gyalázatot, keresztet szenvedett s az Isten királyi székének jobbjára ült. Pál levele a zsidókhoz 12, 2.

Moderato. **Wallfisch J. H.**

1. Az á - tok - fát Te ér - tem hor - do - zád, Szen-
3. Nem néz - te - lek, Mert az én szí - ve - met E

ve-déd a nagy vér-ta - nú ha-lált. Szép hom-lo - kod tö - vis - től vér ben
vi - lág e - gé - szen le-fog - la - lá. Bár sok-szor ért hí - vó sza-vad ben-

á - zott, De a sze-med-ből sze-re - tet su - gár - zott, A - mely lel-
sőm - be, S a szé - les út - ról hí'tt keskeny ös-vény - re, A vész e-

p *mf*

kem - nek üd - vöt pré - di - kált. Így néz - tél te fe-lém, S mit
lől szent ol - tal - mad a - lá. De ha a szív kemény, Nem

Allegretto.

tet - tem én?
lát - lak én.

2. A nagy e - rő, Mely ú - jat hoz e-
4. Szí-vem ti - ed, Más - kép nem is le-

lő. Te ná - lad van s új szí - ve - ket te - remt. Re - ám e-
het, Hisz már e föl - dön bi - rom üd - vö - det; Hoz-zád jö-

sett sze - med-nek pil-lan - tá - sa És meg - tör - tént szí - vem - nek vál-to-
vék bű - nöm nagy in - sé - gé-vel, Keb-led - re vet - tél s meg - te-véd kész-

zá - sa, Meg lát - ta - lak szenved-ni é - ret - tem. S meg - men-té lel - ke-
séggel, Hogy szívem Is - ten templo-má - vá lett. Most már e szív ti-

met Sze - re - te - ted.
éd, E - gész ti - éd.

61. Ariel.

És Ő megsebesíttetett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért. Ézsaiás 53, 5.

Andante.

1. Én ér - tem szen - ve - dett a Bárány, ér-tem szen-ve-dett a Bá-
2. Az én bű - ne - im - ért tör - tént ez, a bű - ne - im-ért tör - tént

rány És meg - halt ke - reszt - fán! És ál - do - zat - ja
ez, Hogy meg - halt é - ret - tem. Hol ta - lá - lunk ily

ál - tal én És ál - do - zat - ja ál - tal én, Ke-
sze - rel - met, Hol lá - tunk még ily sze - rel - met, A

gyel - mét meg - nye - rém, Ke- gyel - mét meg - nye - rém.
bű - nö - sök i - ránt, A bű - nö - sök i - ránt!

62. A feltámadt Hős.*

De hála az Istennek, aki a diadalmat adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által. I. Korinth. 15, 57.

Maestoso.

1. Fel - támadt Hős——, óh dícs Né - ked! Nagy győ-ze-del-me-
2. I - gaz-ság Nap - - - ja óh mily szép, Fel - kel-ted mily di-
3. Ott lát - lak Té - - - ged, Is - te - nem! Ki - rá - lyi szé- ke-

dért, nagy győ - ze-del - me - dért! A bűn-től meg - vál-
cső, fel - kel - ted mily di - cső! El - ű - zöd a ha-
den, ki - rá - lyi szé - ke - den. Fe - hér ru - há - ban,

tott se-reg Magasz - tal, áld, dí - csér, ·ma-
lál é - jét! És fény-nyel lépsz e - lő és
üdv kö-zött Dí - csér-lek szün - te - len, dí-

Ma-gasz-tal, áld, dí-csér, ma - gasztal, áld, dí-
És fén-nyel lépsz e - lő és fénnyel lépsz e-
Dí - csér-lek szün-te-len, dí - csérlek szünte-

gasztal, áld, dí - csér, ma - gasz tal, áld, dí - csér!
fénnyel lépsz e - lő és fény - nyel lépsz e - lő!
csérlek szün - te - len, di - csér - lek szün - te - len!

csér, ma - gasz - tal,
lő és fény - nyel
len, dí - csér - lek

*A berlini énekkar tulajdona.

63. Motetta.

Annakokáért az Isten felmagasztalá őt és ajándékoza neki oly nevet, mely minden név felett való . . . és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Istea dicsőségére. Filippibel. írt levél 2, 9 és 11. v.

Maestoso ma con moto.

Morascher Hugó.

p

Ér - tünk szen - vedt U-runk Jé - zus kín - ha - lált a ke-

Ez - ért ma - gasz - ta-

p *mf*

reszt - - - - - fán! Ez - ért ma - gasz-

Ez - ért ma - gasz - ta-

p *mf*

Ez - ért ma - - gasz - - -

lá föl

ta - lá föl
lá föl

Is - - ten az ő ne - vét dics-

ta - lá föl Is - - - - ten az ő ne - vét dics fénnyel

kör - nye - zé, mely ö - rök - - - re

fény - nyel kör - - - - - nye - zé, mely ö - rökre
kör - nye - zé, mely ö - rök - - re

kör - - - - - - nye - - zé, mely ö - - - rök - - re

O

tün - dö - köl Oh ál - dott Te-
Oh ál - dott Te - rem - tőnk, óh
ál-dott Te - rem - tőnk, óh légy i-

ál - dott Te - rem tőnk légy i - mád- va!
rem - tőnk légy i mád va, légy áld - va!
légy i - mád - - - va, légy áld - va! Légy ma-gasz-tal- va
mád - - va, légy i - mád - va!

U-runk, hogy Hozzád jut - ha- tunk! Be - tel - je - sült! Be - tel - je-
sült! Az üd - vös - ség ö - rök i - - dők - re
Az üd - vös - ség ö - - rök, ö - rök i - dők - - re.

Hal - le-

kész im - már! Hal - le - lu - ja!

Hal - le - lu - ja! Hal - - le-

lu - - ja! Hal - - - - le - lu - - - - - - ja! Hal-

Hal-le - - lu - ja! Hal - le - lu - ja! Hal - le - - -

Hal - le - lu - ja! Hal-le - lu - ja! Hal - le-

lu - ja! Hal - - - - - - le - lu - - ja! Hal-

le - lu - ja!

lu - - - - ja! Hal - le - lu - ja!

le - lu - - ja!

64. Ha vállamon van a kereszt . . .

. . . és jer kövess engem. felvévén a keresztet. Márk 10, 21.

Dolce. Félkar. **Palmer H. R.**

1. Ha vál- la - mon van a ke - reszt, U - ram se-
2. Üd- vö- zí - tőm e - lől me- gyen, Mint Pász-to-
3 Ha baj, ha bú tör el - le - nem, Nem csügge-
4 Ha ös- tro - mol ez a vi - lág, Ha csá - bí-

1. Ha vál-lamon van a kereszt,
2 Üd-vö-zí-tőm e - lől megyen
3. Ha baj. ha bú tör el - le-nem
4. Ha ost-ro-moi ez a vi - lág,

gít hordoznom ezt, Mert Ő ve - lem van minde-
rom és Mes-te-rem. Hallom sza- vát, mi- kor be-
dek, van Is - te-nem, Ki lat - ja jól nagy terhe-
ton fe - lém ki - ált, Jé- zus ve - lem, nem fé-lek

U-ram se git hordoznom ezt, Mert Ő ve-lem
Mint Pásztorom és Mes-te-rem. Hallom szavát,
Nem csüggedek, van Is- tenem, Ki lát- ja jól
Ha csá-bitón fe - lém ki - ált, Jé - zus ve-lem,

nütt, Ő tá - mo - gat, ő nyújt e - rőt.
szél, Kö - zel van Ő, szí-vem-ben él.
met, Baj-ból ki - ment Ő en - ge - met.
én; A di - a - dal min-dig e - nyém!

van mindenütt, Ő tá-mo-gat, Ő nyujt e-rőt.
mi- kor beszél, Kö-zel van Ő, szívemben él.
nagy terhemet, Bajból kiment Ő en-ge-met.
nem fé-lek én, A di - a-dal mindig enyém.

Teljes kar.

Vi - dám vagyok, mert jól tu-dom, Is - ten sze-ret en - gem nagyon. E

sze- re-tet mint Ő, ö - rök E kegy - nek én úgy ö - rü - lök.

E kegynek én úgy ö - rü - lök.

65. A gyászos hely.

És hordozván keresztfáját, juta a helyre, mely Koponya helyének, héberül Golgothának hivattatik. János 19, 17.

Bensően. **Packard A W.**

Harmónium.

Basszus szóló.

1. He- lye gyásznak gyöt-re- lem- nek, Gol-go- tha, csendes ha-lom! Mély hú
2. Csak mi-dőn sok kint meg-ér-tem, s Gol-go - tá - hoz vitt ú - tam. Hol az

töl - ti szí - ve - met meg, Fe - léd száll pil - lan - tá - som, E föl-
em- bert seb-ben, vér - ben, Lát- tam azt, hogy hal- va van. E he-

dön bé - két ke-res-tem, hogy víg le - gyek és de - rült. S megnyu-
lyen nincs en - nek má - sa, Meg-vál - tónk kín - zó he - lyén. Bé - ké-

god - va szegény lel - kem Gyö-nyört lel - - jek min - de - nütt.
nek - fa-kadt for - rá - sa, Bé - kém én is itt le - lém!“

Férfi kar.

Gol - go - tha és ke-reszt! Bé - két né - kem ez sze - rez. Jé - zu-

som-nak sok se - bé - ben, Gyó - gyu - lok meg tel - je - sen. Jé - zu-

som-nak sok se - bé - ben, tel - je - sen meg - gyó - gyu - lok.

66. Jézus értem halt.

Az Isten pedig a mi hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök vol unk, Krisztus érettünk meghalt. Rómabeliekhez írt levél 5, 8.

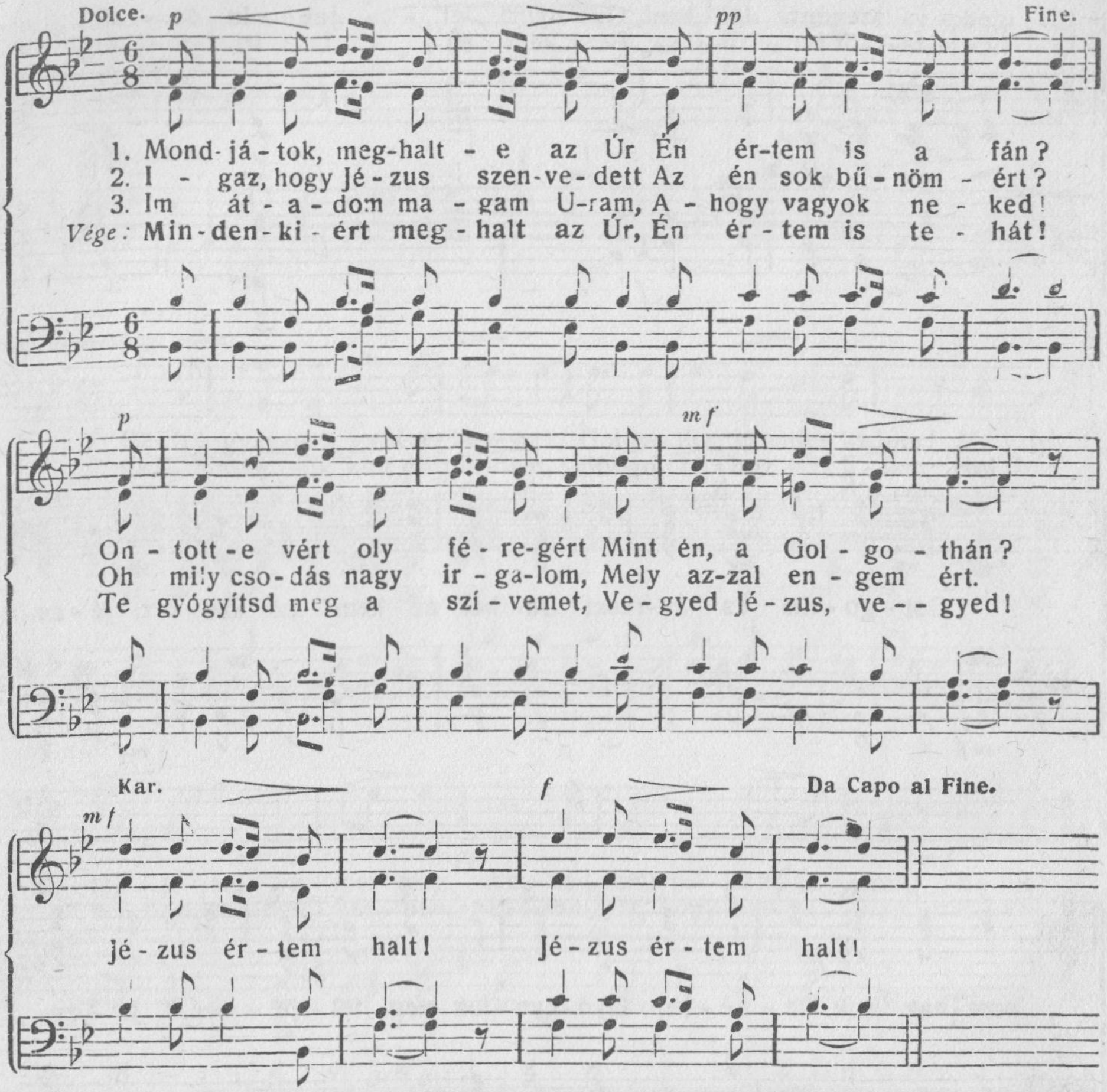

67. Meg vagy-e tisztulva?

. . . Ezek azok, akik jöttek a nagy nyomorúságból és megmosták s megfehérítették ruháikat a Bárány vérében. János jel. könyve. 7. rész, 14. vers.

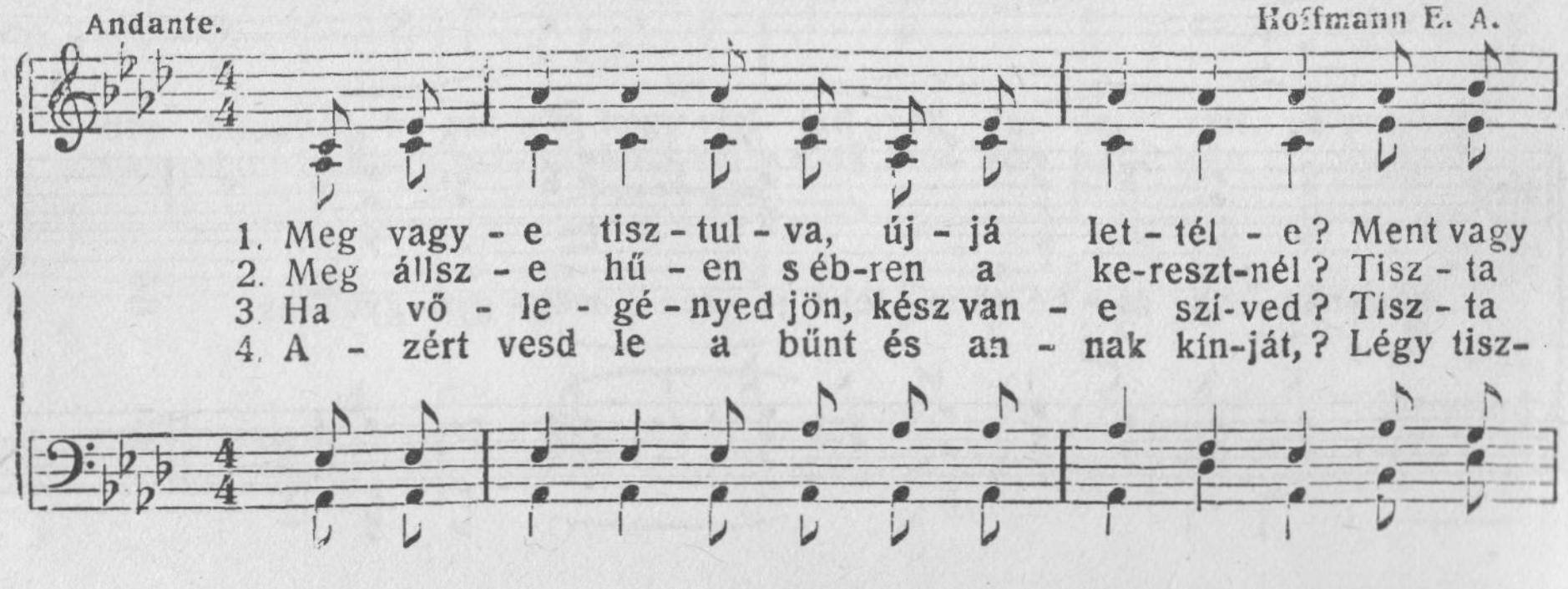

66. Jézus értem halt.

Az Isten pedig a mi hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök vol unk, Krisztus érettünk meghalt. Rómabeliekhez írt levél 5, 8.

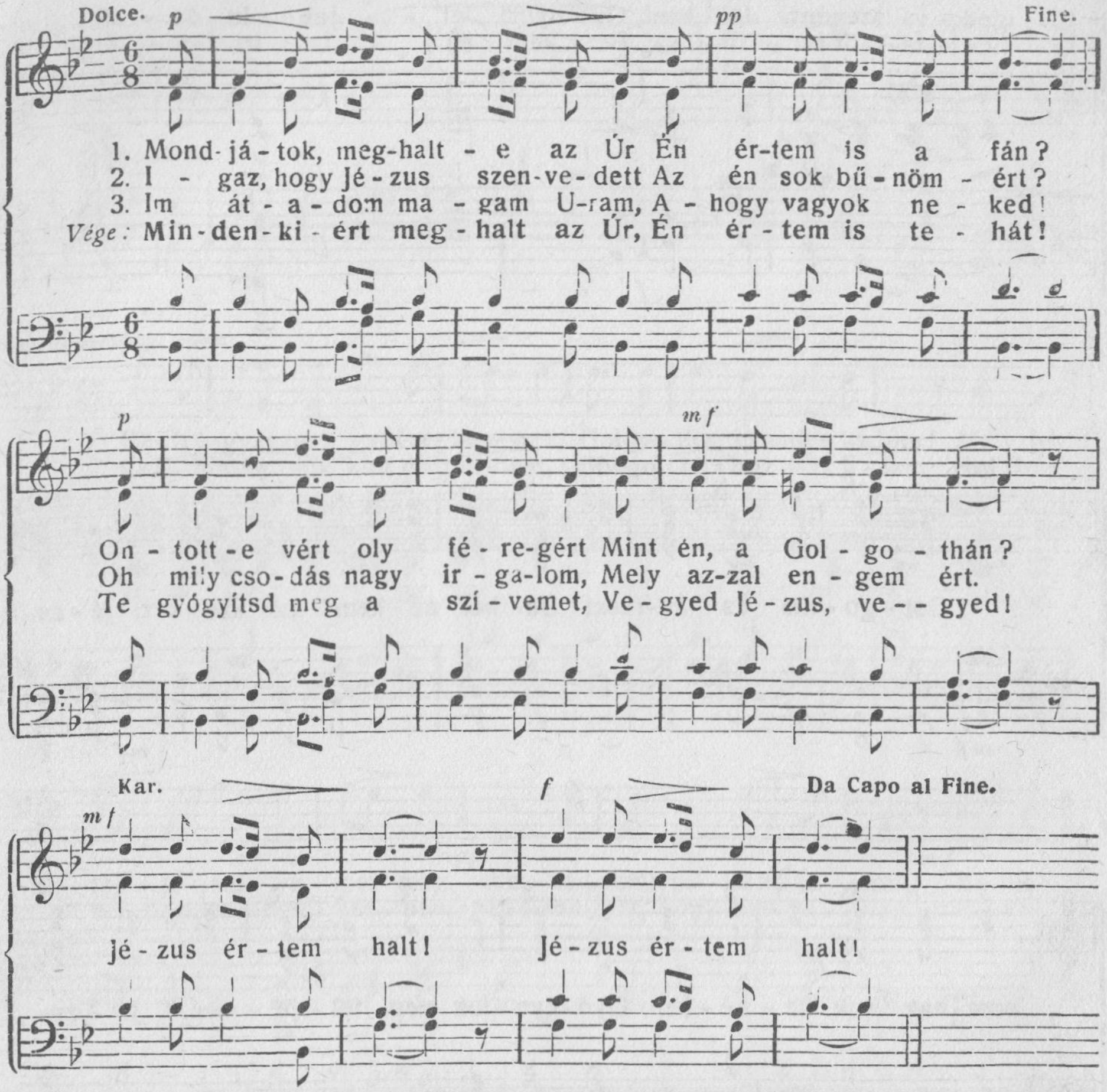

67. Meg vagy-e tisztulva?

. . . Ezek azok, akik jöttek a nagy nyomorúságból és megmosták s megfehérítették ruháikat a Bárány vérében. János jel. könyve. 7. rész, 14. vers.

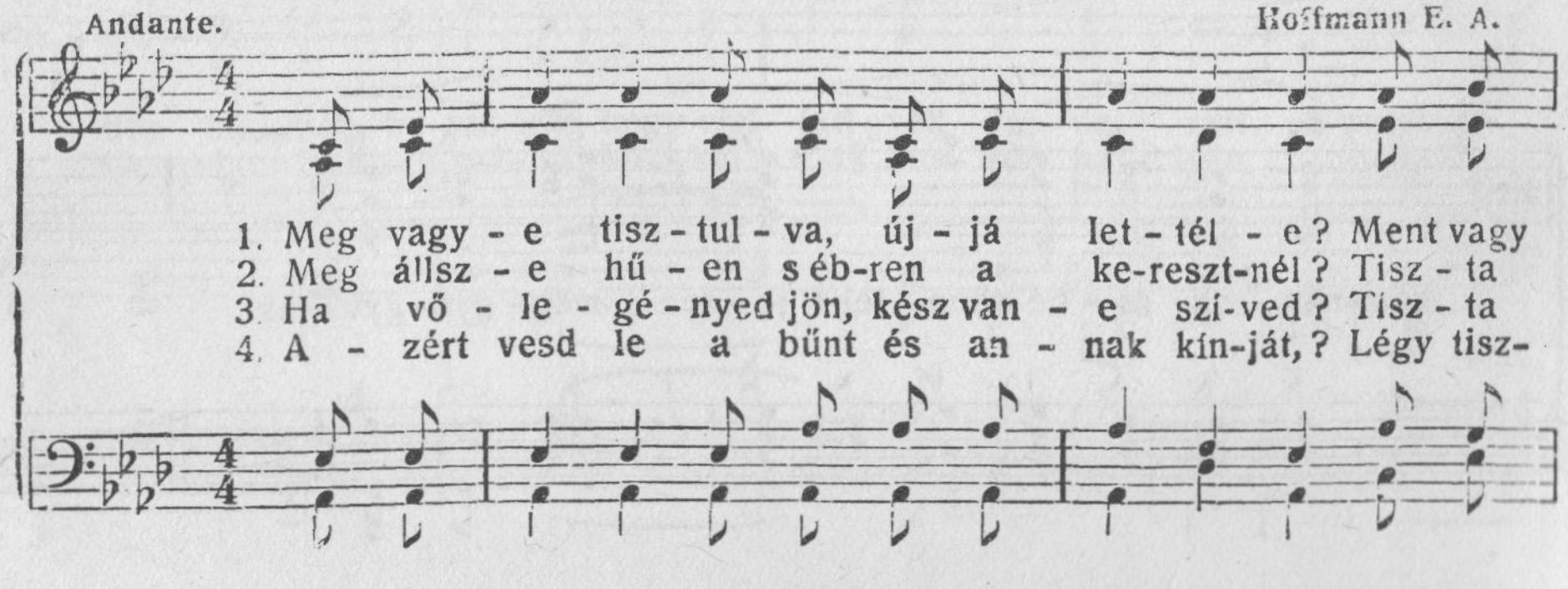

e Jé - zus vé - re ál - tal? Új - já vagy szü - let - ve a rab-
vagy Jé - zus vé - re ál - tal? Mégy-e hit - tel foly- vást Jé - zus
vagy jé - zus vé - re ál - tal? Raj- tad van e már szent ru - hád
ta Jé - zus vé - re ál - tal! Nézd a for - rás fo - lyik, mosd meg

ság - tól ment, Tisz - ta vagy Jé - zus vé - re ál - tal?
ke - zé - nél, Tisz - ta vagy Jé - zus vé - re ál - tal?
és é - ked, Tisz - ta vagy Jé - zus vé - re ál - tal?
ma - gad hát, Légy tisz - ta Jé - zus vé - re ál - tal?

Kar.

Meg vagy-e ——— tisz - tul - va ——— Jé - zus meg-men-tő vé - re ál-

Meg vagy-e tisz-tul-va

tal? ——— Hát ru - hád már fé-nyes fe- hér mint a hó? Tisz-ta

tisz - tul - va

vagy Jé - zus vé - re ál - tal?

68. Mária a sírnál.

A szombatnak pedig végén . . . kiméne Mária Magdaléna és a másik Mária, hogy megnézzék a sírt. Máté evang. 28. rész, 1. vers.

Andante. **Abt. F. (1819—1885.)**

pp

Mély csend ho - nolt s bé - ke len - gett a - maz új kő - sír fe-
Még a haj - nal a - lig pir - kadt s i - me lát - ni Má - ri-

lett, Mely-be Jé-zus gyötrött tes - te, melybe Jé-zus gyötrött tes - te A ke-
át! El-jött drá-ga ke-ne-tek - kel, el jött drá-ga ke-ne - tek-kel, Szí-vé-

mely - be jé - zus gyöt - rött tes - te
el - jött drá - ga ke - ne - tek-kel

pp

reszt - ről a - maz es - te Nyu - ga - lom - ra té - te - tett.
ben szent sze - re - tet - tel S úgy ke - res - te az U - rat.

a - - maz es - te
sze - - re - tet - tel

Vivace. *f*

Ör- vendj, Má - ri - - a, Megvál - tód fel - tá - - madt!

Örvendj, Má- ri - a, Meg-vál- tód fel - támadt!

Ör-vend-je-tek né - pek, mert Jé - zus él! Száll-jon e hír a leg-

tá - vo-labb föld-re! Min-de-nütt bol-do-gan hir - des - sé-tek ezt,

hogy ö - rök él - - - - tet,

hogy ö - rök é - le - tet, ö - rök él - tet, hogy ö-rök é - le-tet osz-

hogy ö - rök él - - - - tet,

Az Ő né - pé - - - - - - nek.

to - gat az Úr! Az Ő né - pé - nek, az Ő né-pé-

f rit. *ff*

nek! Ki fel - tá- ma-dott! Ki fel - tá - ma - dott

69. A kegyes tanácsadó.

Ama vígasztaló pedig . . . mindenre megtanít majd titeket. János ev. 14, 26.

Moderato. Wells M. M.

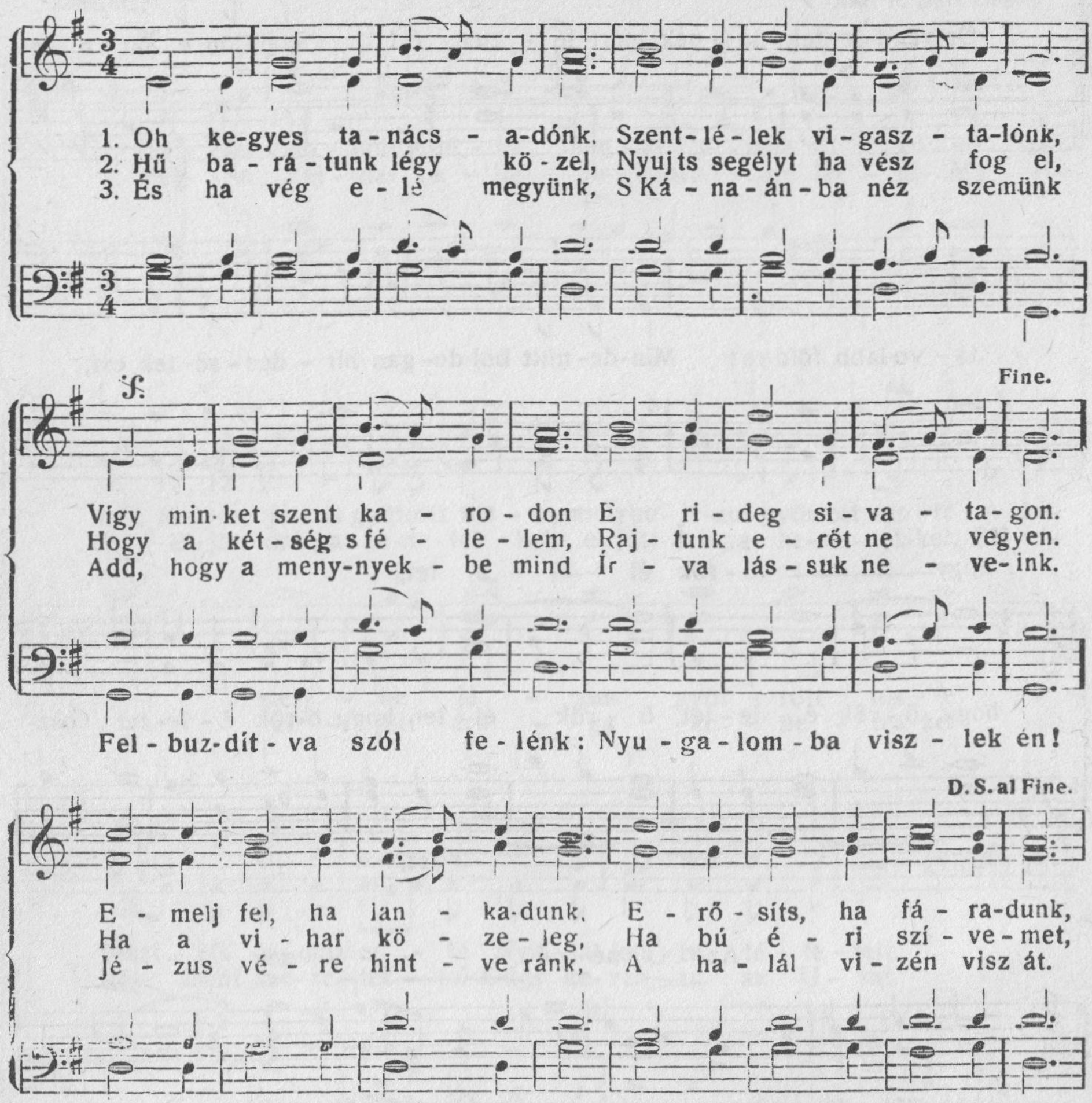

70. Az asszonyok a sírnál.

És korán reggel, a hétnek első napján a sírbolthoz menének napfelköltekor és mondják vala maguk között: „Kicsoda hengeríti el nékünk a követ a sírbolt szájáról?“ Márk ev. 16, 2—3.

Moderato. Greith N.

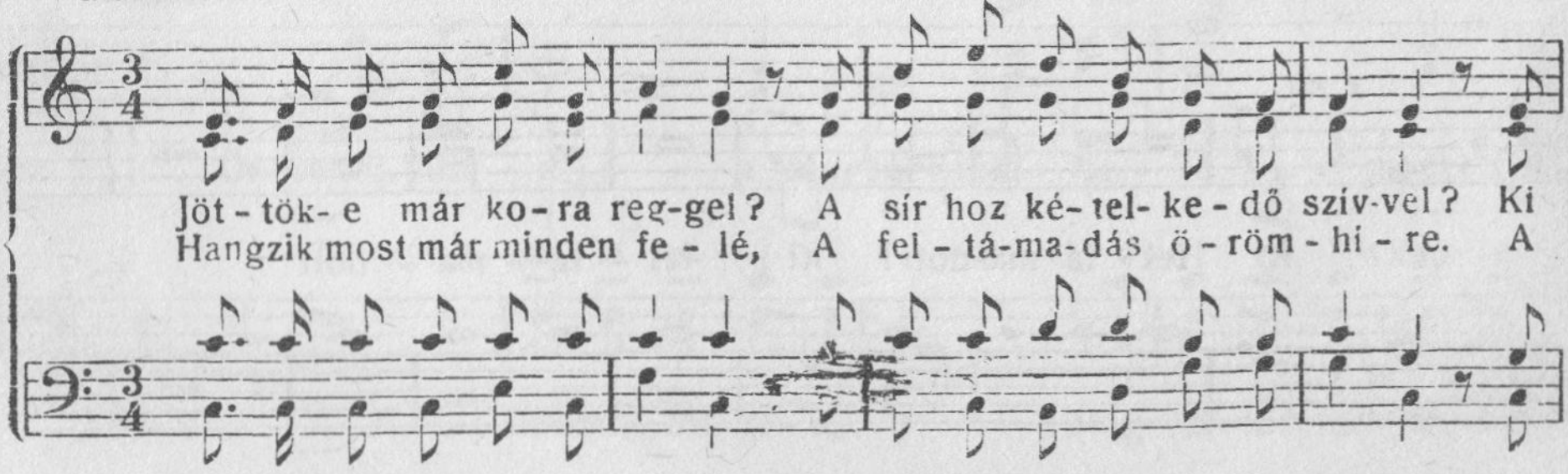

69. A kegyes tanácsadó.

Ama vígasztaló pedig . . . mindenre megtanít majd titeket. János ev. 14, 26.

Moderato. Wells M. M.

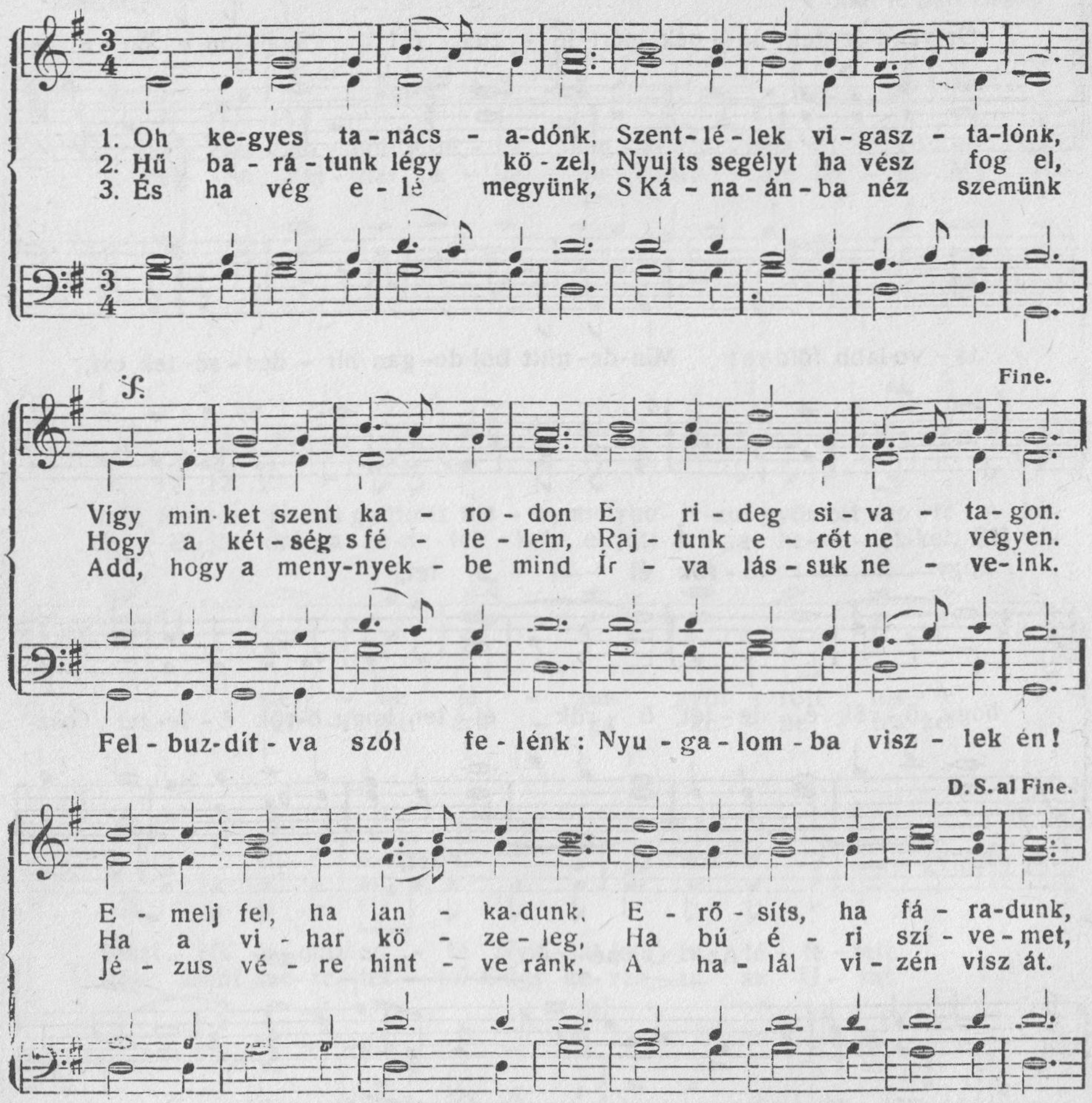

70. Az asszonyok a sírnál.

És korán reggel, a hétnek első napján a sírbolthoz menének napfelköltekor és mondják vala maguk között: „Kicsoda hengeríti el nékünk a követ a sírbolt szájáról?“ Márk ev. 16, 2—3.

Moderato. Greith N.

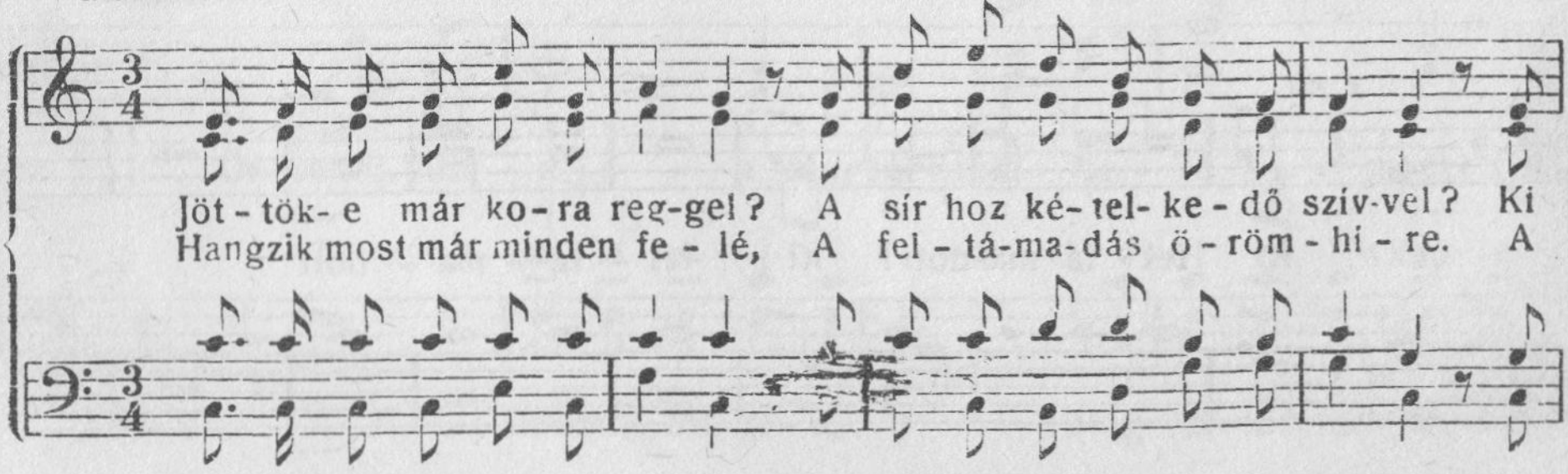

ve - szi el a nagy kö - vet? El van vé - ve, ö - rül - je - tek! Ke-
ta - nít- ványok vár-ják Őt. Est-ve lesz,vár- ják ó - hajt-va. Biz-

gyes asz- szo-nyok, oh jőj - je - tek! Nincs már a kő, néz - ze - tek
va, re - mél- ve, könnyhul - lat - va, Mi - kor jön, mint meg - í - gér-

be! Lás - sá - - - tok az angyalt! Hall - já - - tok, hogy mit
te? Em - ma - - - us-ból jö - vet Hoz- nak nagy ö - rö-

Las - sá- tok az an-gyalt! Hall-já-tok, hogy mit
Em - ma - us-ból jö - vet. Hoz-nak nagy o - rö-

f *p*

mond, Ho - zsi - án - na! Ho- zsi - án - na! Ke - re - si - tek a Mestert
met. Jé - zus él! Él! Jé - zus él! Él! Oh hidd, hogy néked sze-rez-

itt? Ő él, fel - tá-madt s nin - - csen itt!
te Üd- vöd, hogy sír - ból fel - - - ke - le!

71. Ima a Szentlélekért.

Hanem vesztek erőt, minekutána a Szentlélek eljő reátok. Ap csel. 1, 8.

Maestoso. Landenberger G. F.

mf

Szent - lé - lek Is - ten légy ve - lünk, Ad - jad, hogy temp lo-

p *mf*

mod le - gyünk! Oh jőjj el szí- vünk nap - ja! Te é - gi fény, vi-

lá - go - dat lel - künk - be bő mér - ték-ben add Ö - röm ví - gas - sá-

mf

gunk - ra! Te é - gi fény, vi - lá - go - dat, lel - künk - be bő mér-

ték - ben add, Ö - röm - ví - gas - sá - gunk - - ra!

Elénken.

Ö - röm - vi - gaszt, ö - röm - vi - gaszt, ö - röm - vi - gaszt,

ö - röm - vi - gaszt, é - gi él - tet, é - gi él - tet adsz Te nékünk,

ha mi kérünk, ha mi ké-rünk! Ö - röm - vi-gaszt,

ö - röm - vi-gaszt, ö - röm - vi - gaszt, ál - - - - - dást,
ö - röm - vi-gaszt,

é - gi él - tet, é - gi él - tet adsz Te nékünk, ha mi ké -

rünk, ha mi ké - rünk s hit - ben A - tyánk E - léd

a tempo

mf

lé - - pünk! Szent - lé - lek Is - ten, légy ve-lünk, ad-jad, hogy temp'o-

p

mod legyünk, temp - lo - mod le - gyünk!

72 A keresztfán.

És ímé a templom kárpitja fölétől aljáig ketté hasada és a föld megindula ... Máté ev. 27, 51.

Moderato. **Sweney J. R.**

1. Hol Jé-zus meg - - - - fe - szít - te -tett, Is - ten ne-
2 A nap sö - tét, i - nog a föld, A kín po-
3. Óh Jé - zu - som le - het - e mind? Hogy éret-

1. Hol Jé - zus meg fe - szít - te-tett,
2. A nap sö - tét, i - nog a föld
3. Oh Jé - zu - som, le het- e mind?

kem — ott meg - je - lent; — Vé - rét on-
hár — e - gész be - tölt; — Im min - den
tem — tű - réd e kínt? — Szív ne fe-

Is - ten ne-kem Ott meg - je-lent;

tá — a Gol - go - thán, — Üd - vö - met
el — vé - gez - te - tett, — Most már sza-
ledd — él - ted so - rán, — Mi - tör - tént

Vé - rét on - tá a Gol - go - thán,

mf **Kar.**

ott — ta - lál-ha - tám.
bad — a be - me - net. Óh Gol-go-tha, gyásznak he-gye Hol
ott — a Gol-go - thán!

Üd - vö-met ott ta - lál - ha - tám.

p *pp* *mf* *ff*

Jé - zus ér - tem vért on - tott, on - tott. Óh Gol - go - tha, ál-

mf *rit.* *p*

dás he - gye! Mely né - kem é - le - tet ho - zott!

73. A feltámadt öröm.

Ez az Úr, akit vártunk; örüljünk és örvendezzünk az Ő szabadításában. Ézsaiás 25, 9.

Allegretto. **Félkar.**

1. Az em-ber é-let-üd-ve el-ve-szett, A bűn dü-hé-től jött e vész, e bá-nat, De a menny szeb-ben visz-sza-ér-ke-zett És az ö-
2. Ki hoz-za sír-ból fel a hol-ta-kat? A „jaj“ gyermeknek a gyönyört ki oszt-ja? Ki al-kot könny völ-gyé-ben é-gi kart? Is-ten Fi-
3. Mily drá-ga és cso-dá-la-tos e kegy! A ret-te-gés u-tán ö-röm dics- ár-ja, A leg-jobb szív vé-ré-vel vet-te meg, Ember, mily
4. Ki nem vo-nul a megnyílt mennybe hát? Ezt a ki-et-len pusz-tát még ki lak-ja? Ki té-ve-lyeg zord éj-je-len to-vább? Is-ten fi-

Teljes kar.

röm ím di-cső-en fel-tá-madt. És az ö-röm ím di-cső-en fel-tá-madt! Fel-támadt! És az ö-röm ím di-cső-en fel-tá-madt!
a az ö-rö-möt le-hoz-ta. Is-ten Fi-a az ö-rö-möt le-hoz-ta. Is-ten Fi-a az ö-rö-möt le-hoz-ta! Le-hoz-ta! Is-ten Fi-a az ö-rö-möt le-hoz-ta!
szent e nagy ö-röm, s mily drá-ga. Ember, mily szent e nagy ö-röm s mily drá-ga! Ember, mily szent e nagy ö-röm s mily drá-ga! Mily drága! Ember, mily szent e nagy ö-röm s mily drá-ga!
a az ö-rö-möt ím ad-ja! Is-ten Fi-a az ö-rö-möt ím ad-ja! Im ad-ja! Is-ten Fi-a az ö-rö-möt ím ad-ja!

74. Hallám Jézus hívó szavát.

Ha valaki szomjúhozik, jöjjön én hozzám és igyék. János ev. 8, 37.

Andantino.

1. Hal-lám Jé-zus hí-vó sza-vát: „Te fá-radt szív jö-vel!“ A
2. Hal-lám Jé-zus hí-vó sza-vát: „Mind-nyá-jan jőj-je-tek“ S i-
3. Hal-lám Jé-zus hí-vó sza-vát: „Szí-ved-nek fé-nye nincs? E-

keb-le-men szű-nik a kín S le-hull a nagy te-her, Hoz-zá jö-
gyá-tok az é-let vi-zét In-gyen ve-he-ti-tek, Hoz-zá jö-
me vi-lág-nak én va-gyok Nagy fé-nye rám te-kints.“ Re-á te-

vék a-mint va-lék, Mint ter-helt, fá-radt és be-teg, És
vék és it-tam az Ö-rök-é-let vi-zé-ből én S a
kin-ték s meg-le-lém A fé-nyes haj-nal-csil-la-got, S most

Ő a-dott eny-het ne-kem, Nyu-gal-mat, bé-két, ö-rö-met.
lé-lek szom-ja meg-szű-nék, S egy bol-dog lét tá-rult e-lém.
fé-nye mel-lett bol-do-gan Ö-rök ha-zám-ba be-ju-tok.

75. Bűnbánat.

„Fölkelvén, elmegyek az én Atyámhoz és ezt mondom néki: Atyám, vétkeztem az ég ellen és te ellened, és nem vagyok immár méltó, hogy a te fiadnak hivattassam... Az atya pedig monda az ő szolgáinak: Hozzátok ki a legszebb ruhát és adjátok fel rá; és húzzatok gyűrűt az ő kezére és sarút a lábaira!... És vígadjunk, mert az én fiam meghalt és feltámadott; elveszett és megtaláltatott.“ Lukács 15, 18—24.

Moderato. **Braun J.**

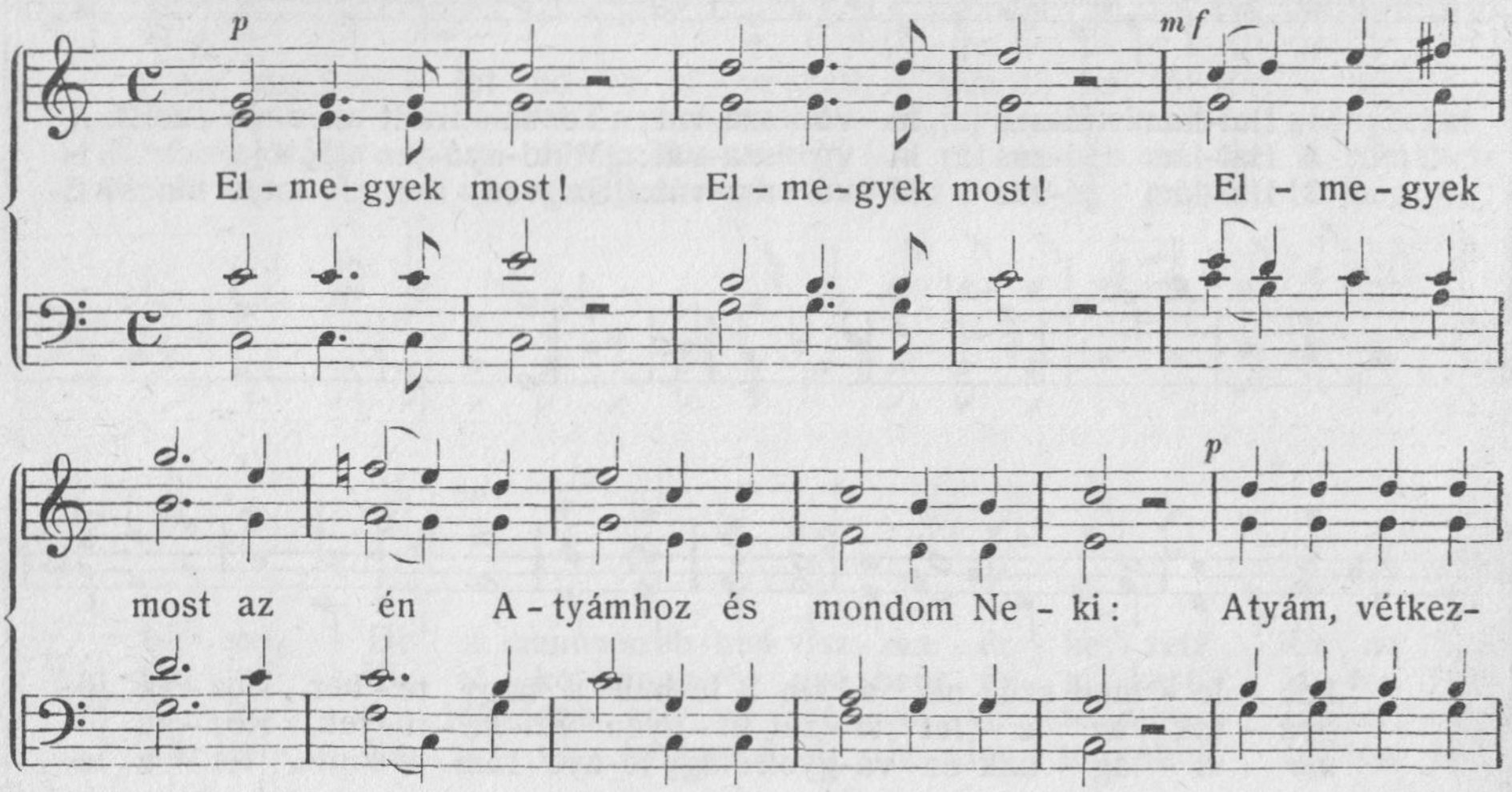

Duett.

Hoz - za - tok dísz - ru - hát, ad - já - tok fi - am - ra; gyű - rűt

az ő uj - já - ra, sa - rút a lá - bá - ra; gyű - rűt

Kar.

az ő uj - já - ra, sa - rút lá - bá - ra. És la - koz-zunk

p

ví - gan, mert az én fi - am meg - halt volt, de ím most

meg - halt volt ő, de most él, meg - halt volt ő, de

él, meg - halt volt ő, de most él, meg-

meg - halt volt ő, de most él, meg - halt volt ő, de

meg - halt volt ő, de most él, meg-

most él, mert ő

halt volt, de most él,
most él, mert ő meg - ta - lál - ta - tott, meg - ta-

halt volt, de most él,

lál - ta - tott; meghalt volt és most él, meg-halt volt és most

él; meg-halt volt és most él, meg - ta - lál - ta - tott, meg-ta-

lál - ta-tott! Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja!

76. Fel az áram ellen!

Azért nem félünk, még ha zúgnak és felemelkednek is a tenger vizei! Zsoltár 46, 4.

Tűzzel. *mf* *p* **Thielé T.**

1. Fel az á - ram el - len test - vé - rem! Küzdjünk a - ma
2. Hal - lod - e a tá - vo - li han-got? Mily ked-ves ö -

jobb hon - ba át, Ke - zel - jük e - rő - sen e - ve-zőnk, El-
röm - é - nek ez, A meny-nye - i vá - ros - ból hangzik, Ho-

szel - ve bát-ran a víz - árt. S ha zúg - nak is a ha - bok
vá a szí-vünk e - pe - dez. Csak fogd e - rő - sen e - ve-

né - ha, Hogy visz-sza - szo - rít - sa - nak majd. Vesd csak szemed
ző - det S ke - zed - ből azt ki ne bo - csásd! Fel az á - ram

mf

bíz - va az ég - re S le - küz-död mi - ha - mar a bajt!
el - len, test - vé - rem, Ho - nunk - ba é-rünk majd meg - lásd!

77. Fel a munkára.

Elmenvén pedig prédikáljatok, mondván: Elközelített a mennyeknek országa. Máté evang. 10, 7.

Vidáman. **Doane W. H.**

1. Tár - sa - im most a szent mun - ka vár mi re - ánk Se - ré -
2. El - ve-szett lel - ke - ket fel - ke - res - ni je-rünk, Bá - na -
3. Is - te - nünk sze - rel - mét mondjuk el i - ga - zán, Hogy id'-

nyen fel te-hát, jól küzd-jük a csatánk! Ád az Úr mi - nekünk bő-ven
tos szí- ve-ket Jé- zu - sunk-hoz vigyünk, Hintsünk min-de -nü- vé lel - ki
ad - ta fi - át s mi-tör - tént Golgothán? Nyit-va van most a menny, kész az

é - gi e - rőt, Mes-terünk megy e - lől buz-gón kö - ves-sük őt.
fényt, hogy az éj Tá-voz-zék mi - ha - mar s múljék el a ve-szély!
üdv, a me - lyet Még ma oly gaz - da - gon s in-gyen bár - ki ve - het.

Kar.

p

Tett - re fel, tett - re fel, szent az ügy, szent az ügy, Csak hí-

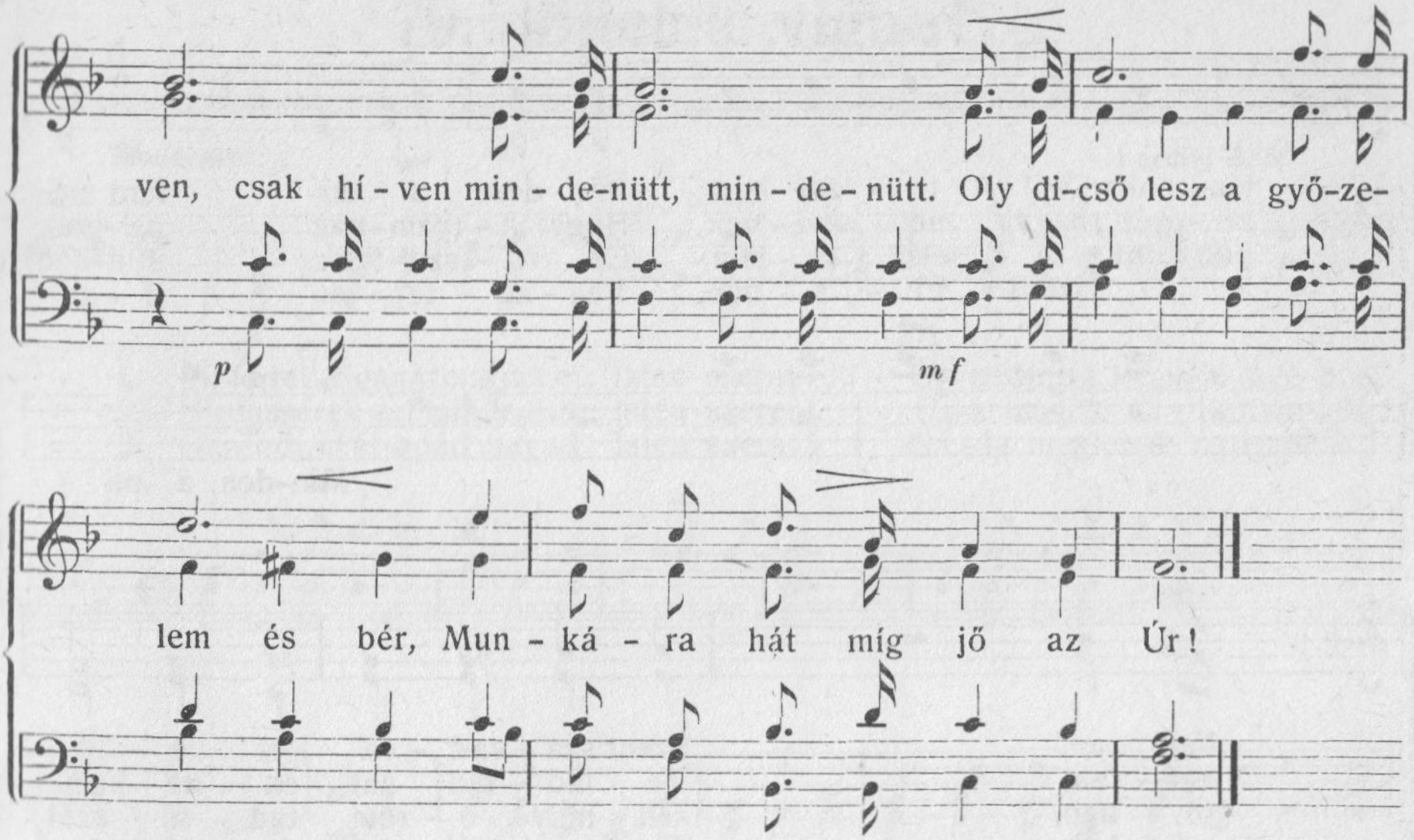

78. Minden élet Tőled jő.

Az Istennek Lelke teremtett engem és a Mindenhatónak lehellete adott nékem életet. Jób könyve 32, 4.

Vivace. **Tobler J. H.**

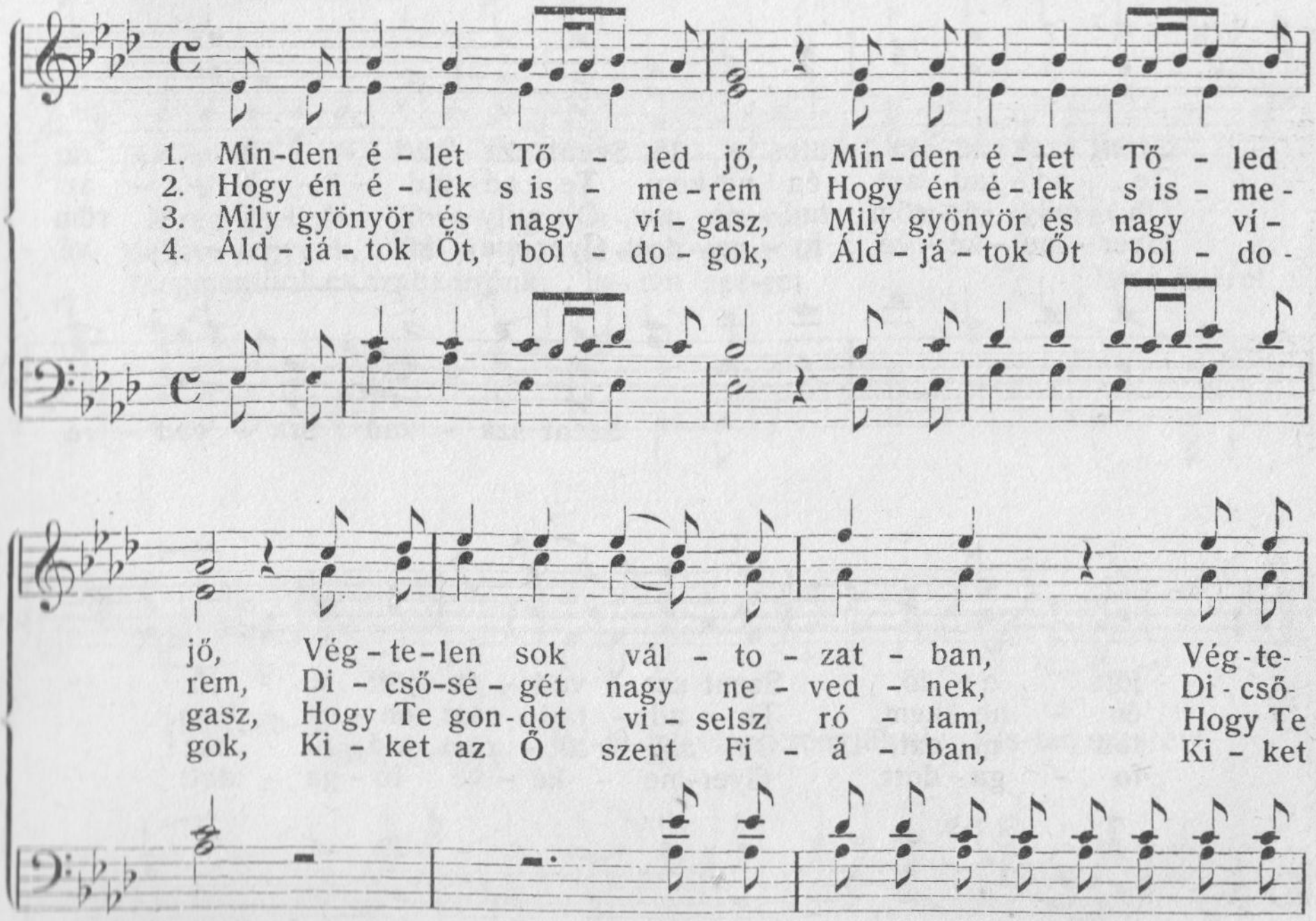

1. Vég - te - len sok vál - to - zat - ban

len sok vál - to - zat - ban; Min - den, a mi fent s a-
sé - gét nagy ne - ved - nek, Hogy A - tyám - nak ne - vez-
gon - dot vi - selsz ró - lam, És ré - szel-tetsz min-den
az Ő szent Fi - á - ban, Vég - he - tet - len ir - gal-

Min-den, a mi

lant van,
het - lek,
jó - ban,
má - ban,

Szent sza - vad - ra jött e - lő.
Te ad - tad azt én ne - kem.
Óh mily ö - röm tud - ni azt!
Gyer - me - ké - vé fo - ga - dott.

fent s a - lant van,

Szent sza - vad - ra jött e - lő, Szent sza - vad - - - - - - ra
Te ad - tad azt én ne-kem, Te ad - tad - - - - - - azt
Óh mily ö - röm tud - ni azt, Óh mily ö - - - - - röm
Gyer - me - ké - vé fo - ga - dott, Gyer-me - ké - - - - - vé

Szent sza - vad sza - vad - ra

jött e - lő,
én - ne - kem,
tud - ni azt,
fo - ga - dott,

Szent sza - vad - ra jött e - lő
Te ad - tad azt én - ne - kem.
Óh mily ö - röm tud - ni azt!
Gyer-me - ké - vé fo - ga - dott.

79. Jőjjetek vígan!

Jőjjetek el, örvendezzünk az Úrnak, vígadozzunk a mi szabadításunk kősziklájának. 95. zsoltár.

Moderato. **Lorenc E. S.**

1. Jőj-je-tek vígan, zengjük el: Isten szeret! Örvendjetek kegy-fé-nyé-ben
2. Hirdessétek ezt mindenütt: Isten szeret! Ő a trónról a föld-re jött
3. Örvendj, ki át-adád magad: Isten szeret! Ná - la megleled nyugal-mad

Isten sze-ret! Bűn-álomból éb-redje-tek, És az üdvöt ke - res-sé-tek.
Isten sze-ret! Lásd az Üdvözí - tő itt van, Meghalt értünk a Gol-go-thán
Isten sze-ret! Ő a mi pajzsunk, oltalmunk És a mi e - rős men-várunk

A reg-ge-li fény köze - leg Is - ten sze-ret. Is-ten sze - ret,
Mentve vagyunk, halle-lu - ja, Is - ten sze-ret.
Megmentőnk és szabaditónk, Is - ten sze-ret. Isten szeret,

Isten sze-ret!
Isten szeret! Jőj-je-tek vigan zengjük el: Is-ten sze-ret!

80. Diadal-ének.

A „Makkabeus Judás“ oratoriumból.

Mondjátok meg a Sion leányának: Imé eljött a te Szabadítód! Ézsaiás pr. könyve 62. rész, 11. vers.

Andante. Női kar. **Händel Frigyes.**

mf

1. Si - on lá - nya, ör - - ven - dezz, Vi - gadj,
2. Im a győz - tes Hős kö - zelg, Har - so -

Je - ru - zsá - lem - mel! Nézd, ki - rá - lyod
nák-kal fel te - hát! Halld, a sza - bad

jön Hoz - zád, Ő a bé - ke - fe - je - de-lem!
nép · hogy zeng És már zen - gi hő - si da - lát!

Si - on lá - nya, ör - ven - dezz, Vi - gadj, Je - ru-
Im a győz - tes Hős kö - zelg, Har - so - nák - kal

Teljes kar.

zsá - lem - mel! Si - on lá - nya, ör - ven-
fel te - hát! Im a győz-tes Hős kö-

dezz, Vi - - gadj, Je - ru - zsá - lem - mel! Nézd, ki-
zelg, Har - so - nák - kal fel te - hát! Halld, a

rá - lyod jön Hoz - zád, Ő a bé - ke-
sza - bad nép hogy zeng, És már zen - gi

fe - je - de - lem! Si - on lá - nya, ör - ven - dezz,
hő - si da - lát! Im a győz - tes Hős kö - zelg,

Ví - - gadj Je - ru - zsá - lem - mel!
Har - so - nák - kal fel te - hát!

81. A drága szó.

Jöjjetek én hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterheltettek és én megnyugosztlak titeket.
Máté evangyélioma 11. r., 28. v.

Allegretto. **Johnson J. G.**

1. Tu - dok egy drá-ga szócs-kát, A - mely o - lyan rö - vid De
2. Ki - nek nincs vá-gya jön - ni, Ha hiv - ja ez a szó? És
3. Hi - vá - sod folyton job-ban Fe - léd von en - ge - met, Mig

benne nékünk oly sok, Oly nagy kincs nyujta - tik. I -
az-zal eggyé vál - ni, Ki oly kegyes, oly jó. A -
nagy szere - te - ted - be E - gész' be-mé-lye - dek. Igy

gé-ret tel - ten cseng ez, Át - hat - ja szí - ve - met Jé -
kármily rossz, nagy bű-nös Va - gyok is át - a - dom Ma -
hát kö - vet - lek té - ged Az é - let fo - lyam - ig Hi -

zus hív ez - zel en - gem S lel - kem hoz - zá si - - et
gam te - né-ked Jé - zus, Mert sza - vad - ban bí - - zom.
vó szavad oly é - des S be - hat a lel - kem - ig.

Jőj - je - tek hoz - zám, Óh jőj - je - tek hoz-

Jőjj jőjj jőjj jőjj jőjj jőjj jőjj jőjj

zám Ti fá-radt, ter-helt lel-kek, óh jőj - je - tek hoz-

jőjj jőjj

zám. Jőj - je - tek hoz - zám, óh

Óh jőjj jőjj jőjj jőjj jőjj

jőj - je-tek hoz- zám És én majd meg-nyug - tatlak Mind

jőjj jőjj jőjj jőjj jőjj

jőj - je - tek hoz - zám.

82. Isteni békességben.

És az Istennek békessége uralkodjék a ti szívetekben. Kolossébel. 3, 15.

Andante. **Spafford H. G.**

1. Ha Is-ten bé - ké-je lak - ja szí-ve-met, Úgy dúlhat vi-har el - le-nem, Nagy hit-tel szí - vem zen - gi ez é-ne-
2. Ha sá-tán áll el - le-nem s há - ló-kat vet, E szó ragyog rám fé - nye-sen: „Már Jé-zus ér - tem min-dent el - vé-ge-
3. Bű-nöm ter-hét Jé-zus hord-ta a Bá-rány, Nem hagyta azt rajt' lel-ke-men, Meg - halt ér - tem ott a - ma kín-kereszt-

ket: Az Úr-ban, az Úr-ban jó ne-kem.
zett, Vé-re meg-tisz-tí-tott tel-je-sen. Az Úr-
fán, Őt di-csé-ri hát ez é-ne-kem.

Az Úr - - -

ban jó ne-kem! ——

ban jó nekem! Az Úrban, az Úr-ban jó ne-kem!

83. Az élet forrása.

Én a szomjazónak adok az élet forrásából ingyen. János jel. 21, 6.

Lendülettel. **Sterbins C.**

1. Jö - vel az é - let vi - zé - hez, Szom- ja - zó és fá - ra - dott!
2 Jöjj meg-u - jul- ni e víz - hez, S hit hat - ja át szí - ve - det;
3 Jöjj hát e víz kút-fe - jé - hez, Nézd mi-lyen dú-san ö - möl

Eny - hül itt bű- ne - id ter - he, Meg-szű-nik gond s bá-na - tod.
El - tü - nik it-ten a ré - gi S kez-desz egy új é - le - tet.
Tisz - ta lesz et-től az el - méd S zord ke - be-led fel - ü - dül.

Kar.

Jöjj hát i - de, ne té - to-vázz! Itt é - gi üdv s ö- rök nyug-tot ta-lálsz.

Itt van az é - let for - rá - sa; Gyógy-he-lyed ez e - gye - dül!

84. Várjad Urad!

Várjad az Urat és légy erős; bátorodjék szíved és várjad az Urat. Zsoltár 27, 14.

Egész kar. Malan Cézár.

f

1. Vár-jad óh én lel-kem, vár-jad U-rad! Se-gít kész-sé-ge-sen,
2. Vár-jad óh én lel-kem, vár-jad U-rad! Se-gít kész-sé-ge-sen,

Fél kar.

Re-á bízd ma-gad Ne csüg-gedj el! Kö-zelg a reg-gel,
Re-á bízd ma-gad Bár-mi is jő Soh'-se hágy el Ő,

Egész kar

És a tél he-lyé-be Új ta-vasz jő el; Min-den ve-szély-ben
Nem na-gyobb a szük-ség, Mint a Se-gi-tő Ő tart meg min-ket,

f

Óv Te-ge-det Se-gít a szük-ség-ben Hű Is-te-ned!
Ő Se-gí-tőnk Meg-men ti lel-kün-ket Hű Is-te-nünk!

85. A lelki szépség.

Mindezeknek fölébe pedig öltözzétek fel a szeretetet, mint amely a tökéletességnek kötele. Kolosséb 3, 14.

1. Oly szép az em - ber, ki a bűnt É - gé - szen el - ve - té, Ar-
2. A leg-szebb öl - töny, a meg - tért Hű lé - lek öl - tö - nye, Oly
3. Ha ezt az öl - tönyt meg nye-red, Vi-gyázz lelkem re - á És

cá - ról e - gi üdv ragyog„ Mert szíve Jé - zus - é. Di - csé - ret hangzik
ked-ves fény-től tün - dö - köl, I - gaz fe-hér szí - ve, A sze - re - tet ra-
ne térj at - tól el so - ha Ki azt ne-ked a - dá. E - zen vi - lág-ban

aj - ki - ról, A - lá - zat hom-lo kán És bé - kes-ség minden művén, Ál-
gyog a-zon És meny nye-i ö röm, Rajt' sok szép erény lát - ha - tó E-
sok a-szenny Meg óv-jad öl-tö-nyöd! Ha be-szeny-nyezted azt ve-le, El-

Kar.

dás a - zok nyo-mán. Mily szép, mily szép ki Jé - - - - zu-
gyütt s kü - lön kü - lön.
vész az ö - rö - möd. Mily szép ki Jé - zu - sé, mily szép ki

sé, Ki - ben a Krisz - tus lát - ha - tó, Ki Jézust fel - ve - vé!
fel-ve-vé

86. Óh vezess!

Aki hisz énbennem, amint az írás mondotta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből. János 7, 38.

Moderato. Bierli Alfréd.

1. Óh ve-zess a hűs for-rás-hoz, Hol az é - let vi - ze foly,
2. Óh ve-zess a hűs for-rás-hoz, Hol a bűn te - her le - hull,
3. Óh ve-zess a hűs for-rás-hoz, A - hol én meg - tisz tu - lok,

Gól - go-thá - ra, hol meg- eny hül, S megszünik a lel -ki szomj.
S min denfé - le kö - te - lék - től Lel-kem ott meg - sza - ba-dul.
És e víz-nek hul - lá mi - ban Tel - je - sen meg - ú - ju-lok.

Kar.

Ve - - - - - - - - zess a for - rás - - - - - hoz,

Ve-zess a for - rás - hoz, Ve - zess a for-rás-hoz,

Vígy —— di-cső hul - lá - mihoz; Jé - - - - - zu-som-nak

Vigy di-cső hul - lá - mi-hoz; Jé - zu-som-nak vé - re .

vé - - - - - re en-gem hó - fe - hér-re mos.

Jé-zu - som-nak vé-re

87. Jőjj tévedt lélek.

Bánjátok meg azért és térjetek meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek. Apostolok cselekedetei 3, 19.

Élénken.

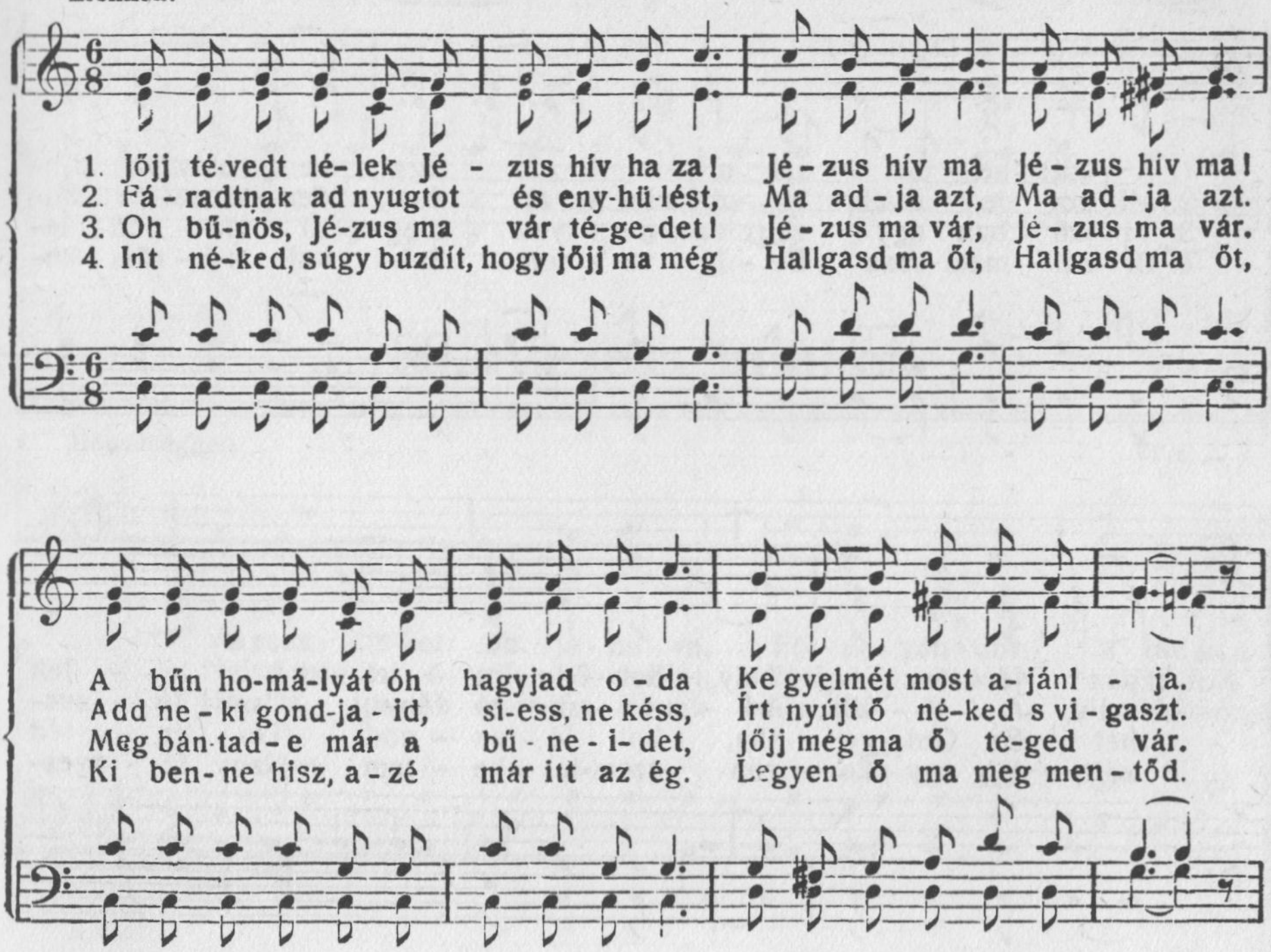

Kar.

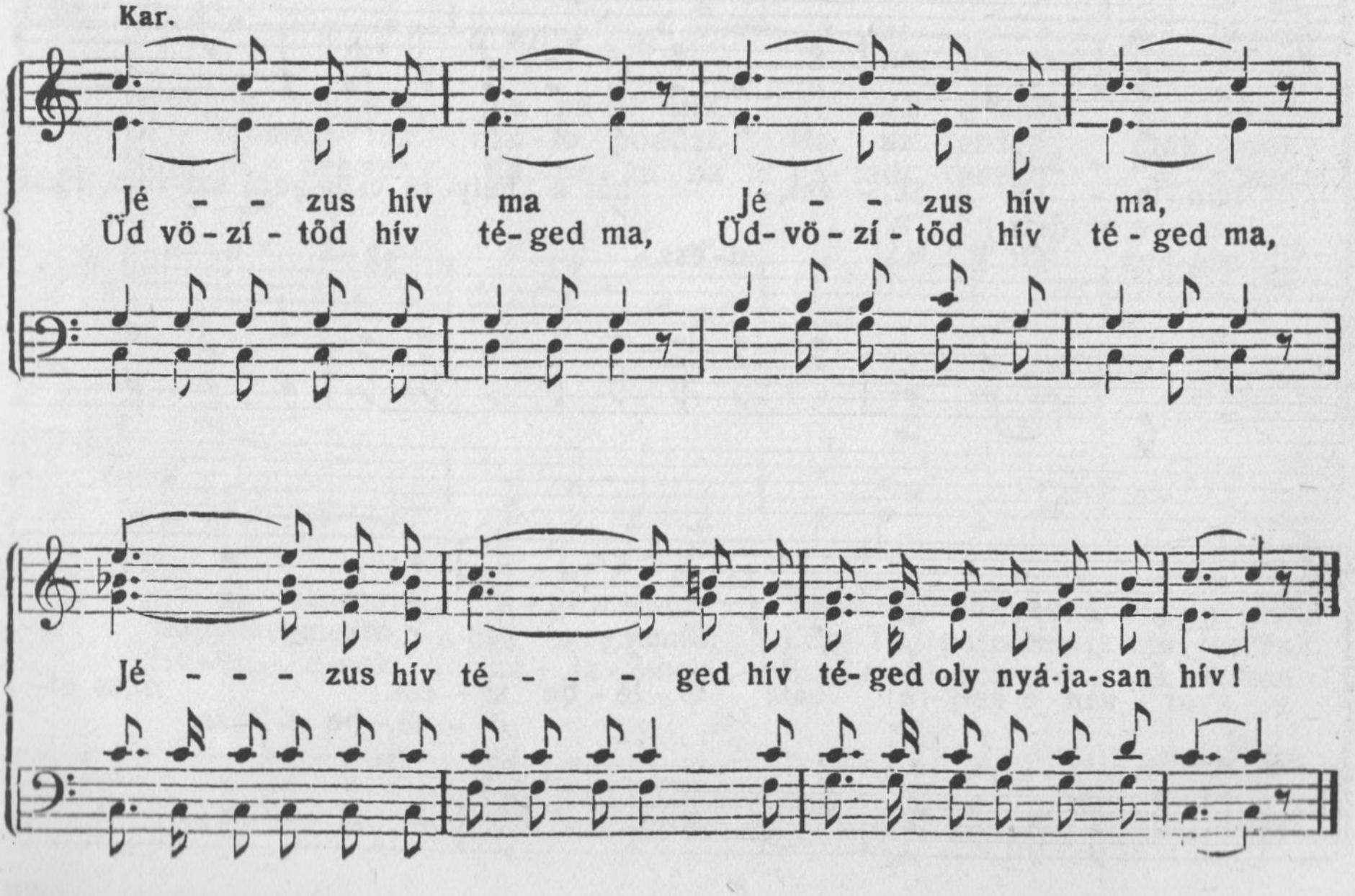

88. Menedékünk az Úrnál.

Siess, menekülj oda, mert semmit sem tehetek addig, mig oda nem érsz Mózes I. 19, 22.

Andante. Sweney Ino R.

1. A dúlt ke - bel szá má - ra ah, Egy men - hely van csu-
2. Mi - kor le - száll az éj, s be - áll A der - mesz - tő ho-
3. Vi - har - ban egy szirt van, me - lyen Meg - ál - la - nod le-
4. Bi - zal - mam csak Be - lé ve - tem Sok baj sö - röm kö-

pán: Jé - zus e hely, hol üdv - re lel A lé - lek
mály, A lé - lek há - to - rí - tó fényt, Csak Jé - zus-
het Ez Gol - go - tha, hol Jé - zu - sod Te ér - ted
zött, Míg egy - ko - ron szem-lél - he - tem Nagy fé - nyes-

rit. Kar. *a tempo*

i - ga - zán.
ban ta - lál. Si - ess, hát e hely-re csüg-gedt szí-vem, Fuss
szen-ve - dett.
ség-ben Őt. si- ess,

gyor - san e hely-re hát! Ö - lé - be si - ess. fuss ol-
ö - lé - be si - ess,

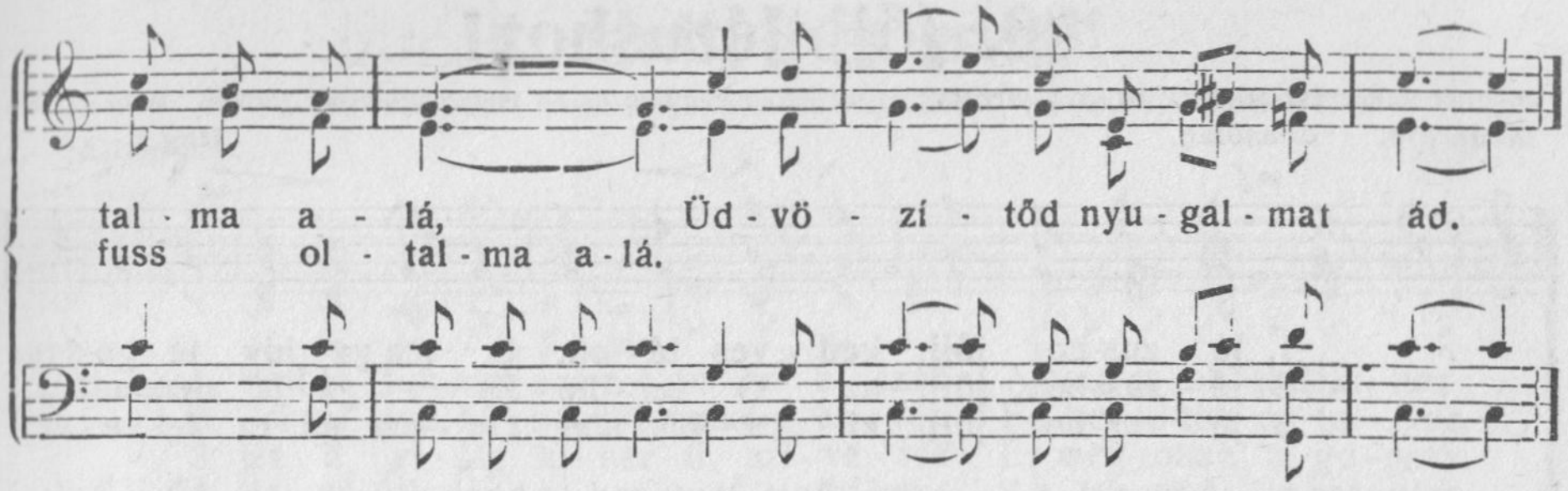

89. Vezess minket.

És az ő éhségeknek idején az égből kenyeret adál nékik és a kősziklából vizet hozál ki . . . Nehémiás 9, 15.

Bensőséggel. Vi e L.

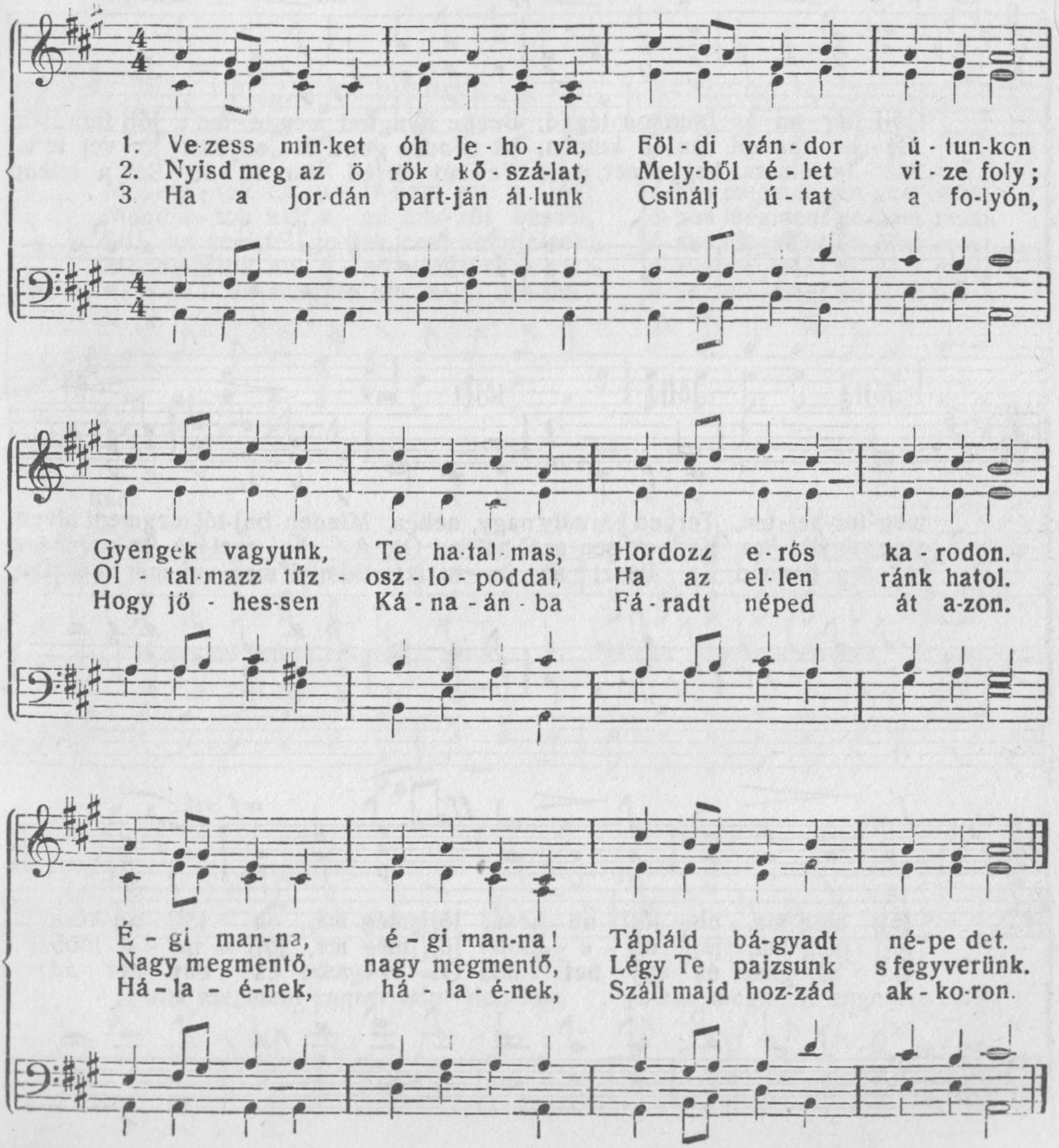

90. Jőjj Jézushoz!

Jőjjetek énhozzám mindnyájan, kik fáradtak és terheltek vagy ok és én megnyugosztlak titeket. Máté 11, 28.

Moderato. Bensőleg. Hug E

mf

1. Jé - zus-hoz jőjj, ked - ves lé - lek, Ő ma-ga hív té - ge-det
2. Jé - zus-hoz jőjj, az Ő ter - he És i - gá - ja nem nehéz,
3 Jé - zus-hoz jőjj, ki a bű - nöd Ön - ma - gá - ra fel-ve - vé,

p *pp* *rit.* Jöjj! *a tempo*

Jőjj, bár mi is bántson téged, Benne nyugtod meg-le - led: Jőjj fáradtan,
Bé - ke ho-nol az ő keblén, Itt minden gond el - enyész. Jö - vel te is,
Ná - la lelhetsz kegyelmet, mert Vé - rét érted ön - tö - zé. Bár a lelked

Jöjj! Jöjj! Jöjj! *mf*

meg-ter-hel-ten, Terhed bármily nagy, nehéz, Minden baj-tól megment híven,
meg vagy hí - va, Ked - ve-sen szól, halljad Őt, A ke - gyel-mi la-ko-má - ra
ret - teg benned És ijeszt az ön - tu-dat; Bű-nöd meg van már bocsátva,

f *ff* *mf* *rit*

Jőjj még ma, óh jőjj ne késs! Jőjj még ma, óh jőjj ne késs!
Jőjj még ma, jőjj mi - e - lőbb! Jőjj még ma, jőjj mi - e lőbb!
Ő vi - gaszt és eny - het ád! Ő vi - gaszt és eny - het ád!

91. Halljátok meg!

Ne félj férgecske Jákób, maroknyi Izráel, én megsegítlek, szól az Úr. Ézsaiás 41, 14.

Allegretto.

p

1. Hall já - tok meg sze-ret te - im e szót, Amely rá-tok ál-dást hoz;
2. Bár pi - ros bű - nö- tök, miként a vér, És bel-ső-tök os to - roz,
3. Ha a vi - lág ki - sér - ti szí - ve - tek És meg-rohan a go - nosz,
4. Ha rá-tok gond te- her nyo - mulni kezd S a bá-nat ár - ja csap-dos,
5. Ha ha - lál völ- gyé- be jut - ni fog-tok, Há - lát ad-tok sok-szorost!

Mondjá - tok én u - tá-nam ezt a jót: Jé- zus megment en-gem most.
Mondjá - tok azt, a - mi üdv- ről beszél, Jé- zus megment en-gem most.
So - ha sem fél - je- tek, csak zengje- tek. Jé- zus megment en- gem most.
Mondjá - tok hit - e - rő - sen ti csak ezt: Jé- zus megment en-gem most.
Ví - gad- va zengjen ott is aj - ka-tok: Jé- zus megment en-gem most.

Kar.

mf *f*

Jé-zus megment en-gem most Jé-zus megment en-gem most,

p *pp*

Jé-zus megment engem min - den-kor, Jé-zus megment engem most.

92. Törvénytől menten.

Mert a Jézus Krisztusban való élet lelkének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől.
Rómabel. írt lev. 8, 2.

Érzéssel. Bliss P. P.

1. Tör-vény-től menten, oh boldog é - let! El - tö - röl - tet-tek már min-den vét - kek. Meg-vál - tott Krisztus ér - vé - nye - sen! E - lég a
2. Üd - vö - zí - tőnkben kár - hozat nincsen, A - mit i - gé - re, tel - je - sül min - den, Jőj - je - tek hoz-zám! szól ke - gye - sen, E - lég a
3. Is - ten gyer-me - ki, hi - vat - va vagytok, Dicső ö - röm - re ki-csi-nyek, na - gyok, Tel - jes a vált-ság ti ér - te - tek, Ré - szes eb-

Kar.

vé - re tel - je - sen!
sza - va tel - je - sen. Egy min - de - ne-kért, bű - nös óh
ben min de - ni - tek.

értsd meg, Egy min - de - nek - ért, test-vér óh higy - jed! Meg - vál-tott

Krisztus ér - vénye - sen, E - lég a vé - re tel - je - sen;

93. Szeretlek Jézusom.

Uram, te mindent tudsz; te tudod, hogy én szeretlek téged. János ev. 21, 17.

Bensőséggel.

1 Sze-ret - lek Jé - zu - som, tudom, e - nyém vagy; E vi - lág ö-
2 Sze-ret - lek, mert e - lőbb szeret - tél en - gem, Kereszt - ha - lál-
3 Sze-ret - lek Té - ged él - tem s ha - lá - lom - ban, Dí-csér - lek Té-
4 Ha Is - ten trón - já - nál leszek majd ott fenn, Az el - hagyott

rö - met nékem már nem ad Soh'-sem be-csül - tem ö - rö-
lal meg - vál - tot - tad lelkem Tö - vis - ko - ro - na volt a
ged ö - röm s bá - na - tomban. A leg - vég -ső pont - ban ezt
nyo - mort mind el - fe - lej-tem. Ott a ko - ro - nám tart - va

mid oly nagyon, Ha egy - kor sze - ret - te - lek, az most va - gyon.
hom - lo - ko-don, Ha egy - kor sze ret - te - lek, az most va - gyon.
ki - ált - hatom: Ha egy - kor sze - ret - te - lek, az most va - gyon.
majd mondhatom: Ha egy - kor sze - ret - te - lek, az most va - gyon.

94. Jer haza!

Felkelvén, elmegyek az én Ayámhoz! Lukács ev. 15, 18.

Andante.

p *mf* *pp*

1. Oh jer ha - za! El - té-vedt ár - va jer! Há - zad'
2. Oh jer ha - za! Már rég vá - runk re - ád, Bűn - bá-
3. Oh jer ha - za! Nem jó e zord vi-dék, Hol az
4. Oh jer ha - za! A - tyánk - nál bé - ke van. Szí - ve-

ha el - ha - gyod, Nincs csil - lag mely ra - gyog.
nat lep - je meg A meg - té - rő szí - vet.
éj ha - tal - ma Vesz - te - det a - kar - ja
sen int fe - léd Ke - gyel - me sé - gi bék'.

Kar.

f *p*

El - té - vedt fi - ú! Jer, oh jer ha - za.

ff *mf*

Jer már! Oh jer ha - za, ha - za!

Jer már ha - za!

95. Hozzád kiáltok, Istenem!

Az Urhoz kiáltok, aki dícséretreméltó és megszabadulok . . . Zsoltár 18, 4.

Andante grazioso. Sankey D.

1. Hoz - zád ki - ál - tok, Is - te-nem, Segíts nagy bűn in - sé-gemen S men-
2 Im el - bo - rít en - gem a bűn, Ö-nön ma-gam-tól nincs e-rőm, Fo-
3. Buz - gal-mam oly cse-kély nagyon, Szándé- ko- mat én nem tudom Meg-
4. Vár - lak U - ram e - rőt - le-nül, És mé- gis csüg-ge - det- le-nül, Lel-

Kar.

tő karod nyujtsd ki nekem, Fo-gadj a - mint va - gyok!
gadj te- hát gyer-me- ke- dül Most úgy, amint va - gyok!
ten - ni úgy, mint a - karom, Fo-gadj a - mint va - gyok!
kem ke-gyed-be be- me-rül, Fo-gadj a - mint va - gyok!

Fo-gadj, a - mint va-

gyok, I - gen, a - mint va - gyok! Te Üd - vö - zi - tőm

vagy U-ram, Fo - gadj, a - mint va - gyok.

96. A csodafolyó.

És merítetek vizeket nagy örommel a szabadítónak kútfejéből. Ézsaiás 12, 3.

Moderato. Gantenbein U.

1. Én is-me-rek egy sze-líd, cso da-fo-lyót, A-mely o-lyan szé-pen ö-
2. E cso-da és üdv fo-lyó a-ho-vá ér, Ott boldog lesz mind-e-gyik
3. Az é-let-nek vi-ze ez ál-dott fo-lyó, Mely Jé-zusban ö-möl fe-

rit.

möl, Víz, de mint nap tün-dö-köl, mint tűz ra-gyog. Mit tud-tok ti
szív, Mert hisz' o-da az ö-röm, bé-ke be-tér, A lel-ki nyo-
lénk, Szent vé-re ki-folyt a mi üd-vün-kért, óh, Mi ál-ta-la

Óh jőjj ——— ! Óh jőjj ———

e víz fe-lől?
mor meg-szű-nik. Óh lé-lek, óh halljad és jőjj! E vi-zet hát ke-res-sed
él-tet nye-rénk.

Óh jőjj, óh jőjj És ke-res-sed

——— !

föl! E víz ö-möl üdv-tel-je-sen, Szá-mod-ra is in-gye-ne-sen.

97. Óh Jézus, kedvesebb vagy nekem . . .

És imé nékem a felét sem beszélték el a te bölcsességed nagyságának; felülmúltad a hírt, amelyet hallottam.
Krónika II. 9, 6.

Moderato. Hudson R. E.

1. Óh Jé - zus, ked - vesb vagy ne-kem, Mint min-den föl - di élv, Mi-
2 Sze - ret - tem én ba - rá - ti - mat, De úgy so - ha, so - ha Mint
3. Szí- vem - ben élsz te csen-de - sen S ve-led jött az ö-röm. Ha
4. Oh Jé - zus, Ná - lad len - ni jó, S már szebb nem is le-het. Hát

Kar.

ó - ta te ba - rá - tom vagy, Szí - vem - be bé - ke tért.
most sze - ret - lek té - ge - det, Jé - zus, Is - ten Fi - a
nem is - mer - lek meg U - ram, Nincs ez a gyö - nyö - röm.
még mily nagy gyö - nyör lesz ott: A menny-ben Te - ve - led.

lét sem mond-ták meg ne - kem, Mily kegy ért en - ge - met, Hogy
nem nekem

vé- red drá- ga Jé - zu- som Le- mos- sa bű - nö- met!
Jé - zu-som bű - nö-met.

rit.

98. Jót a gonosz helyébe.

Boldogok vagytok, ha szidalmaznak és háborgatnak titeket . . . Máté 5, 11.

Andante.

1. Ret-teg szí-ved, ha az el-len Ül-döz, ker-get té-ge-det, Fáj a
2. A ki ü-ti egy or-cá-dat, Má-si-kat is tartsd o-da, E-rő,

lel ked, hogyha át-kot Szórnak itt ott el-le-ned, Csüggedsz e, a-mi-kor
sza kos tá-ma dó-nak El-le-ne ne állj so-ha. A-ki té-ged egy mért-

ér-zed A gyű-lö-let nyi-la-it? És szí-ved-be mé-lyen hat-ni Rá-ga-
föld-re Ve-le men-ni kényszerít, Menj ket-tő-re, óh szeressed A te

Kar.

lom-nak fo-ga-it?
el-len-sé-ge-id. Tudod, mit tégy? Menj kamrádba Si-mád-koz-zál a-zo-

kért, Áld-jad ő-ket, s fi-zess jó-val, Jó-val a rossz dol-go-kért.

99. Üdvteli érzet . . .

Rendeltetek téged világosságul a pogányoknak, hogy légy üdvösségükre a földnek széléig. Apostolok csel. 13, 47.

Andantino. **Knapp József.**

pp

1. Üdv-te-li ér-zet Jé-zus e-nyém! E-zen fe-let-te ör-ven-dek
2. Ö-römmel tel-jes o-da-a-dás. Üd-vö-zí-tőm be be-ol-va-
3. Üdv-te-li bé-keszent nyu-ga-lom; Jé-zus ö-lé-ben megnyugha-

én. A di-cső mennynek ö-rö-kö-se, S az üdvösségnek egy ré-sze-se!
dás. Is-te-ni bé-ke lak-ja szí-vem, Az Ő tör-vé-nye én ö-römem!
tom. Ezt tudni oly jó, ezt tu-dom én, Jé-zu-sé lettem s Jé-zus enyem!

Kar. Andante.

mf *f*

Ö-rök-re zen-gem ez é-ne-ket: Jé-zus-ban-

bi-rom az üd-vö-met! Ör-vend-ve zen-gem: Jé-zus e-

p *rit.*

nyém! Jé-zust dí-csé-rem ö-rök-re én!

100. Feltámadt a Krisztus!

Ám a Krisztus feltámadott a halálból, zsengéjük lőn azoknak, kik elaludtak. I. Korinthusbel. 15, 20.

Örömmel és tűzzel. **Grunholzer Károly.**

ff

Fel - tá-madt a Krisztus! Fel - tá-madt a Krisz-tus! Fel - tá-madt! Fel-

ff

rit.

Lassan és érzéssel.

p

tá- madt! Hal - le - lu - ja! A ha - lál meg-kö - té U - run-

kat, a sö - tét - ség ha - tal - ma el - bo - rí - tá

őt, el - bo - rí - tá őt. A mi bű - ne - in - kért,

pp

a mi bű - ne - ink - ért le - szállt, mé- lyen le - szállt a

Solo. Recitativo. Kar. Élénken.

sír - ba. De a sír nem tart - hat - ta fog - va! El -

tör- vén a ha- lál bé-kó - it az ő é - le- té- ből mi új é - le - tet

nyer- tünk. Nem győ-zött fe- let - te a ha-lál! Hol van ko-por-só a te ful-

Kissé lassabban. Tempo I. Örömmel.

lán- kod? Hol van po - kol a győ - zel-med? Fel - tá - madt a mi

U- runk, ki min- ket ki - en-gesz- telt! Lám a sok gúny és fog-

ság u - tán, di - csõ-ség - gel menny-be ment! Ott az A - tya trón-

já - nál tá - vol bú s fáj- da - lom- tól u - ral- ko- dik fen-ség-ben, u- ral-

ko- dik fen-ség-ben! Bo- rul- ja- tok le · E-lőt - te, ki ma-gá-hoz fel - e-

mel! Bo- rul - ja - tok le E - lőt - te, ki a mennybe fel - e

mel! Jé - zus él! Jé - zus él! Jé- zus él! Hal - le - lu - ja!

101. Áldjad az Urat!

Áldjad én lelkem az Urat és minden belső részeim az Ő szent nevét! 103. Zsoltár 1.

Moderato.

Sopran *f*

Alt Áld - jad óh

I. Tenor *mf* *cresc.* *f*

II. Tenor Áld - - jad Őt! Áld - - jad Őt! Áld - jad óh

Basszus

én lel-kem az U - - rat és bensőm min-den ré - sze az Úr - nak

én lel-kem az U - - rat és min-den ben-ső ré - szem az Úr - nak

szent ne - vét!

cresc.

szent ne - vét! Áld - - jad Őt! Áld - - jad Őt!

mf

f

Áld - jad én lel-kem az U - rat! Ne fe - lejtkez-

Áld - jad én lel-kem az U - rat! Ne fe-lejtkezz meg, ne fe - lejtkez-

zél meg sem- mi jó - - té - te - mé - nyé - ről! Meg- ke-

zél meg-sem- mi jó - - te - te - mé - nyé - ről! Meg- ke-

Áld- jad az U - rat, a di-cső-ség magas ki - rá - lyát!

Élénken Áld- jad az U - rat, ki mindent legjobban in - té - zett!

f

gyel-mez minden bű - ne - id - nek s meg - gyó- gyít - ja minden be - teg-

gyel-mez minden bű - ne - id - nek s meg - gyó- gyít - ja minden be - teg-

Az é - gi ka- rok-kal óh lel-kem mondj halle-lu - ját!

A ki sas szárnyakon té - ge- det bizton ve-zér - lett;

sé - gi-det! Ki meg vált- ja é - le - ted' a ko - por - só-tól; kegyelemmel és

sé - gí det! Ki meg-vált- ja é - le- ted' a ko- por - só-tól; kegyelemmel és

Jöj - je - tek el! Zsol- tár és hár- fá - ra fel!

Ki meg-men - tett! Mert Né- ki ez úgy tet - szett!

ir - ga-lom-mal ko - ro-náz, ke- gye-lem-mel és ir - ga-lom-mal ko - ro-

ir - ga-lom-mal ko - ro-náz, ke- gye-lem-mel és ir - ga-lom-mal ko - ro-

Hall-juk az é - nek hang- zá - - sát!
És ke- gyel-mé-ben rád né - - zett!

náz. Áld-jad az U - rat! Áld-jad, oh áld - jad! Meg - ke

náz. Áld-jad az U - rat! Áld-jad, óh áld - jad! Meg- ke-

102. Szent s örök az Úr!

Szent, szent, szent a Seregeknek Ura, teljes mind a széles föld az ő dicsőségével. Ézsaiás 6, 3.

Moderato. **Bortniansky Demeter.**

p *mf* *f* *p*

Szent, szent, szent s ö-rök a ha - tal- mas Úr! Ma - gas- sá - gos min-den

f *sf* *mf* *p*

né - pek fe-lett! Ho-zsán-na, Ho-zsán-na a ma-gasban! Oh ál- dott a - ki

f *pf* *ff*

jön az Úr ne- vé-ben! Ho-zsán-na, Hozsánna, Hozsán-na a ma-gas-ban!

103. Felemelem szemeimet . . .

Szemeimet a hegyekre emelem, onnan jön az én segítségem. Az én segítségem az Urtól van, aki teremtette az eget és földet. 121. Zsoltár 1—2.

Andante sostenuto. **Lützel J. H.**

Fel - e - me- lem sze- me - i - met a he - gyek - re, he - gyek - re, a he-
a he-gyek-re, he-gyek-re,

gyek - re, a he-gyek re, on - nan jõ se - gít - sé - gem, Se - gít-

sé - gem Tő - le van, se - gít - sé-gem Tő - le van, se - gít - sé- gem Tő - le

van, Tő - le, Tő - le van,
Tő - le, Tő - le van,
ki meny-nyet és föl- det te - rem-tet-

Fel-

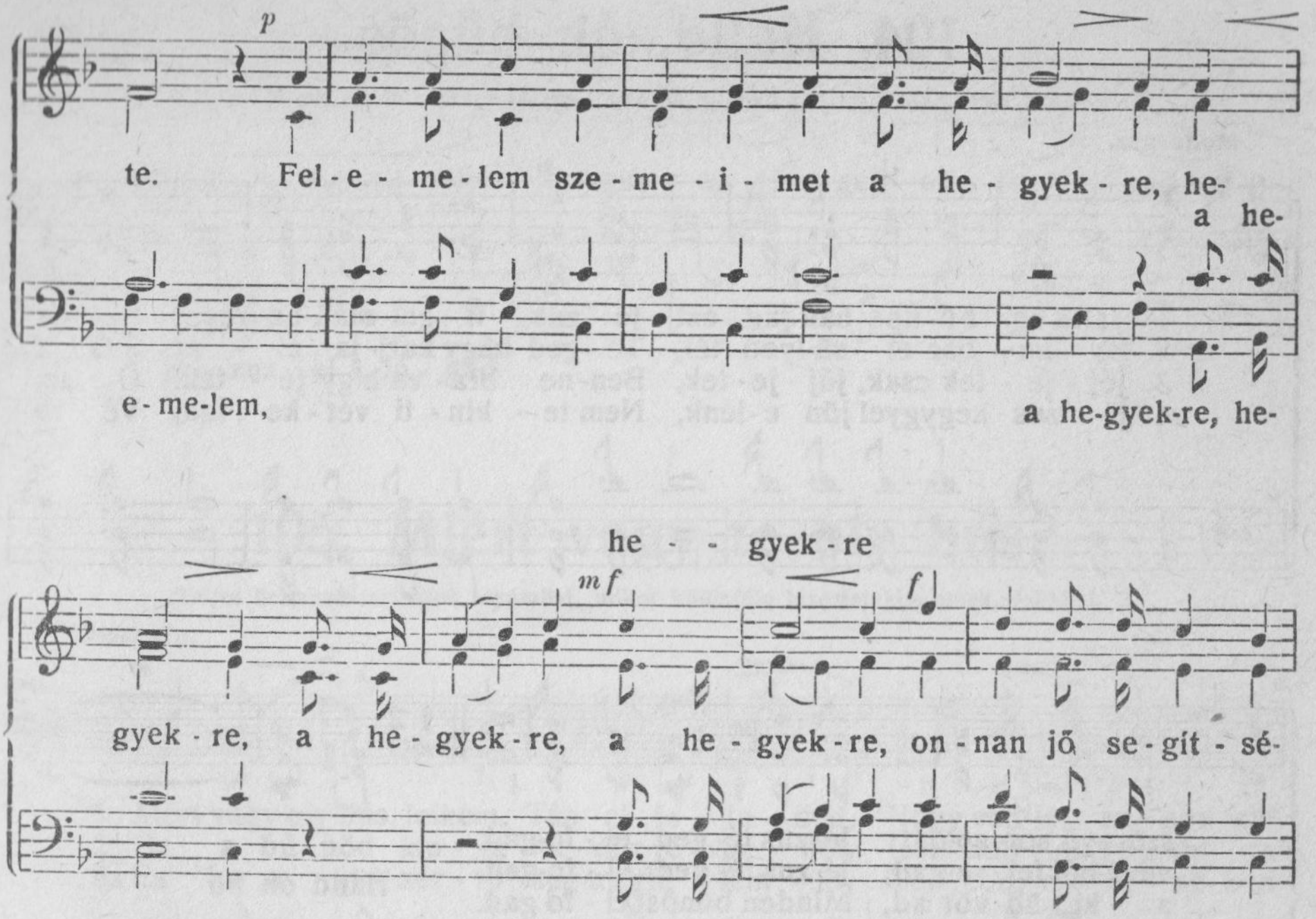

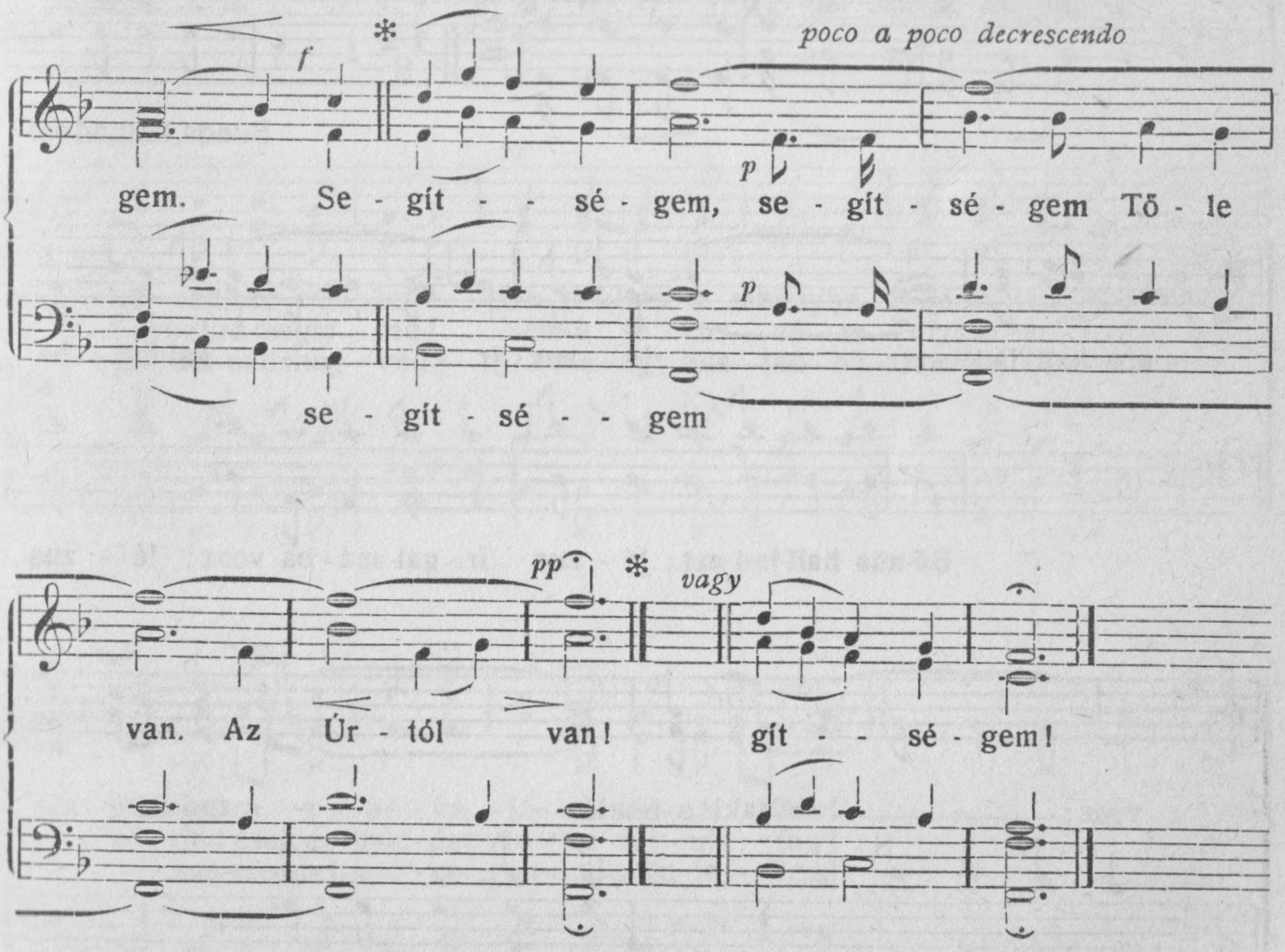

Olyan énekkarok, akik erős szopránhangokkal nem rendelkeznek, a két csillag közötti részt kihagyhatják.

104. Halld, óh bűnös.

Ez a bűnösöket magához fogadja és velök együtt eszik. Lukács ev. 15, 2.

Moderato.

1. Halld oh bű- nös hall-jad ezt Jé - zus ir - gal- má - ba vesz; Szán-ja
2. És ha - bár el - sü-lyed - tél, Té - ged nagy karj- ja el - ér SŐ a
3. Jőj - je - tek csak, jőj - je - tek, Ben- ne bíz - va higy-je - tek. Ő az,
4. Jé - zus kegygyel jön e - lénk, Nem te - kin - ti vét - ke - ink, Vé - re

szörnyű sor- so-dat! Jé-zus té- ged el - fo-gad.
vész-ből fel - ra-gad, Jé-zus té- ged el - fo-gad.
a ki üd- vöt ad, Minden bűnöst el - fo-gad.
hó - fe - hér- re mos, Ö- rök él - tet, üd-vöt hoz.

Halld óh bű - - - -

Bűnös, halljad ezt

nös hall- jad ezt: Jé - zus ir - - - - - gal-má - ba

Bű-nös hall-jad ezt; Jé - zus ir - gal- má - ba vesz; Jé - zus

vesz; Csak a - láz - - - - - - - - zad meg ma-

ir - gal - má - ba vesz; Jé - zus el - fo - gad.

gad———, Jé - zus té - - ged el - fo - - gad!

Jé - zus el - fo - gad.

105. Miért vagy te oly bús?

Teljes örömnek tartsátok atyámfiai, mikor különféle kisértetekbe estek. Jakab 1, 2.

Moderato.

p

1. Mért vagy oly bús, lelkem, Tán el - fe - le - ded, Hogy van Jé - zu - sod- nál
2. Ha a bű - nöd kín - ja ül - döz té - ge - det, Gon- dolj Gol- go - thá - ra
3. És ha a ki - sér - tő meg-megfé - lem - lít, Tu - dod, el - le - né- ben

Bő - ven sze - re - tet? Oh te-kints a mennybe, S bá-na- tod el - vész,
S nyugtod megle - led! Nem-e Jé - zus vé - re Folyt te - ér - ted is?
Jé - zu- sod meg - véd. Oh ne légy bús töb - bé Örvendj én szí - vem.

pp

mf

rit.

Számod-ra a bé - ke Jé - zu- sod- nál kész!
Higyjed csak és min- den jó - ra vál - ni fog!
Jé - zus sze - rel - mé - re gon-dolj szün- te - len!

106. Fel, vándortársak! . . .

Sámuel pedig vett egy követ, és felállítá Mispa és Sén között, és Ében-Háezernek nevezte el, mert mondá: Mindeddig megsegített minket az Úr! I. Sámuel 7, 12.

Ünnepélyesen. **Bost N.**

mf

Fel, ván- dor - tár - sak, é - ne - - kel - jünk! Fel, Si - on né - pe,

f *p* *mf*

é - ne - kel - jünk! Áld - juk U - runk oh e na - pon! Hal - le - lu-

Ismétléskor, ezután következik a záradék.

ff *mf*

ja! Áld- juk U-runk! Hal- le - lu - ja! E nagy na - pon! Zeng-jen há - la

sf

és dics - é - nek! Hir - des - sük az Úr ke - gyel-mét! Han-go-

san zeng-je - tek, han- go - san! Ne fe - led - jed el jó - sá - gát óh

lé - lek a mit ő ve - led tett, a mit te ve - led az Úr

mind ed-dig

Solo.

tett. Az Úr mind-ed-dig meg se - gí- tett. Az Úr, az Úr, az Úr meg-

mind-ed-dig

meg - se - gí - tett!

Solo.

se - gí - tett! I - gen, ő to-vább is meg-se gít! Az Úr, az Úr, az

meg - se - gí - tett!

mind-ed-dig meg - se - gi - tett!

Úr mind - ed-dig meg-se - gí - tett! E - lő! E - lő, hát zeng-je-

mind- ed- dig meg - se - gí - tett!

tek ö - röm - telt szív - vel Né - ki! U - runk-nak! U- runknak! U-runk-

nak! U-runknak zeng-jen a há - la - é - nek. E - lő! E - lő, hát zeng-je-

tek ö- röm- telt szívvel Né - ki. U- runk-nak! U - runk-nak! U - runk-

Záradék.

nak! Urunk-nak zengjen a há - la - é - nek! Mind - ö - rök - ké!

Kezd elölről e ⊕ jelig, azután pedig a „záradék"-ot.

107. Te fáradt árva szív . . .

Jöjjetek én hozzám mindnyájan kik megfáradtatok . . . én meguyugosztlak titeket. Máté ev. 11, 28.

Andante sostenuto. **Mendelssohn-Bartholdy F.**

Te fá-radt, ár - va szív! Halljad csak a ví-gaszt! Halljad csak a

ví - gaszt és ve - gyed be azt. Halld, Üd - vö - zí - tőd hív, halld

Üd - vö - zí - tőd hív. Halld, halld, Üd - vö - zí - tőd hív.

hív, Te fá-radt ár - va szív, te fá - radt ár - va szív! Hall-jad csak a

vi-gaszt, halljad csak a ví-gaszt és ve- gyed be azt; halld, halld, halld,

Üd - vö - zítőd hív, Halld, halld, hív téged, halld, halld, halld, Üd vö-zí tőd hív, halld,

halld, Üdvözí-tőd hív,

Üd-vö-zí-tőd hív! Add ne-ki szí-ve- det. Meg-gyógyít té - ge - det!

108. Igaz, hogy Jézus értem halt . . .

Igaz beszéd ez, hogy a Krisztus Jézus jött e világra, hogy a bünösöket megtartaná. I. Tim. 1, 15.

Nyugodtan. **Hudson R. E.**

pp

1. I - gaz, hogy Jé - zus ér - tem halt, S el-tör - lé bű - nö-met? Is-
2. A bá - rány hord- ta vét - ke - met, A ki - nos ke - reszt-fán, Ab-
3. Könyryűm-mel meg nem ad - ha - tom, Nagy tar-tó - zá - so - mat. De

ten Fi - a a fán ki- mult S megmen - té lel - ke - met?
ból va - ló - ban lát - ha - tom Sze - rel - mét én - hoz - zám.
i - me Jé - zus, át - a - dom Te - né - ked ma - ga - mat!

Kar. Örömmel.

mf

A ke - reszt az a hely, hol fel - tünt reg - ge - lem, Vak va-

lék, ott meg- nyi - lott a sze - mem, *f* Mert a szí- vem - be

a sze-mem

rit.

Jé - zust be - ve - vém, Ho - zsi - án - na a bé - ke im e-nyém!

109. Miért oly bús a te szíved?

Mit míveltek sírván és az én szívemet kesergetvén? Apostolok csel. 21, 13.

Andante. **Granahan János.**

1. Mi-ért oly bús a te szí-ved? Tö-rüld le köny-nye - id. Te-
2. A bűn - től ment- ve, é - gi üdv Jé - zus-ban kész ne - ked, S az
3. Hit-val - lo - mást te - vő e - rő, S ö-röm, szív tisz - ta - ság; Vi-

kintsd Jé - zus - ban Is - te - nünk Jó - té - te - mé - nye - it.
üdv - vel át - hat gaz-da - gon A bé - ke té - ge-det.
dám ke - bel, biz - tos tu - dat, Va - ló - di bol - dog-ság.

Kar.

Bé-ke, üdv, ö-röm, e - rő, Szent é - let

Bé-ke, üdv, ö - röm, bé-ke, üdv, e - rő,

és vi-lá-gos-ság, Ha ezt a Jé - - - zu-sod a-

szent é-let és vi-lágosság, Ha Jézus adta ezt, ha

dá, Ör-vendj és é - ne - kelj dics-ho - zsan - nát.

Jé -zu-sod a-dá.

110. Van szem . . .

Hajtsd hozzám, Uram, a te füleidet és halld meg ; nyisd fel, Uram, a te szemeidet és lásd meg. II. Kir. 19, 16.

Andante. Woodstock C. M.

1. Van *szem*, mely nem al - szik so - ha, Nem is-mer éj - sza - kát;
2. Van *kar*, a - mely el nem lan-kad, Ha em-ber lan-kad is;
3. Ez a szem mennyből néz i - de, Min-dent hor-doz e kar;

Van *fül*, mely nem sü - ket so - ha, Meg - hall - ja az i - mát.
Van *sze - re - tet*, a - mely ki - tart És u- gyan - az ma is.
E fül hall meny-nye - i ze - nét, E sze- re - tet u - ralg.

111. Jőjj, Jézusom!

Szeretteim, ha szívünk nem vádol minket, bizodalmunk van az Istenben. János I. 3, 21.

1. Jőjj Jé - zu - som, óh jőjj S légy min-dig én ve - lem!
2. Jőjj Jé - zu - som, óh jőjj És ok- tass en - ge - met!
3. Jőjj Jé - zu - som, óh jőjj És adj e - rőt ne - kem!
4. Jőjj Jé - zu - som, óh jőjj. Mondd meg hi - bá - i - mat!

Ne - mesb-bül ál - ta - lad A bel -ső em - be - rem.
Hogy meg - is - mer - jem jól Ren - del - te - té - se - met.
Hogy tud - jak küz - de - ni, Ha vész tör el - le - nem.
Hadd hull- jon ró - lam le, Min-den szenny és sa - lak.

110. Van szem . . .

Hajtsd hozzám, Uram, a te füleidet és halld meg ; nyisd fel, Uram, a te szemeidet és lásd meg. II. Kir. 19, 16.

Andante. Woodstock C. M.

1. Van *szem*, mely nem al - szik so - ha, Nem is-mer éj - sza - kát;
2. Van *kar*, a - mely el nem lan-kad, Ha em-ber lan-kad is;
3. Ez a szem mennyből néz i - de, Min-dent hor-doz e kar;

Van *fül*, mely nem sü - ket so - ha, Meg - hall - ja az i - mát.
Van *sze - re - tet*, a - mely ki - tart És u- gyan - az ma is.
E fül hall meny-nye - i ze - nét, E sze- re - tet u - ralg.

111. Jőjj, Jézusom!

Szeretteim, ha szívünk nem vádol minket, bizodalmunk van az Istenben. János I. 3, 21.

1. Jőjj Jé - zu - som, óh jőjj S légy min-dig én ve - lem!
2. Jőjj Jé - zu - som, óh jőjj És ok- tass en - ge - met!
3. Jőjj Jé - zu - som, óh jőjj És adj e - rőt ne - kem!
4. Jőjj Jé - zu - som, óh jőjj. Mondd meg hi - bá - i - mat!

Ne - mesb-bül ál - ta - lad A bel -ső em - be - rem.
Hogy meg - is - mer - jem jól Ren - del - te - té - se - met.
Hogy tud - jak küz - de - ni, Ha vész tör el - le - nem.
Hadd hull- jon ró - lam le, Min-den szenny és sa - lak.

Kar.

Jöjj Megváltóm, vedd szí-ve - met S hű gyer-mek-ké tégy en ge - met;

Szent vé- re-det óh hintsd re - ám S meg-tisz-tu - lok én i - ga - zán.

És mint a hó és mint a

Fe - hér mint a hó, fe - hér mint a hó, fe - hér mint a hó,

hó,

fe - hér mint a hó, mint hó, Fe- hér leszek s mi raj-tam volt És

el - tű - nik ró-lam a folt, a folt!

112. Az Úrban örvendjetek!

Örömmel énekeljetek az Úrnak földnek minden lakosai; zengjetek, örüljetek és mondjatok dícséretet. 98. zsolt. 4

Allegretto.

Az Úr-ban ör-vend-je - tek em-berek! Az Úrban örvendjetek emberek! Oh

szol-gál-já-tok ö-röm-mel, óh szol-gál-já-tok emberek min-de-nütt örömmel.

1-ször szoprán és alt, 2-szor tenor és basszus.

Oh jőj- je - tek mind dí-csé-ret-tel, Oh jőj-je-tek az Úr e - lé,

sze-re - tet-tel s tisz-te-let-tel. Je - ho-va az Úr csak Ő e-gyedül, Az

Is-ten a nagy al- ko - tó! Ő te-rem-tett min-ket és nem mi magunk, Oh

kö-ves-sük az Ő sza-vát Az Ő há-zá-ba ö-röm-mel men-je-tek! Di-

csér-jé-tek ott az U-rat. Az Ő há-zá-ba ö-röm-mel men-je-tek, Di-

Mert jó az Úr

csér-jé-tek ott az U-rat. Mert jó az Úr, ir-gal-mas mindö-rök-ké, ke-

ze mun-ká-ja mi va-gyunk, Ke-zé-nek mun-ká-ja, há-la-tel-ten mondjuk:

Jó az Úr, mind-ö-rök-ké! Á - - - - - - - - - men. Á - - men.

113. Isten dicsősége.

Az egek beszélik az Isten dicsőségét és kezének munkáját hirdeti az égboltozat. Nap napnak mond beszédet, éj éjnek ad jelentést. 19. Zsoltár.

Maestoso. **Beethoven Lajos.**

1. A nagy e - gek az Al - ko - tót di - csé - rik, Ne-vét har - sog - ja
2. Szemléld, ve-gyed be mű- vé - nek cso - dá - it, A - mit Ő vég- zett

szó - za - tuk. A föld a ten - ger nagy vol - tát be-szé- lik, Em-ber, szí-
oly di - csőn. Rend s böl-cse-ség jel- lem- zik nagy mun-ká - it É - gen, föl-

Quartett.

ved - be vedd sza-vuk! Ki - é? Ki - é az é - gen a sok mill - jó
dön, he- gyen, me-zőn. Az Úr, Az Úr a te Te - rem- tőd, ki bölcs

Teljes kar.

csil-lag? Ki hoz-ta fel a szép na-pot? Fel- jő és se - bes su-gá - ri fényt
és jó, A rend nagy Is- te - ne ez Úr! Ő té- ged sze- ret, Ő a te meg-

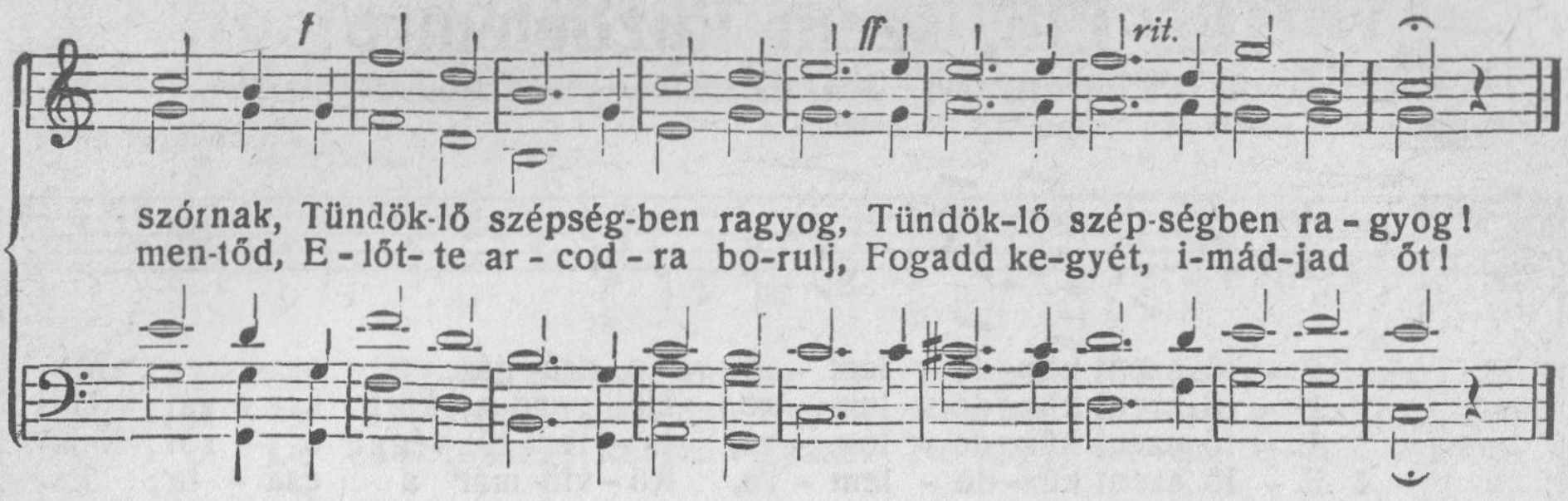

114. A boldog nap.

Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveiteket. Pál levele a zsidókhoz 3, 15.

Andante. **Rimbault E. F.**

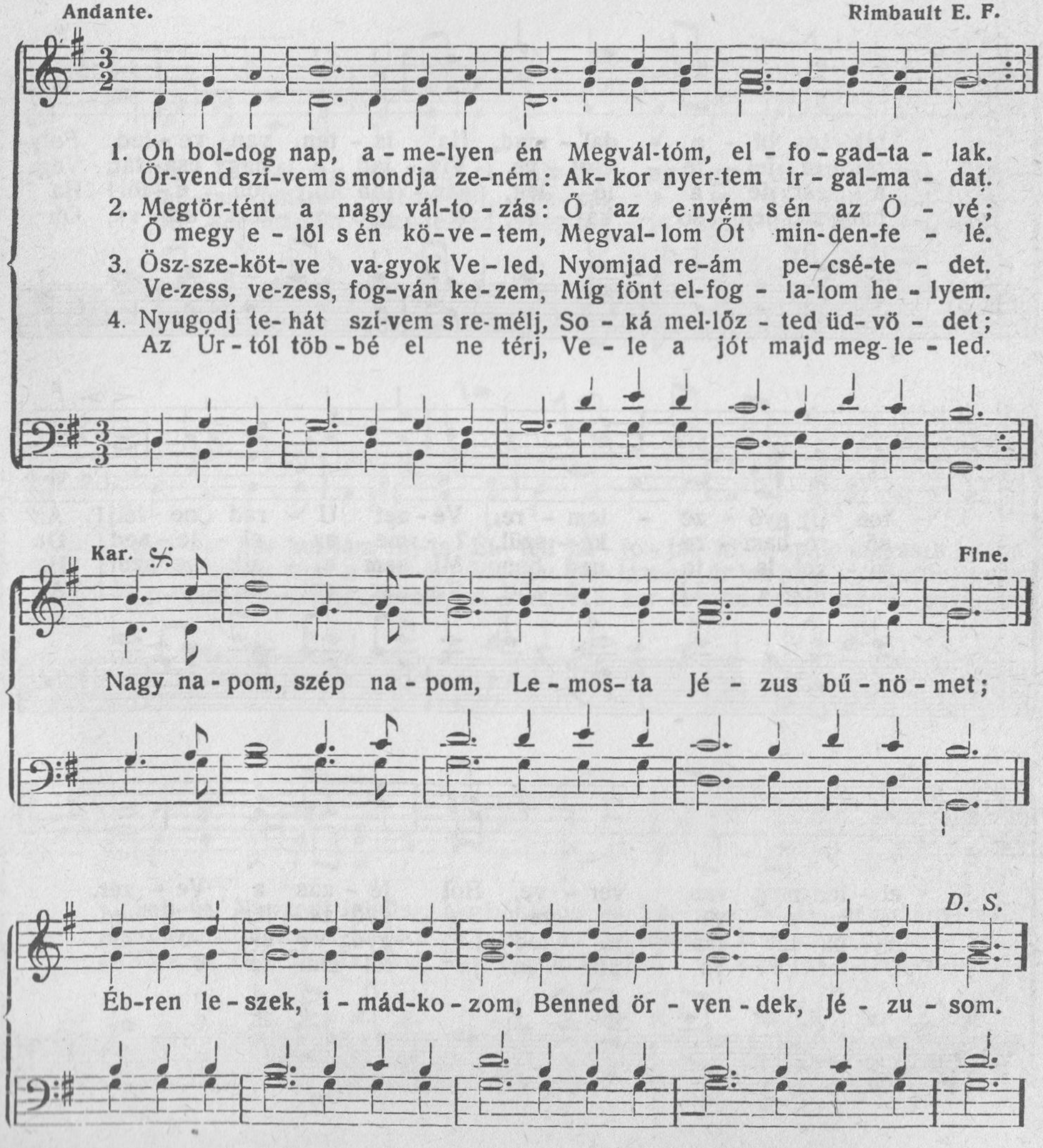

115. Elő, szent küzdelemre!

Istenben bízom, nem félek; ember mit árthatna nékem? Zsoltár 56. 12.

Allegro. *mf* Gebhardt E.

1. E - lő szent küz-de - lem - re, Te drá-gán vett se - reg; Ma
2. E - lő szent küz-de - lem - re, Hall-gasd a kürt sza - vát; U-
3. E - lő szent küz-de - lem - re, Is - ten-től végy e - rőt; Nem
4. E - lő szent küz-de - lem - re, Rö - vid már a csa - ta; És

biz-tos di - a - dal - mad, Ha Is - ten van ve - led, Foly-
rad-ra fel - te - kint - ve, Vív - jad a nagy csa-tát, Vég-
a test, de a lé - lek, Jár - jon foly-ton e - lől! Ha
hang-zik nem-so - ká - ra, A győ - ze - lem sza-va, Óh

p

ton Új győ - ze - lem - re, Ve-zet U - rad ne félj! Az
ső ro-ham - ra ké - szül, I - me az el - le-ned! De
bí - zol Is - te - ned-ben, Mi sem e - sik rosz-szul! Ha-
bol-dog a - ki győ-zött, S a har - cot meg-nye - ré! Az

mf *f*

el - len meg van ver - ve, Hol Jé - zus a Ve - zér.
Jé - zus a ve - zé - red S a győ-ze - lem ti - ed.
lál - ha-tal - ma tő - led Le - győz-ve el - vo - nul.
é - let ko - ro - ná - ja Ju - tal-mul az ö - vé.

116. Vedd Krisztust hithajódba be!

Be akarák azért őt venni a hajóba : és a hajó azonnal ama földnél vala, amelyre menének. János 6, 21.

Dolce. **Scheve E. B.,** vegyeskarra átírta : **Orosz István.**

1. Vedd Krisz-tust hit-ha - jód- ba be Tel- jes bi - zo - da- lommal ! Ha-
2. S ha a kormány-ru - dat rögtön Nem fog - ja is a baj-ban, Csak
3. De éb - ren légy, készen vigyázz! Ne hagyj fel az i - má- val. Ha-

józ - zál bát-ran és el, el Min-den ag - go - da - lom - mal. Csap-
bát - ran, bát-ran mit se félj, Bíz - zál a te U - rad - ban. Zúg-
jód kor-mányát Mes-te-red Meg-fog - ja szent kar - já - val, Ha-

dos- sa bár hul-lám raj-ta Él - ted ha - jó - ját id'- o-da, magasra nyalja
jon, csapdos-son a víz-ár, Vil-lám vil - lá-mot ér-jen bár, hajód meg van
tal- mas sza-va megcsendül, A szél, vi - har le-csen-de-sül És él-ted lát-ha-

hab- ja, Nyugodt lehetsz, Ne bánt-son ez, Ha - jó - dat Ő nem hagy-ja!
véd-ve, Bent van U-rad, A szél, a hab Majd el lesz csen-de-sít - ve.
tá - ra Ölt tisz-ta mezt, Ra-gyog- ni kezd A bé - ke szi - vár- vá-nya.

117. Jövel Szentlélek, Úr Isten!

Minthogy pedig fiak vagytok, kibocsátotta Isten az ő Fiának Lelkét a ti szíveitekbe. Galáciabel. 4, 6.

Andante con moto. **Kirchner Elek.**

Jö-vel Szentlé-lek, Úr Is-ten! Jö-vel Szent-lé-lek, Úr Is-ten! Töltsd

be szí-ve-inket, töltsd bőven! Töltsd be szí-ve-inket, töltsd bő-ven menny-

meny-nye-i a-ján-dé-koddal, meny-nye-i a-ján-dé-kod-dal, szív-

meny-nye--i

bé-li, szív-bé-li, szív-bé-li, szív-bé-li szent buz-gó-ság-gal, mely-

nek is-te-n. e-re-je, e-re--je

nek is-te-ni e-re-je, e-re-je, Sok né-pet egy hit-

nek is-te--ni e-re-je

poco rit. *mf a tempo*

re vi - ve. Légy ve-lünk is, te né-ped-del, légy ve- lünk is te

pp *poco rit.* *p* Jö - vel

né - ped - del, légy ve-lünk is, te né - ped - del! Jö - vel Szent-lé-lek,

Jö - vel

f a tempo *dolce*

Úr Is- ten! Jö-vel Szent-lé-lek, Úr Is-ten ! Légy ve- lünk is te népeddel! Légy

mf *f*

ve-lünk is, te né - ped - del, Hogy tel-jünk meg di - csé - re - ted- del! Di-

p *f*

cső - ség le-gyen Is - ten - nek! Di-cső - ség le-gyen Is- ten - nek!

118. Oh jöjj, te égi harmat.

Mikor pedig eljő az igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra. János ev. 16, 13.

Mérsékelten és lassan. Lützel J. H.

1. Oh jöjj te é - gi har - mat És hasd át lel - ke-met, Oh
2. Meg - in - dí - tod a szí - vet Egy pil - la - nat a - latt; Gá-
3 Csak Ben-ned bí - zom, A - tyám, Hogy Te ve - lem ma-radsz, Az

1. Oh jöjj
2. Gá - tat
3. Az el-

1. Le - gyen
2. A gő-
3. Ha tönk-

jöjj, szen-teld és áld - jad Jám - bor hí - ve - i - det. Le-
tat von rossz esz - mé - nek Ha - tal - mas *nem* sza - vad. A
el - len - ség ke - zé - től Hűn meg-sza - ba - dí - tasz. Ha

gyen bő - sé - ges ned - ved, Mert fá - rad - tak va-gyunk, Oh
gő - göt Te meg - ront - va Te - szed azt szé- gyen - né, Hogy
tönk - re men - ni lát- szom E vi - lág kö - ze - pett, Nyil-

1. Oh ön-
2. Hogy min-
3. Nyil - vá-

vi-
Is-
meg-

ön - tözd meg a keb - let, S úgy vi - rul ta - va - szunk, Ta - va-
min - den - ki meg-mond - ja: Nézd, azt Is - ten te - vé! Ezt Is-
vá - ní - tod ha - tal - mad, Mely meg - tart en - ge - met. Meg - tart

rül,
ten
tart,

p rit.

szunk, vi - rul, Vi - rul a ta - va - szunk.
ten te - vé, Nézd, ezt Is - ten te - vé!
mely meg - tart, Mely meg-tart en - ge - met.

vi - rul,
Is - ten
megtart,

119. E zarándoklat völgyében . . .

Semmit ne félj azoktól, amiket szenvedned kell. János jelenései 2, 19.

mf

1. E za-rán-dok-lat völ-gyé-ben Kedvvel végzem ú - ta-mat. Az Úr meg-ol-
2. Meghalt Jé-zus a ke-resz-ten, Fel - ve - vé a bű-nö-met, Sze-re-tet - tel,
3. Meg-ta-lál-tam sok se-bed-ben Üd - vö-met és él - te-met, Meg-mo-sott vé-

mf

talmaz engem, Rá-ja bí-zom magamat. És habár a ferge-tegnek Vésze tör is el-le-
kezgyel telten É-rettem is szenvedett. Óh azért át-adtam Né-ki Nagy örömmel szíve-
red tisz-tá-ra; Így te-hát örvendhetek. E világ gyűlölhet engem, Hordom a gya-lá-za-

mf f rit.

nem Hittel menny fe - lé te-kin-tek, Vi - ga-szo-mat meg-nye-rem.
met Nem is tud-nék már én él - ni Jé - zu-som te nél - kü-led.
tot, Igy kö-vet-lek Té-ged hí-ven, Hi-szen a Ti - ed va-gyok.

120. Lélek, siess a kereszthez.

És hogy az ő kereszténck vére által békességet szerezvén, ő általa békéltetne meg mindeneket magával.
Kolossé 1, 20.

Dolce

mf

1. Óh lé-lek si-ess a ke-reszt-hez, Si-ess, ma hív Üd-vö-zí-
2. Óh bű-nös ke-resd a meg-vál-tást Az Üd-vö-zí-tő vé-ré-
3. Óh boldog lét re-mény su-ga-ra, A mennyben a di-cső-ség-

p

tőd. A kegy for-rá-sa itt csör-ge-dez, Nagynak s kicsinynek oly di-
ben, Csak itt ta-lálsz tel-jes gyó-gyu-lást, E di-cső mennye-i kincs-
ben, Az Úr-hoz nem jö-vünk hi-á-ba, Már tün-dök-lik ko-ro-nánk

mf **Kar.**

csőn.
ben. Óh jőj-je-tek a Gol-got-há--ra, A ke-reszt-hez si-es-se-
fenn.

p

jőj-je-tek a Golgothára, mindnyájan a ke-reszt-hez

mf

még ma üd-

tek. Igy ád az Üd-vö-zí-tő még ma üd-vös-sé-get,

si-es-se-tek.

vöt s nyu-gal-mat ti - nék - tek.

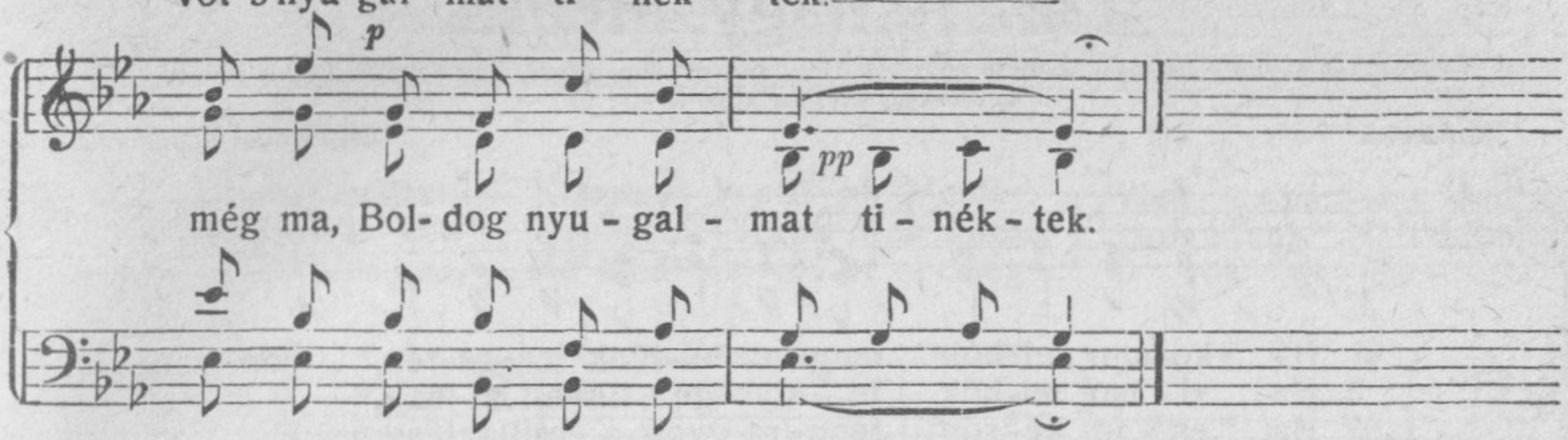

még ma, Bol-dog nyu - gal - mat ti - nék - tek.

121. Csak levél.

És meglátva egy fügefát az út mellett, odaméne és nem talált azon semmit, csak levelet. Máté ev. 21, 19.

Bensőséggel.

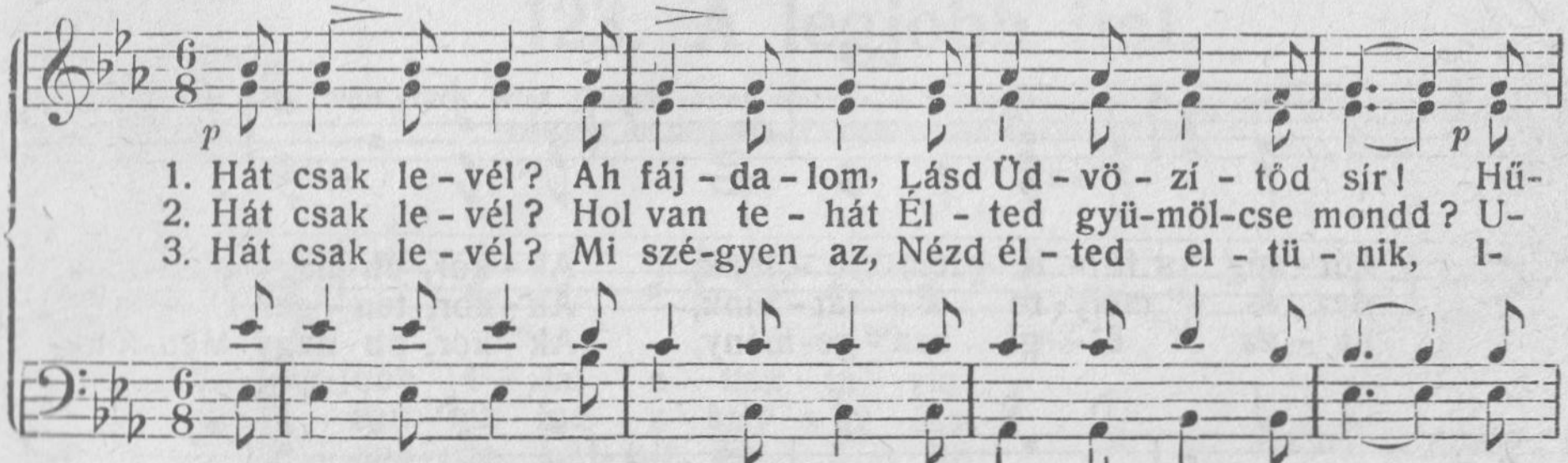

1. Hát csak le - vél? Ah fáj - da - lom, Lásd Üd - vö - zí - tőd sír! Hű-
2. Hát csak le - vél? Hol van te - hát Él - ted gyü-möl-cse mondd? U-
3. Hát csak le - vél? Mi szé-gyen az, Nézd él - ted el - tü - nik, l-

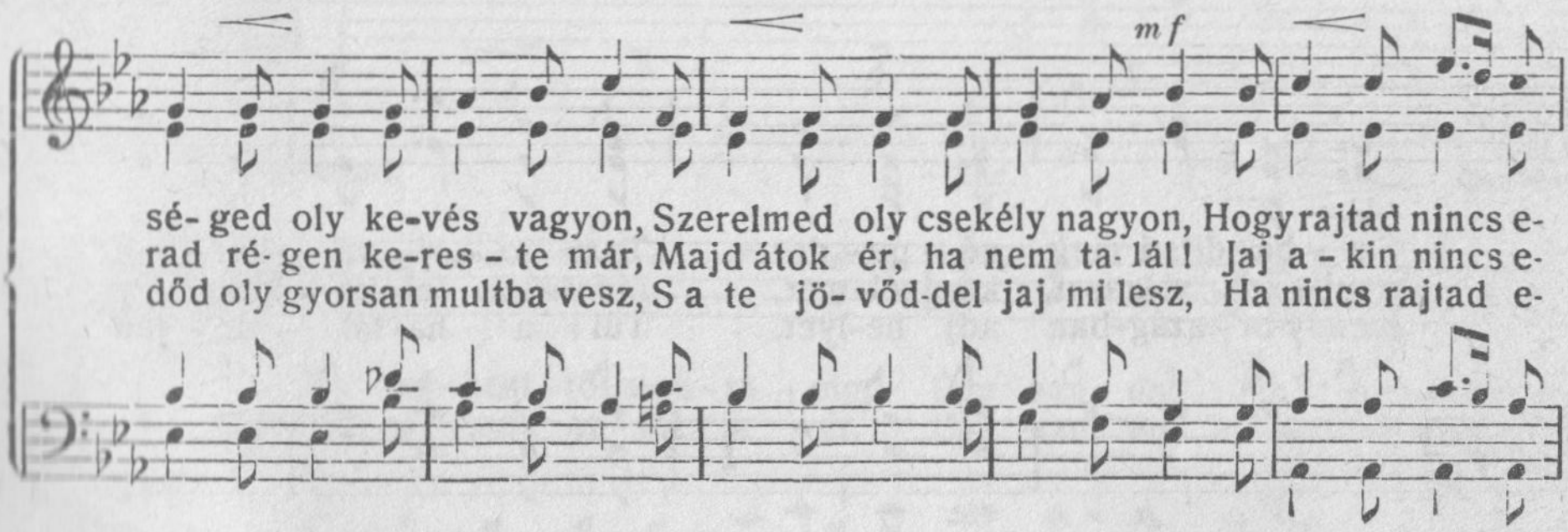

sé-ged oly ke-vés vagyon, Szerelmed oly csekély nagyon, Hogy rajtad nincs e-
rad ré-gen ke-res - te már, Majd átok ér, ha nem ta-lál! Jaj a - kin nincs e-
dőd oly gyorsan multba vesz, S a te jö-vőd-del jaj mi lesz, Ha nincs rajtad e-

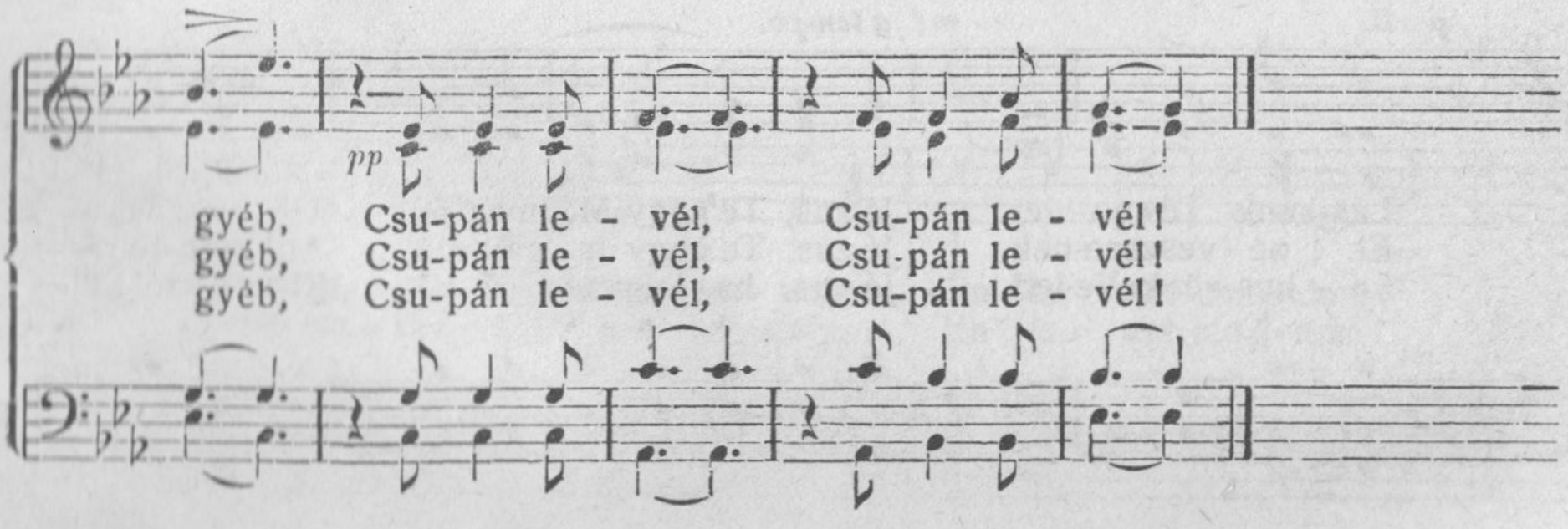

gyéb, Csu-pán le - vél, Csu-pán le - vél!
gyéb, Csu-pán le - vél, Csu-pán le - vél!
gyéb, Csu-pán le - vél, Csu-pán le - vél!

122. A nagy Mentő.

Vezetem őket a vizek folyásai mellett egyenes úton, hol el nem esnek, mert Atyja leszek az Izráelnek.
Jerémiás próféta könyve 31, 9.

Andante. Régi angol népdallam.

1. Ha ko-mor fel-hők leng-nek éi-tünk ten-ge-rén, Jön né - ha
2. Ha vi - har fel-hők fe - nye-ge - tik hit-ha-jónk, Már sü-lye-
3. Ha es - te, ké-sőn fenn-ra-gyog a csillagfény, Hív min-ket

két-ség s fé - le - lem fe - lénk, Ak-kor, óh nagy Men-tőnk,
dez is mély-re a - lat-tunk, Ak-kor, ten-ger U - ra,
ha - za é - gi zen-ge-mény, Ak-kor, óh nagy Men-tőnk,

Sza - ba-dítsd meg né - pe - det Tom-bo - ló vi - har-ban
nyújts sok ví-gaszt, ke-gyel-met, Mentsünk lel-ke - ket, hogy
menny-or-ság-ban adj he-lyet, Túl a ha-lál ár - ján

Lás-sunk Té-ge-det. Jé-zus, Te nagy Megmen-tőnk Óh ve-zess e-
El ne veszsze-nek. Jé-zus, Te nagy ir-gal-mú, Adj men-tő ér-
Le - hes-sünk Ve-led. Jé-zus, ha-tal-mas Győ-ző, Ki-nek szél s vi-

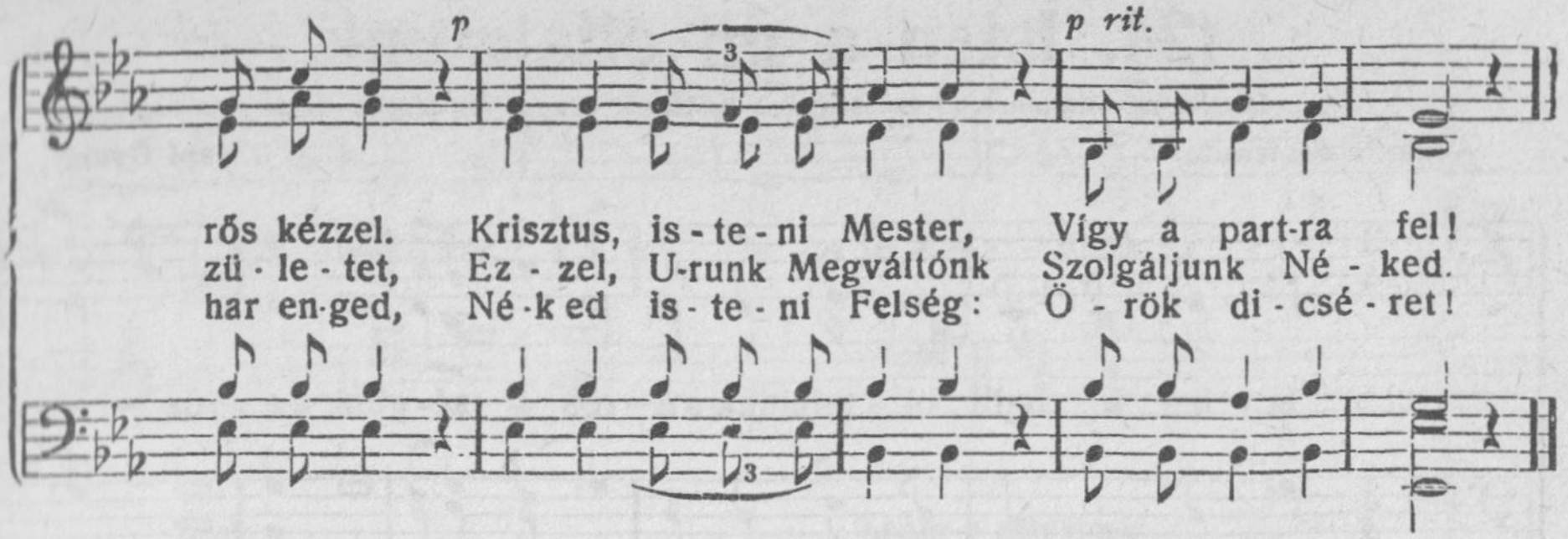

123. A legjobb ital.

Ne nézd a bort, mily vörös színt játszik, mint mutatja a pohárban csillogását, mert mint a mérges kigyó megmar és megcsip. Példabeszédek könyve 23, 31.

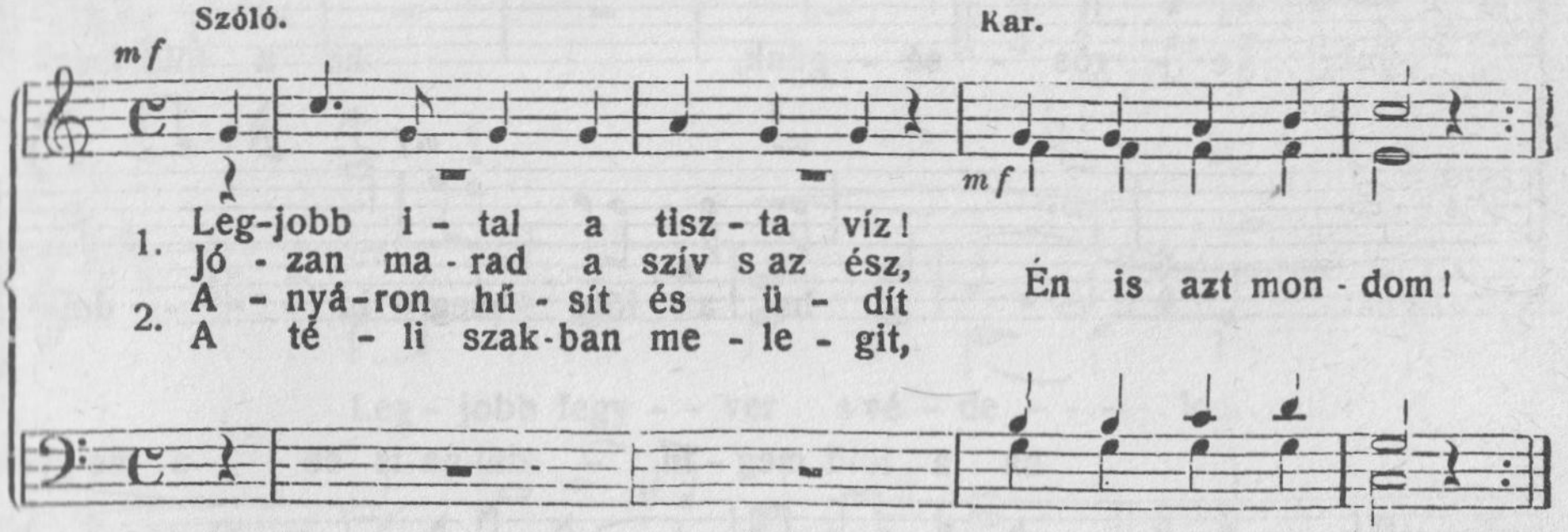

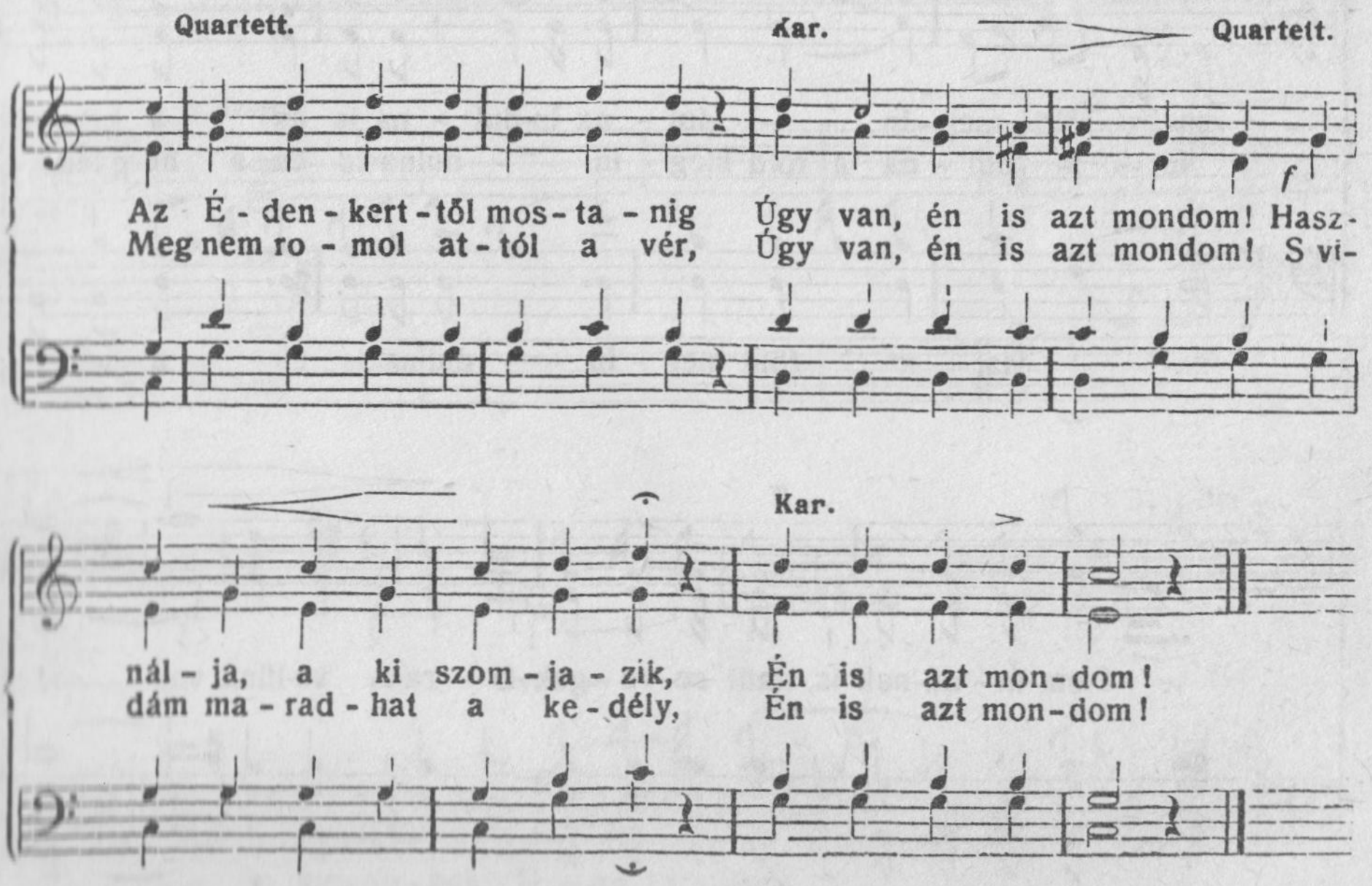

124. Isten a mi oltalmunk.

Isten a mi oltalmunk és erősségünk! Zsoltárok könyve 46. rész 2. vers.

Andante sostenuto. **Kapi Gyula.**

f

Is - ten a mi ol - talmunk se - rős - sé- günk se - rős - sé-

e - rős - sé-

poco a poco cresc.

günk, e - rős - sé - günk, ha a föld meg-

mf *mf*

günk ha a föld meg - in - - - dul-

ha a föld meg - in - dul-na is és a he-gyek

mf *f*

ha a föld meg - in - - dul - na in-dul - na is és a he-gyek

in - - dul - na a föld meg - in - - dulna is és a he-gyek

na is, a föld meg - in - - dul-na is és a he-gyek

rit. *ff*

le - om-la - ná-nak is, a se- re - gek U - ra ve-lünk van——!

Choral. Quartett.

p

E - rős vár a mi Is - - te - - - - nünk,

Kar.

Lento e maestoso.

ff

A se-re-gek-nek U-

mf

Leg - jobb fegy - - ver s vé - de - - - - len.

a tempo

mf

ra a se - re - gek

ff

U - - - - ra ve - - - - lünk van! E-

a se - re - gek U - ra ve - lünk

rős vár a mi Is - te nünk, Leg - jobb fegy-

poco a poco cresc.

mf

ver s vé - - de - - - - - - - lem. A se-re-gek

A se - re - gek U - - - - -

U - - ra U - - - - - - - ra, a se - re - gek U - - - -

a se-regek U - ra U-

ra, a se - re - gek U - - - - - - - - - - - - - -

ra, a se - re-gek U - - - - - - - - - - - - -

molto rit. *ff* *f a tempo*

ra, a se - re - gek U - - - ra ve - lünk van —— ! Is-ten a mi

U - ra U - ra

ra—— ve - lünk van——!

cresc.

ol - talmunk s erős - - sé - günk, e - rős - sé - günk, e - rős - sé-

rit. ff a tempo

günk, e - rős-sé-günk, ol - - - - tal - - - munk és e-

ol - tal - munk és e rős - sé - günk - e

ff

rős - - sé - - - - - - - - - günk! A se - re-gek

A se - re - gek U - - - - - - -

ff

U - ra ve - lünk van!

- - - - ra

125. A fegyverhordozó.

Felele neki az ő fegyverhordozója: Cselekedd meg valami szívedben van. I. Sámuel 14. 7.

Nyugodtan.

m f

1. Én csak egy fegy-ver-hor-do - zó va-gyok, De ez-zel is U - ram-nak
2. Én csak egy fegy-ver-hor-do - zó va-gyok, Mé-gis oly nagy tisz- te - let-
3 Én csak egy fegy-ver-hor-do - zó va-gyok, Mé-gis nagy ju - ta - lom -ra

szol-gá-lok. Ö - rö-mest ked-ve sze-rint cselekszem Mert Őt ko- ro-náz- ta
ben ál-lok; Hordom u-ram-nak drá- ga ru-há-ját, Kardját, pajzsát palást-
vár-ha-tok; Lá- tom mint ragyog s int a tá-volból; A - rany- ko- ro - na a

Élénken.

Kar. *ff*

meg a győ- ze-lem.
ját és si- sak-ját.
ki- rály trón- já-ról.

Test - vé - rek e - lő - re itt az el - len,

p

Csak raj- ta mindnyá-jan me-rész-ség-gel.

f

Én had- ve - zé-rem mellett

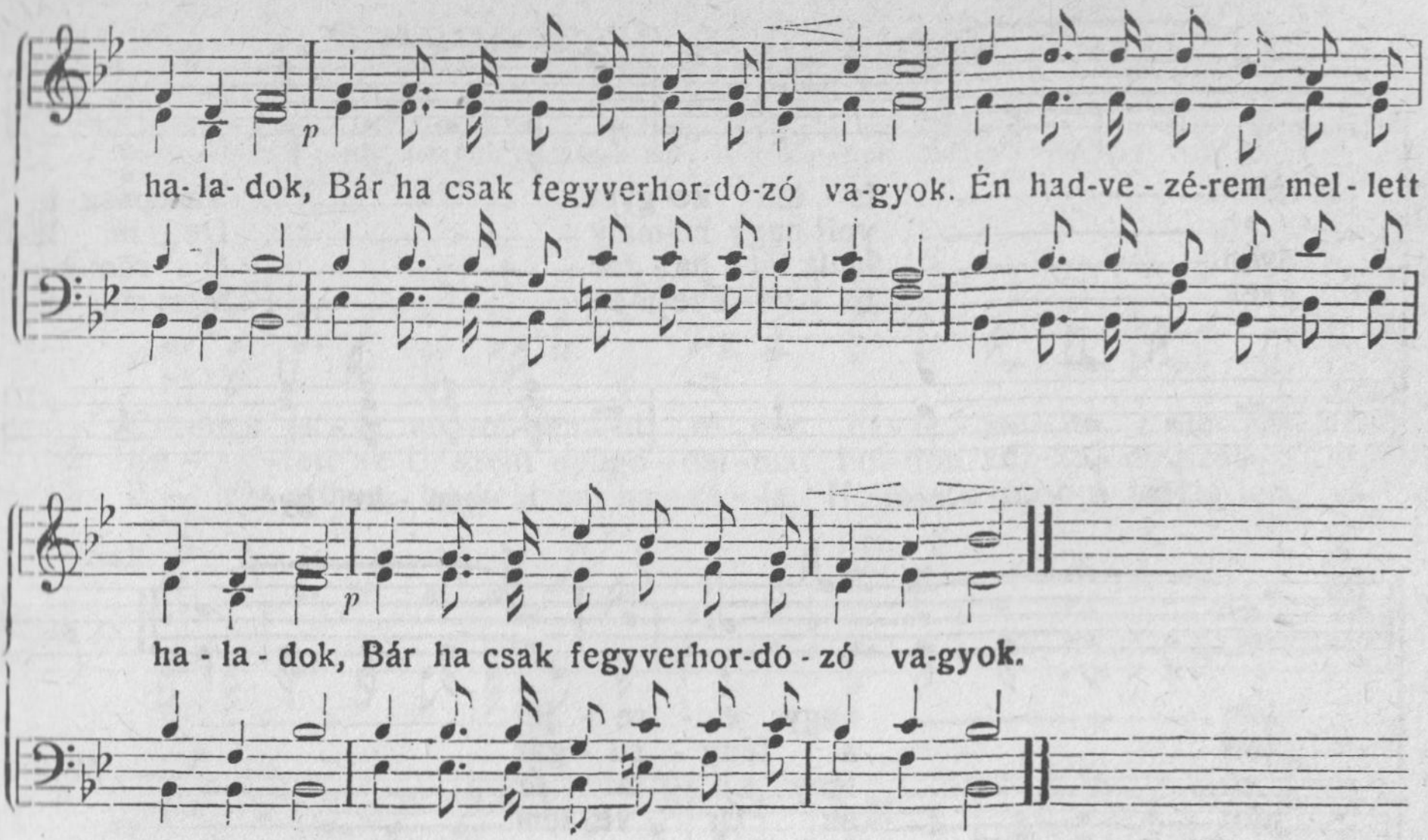

126. Oh mily öröm . . .

Gyönyörűséges és füves helyeken legeltet engemet és kies vizek mellé viszen engemet. 23. Zsoltár 2.

Édesen. Sweney J. R.

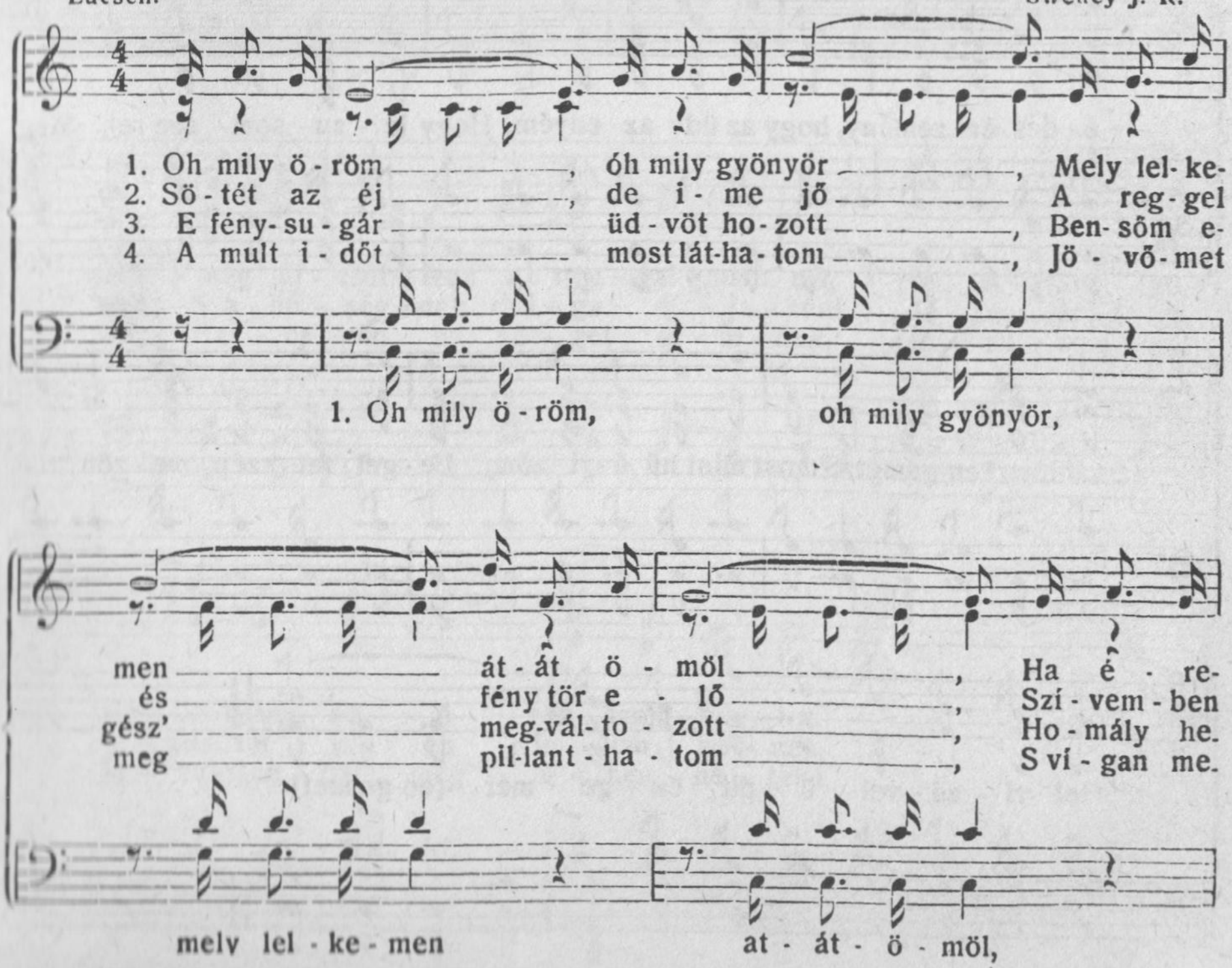

zem — Is - ten ke- gyét —, Ta - pasz - ta-
ah — volt nagy ho-mály —, De im le-
lyén — nyilt lát - ha - tár —, Ö - röm-me-
gyek — ös - vé - nye-men —, Mert min - de-

Ha é - re - zem Is - ten - ke - gyét,

Kar.

lom — nagy e - re - jét —
jött — a fény - su - gár —
ző — fény sil - lat - ár —
nütt — az Úr ve - lem —

Mily

Ta- pasz - ta - lom nagy e - re - jét.

é - des ér - zemény, hogy az üdv az enyém, Hogy Jé - zu - som sze ret, Meg-

vál-tott en-gemet, S most mint hű ő - ri - zőm, Le - gel - tet szép me - zőn S é-

let vi - zé - vel ü - dít en - ge - met (en-ge-met).

127. Esti nyugalom.

Annakokáért megvan a szombatja az Isten népének, mert aki bement az ő nyugodalmába, az maga is megnyugodott cselekedeteitől, amiképen Isten is a magaétól. Zsidókhoz írt levél 4, 9. 10.

Andante. **Zundel N.**

1. Csöndes es - te meg-pi-hen - ni té - rek, El - fe - led - ve é - let-ter- he-
2. Ké - szí - tett az Úr szent nyugo - dal - mat Föl-dön küz-kö - dő szol-gá - i -
3. É - gi otthon, bé-ke szent ha - zá - ja, Hol nincs több-bet fáj-da-lom, sí-

it; Oh mi bol-dog, é-des a nyugalmam, Hogyha munkám már vé - gez-ve
nak; Keble vár - ja meg-pi-hen - ni ő - ket, Majd ha vé - ge é - let har-ci-
rás; Hol Megvál-tom szinről-szin-re lá - tom S vár a bé-ke és meg - ú-ju-

itt. S még di - csőbb lesz a nyu - gal - mam ott, Hol A - tyám ad,
nak; S a hű - ség - nek drá - ga dí - ja - ként, Jé - zus tár - ja,
lás; Har - ca - im ha vé - get ér - te - nek, Jé - zu - som - nál

Hol A - tyám ad ö - rök szom - ba - tot.
Jé - zus tár - ja én fe - lém ke - zét.
Jé - zu-som - nál meg - pi - hen - he - tek!

128. Az Úr az én őrizőm!

Az Úr az én világosságom és üdvösségem: kitől féljek? Az Úr az én életemnek erőssége: kitől remegjek? 27. zsoltár 1. vers.

Örömmel.

Root G. F.

Az Úr ő - ri - zőm, pajzsom és sza - ba - dí - tóm! Mi - től fél-nék? Az Ő az

Úr az én e - rős - sé-gem, a-míg é-lek, Ő az én é - le - tem. Ő az

Úr, sa go-no-szok - tól —— Ő

Ő az Úr sa go-no-szok-tól

Úr sa go-no-szok - tól —— meg-ő - riz en ge - met, Ő

Ő az Úr sa go-no-szok-tól

az, a - ki meg - tart

Ő az, a - ki meg-tart

az, a - ki meg - tart —— engem, csak hoz-zá kell si - et - nem,

Ő az, a - ki meg-tart

Én a - zért ké-rem leg - for-rób - ban és a leg-buz- gób-ban. Hogy

hogy tart - - son

tart - son meg az Ő szent há - zá - ban, hogy tart- son meg az Ő

meg az Ő szent há - zá - - ban, hogy

szent há - zá - ban, hogy tart-son meg az Ő szent há - zá- ban, hogy

tart - son meg az Ő szent há- zá-

tart-son meg az Ő szent há - zá-ban min-den - kor, minden-kor, min-den-

ban

kor, mindenkor, mindenkor, mindenkor, min-den-kor, kor. Á - men!

129. Hozsiánna!

Hozsiánna! Áldott, ki jött az Úrnak nevében, az Izráelnek ama királya! János ev. 12, 13.

Allegretto. **Weiss C. A.**

Ho-zsi-án - - - na! Ho-zsi-án - - - - na!
Ho-zsi-án-na! Ho-zsi-án-na! Dicsérjük szent neve-

det! Ho-zsi-án - - - - : na! Ho-zsi-án - - - - - na!
Ho-zsi-án-na! Ho-zsi-án-na! Di-

csér-jük szent ne-ve-det! Ho-zsi-án - - - - - na!
Ho-zsi-án-na! Ho-zsi-

án - - - - - na!
Ho-zsi-án-na! Di-csér-jük szent ne-ve-det! Ho-zsi-

án - - - - na! Ho-zsi-án - - - na!
Ho-zsi-á-na! Ho-zsi-án-na! Di-csér-jük szent ne-ve-

II. szor.

Fine.

rit.

det! Ho - zsi - án - - - - - - na! Ho - zsi - án - - - - - na!
Ho - zsi - án - na! Ho - zsi - án-na!

Andante. Szoprán vagy tenor szóló.

m f

Oh ál-dott le-gyen, ki jött! Oh ál-dott le-gyen, a ki jött! Az

Úr - nak ne - vé - ben, az Úr - nak ne - vé-ben! Oh

f

ál- dott le- gyen, ki jön, óh áldott legyen, a - ki jön, a - ki

ff

Quartett.

Ho-zsi- án-na! Hozsi-án-na! Hozsi-án-na! Hozsi-án-na!

jön az Ur ne - vé - - ben, jön az Úr ne-vé-ben!

Ho-zsi-án-na a ki jön az Úr nevében, jön az Úr-nak ne - vé-ben!

Kar. *ff*

oh ál- dott az, a ki jön, a ki jön, Oh ál - dott az, a ki

f

Da Capo al Fine.

jön, a ki jön, a ki jön az Úr - nak, az Úr - nak ne - vé - ben!

130. Fény ragyog a távolból . . .

A sötétségben helyeztetett nép láta nagy világosságot és a halál árnyékában és tartományában helyeztetteknek világosság támada. Máté ev. 4, 16.

Allegretto. Blisz P. P.

mf *sf* *mf*

1. Fény ragyog a tá-volból; ha - jós, ne félj! Halld, a vi - ha-ron átzeng:
2. Bíz - zál a Megmentődben, hisz u - rad Ő! A lel - ke-ket men - tő és
3. Im, itt a haj-nal pir-ja, nézd, fe - let- ted, Nap tá-mad a ho-mály és

mf

„Itt a se-gély!“ Kín-tel-jes ha-jó-tö-rött ál-la-po-tod,
Üd-vö-zí-tő! Hadd zúg-jon a vi-har, te csak fogd ke-zét,
az éj he-lyett Meg-ment-ve vagy, lásd, rád mily szép nap de-rül,

cresc. *sf* Kar. *f*

Itt a men-tő-csó-nak, jö-vel, nyujtsd ki ka-rod!
Nézz Re-á bi-zo-da-lom-mal, part-ra se-gít! Fel, ten-ge-rész part-ra,
Hal-le-lu-ját zengjen aj-kad! Szá-raz-ra fel!

mf *p*

nyújtsd a kezed; Itt van a Mentő, a-ki parthoz vezet! Ne bízz magad-ban töb-bé;

mf *sf* *rit.*

Ő rá bízd magad, Hagyd a hul-lá-mokban vesz-ni a ron-cso-kat!

131. Áldd meg Urunk néped.

Most azért tessék megáldani a te szolgádnak házát, hogy legyen állandó mindörökké előtted; mivelhogy te, Uram, megáldottad, legyen azért áldott mindörökké. Krónika I. könyve 17. rész, 27. vers.

Ünnepélyesen. **Diederichsen H.**

Áld - jad meg, áld - jad meg, áld meg Ú - runk né - -
(ő - -
ped*) Áld - jad meg, áld - jad meg, áldd meg U - runk né-
ket!) ő-
ped.*) Mert kit Te ál-dasz, mert mit Te ál-dasz, az meg van áld - va
ket!)
ö - rök - ké! Mert kit Te ál- dasz, mert mit te ál - dasz, az
ö - - rök - - ké!
meg van áld - va ö - - rök - - ké, ö - rök - ké!

*) *Házassági alkalommal „néped" helyett „öket" és születésnapra „néped" helyett „ötet" éneklendő!*

132. Az Úr kegye s jósága . . .

Bizonyára jóságod és kegyelmed követnek engem éltem minden napján, s az Úr házában lakozom hosszú ideig. 23. Zsoltár 6. vers.

Andante.

1. Az Úr ke - gye s jó - sá - ga Ve-lem lesz él - tem min-
2. Lá - bam áll i - gaz - ság - gal, Mert meg-ő - riz - tem ő

den nap-ján és az Úr há - zá - ban és az Úr há-
ú - - - ta - it és nem tá - voz - tam el és nem tá - voz-

zá-ban, az Úr há - zá - ban la - ko - zom hosz - szú i - de-
tam el és go - no - szul nem tá - voz - tam el én az Úr-

ig, hosz - szú i - de - ig, hosz - szú i - de - ig,
tól! Há - la! Ho - zsán - na! Há - la! Ho - zsán - na!

133. Fel szívem, fel, énekelj!

De a Krisztus feltámadott a halálból! I. Korintus 15, 20.

Lassan. **Kunze E.**

f *mf*

Fel szí-vem fel, fel, é-ne-kelj az Úr-nak di-csé-re-tet!

f *mf* *p* *cresc.* *f* *ff*

Krisz-tus él, Hal-le-lu-ja! Óh ör-vendj, óh ör-vendj, óh ör-vendj szí-

vem! Krisz-tus él, Hal-le-lu-ja! Ha-lál! Hol van ful-lán-

Fine.

f *f*

kod? Po-kol! Hol van győ-zel-med. Im Jé-zus él, im Jé-zus

Szóló.

ff *p* *mf*

él és Ő ve-le, ve-le én is é-lek. Nem fé-lek én, mert Jé-zus

f *p* *mf*

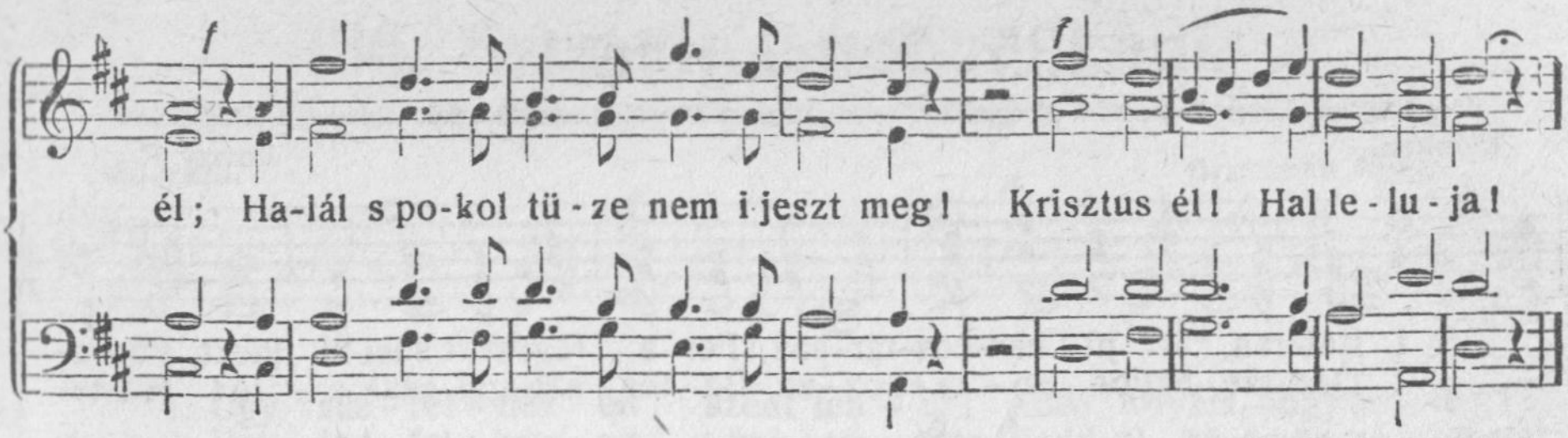

134. Közelb hozzád, Uram!

Most pedig ti, kik távol valátok, közelvalókká lettetek a Jézus Krisztus vére által. Efézus 2, 13.

Bensőséggel.

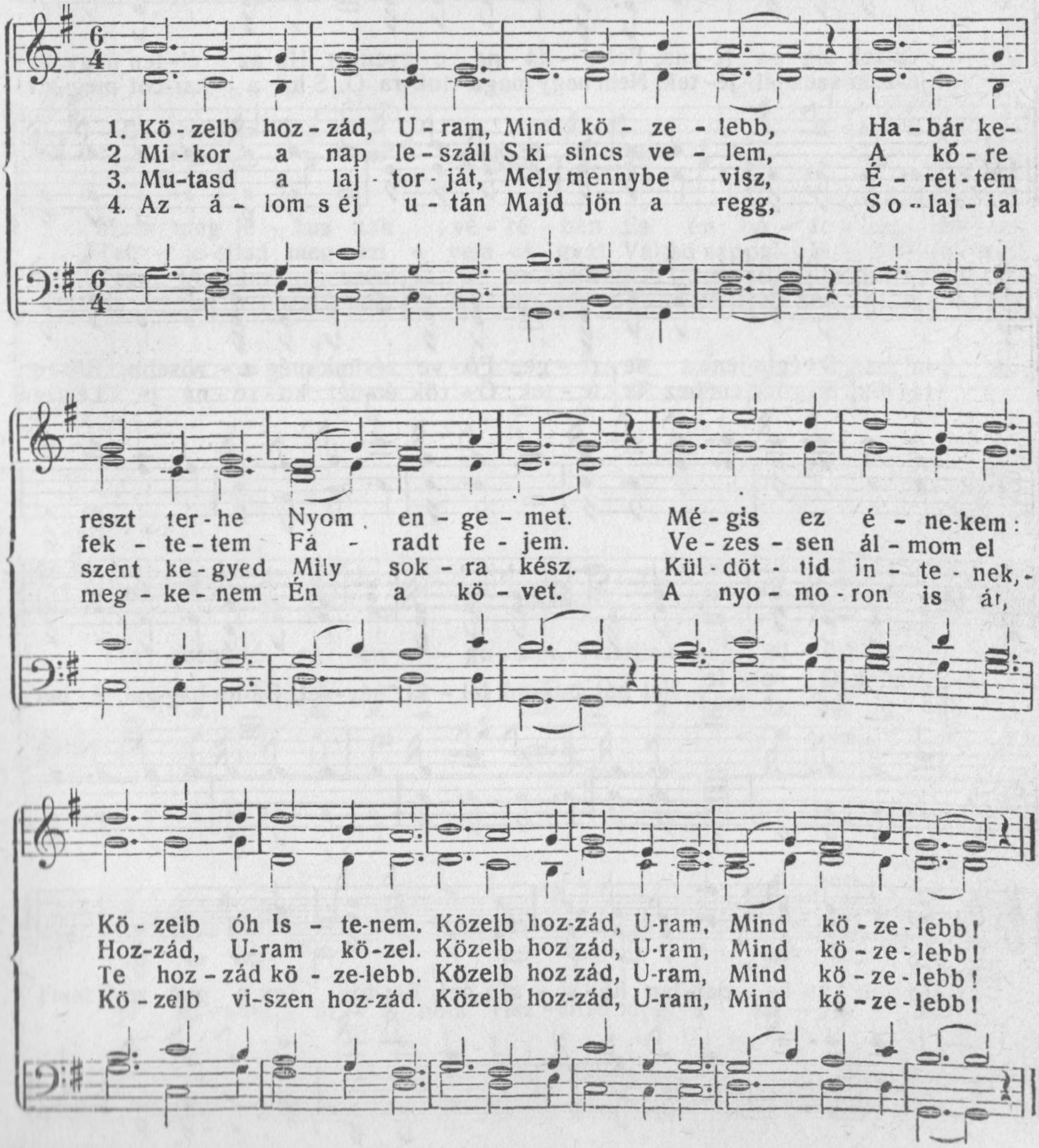

135. Bátran fel!

Ha pedíg küzd is valaki, nem koronáztatik meg, ha nem szabályszerűen küzd. Timóth. II. 2, 5.

Élénken. **Lowry R.**

1. Bát-ran, if jú har-cos-tár-sak, Fel a fegyvert s lel-ki mezt, Fő-ve-
2. Ösz-sze, egybe so - ra - koz -va, Ba - tor - ság-gal csak e - lő! Hit-tel

zér-tek ma - ga Jé-zus, Fel u - tá - na e - gyenest. Ha az el- len nagy, ha-
Jé-zust szemlél - jé- tek, Nem hagy maga - tok-ra Ő. S ha a har-cot meg-vív-

tal mas, S végte-len a se - re - ge, Fő - ve - zérünk még e - rősebb, Biz-ton
tá- tok, S győzelem-hez ér - te - tek: Ö - rök é - let ko - ro - ná - ja Lé-szen

győzünk Ő ve - le.
hő - si be - re-tek!

Fel hát buz-gó lel - ki hév-vel, Bá-tor-ság-gal, é - ber-

ség-gel, Lan-ka - dat- lan hő - si - ség-gel, Biz-tos így a győ - ze - lem!

136. Szeretnék szent lenni.

Annakokáért írattatott meg: Szentek legyetek, mert én szent vagyok. Péter I. levele 1. r. 16. v.

Moderato. **Granahan János.**

1. Úgy sze-ret-nék én szent len-ni! Add, A-tyám, hogy az le-gyek.
2. Hal-jad lel-kem só-haj-tá-sát: Vedd el bű-nös-sé-ge-met;
3. Nin-csen sem-mi jó-ság ben-nem A sa-ját e-rőm ke-vés.
4. Szent A-tyám a lá-ba-id-nál Meg-tört szív-vel ál-lok ím;

Moss meg Jé-zus nak vé-ré-ben És én hó-fe-hér le-szek.
Tel-je-sítsd meg szí-vem vá-gyát Váltsd nappal-lá é-je-met.
Tégy, A-tyám te szent-té en-gem Kér-lek Jé-zus vé-re-ér'.
Ha te ir-gal-mas lész né-kem, El-ve-szed sok bű-ne-im.

Kar.

Tégy szent-té te en--ge-met, Tisztítsd meg a szí-ve-met.

Jé-zu-som, át-a-dom Tisz-títsd meg a szí-ve-met.

137. Szeretsz-e hőn?

Monda Jézus Simon Péternek: Simon, Jónának fia, szeretsz-e engem? János ev. 21, 16.

Dolce. **Beethoven L.**

1. Sze-retsz-e hőn? Si-mon, óh Jó-na fi-a! Meg-vál-tód
2. Sze-retsz-e hőn? U-ram, te jól tu-dod azt, Hi-szen E-
3. Sze-retsz-e hőn? Csak ez, mit én ki-vá-nok, Sze-retsz in-

kérd Ti-bé-ri-ás ta-ván. Sze-retsz-e hőn, Szí-ved-nek ér-ze-
lőt-ted nem le-het ti-tok. Tu-dod, U-ram, hogy én sze-ret-lek
kabb mind-e-zek-nél engem? Jöjj gyer-me-kem hagy-jad hát a vi-

té-vel? Óh mondj i-gent, óh mondd hát i-ga-zán. Én kér-lek
té-ged, Szá-mod-ra szí-vem min-dig kész, nyi-tott. Óh has-sad
lá-got És bű-nös szí-ved nyújtsd i-de ne-kem. Vét-ke-i-

té-ged, üd-vö det kí-ván-va Szemem ben-ső-det mé-lyen ál-tal-
át ben-ső-met szent tü-zeddel, S mondhassam ezt ő-szin-te ér-zü-
det nem há-nyom én szemedre, Egy bol-dog lé-tet nyuj-tok majd cse-

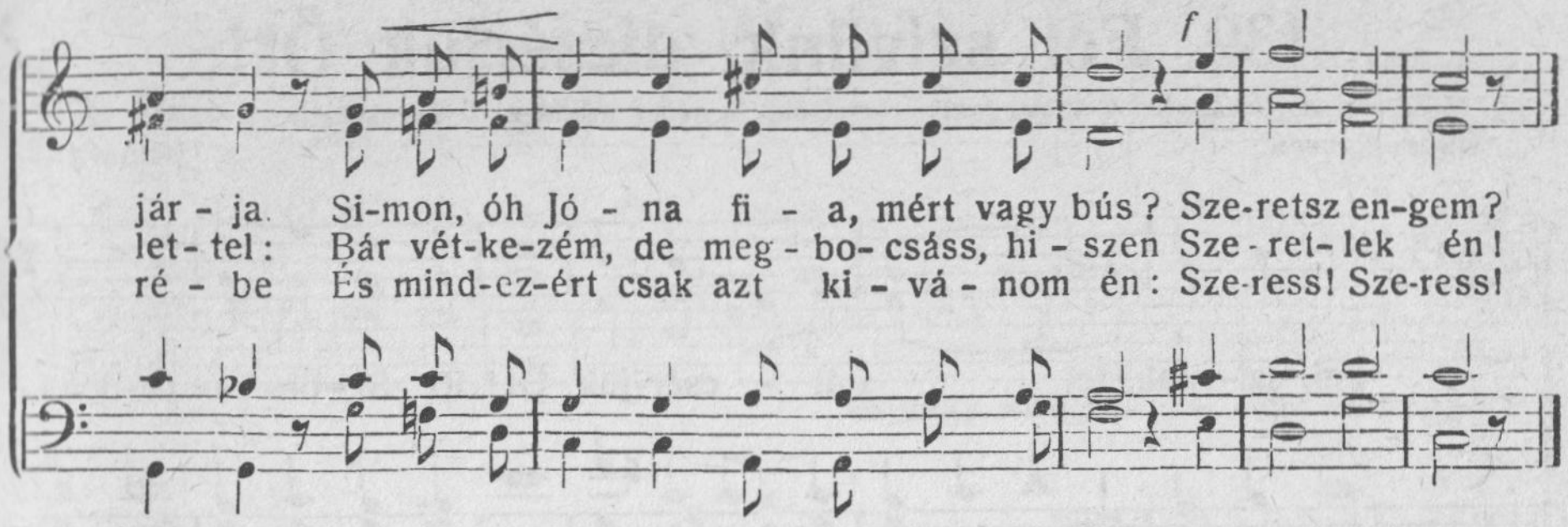

138. Több áhitatot . . .

Uram, hallgasd meg könyörgésemet, figyelmezzél imádságomra! 143. Zsoltár 1.

Andante. **Bliss P.**

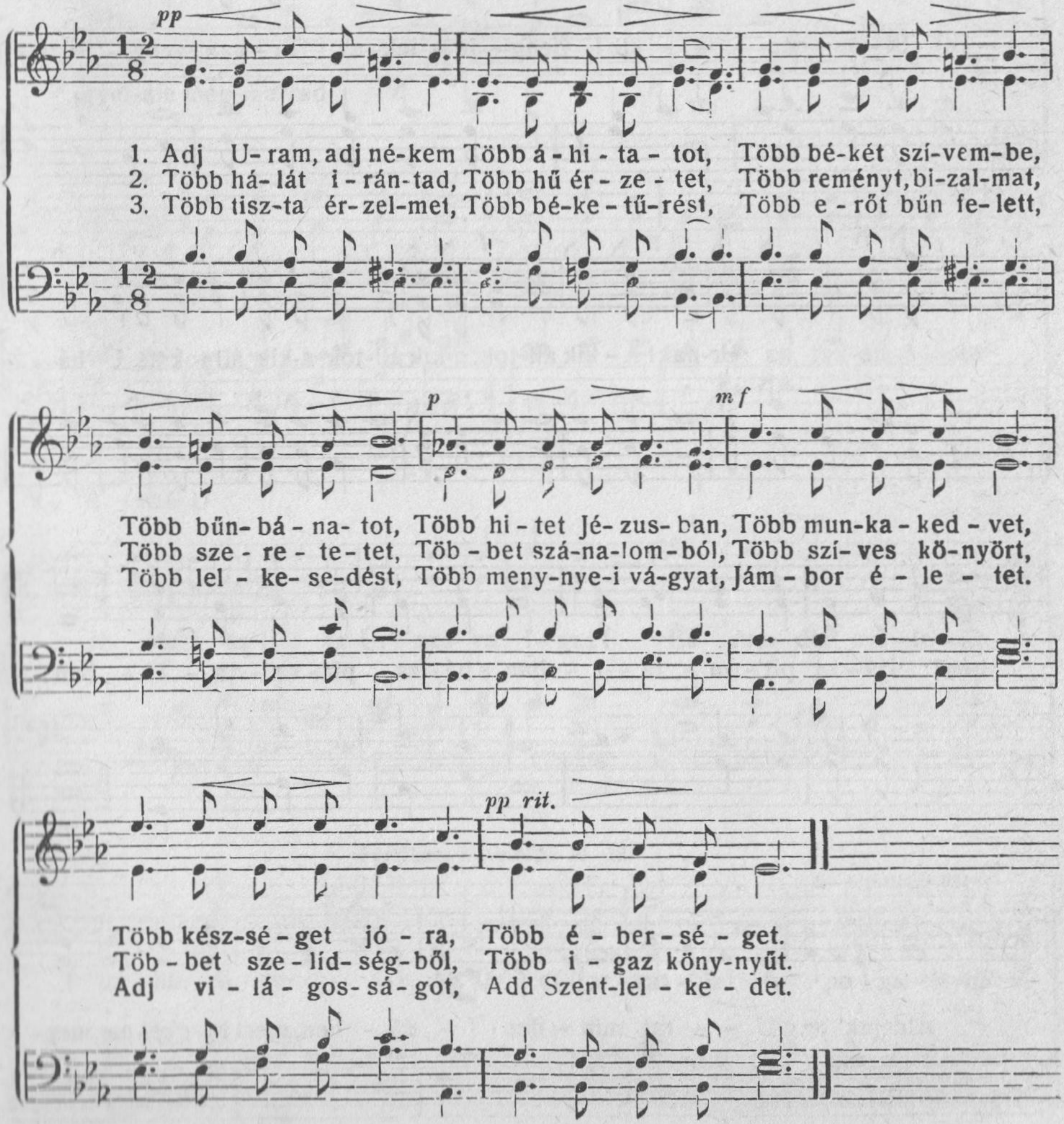

139. Fel szívünk, dícsérjük Őt!

Zengjetek az Úrnak, aki Sionban lakik, hirdessétek a népek között az Ő cselekedetit. 9. Zsoltár 12.

Ünnepélyesen. **Braun J.**

Fel, szí-vünk, fel s di - csér-jük Őt! Ki Si-on-ban la-kik!

Ki Si-on-ban la - kik! Zeng - je - tek az Úr-nak, zeng - je - tek

dics- é- ne-ket az Úr-nak! A - kik áll-tok, a-kik áll-tok, a-kik áll tok az Úr há- zá-

ban! Há-za pit-va - ra - i - ban s há-za pit-va - ra - i - ban!

136. zsoltár 1—2.

Áld-juk az U - - rat min - den i - dő - ben, mert ke-gyel-me meg-

dolce

ma - rad ö - rök - ké! Ö - rök - ké, ö - rök-ké,

és nagy ke-gyel - me és nagy ke-

34. zsoltár 9.

meg - ma - rad ö - rök - ké, megma - rad ö - rök - ké! É - rez-

gyel-me meg-ma-rad

zé - tek és lás - sá - tok meg, hogy jó az Úr, hogy jó az Úr, hogy nagyon

33. zsoltár 4.

jó Mert az Úr, az Úr sza- va i - gaz! És min- den cse - le - ke - de-

Férfikar. 33. zsoltár 10—12.

te hű - sé - ges! Az Úr el- for - gat - ja a po - gá - nyok ta-

Vegyeskar.

ná - csát, a po-gá-nyok, a po - gá- nyok ta - ná-csát! Az Úr el - for-

gat - ja a né - pek s nem - ze - tek ál- nok gon - do - la - ta - it.

Lassan.

Ám ta - ná-csa meg-áll mind - ö - rök - ké S szí -ve gon-do - la - ta

ö - - - rök-ké! Bol - dog nép az, me-lyet ö - rök- sé - gül

72. zsoltár 18—19.

vá - lasz-tott ma- gá- nak a Je - ho - va! És ál - dott és

ál - dott le-gyen szent ne - ve ö - - - rök-ké, ö - rök-ké! És tel - jék

be és tel-jék be és tel-jék be az e- gész föld di - cső-sé-

gé - vel, di - cső - sé - gé - vel s tel - jék be di - csé - ret - tel,

Á - - men, Á - - men, Á - men, Á - men, Á - - - men!

140. Halleluja!

Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu - - ja!

141. Fel, dicsérjétek az Urat!

Dicsérjétek Őt nap és hold; dicsérjétek Őt minden fényes csillagai! 148. Zsoltár, 3.

Allegretto. **Nägeli H. G.**

Fel! Fel, di-csér-jé-tek az U-rat! Di-csér-jé-tek Őt nap és hold, mert

nagy az Úr. Őt di-csér-jé-tek, Őt az Al-ko-tót, fé-nyes csil-la-gok,

rit. *a tempo*

tűz és jég, e - sső——, hó, szél, vi-har és köd! Fel! Fel, di-

csér-jé-tek az U-rat, fejt-se-tek ki buz-gal-mat! Nagy ö-röm-mel!

Nagy, nagy ö-röm-

é - ne - keljünk egy új é - ne - ket, har - so- gón, har-so-gón! Lel-ke-

mel, é - ne-kel-jünk egy új é - ne - ket, har - so - gón!

Fine.

mf Duett.

sen! Ő az, ki ál - tal a zöld pá-zsit a rét, vi-rány s me - ző vi-rul.
Ő az, ki a ma-gas szik-lá- ból né-künk for-rás vi - zet fakaszt.

f Kar.

Min-de-nütt lát-szik ra-gyo-gó ke- ze!

p Duett

Ki mill'-jó nö-vény faj - tá - já-val.
Ki hegy-ai - jak-nak é - des szö-lőt

s e - zer vi - rág i - lla - tá-val ü - di - ti fel ke - be - lünk!
ad - ja, s fák nak sok gyü-möl csöt s hü - vös árnyt az er - dő - nek!

f Kar.

Da Capo al Fine.

Őt, Őt dí-csér-jük, csak Őt dí-csér jük, Dí-csér - je Őt az e-gész föld!

142. Nincs Jézushoz hasonló . . .

Eljött az embernek Fia . . . és ezt mondjátok: Ime . . . a vámszedők és bűnösök barátja. Lukács 7, 34.

Bensőséggel. **Hugg G. C.**

1. Nincs Jé - zushoz ha-son-ló jó ba - rát, Sen-ki más, sen-ki más!
2. Nin-csen oly szent, oly ha-tal-mas sen - ki, Sen-ki sem, sen-ki sem!
3. Nincs más, a - ki el nem hagyna sen - ki, Sen-ki sem, sen-ki sem!
4. El - hagy - ta Ő va- la - ha ö - vé - it? So - ha sem, so- ha sem!

Ő or - vo-sol-hat meg sok lel - ki kárt Sen-ki más, sen - ki más!
Nem jött hozzám még oly kö-zel sen-ki, Sen-ki sem, sen - ki sem!
Nincs ki úgy sze-ret - ni tud-na, sen-ki, Sen-ki sem, sen - ki sem!
El - u - ta - sí-tott va- la- ha bár-kit? So- ha sem, so - ha sem!

Kar.

Jé- zus leg-job-ban is- mer min-ket, Se - gít- het is min- den - kor Ő;

Nincs Jé- zus hoz ha-son- ló jó ba - rát Sen-ki más, sen- ki más!

143. Azon épül szilárd hitem . . .

Az Úr az én kősziklám s kőváram és szabadítóm nékem. Sámuel II. 22, 2.

Bátran. **Bradbury B.**

1. A - zon é - pül szi - lárd hi - tem, A - mit ér - tem tett Is - te-nem E-gyéb el - osz - lik mint a hab Krisz-tus ö - rök kö-
2. Ha - bár e szent arc el - fö - dött, Ke - gyel-me vé - lem min-de-nütt, Dúl hat vi - har bár míly na-gyon, E szirt fenntart - ja
3. A frigy kö - tés a drá - ga vér Meg - óv, a - kár - mi a ve-szély, És hogy-ha min-den szer-te hull, E kő - szirt áll moz-
4. Ha Jé - zus majd í - tél - ni jő, Ha szól a kürt; föl föl, e - lő! I - gaz - sa - ga lesz majd ne-kem Dísz öl - tö-nyöm és

Kar.

szírt ma - rad.
hor - go-nyom.
dít - la - nul,
ék - sze-rem.

A - ki bi - zal-mat Ben-ne vet, Fö-vény-re az nem

rit.

é - pí - tett, Fö - vény-re az nem é - pí - tett.

144. Zengjünk lelkesen!

Mert a mi vitézkedésünk fegyverei nem testiek, hanem Isten ereje által erősek a nagy erősségek lerontására.
II. Korinthus 10, 4.

Élénken és tüzzel.

f

1. Zengjünk lel-kesen, Küzdjünk he-ve-sen! Es hir-des-sük őt ö-röm-mel.
2. Halld a ri-a-dót, A ve-zé-ri szót! Tö nött so-ro-kat ké-pezzünk!
3. Az egy a-ka rat, Az egy in-du-lat Ha-talamas mű-vet visz vég-hez.

Fegy-ver-re te-hát, Kezdjük a csa-tát! Velünk az Úr í-gé-re-té-vel!
A szent csa-ta-tért, A va-ló-di célt Ne té-vesz-sze so-ha el szemünk!
Ha az I-ge szól, Egymást ért-ve jól, Nyúljon ki-ki szent fegy-ve-ré-hez!

Kar.

Fel hát, bátrak, fel a lo-bo-gó-hoz, Álljunk sor-ba hű U-runk mellett!

Csak e-lő-re, ez a lel-ki-tá-bor Jé-zus mel-lett biz-ton győz-ni fog!

145. A boldogság hazája.

Igy azonban jobb után vágyódnak, tudniillik mennyei után; azért nem szégyenli őket az Isten, hogy Istenöknek neveztessék, mert készített nékik várost. Zsidókhoz írt levél 11, 16.

Adagio. Stebbins N.

p

1. Bol- dog- ság szép ha - zá - ja te, Szí - vem benned ö - rül, Hol
2. Rö - vid és bús za - rán - dok út Mi föl - di é - le - tünk, De
3. Ö - rök sze-rel - me vár - ja ott Az ár - va szí - ve - ket, Hí-

Kar.

himnuszt zengnek an - gya-lok Ki- rá - lyi trón kö - rül.
túl a föld ha-tá - ra - in Di-csőbbre vágy szívünk. Bol-dog-ságban ta-
vek-nek sok haj-lé - ko-kat Ke gyel-me ké - szí - tett.

mf

lál - ko-zunk A szép ha - zá - ban ott Soh'-sem nyug-szik le

f *p*

majd napunk: Ö - rök vi - lá - got oszt. Ö - rök vi - lá - got oszt,

146. Hit, remény és szeretet.

Most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e három; ezek között pedig legnagyobb a szeretet. Kor. I. lev. 13. rész, 13. vers.

Zongora. *pp*

Dolce

1. Szép vi - rá - nyok hol van - nak, S min - dig hol zöl-
2. Hit, re - mény és sze - re - tet Ö - rök - ké vi-

del - - nek? Hoi a hely, hol nap - su - ga - rak
rul - - nak, Ott, a - hol Jé - zus szen - ve - dett

Me - le - get lö - - vel - - nek? Tu - dod, hol a
S töb - bé el nem múl - - nak. Ben - nünk ö - rök

pa - tak ár Mely vi-zét ki - ont - ja, S hol az é - let,
for - rás lesz, Ha kegyel-met nye - rünk. Ha - lál ot - tan

pp

me - lyet már, A——— ha - lál, ki nem olt - hat?!
soh' sem lesz, A - - - - ho - vá mi el - me-gyünk!

147. Egy üdvöt, mely tökéletes . . .

Kik ti köztetek félik az Istent, az üdvösségnek beszéde néktek küldetett. Apostolok csel. 13, 26.

1. Egy üd - vöt, mely tö - ké - le - tes Ho - zott Jé - zus ne-künk, Ra-
2 Ne két - ked - jél az Úr szaván, Ha fel nem fog - ha-tod, Töb
3. I - gé - je tisz - ta mint a nap Si - gé - re - te di - cső, Tel-
4. Ő meg - halt, fel - tá-madt és él, Szentlel - ke mű - kö - dik, Mun-

gad - ja meg üdv - szom - ja - san E kin - cset ke - be - lünk.
bet tesz é - ret - ted az Úr, Mint el - gon-dol - ha - tod.
jes Meg-vál - tó Jé - zu-sunk S tel-jes Üd-vö - zí - tő.
ká - ja mind tö - ké - le - tes, Ment, szentel, üd - vö - zít!

148. Közelb hozzád, Uram!

Most pedig ti, kik távol valátok, közelvalókká lettetek a Jézus Krisztus vére által. Efézus 2, 13.

Andante con espress. **Sudds W. F.** átdolgozta: **Gebhardt E.**

Alt szóló.

1. Kö - zelb hoz- zád, U-ram, Mind kö - ze - lebb,
2. Az á - lom s éj u - tán, Majd jön a regg,

Tenor szóló.

Zongora.

Szoprán és alt duett.

Ha - bár kereszt te - her Nyom en - ge - met. Még - is ez
O - laj - jal meg ke nem Én a kö - vet. A nyo-mo-

é - ne-kem: Kö - zelb óh Is - te-nem, Kö - zelb hozzád, U - ram,
ron is át, Kö - zelb vi-szen hozzád, Kö - zelb hozzád, U - ram,

Fine.

Mind kö - ze-lebb!
Mind kö - ze-lebb!

Alt szóló. *m f*

2. Mi - kor a nap le- száll S ki sincs ve - lem, A kő - re

Basszus szóló.

3. Mu - tasd a laj tor - ját, Mely mennybe visz, É - ret - tem

Kar. *m f*

fek- te - tem fá - radt fe - jem. Ve - zes - sen ál- mom el,
A 3-ik vers folytatása: Kül - döt - tid in - te-nek

szent ke-gyed Mily sok - ra kész.

m f

Hoz - zád U - ram kö zel. Kö - zelb hozzád, U ram, Mind kö - ze-
Te hoz - zád kö - ze lebb. Kö - zelb hozzád, U-ram, Mind kö - ze-

1-ször. 2-szor.

lebb!
- - - - lebb!

1-ször. 2-szor. D. C. al segno.

149. Oh ne félj!

Ne félj kicsiny sereg; mert tetszett a ti Atyátoknak, hogy adjon néktek országot. Lukács 12, 32.

Oh ne félj kis se- reg, csak e - lő - re l Hű ve- zér s jól vi-gyázz Krisztu-

sod Zász - la - ját el ne hagyd, bízva bíz- zál, Mert te ve-led is -te-ni pászto-

Fine Quartett.

rod. Üd - vö - zí - tőd ne - vé - re osz- lik sö - tét-ség, pusz-tul a bűn, ha-

lál; Két- ke- dés, fé- le - lem el - tü - nik sza- vá - ra, Sá - tán a mély-be

Kar. Oh ne félj, Kis se-reg!

száll. Oh ne félj, Oh ne félj, Kis se - reg, Kis se-reg, Oh ne félj! Oh ne

ff

Kis se - reg, csak e - lő - re! Kis se - reg, óh ne félj!

150. Ott fenn leszünk egyesülve.

Ezt mondja, aki ezekről bizonyságot tesz: Bizony hamar eljövök. Jelenések 20, 20.

Örömmel. **Main H. P.**

1. Ott fenn leszünk e-gye-sül-ve, csak ha-mar, csak ha-mar! Hol min-
2. Ott fenn magasztaljuk mennyben, csak ha-mar, csak ha-mar! Tel-jes
3. A szó-zat di-csőn fog zengni; csak ha-mar, csak ha-mar! Jer-tek
4. Jé-zust fog-juk maj-dan lát-ni, csak ha-mar, csak ha-mar! Trón-ja

dig tart na-punk fé-nye, csak ha-mar, csak ha-mar! Ott nem
gyö-nyö-rű-sé-gé-ben csak ha-mar, csak ha-mar! Di-cső-
A-tyám ál-dot-ta-i csak ha-mar, csak ha-mar! É-des
e-lé fo-gunk áll-ni, csak ha-mar, csak ha-mar! An-gya-

lesz már gyöt-rel-münk, Har-cunk u-tán be-me-gyünk Menny-be
sé-ges U-run-kat, Mint i-gaz-ság-na-pun-kat, Ol-tal-
é-nek hang-zik ott, Mit még fül nem hall-ha-tott! Foly-vást
lo-kat ád ne-künk, Kik egy-kor ki-sé-re-tünk Lesz-nek,

és ott ör-ven-dünk, csak ha-mar. csak ha-mar!
mun-kat, vá-run-kat, csak ha-mar. csak ha-mar!
zen-gik bol-do-gok, csak ha-mar, csak ha-mar!
ha menny-be me-gyünk, csak ha-mar, csak ha-mar!

151. Halljátok, Jézus hivogat!

Jöjjetek én hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterheltettetek és én megnyugosztlak titeket.
Máté ev. 11, 28.

Moderato.

152. Égi Atyám, segíts!

. . . én is megtartlak téged a megpróbáltatás idején. János jel. 3, 10.

Bariton szóló.

1. É - gi A-tyám, se-gíts! Nézd, hogyan fog kö-rül én el - len - ségem·
2. Megval-lak én, U-ram, Bár ha pil-lan-tá-som tró- no-dig nem ér,
3. A tyám, oh dics ne-ked! Lel - ki tu- sá-ban csak te vagy a pajzsom,

Harm.

S mintegy el - nyel - ni kí-ván most min den-gem Lel- kek hű pász-to - ra
De szent í - géd ne - kem fe - lő - led be-szél, Jé - zu- som üdvöm, meg-
Te vagy a vá- ram, ki - ben én megnyugszom S bol-dogan ál- da - lak

nézz re- ám! Ve-zess en- gem A-tyám!
val - lak én. Áldj meg en-gem szegényt!
ő - ri zőm! Te ben ned bí - zom hűn!

Kar.

Ve-zess en- gem, A- tyám! Ha-bár ho- málylyal is fe- dett az ösvény.
Áldj meg en-gem, A- tyám! Az é - le - tem ke - ze - id - be a- jánlom;
Te ben- ned bí- zom hűn! Jé - zu-som, Mes-te-rem e - léd bo - ru-lok,

Te - tő - led jő hi - tem szá - má - ra kegyfény, I - me re - ád bí - zom
Ad - hatsz te job - bat he - lyet - te Meg-vál-tóm, É - let ha - lál kö - zött
Mi - ha - mar az ó - ra im - már üt - ni fog És én te - ná - lad ör-

én ma - gam Nagy Is - te - nem, U - ram!
áldj te meg. Oh há - la, dics ne - ked!
vend - he - tek, Si - mád - lak té - ge - det!

153. Miért bolyongsz, te árva lény?

Térjetek vissza, szófogadatlan fiak és meggyógyítom a ti elpártolástokat! Jeremiás 3, 22.

Dolce.

p *mf*

1. Mi - ért bo-lyongsz, te ár - va lény Oly zord si - vár he-lyen, A-
2. Te ré - gen üdv u - tán epedsz S lel-ked el - szá - ra-dott. De
3. E - zen vi - lág - nak él - ve - i Meg-csal - nak té - ge-det, Üd-
4. Egy ad - hat né - ked eny - hü-lést A jé - zus Krisz - tus az, Oh

p *sf*

hol szí - ved az eny - hü-lést Fel-lel - ni kép - telen? Jőjj i - de, jőjj!
meg - nyu-god - ni bol - do-gan Még ed - dig nem tudott. Jőjj ha-mar, jőjj!
vöt i - gér - nek s bá - na tot Kapsz majd ö-röm helyett. Jőjj gyorsan, jőjj!
bíz - zál em - ber, jőjj hamar Sta-lálsz üd - vöt s vigaszt. Jőjj si - ess, jőjj!

154. Vetés és aratás.

Reggel vesd el a te magodat és este se pihentesd kezedet, mert nem tudod, melyik jobb, ez-e vagy amaz, vagy ha mind a kettő jó lesz. Prédikátor könyve 11, 6.

p Melegen. Bliss P. P.

1. Csak vesd az i - gaz-ság- nak mag-vát, Vesd, néz - ve a Meg - vál-
2. S ha-bár né mely mag út - fél - re hull, Né - mely meg a kő - szik-
3. De jaj, a - kik most konkolyt vet-nek, Ott, a bi - ró e - lőtt

tó láb-nyo-mát. Vesd hit- tel ké- ső vagy ko-ra lett, Üdv an-nak, ki jó re-
lán el-pusz-tul. Egy némelyt meg a tö- vis el- ölt, Né - mely-re mé-gis a-
majd remegnek. A - mit vetsz ember, azt a - ra-tod, Ö - rök él-tet vagy kár-

mény-re vet. Oh mint lesz az a - ra- tás, Oh mint lesz az a - ra-tás?
kad jó föld. Oh mint lesz az a - ra- tás, Oh mint lesz az a - ra-tás?
ho - za-tot. Oh mint lesz az a - ra- tás, Oh mint lesz az a - ra-tás?

Sö - - - tét- ben vetsz - - - - - e vagy fény - - - - - - ben te-

Kar.

p

Sö- tétben vetsz-e vagy fényben te-szed, Sö - tét ben vetsz - e vagy

szed ? E - - - - - - rő - ben vetsz e vagy

fény- ben te- szed? E - rő - ben vetsz-e vagy nem é - re - zed.

nem é - re - zed ? A - ra - tá-sod ha nem

mf

E - rő - ben vetsz- e vagy nem é - re - zed? A - ra - tá-sod ha nem

dísz - lik lent, Úgy kö-vet az ö-rök lét - - - be fent!

dísz-lik lent, Úgy kö - vet az ö - rök, az ö - rök- lét - be fent!

155. Csak vesd gondodat . . .

Minden gondotokat Ő reá vessétek, mert néki gondja van reátok. I. Péter 5. 7.

1. Csak vesd gondo-dat És bá-na- to - dat Jé- zus-nak szívé-be, se-gít Ő.
2. Ha ag gó-dás bánt És ér-zesz hi- ányt, Úgy es-de-kelj Ir-gal-mazód - hoz.
3. Se - gít ba-jo-don; Ő részt vesz a - zon S könnyíti hatalmas ke-zek - kel.
4. Ő gyöngéd, sze-líd Áld és gaz-da - gít I - gé - je szí-vedbe gyönyört hint
5. Ő vir-raszt és véd, Ne fél-jed az éjt! Szenve-dés, ha-lál té-ged nem ér.
6. Ke-resd Is- te- ned; Sel- jut é - le - ted Ö - rök nyu-go-dalmad cél-já - hoz.
7. Csak tűrj szí-ve-sen, Az Úr-nál le- szen Ö- röm-for-rás számodra ké - szen.

156. Mester, a bősz vihar dühöng!

Kicsoda ez, hogy mind a szelek, mind a tenger engednek néki? Máté 8, 27.

Bensőleg.

1. Mes-ter! A bősz vi - har dü-höng, Hul-lám fö - lé hul - lám kél, Sű-
2. Mes-ter! A bú és a bá - nat, Gyötrel - mé - vel föld - re hajt, Zaj-
3. Mes-ter! A ré - mü - let, el - mult Az e - le - mek pi - hen-nek, Nap-

rű a fel - hő, sö - tét az ég, Nincs ol - ta - lom, nincs se - gély!
gó szí - vem kín - ja - i mélyek: Oh éb - redj s szüntesd e bajt.
fény ra- gyog csen- des tó tük-rén, Bé - ké - je van keb - lem - nek.

Nem bá - nod, ha el - ve-szünk is, Hogy al - ha- tol mé - lyen? Min- den
A bűn és ag- gály e - sző - je Zu - hog lel-kem fe - lett És el-
Vár - lak, óh ál- dott Meg- vál - tó, Ne hagyj el e - gye - dül S ví-gan

perc-ben ret - teg - tet a ha - lál A há - bor - gó ör - vé - nyen.
ve- szek, el - ve-szek jó Mester! Si - ess, védj meg en - ge - met.
é - rek igy a kí - vánt rév- be, Hol az üdv rám föl - de - rül.

Kar.

p *pp*

A szél és ha-bok en-gednek nekem, csend le- gyen. A tenger dühe kárt

csend legyen, csend legyen

nem teszen, Sem démon, em-ber, vagy akár- mi legyen, Nem me-rülhet el a ha-

ff *f*

jó, ha benn Az ég, föld s tenger Meste - re pi-hen ; Sze-líden engednek mind nekem,

p *f* *pp*

csend legyen, csend legyen; Szelíden engednek mind nekem, csend, csend le- gyen.

157. Halleluja.

p *mf* *mf*

Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu - - - - ja!

158. Erős alap.

Ne félj, mert megváltottalak . . . én veled vagyok . . . Ézsaiás 43, 1. 2.

Indulószerűen. **Keith G.** (Portugál himnusz.)

1. E - rős, biz - tos a - lap - ja van a hi - tünk - nek In-
2. Ne félj, ve - led va - gyok, most meg nem szé - gye nülsz, Mert

gat - hat - lan sza - vá - ban az Is - ten-nek Ab - ban je - len - tet-
Is - te - ned va - gyok, véd - lek, bár-hol ülsz. E - rő - sít - lek té-

te ki nagy ir - gal-mát, Hogy é - ret-tünk ad - ta, Hogy é - rettünk
ged sgyá-mo-lí - ta-lak, Ke-ze - id-nél fog-va, Ke - ze - id-nél

ad - ta, Hogy é - ret - tünk ad - ta e - gyet - len fi - át.
fog-va, Ke - ze - id - nél fog - va hí - ven hor - da - lak.

159. Jőjj még ma!

Andante. Case C. C.

1. Most, hogy kö - nyör günk ér - ted S a - mig vonz a Szent - lé - lek,
2. Ter - he - id vidd Jé - zus- hoz, Egy na- pig se vá - ra- kozz.
3. E vi - lág - ban, mely csa-lárd, Bol - dog-sá - got nem ta- lálsz.
4. Jőjj, valdd be hi - bá - i - dat S jó A - tyád ke - gyel- met ad.

Mert úgy nyom a bűn ter - he, Jőjj Jé - zus- hoz si - et - ve.
Vesd re - á sze - me - i - det, Még ma mentsd meg lel - ke - det.
Jőjj Jé- zus - hoz, higyj ben - ne S bé- ke vo - nul szí- ved - be!
Ha - tal- má - ban ad - dig bízz, Mig té- ged cé - lod- hoz visz.

Kar.

Jőjj, még ma——, óh jőjj ma——, Si - ess meg-men- tőd - höz ma!
Jőjj még ma, óh jőjj ma

Jőjj hát ma——, óh jőjj ma——, Jőjj Jé- zus-hoz, jőjj még ma!
Jőjj hát ma, óh jőjj ma

160. Ha hozzád kiáltok, Uram!

Hozzád kiáltok, Uram, én szirtem; ne fordulj el szótlanul tőlem, hogy ne legyek, ha néma maradnál, a sírbaszállókhoz hasonló. 28. zsoltár 1

Moderato. Jäckel N.

p

Ha hoz-zád ki-ál-tok, Ha hoz-zád ki-ál-tok én U-ram, Ne,

óh ne hallgass, Uram ne, óh ne hallgass, Ne, óh ne hall-gass!

U-ram,

pp

Pa-nasz-sza-vam jus-son fü-led-be, Ha hoz-zád ki-ál-tok;

Ha ke-ze-im hoz-zád, Te

p

Ha ke-ze-im hoz-zád fel-tar-tom, Te
Ha ke-ze-im hoz-zád, Te hoz-zád fel-tar-tom,

ha ke-ze-im

f p

Te hoz-zád én U-ram! Ha hoz-zád ki-ál-tok, Ha hoz-zád ki-ál-

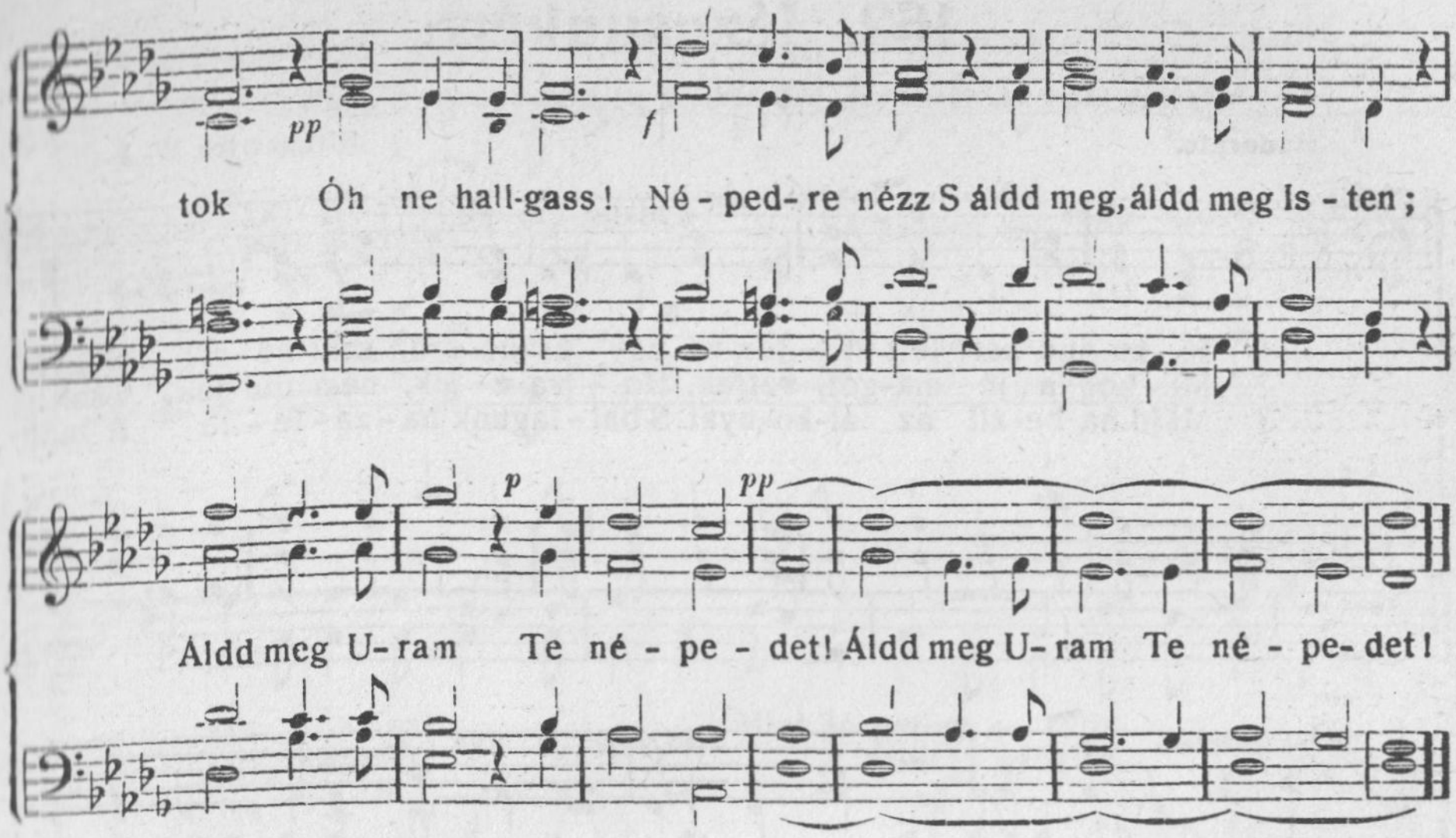

161. Aki nékem megnyiltál.

Hanem egy a vitézek közül dárdával döfé meg oldalát és azonnal vér és víz jöve ki abból. János 19, 34.

Bensőleg. Fine.

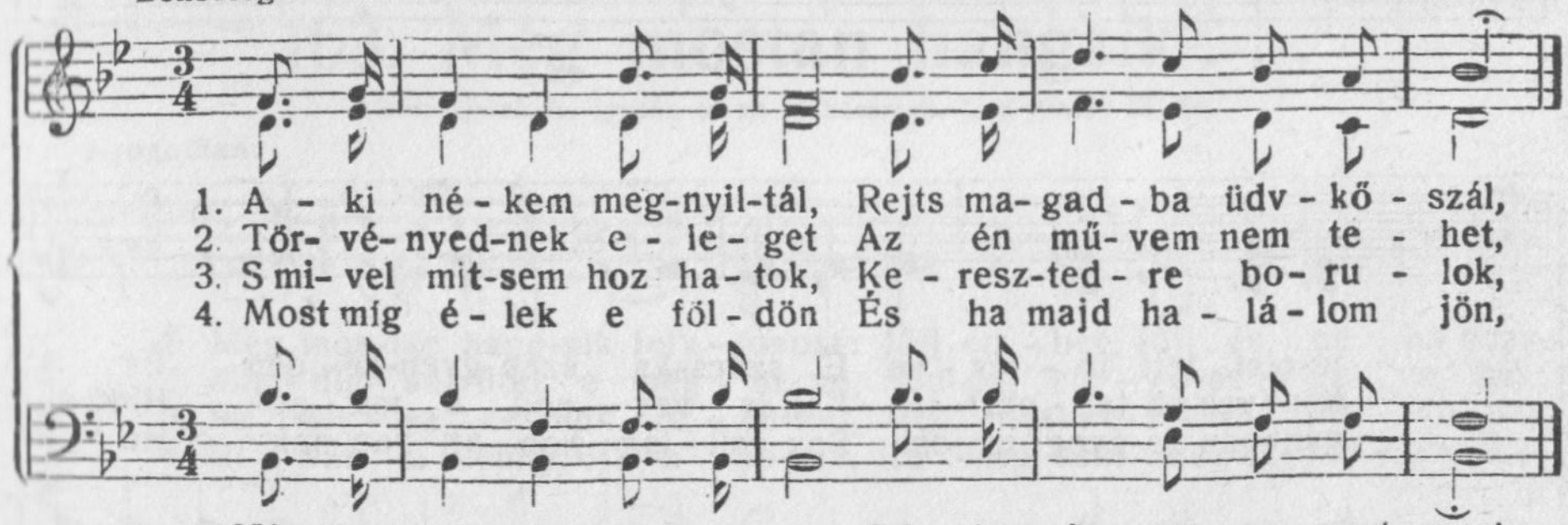

Da Capo al Fine.

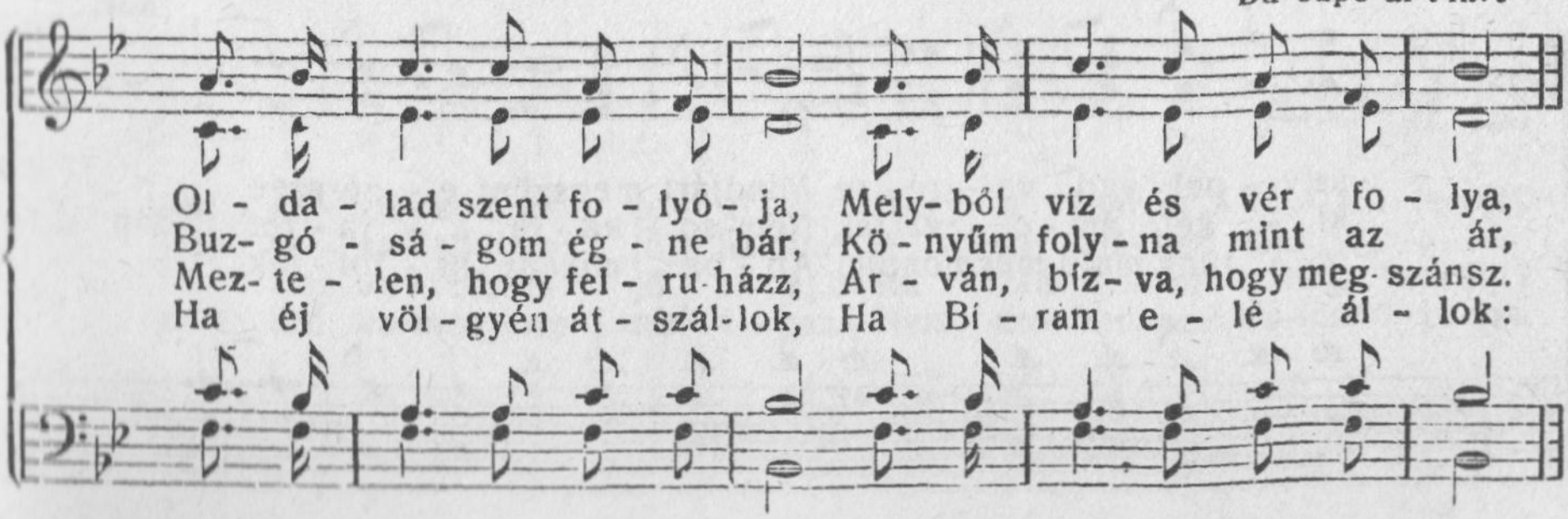

162. Jézusunkért.

Annakokáért míg időnk van, cselekedjünk jót mindenekkel, . . . Galátzia 6, 10.

Moderato. **Kirkpatrick W. J.**

1. Jé-zu-sun-kért lett in-téz-ve Egy es-dő szó, szív-be-li; Nagyon
2. Mi-kor a jó ma-got vetjük, Ho-va e-sik, nem tud-juk, Csak az
3 Majd ha be-áll az al-ko-nyat S bal-lagunk ha-za-fe-lé A mun-

halkan, tö-re-dez-ve, Ki-től? Ba-jos is-mer-ni. A Mes-
Úr ne-vé-ben hintjük, Hisz ö-vé az e-gész föld. Még ha
ká-ból, ak-kor fa-kad Sok ál-dás min-den-fe-lé. Ko-ro-

te-rért lett in-téz-ve E szócs-ka szép gyen-gé-den És a
könnyek pa-tak-part-ján Kell is vet-ned a ma-got, Hidd el,
nánkban ra-gyog majdan Sok csil-lag; hon-nan van-nak? Hű Mes-

Kar.

szív-nek vad ve-ré-se Mindjárt megszünt e-gé-szen.
ki-kél, ám-de várjál, Nem-so-ká-ra a-ra-tod Óh a
te-rünk majd megmondja, Ab-ba miként ju-tot-tak.

é - - let küz- del-mi-ben A sze- re - - tet szép sza - va, Oly ha-
Oh az é - let A sze-re- tet

tás - - sal van a szív-re, Mint jó gyógy - - ír bal-zsa - ma.
Oly ha-tás-sal Mint jó gyógyír

163. Még mostan hangzik . . .

Serkenjetek fel igazán és ne vétkezzetek. I. Korintus 15, 34.

Nyugodtan.

1. Még mos-tan hang-zik foly - tonost: Jőjj em - ber, jőjj és ne ha-bozz,
2. Min - dig sű-rűbb e meg - hí - vó, Min-dig sür - gő-sebb ez a szó:
3. Im sir - va ké-rünk té - ge-det, Most, most ke- res-sed üd - vö- det,
4. Itt vár a menny, ott a po-kol, Ha meg nem térsz el - kár - ho- zol!

Jőjj Jé - zu - sod- hoz, a - ki kér, Hogy a bűn út - já - ról le-térj.
Jőjj Jé - zu - sod- hoz, jőjj ha-mar, A - ki né- ked csak jót a-kar.
Mi lesz ve - led, ha jő az éj? Ha rád bo-rul a nagy veszély?
E szó ke-mény, de ah i - gaz, Nem em- ber, az Úr mond- ja azt.

164. Legyetek erősek!

Végezetre atyámfiai legyetek erősek az Úrban és az Ő hatalmas erejében. Efézus 6, 10.

Élénken. Sankey D.

1. Le-gye-tek e-rő-sek az Úr nagy e-re-jé-ben! Áll-ja-tok e-rő-sen Is-ten sza-vá-nál! Mert az Ur vív ér-te-tek, ki-vel
2. Le-gye-tek e-rő-sek az Úr nagy e-re-jé-ben! Nem vi-téz, ki U-ra zász-ló-ját hagy-ja. A-zért bát-ran e-lő-re, mert Ő
3. Le-gye-tek e-rő-sek az Úr nagy e-re-jé-ben! Je-ho-va i-gé-je áll még sziklaként. E-rős pajzs és ol-tal-munk, he-ves,

nem bir az el-len, Fel harc-ra ol-ta-lom van U-runk-nál.
nek-tek vé-de-lem. E-lő-re, e-re-je ha-tal-má-ban! Küzd-je-
nagy küz delmekben, Hű ve-zér, ki el nem hagy-ja né-pét.

Kar.

tek, küzd-je-tek, e-rő-sen, e-rő-sen, Ki-rá-lyunk-ért, ki nem hagy min-

ket U-runk tisz-te-le-té-ért, szent ü-gye győ-zel-mé-ért Küzd-je-

tek, küzd-je-tek e-rő-sen!

165. Uram, hallom akarsz adni.

Én a szomjúhozónak adok az élővíznek forrásából. Jel. 21, 6.

Andante. Bradbury S.

1. U-ram, hal-lom, a-karsz ad-ni Kegy-e-sőt bő-sé-ge-sen.
   Szomjas föl-det meg-i-tat-ni, Önts re-ám is ke-gye-sen
2. Oh A-tyám ne hagyj el en-gem, Ha da-cos is a szí-vem,
   Adj ta-ná-csot min-dig nekem, Te-kints rám ke-gyel-mesen.
3. El ne hagyj én Üd-vö-zí-tőm, Add hogy té-ged bír-ja-lak,
   Oh légy az én e-rő-sí-tőm, Hall-jam hí-vó sza-va-dat.
4. Vi-gasz-ta-lóm ne hagyj engem, Nyisd meg job-ban sze-me-met,
   És mert meg-vál-tot-tad let-tem: Nyomd re-ám pe-csé-te-det!
5. Oh sze-re-tet, szánj meg kér-lek, De ím Jé-zus vé-re szól:
   „Meg vagy vál-tva már te lé-lek, A ha-rag és bűn a-ló!“

Én rám is, én rám is, Kegy e-sőt önts én rám is.
Én rám is, én rám is, Nézz kegy-tel-ten én rám is.
En-gem is, en-gem is, Hívsz so-ka-kat, en-gem is.
Én rám is, én rám is, Nyomd pe-csé-te-det rám is.
En-gem is, en-gem is, Meg-vál-tot-tál en-gem is.

166. Térj be hozzám . . .

De nagyon untatá őket és betérének. I. Mózes 19, 3.

Andante.

1. Térj be hozzám, U-ram! So-ká voltál már künn, Szí vem ki-csiny haj-
   Sze-gény va-gyok és vak, El-fog a fé-le-lem, Te ha-talmas vagy
2. Térj be hozzám, U-ram! Szent i-gaz-sá-god-dal.
   Add, hogy megért-hessem Ö-rök í-té-le-ted,

Tü-zes fé-nyé-ben
Ha szól hozzám fé-

lé-ká-bar. Eny-hít-sed bá-na-tim. Térj be hozzám!
és gazdag Kegyelmed vég-telen!
lát hassam Jó-a-ka-ra-to-dat.
lel-me-sen, Ha ke-gyel-met hirdet.

Kar. *p* *f*

Szí-
Térj be hozzám!

vem mást nem kíván! Térj be hozzám! Szívem mást nem kíván!

Térj be hozzám!

167. Csendes kamrámban . . .

És lefekszem és elalszom; felébredek, mert az Úr támogat engem. 9. zsoltár 6. vers.

Adagio. Braun A.

1. Csendes kamrámban é-nek-lem Szép es-ti é-ne-kem, S Üd-
2. Le-fekszem ak-kor csen-de-sen, Nyu-god-tan al-szom el. Jé-

166. Térj be hozzám . . .

De nagyon untatá őket és betérének. I. Mózes 19, 3.

Andante.

1. Térj be hozzám, U-ram! So-ká voltál már künn, Szí vem ki-csiny haj-
   Sze-gény va-gyok és vak, El-fog a fé-le-lem, Te ha-talmas vagy
2. Térj be hozzám, U-ram! Szent i-gaz-sá-god-dal.
   Add, hogy megért-hessem Ö-rök í-té-le-ted,

Tü-zes fé-nyé-ben
Ha szól hozzám fé-

lé-ká-bar. Eny-hít-sed bá-na-tim. Térj be hozzám!
és gazdag Kegyelmed vég-telen!
lát hassam Jó-a-ka-ra-to-dat.
lel-me-sen, Ha ke-gyel-met hirdet.

Kar. *p* *f*

Szí-
Térj be hozzám!

vem mást nem kíván! Térj be hozzám! Szívem mást nem kíván!

Térj be hozzám!

167. Csendes kamrámban . . .

És lefekszem és elalszom; felébredek, mert az Úr támogat engem. 9. zsoltár 6. vers.

Adagio. Braun A.

1. Csendes kamrámban é-nek-lem Szép es-ti é-ne-kem, S Üd-
2. Le-fekszem ak-kor csen-de-sen, Nyu-god-tan al-szom el. Jé-

p *rit.* *mf*

vö - zí - tőm - re gon - do-loz, Ki itt van én - ve-lem. Oly
zus sze-rel - me be - ta-kar, Ki so - ha sem hagy el. Ha

f *mf*

bús len - ne a hely - ze - tem, Ha nem vol - na e - nyém, Nem
el - mú - lik az éj - sza - ka, Ő fel - költ en - ge - met; És

Élénken.

pp *rit.*

tün - dö - köl - ne sem-mi fény Lelkem bel-ső te - rén. Óh,
tá - mo - gat - va ú - tamon, Ve - zér - li lép - te-met. S ha

Jé - zu-som, vedd szí - ve - met Ked - ves ál - do - za - tul. Ör-
be - kö - szön a vég -ső perc, Meg - fog - ja ke - ze-met, S e

ff *rit.*

ven-dek, hogy Ti - ed va-gyok Ö-rök - re bol - do - gul.
föl - di szen-ve - dés u - tán Menny-be visz en - ge - met.

168. Sokáig tévelyegtem.

Mindnyájan, mint a juhok eltévelyedtünk. Ézsaiás 53, 6.

Andante.

1. So - ká - ig té - ve - lyeg-tem, A bű - nök éj - je - lén, Gyö-
2. Óh mint ör - ven-dek most már, Hogy Jé - zu-som sze-ret, S jár-
3. Jé - zus ve-lem, Ő ve - zet Za - rán - dok ú - ta-mon Kar-

tör - te kín a lel-kem', Szí - vem a ret - te - gés, De
ván az é - let - út - ján, A - mely hoz-zá ve - zet, Kö-
ja e - rős be - fe - dez És véd min - den na - pon, E-

meg - ta - lál - ta lel - kem Jé - zust, s ör - vend - he - tek Mert
ve - tem Ő - tet hí - ven És az u - tán megyek, Ki
rőt - len - sé - gim van - nak, Szí - vem ne csüg - ge-dez, He-

Kar.

el - en - ged - te vét-kem, s mindent jó - vá-tett.
meg-szen-ve-dett ér - tem, s tör - lé bű-nö-met. Már jó minden, most
lyezz ben-ne bi - zal - mat, s min-den jó-vá lesz.

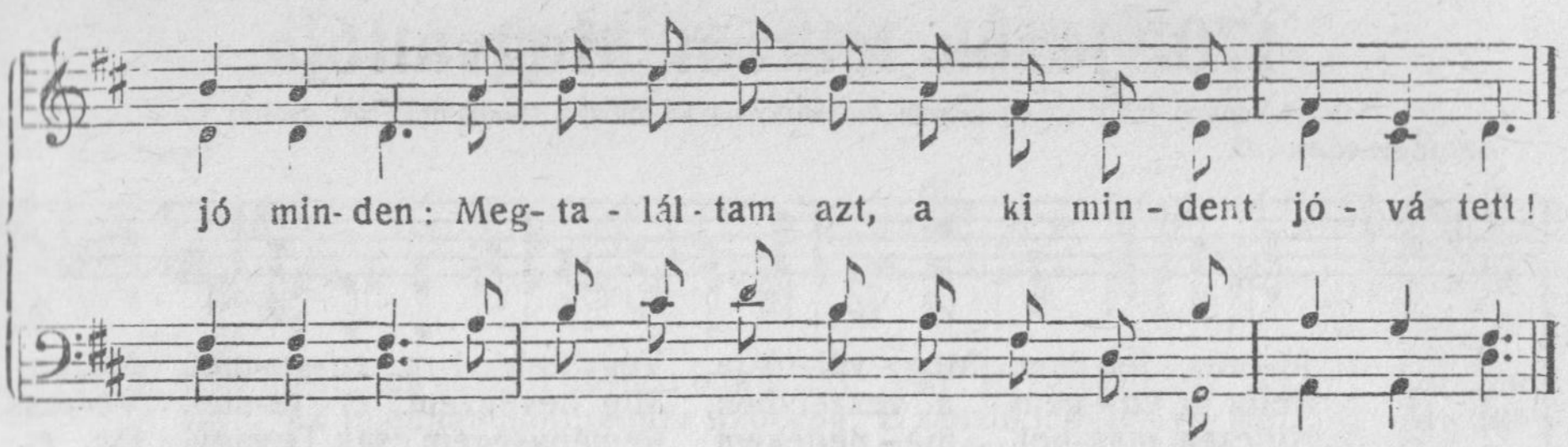

169. Óh mily öröm az nékem.

Minden időben szeret, aki igaz barát és testvérül születik a nyomorúság idejére. Példabeszéd 17, 17.

Régi hugenotta ének.

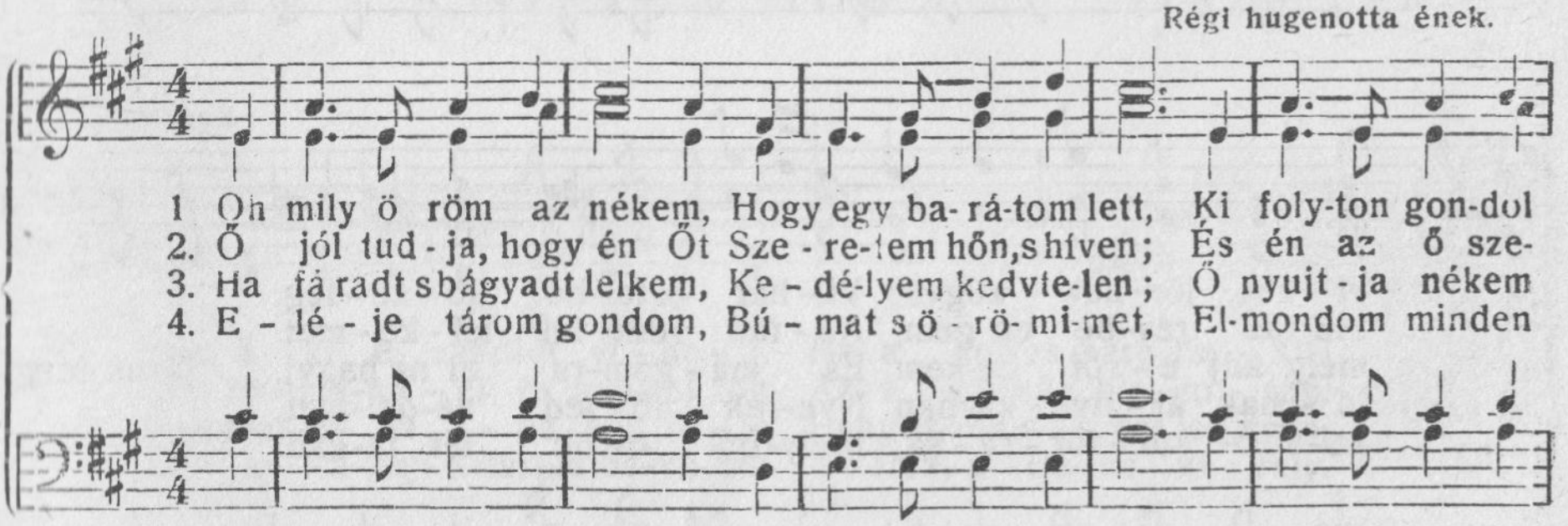

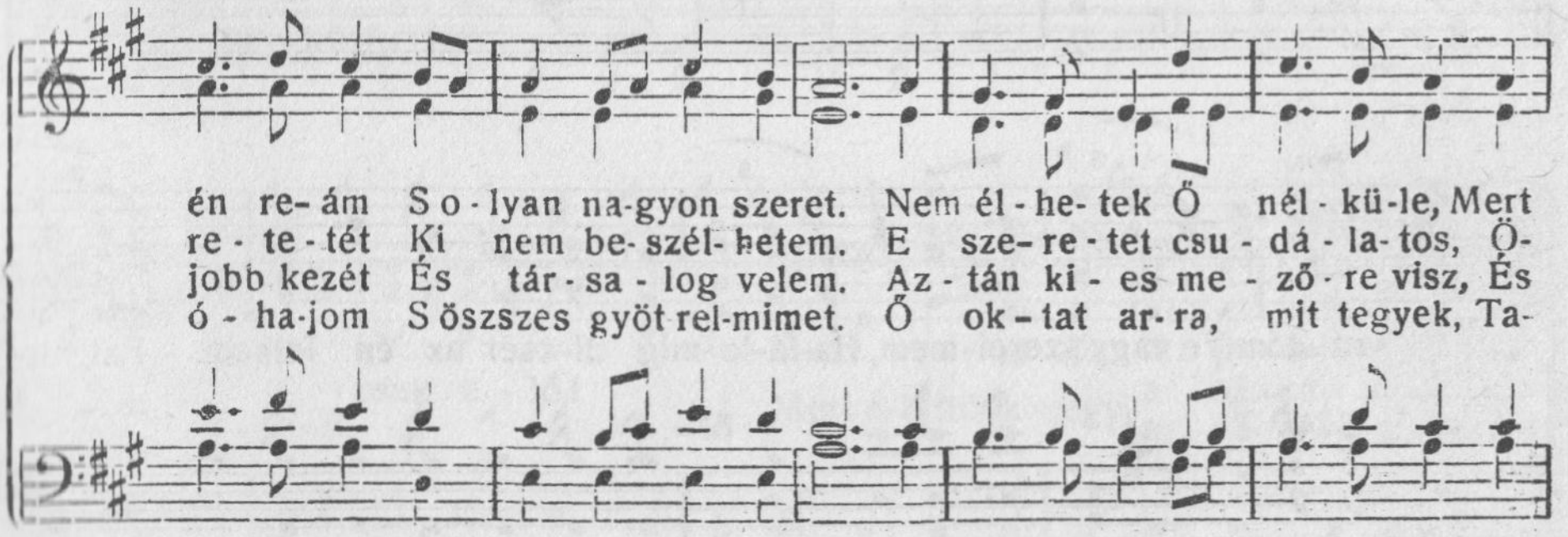

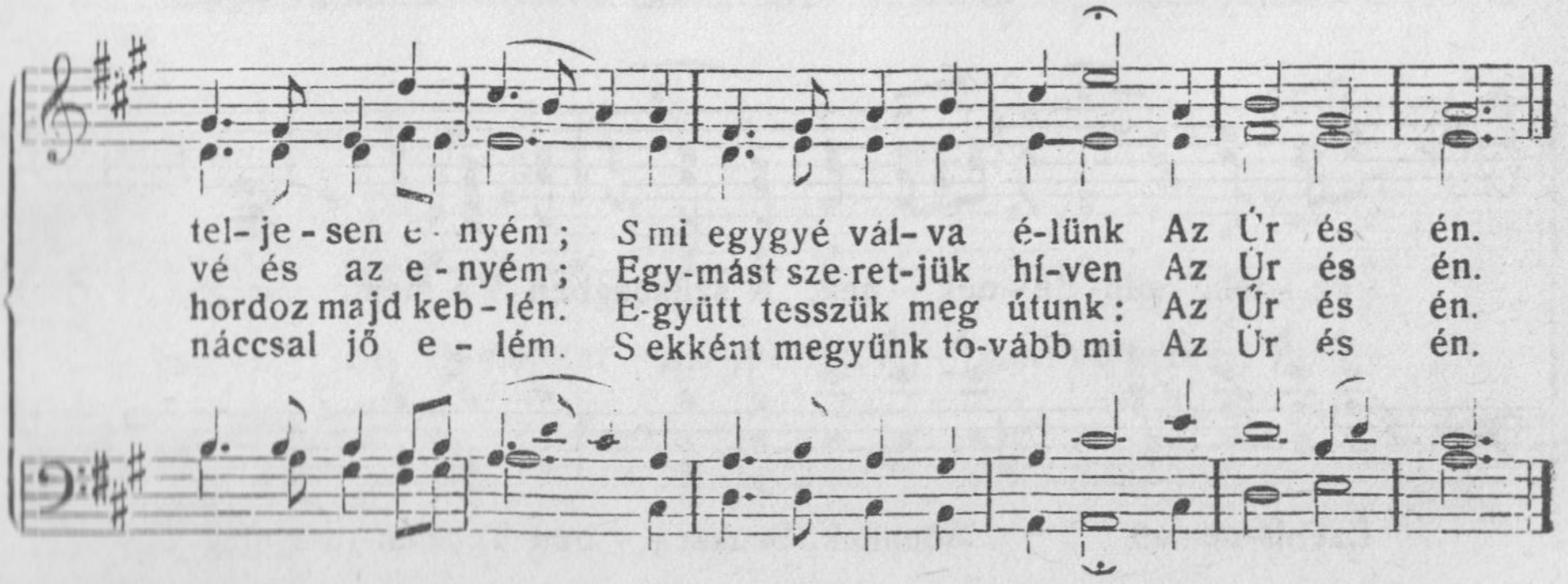

170. Jézus lelkem Megváltója.

Mert benned bízik az én lelkem és szárnyaid árnyékába menekülök. 57. zsoltár 2.

Moderato.

1. Jé-zus lel-kem Meg-vál-tó-ja, Végy kebled-re en-ge-met, Mert a
2. Rejts el en-gem a veszélyben, Míg bevégzem él-te-met. Ve-zess
3. Nincsen más-hol me-nedékem, Reménységem csak Te vagy, Oh e-
4 Csak Te ben-ned van bi-zalmam Így a gonosz nem ijeszt; Szárnya-
5 Te szí-vem é-lő for-rá-sa, Mely enyhí-ti szomjamat, Oh legy

vi-zek jön-nek zúgva, Vi-har s fel-hő kö-ze-leg.
biz-tos rév-be en gem, Az-tán vedd fel lel-ke-met.
melj, adj e-rőt ne-kem És ma-gam-ra el ne hagyj. Jézus Meg-
id-nak ár-nyé-ká-ban Nye-rek tő-led vé-del-met.
szí-vem kút-for-rá-sa, Mely-ből ö-rök lét fa-kad.

Kar.

vál-tóm Te vagy szerel-mem, Ha-lá-lo-mig dí-csér az én lelkem. Ezt hir-

Jézus lel-kem Meg-vál-tó-ja, Végy keb-led-re en-ge-met.

de-tem min-de-nek-nek, A szükségben Te mentesz meg.

Ezt hir-de-tem mindennek. Szükség-ben Te men-tesz meg.

171. Egy dícsteljes zászlót . . .

Menjetek át, . . . emeljetek zászlót a népek fölé. Ézsaiás 62, 10.

Lelkesen. **Granaham János.**

1. Egy dicsteljes zászlót hordoz mindenki, A ki Ki-rályunkhoz áll, Üdv an-
2. Ha az ellenhad mint tenger háborog, E zászló lengjen ví-gan. Ál-das-
3. Föl-dön, ten-geren át emberek kö-zé, Vigyétek e zászlót el. Hogy a-
4. Néz-zé-tek, a reg-g[illegible]l jön s az éj elmúl, Örvendj megváltott világ! Nem-so-

Kar.

nak, a ki e zászlót vi-he-ti, Ha a he-ves harc be-all!
sék Im-má-nu-el és győz-ni fog Az i-gaz-ság biz-to-san.
ke-reszt-ről az I-ge sok fe-lé Hangoz-zék s nappal le-gyen. Csak e-
ká a ka-pun Krisztus be-vo-nul A Hős, a Bé-ke-ki-rály.

lő, csak e-lő! Mert e-lőttünk megy a Ki-rály
e-lő, e-lő! a Ki-rály, a Király

Har-col-junk U-runkért szí-ve-sen E-mel-ve kereszt zász-la-ját.

172. Védő szárnyai alatt . . .

. . . szárnyaidnak árnyékába rejts el engemet. 17. zsoltár 8.

Élénken. **Excell E.**

1. Vé dő szár-nya- i a- latt Nyugszom é - de-sen Gondtól, baj-tól, bú - tól
2. Vé- dő szár-nya- i a- latt Ö- rök bé-ke van Bé- ke, me-lyet sem-mi
3. Vé- dő szár-nya- i a- latt Ö- röm á - radoz. Ő-röm, nagy és kimond-

menten Megvan óv-va itt a lel-kem, Vé- dő szár-nya- i a - latt Nyug-szom
ké- tely Semmi kor nem tép-het széllyel, Vé- dő szár-nya- i a - latt Nyug-szom
hat-lan, I - gaz és el- fogy-ha- tat-lan. Vé- dő szár-nya- i a - latt Nyug-szom

Kar.

é - de -sen, Vé-dő szár-nya- i a - latt Óh mily jó nekem!
é - de -sen, Vé-dő szár-nya- i a - latt Óh mily jó nekem! Óh mily jó nekem,
é - de -sen, Vé dő szár-nya- i a - latt Óh mily jó nekem!

Óh mily üdv nekem, Mily ö - röm ne-kem, Vé- dő szár-nya- i a - latt. Oh mily

jó nekem, Óh mily üdv nekem, Mily ö-röm nekem Vé- dő szár nya- i a-latt.

173. Szavadra óh Uram!

Szólj Uram, mert hallja a te szolgád. 1. Sámuel 3, 9.

Moderato.

pp

1. Sza - vad - ra óh U - ram, I - me, jö - vök e - léd, S üdvöm vé - red-ben
2. Mert oly szegény va-gyok, Légy mindenem Te most, Vé- red bű-nöm-től
3. I - gé - re - ted sze- rint A tel- jes üdv enyém, Szí-vem-ben é-des
4. Ke - gyel- mi mű - ve - det Bennem vég-hez vi-szed, S én raj-tad csüngök

pp

p Kar.

ke - resem, Mely folyt sok bűnömért.
en - ge-met É- gész tisz-tá - ra mos.
bé- ke van, É - lő hit és remény.
bol-dogan, Ki most benne hiszek.

Mostan jö-vök hozzád Uram, tekints én

p

p *pp*

rám. Moss meg, hintsd rám szent vé - re - det, Mely folyt a Gol-go-thán.

p

174. Legyen bár az egész föld . . .

Mert jobb egy nap a te tornácaidban, hogy sem ezer másutt. 84. zsoltár 11.

Nyájasan.

p

1. Le - gyen bár e - gész föld Szín - méz - zel te - le. Mint
2. Nem ad - nám kas-té - lyok Drá - ga kin- cse-ért, Én

az én ott - ho - nom, Nincs oly jó he - lye, A szí-
ked - ves kuny-hócs- kám Né - kem töb - bet ér. E - nyé-

mf

vem- be víg - ság És lel - kem ö - rül, Az é - gi bé-
im be- szé - de Itt fü - lem - be cseng, Szí - vem az ö-

rit. pp

kes-ség Vé - szen itt kö - rül. É - des ott - ho -
vék-kel Ég fe - lé e-seng. É - des ott - ho -

nom! E föl - dön nincs szebb hely, Mint az én la - kom.
nom! E föl - dön nincs szebb hely. Mint az én la - kom.

175. Jézus, lelkem barátja.

Ti én barátim lésztek, ha azokat cselekeszitek, melyeket én parancsolok nektek. János ev. 15, 14.

1. Jé-zus, lel - - kem ba-rát- ja, Légy szi-vem - nek nyu-gal-
2. Jé-zus, lel - - kem pász-to-ra, Le-gyek nyá - jad bá- rá-
3. Jé-zus, Te Haj- nal-csil-lag, Is - te - ni fény, el ne
4. Jé-zus, Te nagy Mes-te-rem, Rontsd el az ó - em-be-

1. jé- zus, lel - kem ba-rát-ja, Légy szí-vem - nek

ma! Légy min-den - - kor én ve-lem S ö - rök-re ma-radj ve-
nya! I - tass az é - let - víz-ből, Hozz ke-gyel - - met Is-ten-
hagyj. Vi - lá-gos - - ság jár ve-led, De sö - tét van nél-kü-
rem! Hogy a - lá - - za tos le-gyek, Min-den-kor csak jót te-

nyu-gal-ma! Légy min-den - kor én ve- lem S ö- rök - re ma-

lem. Tarts e - rő - - sen kéz-fog-va, Szí-vem nem hagy el so - ha
től. En-gedd tud - nom már itt lenn, Hogy lát - ni fog-lak ott fenn.
led. Te ve - zess a jó ú - ton S vigy a menny - be Meg-vál-tóm,
gyek. Míg majd egy- kor a mennyben, Ve - led le - szek fé-nyed-ben!

radj ve-lem, Tarts e- rő- sen kéz-fog-va, Szí-vem nem hagy el so-ha,

Tarts e- rő - - sen kéz-fog-va, Szí vem nem hagy el so- ha!
En-gedd tud - nom már itt lenn, Hogy lát-ni fog-lak ott fenn.
Te ve - zess a jó ú - ton S vigy a menny- be Meg-vál-tóm!
Míg majd egy-kor a menny-ben, Ve- led le - szek fé-nyed-ben!

Tarts e - rő - sen kéz-fog-va, Szí-vem nem hagy el so-ha!

176. Odafent az életfánál . . .

Andante. Hug E.

1. O - da-fent az é - let- fá- nál, A kris-tály- fo- lyó mel- lett, Ott a
2. Itt e föl-dön, i - de- gen-ben Já- rok, mint egy jö- ve- vény, Ott- ho-
3. Oh bár min-den fá- radt lé- lek, A - kit any- nyi te - her nyom, Ar- ra

za- rán- do-kok ho- na, Ott a csil- la- gok fe-lett. Ot-tan, hol az üd - vö-
nom ott fenn a mennyben Az A- tyá- nál bí- rom én. Oh mint vá-gyik már a
ven- né ván-dor- út- ját, A- hol ez a drá-ga hon. A - ki Jé- zus szent vé-

zül- tek Zeng-nek há- la - é- ne- ket, Ott i- dőz- ni o- lyan é-des, Bol- dog
lel-kem Fel, fel Jé- zu-som e- lé, Hol a győ-zel-me- sek él-nek, Bűn - től
ré - vel Meg van mos-va, hit-ben él, Egy-kor ter-het, fá- ra- dal-mat É - gi

ál - la - pot le - het. Bol - dog ál - la - pot le - het.
ment-ve ö - rök - ké. Bűn - től ment - ve ö - rök - ké.
üdv- vel fel- cse - rél. É - gi üdv - vel fel - cse - rél.

177. A vígaszforrás.

A ti keserűségtek örömre fordul. János ev. 16, 20.

Bensőleg, lassan. **Sankey D.**

1. Nagy gond s bú-bá - na - tom - ban Ví - gasz - for - rást le - lék. Vi-
2. E - - li - met sok pál - má - val És sok for - rá - si - val, Ö-
3. Ta - nul - tam ho - zsi - án - nát Kín közt is zen - ge - ni, Ta-
4. Meg - vál - tóm té - ged bír - ni Nagy üdv már i - de-lenn, A-

ha - ros éj nyo - má - ban Fé-nyes reg-gelt nye- rék, Ke- serv - re é - des-
röm-nek dús ár - já- val, Ü - de fu - val - mi - val, Ha né - ha könny is
lál - tam é - gi man-nát, Mely tud ü - dí - te - ni. Ál - dás - nak ter - mő
ján - dé-kid - dal él - ni, Mily boldog ér - ze-lem; Bal-zsam és é - let-

sé - get, A tél u - tán tavaszt, Szívem-be bé- kes-sé-get, Az Úr- tól üdv- vi-
hul-lott, De volt bő napsu-gár, A fáj - da - lom el- múlott, A bú ö - röm - re
hal-mát Kopár mezők u- tán, Lelkemnek nyu-go-dal-mát E- lim szép pá-zsit-
for - rás Amely ki nem a-pad, Tel-jes vi- gasz- ta lá-som Ö-rök üd - vöm Te

Kar.

gaszt, Szí - vem- be bé - kes - sé - get, Az Úr - tól üdv vi - gaszt.
vált, A fáj - da- lom el - mú - lott, A bú ö - röm - re vált.
ján, Lel - kem-nek nyu- go - dal - mát E - lim szép pá - zsit - ján.
vagy. Tel - jes vi- gasz- ta - lá - som Ö - rök üd- vöm Te vagy.

178. Csak zengjetek!

Dicsérjétek az Urat, magasztaljátok Őt minden népek! 117. zsoltár 1.

Indulatosan. **Hopkins N.**

f

Csak zeng-je-tek min - den né-pek; Zeng-jen, zeng-jen há - la-

é - nek! Csak zeng-je-tek min - den né-pek; Zeng-jen, zeng-jen

Fine. **Kissé lassan.**

p

há - la - é - nek! Mert ha-tal-mas az Úr nagy ir-gal-mas-

sá-ga s megma-rad az Úr ir-gal-ma ö-rök-ké; Mert ha-tal-mas az

ir - gal-ma ir-

Ő nagy ir-gal-mas-sá-ga, meg-ma-rad meg-ma-rad

ir - gal-ma, ir-

gal-ma, ir-

Meg-ma-rad az Úr ir-gal-ma ö-rök-ké! Megma-rad

gal-ma, ir-

gal-ma, ir - gal-ma.

meg-ma-rad Meg-ma-rad az Úr ir-gal-ma ö-

gal-ma, ir - gal-ma.

Da capo al Fine. Coda.

f *rit.*

rök-ké! Oh, zeng-je - tek, Oh, zeng - je - tek!

179. Jeruzsálem, Jeruzsálem!

És a földre tipornak téged és a te fiaidat te benned; és nem hagynak tebenned követ kövön, mivelhogy nem ismerted meg a te meglátogatásodnak idejét. Lukács ev. 19, 44.

Nyugodtan.

1-szőr 2-szor

m f *p*

Je-ru-zsá-lem, Je-ru-zsá-lem Ki oly di-cső va-lál!
Jé-zus haj-lé-ka ked-vesebb E föld haj-lé-ki - - nál. Most né-ped-

mf *p*

del á - tok a - latt, rabságban dics he - lyett, Je - ru - zsá - lem, Je - ru- zsá-

mf

lem, sí - runk sor - sod fe - lett. Je - ru - zsá-lem, Je - ru- zsá-lem, sírunk sor-

Lassabban.

p *mf*

sod fe - lett. Si - on he-gyén zengtek egykor di - csé - rő

p *rit.*

é - ne - ket, Most ot-tan sír né-hány fi - ad és ont bús könnye - ket.

a tempo.

mf *p* *pp*

Most ot - tan ke - se - reg és sír né- hány fi - ad és ont bús könnye-

p *cresc.* *mf*

ket. A föl - dön ülsz most e - gye - dül, csú - ful, ke - ser - ve - sen.

mf *p*

Je - ru - zsá - lem, Je - ru - zsá - lem, míg meg nem tér szí - ved
S a szent Bá - rányt, kit meg - ö - lél, hi - ven nem tisz - te - led;

mf 1-szőr | 2-szor *p* *cresc.* *mf* *p*

Míg Meg-vál-tódhoz meg nem térsz
U - rad-hoz tel - je - - - - - sen! Je - ru - zsá-lem, Je - ru - zsá-lem, sí-

mf

runk sor - sod fe - lett. Ah! sí - runk! sí - runk sor - sod fe-
Ah! sí - runk!

mf

p *rit.*

pp

lett. Ah! sí - runk! sí - runk sor - sod fe - lett!
Ah! sí - runk!

p

180. Ha az élet zajos nagyon.

Az Úr angyala tábort jár az Őt félők körül és kiszabadítja őket. 34. Zsoltár 8.

1. Ha az é - let za - jos nagyon, S az e - rős is a - lig küzd, Ám én
2. Ha nyomor vesz kö - rül engem, Csak pró-bá - nak fo - ga - dom: A - mely
3. Ha ki - sért az el - len - sé-gem, S tőrt rak út - ba el - le - nem, Jé - zus
4. Zúg - hat hát a fer - ge - teg - nek Hab - ja bár - hogyan kö - rül: Az én

Kar.
Ő véd en - gem Ő véd

mé-gis ment-ve vagyok Meg-vál-tóm kar-ja - i közt.
Jé- zus ke - be- lé- hez, An - nál kö - zelebb - re von.
megment a veszélyből, S an-nál na-gyobb ö - rőmem.
lel- kem el nem csügged, Jé- zus áll job- bom fe - lül.

Ő véd engem,

en - gem, hogy a vi - - har ne rettentsen. Ő véd en - gem Ő véd

Ő véd engem, hogy a vi - har ne ret-tent-sen. Ő véd engem,

en - gem Kar - já - nak e - re - jé - vel.

Ő véd en-gem, Kar- já - nak e - re - jé - vel.

181. A zord viharban sziklavár.

Légy sziklaváram, ahova menekülhessek szüntelen; rendelkezzél megtartásom felől, mert kőszálam és erősségem vagy te. 71. Zsoltár 3. vers.

Moderato. **Sankey D.**

1. Men - vá - ram én né - kem az Úr; A zord vi-har-ban szik-la - vár! Bár
2. A nap he - vé - től ol-ta-lom, S a zord vi-har-ban szik-la - vár! É-
3. Sza - vá - tól ten - ger csen - de - sül, S a zord vi-har-ban szik - la - vár! Lel-
4. E - nyém vagy én Üd - vö - zí - tőm, Te zord vi har-ban szik - la - vár! Te

Kar.

csap-dos a hul - lám va - dul, Ott szí - vem men - he - lyet ta - lál.
ji ho-mály-ban fény-to-rony, Köd - osz - la - tó me - leg su - gár.
kem e szirt - re me - ne - kül, S nem ér - het en - gem sem - mi kár.
tő - led jő hi - tem s e-rőm, S re - ám a menny-nek üd - ve vár.

Úgy,

úgy, bi - zom az Úr - ban, men - vá-ram Ő, men - vá - ram Ő, men- vá - ram Ő! Oh

Jé - zu - som-Te ben ned meg nyug-szom én, Te zord vi - har - ban szik - la - vár!

182. Ismered-e azt a helyet?

Avagy nem ezeket kellett-e szenvedni a Krisztusnak és úgy menni be az ő dicsőségébe. Lukács 24, 26.

Nyugodtan. **Perkins H. S.**

p

1. Is-me - red - e azt a he -lyet, Hol meg -halt az Üd - vö - zí - tő?
2. Oly ke-se - rű volt a ha - lál, És oly ször - nyű a szen - ve - dés;
3. Tu-dod-e hogy most mi ju - tott Osz-tály ré - szül i - me - ne - ked?

Ér - ted - e, hogy mint szen - ve - dett Ott a fán kí - nok kö - zött Ő?
El - len - sé - ge kö - rül - te állt, Á - tok, szi - tok és gúny - ra kész.
Ör - ven - del - e, ha ezt tu-dod, Ki sze - rez - te meg üd - vö-det?

mf

Bű-nö-mért s a te bű - nö - dért Kel-lett ne - ki meg -hal -ni - a,
A szív, mely-ben a sze - re - tet Tel-jes-ség-ben va - la je -len,
Jé - zus-nak se -bé - re te - kints, Az üdv on - nét á - rad re - ád;

p

Vét-ke - in - ket, bűn - ter - hün-ket Hordta a nagy Is - ten fi - a.
El - ha - gyat - va úgy szen - ve-dett, El - ön -töt - te a gyöt - re - lem.
Nézz a Gol - go - thá -ra s meríts Az üdv - fo - lyó - ból bő - ven hát.

Kar. Piu moto.

Tisz - - - ta, hó- fe - hér———, tisz - - - - - ta, hó - fe-

Tiszta hó-fe-hér, tisz-ta hó-fe-hér, tisz - ta hó - fe - hér,

hér———;

tisz - ta hó - fe- hér ; Hogy-ha bű - nöm bí - bor pi - ros (vér- pi-ros), Vé-

re en - gem tisz - tá - ra mos, mint hó.

183. Ámen!

És leborula a huszonnégy Vén és a négy lelkes állat és imádá az Istent, aki a királyi székben ül vala, mondván: Ámen! János jelen. 19, 4.

A)

B)

Á - men, Á - men, Á - - men! Á - men, Á - men, Á - - men!

184. Legyen-e az a gondunk . . .

„Ne aggodalmaskodjatok a ti életetek felől, mit egyetek és mit igyatok; sem a ti testetek felől, mibe öltözködjetek.“ Máté ev. 6, 25.

1. Le - gyen-e az a gondunk, hogy mit i-gyunk, e - gyünk? S mi-nő le-gyen majd hol-nap A mi öl - tö - ze-tünk? Hi-szen ezt a po-
2. Az é - tel - nél a lé - lek Mi sok-kal be-cse - sebb. S a rest is nem-e drágább, Mint bár-mely öl - tö - zet? A-tyánk-tól jött a
3. A - ki a li - li - om-nak Ad oly ked-ves ru - hát Gon- dot vi - sel - ni tud az Lel - kem min-dég re - ád. Mi-nek a bú és

gányok Szokták így kér - de - ni. Ne-künk é - gi A - tyánk-hoz Kell föl te-kin-te - ni.
lé - lek S formál - ta - tik a test, Mért bú-sulnánk a - zért hát, A mi an-nál ke-vesb.
bánat? A gond hi - á - ba mind A-tyánk ott a meny-nyek-ben Tud ja hi - á - nya - ink.

Ke - res - se hát or - szá-gát Buz-gón lel - kü - le-

tünk S a töb-bit Ő meg - ad - ja, Dús mér-ték-ben ne - künk.

185. Isten kegyében nem tudom.

. . . mert tudom, kinek hittem, én bizonyos vagyok benne, hogy az én Ő nála letett kincsemet megtarthatja ama napra. Timoth. II. 1, 12.

Lassan. **Dolcissimo.**

pp

1. Is - ten ke-gyé - ben nem tu-dom Ré - szes ho-gyan le- vék? Meg-
2. Én nem tu-dom, mi - ként a-dott, Is - ten né - kem hi - tet, S i-
3. Én nem tu-dom Szent - lel - ke, hogy Ad oly meg-győ - zŏ - dést? Jé-
4. Én nem tu-dom mily sok ö - röm Vagy mennyi fáj - da - lom Lesz
5. Én nem tu-dom mi - kor jön el Az Úr, mi - lyen ha - mar, Ha-

Piu moto.

f

vált-va óh mért let-tem én, Ki oly bű - nös va - lék.
gé - je lel - kem kín - ja - it Mi- ként szün-tet - te meg?
zust di - csé - ri ben-nem és Nyújt meg- e - lé - ge - dést. De azt
még osz-tály - ré - szem ne-kem E föl - di ú - ta - mon?
lál - lal hív - e majd ha - za Vagy an - gyal aj - ki - val?

p *f* *p* *f*

tu-dom, ki- ben hi- szek jól! És nem sza- kaszt el Tő - le sem- mi sem, Meg.

p *mf* *rit.*

ad - ja ö - rök ré - sze-met, Mi-kor el fog jön - ni Ő.

186. Ébredjetek!

Jer által Macedoniába és légy segítségül nekünk. Ap. csel. 16, 9.

Allegretto. **Sweney R.**

1. Eb - red - je - tek! A mes- ter hív hall- já- tok - é! Éb - red - je - tek! Te-
2. Se- gélyt ki - ált Hal- dok - ló lel - kek se- re - ge; Po- gány me - zők - ről
3. Éb - red - je - tek! Az Úr - nak nap- ja be-kö-szön, Ta - lál - jon Ő mun-

kint-se - tek fe - lé! In - dul - ja - tok hir - det- ni üd - vöt és ví-gaszt, S ve-
száll a jaj i - de: Oh jőj - je - tek és nyujt-sa-tok ne-künk se-gélyt! Óh
ká-ban hogy-ha jön. A szív - nek tisz - ta - sá - ga le-gyen nagy ja-vunk. S di-

gyé - tek a ke - resz - tet fel s hord-já - tok azt!
ad - ja- tok fá - radt szí-vünk - re bé - ke - írt. Raj - ta, fel e-
cse - ke- dé-sünk, hogy cso- dát mí - vel U - runk.

Raj - ta hát,

lő - re! Raj - ta, ím tün - dö - köl a Haj- nal- csil - lag!

fel e - lő - re,

mf *cresc.*

Raj - ta, gyorsan raj - ta! A Ju - da hő - se ím u - tat csi-

raj - ta hát, si - et - ve

nál!

f

Hal - le - lu - ja! Üd - vö - zül - tek ka - ra zeng!
Ho - zsi - án - na! É - gi ö - rök é - nek cseng!

Ő csi-nál!

p *cresc.* *mf*

Meg - nye - ri - tek a csa - tát, Jé - zus győ - ze - del - met ád!

f *rit.*

Nagy ö - röm - mel lé - pünk az üdv ka - pun át.

187. Te hozzád szól énekem.

És ahol az Úrnak lelke, ott a szabadság! II. Korinthus 3, 17.

Dr. Kováts L.

1. Te - hoz - zád szól é - ne - kem, Én jó ma - gyar né - pem,
2. Sza - bad - sá - gért küz - kö - döl, Vá - gyol bol - dog - ság - ra.
3. Még - is e nagy ba - jod - nak, Va - gyon or - vos - sá - ga,
4. Im - már Be - thá - ni - á - ba Mind - nyá - jan el - men - jünk,

A - ki ne - héz har - cod - ban Vé - re - zel már ré - gen
Sok köny - nye - det hul - la - tod De u - gyan hi - á - ba;
É - des A - tyád a menny-ben Ké - szi - té szá - mod - ra,
El - fe - lej - tett Mes - ter - nek Lá - bá - hoz le - ül - jünk;

Fo - gadd-jad meg ta - ná - csom És ír - jad szí - ved - ben,
Mert i - ga - zi meg - ron - tód A te bű - nöd né - ked,
Hall - jad meg hát ma - gya - rom Ez i - gaz be - szé - det,
Egy szük - sé - ges do - log - ról Drá - ga i - gét hall - junk,

Me - lyet né - ked szó - lok most I - gaz sze - re - tet - ben.
Set - től meg nem sza - ba - dít Em - ber fi - a té - ged.
A sze - re - tő A - tyá - nak I - ze - net - jét né - ked.
Ér - tünk meg - halt Krisz - tus - nak Hű - sé - get fo - gad - junk.

188. Térj magadhoz drága Sion.

Zengjetek az Úrnak, aki Sionban lakik; hirdessétek a népek között az ő cselekedeteit. 9. Zsolt. 12.

Kissé lassan. **Régi egyházi ének.***

mf

1. Térj ma-gad-hoz drá-ga Si - - on, Van még né-ked Is-te - ned,
2. Hul - lá-mok ha ré - mi-te - - nek Mér-he - tet-len viz fe - lett
3. Bár hegy, hal-mok ren-ge-né - - nek Mi - ket é - gi kéz e - melt,
4. Bár könnyű - id om - la-ná - nak Gyöngyökül a tenger - be.
5. Bár hor-doz-ván zsarnok lán - cát, Ér - ne ki - nos rab-ha - lál.

Ki a-tyád-ként fel-ka-rol - - jon S szi-vét osz-sza meg ve - led!
S a ha-bok közt szí-ved re - meg, Hogy sí - rod is ott le - led:
S in-du-lá - sa a nagy ég - nek, Vég-rom-lás - ra ad - na jelt:
És el - hal-ván hangja szád - nak, Csak pi-heg-nél, mint ger - le,
Ha hi - te - det el nem ját - szád Ú - tad ég - be nyit-va áll!

mp

Azt bün - te - ti kit sze - ret, Más-kép ő nem is te - het!
Ha a - lud - ni lá - tod őt, Ki re - mé-nyed és e - rőd,
Azt ne gon-dold, — látván ezt — Hogy té-ged e perc el-veszt:
Bár vér vol - na bí - bo - rod S kő megszánná nyo-mo - rod:
Ör-vendj mindég és ví - gadj! Em - lé-kezz, ki né - pe vagy?!

Si - on, ezt hát gon-dol - jad meg s szabj ha-tárt bús gyöt-rel-med-nek!
Si - on! so - ha se fe - ledd el, Ő meg-vív-hat ten-ge - rek - kel.
Si - on! tudd, te meg nem dől-hetsz, Mig ol-tal-mad Is-ten - től lesz!
Si - on! te ne félj go - nosz - tól, Baj nem ér, míg ben-ne bí - zol!
Si - on! nincs több Is-ten egy - nél, Ben-ne hát ne ké - tel-ked - jél!

*Valószinűleg egyike azon énekeknek, melyekben az 1674. pozsonyi vértörvényszék mártir áldozatainak lelke szól hozzánk.

189. Énekre fel testvérek!

Vígan énekelj az Úrnak te egész föld! 100. Zsoltár 1.

Emelkedve.

Ahlström J. A.

mf

É - nek-re jer-tek test - vé - rek; Is - tent ma - gasz - tal - ni

óh mily ö-röm, Nagy ö - röm - mel zeng - je - tek Né - ki

szí-ve - tek mé-lyé-ből dics-é - ne-ket! A - ki bír - ja nagy ke-

p

A - ki bír - ja

A - - ki

A - ki bír - ja

gyel - mét, Di- csérje velünk szent ne - vét, Hogy karunk hangját

sf *p* *sf* *p*

nagy ke-gyelmét Di-csér - je ve - lünk szent ne - vét, Hogy ka - runk

bír - ja nagy ke-gyel - mét, di-csérje, dicsér-je Ő ne - vét,

nagy ke-gyelmét, Di-csér-je ve - lünk szent ne - vét, Hogy ka - runk

A menny ka-pun át, *f* Fine.

mf

szép hang - ját Is - ten és an - gya-lok mind meghallják!

Hogy ka - runk hangját,

szép hang - ját,

mf

Az Úr jót tett mi velünk, El - tör - lé sok bű - ne - ink, Gyerme - ké-vé

p

mf

fo - ga - dott, Szép ö - rök - sé - get a - dott.

Szép ö - rök - sé - get a - dott.

p

p

Bár - ha már itt sok üdv - vel bí - runk, É - let for-

bí - runk,

mf

rá - sá - ból fent i - szunk! Ha Megvál-tónk ott lát - juk,

mf

i - szunk!

D. C. al Fine

sf

Ö - rök - ké ma - gasz - tal - juk! Hal - le - lu - ja!

190. Az Úr az én világosságom . . .

Az Úr az én világosságom és üdvösségem: kitől féljek? Az Úr az én életemnek erőssége: kitől remegjek? 27. Zsoltár 1.

Allegro. **Tenor szóló.**

Az Úr az én üd-vöm és vi - lá-gosságom,

Harmonium.

Basszus szóló.

Kar. *ff* Az Úr az én é - le-tem e-rős-sé-ge **Kar.**

Mért fél-nék én! És

így ki - től ret - teg - jek és így ki - től ret - teg - jek. Ha jön-

nek go - no - szok el - le - - nem én még sem fé-lek. Ha

el - le - nem had tá - mad, csak Ő rá bí - zom ma - ga-mat.

Szoprán és alt duett. Lassan.

Egy dol - got kér - tem én az Úr - tól, ez e - gyért es - dem buz-

Harmónium.

gón; Hogy lak - has - sam az Úr - nak há-zá - ban minden-

rit.

kor, min - den - kor, min - den - kor.

Basszus szóló.

Csak e - gyet ké - rek én az Úr - tól, e - gyet for-rón ó - haj - tok, hogy

tart-son meg az Ő szent há - zá-ban, minden - kor, mindenkor, minden-kor.

Kar. Élénken.

Egy dol - got kér - tem én az Úr - tól, ez e - gyért es - dem buz-

gón, hogy lak - has - sam az Ő szent há - zá - ban min-den-

Szoprán és Tenor duett.

kor, min-denkor, min-denkor. Az Úr az én üdvöm és vi - lágosságom.

Harmonium.

Kar. **Alt és Basszus duett.**

f

Mért fél-nék én. Az Úr az én é - le - tem e - rős - sé - ge.

Harmonium.

Kar.

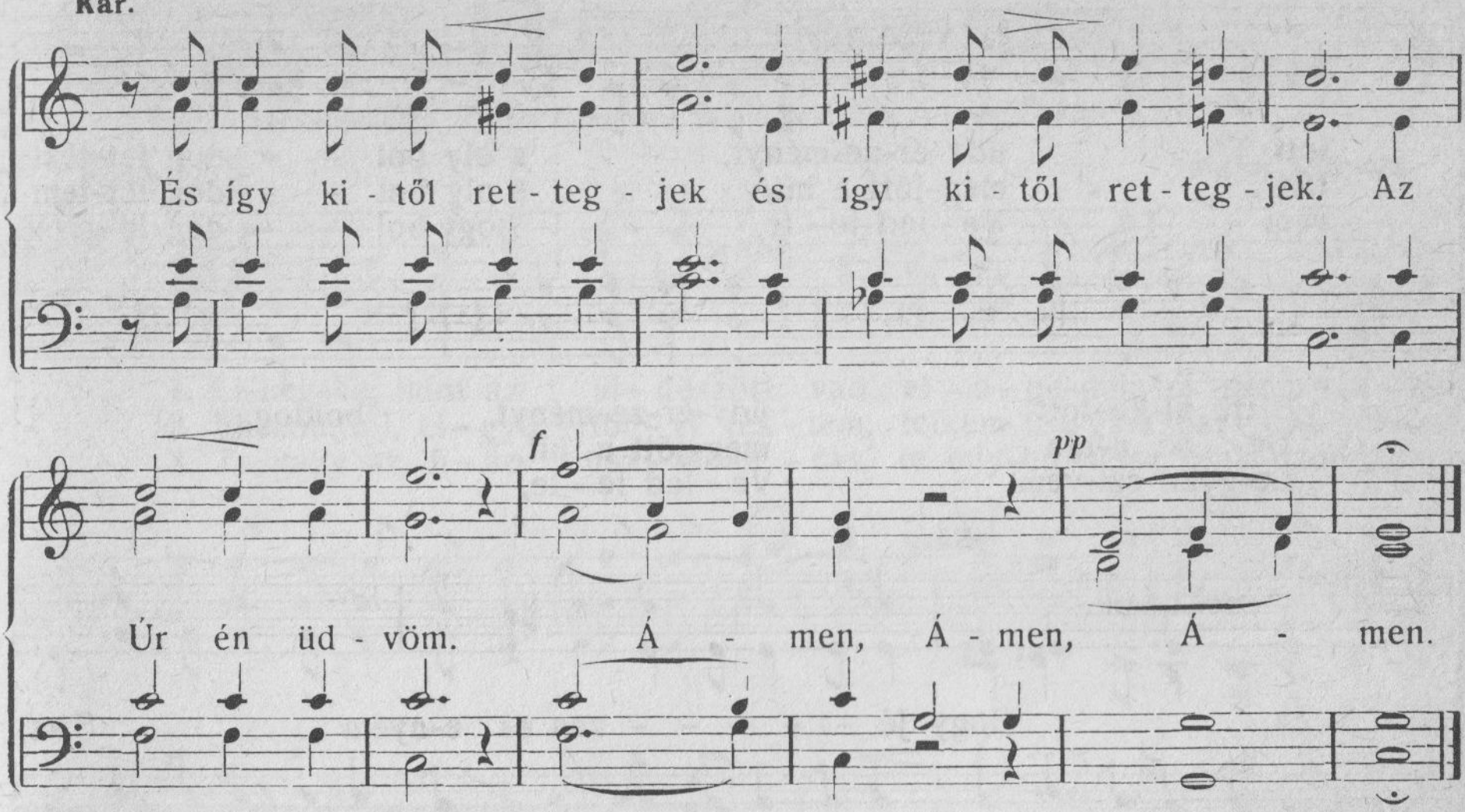

191. Egy nap hallám . . .

Kezdetben vala az Ige, és az Ige vala az Istennél. János ev. 1, 2.

Bensőleg. **Sweney R.**

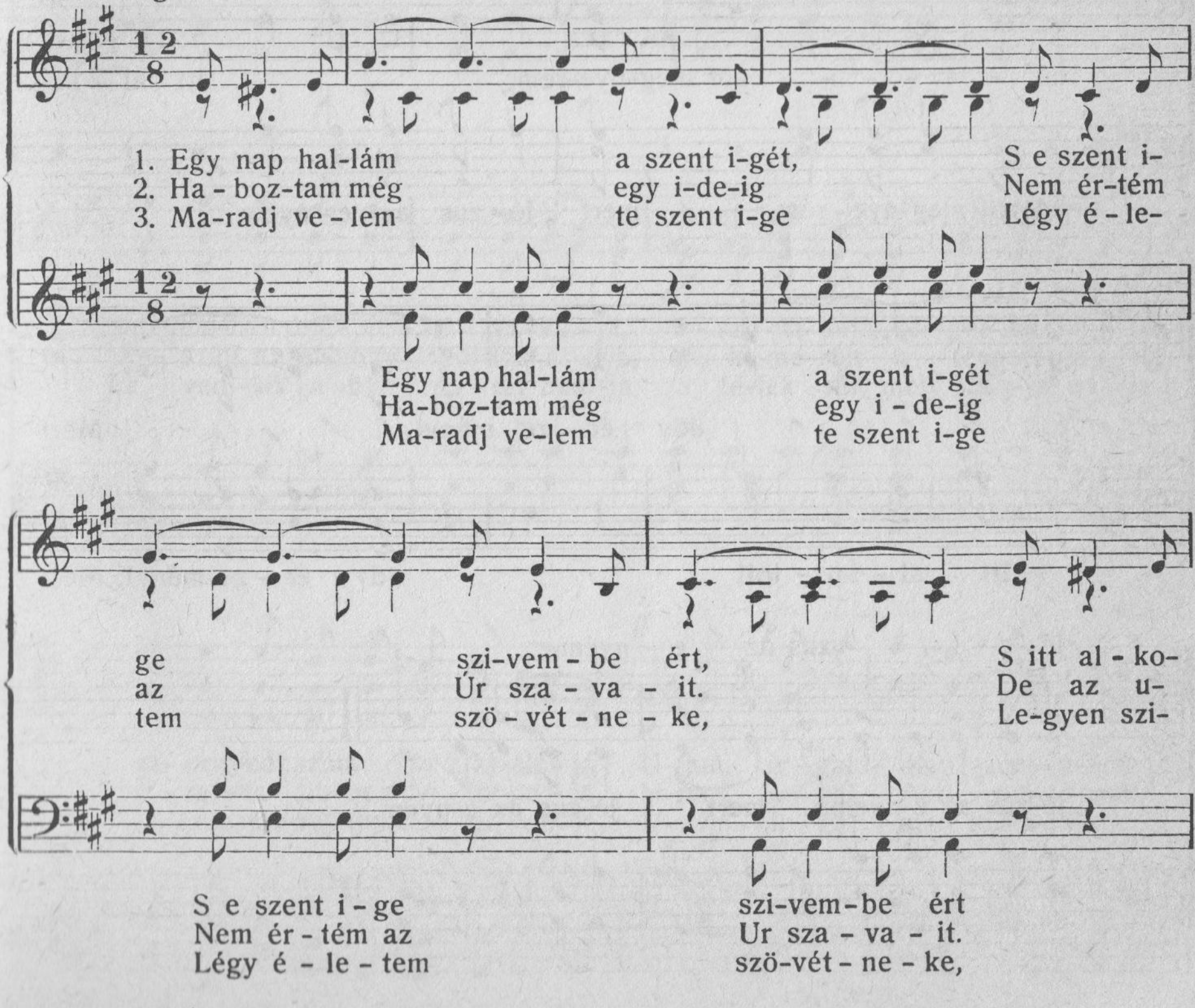

tott üdv ér-ze-ményt, s oly bol - - dog let-tem
tán meg-jött a hit, s oly bol - - dog let-tem
vem Ve - led te - le, hogy bol - - dog le-gyek

S itt al-ko-tott üdv-ér-ze-ményt, boldog
De az u-tán meg-jött a hit,
Le-gyen szi-vem Ve - led te - le,

Kar.

én. Hogy Jé - - - - - - zus az e-nyém S az

bol-dog le-vék Hogy Jé-zus az e-nyém az üd-vöt megnyerém, az

üd - - - - - - - vöt meg-nye-rém. Itt al - ko-

üd-vöt meg-nye - rém, mert Jé - zus az e - nyém.

tott üdv ér - ze - mény!, Mert

Itt al - ko - tott üdv ér - ze-mény!, Mert

Jé - - - - - - zus az e - nyém.

Jé-zus az e-nyém, mert Jé-zus az e-nyém.

192. Irgalmad szomjazom.

Szomjúhozik lelkem Istenhez, az élő Istenhez . . . 42. Zsoltár 3. vers.

Komoran. **Major J. Gyula.**

1. Li-heg-ve, mint az ül-dö-zött vad, el-e-pe-dek im szom-ja-san,
2. Éhszomjtól, el-gyö-tör-ve tes-tem, lelkem ma-gam mar-can-go-lom;
3. Te vagy az ü-de, tisz-ta for-rás, te eny-hít-hetsz csak szomjamon,

és tér-de-im már ros-ka-doz-nak, ah, ho-va, mer-re? nem tu-dom.
ki tá-mo-gat, hogy el ne es-sem, ki eny-hi-ti a nyo-mo-rom?
és tá-vol tő-led a meg-tor-lás, mert magad vagy az ir-ga-lom.

Sar-kam-ban bű-ne-im fal-ká-ja, u-szit-va hajt, ker-get ha-lál-ra,
Le-száll az al-kony kö-dös ár-nya, ah, ki-me-rült a té-pett gá-lya,
Le-ved-lik a bűn sö-tét hám-ja a lé-lek-ről, mely szán-ja, bán-ja;

el-ernyedt szóm ne-ved ki-ált-ja: U-ram, ir-gal-mad szom-ja-zom!
fá-rad-tan lib-ben vi-tor-lá-ja, U-ram, ir-gal-mad szom-ja-zom!
lel-kem üd-vét csak tő-led vár-ja, U-ram, ir-gal-mad szom-ja-zom!

193. Kereszteléskor.

Ezek azok, akik jöttek a nagy nyomorúságból és megmosták az ő ruháikat és megfehérítették ruháikat a Bárány vérében. János jel. 7, 14.

Moderato. **Palmer H. R.**

Szoprán szóló.

Kik e - zek itt fe - hérben? Kik e - zek itt fe-hér-

Kar.

Ők a-zok, ők a-zok.

ben? Kik a bá - rany vé - ré - ben, kik a

Ők a - zok, Kik a Bá - rány vé - ré - ben, mo - sat-

bárány vé-ré-ben mo-sat-tak fe - hér-re.

tak fe-hér-re, kik a Bá-rány vé-ré-ben mo-sat-tak fe - hér-re.

Kar.

Most Is-ten trón-já-nál állnak, zengnek: Legyen hála, e-rő, áldás

és ha-ta-lom a mi U-runk Is-te-nünknek ö-rök-ké Nem é-
Az é-

hez-nek töb-bé és nem szomjú-hoznak, Mert a Bá-rány le-gel-te-ti ő-ket.
let vi-zé-hez fog-nak ők el-jut-ni, Mert a Bá-rány ve-ze-ti el ő-ket.

rit.

1 2

An-nak sze-me ve-zér-li majd ő-ket, ő-ket.

194. Az év utolsó estéjén.

Megemésztjük a mi esztendeinket, mint a beszédet. 90. zsoltár 9.

Lassan. **Wehrli J. U.**

pp

Komoly, ün-ne-pé-lyes ez az ó - ra, mely egy hosszú kegy eszten-dőt

hosszú

f *mf* *f*

zár. Fel tehát lel-kem mi-e-lőtt el-tű-nik s az i-dővel gyorsan multba

mf

száll. Tekints vissza az el-mult i-dők-nek lefolyt.

Tekints visz-sza az elmult i-dők-nek

p

nap-ja-i-ra s ó-rá-i-ra. Ne fe-ledd el él-ted komoly cél-ját és te-

Női kar. Lassan és gyengéden.

kints az ö-röklét fe-lé! Buz-dulj há-lá-ra Is-ten jó-sá-

Vegyes kar. Élénkebben.

gá - ra A-ki nyá-jas A-tya-i ke-zé-vel ál-dást

áldást hint-ve,

hintve, ál-dást hint - ve, el-á-rasztott té-ged kegyelmével oly sokfé-le-

áldást hintve,

ál - dást hint - ve,

Férfi kar.

képp! Valld meg Né-ki, bánjad meg sok bű-nöd, amely annyi mint tenger fö-

Vegyes kar.

vény! Jőjj Jé-zus-hoz. Jőjj Jé-zus - hoz és ke-gyel-met

Jőjj Jé-zushoz

Jőjj Jé-zus-hoz, Jőjj Jé - - zus - hoz

ta-lálsz! Óh ne hagyjad el Őt töb-bé so-ha, ö-rök-ké!

195. Fel ünnepelni!

Én az Ő sátorában örömáldozatokkal áldozom, éneklek és zengedezek az Úrnak. 27. zsoltár 6.

Élénken. *f* **Major J. Gyula.**

1. Fel ün - ne - pel - ni, fel cso - port - ba a pál - ma - á - gak
2. Sát - rak - ban él - ve boly - gó né - pe, hű - sé - ge - sen ve -
3. S mi-dőn be - telt az é - vek szá - ma, szó-lott az Úr: Most
4. Sá - ron - nak völ - gyi, He - bron tá - ja o - lajt termett ró -
5. Szó - lott hoz - zánk pró - fé - ták nyel - vén s pen - dí - té hár-fánk

ün - ne - pét! Esz - rog gyü - möl - cse, fűz - fa lomb - ja
lünk la - kott, vad nép-csor - dák el - - len meg - vé - de
ne to - vább! Le sa - ru - i - ról ki - ki ráz - za
zsát ne - velt; o - lajt a ki - rály hom - lo - ká - ra,
húr - ja - it, és a szó gyors szár - nyak - ra kel - vén,

Lassabban. *mf*

friss il - la - tát ter-jesz-sze szét. Dí-csér-jük, zeng-jük há - la - dal-ban,
s szirtből forrást bu - zog-ta - tott. Dí-csér-jük, zeng-jük há - la - dal-ban,
a hosz-szú ván-dor-út po - rát. Dí-csér-jük, zeng-jük há - la - dal-ban,
ró - zsát di-szít - ni a ke-helyt. Dí-csér-jük, zeng-jük há - la - dal-ban,
sok büsz-ke di - a - dal - ra vitt. Dí-csér-jük, zeng-jük há - la - dal-ban,

ki ve-lünk járt a si - va - tagban, s bolygván a pusz - tán fel, a - lá,
ki ve-lünk járt a si - va - tagban, a - pá - ink ö - rök Is - te-nét,
ki ve-lünk járt bé - kén és had-ban, s ki - cö - ve - kel - te tűz - helyünk,
ki ö - rök ta-vasz - á - ram-lat-ban fü - rösz - ti a dús ke - le - tet,
ki ott volt min-den di - a - dal-ban, s ve - lünk ma is, min - dig ve-lünk:

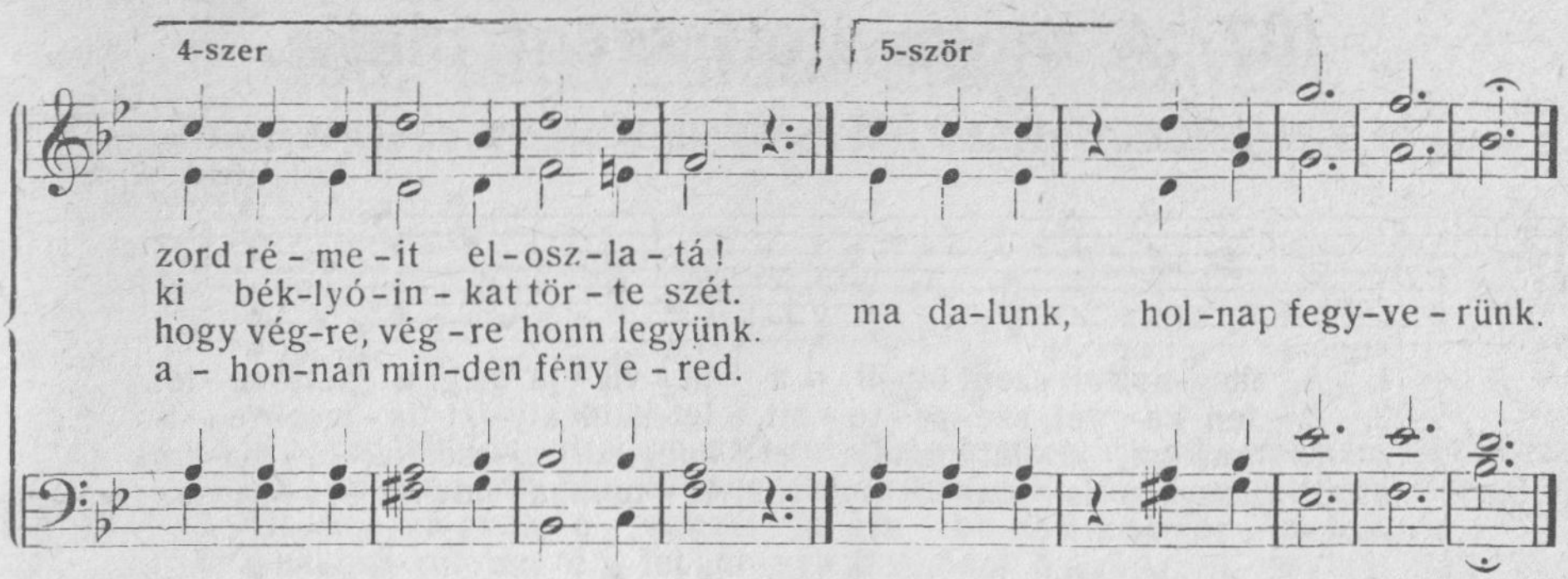

196. Szárítsd fel könnyűdet!

És eltöröl Isten az ő szemeikről minden könnyet. János jel. 7, 17.

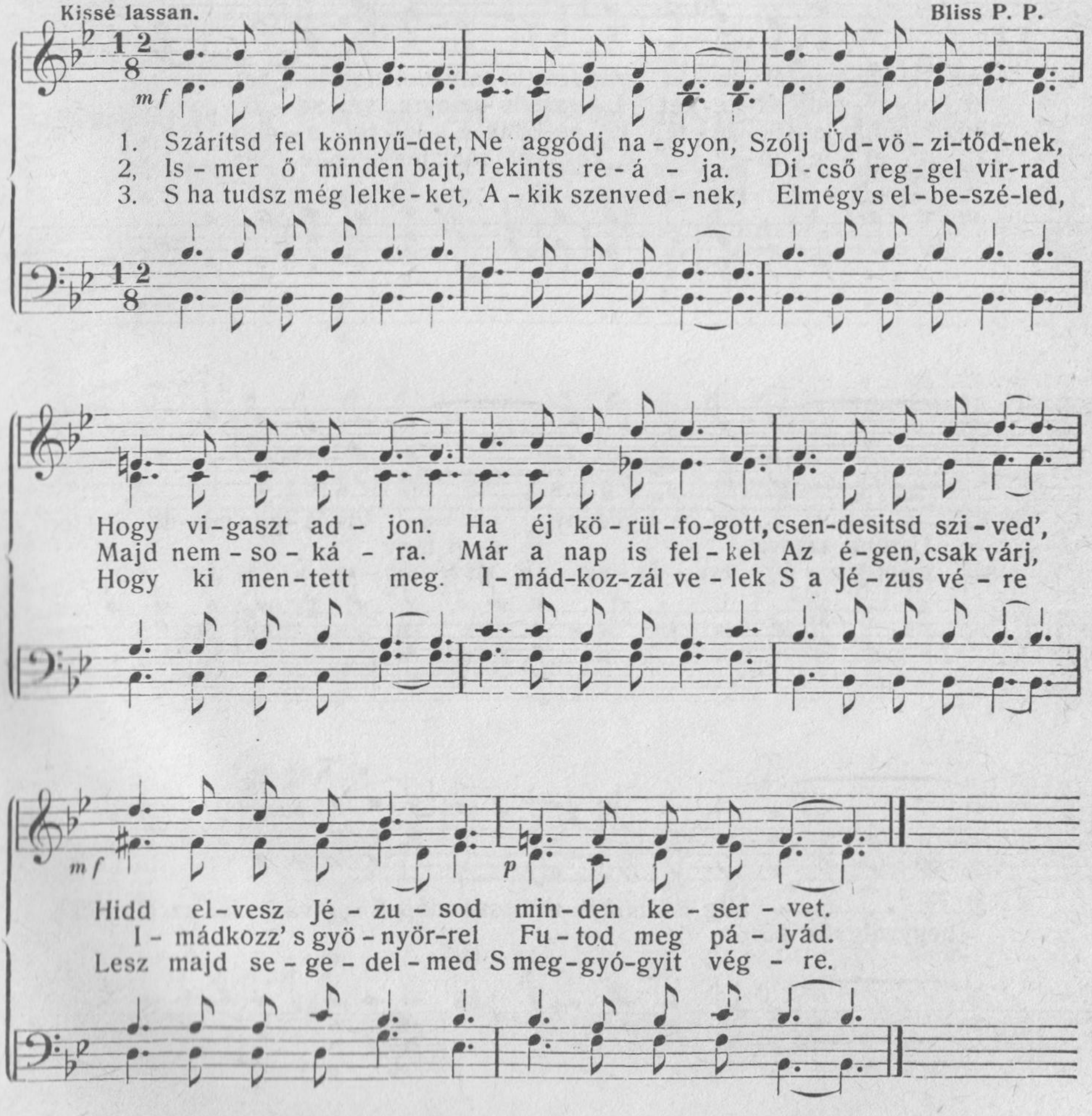

197. A megnyitott szent biblia.

Az én lábamnak szövétneke a te ígéd, és ösvényemnek világossága. Zsolt. 119, 105.

Kirkpatrick W. J.

1. A meg-nyitott szent bib-li - a Ja - vit - ja meg a hely-ze - tet. E-
2. Is - ten ke-gyét, sze - re - te - tét, S lel-künk aty-ját is - mer - te - ti És
3. Jé - zus ha - lá - lát mondja el S hogy mily di-csőn fel-tá - ma-dott, A
4. E könyvet Is - ten - től nye-rők, U - tunknak üdv for - rá - sa ez; Ha

Kar.

me vi-lág-ban ál - ta - la Minden-ki oly bol-dog le - het,
az el - té-vedt lel-ke-ket I - gaz ös - vényre ve - ze - ti,
bűn zsoldját le - fi - ze - té És ne-künk é - le - tet a - dott,
a sir éj - je kö - ze - leg E könyvből ránk fény ger-je - dez.

U-runk sza-

va te é - gi fény Vi - lá - gits min-den tá - jon

U-runk sza-va te é-gi fény

át. Míg üdvhöz jő az összes nép, S nap váltja fel az éjszakát.

hegyvölgyön át.

198. Isten-küldte drága szózat.

Bölcsé teszlek és megtanítlak téged az útra, amelyen járj; szemeimmel tanácsollak téged. 32. Zsoltár 8.

Lendülettel. **Bliss P. P.**

1. Is - ten küld-te drá - ga szó - zat Zengj keskeny ös - vé - nyemen: „Föld-ről
2. Ha nyomod-ban bűn ki - sér - tet S ncs, a - ki fog - jon ke - zet, Csen-dül-
3. Tit - kos vá-gyak, é - vek sír - ja, Ha be - föd kö-nyör - te - len, Az í-
4. S ha bo - rul az é - let ár-nya S vég-ső ó - rád meg - je - len, Hall - gass

ég - be u - ta - zó - kat „El - ve - zé - rel őr - sze-mem.“
jön fel az i - gé - ret: „El - ve - zé - rel őr - sze-mem.“
gé - ret meg van ír - va: „El - ve - zé - rel őr - sze-mem.“ El - ve-
az Ő vi - ga - szá - ra: „El - ve - zé - rel őr - sze-mem.“

zé - rel, el - ve - zé - rel, El - ve - zé - rel őr - sze-mem. Föld - ről

ég - be u - ta - zó - kat Ve - zet az én őr - sze - mem.

199. Galilea.

És ezekután jár vala Jézus Galileában. János 7, 1.

Moderato. **Bailey E. H.**

espr.

1. Ga - li - le - a, Ga - li - le - a, Ga - li - le - a, Ga - li - le - a,
2. Vi - ze - i - den, vi - ze - i - den, egy - kor ott járt, egy - kor ott járt,
3. Be - lő - led jött, be - lő - led jött, az üdv - fo - lyó, az üdv - fo - lyó,

p

Drá - ga i - dők, drá - ga i - dők nagy ta - nú - ja, nagy ta - nú - ja Egy-kor a
Üd - vö - zí - tőnk Üd - vö - zí - tőnk s a hul - lám - árt a hul - lám - árt, Csendre in-
Mely messze folyt, mely messze folyt s lett üdvadó lett üdv - a - dó, Most is fo-

menny, egy-kor a menny U - ra itt lenn, u - ra itt lenn, Ta - ní - tott a ten - ge - re-
té, csendre in - té s ez en - ge - dett ez en - ge - dett, Sza - vá - ra lecsende - se-
lyik, most is fo - lyik hozzánk, felénk és mi be - lénk, Melytől é - let - re éb - re-

Kar. *f*

den.
dett.
dénk.

Ga - li - le - a, Ga - li - le - a, Ga - li - le - a, Ga - li - le - a,

p

f

p

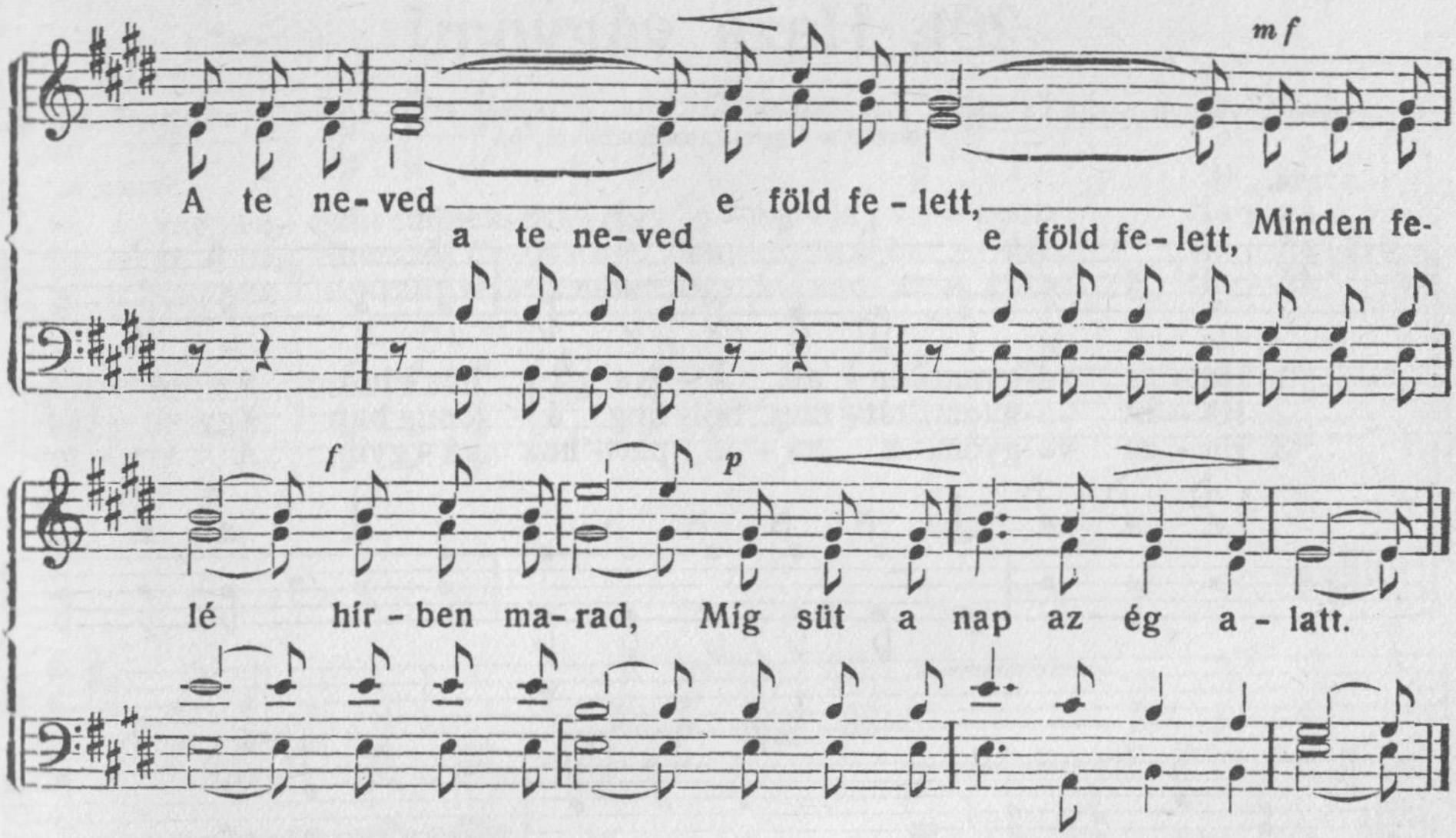

200. Oly sok fájdalom van . . .

Nóktek pedig, kik nyomorgattattok, nyugodalommal mi velünk egyetembe, mikor megjelenik az Úr Jézus az égből: az ő hatalmasságának Angyalival. Pál Thessalónikabel. II. 1, 7.

201. Haza vágyom!

Bizodalmunk vagyon pedig és inkább kívánkozunk kiköltözni e testből és az Úrhoz menni lakni. Pál II. levele a Korinthusbeliekhez 5, 8.

Lassan. **Sauer A.**

1. Ha - za vá-gyom, én az a - tya - i ház - hoz, Az A - tyá-
2 Ha - za vá-gyom, lát - tam bol- dog á - lom - ban Egy di - cső-
3. Ha - za vá-gyom, a ha - jó part- hoz vá - gyik, A kis fo-

nak hű szi - vé - re. Nem tar - to - zom már e za - jos vi-
sé - ges szép ha - zát, Ott ré - szem van az ö - rök, szent vá-
lyó a ten - ger - hez, A kis gyer - mek any - ja kar - já - ban

lág- hoz, Vá- gyom meny-nye - i bé - ké - re. Ú - ta - mon
ros-ban ; Itt lel - kem nyug - tot nem ta - lál. Nincs fé - le-
al - szik, Tes- tem - nek se kell már több jó. É - ne- kem

jár-tam e - zer ki- ván - ság- gal, De ha - za tér - ni, ez a leg-főbb
lem, ma-dár is messze szár-nyal, A hon fe - lé, he-gyen és völ-gyön
zen-gett ö-röm, szen-ve - dés - ben, Mint ü- res szó, el- tünt a sem- mi-

vágyam, Szi-vem-nek csak egy ó - ha - ja va - gyon: Ha - za vá-
ál - tal Nincs tőr út - já - ban, me-het sza-ba - don, Ha - za vá-
ség-ben Ma-radt szi- vem-ben egy ki-ván-sá - gom: Ha - za vá-

gyom, ha- za vá - gyom!
gyom, ha- za vá - gyom!
gyom, ha- za vá - gyom!

Ha - za vá- gyom, ha - za - vá-
Ha - za vá-gyom,

gyom,
ha-za vá - gyom, ha - za vá-gyom az a - tya - i ház-hoz! Ha - za vá-

gyom én az a - tya - i ház-hoz, Ha - za vá-gyom, ha - za vá - gyom!

202. Hazám, hazám . . .

Mert tudjuk mi, hogy ha e mi földi házunknak hajléka elbomol, épületünk lészen Istentől, tudniillik: nem kézzel csinált házunk, hanem örökkévaló, a mennyben. II. Kor. 5, 1.

Dolce. Mezzoszoprán szóló. **Sweney I. R.**

1. Hazám, ha-zám, te szép ha-zám, Oly gyakran em - - le-get-lek én, A-míg za-rán - - dok-ú-ta-mat Vég-zem e
2. Az én U-ram, én Jé-zu-som, U-ral-ko-dik ott mint ki- rály, S a meg-vál-tott di-cső se-reg Gyö-nyör-köd-
3. Te benned nin - csen könnyözön, Sem kínha-lál, sem fáj-da- lom, De van ö-röm, van bé-ke, üdv És szent gyö-

rit. **Kar.** *p* *mf*

föld si-vár te-rén. Oh szép ha-zám, mi-kor le-
ve mel-let-te áll.
nyör dús gaz-da-gon.

Oh szép hazám

f

szek Ked-ves ha-tá - - - - - ri-don be-

mi-kor le-szek Ked-ves ha-tá-ri-don mi-

lül ——— , Hol ö - rö - kös ——— vi - rá - nya

kor le - szek be - lül. Hol ö - rö - kös

Rit. *p*

id ——— kö-szön-te-nek min - ket min-den-fe - lől (fe - lől).

vi - rá-nya - id kö-szön-te-nek min-den-fe - lől.

203. Az Úr áldjon és őrizzen téged!

Áldjon meg tégedet az Úr és őrizzen meg tégedet. Világositsa meg az Úr az ő orcáját te rajtad és könyörüljön te rajtad. Fordítsa az Úr az ő orcáját te reád és adjon békességet néked. IV. Móz. 6, 24–26.

Ünnepélyesen. Gebhardt E.

p *mf*

Az Úr áld - jon s ő-rizzen meg té - ged! Az ő ar-ca vi-lá - gít-son

p *pp* *mf*

fe - let - ted És kö - nyö-rül-jön raj - tad! Az Úr for-dít - sa

f *ff* *pp*

or - cá - ját te re - ád, S ad-jon bé - kes-sé - - get ne - ked!

204. A szív honába fel üdén!

Az én Atyámnak házában sok lakóhely van . . . Elmegyek, hogy helyet készítsek néktek. János ev. 14, 2.

Mérsékelten.

1. A szív ho-ná-ba fel ü-dén! On - nan ragyog az é - gi fény. Mert
2. E pusz-ta-ság nem ott-honunk, E - zen csak ál - tal vo-nu-lunk; A
3. E Jor-dán-tól nem ret-tegünk, Hisz szá-raz láb-bal át - ke-lünk, U-
4. Óh bol-dog, é - des ál - la-pot, A - mely-re az Úr el - hí-vott, Ki

ott a lelkünk meg-pi-hen, O - da he-lyez a ke-gye-lem.
mi ha-zánk a-mott vi-rul: Jordán vi - ze hul - lá-min túl. Ott a di-
runk ve-zet s a part-ra tesz, Ö-rök ha-zánk-ba be-he lyez.
min-dent jól el - ké - szí-tett És min-ket meg-di - cső - í - tett.

cső ___ szép Ká - na - án, ___ Le-gyen te-
ott a di - cső szép Ká - na - án,

hát ___ szívünk vi - dám! ___ Re - á mu - tat ___
Le-gyen te - hát szí-vünk vi-dám! Re - á mu - tat

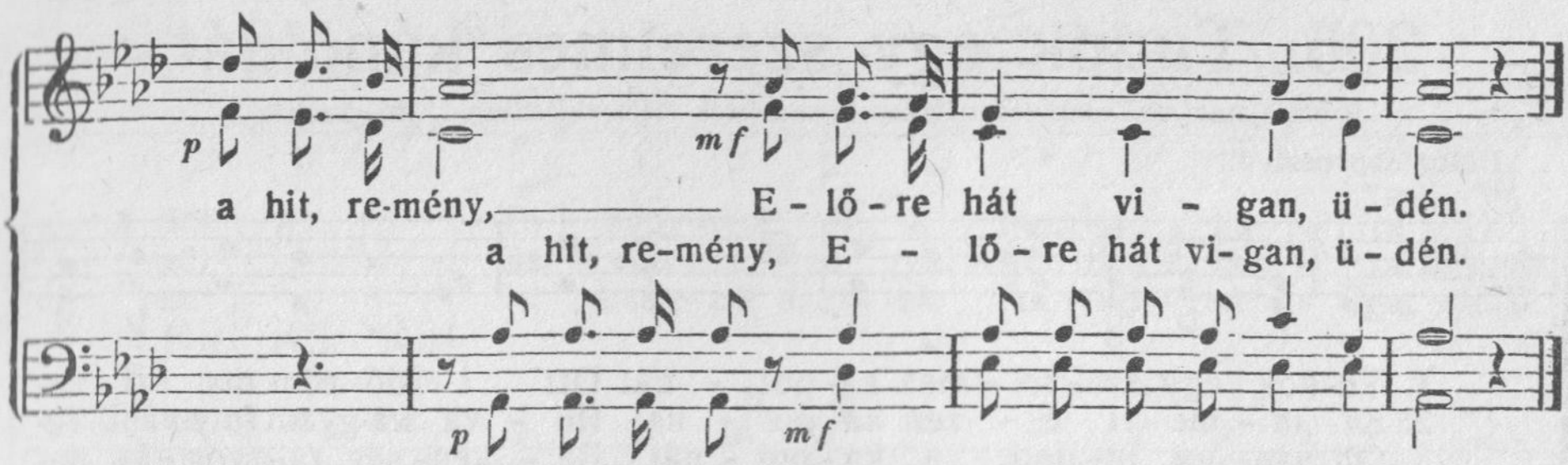

205. Vágd ki őt!*

Imé három esztendeje járok gyümölcsöt keresni e fügefán és nem találok; vágd ki azt. Lukács ev. 13, 7.

Nyugodtan. **Bliss P. P.**

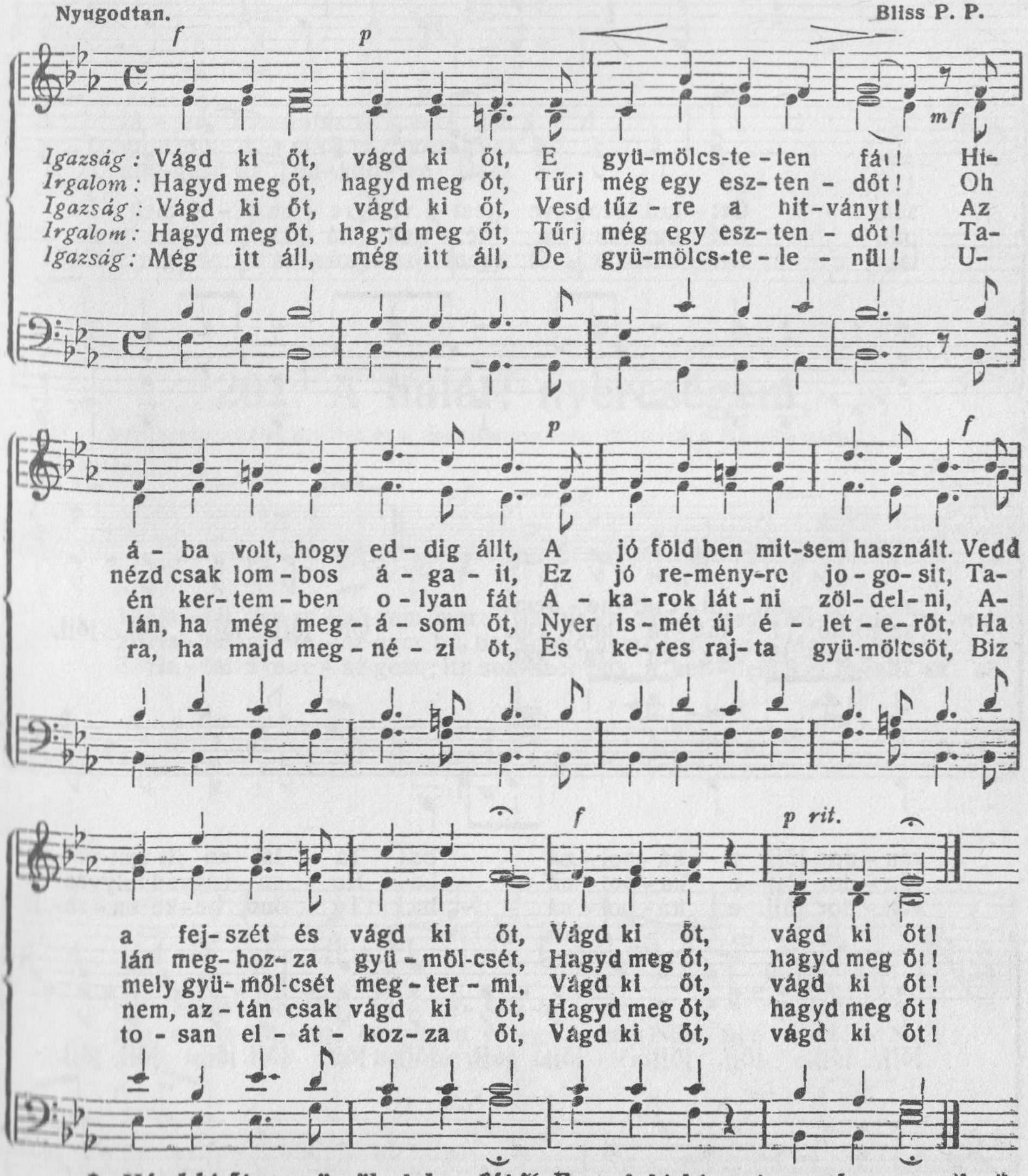

* *„Vágd ki őt, e gyümölcstelen fát!" Ez csak képlet, ami az emberre vonatkozik.*

206. Tudok egy szerelmes kápolnát.

Szolgáljatok az Úrnak örvendezéssel; menjetek eléje vigassággal. 100. Zsoltár 2.

Dolce espressivo.

m f

1. Tu-dok egy sze-rel-mes ká-pol-nát Ott i-dő-zöm oly szí-ve-sen. Ott-tan zeng-ve test-vé-re-im-mel Én
2. Ki is-me-ri e-zen ká-pol-nát, Ho-va vá-gyam foly-vást re-pül, Ott buz-dul a lé-lek há-lá--ra A
3. Oh ván-dor, tu-dod e ká-pol-nát? Bé-kes-ség ra-gyog-ja fa-lát, Ott hal-la-ni szent ta-nú-sá--got, Ott

Kar. *m f* Oh

az U-rat di-csér-he-tem.
szív hő i-má-ra he-vül.
hir-de-tik az Úr sza-vát.

p

Oh jöjj, jöjj, jöjj, jöjj,

ván-dor jöjj e ká-pol-ná--ba! Ta-lál-va itt test-vé-ri-
ván-dor jöjj e ká-pol-ná--ba! Ho-va vágyad folyvást re-
ván-dor jöjj e ká-pol-ná--ba! Tu-dod, bé-ke ha-zá-ja

m f

jöjj, jöjj, jöjj, jöjj, jöjj, jöjj, jöjj, jöjj, jöjj, jöjj, jöjj, jöjj,

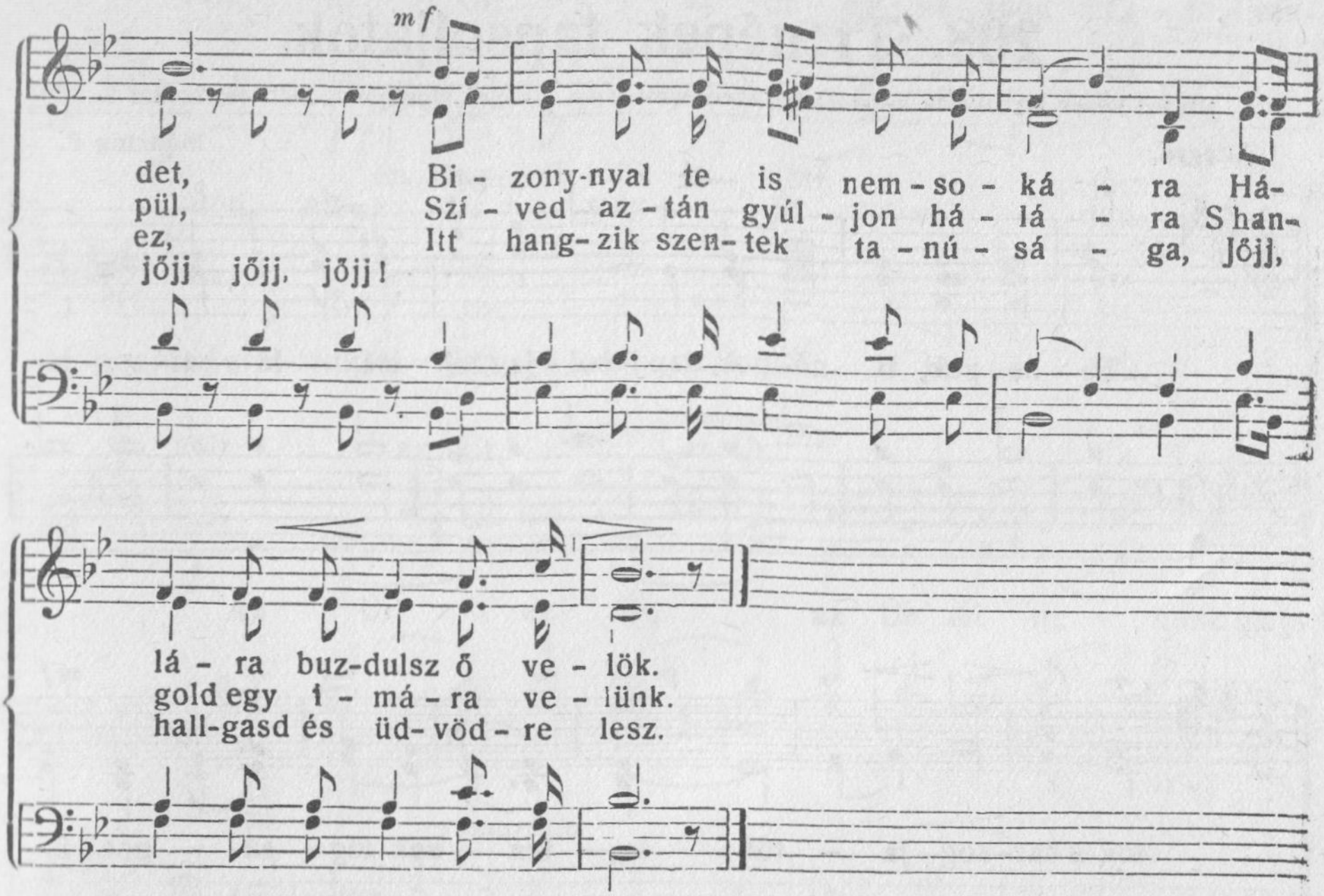

207. A halál: nyereségem.

Mert nékem az élet Krisztus és a meghalás nyereség. Pál levele a Filippibeliekhez 1, 21.

Adagio. **Bliss P. P.**

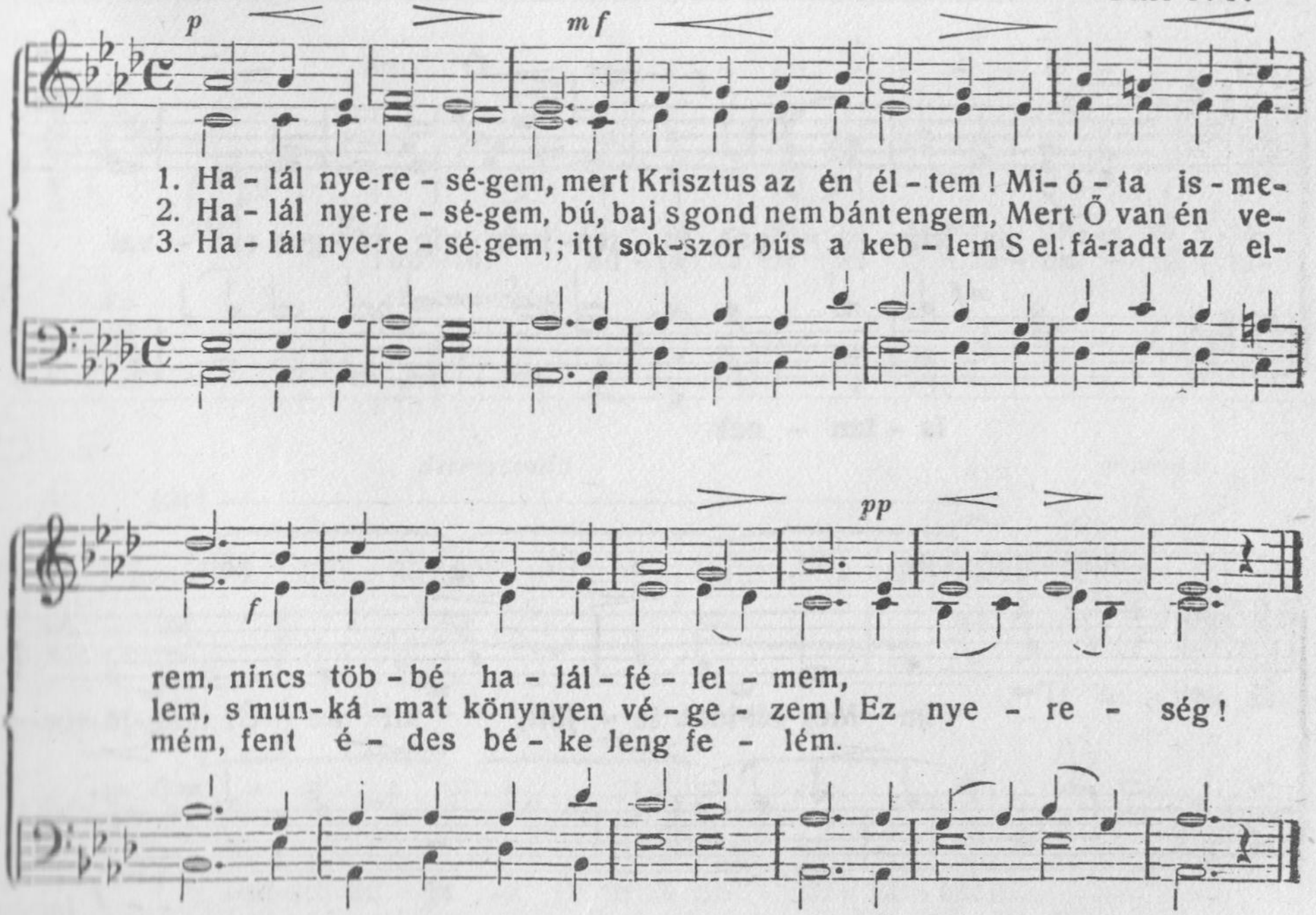

208. Ti népek tapsoljatok.

Minden népek tapsoljatok kezetekkel, örvendezzetek az Istennek vígságos szóval. 47. Zsoltár 2.

Allegro. **Möhring F.**

Ti né - pek, ti né- pek, tap - sol - ja - tok né - ki s har- sog- ja-

tok s har- sog - ja - tok! Is - ten - nek víg - sá - gos Is-

Is - ten - nek

Im

ten - nek vig - sá - gos, Is - ten- nek vig - sá - gos szó - val

Is - ten - nek

Meg-vál-tónk le - jött, kit az Úr meg - jö - ven - dölt, Az

Im Meg-vál-tónk le - jött, kit az Úr meg- jö-ven-

Im

Úr, az Úr, az Úr mi né - künk meg - jö - ven-

f

Im Meg - vál- tónk le jött, le jött.
dölt, kit az Úr meg - - jö - - ven - dölt.

Meg-vál-tónk el - jött, kit az Úr jö - ven - dölt.

crescendo

dölt az Úr, az Úr,

Az Úr, az Úr, az Úr mi né - künk meg-

p

marcato

f

jö - ven - dölt! Tud-tul ad - ta az Úr az ő sza- ba - dí - tá-

Az Ő sza - - ba - - - - dí - - - tá-

sát! Sza - ba - dí - tá - sát, sza - ba - dí - tá-
Tud - tul ad - ta az Úr az Ő sza - ba - dí - tá-

f *marcato*

decrescendo *a tempo*

sát!

f

sát!
sát!

Ti né - pek és

rit.

f Tud-tul ad - ta az Ő sza - ba - dí - tá - sát!

nem - ze - tek tap - sol - ja - tok s har- sog-ja- tok s har-sog - ja-

tok! Az Úr - nak vig - sá - gos, az Úr - nak vig- sá - gos, az

Á - - - - - - - men, Á - -

Úr - nak vig - sá-gos szó- val! Á - - men,

Á - - men,

- - - - - - - men, Á - - - - - - - - -

Á - - - men, Á - - - - - - - - -

Á - - - men, Á - - - - - - - - men, Á - - -

Á - - - men, Á - - - - - - - - men, Á - - - -

men, Á - - - - - - men, Á - - - - - - - - -

men, Á - - - men, Á - - -
men, Á - - - men, Á - - -

men, Á - - - men, Á - - -

men, Á - - - - - - - men, Á-

men, Á - - - - - - - - - - men, Á - men
men, Á - - - - - - - - - - men, Á - - - men, Á - - -

men, Á - - - - - - - - - - men, Á - - - men,

- - - - - - - - - - - men, Á - - - - - - - - -

- - - - - - - - - - men, Á - men, Á - - - - - -
- - - - - - - - - - men, Á - - - - - - - -

Á - - - - - - - - - - men, Á - - -

- - - - - men,

- - - - - men,
- - - - - men, Á-men, Á - - - men, Á - men.

- - - - - men,

209. Oh, mily szép Isten hajléka!

És hallék nagy szózatot mennyből, mely azt mondja vala: „Ime az Istennek hajléka az emberekkel vagyon.“
János jelenései 21, 3.

Andantino. **Gebhardt E.**

mf

1. Oh, mily szép Is-ten-nek haj-lé - ka, Hol e-gye-sül a szen-telt
2. Di-csér-jük Si-on é-kes-sé - gét, A - ra-nyát s fa-la fény-kö-
3. Di-csér-jük a bé-ke ha-zá - ját, Lel-künk szép fe-hér öl-tö-

mf

nép. Ott é-lünk i-gaz ro-konság - ban Ha lá-bunk e haj-lék-ba lép.
vét. Halljuk nagy ö-röm zen-ge-mé-nyét Ha lá-bunk e haj-lék-ba lép.
nyét, A győ zők di-cső ko-ro-ná - ját Ha lá-bunk e haj-lék-ba lép.

Kar. Andante.

f *p* *mf* *pp*

Oh, mily szép lesz ott még, Ha lábunk e haj lék-ba lép. Oh, mily

f *p* *mf*

Oh, mily szép lesz ott még, oh, mily szép

mf

szép lesz ott még, Ha lá-bunk e haj-lék-ba lép.

pp *mf* *p*

oh, mily szép lesz ott még oh, mily szép.

210. Ime, egy mátkapár.

Annakokáért elhagyja a férfiú az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodik feleségéhez . . . I. Mózes 2, 24.

Szoprán szóló.

1. Im egy mát-ka-párt lát most sze-münk, A - ki - ket át - ö - lel sze-re-te-
2. Ez a pár egy kö-zös út - ra lép, Óh ve-zesd így ő - ket foly-ton fe-
2. U - runk ad-jad ne-kik, hogy a szív Hű le-gyen s ő-szin-te, mind-vé-gig

Harmónium.

tünk. Vőlegény, menyasszony szent frigyre lép, Mert egybefűzé a szent kö-te-lék.
léd. Egymástól vál-hat-lan ha-tol - ja-nak, Míg célt el-érve majd meg-ál-lanak.
hív, Ö-röm-ben, jó-ban és pró-ba kö-zött Egy legyen az el-me és ér-ze-tük.

Kar.

Te tő - led van U-runk a há-zas-ság, Te tő-led á - rad rá a bol-dog-

p *f*

ság. Óh a-zért trónodhoz száll fel imánk: Áldd meg jó Istenünk e mát-ka - párt.

211. Vidám vagyok . . .

Mi szeressük Őt, mert Ő előbb szeretett minket! János I. 14, 9.

Bensőleg. Hakes D. S.

1. Óh én o - lyan na-gyon vi - dám va - gyok A vi-gasz-
2. Hogy-ha né - ha Tő - le el - for - du - lék És e mi-
3. Ez az én leg - ked-ve-sebb é - ne - kem, Visszhangoz-

tól, mit Is- te-nem a-dott, A Bib -li - á - - ban sok cso-dát le-
att a nyo-mor-ba ju-ték, Az én szí-vem hoz - zá visz-sza si-
zék hát e - zer-szeresen! Míg min-den szív nagy ö- röm-mel zeng-

lek, S leg-na-gyobb, hogy Jé - zus en - gem sze - ret.
et, Mi- kor hal - lom: Jé - zus en - gem sze - ret.
het: Oh mily cso - da, Jé - zus en - gem sze - ret.

Kar.

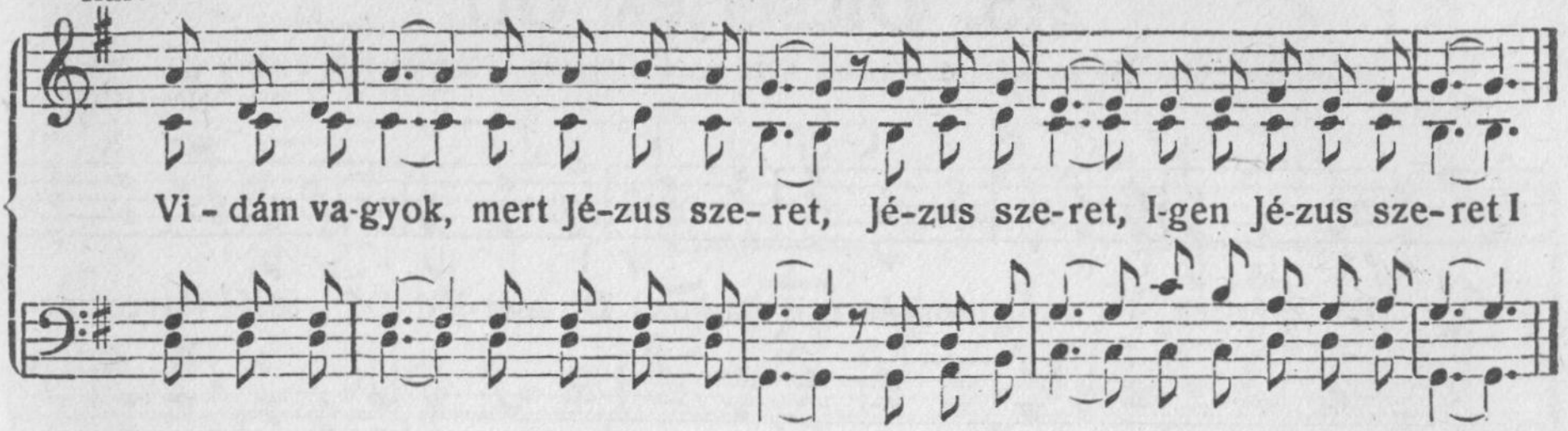

212. Jeruzsálem gyöngyökből . . .

A város pedig tiszta arany . . . János jel. 21, 18.

Lassan. Ewing A.

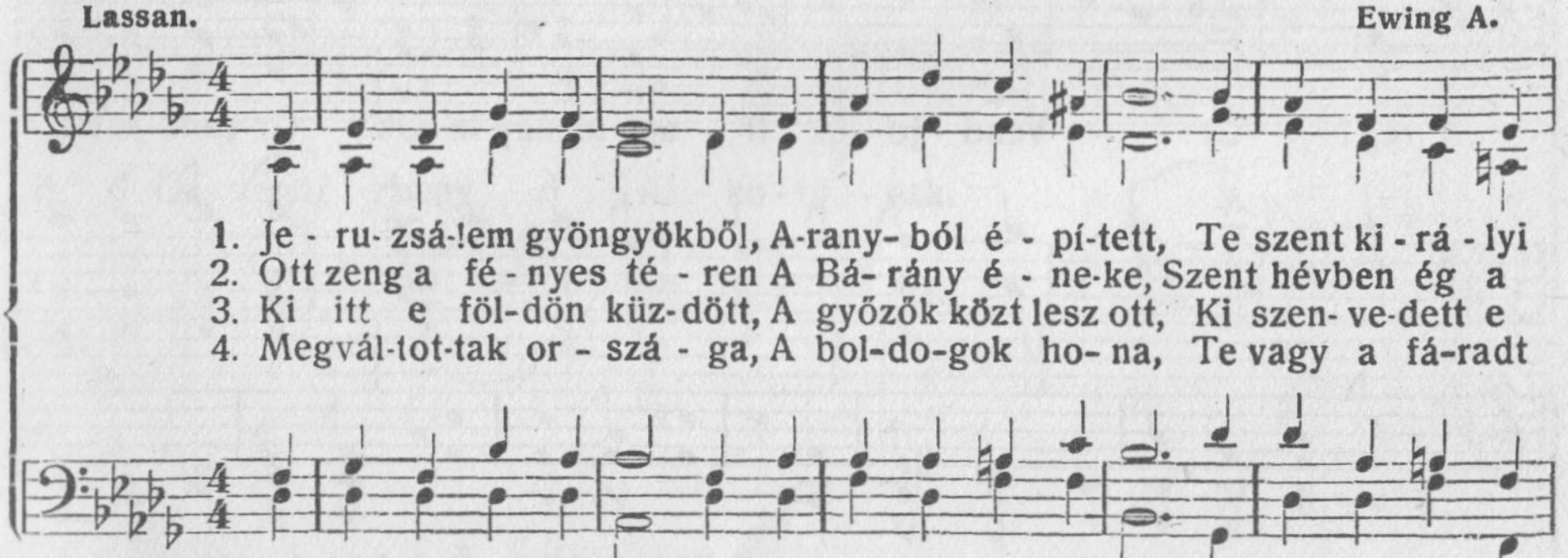

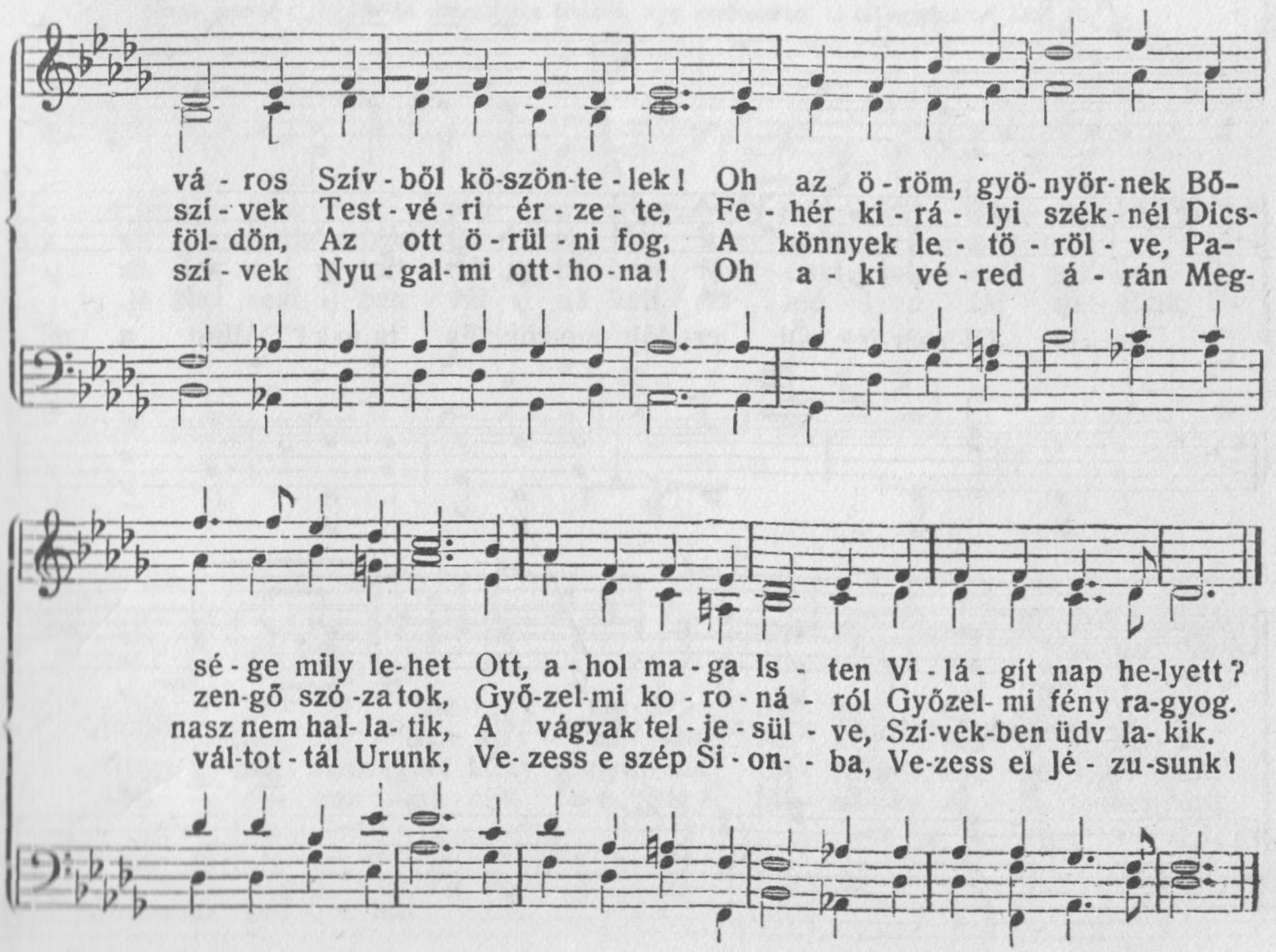

213. Dícsérjék Őt!

Dícsérjétek Őtet nap és hold, dícsérjétek Őtet minden fényes csillagok. 148. Zsoltár 3.

Tűzzel. **Nägeli G.**

mf

Dí - csér-jék Őt nap, hold és csil - la-gok! Dí- csér-jed Őt te fé - nyes se-

reg! Ör - - vend - je - tek ti sok menny la-kók! Ör-vend-je-tek

ten- ge-rek, ti kis s nagy vi - zek! Dí-csér-jék Őt min-den ál - la- tok,

ha - lak, Dí- csér-jék Őt er- dők me-zők és ta-vak! Mind a mi

ör - vend-het, Mind a mi ör- vend - het, ör - - - - vendj,

Em - - ber ör-vendj,

ör - - - - - vendj, Em - - ber ör - vendj: Szent ö - röm - mel!

Em - ber ör-vendj, ör - - - - vendj, ör - - - - vendj.

Ör - vendj nagy Al - ko - tód - nak.

214. Áldott legyen a frigy.

Jézus mondá: „Amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást." Ján. 13, 34.

Lassan. **Nägeli H. G.**

1. Ál - dott le - gyen a frigy, Mely min - ket ösz - sze-köt! Krisz-
2. A - tyánk trón - ja e - lőtt E - gyütt e - sen - ge - ni Ő
3. A suj - tott - tak ter-hét Meg - oszt - juk szí - ve - sen És
4- Ha test - ben vál - ni kell, Az mé - lyen fáj ne - künk, De

tus ál - tal sze-rel - me-sen! Szi - lárd ez és ö - rök!
röm - ben, bú - ban, kö - zö - sen, Az ked - ves Ő - ne - ki.
foly - nak rész - vét köny - nye - ink U - runk - hoz kö - zö - sen.
lé - lek - ben ma - rad e frigy Mi menny fe - lé megyünk.

215. Örvendtem . . .

Örvendezek mikor mondják nékem: Menjünk el az Úr házába! Zsoltár 122, 1.

Először szóló, másodszor kar. **Gutterson A. C.**

Ör - vend-tem, mi - kor mond-ták nekem: Menjünk fel az Úr - nak

szent há - zá - ba. Men-jünk fel az Úr - nak szent há - zá - ba.

Ör - vend-tem, ör - vend - tem, ör-vend-tem, mi - kor

mond-ták ne-kem, Menjünk fel, menjünk fel, men-jünk fel az Úr- nak

Tenor és alt duett.

szent há - zá - ba. Bé - ke és üdv Je - ru - zsá - lem - nek

Harmónium.

Szoprán és tenor duett.

és an-nak, a - ki té - ged sze - ret. An - nak, ki té-ged

Harmonium.

sze - - ret, An - nak, ki té-ged sze - - ret. Bé-ke és üdv

üdv Bé-ke és üdv Je-ru - zsá - lem-nek.
Je-ru-zsá - lem-nek.

Kar.

Te ben-ned bé-ke van, Te ben-ned bé-ke van, óh Je-
Te ben-ned min-dig bé - - - - ke van, óh Je-

ru - zsá - lem la - ká - sid - ban az üd - vös - ség ö - rök. Te ben- ned

bé - ke van óh Je - ru - zsá-lem, Ö - rök üd- vös- ség a te la-

ká - sid- ban. Á - - - men.

216. Mert úgy szereté Isten e világot . . .

Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne el ne vesszen, hanem örök élete legyen. János ev. 3, 16.

Mérsékelten. **Gabriel C. H.**

Mert úgy sze - ret - te Is - - - - - - ten e vi - lá-got, hogy a- dá Fi-

Is - ten úgy sze- re - té - - - - -

át, az e - gyet-len egy Fi - át, hogy min-den va - la - ki hi-szen, hogy

min-den va - la - ki hi-szen, hogy min-den va- la - ki hi-szen, hi - szen Ő ben-

ne, el ne vesz-szen, ha-nem ö - rök, ö - rök é - le - tet ve-gyen!

Mert úgy sze- re té Is - ten e vi - - - - - lá-

Zongora.

got, hogy ad- ná e-gyet-len egy Fi - át, ad - ná e-gyet-len egy

Fi - át, hogy min - - den va-la - ki hi - - szen,

hi - szen Ő ben - ne, el ne vesz-szen, ha-nem ö rök é - le-tet ve-

gyen, ha - nem ö-rök é - le-tet ve-gyen.

Kar. Úgy sze - re - té e vi - lá - got

Mert úgy sze-re - té Is - - - - ten e vi-

egyetlen egy Fi- át a-dá, hogy minden va-la-ki

lá - - got, hogy adná Fi - - át, hogy min - - den va-la-ki

hi-szen Ő ben-ne, hogy min-den va - la - ki hi-szen Ő

hi - - - - szen Ő ben - - - - ne, Ő

rit. *a tempo.*

ben - ne, hogy min-den va - la - ki hi-szen, hi- szen Ő ben-ne el ne

vesszen, el ne vesz-ne, el ne vesz - szen, ha-nem ö - rök, ő - rök

rit.

é - le - tet ve- gyen, ha - nem ö - rök, ő - rök é - le - tet ve-gyen.

Mert úgy sze - re - té Is - - ten e vi - lá - - got, hogy ad-

a tempo.

Úgy sze- re - té e vi - lá - got, hogy ad- ná Fi-

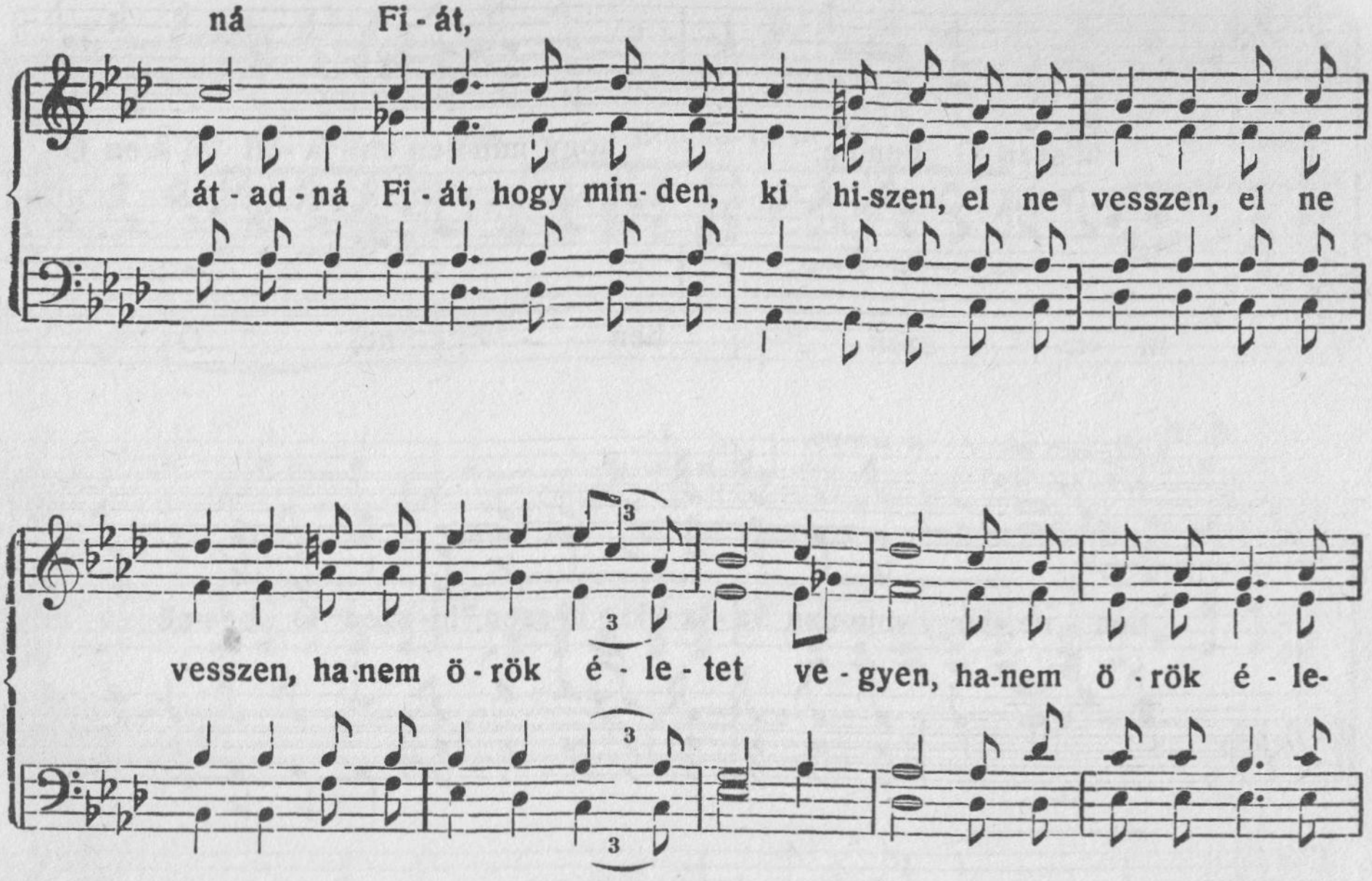

217. Jőjj az üdvözítő vérhez.

Jézus Krisztusnak vére tisztít meg minket minden bűneinkből. János I. lev. 1, 7.

Örömmel. Hug. E.

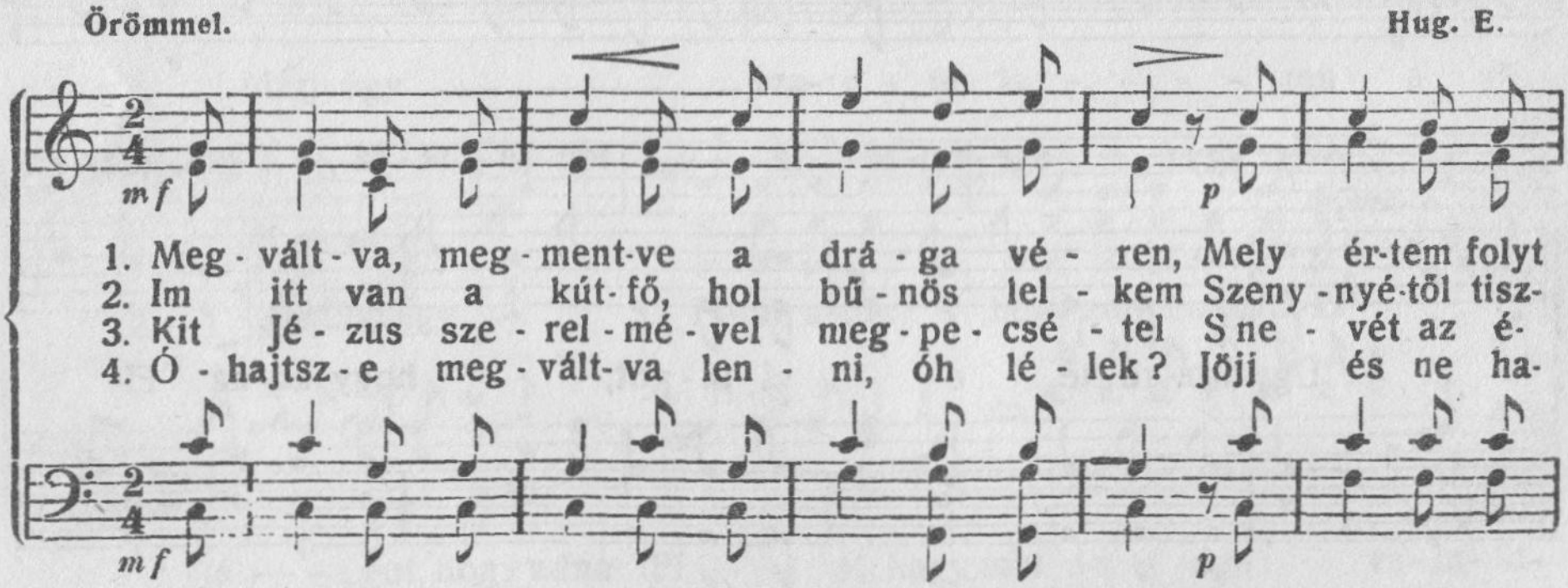

Gol-go-thán a ke-resz-ten. Zen-gek hal-le-lu-ját a
tu-lást, sü-dü-lést nyer-jen, S majd az-tán, meg-vált-va zeng-
let-köny-vé-ben ír-ta-fel Az, szen-tek-kel e-gyütt zeng-
bozz, mert itt van az é-let, Oh si-ess Jé-zus-hoz és

bá-rány-nak én, Hal-le-lu-ja, hal-le-lu-ja az üd-
je é-ne-két, Hal-le-lu-ja, hal-le-lu-ja az üd-
je é-ne-két, Hal-le-lu-ja, hal-le-lu-ja az üd-
zengj úgy, mint én, Hal-le-lu-ja, hal-le-lu-ja az üd-

vös-ség e-nyém! Zen-gek hal-le-lu-ját a bá-rány-nak
vös-ség e-nyém! S majd az-tán, meg-vált-va zeng-je-é-ne-
vös-ség e-nyém! Az, szen-tek-kel e-gyütt zeng-je-é-ne-
vös-ség e-nyém! Óh si-ess Jé-zus-hoz és zengj úgy, mint

én, Hal-le-lu-ja, hal-le-lu-ja az üd-vös-ség e-nyém!
két, Hal-le-lu-ja, hal-le-lu-ja az üd-vös-ség e-nyém!
két, Hal-le-lu-ja, hal-le-lu-ja az üd-vös-ség e-nyém!
én, Hal-le-lu-ja, hal-le-lu-ja az üd-vös-ség e-nyém!

218. Alázz meg óh Uram!

A mélységből kiáltok hozzád, Uram! Hallgasd meg az én szómat. 130. Zsoltár 1. és 2. vers.

Érzéssel.

1. A-lázz meg, óh Uram mind mélyebben; hadd ússzam végtelen kegyelmedben;
2. A-lázz meg mélyebben, ez kérelmem! Minden szenny s bűntől tisztitsd meg lelkem!
3. A-lázz meg mé-lyebben és így tudom; hogy lelkem meg-ta-lál hű Jé-zu-som

U-ram, Te e - lőt-ted por-ba hul-lok; Jé - zu-sòm kereszt-jé - re bo-ru-lok.
Nem vagyok méltó és ér-demem nincs; de ott van szent Fiad, Ő rá te-kints!
S ha itt gúny, megvetés ér en-ge-met, El- ké- szí- ted né-kem az üd-vö- met.

Kar.

Vígy min-dig beljebb, se - be - i - be; nem kell már vi - lág, fél-re ve- le!

1-ször. 2-szor.

Lá-ba-idnál csupán ott jó nekem, Ott békét, nyugtot ta-lál lelkem, ta-lál lelkem.

219 .Ha vérpiros a bűnöd.

Azt mondja az Úr! ha bűneitek skárlátpirosak, hófehérek lesznek stb. Ézsaiás 1, 18.

Szoprán és tenor duett.

Doane W. H.

1-ször | 2-szor.

1. Ha vér - pi-ros a bű-nöd, fe- hér lé-szen mint a hó, a hó.
2. Hall- já - tok e fel - hí-vást, tér-je - tek meg Is - ten-hez, hoz-zá
3. Meg-bo - csát-ja bű - nö-tök s nem em - lék-szik meg ró - la, ró - la.

Kar. Duett.

S ha bű-nöd oly, - - - mint skár-lát, meg-tisz-tít vé - re, Ha vér-
Mert Ő i - gen - - - ke - gyel-mes, hű - sé- ge oly nagy; Hall-já-
Jőj - je-tek fá - - - ra - dot - tak, Jé - zus megnyug-tat; Meg-bo-

S ha bű-nöd oly, ha bű-nöd oly, mint skár-lát,
Mert Ő i - gen, mert Ő i - gen ke - gyelmes.
Jőj - je- tek el, jőj- je- tek fá -ra - dot- tak,

Kar.

pi - ros a bű - nöd, ha vér - pi - ros a bű - nöd; fe - hér
tok e fel - hí - vást, hall-já - tok e fel - hí - vást; tér - je-
csát - ja bű - nö - tök, meg- bo- csát - ja bű - nö - tök, nem em-

p rit.

lé- szen mint a hó, fe - hér lé- szen mint a hó.
tek meg Is- ten - hez, tér - je - tek meg Is - ten - hez!
lék-szik meg ró - la, nem em - lék- szik meg ró - la.

220. Őrálló szólj . . .

A te kőfalaidra, óh Jeruzsálem, őrizőket állítok, kik éjjel és nappal szüntelen ne hallgassanak: ti, kik az Úrról megemlékeztek, ne hallgassatok. Ézsaiás 62, 6.

Élénken. **Kirkpatrick W. I.**

1. Őr - ál - ló szolj! Ne légy né - ma, Fuj-jad jól a trom- bi - tát!
2. Oh ki-álts a té - ve- dők-nek: Rossz ú - ton jár lá - ba - tok!
3. Oh ki-álts az i - ga- zak- nak, Si - es- se - tek men-te - ni!

Fúj-jad hall-ja min - den em - ber, Az i - gaz - ság szó - za - tát.
Mélység van az ú - tak vé - gén, Mely-be majd le - hul - lo - tok.
Mert az éj- fél nincs már mesz-sze S nem tud- tok se - gí - te - ni.

han-go-san, ne vesz-te - gelj!

Őr - ál - ló fúj-jad a kür- töt han-go-san, ne vesz- te - gelj!

Ints, dorgálj só - vó sza - vad - dal Hadd tel - jen be min- den hely.

221. Im szétáradott már a hajnali pír!

Kicsoda az, aki úgy láttatik, mint egy hajnal, szép mint a hold és tiszta mint a nap? Énekek éneke 6, 7.

Ünnepélyesen.

1. Im szét-á-ra dott már a haj-na-li pír, Di-cső fel-ke-lő-ben a nap A su-gár a hegyeknek or-mi-ra ér S be-a-ra-nyoz-za a-zo-kat. De a mély-sé-gek-ben még nagy a homály S barlangokban ho-nol az éj.
2. Menjünk e-me he-lyeknek aj-ta-i-hoz, Ki-ált-sunk han-go-san ne-kik: Éb-red-je-tek al-vás tok rosszat o-koz, Hi-deg-ben megder-medtek itt! Gyorsan jőj-je-tek; kí-vül szép az i-dő, A-nap oly ked-ve-sen ra-gyog, Zordon keble-te-kre az oly ü-dí-tő. Lelketek me-le-ged-ni-fog.
3. Jer-tek a sze-re-tet hiv, ér-te tek jött, Kik nem tud-já-tok mi az üdv, Hall-já-tok meg a hírt és néz-zé-tek Őt! Mit mon-da-nak a hír-nö-kök? Krisztus ér-te-tek halt meg s bű-nö-tö-ket Le mos-sa vé-re tel-je-sen. I-ne ál-ta-la mostan a szí-ve-tek Békét ta-lál oly üdvö-sen.

222. Vezess!

És az ő éhségeknek idején az égből kenyeret adál nékik, és a kőszikláből vizet hozál ki. Neh. 9, 15.

Mér ékelten.

p *mf*

Közös alkalommal. Ve - - - - zess! Ve - - -
Menyegzői alkalommal. Ve - - - - zesd! Ve - - -

Harmónium.

f

zess! Ve - zess min - - ket óh Je - ho - va,
zesd! Ve - zesd ő - - - ket óh Je - ho - va,

m f *p*

Föl - di ván - dor ú - - tun - kon. Gyen - gék
Föl - di ván - dor ú - - tun . kon. Gyen - gék

va - gyunk, De Te e - - rős vagy, Tarts meg min - ket
bár ők, De Te e - - rős vagy, Tartsd meg ő - ket

ka - - ro - don! É - - let ke-nyér! É - - let
ka - - ro - don! É - - let ke-nyér! É - - let

ke-nyér, Táp - lálj min - ket min - den - kor,
ke-nyér, Táp - láld ő - ket min - den - kor,

p

táp - - lálj min - - - ket min - - den - kor.
táp - - láld ő - - - ket min - - den - kor.

Kar.

m f

Nyisd meg az é - let for - rá - sát, Ü - dits,
Nyisd meg az é - let for - rá - sát, Ü - ditsd,

f

gyó - - gyíts min - - - ket ma, Légy Te né - künk
gyó - - gyítsd ő - - - ket ma, Légy Te né - kik

m f

vi - lá - gos sá-gunk, Ve - zess min - ket min - den - kor!
vi - lá - gos sá-guk, Ve - zesd ő - - ket min - den - kor!

Oh Meg - vál-tónk, oh Meg - vál-tónk, Légy Te
Oh Meg - vál-tónk, oh Meg - vál-tónk, Légy Te

mf

f

né - künk paj - - - zsunk, Légy Te né - künk ol - - - tal - munk!
né - kik paj - - - zsuk, Légy Te né - kik ol - - - tal - muk!

Szoprán szóló. *p*

Ha majd el - ér - - jük Jor - dán part-ját s ott nagy fé - - le-
Ha majd el - é - - rik Jor - dán part ját s ott nagy fé - - le-

Harmónium.

mf

lem - - mel ál-lunk, Vigy a ha - - lál völ - - gyén ál - tal,
lem - - mel áll-nak, Vidd a ha - - lál völ - - gyén ál - tal,

A Ka - - - na - - án ö - rök fé-nyé-be!
A Ka - - - na - - án ö - rök fé-nyé-be!

Kar.
mf

Ve - - zess min - - ket át a hul - lá - - mon, fel, a Ka'-nán
Ve - - zesd ő - - - ket át a hul - lá - - mon, fel, a Ka'-nán

Szoprán szóló.
p

Dics és há - lát, dics és há - lát,
Dics és há - lát, dics és há - lát,

fé - nyé - be!
fé - nyé - be!

Kar.
ff

Ho - - zunk Né - - ked ö - - rök - ké!
Hoz - nak Né - - ked ö - - rök - ké!

223. Én Istenem . . .

Én erős Istenem, én erős Istenem! miért hagytál el engemet? Zsoltár 22, 2.

Bensőleg. Möhring F.

Én Is - te - nem, én Is - te - nem mi - ért hagy-tál el mi-

mi - ért

mi-ért

cresc.

ért - - - hagy-tál el? Én Is - te - nem mi-ért hagy-

mi - ért

Én Is - te-nem mi - ért hagy- tal el en - - ge-

tál, mi - ért hagytál el en - ge - met, én Is - te-

met. Én Is - te - nem, Én Is - te - nem mi-

mi-ért hagy - tál el en - ge - met! Élénkebben.

nem mi - ért hagytál el en - ge - - met!
en - - ge - met!

(Zsoltár 22, 5.)

f

ért hagy tál el en - ge - met! Benned bíztak az A-

Ben-ned, benned bíztak

Ben-ned bíz-tak az a - tyá-ink bíz-
Ben-ned bíz-tak az a - tyá-ink, a - tyá-ink, a-
tyá-ink, a - tyá-ink

az a - tyá - - - - - ink
tak az a - - tyá - - ink az ős a-
tyá-ink. Ben-ned biz-tak az a - tyá ink
Ben-ned bíz-tak az a - tya - - - ink, Benned bíz-tak az a-

tyá - ink, Bíz-tak és te ő - ket meg - sza- ba - dí- tot-
Ben-ned bíz-tak az a - tyá-ink, a - tyá-ink,
tyá - - - - ink, Bíz-tak és te ő - ket meg - sza- ba - dí - tot-

meg - sza - ba - dí - tot-tad És
tad Benned biz-tak az a - tyá- ink
Ben-ned bíz-tak az a - tyá - - - ink. Ben-ned bíz-tak az a-
tad

te meg-sza- ba - dí - tot tad!

p *a tempo*

Ben- ned bíz tak az a - tyá-ink. Én Is - te - nem, én Is - te-
tyá - - - - - - - - ink.

p

nem mi - ért hagytál el, mi - ért hagytál, el, mi-ért hagy-
mi- ért, mi-ért,

mi- ért, mi- ért,

(Zsoltár 22, 12.) Én Is - te - nem

p

tál el en - - ge-met! Én Is - te- nem, Én Is - te-nem, ne
en - ge - met Én Is - te - nem

Én Is - te - nem Ne légy mesz-sze tő-lem

légy messze, ne légy mesz-sze, ne
Ne légy mesz-

Én Is - te - nem! Ne légy mesz-sze, mert kö - zel van a-

ne légy mesz- sze———, mert kö - zel a nyo mo - rú-

légy mesz - sze, mert kö-zel a nyo-mo-rú-
sze tő - - lem, mert kö-zel a nyo - mo - rú-

nyo - mo-rú - ság és nincs, a - ki se - gít-

ság és nincs, a - ki se - gít - sen——— ki se-gít-sen!

rit. pp

ság és nincs, a - ki se - gít - sen———
ság és nincs, a - - ki se - gít - sen, ki se-gít-sen!

pp

sen, a - ki se - gít - sen, ki se-gít - sen———

224. Lobogó lángban . . .

Ne jőjj ide közel, oldd le a te saruidat lábaidról, mert a hely, amelyen állasz, szent föld. Mózes II. 3, 5.

Élénken. Major J. G.

1. Lo - bo - gó láng-ban, csip-ke - bo - kor - ban zendült meg é - gi
2. Lo - bo - gó láng-ban, meg-vál - tó láng, te, ó üdv ne-ked, te
3. Lo - bo - gó láng-ban, ha - rag - vó Is-ten! vé-gig su-hin-tád
4. Lo - bo - gó láng-ban, fel Hoz-zád száll-dos cso-dá - id em-lé-

szó-za-tod; Hó-reb-he-gyén a szen-telt va-don-ban, ott szó-lí-
é - gi fény! Sza-bad sá-gunk hű ő - re va-lál te a rab-ság
pal-ló - sod, S megve-red el -ső - szü - lött - te - ik - ben a né-pet
ke-ze-tén! Ki bék-lyót tördelsz s rab-szol-ga - sá - got nem tűrsz meg

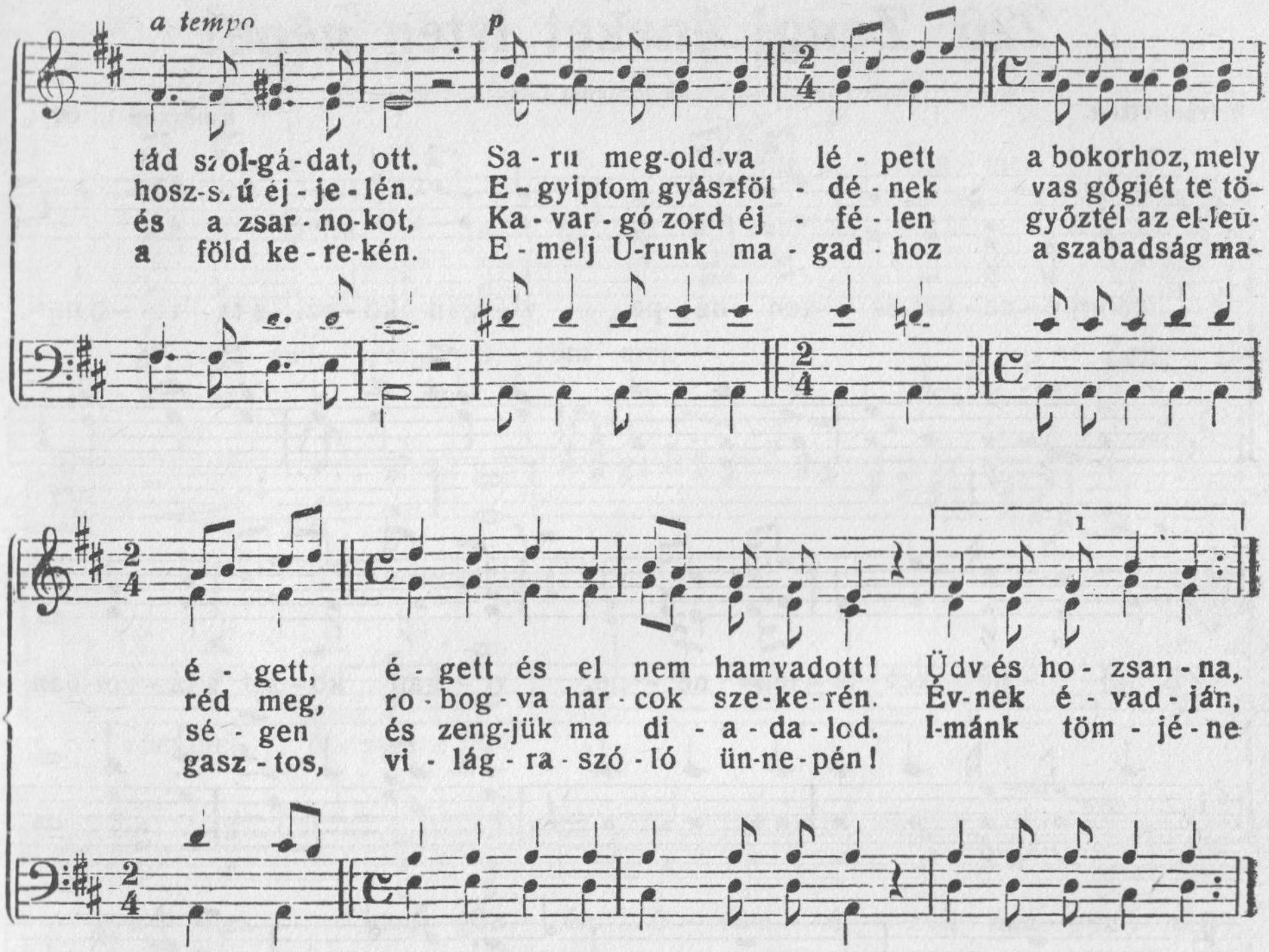

Csupán a 4. versnél éneklendő.

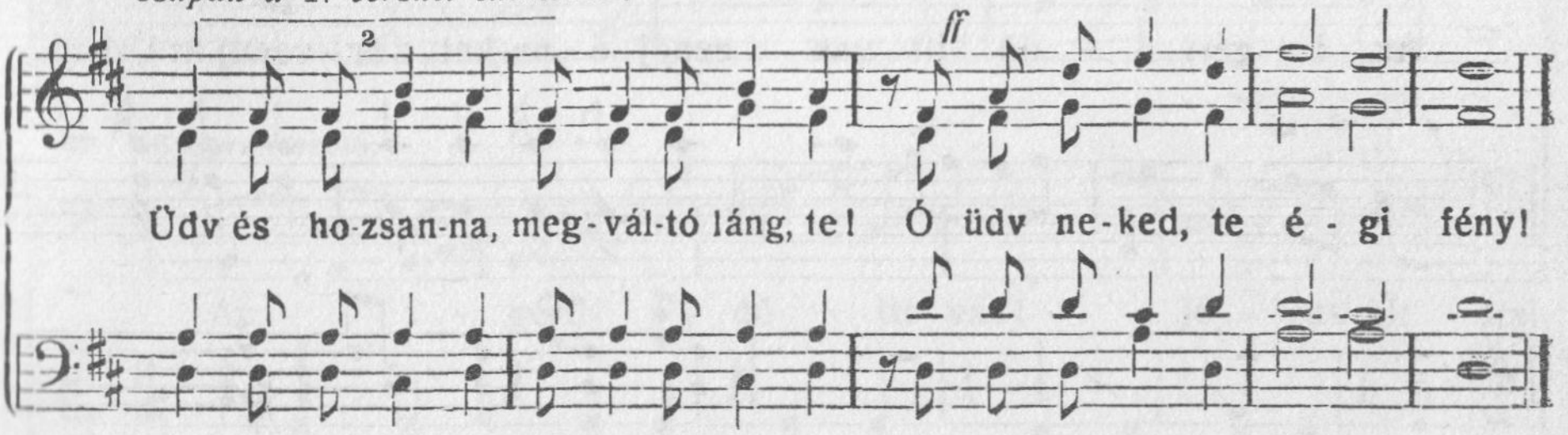

225. Légy óh Isten, légy velem.

Mikor megemlékezem te rólad az én ágyamban és éjjeli vigyázásimban gondoskodom te rólad. 63. Zsoltár 7.

Bensőleg

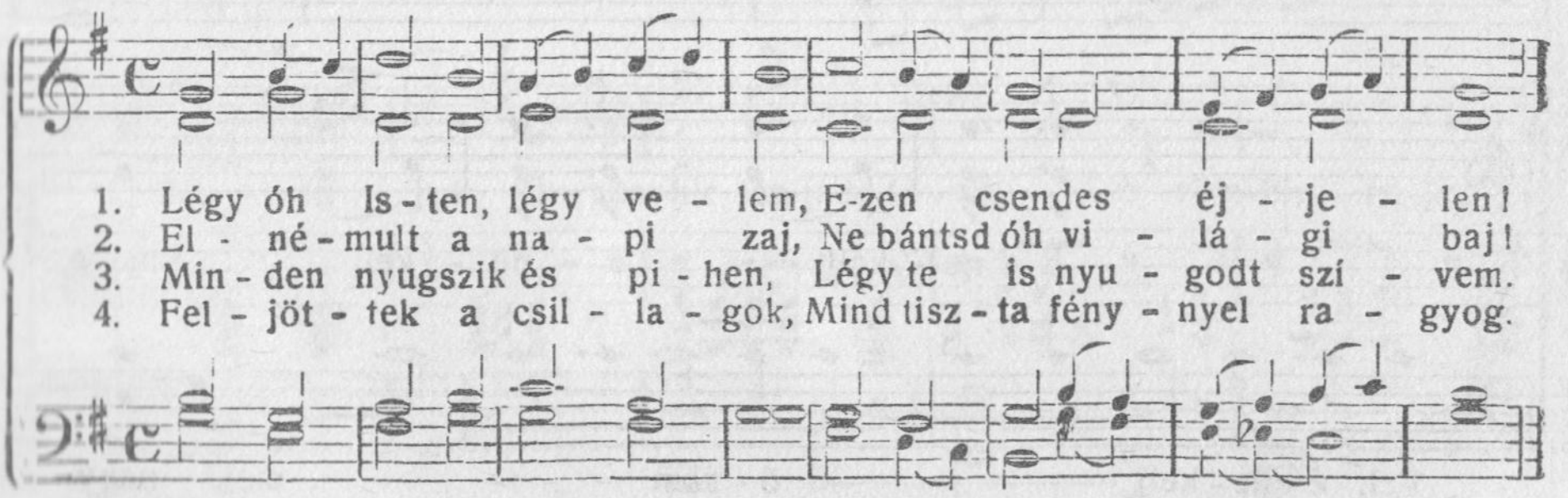

226. Zengj éneket Isten népe!

Vígan énekelj az Úrnak te egész föld! 100. Zzoltár 1.

Mérsékelten. Emerson L. O.

Zengj é-ne-ket Is-ten né-pe, ví-gan kö-zel s tá-vol-ban,

Zengj é-ne-ket Is-ten né-pe, vi-gan kö-zel s tá-vol-ban.

Az i-gért i-dő itt van zengj é-ne-ket s ör-vendj az Úrban.

Jé-zus él, Hal-le-lu-ja! Ö-röm hir ter-jedj to-va

É-ne-kelj, é-ne-kelj nagy

Fel, é-ne-kelj ö-röm-mel, nagy

pp

ö - röm-mel. Zeng ö - röm - mel

mf mf

ö - röm - mel, nagy ö - röm - mel. Zeng ö-

f 3 3 3 3 3 mf

ö - röm - mel. ö- röm-

röm-mel, ö - röm - mel.

f

é - nek han - goz - zék. ö - röm - é - nek han - goz - zék!

Szoprán szóló.

f mf

Az i - gért i - dő itt van! Jé - zus Úr Hal-

Harmónium.

8va 8va

f

le - lu - ja! Ö - röm-hír ter-jedj to - va, ö - röm-hír ter-jedj to-

8va 8va 8va

va! Jé - - zus Úr mind ö - rök-ké, Jézus

Úr mind-ö-rök-ké, Jé-zus Úr mind-ö-rök-ké. Jé - zus

Úr mind-ö - rök - ké.

Szoprán és basszus duett.

Ezt a hirt csak vi - gyé - tek:

Jé - zus Úr mind - ö - rök - ké, Jé - zus Úr mind ö - rök-

ké, Jé - zus Úr, Jé - zus Úr mind - ö - rök-ké.

Kar.

Ö-röm - mel óh zeng-je - tek, he-gyek völ- gyek s szi-ge - tek!

Te - remt - mé-nyek se - re - ge, Jé - zus u - ralg fe - let - te!

Allegro. Fel, é - ne - kelj te

Fel, é - ne-kelj te

Fel, é - ne - kelj te

Fel, é - ne- kelj te

hű se-reg az Úr-nak, é - ne-kelj te hű se - reg, óh é - ne - kelj te

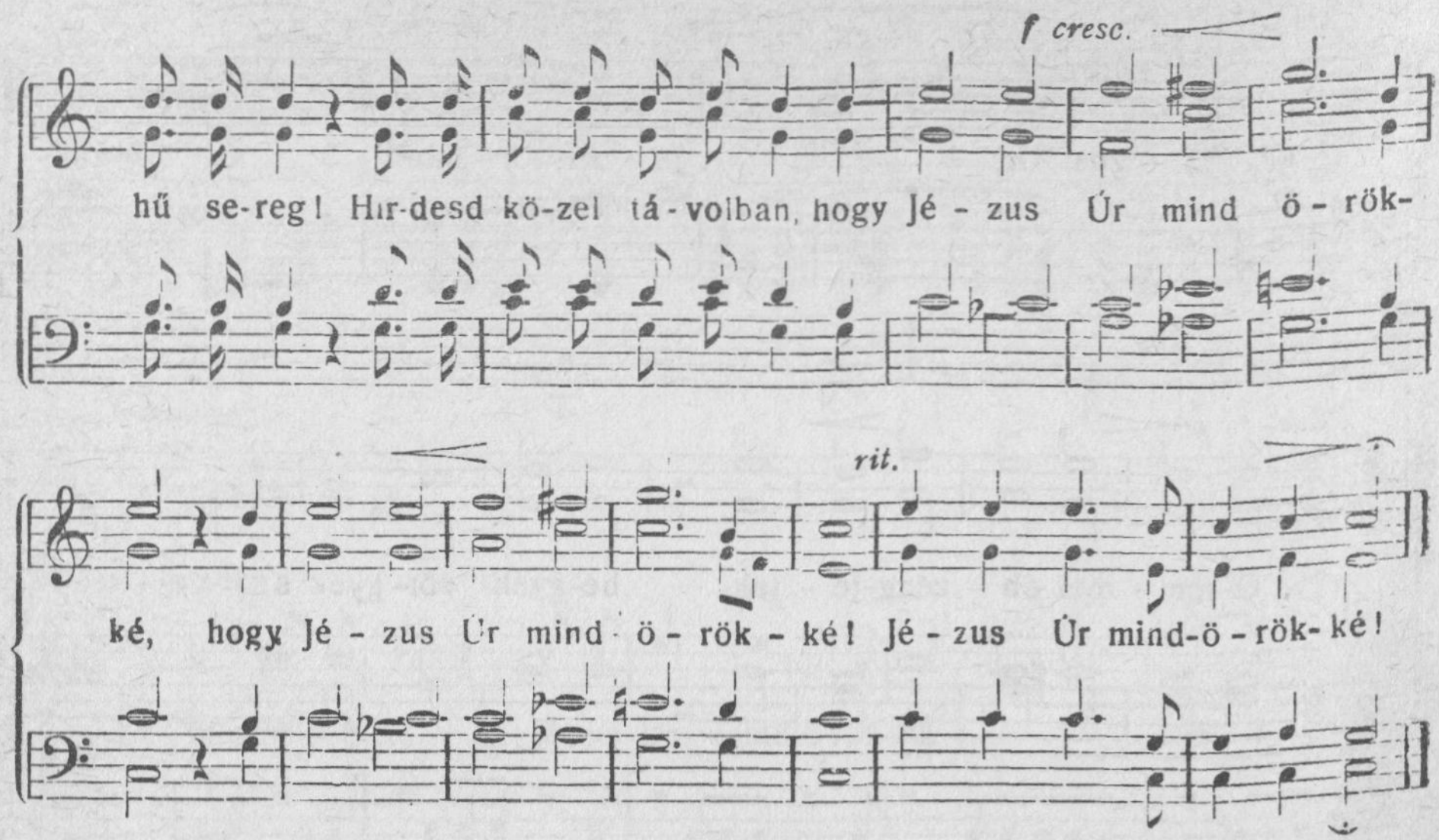

227. Csak vándorok vagyunk.

Mert nincsen itt maradandó városunk, hanem a jövendőt keressük. Zsíd. 13, 14.

Örömmel **Bethany.**

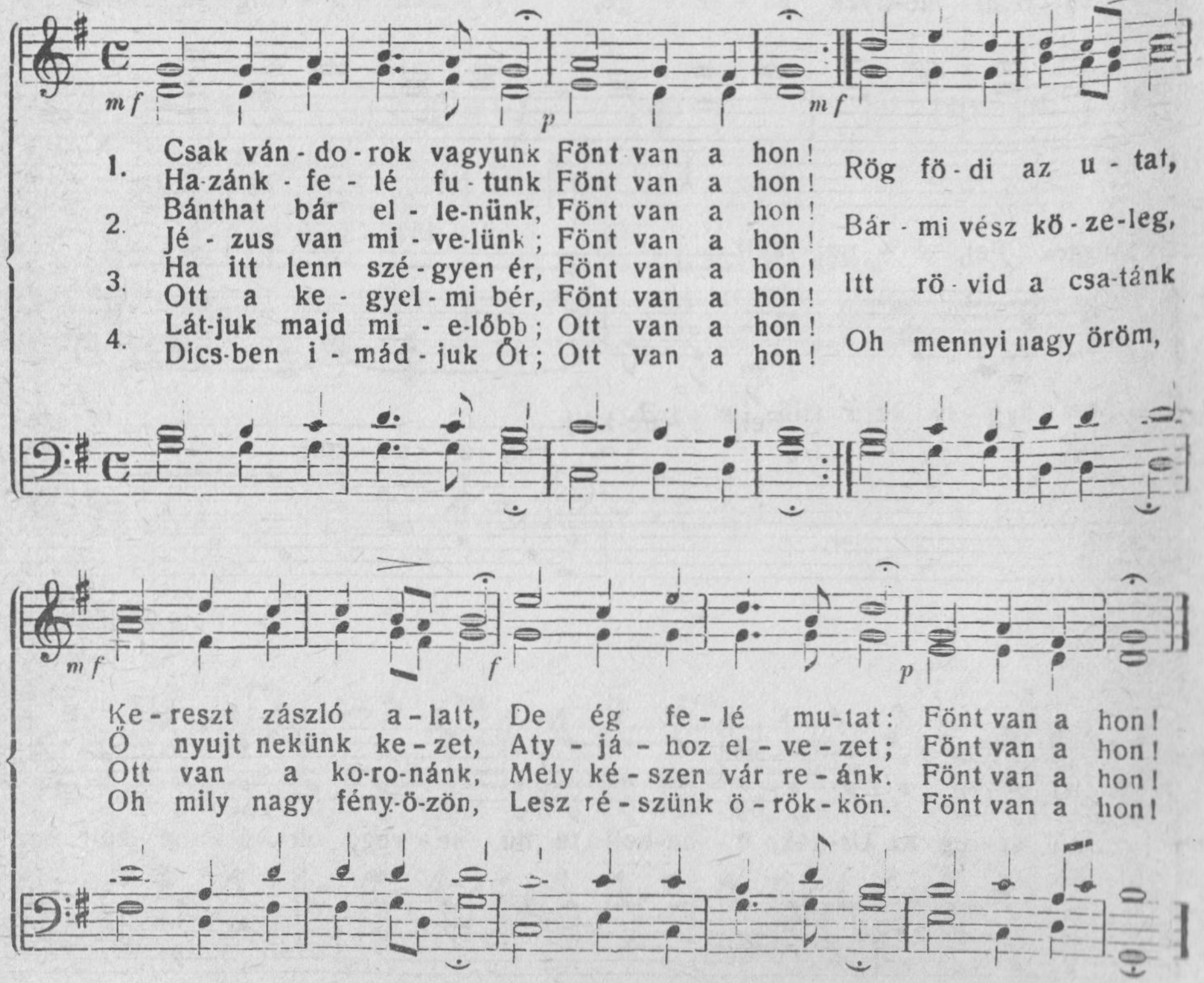

228. Ez az a nap . . .

Ez a nap az, amelyet az Úr rendelt; örvendezzünk és vigadjunk ezen! 118. Zsoltár 24.

Maestoso. **Rücker Á.**

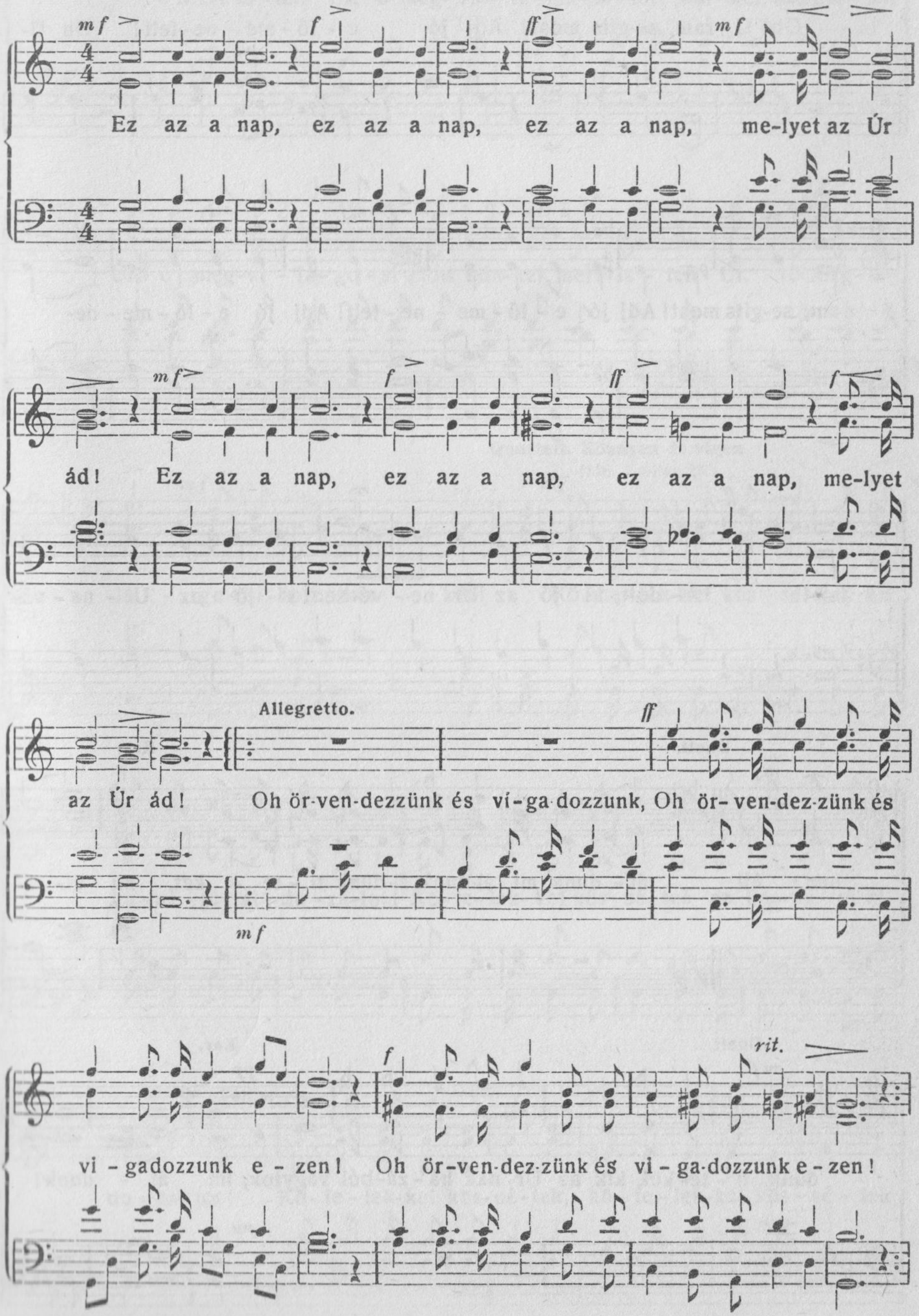

Ünnepélyesen.

mf *f* *ff* *p* *mf*

Oh U-ram, se-gíts most! Adj jó e-lő-me-ne-telt! Oh U-

ff *p* *mf*

ram, se-gíts most! Adj jó e-lő-me-ne-telt! Adj jó e-lő-me-ne-

ff

telt! Ál-dott, ki jő az Úr ne-vé-ben, ki jő az Úr-ne-vé-

Duett. **Kar.**

mf *f*

ben! Mi ál-dunk, mi ál-dunk, ál-dunk ti-te-ket, mi ál-

Duett. **Kar.**

mf *pp*

dunk ti-te-ket, kik az Úr-nak há-zá-ból vagytok, mi ál-dunk!

pp

f *ff*

Mert Is-ten Úr, ő meg-vi-lá-go-sí-tott min-ket, mert Is-ten

Úr, ő meg-vi-lá-go-sí-tott min-ket, mert Is-ten Úr, ő meg-vi-

Quartett. Könnyen és vigan.

(118. Zsoltár 27.)

mf *mf*

lá - go-sí-tott min - ket! Kö-te-lek-kel kös-sé-tek az

ün-ne-pi ál-do-za-tot! Kö-te-lek-kel kös-sé-tek az ün-ne-pi ál-

Félkar *f* *ff*

do-za-tot! Kö-te-lek-kel kös-sé-tek, kö-te-lek-kel kös-sé-tek

lassabban

mf

az ol - tár szar - vá - hoz,

még lassabban.

f

az ol - tár szar - vá - hoz!

Teljes kar.

mf

Ez az a nap,

f

ez az a nap,

ff

ez az a nap,

mf

me-lyet

az Úr ád!

mf

Ez az a nap,

f

ez az a nap,

ff

ez az a

nap, me - lyet az Úr ád!

229. Magyar zsoltár.

Mert az Isten, aki szólt: sötétségből világosság ragyogjon, ő gyújtott világosságot a mi szívünkben az Isten dicsősége ismeretének a Jézus Krisztusnak arcán való világoltatása végett. Pál ap. II. lev. Korinthusbel. 4, 6.

Lassan, magyarosan.

Szövegét és zenéjét szerzé: dr. Kováts Lajos.

p

1. Nagy vagy te Is- ten, nagy a te ha - tal- mad, Vi - lág- te - rem - tő
2. Nagy vagy te Is- ten, nagy a böl - cse - sé - ged, Mindent mi szé - pen
3. Nagy vagy U - ram és mily nagy a sze - rel - med, Fi - ad- ban mit ve-

a te szó-za-tod; Mon-dád: le-gyen! s a pusz-ta sem-mi-ség-ből
s bölcsen al-ko-tál; A föl-di em-bert tet-ted gyer-me-ked-dé,
lem é-rez-te-tél; A pís-lo-gó kis mé-cset el nem ol-tád,

Vi-lá-gos-ság s minden-ség tá-ma-dott. A csil-lag ez-rek, a nap fényes-
Lel-kedből lel-ket ő-ne-ki a-dál. Kicsiny fűszálban, ó-ri-á-si
S a megtört nád-nak meg-ke-gyel-me-zél. Mi-kor hevertem bűnben, megkö-

sé-ge, Ég, föld kö-vet-te szent pa-rancs-sza-vad: Re-meg szí-vem s meg-
tölgyben Di-cső ke-zed nyo-mát szem-lél-te-ted: Szí-vem ki-tár-va,
töz-ve, Fe-lém nyuj-tád ki ir-gal-mas ke-zed: Ö-röm-könnyek-kel

döb-ben-vén cso-dál-ja Minden-ha-tó, di-cső ha-tal-ma-dat.
hó-do-lás-sal áldom Cso-dá-la-tos nagy böl-cse-sé-ge-det.
térd-re-hull-va áldom Te üd-vö-zí-tő nagy sze-rel-me-det!

230. Előtted óh menny áldandó Istene!

És monda az Ur Isten: Nem jó az embernek egyedül lenni; szerzek néki segitőtársat . . . I. Mózes 2, 18.

Mérsékelten. **Baumann C. F.**

1. E - lőt - ted oh menny ál - dan - dó Is - te - ne, Lesz ma e föl- dön is szö-vet-ség köt-ve. Di- cső - i - té- sed- re most s ö-rök-
2. Áldd meg a - ka - ra - tuk tel - je - se - dés - sel, Ke - gyel-med ál - tal Te azt vé - gez - zed el. Mit a sa - ját e - rő nem vé - gez-
3. Se - gíts ne - kik szi - lár - dan ben - ned hin - ni, E - rőd foly- ton ta-pasz-tal-ni, szem - lél - ni. A jó ál - la-pot ban és szükség-

re. Jőjj U- runk ál - dá-sod-dal és üd-vöd-del, A - tya - i szí - ved-
het. Gaz-dag Is - ten, min-den jók - nak for - rá - sa. Add, hogy legyen sze-
ben. Jé- zus ál - tal mond i - gen és úgy le-gyen. Szent ne - ved pe-csét-

del és ke-gyel-meddel, Hogy le gye-nek Te- né- ked szen- tel - ve.
mök, szí-vök megnyit-va, Se-gítsd sze- rel-med- ből üdv- höz ő - ket.
ként hát raj - ta legyen U - runk Is - te-nünk szö-vet- sé - ge - ken.

231. Lakomára jőjjetek!

Imé, ebédemet elkészítettem, tulkaim és hízlalt állataim levágva vannak és kész minden; jertek el a menyegzőre. Máté ev. 22, 4.

Élénken. **Hug Ed.**

1. La-ko-má-ra jőj-je-tek, Jőj-je-tek mindnyájan! É-ke-sen öl-töz-ze-tek: Ün-ne-pi ru-há-ban! Va-cso-rá-ja ké-szen van már
2. Jőj-je-tek hisz kész immár! Ö-rök üd-vös-ség-tek, Ah mily drá-ga volt az ár, Mellyel szer-zé nék-tek: Ér tünk ment Ő a ha-lál-ba
3. Jőj-jetek mert kész minden Már ne ha-boz-za-tok. Bű-nök-nek fer-tő-jé-ben Mi-ért ál-mo-doz-tok? Halld a szor-gos hir-nök hang-ját

Szóló.

S nyájasan int a ki-rály: Üd-vö-zöl-lek, üd-vö-zöllek, Ná-lam nyugo-da-lom vár.
Sze-re-tet nem fogom fel! In-gyen ad-ja, in-gyen kap ja Kegyelmét ki ér-te esd.
Közel s távolban, hogy int: Si-es-se-tek, ne kés-setek, A frigy la-ko-má-já-ra.

Kar.

Üd-vö-zöl-lek, üd-vö-zöl-lek Ná-lam nyu-go-da-lom vár.
In-gyen ad-ja, in-gyen kap ja Ke-gyel-mét ki ér-te esd.
Si-es-se-tek, ne kés-se-tek A frigy la-ko-má-já-ra.

232. Esti gondolatok.

Dicsérjétek őt: nap és hold: dicsérjétek őt mind fényes csillagai! 148. Zsoltár 3.

Szoprán és alt duett.

1. Hogy-ha es-te fent az é-gen ra-gyog-nak a csil-la-gok. Úgy van,
2. Tün-dö-kölj csak mill-jó csil-lag, sok szegénynek tün-dö-kölj. An-gya-

mintha jobb vi-lág-ba hív-ná-nak az an-gyalok. Ek-kor szárnyra kél a vá-gyam
lok oh hív-jatok csak szí-ve-ket a mennybe föl. Hogy reménység szárnyán szállva

és a menny fe-lé re-pül, Az A-tyához ki sze-mem-ről min-den köny-nyet
té-ged meg-is-mer-je-nek És majd egykor a mennyekben hal-le-lu-ját

le-tö-rül.
zengje-nek.

233. Hol ketten egyesülnek . . .

Annakokáért elhagyja ember atyját és anyját és ragaszkodik az ő feleségéhez; és lesznek ketten egy testté.
Pál lev. az Efézusbeliekhez, 5, 31.

Mérsékelten. **Call L.**

1. Hol ket-ten e - gye-sül-nek Az Úr ked-ve sze- rint. Sze-re - te - té-ben
2. Ú - ram mondjad á - me-ned E- zen szö- vet - ség - re. És ír - jad a Te
3. És ha út - jok kö- ze-leg A di - cső cél fe - lé. A szi - ve-ket ske-

men - nek Az é - let út - ja - in. Ott Is - ten ál - dá - sa van, Meny-
ne - ved Ez é - let fri - gyök-re. E - gye-síts szí- vet szív - vel, U-
ze - ket E - gyít-sed ö - rök-ké! Majd tró nod kö - rül ot - tan Hang-

1-ször szóló, 2-szor kar.

nye-i bol-dog-ság És minden dolga - ik - ban Nyilvá - nul vi - dám - ság. És
ram, kezet kéz-zel, Fáj- da lomban s ö röm-ben U - taz - ni mennybe fel. Fáj-
zik dics é- ne - kük. Is - tenünk, szent Fi-ad-ban Di- cső - ít - nek ve- lünk. Is-

min-den dol - ga - ik-ban Nyilvá - nul vi- dám-ság Nyil-vá - nul vi - dám- ság.
da- lom-ban s ö-römben U - taz - ni mennybe fel. U - taz - ni menny - be fel.
te nünk, szent Fi-ad ban Di-cső - ít-nek velünk. Di- cső - ít - nek ve- lünk.

234. Előtted, Atyánk . . .

Uram hallgasd meg az én imádságomat és kiáltásom jusson te hozzád! 102. Zsoltár 2.

Alt szóló. **Palmer H. R.**

p *mf*

E - lőt- ted, A-tyánk! Le - bo - ru-lunk most; Hall-gasd meg, A-tyánk!

Harmónium.

mf *cresc.*

oh fo-gadd i - mán - kat É - nek-lé-sünk halld meg! Ó-hajt-juk ma-gasz- tal-

dim.

ni ne - ve - det ö - rök - ké! **Kar.**

f

Hall gass meg. A-tyánk!

mf

Kö- nyörgünk e he - lyen! Hadd ma-gasz-tal - juk di - cső ne-

p

ve - det oh A- tyánk, s ke- gyel-med- ben te- kints re - ánk.

Szoprán szóló.

p *m f*

For - dulj U- runk kegy - gyel kö- nyör- gé - se - ink - re,

f *p*

Gyer - - me-kid sza- vát halld meg! Adj — é - gi bé - két

m f

Hadd ma-gasz-tal - juk ha - talmad, Di - csér - jük ne - ve - det. Oh

U - - runk fo-gadd el—— é - ne-kün-ket s di-csér-jük ne-vedet!

Kar.

p

Mi di - csé-rünk, mi há - lá - lunk s ne- ve - det ma- gasz-tal - juk!

m f

Ked- ves U- runk, Té-ged tisz-te-lünk, di - cső sé-ges ne- ved hir- det- jük!

Ked- ves U-runk, Té-ged tisz-te lünk, di - cső sé-ges ne- ved hir - det-jük!

1-ször csak kar, 2-szor kar és szoprán szóló.

mf

Di - csé-rünk Té-ged i - mád-juk ne-ved, i - mán-kat A-tyánk oh

p

Mindnyá-jan di-csérünk, mindnyájan há - lá-lunk, di-cső nagy ne- ve- det ö-rök-

Szoprán és Alt duett.

hall- gasd meg! Je - ho - va, di - cső ne-vednek Szív-ből ho-zunk kö-szö ne- tet.

p

ké magasztaljuk. Le - - - gyen há - la és tisz - te - let

Ö-rök-ké di- cső- ség, tisz-tes - ség. le-gyen szent ne-ved-nek!

di - - - cső- sé - ges ne - - - ved - - nek kö-sző-net.

1-ször a 2. szoprán szóló és a kar. 2-szor az 1. és 2. szoprán szóló és a kar.

Dí - csé-rünk Té-ged, i - mád-juk ne-ved, i-mán-kat A-tyánk, oh,

Mi di-csér-jük, mi há-lál-juk di-cső, szent ne-ve-

p

Mindnyájan dí-csér-jük, mindnyá-jan há-lál-juk, di-cső nagy ne-ve-det ö-rök-

hall - gasd meg! Áldd az U-rat! **Szoprán és alt duett.**

det! Áldd az U-rat! Dí - - - - csérd!
Di - - - - csérd!

ké ma-gasz-tal-juk! Áldd az U-rat! Zengj dí - csé - re - tet!

p *Harm.*

Dí - - csérd! Szent ne-vé-re tér-jen a di-cső - - - - ség!
Dí - - - csérd! Ő-tet az ő szent-sé-ges he-gye - - - - in!

Zengj dicsé-retet! Zengj! Zengj! Zengj a nagy Is-ten-nek,

Dí - - csérd! Dí - - csérd! És vidám kebel-lel é-ne-kelj!
Dí - - csérd! Dí - - csérd! Magasztaljad hárfa zengés-sel!

Zengj dicsére-tet, Zengj dicsére-tet! Zengj! Zengj! Ő né-ki.

f

Di-csérd az U - rat kö-zel s tá-vol-ban a Szent ne - vé - nek zeng - ve

1-ször 2-szor 1-ször

há - lát, há - lát! É - ne - kel - jél ö - rök - ké,

2-szor

rit.

p

ö - rök - ké! É - ne - kelj né - ki! Á - - - - - men.

235. Jőjj bűneiddel Jézushoz!

. . . Azt, aki hozzám jő, semmiképen ki nem vetem. János ev. 6, 37.

Érzéssel. Hug E.

1. Bű - ne - id ha bánt - nak té - ged, Ör - dög, vi - lág küzd ve - led;
2. Ha az é - let vi - ha - rá - ban In - ga - doz hit - ha - jócs - kád
3. Ha az em - be - rek el - hagy - nak, Ba - rát - ból lesz el - len - ség:
4. Ha a vég -ső ne - héz ó - ra Kö - zelg ko - moly lép - tek - kel,

Fé - le - lem - mel tel - jes szí - ved, Ir - ga - lo - mért küzd - ve esd.
És a zaj - ló hul - lá - mok - ban Lel - ked csak rém - ké - pet lát.
Ú - ta - id zord sel - ha - gyot - tak, Sze - med már sok könny - től ég.
Ha nyá - jas ba - rá - ti szó - ra, Te már nem fi - gyel - he - tel.

Kar

Ak - kor jőjj a Gol - go - tá - ra Hit - tel nézz az Úr - ra fel,

Vár - jad Ő - tet s nem - so - ká - ra É - re - zed, hogy nem hagy el!

Vár - jad Ő - tet s nem - so - ká - ra É - re - zed, hogy nem hagy el!

236. Fel, gyűljetek karba!

Dicsérjétek az Urat! Énekeljetek az Úrnak új éneket; dicsérje őt a kegyesek gyülekezete. 149. Zsoltár 1.

Élénken. **Bordese L.**

Fel, gyül-je - tek kar-ba, é - ne · ke-sek fel

mf

Fel, gyűl-je - tek kar - ba, é-

p

p

! Fel, gyűl-je - tek kar-ba, é - ne - ke-sek fel

ne-ke - sek fel!

f

f

Fel, gyűl-je-tek

p

!

p

kar-ba, é - ne - ke-sek fel! Di-csér-jé - tek Is-tent egy új é - nek-kel! Ki

mf

é - ret-tünk meghalt, Őt hir - des-sé-tek! Ő min - ket oly drá-gán, drá-

gán meg-vál-tott. Ki é - ret-tünk meghalt, Őt hir-des - sé-tek ! Nagy ke-

gye ve - zes - sen, e - mel - jen, ü-dit-sen ! Beth'lem csil-la - gá - ról

zengjünk, óh zengjünk, mely fény-lik fe-lénk. U-runk se-gíts min-ket szol-

gál - ni né - ked. Óh bol-dog se-reg, foly - ton áld-jad Őt, Szün-te-

Lassabban.

Fine.

Lassan, édesen.

len, szün-te - len.

Fi - ú küld - ve az A-
Te hoz - zád ha - son - ló-

cresc. *p*

tyá - tól di - csõ szent ma - gas - ság - ból. Õ az i - gaz-
nin-csen, di - csõ-ség - nek nagy U - ra. Im le - jöt - tél

cresc.

ság, Út s É - let, Ki - rály, Pap és Pró - fé - ta. E - rõs
fé - - nyes - ség - bõl hoz-zánk e - zen mély- ség - be; Ve-zess

mf *p*

Hõs és ö - rök A - tya. Bé - ke Úr a kegy-tró - non Nagy Meg-
min-ket di - a - dal - ra, Vé-red ál - tal oh Ki-rály! Míg mint

Da capo al Fine.

cresc.

tar - tó, Ta - nács - a - dó, Paj-zsunk és nagy ju - tal - munk.
üd - vünk meg- szer - zõ - jét Dics- ben lát majd meg sze - münk!

237. Egy völgyben ím . . .

Igyekezzetek bemenni a szoros kapun; mert sokan, mondom néktek, igyekeznek bemenni és nem mehetnek.
Lukács ev. 13, 24.

Mérsékelten.

1. Egy völgyben ím egy fér-fi állt, E-lőt-te egy nagy ha-lom, És
2. Ott fent a he-gyen állt egy szép Kas-tély a-rany por-tá-val; A
3. Jőjj fel, itt le-led üd-vö-det; Itt ho-nol ö-rök bé-ke, Ne

só-haj-tá-sa fel-felszállt; Bár vol-na né-kem szár-nyam! Oh
ka-pus in-tett né-ki ép S meghí-vá nyá-jas szó-val. Oh
néz-zed a sok szir-te-ket, Itt fá-radt-ság-nak vé--ge. Oh

szólj, hogy mit je-lent-sen ez? Én eb-ből mit ért-sek? Fi-
szólj, hogy mit je-lent-sen ez? Én eb-ből mit ért-sek? Fi-
szólj, hogy mit je-lent-sen ez? Én eb-ből mit ért-sek? Fi-

gyel-je-tek s meg-ér-ti-tek, A menny fe-lé si-es-se-tek.
gyel-je-tek s meg-ér-ti-tek, Hogy mely aj-tón át-men-je-tek.
gyel-je-tek s meg-ér-ti-tek, Bé-ké-re mind oh jőj-je-tek.

238. Üres kézzel.

Áron is megvegyétek az alkalmatosságot, mert a napok gonoszok. Pál lev. Efézusbel. 5, 16.

Bensőleg. **Stebbings G. C.**

mf

1. Ü - res kéz - zel men-jek - é el s úgy áll - jak az Úr e - lőtt?
2. Jé - zu - som meg vál- tott engem, nem ret - te - gem a ha - lált;
3. Bár jön - né - nek új - ra visz-sza kár - ba - ve- szett é - ve - im,
4. Kér-lek hát oh ke- resz-tyé-nek, i - de - jén mű- köd - je - tek,

p

Egy lel - ket sem hoz- has - sak el s gyü-mölcs- te - len néz-zem Őt?
De ü - re - sen meg-je - len - ni: fáj - la - lom e lel - ki kárt.
Jé - zu - som-nak hőn szol- gál - ni tö - re - ked- ném hí - ven én.
S mi - e - lőtt a nap le- men - ne, sok lel - ket meg-ment- se - tek.

Kar. *f* *rit.*

Ü - res kéz - zel men- jek - é el s úgy áll - jak az Úr e - lőtt?

p *a tempo.*

Egy lel - ket sem hoz- has - sak el, gyü-mölcs- te - len néz- zem Őt.

(Több év előtt egy ifjú halálos ágyán feküdt. Halála előtt egy hónappal megtért a betegágyán. Midőn egy barátja szomorkodni látta s ennek oka felől kérdezősködött, így felelt az ifjú: „Nem, félelmem nincs, Jézus az én Megváltóm, de ah, üres kézzel kell elmennem!“)

239. Jertek el, boruljunk le . . .

Jőjjetek, hajoljunk meg, boruljunk le; essünk térdre az Úr előtt, a mi alkotónk előtt! 95. Zsoltár 6.

Moderato. **Mendelssohn F.**

Jer - tek el, bo - rul - junk le Is - te - nünk e - lőtt, I- i-mád

mád - juk ne - vét, juk szent ne - vét———, i - mád- juk az Ő ne - vét, oh

mád - juk ne - vét, i - mád - - juk az Ő ne - vét, oh

———, az Ő ne-vét!

i - mád-juk Őt! És hajt-suk meg tér- de - ink és hajtsuk meg tér - de-

i - mád-juk Őt!

ink az e - lőtt ki meg - te- rem- tett, az e - lőtt, az e-

ink az e - - - - - lőtt,

lőtt, az e - lőtt

lőtt, az e-lőtt, ki meg-te-rem-tett ma-gá-nak mín-ket. Mert

és mi

Ő mi Is-te-nünk és mi me-ze-jé-nek né-pe, mert

és mi

Ő mi Is-tenünk és mi me-ze-jé-nek né-pe és

és mi

ju-ha-i vagyunk. Jer tek el i-mád-juk, jer-tek i-

Jer-tek el i-mád-juk szent ne-

és

mád-juk és hajt-suk meg tér de-ink

vét és hajt-suk meg tér-de-ink

cresc.

hajt suk meg tér - deink és hajt-suk meg tér-de - ink,

cresc.

és hajt-suk meg tér - de - ink mert

cresc.

crescendo

Ő mi Is - tenünk, mert Ő mi Is - tenünk! Jer-tek el, bo - rul-junk le

crescendo

Is - te - nünk e - lőtt és hajt - suk meg tér - de - ink és hajt- suk

tér - de - ink

meg tér - de - ink az e - lőtt, ki meg - te - rem - tett, meg - te - rem-

bo - rul - - junk arc - ra az Úr e-

tett, az Úr e - lőtt és

bo - rul - junk arc-ra az Úr e - lőtt

meg - te - - rem - tett, bo - rul - - junk arc-

Tenor szóló.

pp

Jer - - - - - tek bo - rul - junk le az Úr e - lőtt!

lőtt,

p pp

hajt - suk tér - de - ink, az Úr e - lőtt!

pp

ra az Úr e - lőtt!

240. Ő rá bízom magamat . . .

Én Ő benne bízom. Pál Zsidókhoz írt levele 2. rész, 13. vers.

Lendülettel. Sankey D.

1. Ő rá bí - zom ma - ga - mat S úgy a vi - har tom - bol - hat: Hi - tem bár ki -
2. Mennynek fényes szépsé - ge Lö - vel az én szí - vem - be, Ő ve - zet, így
3. Biz - ton el - jutsz a mennybe, Ha bi - zal - mad van ben - ne; A - karsz üd - vöt
4. Jé - zus ad - hat nyu - galmat, Szüntet min - den fáj - dal - mat; Ezt tud - va szí -

csiny gyenge, Jé - zus él a szívemben.
jó ú - tam, Jé - zus ban van bizalmam.
ö - römet? Add át né - ki szí - ve - det.
vem ö - rül! Ben - ne bí - zom e - gyedül.

Kar.

Benne bízom e földön S vé le leszek

rit.

ö - rök - kön; Ha itt gond, bú vesz kö - rül, Ná - la lel - kem fel - ü - dül.

241. Pásztor keresi a juhát.

. . . nem megyen-e annak megkeresésére, amely elveszett? Lukács 15, 4.

Élénken. **Ogden A. W.**

1. Pász-tor ke-re-si a ju-hát, Át-jár sza-va bér-cet, pusz-tát.
2. Pász-tor im kér: se-gít-se-tek, Ke-res-ni az el-vesz-te-ket.
3. Hall-já-tok-é mint bé-get-nek, Ösz-sze zú-zód-va he-ver-nek?

El-té-vedt egy juh a nyáj-tói, El a hű é-gi A-tyá-tól.
Hoz-zá-tok visz-sza a nyájhoz, A-tyánknak hű kar-ja-i-hoz.
A Pász-tor kér, ezt mond-ja Ő: Ke-res-sé-tek, míg nem ké-ső!

Kar.

Ke-res-sük mi is Őt, Hoz-zuk ha-za a té-vely-gőt.

Még so-kan bo-lyongnak, Jó pász-tor-ról mit-sem tud-nak.

242. Vigyázz!

Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek erősek! I. Korinthus 16, 13.

Nyugodtan.

1. Vi-gyázz és gyak-ran me-rülj hő i-má-ba, Ko-ra reg-
2. Vi-gyázz a nap-nak min-den ó-rá-i-ban, Ha há-bo-
3. Vi-gyázz ak-kor, mi-dőn be-áll az es-te És ör-vendj
4. Vi-gyázz minde-nütt és min-den i-dő-ben, A vi-lág

gel, mi-dőn a nap fel-kél. Jé-zus le-gyen min-dig a lel-ked
rú-ság tá-mad el-le-ned. Ü-gyed vidd Is-ten e-lé hő i-
an-nak, hogy Jé-zus ti-ed. Mert biz-ton-ság-ban nyug-szik lel-ke,
tőrt vet sok-fé-le-kép-pen. A bűn min-dig he-lyet ke-res a

Kar.

vá-gya sak-kor szi-ved-ben bé-ke él.
má-ban, csak Ő se-gít-het te-né-ked.
tes-te, ki Ő rá biz-za min-de-nét.
szív-ben! Kö-vesd hát Jé-zust min-den-ben.

Min-den-kor légy é-ber s vigyázz! I-mád-kozz és vigyázz!
Min-den-kor légy é-ber s vigyázz, I-mád-kozz és vigyázz!

243. Itt az este . . .

Mert az ő angyalainak parancsolt felőled, hogy őrizzenek téged. 91. Zsolt. 11.

Tenor és alt duett. **Munger M. J.**

1. Itt az es - te, tes - tünk fá - radt, A nyu-
2. Gyer - me - kid - nek, kik jó - sá - god I - gaz

Harmónium.

ga - lom vár re - ánk.
hit - ből is - me - rik.

Kar.

p

Mi - e - lőtt az á - lom
Nem kell fél - ni a ve-

Basszus szóló.

S bár sok
Ked - ve-

jön - ne, áldj meg min - ket oh A tyánk!
szélytől, vé - dik ő - ket sze - me - id!

Harmónium.

volt e nap - nak vét - ke, tér - - jen bé - - ke
sek - ké te - szi ő - ket Jé - - zus Krisz - tus

szi - vünk - be.
ér - de - me.

Szoprán és alt duett.

dolce

Hogy - ha tud - juk, hogy - ha ér - zük, nagy ke-
Tá - bort jár kö - rül - tök őr - ző an-gya-

Kar.

gyel - med van ve - lünk, Nagy ke - gyel - med van ve - lünk!
lid - nak se - re - ge. An - gya - lid - nak se - re - ge!

244. Jőjj, mert nála jó!

Jőjjetek én hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterheltettetek és én megnyugosztlak titeket.
Máté evangyéliuma 11, 28.

Bensőleg. **Hug Ed.**

1. Mily jó és szép ná - lad ne - kem, Oh ked - ves Jé - zu-
2. Óh tud - nák ezt az em - be - rek Szí - ved mily nagy s ne-
3. Oh jőj - je - tek mind - nyá - jan hát E bol - do - gí - tó-
4. Itt van a leg - jobb hű - ba - rát Egy cso - dá - la - tos

som, Tu - dom, hogy drá - ga vér - red - ben Üd - vö-met ta - lá-
mes, A bűn - től me - ne - kül - né - nek Mond-ván: „U - ram ve-
hoz, Ő bé - két, e - rőt, s nyugtot ád Ha a bűn bút o-
Úr, Ki ve - lünk oszt - ja or - szá - gát A - ho - vá Ő az

lom Meg - tart s meg - tisz - tít en - ge - met A bűn-nek
zess!“ Min - den gond és bűn - ter - hü - ket A bá - rány-
koz. Van még szá - mod - ra is egy hely, Te fá - radt
út. Ott jó dol - gunk lesz ö - rök - re, Ez nem-csak

szeny-nyé - től Sígy foly - ton zen - ge - dez - he - tek E
ra vet - - nők És el - fo - gad - nók üd - vü - ket A-
ván - dor - társ Oh jőjj és higyj és fog - lald el Mert
kép - ze - let, Ott meg-tud - juk, hogy szent vé - re Mily

nagy sze - re - tet - ről, E nagy sze - re - tet - ről.
ma kín - ke - reszt - ről, A - ma kín - ke - reszt - ről.
itt lelsz meg - nyug - vást, Mert itt lelsz meg - nyug - vást.
cso - dá - kat mí - velt, Mily cso - dá - kat mí - velt.

245. Nézd csak Dánielt . . .

Dániel pedig beméne az ő házába és az ő felső termének ablakai nyitva valának Jeruzsálem felé és háromszor napjában térdeire esék, könyörge és dicséretet tön az ő Istene előtt. Dániel 6, 10.

Nyomatékosan.

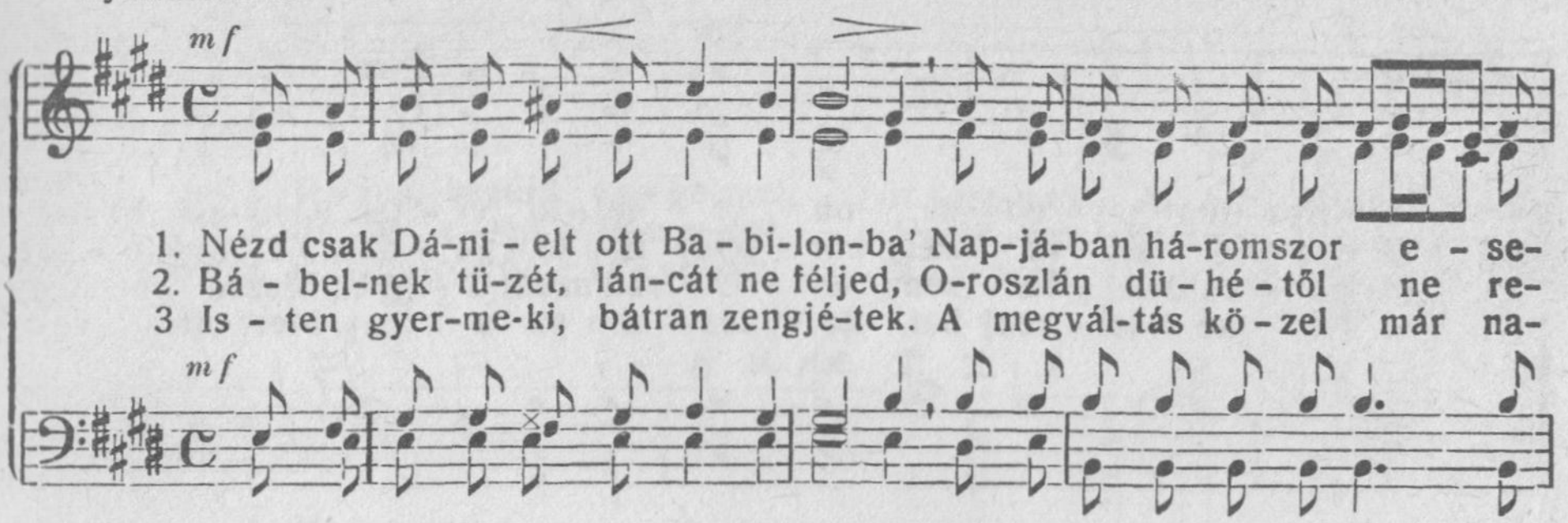

246. Krisztus harcosa . . .

Te azért a munkának terhét hordozzad, mint a Jézus Krisztus jó vitéze. II. Timótheus 2, 3.

Élénken. **Phillips F.**

1. Krisz - tus har - co - sa, oh te lel - ki vi - téz, Győ -zöl, ha i-
2. Bár - mi - nő ve - szély kör - nyez is té - ge - det, Ne bujj e - lő-
3. Ka - rold lel - ke - sen fel Ú - rad szent ü - gyét, Hisz e - lől megy
4. Ne ké - tel - kedj hát, ve - zes - sen ez a fény, Mert ott a ve-

má - ra szi - ved mindig kész, El-hull az el - len-ség, itt mit sem nyer - het,
le, ez len - ne ve-szé-lyed· Sö-tét ha - tal-makkal kell bár küz-de - ned,
Ő, csak kö-vesd, bá-tor légy! Kö-ves-sed, bár-merre kell-jen küz-de - ned,
zér, hol van i - gaz re-mény. Sze-re-ti ö - vé - it, megmen - ti ő - ket,

Kar.

Hisz Krisztus Ve - zér s mindig csak Ő győz - het.
Csak bá-tor le - gyél, az Úr ad győ - zel - met!
Csak hű - sé-ges légy az Úr ad győ - zel - met!
Ki - tarts, mint egy hős, az Úr ad győ - zel - met!

Küzdj, mint egy hős!

Küzdj, mint egy hős! Küzdj, mint egy hős. S így vé - gig győz-ni fogsz!

247. Jézus, vezess engemet!

Mert kősziklám és védóváram vagy te ; vezess hát engem a te nevedért és vezérelj engemet. 31. Zsoltár 4.

Mérsékelten. **Davis F. M.**

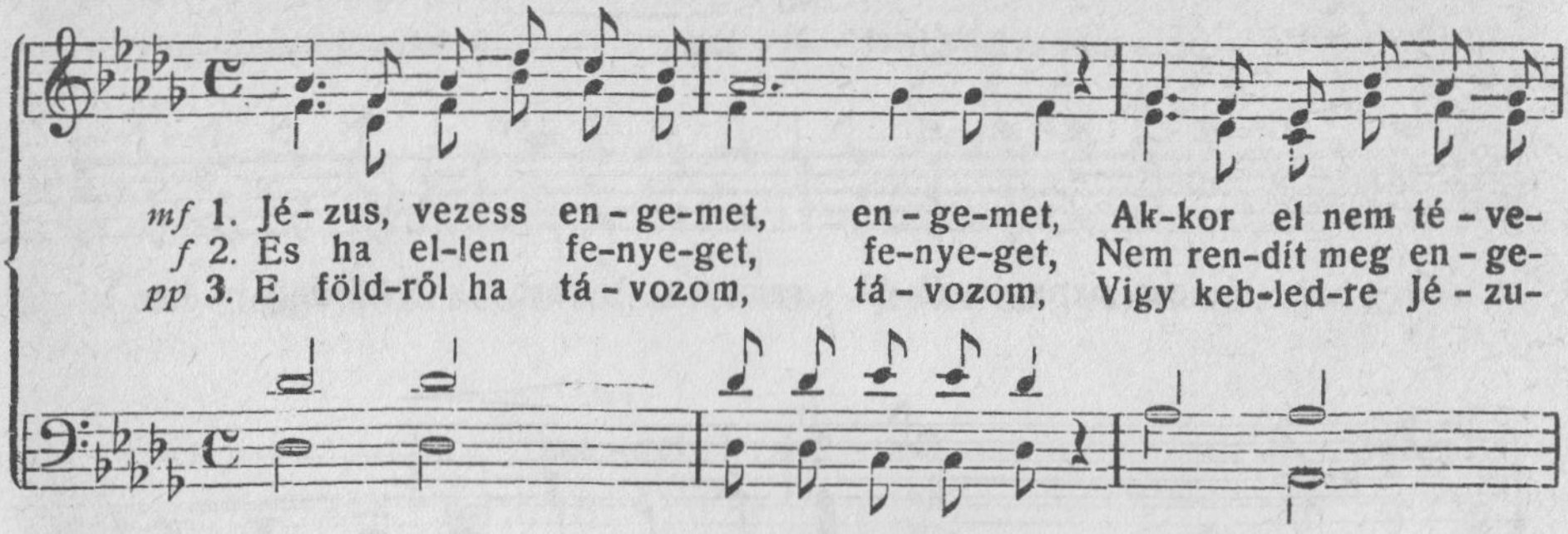

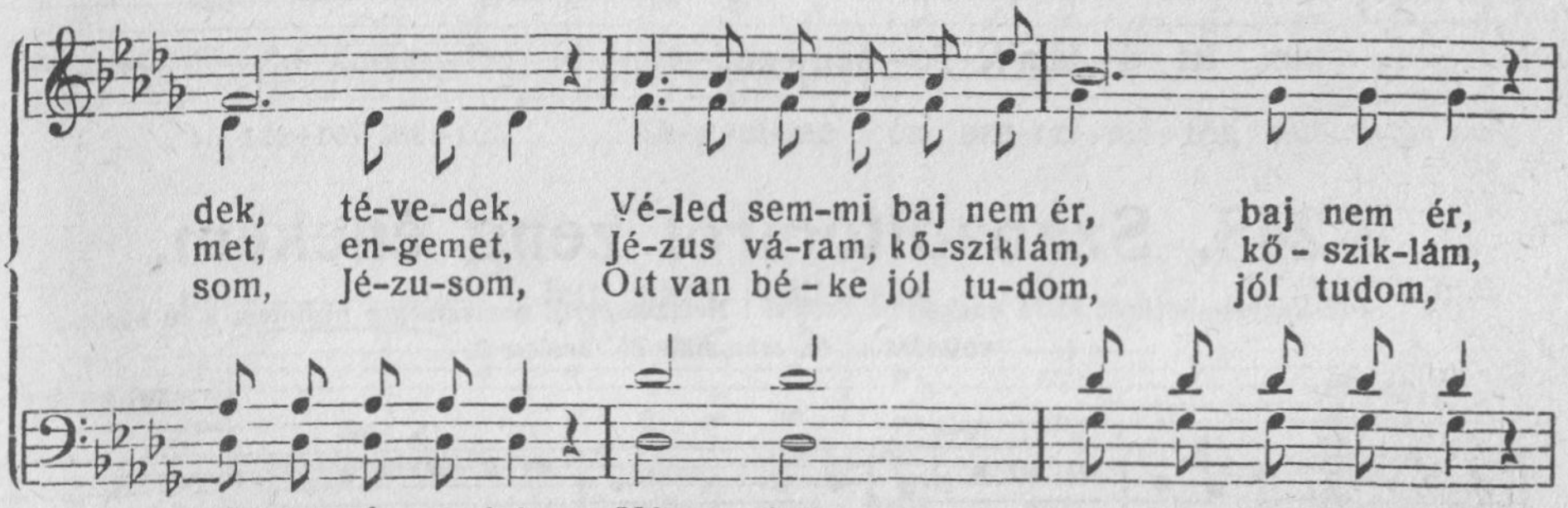

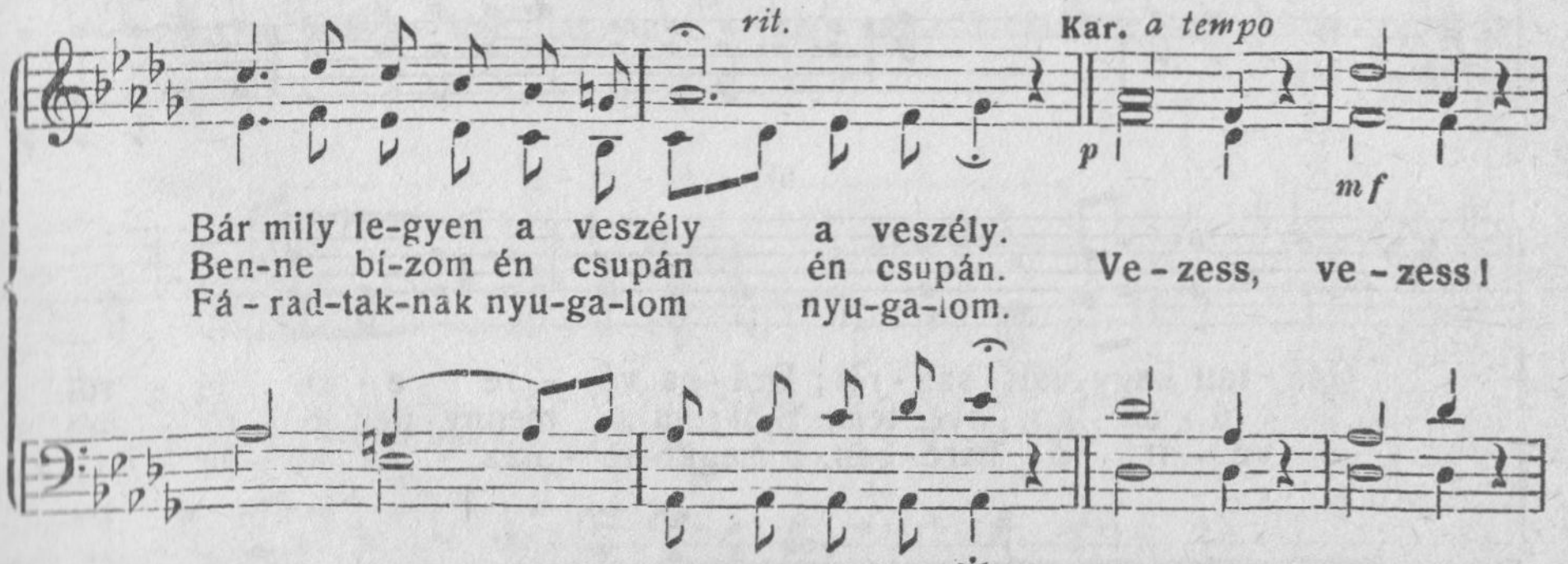

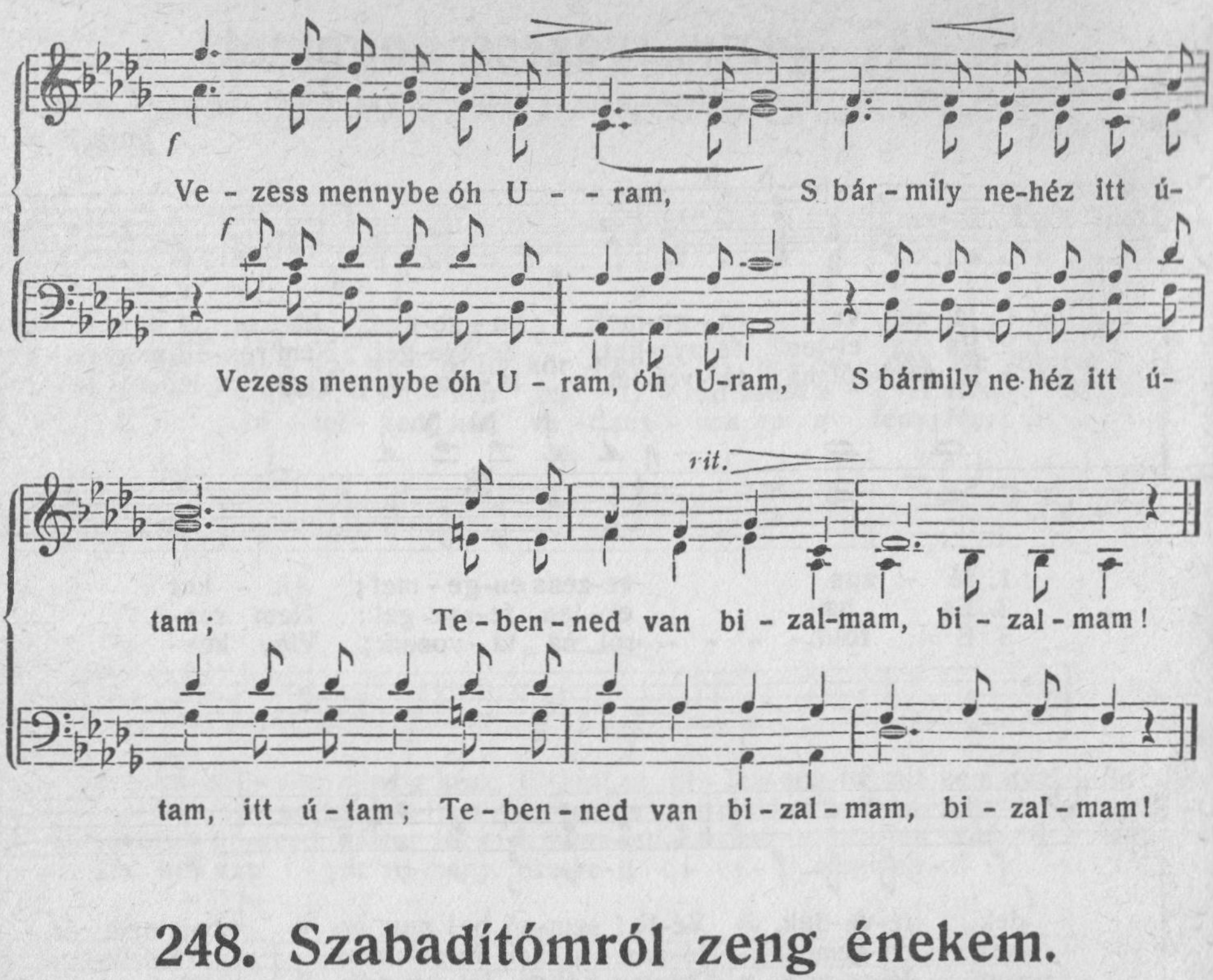

248. Szabadítómról zeng énekem.

Az Úrnak kegyelmességét hadd énekeljem örökké! Nemzetségről nemzetségre hirdetem a te hűséges voltodat az én számmal. 89. Zsoltár 2.

Élénken. **Granahan J.**

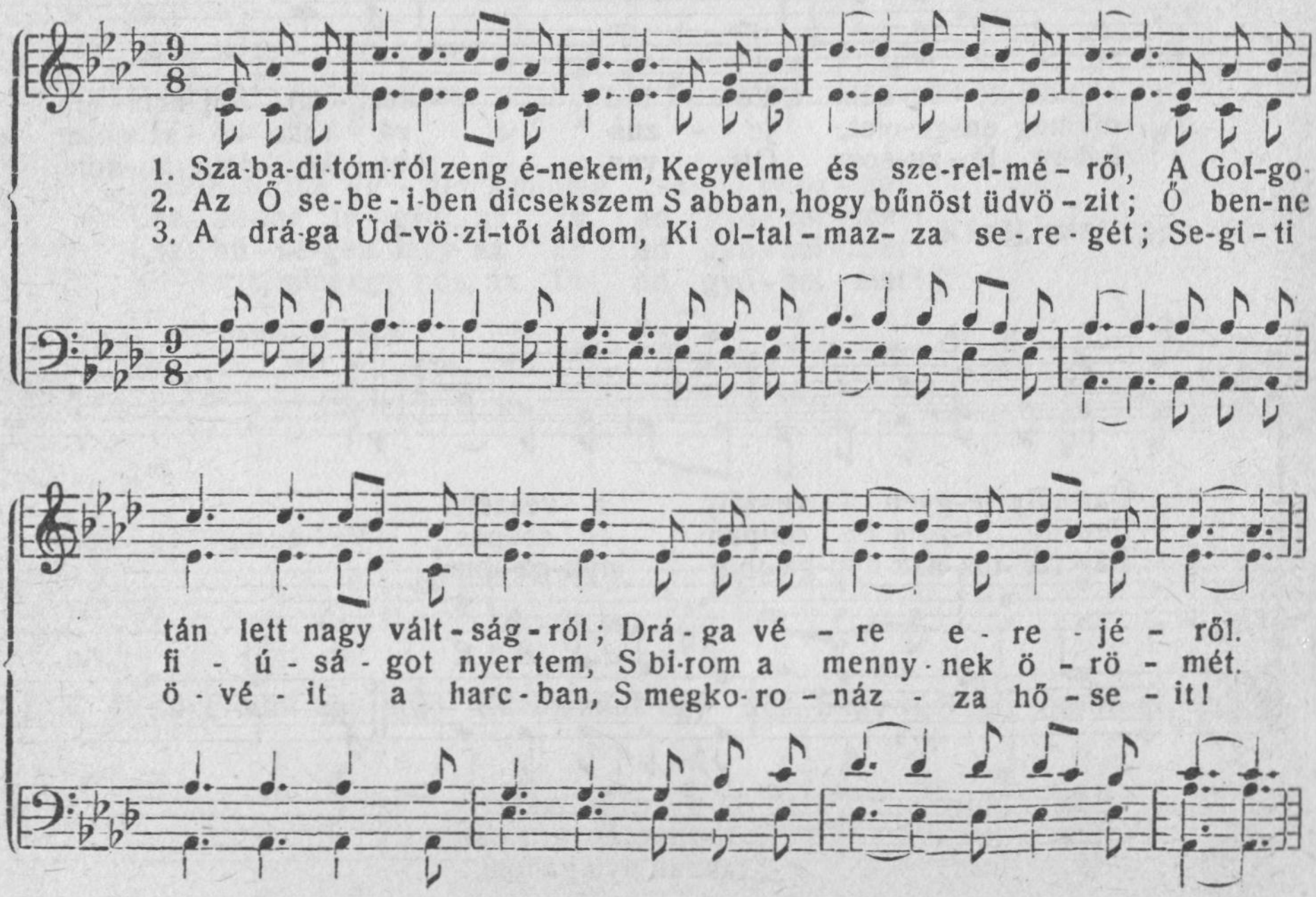

Kar.

Zeng- je - tek hát Jé - zu- som - ról, Ke-gyel-me

Zeng- je-tek hát Jé-zusom-ról, zeng - je-tek hát Jé-zu-somról, Ke-gyel-me

és sze - rel - mé - ről; A Gol - go-

és sze-rel- mé-ről, sze - rel - mé - ről; A Gol-go-
és sze - rel - mé - ről! sze-rel-mé-ről, A Gol - go-

és sze-rel-mé-ről, Ke-gyel-me és sze-rel- mé-ről, A Gol - go-

tán lett nagy vált - ság - ról, Vé - ré- nek

tán lett nagy vált - ság - ról, Vé- ré- nek
tán, a Gol-go-tán lett nagy vált - ság-ról, vált-ság ról. Vé- ré- nek

tán, a Gol-go- tán lett nagy vált - ság-ról, vált-ság-ról, Vé - ré- nek

nagy e - re - jé - ről.

nagy e - re - jé - ről, e - re - jé - ről.
nagy, vé-ré-nek nagy e - re - jé - ről, e - re - jé - ről

nagy, vé - ré-nek nagy e - re - jé - ről.

249. Oh, de sok itt a szenvedés!

És hívj segítségül engem a nyomorúság idején, én megszabadítlak téged és te dicsőítesz engem. 50. Zsolt. 15.

Mérsékelten. **Kirkpatrick J.**

1. Oh de sok itt a szen-ve-dés Bu-ján te-rem a könny-ve-tés.
   Bűn za-var-ja nyu-go dalmam E za-rán-dok föl-di ú-ton.
2. Fel-hők jön-nek s vi-har tom-bol Fer-ge-teg és szélvész rom-bol.
   Ah de A-tyám, ben-ned s ná lad A vad or-kán mit sem árt-hat.
3. Ben-ned van a bé-kes-sé-gem Bol-do-gí-tó szent i-géd-ben.
   S te ö-rö-möm o-ko-zó-ja Bű-nös lel-kem Megvál-tó-ja.

Oh de sok itt a szen-ve-dés. Buján terem a könnyvetés.

I-me U-ram hí-vő szemmel Né-zem a ke-resz-te-det,
U-ram légy az én kő-szirtem, Men-vá-ram és pász-to-rom,
U-ram e-zen ö-röm-hír-rel Má-sok-hoz is el-me-gyek

I-me U-ram hí-vő szem-mel Nézem a ke-resz-te-det,

Lel-kem-ben így fel-ü-dül-ve Hi-tem hoz-zád el-ve-zet.
Csil-lag, mely át-ve-zet en-gem E-zen föl-di ú-ta-mon.
S ve-lük e-gye-sül-ten zengünk Né-ked há-la é-ne-ket!

Lelkemben így fel-ü-dül-ve Hitem hozzád el-ve-zet

Lel-kem-ben így fel-ü-dül-ve, Hi-tem hoz-zád, hi-tem
Csil-lag, mely át-ve-zet en-gem E-zen föl-di, e-zen
S ve-lük e-gye-sül-ten zengünk Ne-ked há-la, ne-ked

Lelkemben így fel-ü-dül-ve Hi-tem hoz zád,

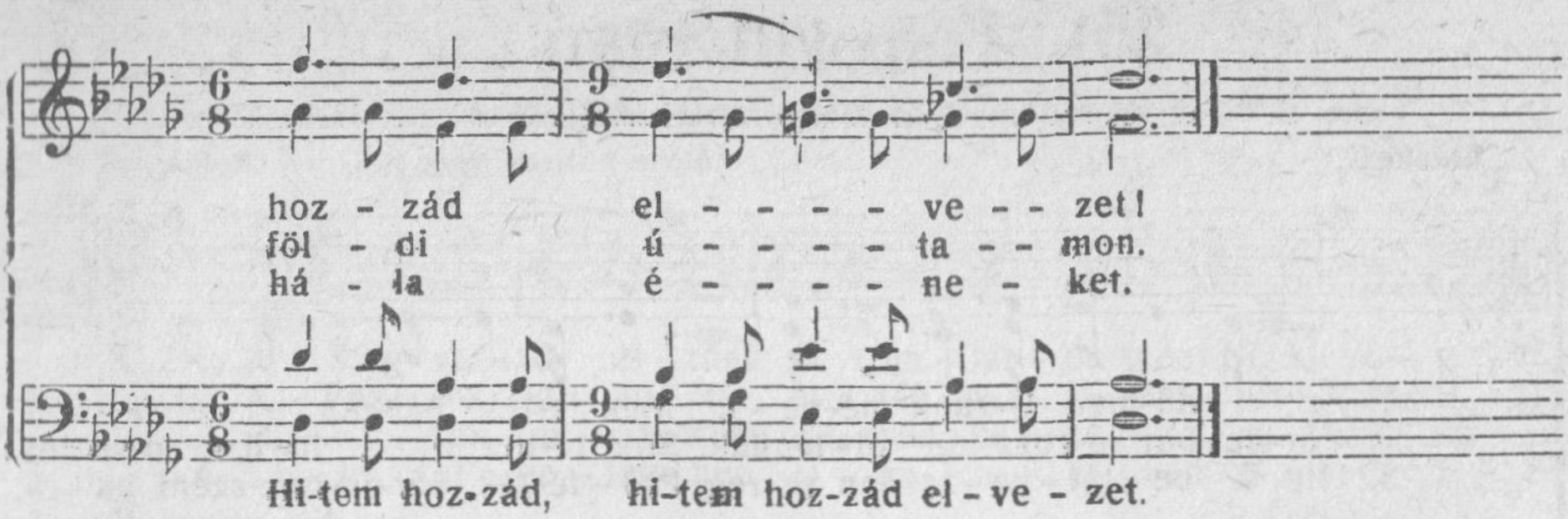

250. Fel keresztyének, zengjetek!

Énekeljetek Istennek, zengedezzetek az ő nevének . . . 68. Zsoltár 5.

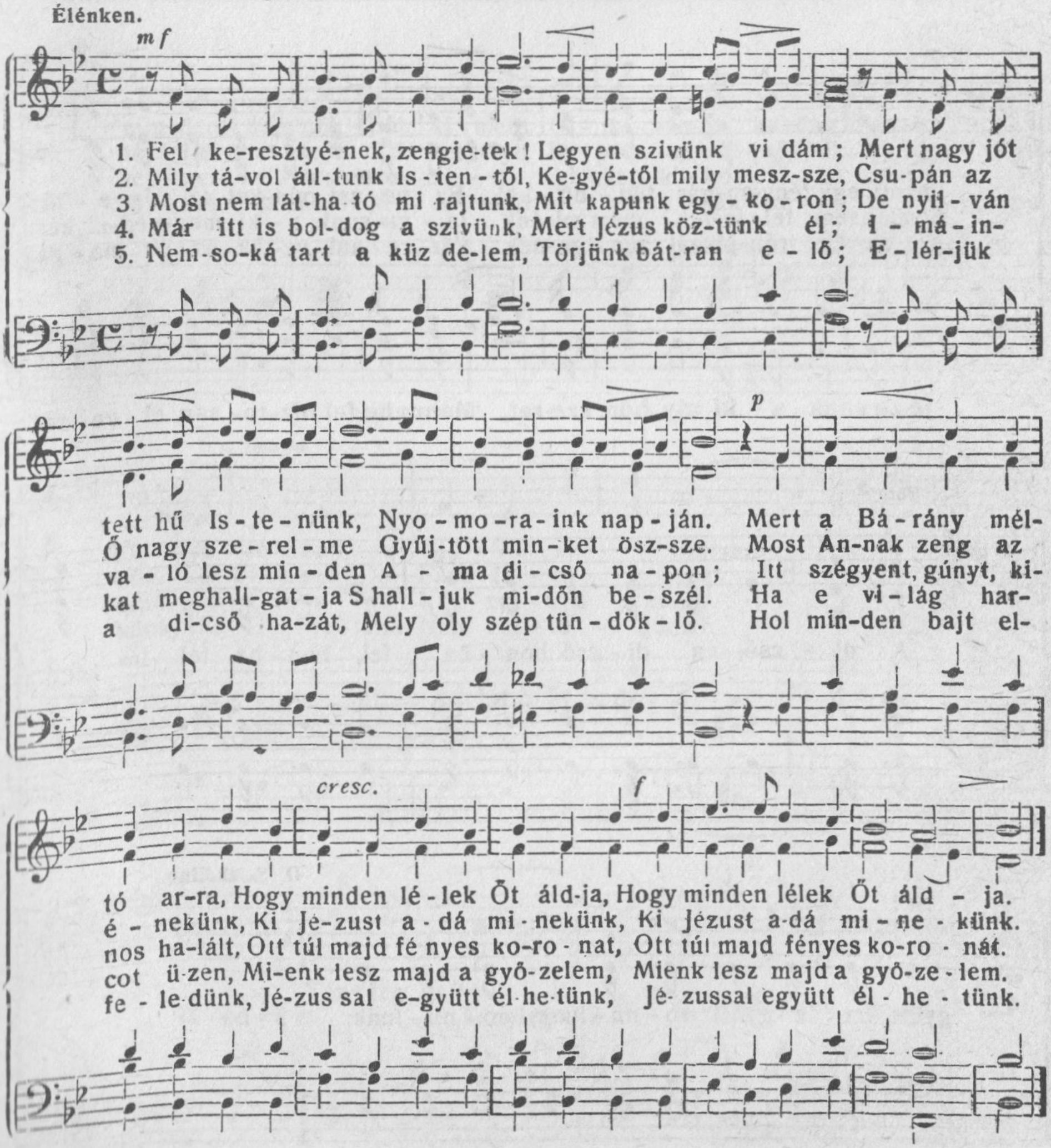

251. Fel, vidáman . . .

Mert az Úr megváltottai megtérnek és nagy énekléssel Sionba mennek. Ésaiás 35, 10.

Élénken.

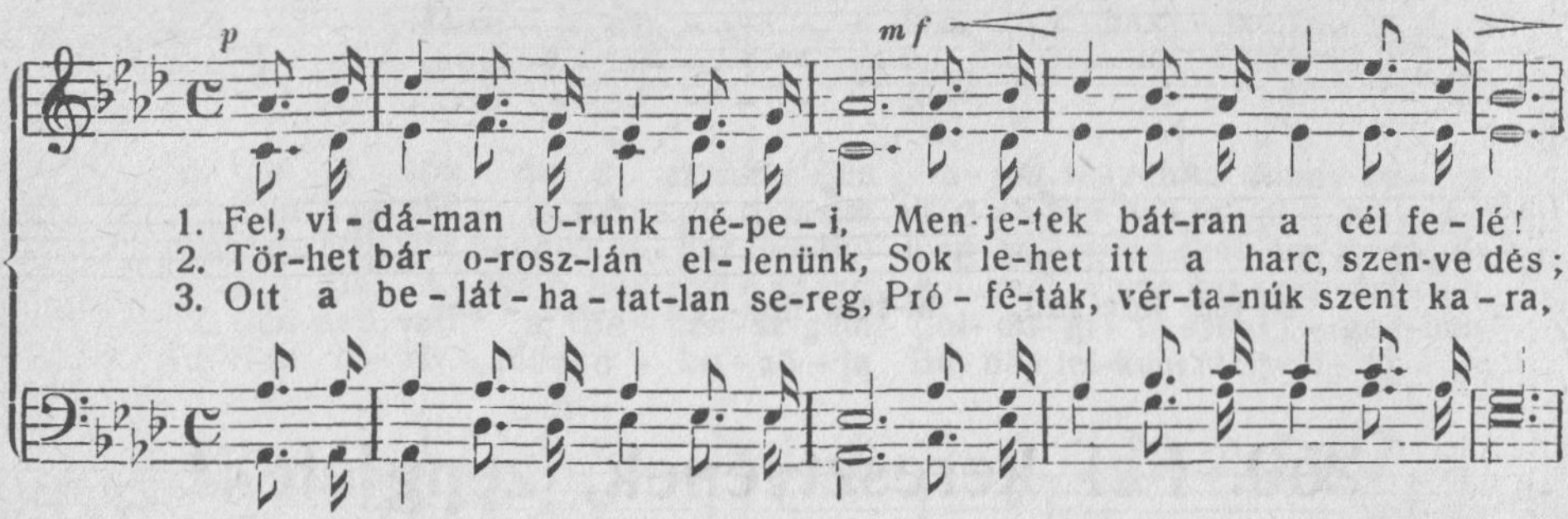

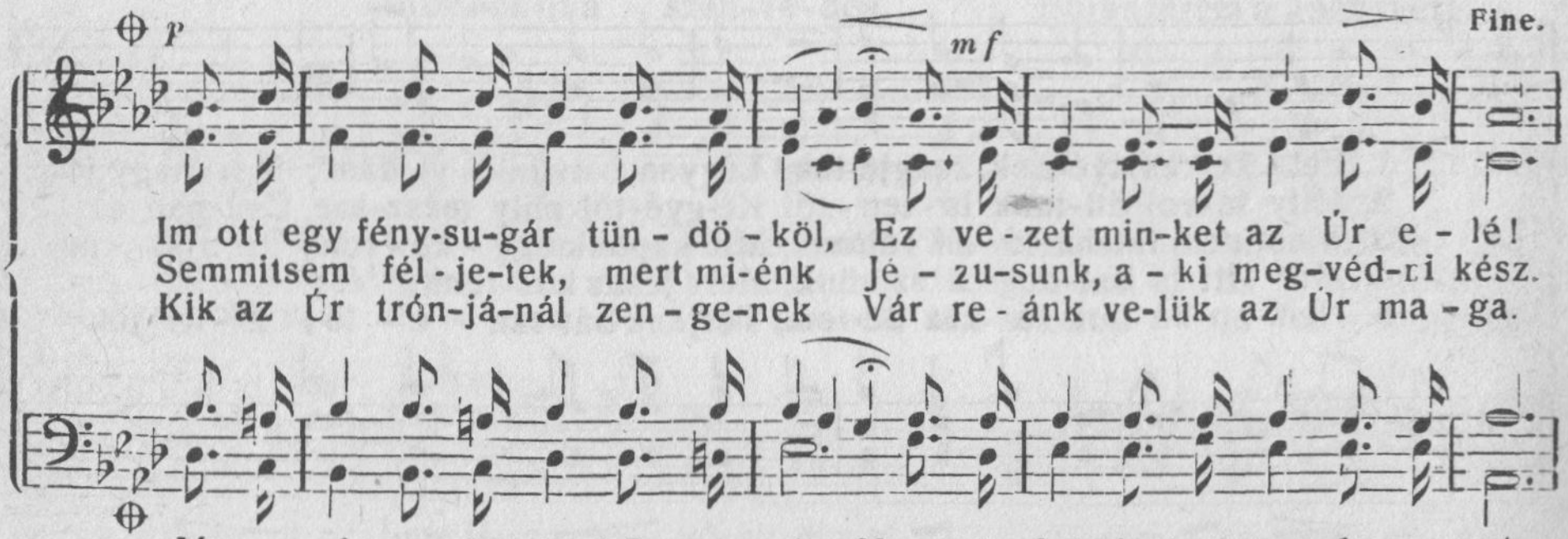

Kar.

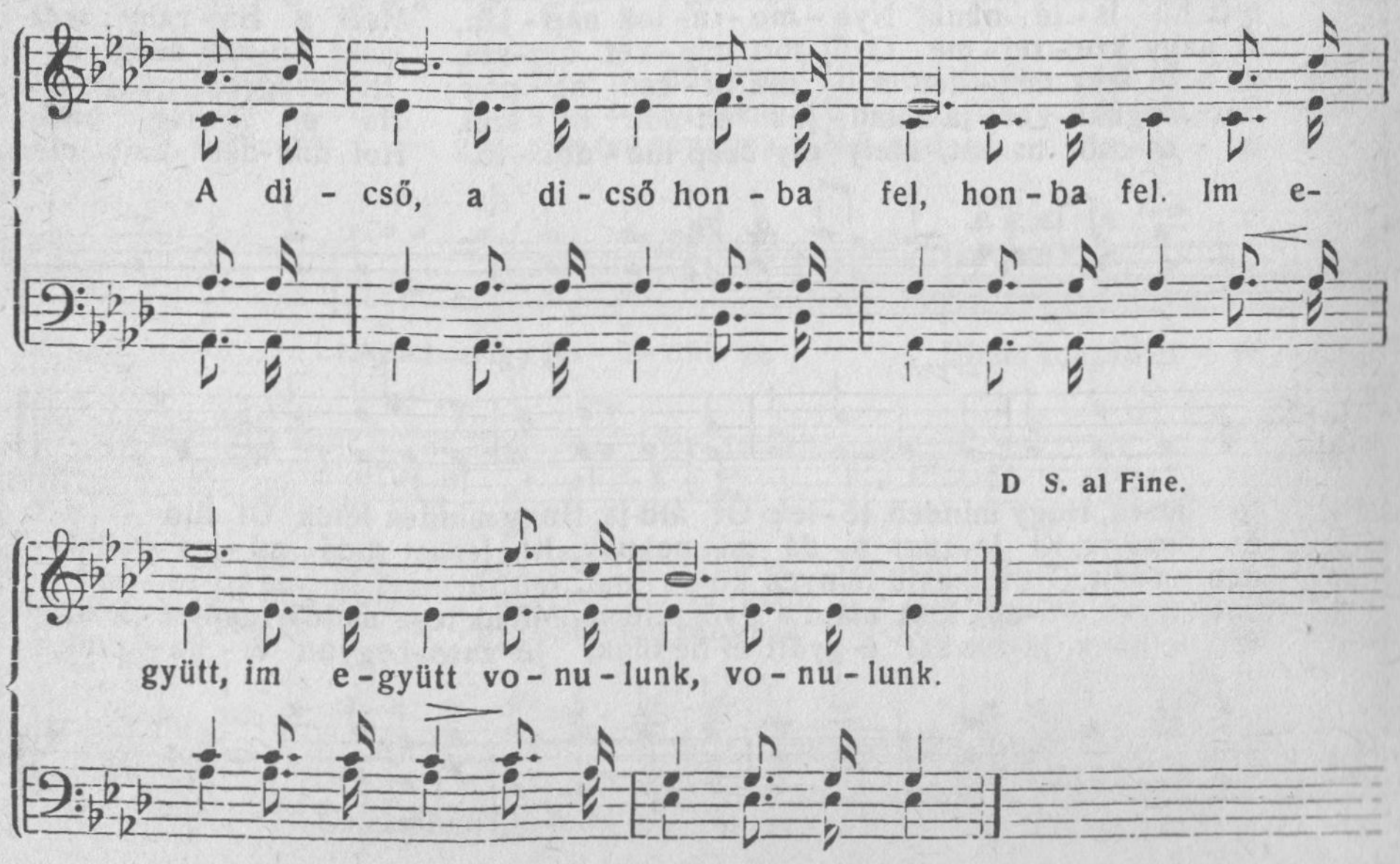

252. Tied Ő?

Ki adta önmagát váltságul minden emberekért. I. Tim. 2, 6.

Mérsékelten. **Alt vagy bariton szóló.**

1. A Meg-vál-tó ér-tünk a ha-lál-ba ment; Üd-vö-zí-tőnk
2. A Pász-tor od' ad-ta él-tét nyá-já-ért, El-há-rí-tá
3. Hit-ha-jónk kor-má-nyát böl-csen ke-ze-li, Is-me-rik a
4. Dú-ló fer-ge-teg-ben Ő az, a-ki véd S a nagy i-té-

rit.

min-den bű-nök-ből ki-ment Őt kí-ván-ja lelkünk, Sza-ba-dí-tónk
tő-lük a ször-nyű veszélyt. Ily pász-tor kell nékünk. i-lyen i-gaz,
ten-gert é-les sze-me-i. A szép ki-kö-tő-be biz-ton el-ju-
let-kor, ha majd jő a vég, Ő az i-gaz vé-dő, Ő kell mi-ne-

a tempo

Kar

Ő; Va-ló-ban az Üd-vö-zí--tő!
hű; Lel-künk-nek jó Pász-to-ra Ő!
tunk, Mert Ő a mi Kor-má-nyo-sunk.
künk; Ha Ő ve-lünk, Nem ret-te-günk!

Ti-ed-

é?_____ Tény-leg Ő?_____
Ti-ed-é? Tényleg Ő? A-ki úgy sze-ret, ti-ed Ő?

253. Te üdvös égi hajlék!

Az én Atyámnak házában sok lakóhely van. János ev. 14. 2.

Dolce. **Warren E.**

1. Te üd-vös é - gi haj-lék, Ró-lad zeng é-ne-kem. Ez a vi-lág nem is-mer, De is-mert vagy ne-kem. Oh drá-ga é - gi ott-hon, Te
2. E-zen di-csõ ha-zá - ba Az jut-hat fel csu-pán, Ki Jé-zus sok se- bé-be Me-rül be i - ga-zán. Ki-folyt vé-ré-vel hit-ben, Le-
3. Oh há-la Jé-zu-sunk-nak, Ki ér-tünk föld-re szállt S megtörve, ront-va pok-lot, Le-győz-te a ha-lált. S a ked ves é - gi ott-hont El-

szép, di-csõ, ö - rök, Gaz-dag é-let - e-rő-ben, A kép-ze-let fö-lött.
mos-sa bű-ne-it Súj-já szü let-ve hí-ven Kö-ve - ti Mes-te-rét.
ké - szí-té ne-künk, Hol bé-ke-, üdv-ö-römben Ö-rök-ké él - he-tünk.

Kar.

p *pp*

Hol Jé - zus Te la - kol. Ott min-den jó ho - nol.

254. Vonj Uram.

Senki sem jöhet én hozzám, hanemha az Atya vonja azt, János ev. 6, 44

Élénken.

Doana W. H.

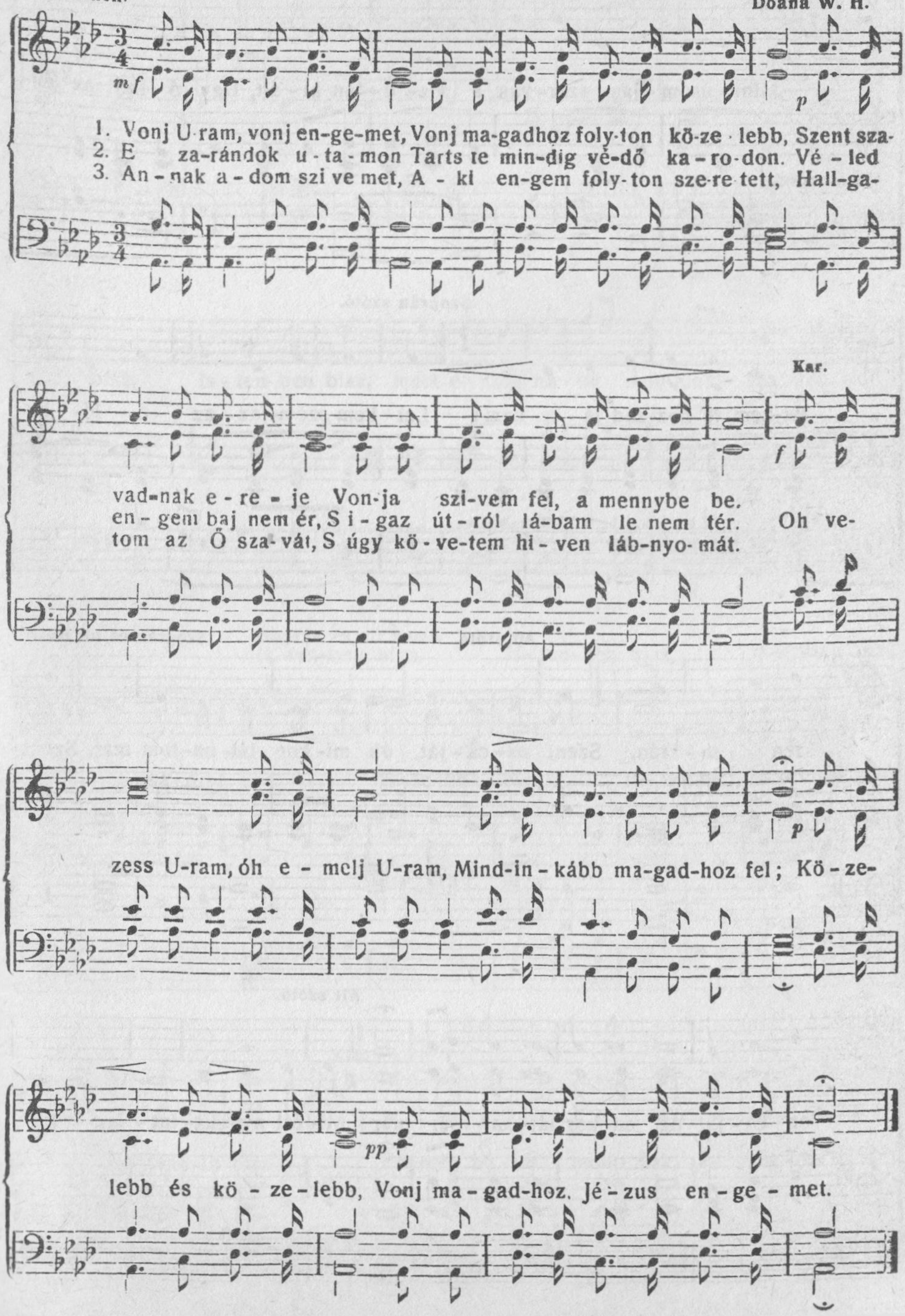

255. Mint szomjas szarvas...

Mint a szarvas kivánkozik a folyóvizekre, úgy kivánkozik az én lelkem hozzád, óh Isten! 42. Zsoltár 1.

Szoprán szóló. **Alt szóló. Bradbury V. B.**

p *mf*

Mint szom-jas szar-vas a víz u-tán ki-ált, Úgy ó-hajt az én

Harmónium.

Szoprán szóló.

lel-kem te hoz-zád Is-te-nem! Lel-kem szom-jaz az é-lő Is-

Alt szóló. **Szoprán és alt duett.**

ten u-tán, Szent or-cá-ját, óh mi-kor lát-ha-tom már. Szent

mf

Alt szóló.

p

or-cá-ját óh mi-kor lát-ha-tom már! Mi-ért nyugha-tat-lan-ko-

rit. **Szoprán szóló.**

dol és mi-ért vagy oly bá-na-tos én lel - kem? Is-ten-ben

bízz, Is-ten-ben bízz, mert én még há-lát mon-dok sza - ba - dí-

Szoprán és alt duett.

Is-ten-ben bízz, Is-ten-ben bízz, Is-tenben bízz,

tá - sá - ért! Is-tenben bízz, Is-ten-ben, Is-tenben bízz,

Kar.

Is-ten-ben bízz! Én még há-lát mon-dok, én még há-lát

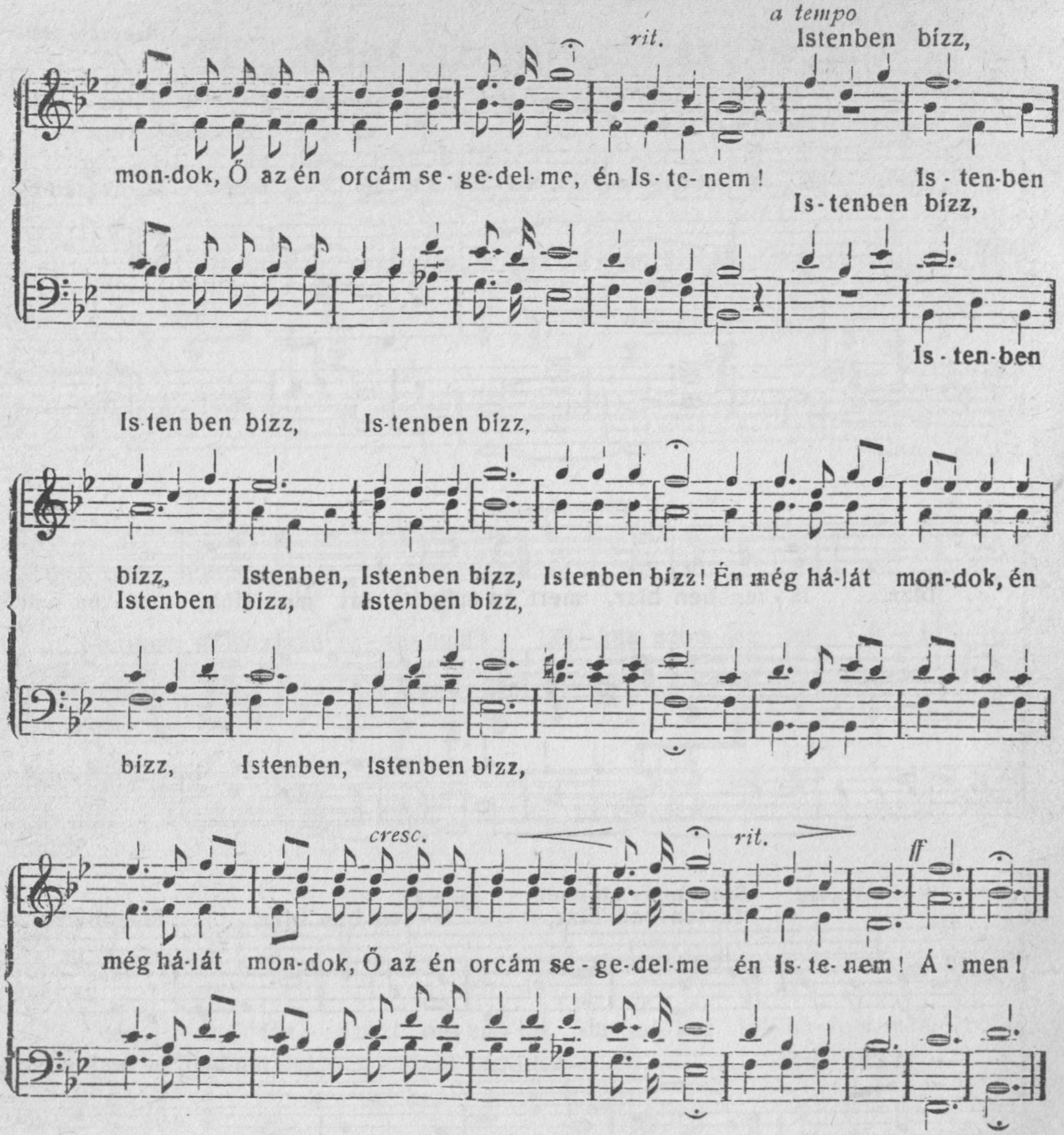

256. Csak elő!

Harcold meg a hitnek szép harcát, nyerd el az örök életet, a melyre hivattattál. I. Timóth. 6. 12.

Tűzzel. **Gebhardt E.**

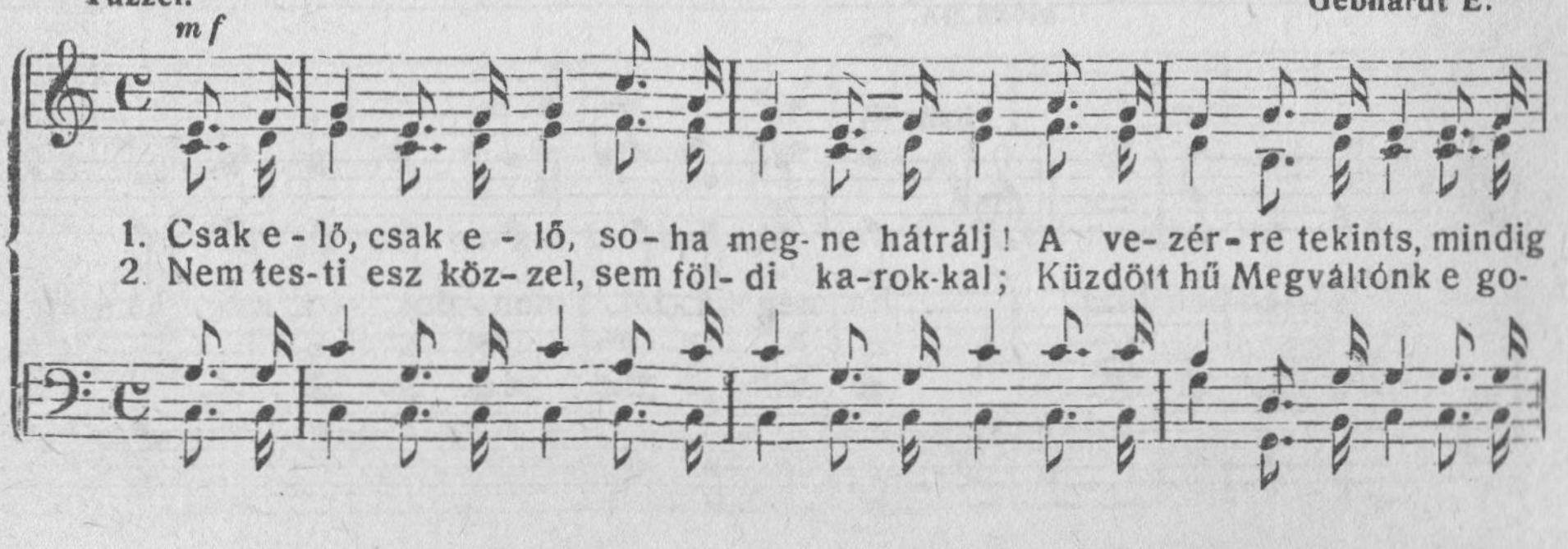

mel- let - te állj. Ez le-gyen jel-sza-vad itt a nagy harc - me- zőn; Győz-ni
nosz vi- lág-gal; Is- ten szel- le- mé-vel, a tisz - ta i - gé - vel, I - má-

fogsz biz- ton, ha Krisz- tust sze - re - ted hőn. Har- colj bűn s vi - lág
val és a sze - re - tet fegy- ve - ré - vel. I - gaz - ság, szent é-

gal, min - dig bá - tor - ság- gal! Az Úr vár té - ged a menny nyu-
let, töltse meg a szi- vet; Mert mi Jé - zus- nak szen- tel - tük

p cresc. *mf* *f*

go - dal-má-val! Itt bár sú - lyos kereszt, de túl'- nan ko- ro- na, Me - lyet
é - le- tün-ket, Legyünk bát - rak tehát, foly - tas - suk a csa - tát, Uj - jong-

majd ád né-ked ád az Is - ten Fi - a.
va len-get-jük majd egy-kor a pál mát.

257. Testvérek, fel munkára!

Ezután ne szolgáljunk a bűnnek. Pál levele a Rómabeliekhez 5. rész, 6. vers.

Indulószerüen.

mf

1. Test-vé - rek fel, fel mun-ká - ra, Lát - va a bűnt, a nyo - mort!
2. Vessünk hit - tel, sze - re - tet - ből Jó ma - got, tisz - ta i - gét!
3. Az i - szá-kos-ság mit mű - vel Min-de-nüit or - szá-gunk - ban.
4. Könynyel-mű-ség ot - tan nin-csen, Hol ko-moly a mun - ka - vágy.

Mert csáb-ja - i - val a sá - tán Fog - va tart - ja ezt a kort.
S szemünk su - gár - zik ö - röm - től, Mi - dőn gyűjt jük a ké - vét.
A vész-fel - hő im - már kö - zel; Fel gyor - san, állj mun-ká - ba.
Szemünk menny-fe - lé te - kint-sen, Ar - ra, ki új e - rőt ád.

Kar.

p *f* *mf*

Test vé - rek, ne néz-zük tét - len, Hir-des-sük hát Jé - zus ta - nát,

p *mf* *rit*

És az, ki hű volt e lét - ben, Az túl - nan nyer ko - ro - nát.

258. A békehirnök lába...

Mily szépek a hegyeken az örömmondónak lábai, aki békességet hirdet. Ésaiás 52, 7.

Mérsékelten. **Eisele W. H.**

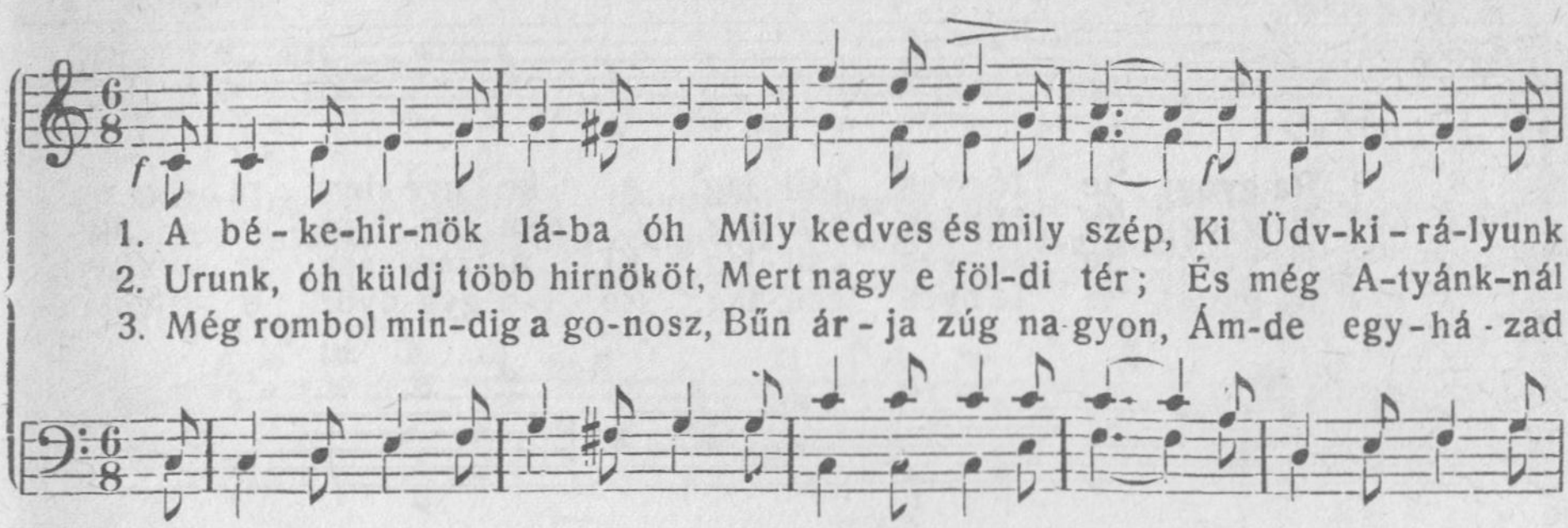

Kar.

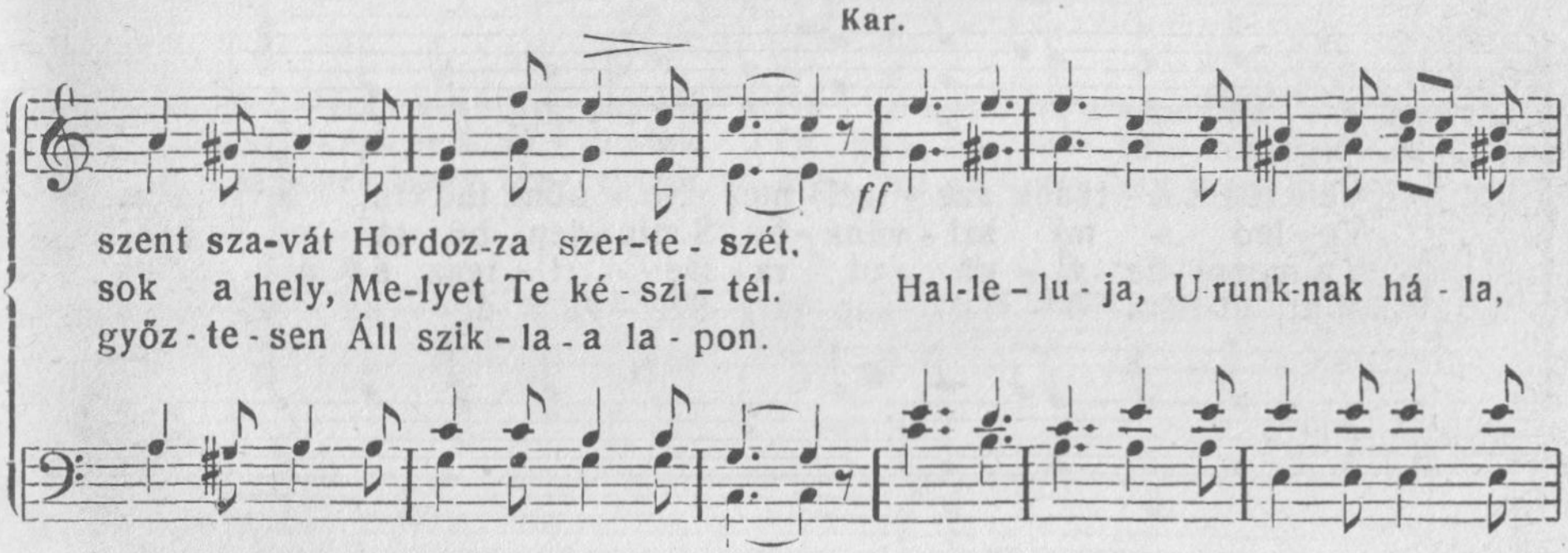

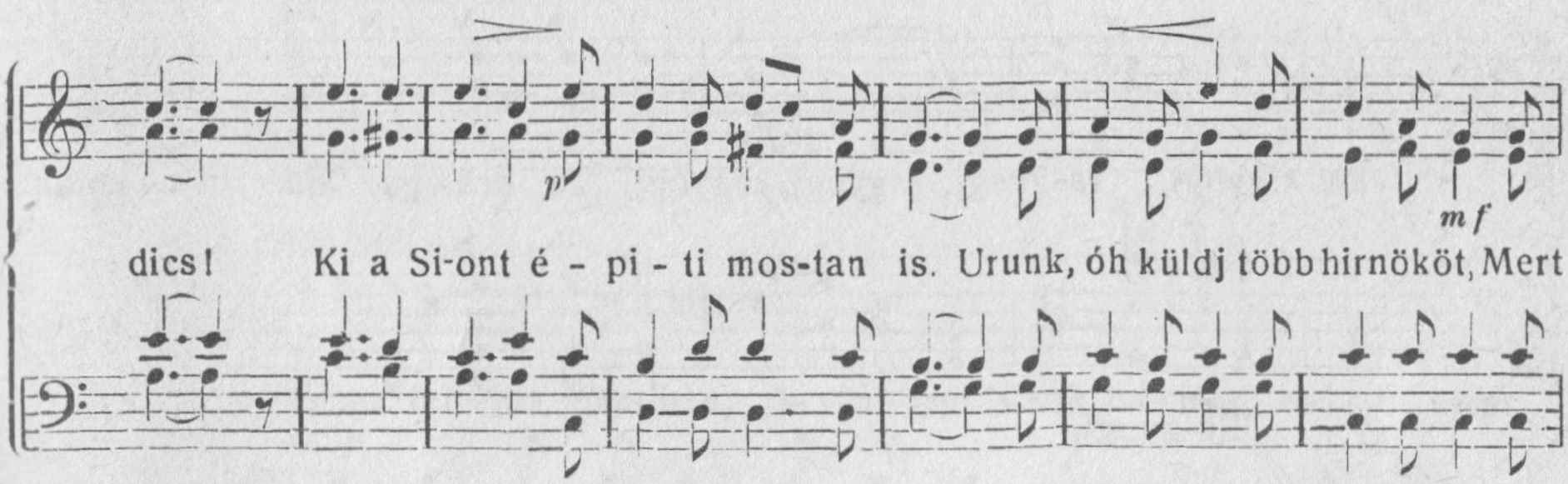

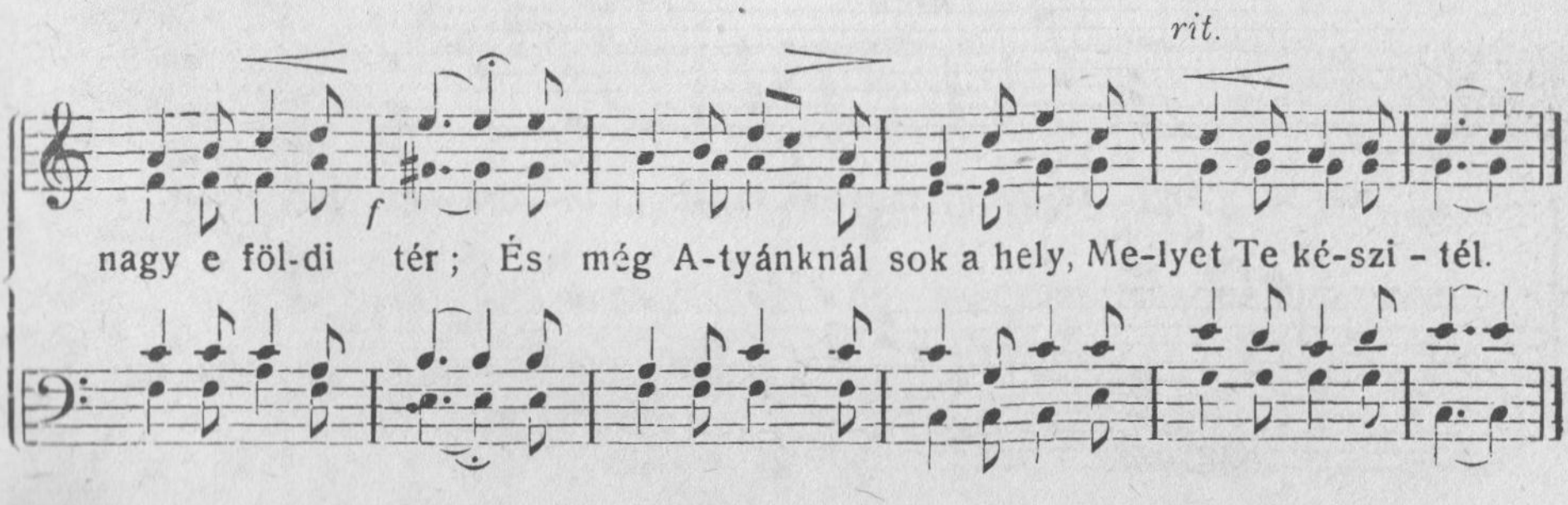

259. Ragyogj, te fényes csillag!

És mikor megláttak a csillagot, igen nagy örömmel örvendezének. Máté ev. 2, 10.

Könnyen. **Sankey Ira D.**

1. Ra-gyogj, te fé-nyes csil-lag, A ke-gye-lem ra-gyog
2. Ra-gyogj, te fé-nyes csil-lag, Ö-röm su-gá-ro-zik
3. Ra-gyogj, te fé nyes csil-lag, Ki á-rasz-tasz re-ményt,
4. Ra-gyogj, te fé nyes csil-lag, Ró-lad gyö-nyör ö-möl.

Ve-led, s A-tyánk sze-rel-mét Ne-künk tud-tul a-dod.
Ve-led a mi szi-vünk-be, S min-den bú tá-vo-zik.
S a menny-be vi-vő út-ra De-rí-tesz é-gi fényt,
Mint él-tünk ö-rök nap-ját, Szi-vünk úgy üd-vö-zöl.

Ra-gyogj, Te drá-ga hű csil-la-gunk.

Kar.

Ra-gyogj, ra-gyogj, ragyogj, ragyogj, Te drá-ga hű csil-lagunk.

Ra-gyogj,

Ra-gyogj, Te drá-ga hű csil-la-gunk.

Ra-gyogj, ra-gyogj, ragyogj, ragyogj, Te drá-ga hű csil-lagunk.

Ragyogj,

260. Ragyog jobb honunk . . .

Mert, aki bement az ő nyugodalmába, megnyugodt az is az ő cselekedeteitől, miképpen Isten is az övéitől.
Pál lev. a Zsidókhoz 4, 10.

Vidáman. Webster S. P.

1. Ragyog jobb honunk a tá-vol ból, Hitszemünk lát-ja ezt tel-je-sen. A-ho-
2. Mindnyájan gyönyörben zen-genek, Örvend-nek Jé-zus-nak bol-do gan, A gon-
3. Ott a szám-lál-hat-lan se-reg nép, Szentlé-lek tü-zé-től át-ha-tott, Áld-ja

vá ve-zet-ve Jé-zus-tól, Hű né-pe bé-ké-ben be-me-gyen.
dok vég-kép-pen el-tün-tek, Ott van az ö-rö-kös nyu-ga-lom.
Is-ten-nek nagy sze-rel-mét, Me-lyet Fi-á-ban meg-mu-ta-tott.

Kar.

Csak ha-mar, csak ha-mar, Ö-röm-mel, ö-röm-mel, Mi is
be-me-gyünk tel-jes dísz-ben, ö-röm-mel. Csak ha-mar, csak ha-mar.
Ö-röm-mel, ö-röm-mel, Mi is be-me-gyünk tel-jes disz-ben.

261. Egy városról olvastam . . .

A város pedig tiszta arany és hasonlatos a tiszta üveghez. János jel. 21, 18.

Nyomatékosan. Szoprán szóló. Presbrey O. F.

p *mf*

1. Egy szép vá - ros - ról ol - vas - tam egy- kor: Sá - lem, me - lyet az
2. Ol - vas - tam a bé - ke haj - lé - kok - ról, Me- lyet Jé - zus ké-
3. Ol - vas - tam a szép fe - hér ru - hák - ról, Ko - ro - nák- ról, me-
4. Ol - vas - tam még a bűn - bo - csá- nat - ról, Bű - nös lel - kek el-

p *mf*

Harmónium.

Úgy é - pi - tett; Gyé-mánt-kö- vek ra - gyog-nak fa - lá - ról, Tisz- ta
szí - tett ne- künk, Hol Im- má - nu - el ö - rö - kös tár - si, Nyu-god-
lyek fény- le - nek S a hí- vás - ról, mely di - csőn így hangzik: „A- tyám
nyer- he - tik ezt, Sze - re - tet - ről, bé - ké - ről, ö - röm-ről, Mely a

p

mf *pp*

a - rany min- den é - pü - let. Az ut-cán foly' az é - let fo-
hat- nak üdv- ben o - da fönt. O - da bűn és ha - lál be nem
ál - dot - ta - i, jőj - je - tek!" Ak- kor fény- lik az i - gaz- ság
hí - vők osz - tály - ré - sze lesz. Hal- lot- tam a szép fen - sőbb é-

mf *pp*

mf

lyó - ja, Part- ján zöld fák gyü- mölcs - tel - je - sen;
tör - het, Könny s pa-nasz ot - tan már nem lé - szen.
nap- ja" S nem tű - nik le a fény, so - ha - sem,
let - ről, Lel - kek - nek dij - já - ról o - da fenn;

De bár

mf

meny - nyit hal - lot - tam fe- lő - le, Még fe- lét sem mond-ták el ne - kem.

mf

Kar. *m*

Még fe - lét se mondták el ne - kem. Még fe - lét sem mondták el ne-

Óh nem!

cresc.

kem. Még fe - lét sem a nagy di - cső - ség - nek, Még fe-

Óh nem!

rit.

lét sem mond-ták el ne - kem!

262. Most midőn az ifjúkorban . . .

Mi módon őrizheti meg tisztán az ifjú az ő útát, ha nem a te beszédednek megtartása által? 119. Zsolt. 9.

Élenken. **Sweney J. R.**

f

1. Most mi-dőn az if-jú-kor-ban, Min-den ö-röm-re de-rít, Mos-tan
2 Ha az Úr Jé zust sze-ret-jük, Azt tet-tel is hir-des-sük, Osz-to-
3. A vi-lág bűnpos-vá-nyá-ból Sza-ba-ditsunk lel-ke-ket, jé-zu

Kar. Mes-te-rünk-nek

ad-ja minden if-jú Jé-zu-sá-nak át szi-vét!
gassunk és jót tegyünk, Igy tanácsát követ-jük.
sunkhoz hozzuk őket, Nyerjenek üdv's é-le-tet.

Mes-te-rünk-nek szent ü-

gyé-ben Min-dig hőn mun-ká-lód-junk, Hogy a

hőn munkálódjunk, Min-dig hőn mun-ká-lód-junk,

mig nincs kész a mun-kánk, Le ne men-jen nap-pa-lunk.

Hogy a-míg nincs kész a munkánk,

263. Te fáradt szív . . .

Jöjjetek én hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok . . . és én megnyugosztlak titeket. Máté ev. 11, 28.

Mérsékelten. Kirkpatrick V. J.

p

1. Te fá - radt szív ott vár re - ád Küz-dés u - tán a pi - he-
2. U - tad ke - mény, lá - bad se - bes, Ke - resz-ted meg - sú - lyos - bo-
3. Légy csendben, hisz mú - lik az éj, Im vir - rad már di - cső na-

nés, Oly é - des lesz a nyu - ga - lom Ott, hol nincs töb-bé szen-ve - dés.
dott, Nézz fel, a menny vár ott re - ád, Az - ért várj csendben s légy nyugodt!
pod! A tá - vol-ból már tün-dö-köl; Várj csendben hát és légy nyu-godt!

Kar. *mf*

Az - ért csend-ben várj és légy nyugodt, Az-ért csendben

Az- ért csendben várj, csendben várj és légy nyugodt, Az-ért csendben várj, csendben

f

várj és légy nyu-godt, Az - ért, Az - ért várj

várj és légy nyu-godt, Az - ért csend-ben várj, Az - ért csendben várj, várj

rit.

csak és légy nyu - godt, óh légy nyu - godt.

264. Ah, hol van most szegény fiam?

Mert az én fiam meghalt vala és feltámadott, elveszett vala és megtaláltatott. Lukács 15, 24.

Érzéssel. **Lowry R.**

1. Ah, hol van most szegény fi-am? Szívem sze-ret-te gyer-me-kem! Bol-
2. Egykor, mint if-jat szí-ve-sen Ve-lem i-dőz-ni lát-tam őt, Re-
3. Oh vaj-jon új-ra lá-tom-e Oly sze-líd-nek, mint egyko-ron? Szí-
4. Oh men-je-tek, oh men-je-tek, Ke-res-sé-tek meg gyer-me-kem! Még
5. Mondjá-tok né-ki, nem-so-ká Itt be-vég-zem ez é-le-tem, De

dog i-dő, de o-da van, Csak bú ma-radt ab-ból ne-kem.
ám te-kin-tett é-de-sen S le-tér-de-pelt az Úr e-lőtt.
vem ah, mint ör-ven-de-ne, Mily bol-dog vol-na ott-ho-nom.
van i-dő, s úgy jőj-je-tek, Hoz-zá-tok visz-sza őt ne-kem.
meg nem hal so-ha, so-ha Hoz-zá va-ló sze-re-te-tem.

Kar.

Ah, hol van most gyer-me-kem? Ah, hol van most gyerme-kem? Fáj,

fáj na-gyon, Hogy hol van, nem tu-dom, Hol van fi-am? Szól-ja-tok!

265. Jehova! Jehova!

Énekeljetek a Jehovának, mondjatok dicséretet az Ő nevének! 68 Zsoltár 5.

Élénken és fenségesen. **Martin W. S.**

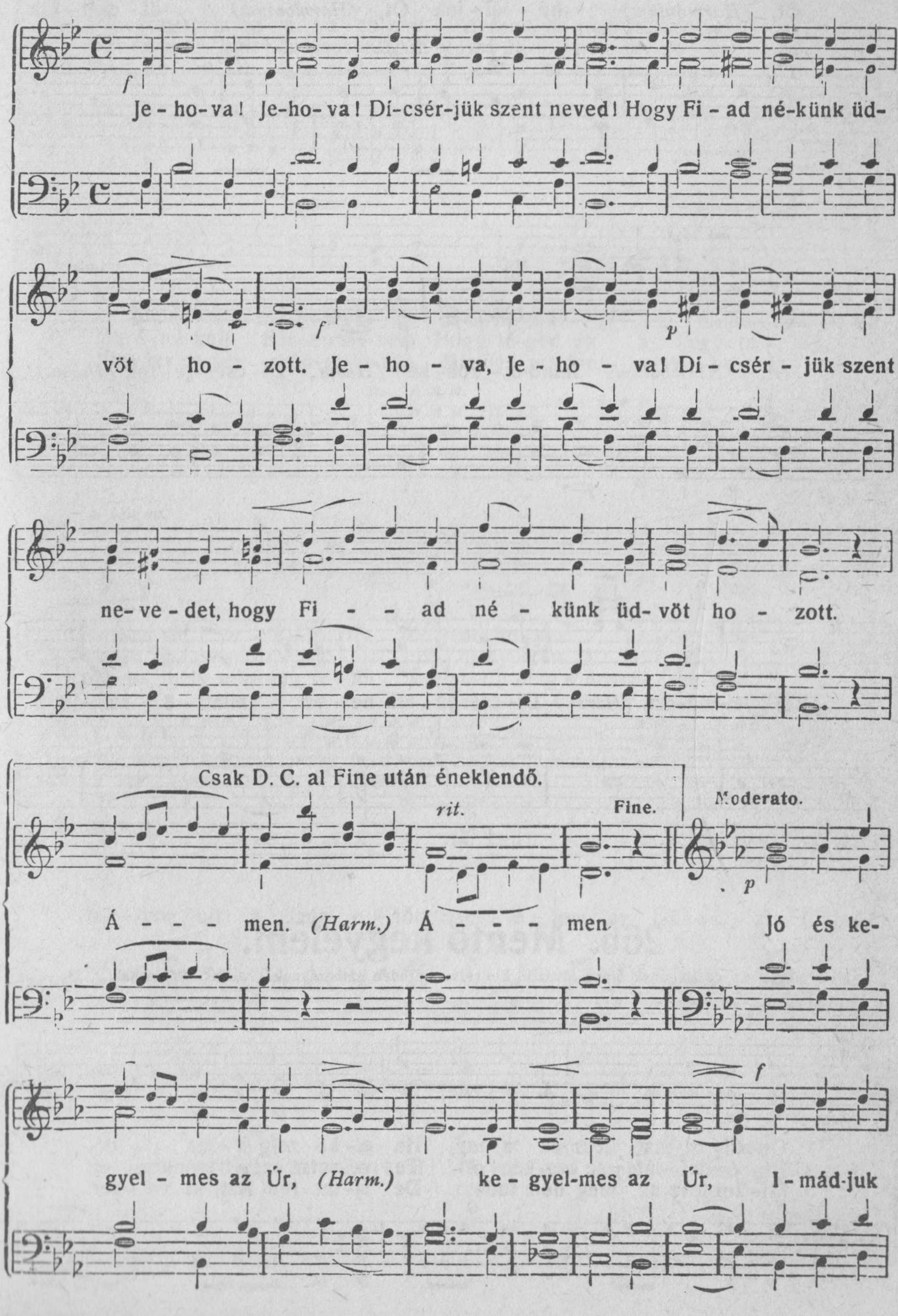

Őt, *(Harmónium)* há - lál - juk Őt, *(Harmónium)* di - csér - jük

mf

Őt, *(Harmónium)* mind-ö - rök-ké! *(Harm.)* Dí- csér-jé - tek *(Harm.)*

rit.

ke- gyel-mé-ért. *(Harm.)* Di- csér-jé - tek ne - vét, mind - ö - rök - ké!

D. C. al Fine.

266. Mentő kegyelem.

Mert megjelent az Istennek amaz idvezítő kegyelme minden embereknek. Pál ev. Efézusbel, 2, 11.

Mérsékelten. Duett.

p

1. Oh mily di - csõ lesz az a nap, Ha el- kö- zelg a - ma i - dő,
2. Oh é - let - út, te kes-keny út! Te ve-zetsz szép hazánkba el,
3. Mi- kor lesz az, még nem tudom, De is- me-rem Azt, ki ve - zet.

mf

S megfog-va majd a ka - ro-mat, A-rany ka-pun be - ve-zet Ő.
Hol sem-mi bűn és sem-mi rút, Rossz do-log nem jut o - da fel,
Kö - ve-tem Őt én bol-do-gon; Jé-zus, ki oly nagyon sze - ret;

p *rit.* *f*

E föl-di lét ha vé-get ér S el-né-mul itt az e - ne - kem; E-
Óh é-ne-kelj hát én szí-vem, Hogy té-ged ez a kegy ta - láit, Míg
Vigyázz re-ám szün-te-le-nül, Mig-len ott fent ke-zem-be ér A

Kar.

a tempo. *f*

lőt-tem ott, az é - gi tér, Mely-be he-lyez a ke - gye-lem.
az a nap majd meg-je - len És el-nye-rem a ko - ro - nát. Majd
pál-ma, mely min-den fe - lől Ö-röm-től leng s üdvről be-szél.

p

mi - kor ott a trón e - lőtt Szem-lé - lem az Üd- vö - zí - tőt; Ak-

f *rit.*

ko - ron ez lesz é - ne-kem: „Oh drá - ga men - tő ke - gye - lem!“

267. Világok Ura . . .

Állandó a te királyi széked eleitől kezdve; öröktől fogva vagy te! 93. Zsoltár 2.

Fenségesen. **Major J. Gy.**

f

1. Vi - lá - gok U - ra, vi - lá - gok e - lőtt meg-e-lőz-ted
2. Vi - lá - gok U - ra, vi - lá - gok e - lőtt meg-e-lőz-ted

lét - ben a lé - - - - - te - zőt, A-mely sza - vad-ra öl - tött
lét - ben a lé - - - - - te - zőt, Kezdet nél - kül va - ló s ha-

pp

a - la - kot, hogy legyen meg, király, a - ka - ra-tod. Ha sem-mi-ség - be minden
tár - ta - lan, ti - éd az e - rő és a ha - ta-lom. Te, Is - tenem, vagy köszá-

ff

ösz-sze - dűl, te meg-maradsz fönség - ben E - gye-dül. Vol - tál, vagy és
lam ne-kem, ki-hez in - ség-ben me - ne - ked-he-tem. Vol - tál, vagy és

léssz egy, min-den-ha-tó, és nincs te-hoz-zád sen-ki fog - - - - ha-
léssz egy, min-den-ha-tó, és nincs te-hoz-zád sen-ki fog - - - - ha-

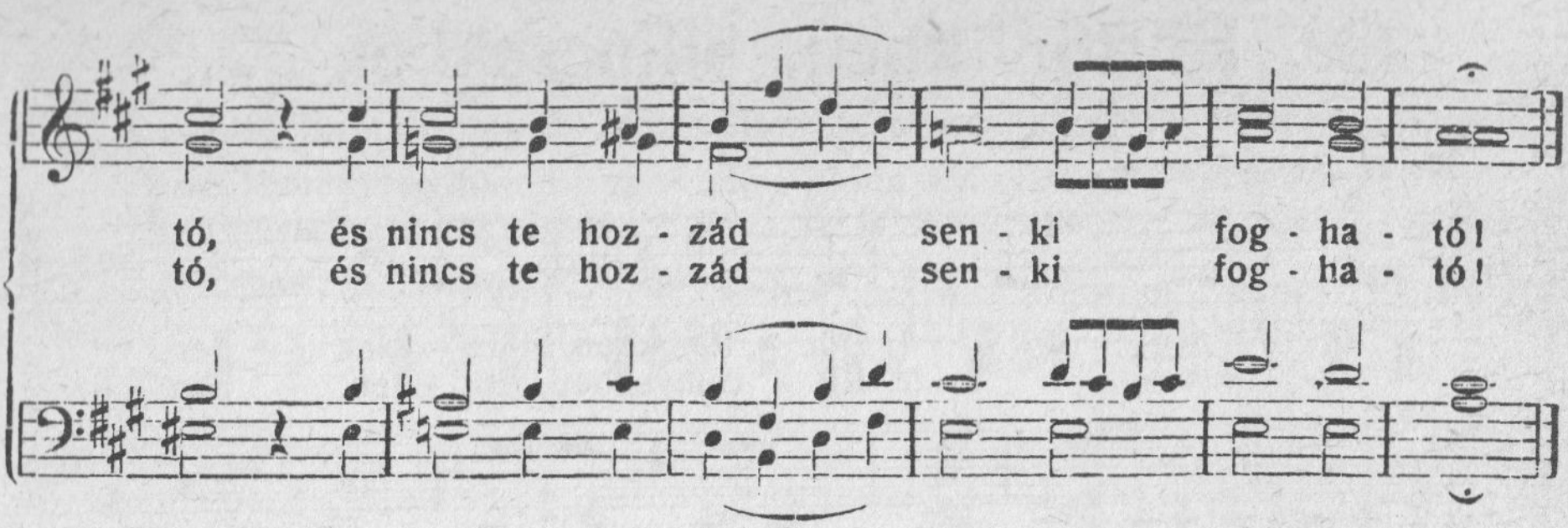

268. Föl barátim!

Adtál a tégedet félőknek zászlót, mellyel éljenek az igazságért. 60. Zsoltár 6.

Élénken. **Bliss P. P.**

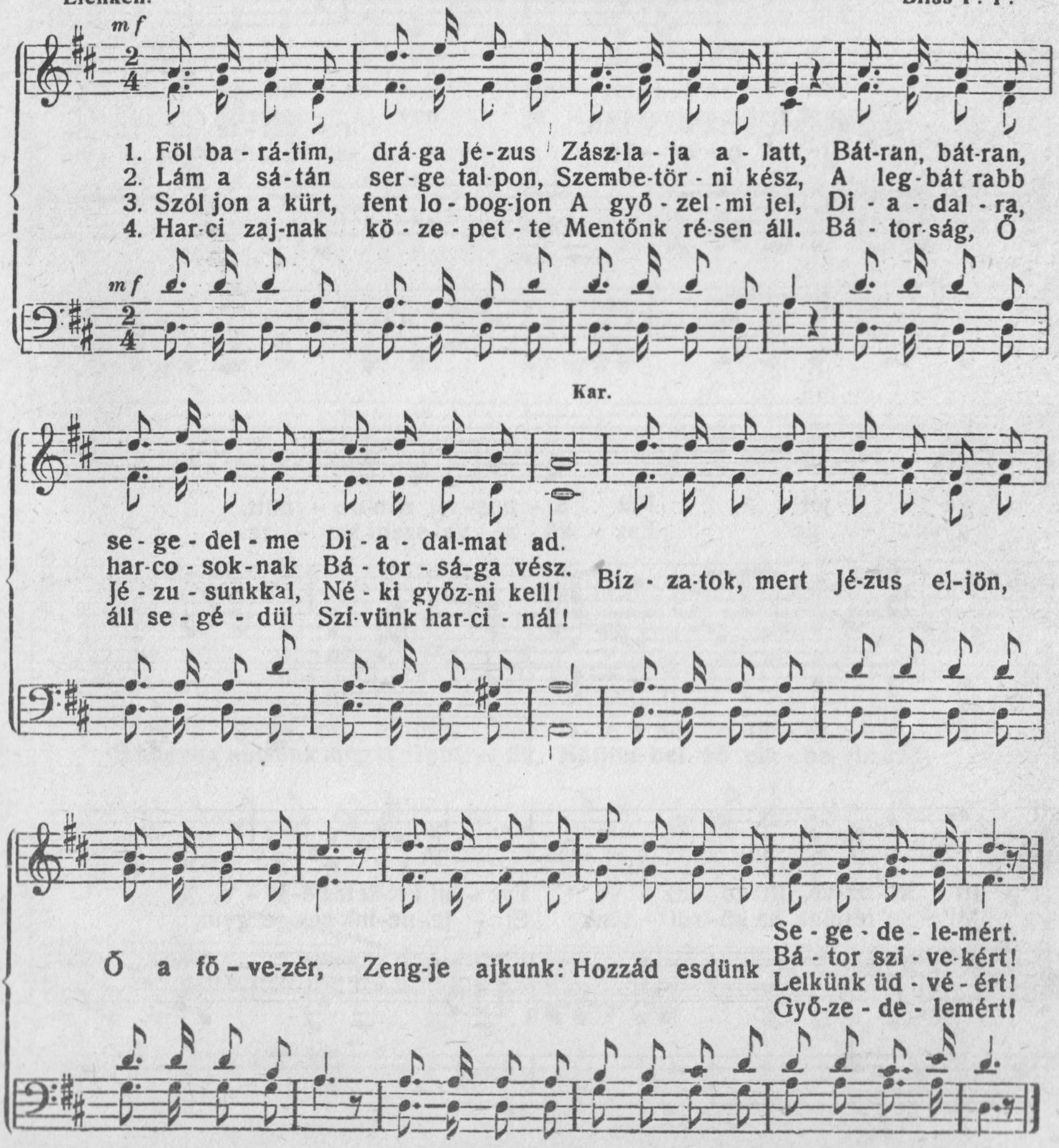

269. Börtönökben, bilincsekben . . .

Parancsolatot vévén, veté őket a belső tömlöcbe és lábaikat kalodába szorítá. Apost. csel. 16, 24.

Lassan és nyomatékosan.

1. Bör - tönökben, bi-lin - csek - ben,
2. Ki - csinyekben, erőt - len - ben,

In - ség, éh- ség vész kö - zött, Hir - det - te az Úr i-
Nagy az Úr- nak e - re - je, Cso - dás dol-got mi - vel

gé - - jét Pál a - pos- tol min-de - nütt.
gyen - ge Esz - kö - zé - vel szent ke - ze.

Itt el- űz-ve, ott kö- vez - ve, Fut - ni kel-lett né-ki - e,
Mi se' féljünk, ha kö- rül - tünk El - le-ne-ink ser-ge gyűl,

mf *p*

Szív-keménység, majd i-rígy - ség El-len kel - lett küzd - ni - e.
S nyomor, inség vagy be-teg - ség É - le - tünk - re ne - he - zül.

mf

Kar. – *cresc.*

sf *pp* *mf*

De a lel-ke tel - ve Üdv - vel, ben-ne fény ra - gyog.
Csak a szív-ben hí - ven Jé - zu-sunk mel-lett le-gyünk!

sf *pp* *mf*

f *p*

Száll az ég - be, ott a dics - ben', Is - te - né - vel tár - sa - log.
S hogyha külsőnk megis rom - lik, Nőjjön bel -ső em - be - rünk.

f *p*

270. Üdvözlünk téged . . .

És megáldá Isten a hetedik napot és megszentelé azt, mivelhogy azon szünt vala meg minden munkájától, melyet terenitve szerzett vala Isten. Mózes I. 2, 3.

Élénken. **Nägeli G.**

Üd-vöz-lünk téged, üd - vözlünk té-ged, Üd- vöz - lünk, üd- vöz lünk, oh

va- sár-nap, te drá- ga nap! Üd- vöz- lünk té- ged, üd-vöz- lünk te drá- ga

nap, Szent va - sár-nap. Ezt a na - pot U - runk ad - ta,

hogy le- gyen nyu- gal-munk nap - ja, el - fe-led - ve min - - den

poco stringendo. *crescendo*

p

bajt! El tő-lünk bú s bá - nat ré - me! E - me nap - nak

f *ff*

é - gi fé - nye, min - ket fel, ma - gas - ba hajt!

Élénken. *p* *pp* *cresc.*

Üd- vöz-lünk té-ged, oh Úr- nap - ja! Üd- vöz-lünk va - sár - nap üd-

f *mf*

vöz- lünk va - sár - nap, oh drá - ga nap, oh drá - ga nap! Üd-

cresc. *f* *ff* *Maestoso.*

vöz-lünk, üd-vözlünk, oh szent, oh drá - ga nap! Oh drá - ga nap!

271. Mit fájlal úgy az Úr?

Az aratni való sok, de a munkás kevés. Kérjétek azért az aratásnak urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába. Máté ev. 9, 37—38.

Bensőleg. **Czerman J.**

1. Mit fáj - lal úgy az Úr, vaj - jon mit lát? Nézd kö-nyör-rel telt ar - cát;
2. Lé - lek, hall-jad az Úr ko moly szavát: „Az a - ra - tó még ke-vés!“
3. Kérd az a - ra - tás U - rát s kérj ál - dást, Eb-ben i - gen buz - gó légy!
4 És ha az Úr hiv té - ged mun-kás-nak, Ne vo - na-kodj, fo-gadd el.
5. Fel, if - jak bát ran az Úr sza - vá - ra; Kér-jé - tek Őt s lesz e - rő.

Szem-lé-li a sok é - rett ga - bo-nát S a - ra - tót ke-ve - set lát!
Szív-leld meg az Úr i - gaz pa-na-szát; Szó - li - tott már, mért nem mégysz?!
U - ram, küldj ki sok a - ra - tó mun-kást Mert se - gély - ért esd a nép.
Mert he-lyed ü - res s át - ad-ja mas-nak S fent a ré - szed vesz-ted el!
Fel, fel se - ré-nyen az üdvmun-ká-ra, Jé - zus ju - ta-lom-mal jő!

Élénken.

Fel, mun - ká - ra! A - rass még ma, A ka - lász mind é - rett már.
Fel, mun - ká - ra! A - rass még ma, Töltsd be e szent hi - va - tást.
Fel, mun - ká - ra! A - rass még ma, S ha szi-ved szent hév-ben ég,
Fel, mun - ká - ra! A - rass még ma, Menj és légy te is mun-kás!
Fel, mun - ká - ra! A - rass még ma, Tedd ö - röm - mel a mun-kád.

Jer hát még ma! Állj mun - ká - ba, A - rass, mig csak tart a nyár!
Jőjj hát még ma! Állj mun - ká - ba, Kezd - jél te és ne várj mást!
E - redj még ma! Állj mun - ká - ba, Az a - ra - tó ke-vés még.
Menj hát még ma! Állj mun - ká - ba, Lépj e - lő s mun-ká-hoz láss!
Fel, hát még ma! Állj mun - ká - ba, Ö - rök - é - let vár fent rád!

Dobos I.

272. Hogyha hajt a szélvész . . .

Aki lecsillapítja a tengerek zúgását, habjaik zúgását és a népek háborgását. 65. Zsoltár 8.

Élénken.

1. Hogy-ha hajt a szél-vész vad hul-lám fe - lett És re - meg - ve
   Vedd szá-mon az ál-dást nézd meg e-gyenként, Lásd az Úr ke-
2. Gond ha nyom-ja lel-ked, vál - la - dat ke-reszt S szin-te at - tól
   Vedd szá-mon az ál - dást s osz - lik bá - na - tod S ví-gán é - ne-
3. Igy a föl - di harc-ban, míg tart é - le - ted. El ne csüggedj
   Vedd szá-mon az ál-dást, vedd min-den na - pon S an-gya-lok ki-

1-ször

félsz, hogy min den el - ve-szett,
zé - ből meny-nyi jó is ért.
tar - tasz: el se bí - rod ezt,
kel - ve töl - töd a na-pod.
so - ha, mert az Úr ve - led.
sér - nek vé - gig ú - ta - don.

2-szor

Kar.

Nézd az ál - dást, nézd meg

e - gyen - ként, Nézd az ál - dást, mind a jót mi ért, Nézd az ál - dást,

nézd meg e - gyenként S lásd az Úr ke - zé - ből meny-nyi jó is ért.

273. Énekeljetek a Jehovának!

Énekeljetek a Jehovának, mondjatok dícséretet az Ő nevének. 68. Zsoltár 5.

Lelkesen. **Palmer H. R.**

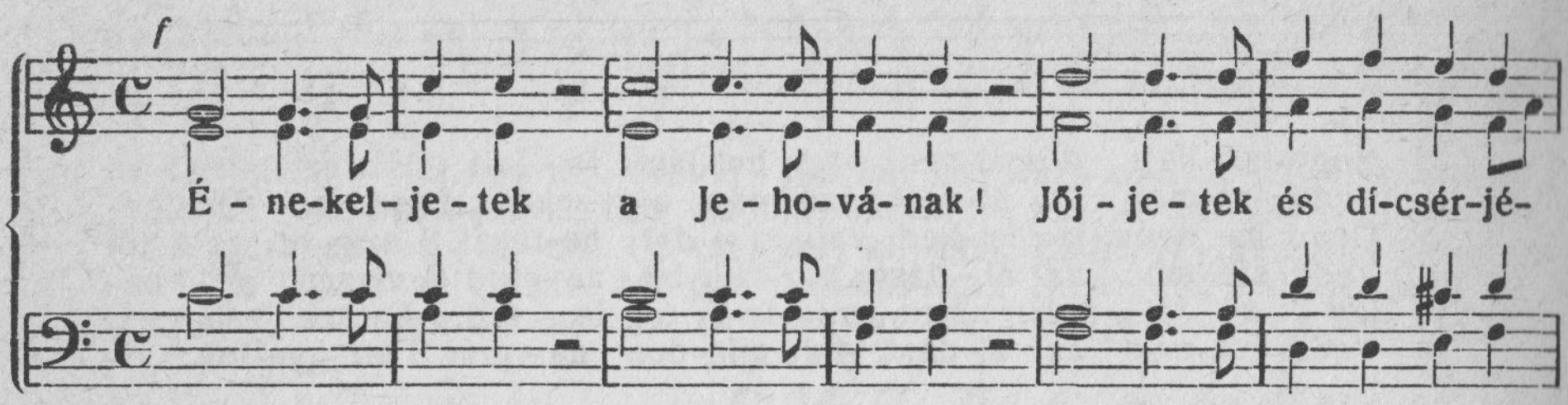

Basszus szóló.

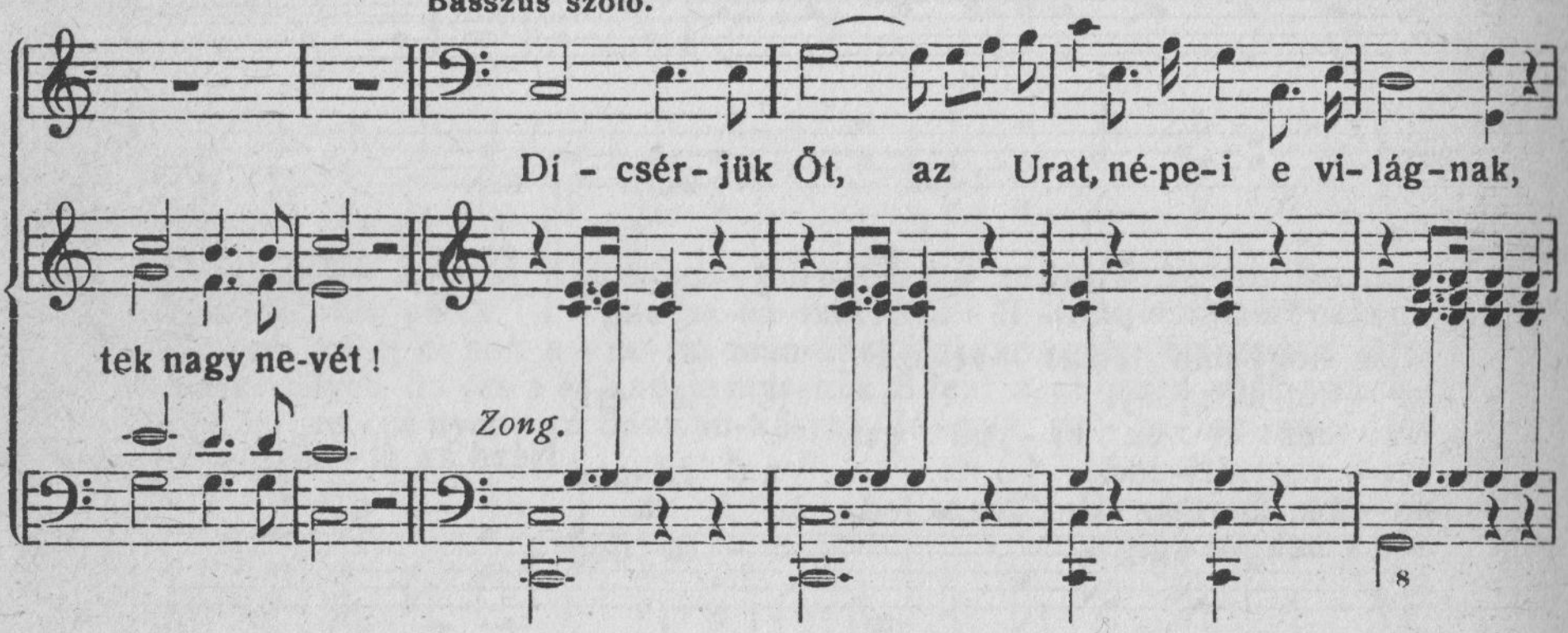

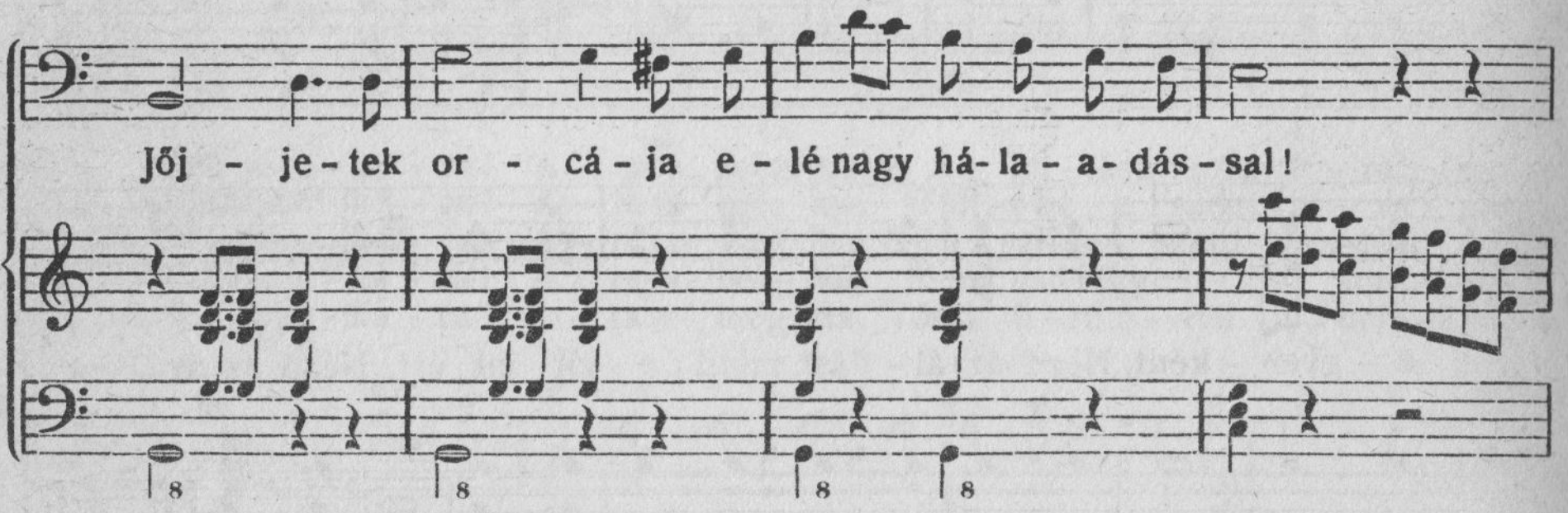

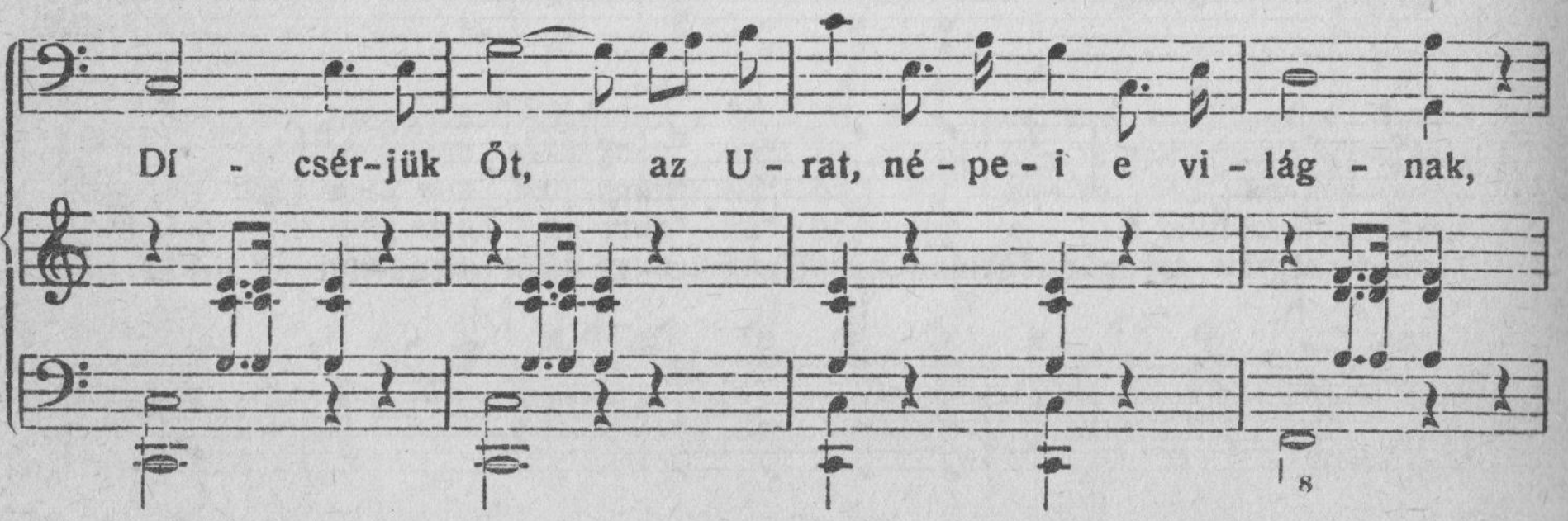

Jöj - je - tek az Úr e - lé nagy há - la a - dás - sal!

Kar.

Ha - tal-mas az Úr és di - csõ az õ ne - ve, Az Õ szent - sé - gé-nek

cresc.

he - gye-in, Az Õ szent-sé-gé-nek he - gye - in, Is - te - nünk vá - ro-

Basszus szóló.

Dí - - - csér - jük

sá - ban s az e - gész föl - dön! Dí - csér - jük Őt, né-

Őt, az U-rat né-pe-i e vi-lág - - nak, jőj - je-tek
pek az U-rat! Mind, mind dí-csér-jük Őt! Szol-gál-ja-tok né-
or - - cá-ja e-lé nagy há-la a-dás-sal!
ki ö-röm-mel. Jer - tek, jer-tek az U - rat dí-

Dí - - csér-jük Őt, az U-rat né-pe-i e vi-lág - nak,
csér-ni a föld min-den né-pe-i. Jer-tek el az U-rat dí-csér-ni,
Jőj - - je - tek az Úr e-lé nagy há-la a-dás-sal!
Jőj-je-tek mind Ő e-lé e föld-nek né-pe-i nagy ö-röm-mel!

Kar.

Dí - csér-jé-tek! Hal-le-lu-ja; Dí - csér-jé-tek! Hal-le-lu-ja! Dí-

1-szőr. 2-szor.

csér-jé-tek! Hal-le-lu-ja, dí - csér-jé-tek mind! csér-jé-tek mind!

Egész kar. uniszónó.

Di - csér-jük Őt, az U-rat né-pe-i e vi-lág - nak!

Jőj - je-tek or - cá-ja e-lé nagy há-la-a-dás-sal!

Dí - csér- jük Őt, az U- rat né - pe - i e vi - lág - nak,

Jőj - je - tek az Úr e - lé nagy há- la - a - dás- sal!

Kar.

f

É - ne- kel- je - tek a Je - ho- vá- nak! Jőj - je- tek s dí-csér-jé - tek

ff

rit.

nagy ne-vét! Hal- le - lu- ja! Á - men! Hal-le - lu- ja! Á - men!

274. Szememberbe' könnyel . . .

A mi bűneinket maga vitte fel testében a fára. Péter I. lev. 2. rész, 24. vers.

Mérsékelten. **Excell E. O.**

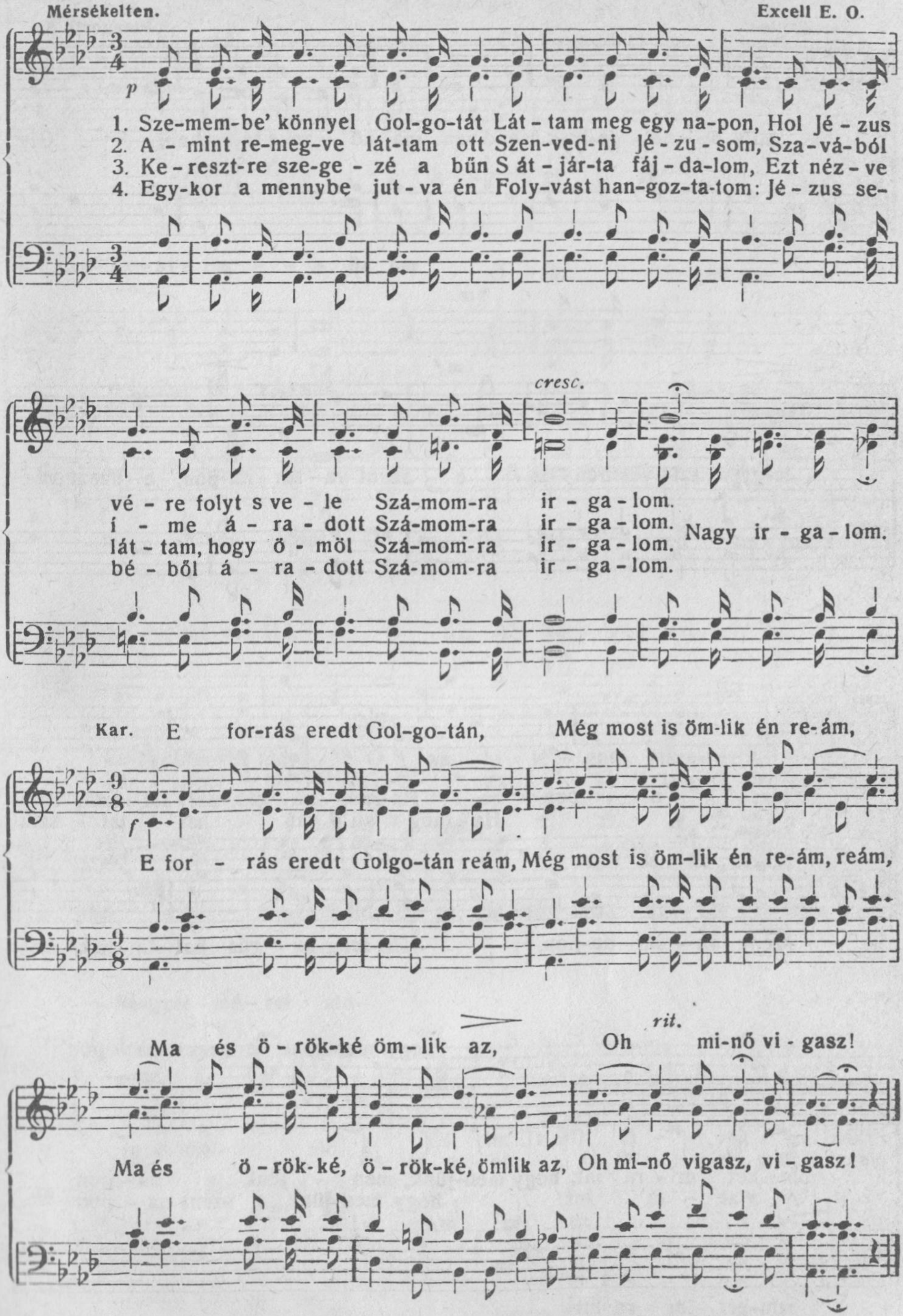

275. Mily ünnepélyes csend van!

Mert a mai nap az Úrnak szenteltetett; ne bánkódjatok, hanem az Úrnak öröme legyen néktek erősségtek!
Nehémiás 8, 10.

Mérsékelten. **Plengorth F.**

p

Mily ün - ne - pé-lyes csend van ma kö - zel s tá-volban, Oly

ma kö - - - zel s tá - vol-ban,

mf

lc-gyen szí - vemben is e szent va - sár - na-pon, e szent va-

mf

e

p

sár - - - - na - pon. Ha-rang - zú - gás hal - lat - szik, mely

Ha - rang - zú - gás hal - lat - szik

p

szent va - sár - na-pon. Ha-rang-zú - gás hal - lat-szik, mely

hogy men-jünk e szent na - pon

mf

min - ket ar - ra int, hogy men-jünk, men - jünk e na - pon

s ar - ra int, hogy men-jünk e szent na - pon az

mf

min-ket ar - ra int

Kissé élénkebben.

Úr há - zá - - - - ba mind! Óh fo-gadd el az Úr - nak ez e - zen

Óh fo-gadd el az Úr - nak e

Ő az, ki té - ged sze - ret és

mf

ö - röm hi - vá - sát, Ő az, ki té - ged sze - ret és
hi - - vá - sát, ki té - - ged sze - ret és

hi - - vá - sát, Ő az, ki té - - ged sze - ret és

ke-gyelmé-vel áld, Ő az, ki té - ged sze-ret és

ke-gyelmé-vel áld, Ő az, ki té - ged sze-ret és
ke - gyel - mé-vel áld, Ő az, ki té-ged sze - ret és

ke - gyel - mé - vel áld, Ő az, ki té - ged sze - ret és

ke-gyel - mé - vel áld

mf

ke-gyel-mé - vel áld És im a hit el - - ve - zet, mint
És im a hit el - - ve-zet, mint bölcsek

p

ke-gyel-mé-vel áld

böl-csek csil - la - ga, biz - tos ös - vé - nyen U-runkhoz fel a
csil - - la - ga, biz-tos ös - vé - nyen U - runkhoz fel

mf Ott nem lesz bú és bá - nat sem

meny - - nyek - be! Ott nem lesz bú és bá - nat, sem
fel a mennyek - be! Ott nem lesz bú és bá - - - nat sem

Ott nem lesz bú és bá - nat, sem

tes - ti fáj - da-lom, ott fenn,
tes - ti fáj - da-lom,

Ott lát - juk az A - tyán - kat ö-

ott

rök bol-dog - ság-ban, ott fent, Ott lát - juk az A - tyán - kat

ott

fent, ott fent, ö - rök

ott fent, ott fent, ö - rök bol - dog - ság - ban!
fent ott fent, ott fent,

ö - rök

276. Ujjá kell születned!

Bizony, bizony mondom néked: Ha valaki ujonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát. Ján. ev. 3, 3.

Mérsékelten. **Stebbin G. C.**

mf 1. Egy fő-em-ber jött el Jé-zus-hoz éj-jel, Hogy megis-mer-ked-jék az
2. Á-dám gyer me-ke-i Őt hall-gas-sá tok, Jé-zus-nak fon-tos sza-vát
3. Oh ti, kik a-kar-tok a mennybe menni, Új é-le-tet jer-tek most
pp 4. Oh bű-nös, most gyorsan add né-ki magad. Meg-vál-tód-nak üd-vös ta-

p *mf*

üd-vös-ség-gel; Szavá-ra a Mester ek-képen felel; Uj-já-szü-letned kell!
fo-gad-já-tok. Úgy kell tennetek, mint Ő mondja néktek: Uj-ból szü-les-se-tek.
tő-le ven-ni. Mert masképpen oda át nem mehettek, Uj-ból szü-les-se-tek.
nácsát fogadd. Még most, amíg mondja im Jezus néked: Ujjá szü-let-ned kell!

Kar.

f *p*

Uj-já-szü-let-ned kell, i-gen, Uj-já-szü-let-ned kell, i-gen, Bi-

Uj-já szü-let-ned kell!

crescendo *f* *rit.*

zony, bizony mondom, te-né-ked én: Uj-já, uj-já szü-let-ned kell!

Uj-já szü-let-ned kell!

277. Mindeddig segitett nékünk az Úr.

Mindeddig segitséggel volt nékünk az Úr. I. Sámuel 7, 12.

Stein C.

Maestoso.

Mind-ed - dig se - gí - tett

Mind-ed - dig se-gí- tett né - - künk

Mind-ed - dig se-gí- tett, Minded - dig se - gí - tett

Minded-dig se-gí-tett nékünk az Úr, Min-ded - dig se - gí - tett

né - künk az Úr!

az Úr! A - zért hir-det - jük cso- da- dol-ga - it! Mind-

né - künk az Úr!

Ma-radj ve-lünk mi- ve-

ed- dig se-gí-tett nékünk az Úr! Ma-radj ve-lünk Ma - radj ve-

Ma-radj mi-ve-

lünk

lünk, mert im-már est-vé-le - dik és a' nap már le-ha-nyat-lott!

ve-lünk, ve-lünk,

lünk mert im-már est- vé-le-dik

Mert

Ma- radj ve-lünk Oh ma - radj ve - lünk Oh

Ma- radj ve- lünk Ma- radj ve-lünk

im-már est-ve - le-dik!

ma - radj ve-lünk!
Ma-radj ve - lünk!

Nem bo- csátunk el, Nem bo- csá-tunk el, míg

Chorál.

meg nem ál- dasz minket. Ma - radj meg hű- sé - ged - del, Mi

ná - lunk se - rő sits, S ha - tal- mas nagy ke - zed - - del In-

sé- günk - ben, se - gits!

278. Fel, Sion fel!

Kelj fel, világoskodjál; mert eljött a te világosságod és az Úrnak dicsősége rajtad feltámadott. Ézsaiás 60, 1.

Örömmel és tűzzel.

1. Fel, Si - on fel! Légy fény, vi - lá - gos-ság! Ö - röm - től á - ra-
2. Ha bá - na-tos vagy, le - vert s két - ke - dő: Jőjj lé - lek Hoz - zá
3. Bé - ke le-gyen az Úr né - pe kö-zött! Sze- res - sük egy-mást
4 Ne ci - va-kod junk, Sá - tán ez a - latt Ke - zé - be ne - vet,
5. Mily drá-ga á - ron vál- tat - tunk mi meg, Le-gyünk hát szív-ben

doz - zon az or- cád! Bát - ran, buz-gón lépj s ne félj: Krisz-tus U-
gyor-san se - git Ő! Fuss az Ő ke - ze - i - be, Nyu - gal - mat
mért Ő e - zért jött! Fél - re ha - rag sa - mi gőg! Mind-ez nem
mert így ő a - rat! Légy o - kos és jer i - de, Végy en-gem
sa - ka - rat - ban egy' E - gyütt tá - mad- juk azt meg, Ki el - le-

Kar.

runk megje - lent,
ad szí-ved - be.
tisz - te - li Őt.
is szí-ved - be!
ne lel- künk-nek!

Jé- zus Krisz-tus vé - re üd- vöt ho - zott ne-künk

S oh mily bol- do - gok le - szünk!

Jé - zus Krisztus vé - re üd-

bol-do-gok!

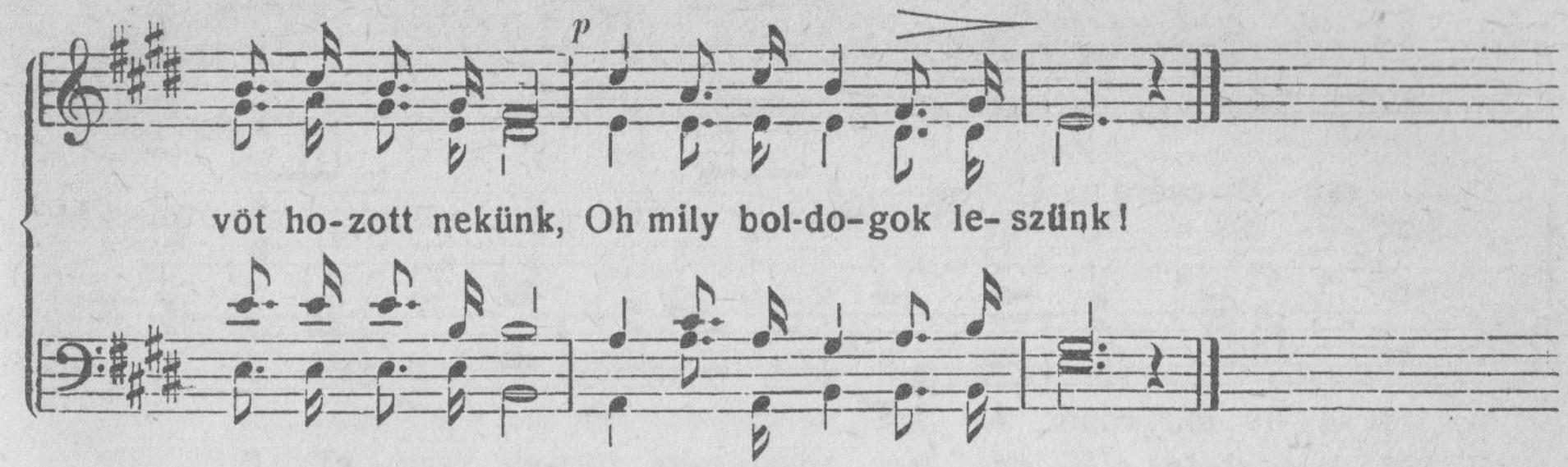

279. Várd az Urat.

Várjad az Urat és légy erős és megerősíti a te szívedet, várjad azért az Urat! 27. Zsoltár 14.

Mérsékelten.

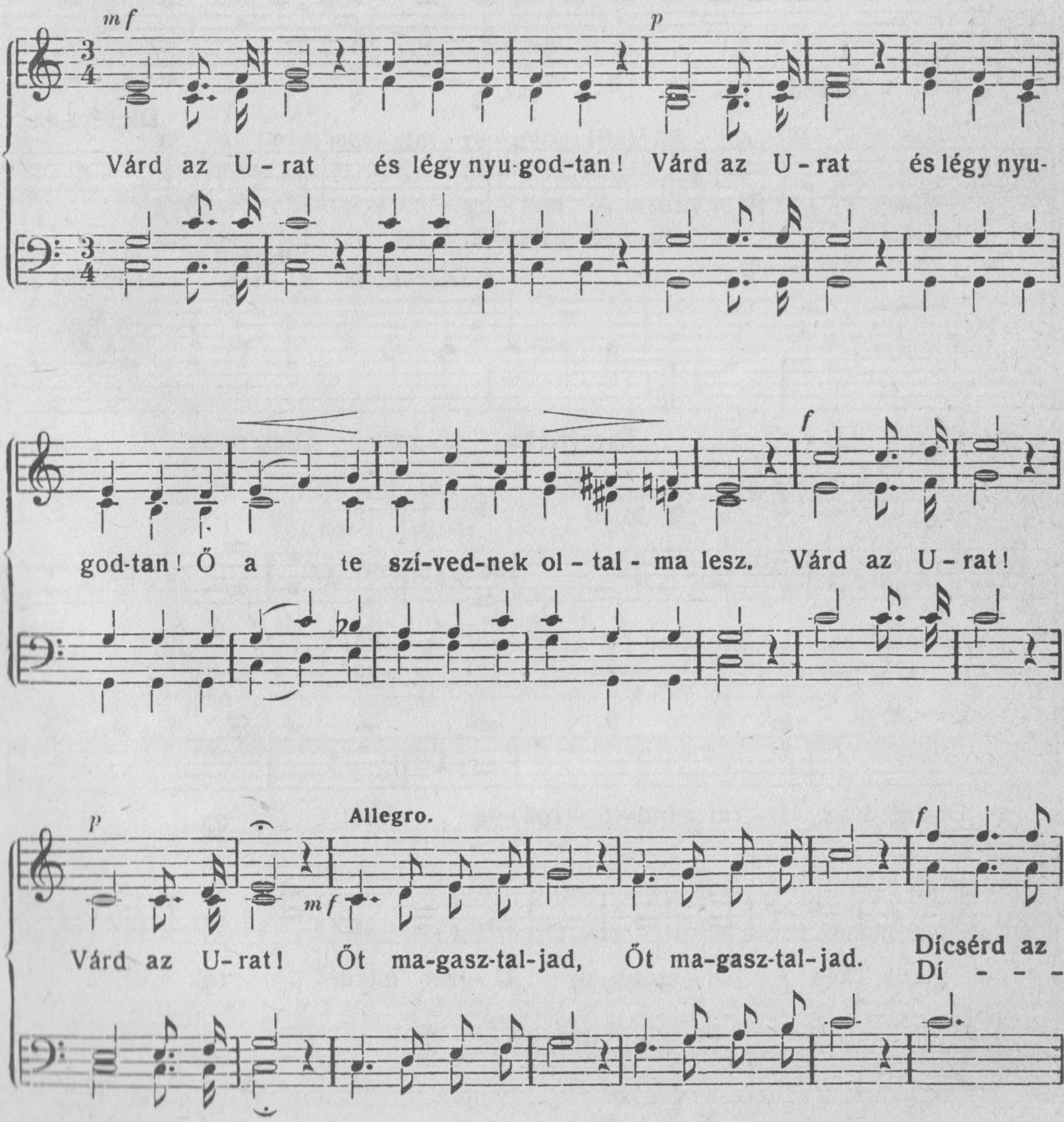

U - rat, Di-csérd az U - rat mind - ö - rök - ké, mind ö - rök - ké!
csérd az U - rat

Di - - csérd az U - rat,

Di-csérd az U - rat, Dicsérd az U - rat mind - ö - rök - ké, mind-

Di - - csérd az U - rat,

ö - rök - ké!

Dicsérd az

Dicsérd az U - rat, Dicsérd az U - rat,

Dicsérd az U - rat, Dicsérd az U - rat,

U - rat mind-ö - - - rök - - ké! -ké!

1-ször 2-szor

Di-csérd az U - rat mind - ö - rök - ké! -ké!
U - rat mind - ö - - - - rök - - ké! -ké!

Mind-ö - rök-ké, mind-

Di-csérd az U - rat mind - ö - rök - ké! -ké!

ö - rök - ké! Di - csérd az U - rat mind - ö - rök - ké!

280. Napfény ömölt szívembe ma!

Én vagyok a világ világossága. János evangyélioma 8, 12.

Élénken. Sweney J. A.

1. Nap-fény ö-mölt szi-vem-be ma, Mely sok-kal fé-nye-sebb, Mint
2. Dics-é-nek jött lel-kem-be ma, A mennyből ér-ke-zett, A
3. Ta-vasz de-rült szi-vem-be ma, Az Úr o-lyan kö-zel, Ke-
4. Ö-röm á-radt szi-vem-be ma, Üdv, bé-ke és re-mény, A

Kar

az a nap, mely kint ra-gyog; Hisz' Jé-zus-tól e-redt.
fény-su-gár ho-zá ne-kem, Hogy zeng-jek é-ne-ket. Lel-ki
gyel-me él-tet s en-ge-met A menny fe-lé-e-mel.
sze-re-tet-tel töl-ti-meg Ben-sőm' ez é-gi-fény.

fény az, Bol-dog fény az, É-gi fényhez jő az ér-te

fény az, lel-ki fény su-gár, Bol-dog lel-ki fény, É-gi fény-hez jő az ér-te-

lem, Ha lelkünkbe te-kint Jé-zus s arca bennünk megje-len

lem, az ér-te-lem. Ha lelkünkbe te-kint Jé-zus s arca bennünk megjelen.

281. Édes üdv!

Boldogok a békességre igyekezők; mert azok Isten flainak mondatnak. Máté 5, 9.

Bensőleg. Szoprán szóló.

É - - des üdv, te lel - - ki bé - ke, Jőjj meg-

fá - radt s bús szi - vem - be, Jöjj meg - fá - radt

Alt szóló.

szí - vem - be! Ah, hogy gyö - tör - nek a

gon - dok! Jőjj, eny - hítsd nagy fáj - dal - ma - im!

Kar.

Jőjj, eny - hítsd nagy fáj - dal - ma - im! E - des

üdv, te lel - ki bé - ke, Jőjj meg - fá - - radt szí - vem - be!

Jőjj, meg - fá - - radt szí - vem - be! Ah, hogy gyö - tör - nek a

gon - dok! Jőjj, eny - hítsd nagy fáj - dal - ma - im, a fáj - - dal - mim.

üdv - - - - - Jőjj meg-fá - radt szí - - - vem -

É - - des üdv. te lel-ki bé - ke, Jőjj meg-fá-radt szívem-

be!

be! É - - des üdv, te lel - ki bé - ke, Jőjj meg-fá-radt szí-vem-

be, a szí - - vem be! Jőjj meg-fá-radt szí-vem - be!

282. Fénysugaras hegycsúcs mellett . . .

. . . az a győzedelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk. János I. 5, 4.

Bátran. **Sankey I. D.**

1. Fény - su- ga- ras hegycsúcs mel- lett E - lő e harc - me - zőn, Leng-
2. Fő - ve-zé-rünk a mi U - runk, Is - ten- nek szent fi - a, Min-
3. Sö - tét tö - meg im lát - ha - tó Ez sá - tán tá - bo - ra; Har-
4. A győ-ző nyer majd ko - ro - nát, A har - cos szép ru - hát; Hű

jen zászlónk so - runk fe -lett Völgyben és bérc-te - tőn. Ott lenn az el-len
de - nütt, mer-re vo - nu-lunk Lát - ha - tó nyomdo - ka. A ke-reszt-tan mint
sog-jon hát a ri - a - dó :„Ve-lünk a menny U - ra!“ Ki az üd-vös-ség
szol-ga ve - szi ju- tal-mát S ke - zé - be a pál - mát! Fel, harc-ra fel, már

se - re - ge Lö - vel - li nyi - la - it; Az el - lent hő-sen le - ver-te Min-
nap-su-gár El - űz - te a ho - mályt, Ah oly sok vér - ta -nú volt már, Ki
si - sak-ját Fe - jé - re fel - te - szi, Zú-dít-sa sá - tán ha - rag-ját, Azt
jő az éj! Jőj - je - tek zászlónk - hoz! Mindent le-győz a hit; ne félj, Légy

Kar. Hit ál - tal győzni fogsz, hit ál - tal

díg az é - lő hit.
hitt és hős-sé vált.
le nem győz-he - ti!
hű nagy U - runk-hoz!

Hit ál - tal győzni fogsz, hit ál-tal

győzni fogsz! Te ma-gasz-tos hit - e - rő, Vi - lá - got le - küz - dő!

283. Mily kedves azok lábai...

(Felavatás vagy születésnapi alkalomra.)

Mily szépek a hegyeken az örömmondónak lábai aki békességet hirdet, jót mond, szabadulást hirdet aki ezt mondja Sionnak: Uralkodik a te Istened. Ézsaiás 52, 7.

Örömmel. **Buschman H.**

Mily ked- ves, mily ked - ves, mily ked ves a - zok lá - ba - i, kik a

bé - két, a bé - két hír - de - tik! Mily ked - ves, mily ked-ves, mily

ked-ves a - zok lá - ba - i, kik a bé - két hir - - - de-tik! Te a-

zért tel - jes to - rok - kal ki - álts! Mint trom- bi - ta e - meld, e-

meld fel a szó - dat, Mert az Úr igy szól: l - me, i - me

Én a - dom a - te szád - ba, a te szád - ba az

Élénken.

i - gé-met. A - zért légy hű, légy hű! „Mert a bölcsek fény-le - ni

fog - nak, mint a tel - - jes nap mint a tel - jes nap és

a - kik so - ka - kat i - gaz - ság - ra vit - tek, fény - le - nek majd,

fény - le - nek majd, mint a csil - la - gok ö - rök - kön ö - rök - ké!

284. Jertek el!

Jertek el én Atyámnak áldottai, bírjátok ez országot, mely megkészíttetett néktek a világ fundamentomának felvettetése előtt: Mert éheztem és ennem adtatok; szomjúhoztam és innom adtatok; útonjáró voltam és befogadtatok; mezítelen voltam és felruháztatok; beteg voltam és meglátogattatok engemet; fogoly voltam és énhozzám jöttetek. Máté ev. 25, 34—36.

Allegro. **Braun J.**

p *mf* *f* *mf*

Jer-tek el, jer-tek el, oh én A-tyám-nak ál - dot - ta - i! Jer - tek

cresc.

el, jer-tek el; bir - já - tok ez or - szá-got, mely nék-tek ké-szült mi - e-

p **Adagio.**

lőtt e vi - lág lett: É - he - ző - vol-tam és en - nem ad - ta - tok ne-

kem; Szom-jú-hoz-tam és in - nom ad - ta-tok én-ne-kem; Ú - ton

já-ró voltam és bé - fo - gad - ta-tok engem, mez-telen vol-tam és ti meg ru-

ház - ta- tok en-gem, be teg vol-tam és meg-ke- res- te- tek en-gem; mikor én

Élénkebben.

fog - ság- ban vol - tam, meg- lá - to - gat - ta - tok en - gem. Jer- tek el,

jer- tek el, jer - tek A - tyám-nak ál - dot- ta - i! Jer- tek el, jer- tek el, bír-

já - tok ez or - szá- got, mely nék - tek ké - szült, mi - e - lőtt e vi-

rit.

lág lett. Jer - tek el! Jer - tek el!

285. Feltámadt Jézus!

Találák pedig a követ, hogy elvétetett volna a koporsóról. Lukács ev. 24, 2.

Élénken. Towner D. B.

1. Meg-nyilt a sír, fel-tört a zár, Im, vé-get ért a küz-de-lem. Meg-
2 Á - dám-ban üd-vünk el - ve szett, Jé - zus-ban üd-vünk új - ra él. Á-
3 Ezt tud - ni ne-künk oh mi jó! Nem ret-te-günk már zord ha-láll Jé-

Kar.

tört ha - tal - mad oh ha - lál! Az é - le - té a győ - ze-lem.
dámban á - - tok tör re - ánk, Jé - - zus ne-künk kegyről be-szél. Há - la,
zus ban él - - ve, min - ket is Fel - - tá - ma das - nak nap ja vár.

fel - tá-madt Is - ten Fi - a, Jé - zu sunk fel - tá - madt, fel - tá-madt, Há-la,

fel - - tá - madt Hal - - le - - lu - - ja! És él a mi U - - runk!

286. Ha bú és gond . . .

Boldogok, akik sírnak: mert ők megvigasztaltatnak. Máté ev. 5, 4.

Nyugodtan. **Weigand W.**

1. Ha bú és gond szí - ved - ben dúl És sze - med könnybe bo - rúl,
2. Ha ár - ván, köny-nyes sze - mek-kel, A menny - be fel - te-kin - tek,

Ha ben-sőd-ből már a re-mény, El - szállt és nin - csen se - gély.
Úgy a - ma nagy di - cső- ség- ben, A hű ba - rát meg - je - len.

Az Úr így szól s kér-di tő - led: Sze-retsz-e hőn, e - nyém szí - ved?
És kedve - sen így szól né-kem: Sze- ret- lek hőn, csak bízz' ben - nem!

Az Úr így szól, kér-di tő- led; Az Ur így szól, kér- di tőled: Szeretsz-e
És kedve- sen így szól né-kem; És ked-ve- sen így szól nékem: Sze-ret-lek

hőn, e - nyém szí - ved? Szeretsz- e hőn, e - nyém szí - ved?
hőn, csak bizz' ben - nem! Sze- ret-lek hőn, csak bízz ben - nem!

287. Hozsiánna . . .

Hozsánna a Dávid Fiának! Áldott, aki jő az Úrnak nevében! Máté ev. 21, 9.

Élénken. **Diederichsen H.**

Ho - zsi-án - na! Le-gyen áld-va Ho - zsán na a ki jön! Ho-zsi-

án - na! Le-gyen áld - va! Ho-zsán-na a ki jön! Ho - zsi-án-na! Le-gyen

áld-va! Ho - zsi - án-na! Legyen áld - va! Ho-zsán-na, a ki jön! Ho-zsi-

án - na! Le-gyen áld - va! Ho-zsi - án-na! Le-gyen áld-va! Ho-zsán - na a ki

jön! A ki az Úr - nak ne - vé-ben

f

A ki U-runk-nak ne-vé-ben jön.

jön! A ki az Úr-nak ne-vé-ben

f

p

A ki U-runk-nak ne-vé-ben jön!

jön! Ho - zsi - án - na! Le - gyen áld - va! Ho - zsán - - na! a ki

jön! Ho - zsi - án - na! Le-gyen áld - va! A ki az Úr-nak ne-vé- ben

p

f

jön! Az Úr ne - vé - ben, az Úr ne - vé - ben!

288. Ti kapuk . . .

Ti kapuk, emeljétek fel a ti fejeiteket és emelkedjetek fel ti örökkévaló ajtók; hadd menjen be a dicsőség királya! 24. Zsoltár 7.

Ünnepélyesen. **Szabadi F. G.**

mf

Ti ka-puk! Ti ka-puk, e-mel-jé-tek fel a ti fe-

f

je-te-ket és e-mel ked-je-tek fel tí ö-rök-ké-va-ló

aj--tók, hogy men-jen be a di-cső-ség-nek Ki-rá-lya, Hogy

menjen be, menjen be, menjen be menjen be a di-cső-ség-nek

p

Ki-rá-lya! Ki-cso-da ez a di-cső-ség-nek Ki-rá--lya?

A

A se - re - gek - nek U - ra, A
se - re - gek - nek U - ra, A se - re - gek - nek U - ra,

se - re - gek - nek U - ra, A se - re - gek - nek U - - ra! Ő a

di - cső - ség - nek Ki - rá - lya! Ő a di - cső - ség - nek

Ki - rá - lya, A di - csö - ség - nek Ki - rá - lya, a di - cső - ség - nek

Ki - rá - lya, Ki - rá - lya!

289. Az én hazám . . .

Mert szorongattatom e kettő között, kívánván elköltözni és a Krisztussal lenni. Filippibel. 1, 23.

Bensőleg.

290. Majd ha Sion rabbörtönét . . .

Mikor visszahozta az Úr Sionnak foglyait, olyanok voltunk, mint az álmodók 126. Zsoltár 1.

Élénken. *p*

Majd ha Si - on rab - bör - tö - nét ki-nyit- ja Is - te-nünk, o-

rit. *p* *f a tempo.*

lya - nok le-szünk, mint az ál - mo- dók. A szánk be - te - lik ne-

ve - tés - sel és nyel - vünk be - te - lik nagy víg - ság - gal. A

po - gá-nyok mond-ják, a po - gá-nyok mondják: Ha - tal-mas dol-got tett

Nagy dol - got mű - velt ve - lünk az Úr! Nagy

ve - lünk az Úr! Nagy dol - got mű - velt az Úr!

Nagy dol - got mű - velt mi

Nagy dol - got

dol - got mű - velt mi - ve - lünk az Úr,

Nagy dol - got mű - velt az Úr!
ve - lünk az Úr Mű - velt az Úr!

Az - ért ví-gadjunk, az-

mű - velt az Úr!

Vi - gad - junk,

ért vi - gad - junk, az Úr nagy dol - go - kat tett ve - lünk!

Basszus szóló Recitativo. Lassan.

Harmónium.

U-ram! Sza-bad-sá-gért ég né-ped, mint hű-vös for-rásért, a for - ró dél-

p Adagio.

vi-dék! Kik most köny-nyel vet - nek, egy-kor majd ö-röm-mel

p

a - rat - nak. A - kik köny-nyel vet - nek, nagy ö - röm - mel

p *rit.*

a - rat-nak. Ki me-gyen, me - gyen sír - - va, vi - vén a

Élénken

f

ke - re - sett mag - vát. És el - jön nagy ö - röm-mel, el - jön nagy

ö - röm - mel ké - vét hoz - va a - - - - ra - tás - kor!

Adagio. Dolce.

Kik most köny-nyel vet - nek,

nagy ö - röm - ben lesz - nek!

f

Nagy ö - röm-mel a - rat - nak, ö - röm - mel a - rat - nak!

291. Örök otthon közelebb.*

Annakokáért minden mi napjaink elmúlnak . . . 90. zsoltár 9.

Mérsékelten. **Protz H.**

1. A ten- ger zöld tü - kö - ré - be Pompás fénynyel száll a nap.
É - le - ted - nek ten - ge - ré - ben, Im le - zaj - lott 40 (50—60) év
2. Ö - rök ott - hon a va - ló - ság, Di - cső cé - lom kö - ze - lebb,
Üd - vöz-lünk hát ked - ves test-vér, E - zen szép és nagy na - pon.

1. És az éj csen-des sö - tét - je Las - san kö - zelg ez a - latt.
És az est - nek pi - he - nő - je Kö - zelg sve - le di - - cső - ség,
2. Az a fo - lyam, az az or - szág, Hol nem lát - ni köny - nye - ket.
Áld - va le - gyen U - runk az - ért, Hogy mind - ed - dig meg - tar - tott.

1. Be - köszönt az est ho - má - ja, Im, egy nap - pal ke - - ve-
Be - kö-szönt az est ho - má - ja, 40 (50-60) év - vel ke - - ve-
2. Már is a csil - la - gok fé - nye, Ra - gyo - góbb és ked - - ve-
Áld - jon Is - ten min - den jó - val, Ál - dá - si - nak ár - - - já-

1. sebb, De a csil - lag ezt ra-gyog-ja: Ö - rök ott-hon kö - ze-lebb, Ö - rök
sebb, De csil - la - god azt ra- gyog - ja: Ö - rök ott - hon kö - ze - lebb, Ö - rök
2. sebb, Haj - lé-kom vo - nom e - lőbb-re: Ö - rök ott-hon kö - ze-lebb, Ö - rök
val, A - míg be - érsz majd uj- jong - va, Ö - rök szép ott - ho - nod - ba, Ö - rök

** A kis betükkel szedett szöveg születésnapi alkalomra használható.*

ott hon kö - ze lebb, Ö - rök ott - hon kö - ze - lebb, Ö - rök ott - hon kö - ze - lebb!
ott - hon kö - ze - lebb, Ö - rök ott - hon kö - ze - lebb, Ö - rök ott - hon kö - ze - lebb!
ott hon kö - ze - lebb, Ö - rök ott - hon kö - ze - lebb, Ö - rök ott - hon kö - ze - lebb!
szep ott - ho - nod - ba, O - rök, szép ott - ho - nod - ba, Ö - rök, szép ott - ho - nod - ba!

292. Oh csak sírj!

Követé pedig Őt a népnek nagy sokasága, akik gyászo'ák és siraták Őt. Lukács 23, 27.

Lassan. **Nägeli G.**

p

1. Oh csak sírj, oh csak sírj, mert an-gyal is csak sír, Lásd Köz-ben- já - ród
   Ter- mé- szet nagy nap- ja fényt ad - ni lásd nem bír, Fé - nye vesz-té - sén
2. Csende-sedj, csen-de-sedj, ne gyá-szol-jon szí-ved. Szent ma- rad - hat - e
   Nem, so - ha! Nem, so - ha! Gyorsan jő fény nap - ja S fel kél győz-tes la-

is csak sír.
ő is sír.
a sír- ban?
ko- má - ra!

f

Gyász van az é - gen, Föld is meg-rez-zen, Meg - halt! Jé-
Po - kol in - ga - dozz! Jé - zus kor-mányoz, Mert él! Jé-

mf *p* *pp* *Rall.* *pp*

zus meghalt, Ő ve - le min-den meghalt. Meg - halt, meg - halt, meg-halt!
zu - som él, Ál - ta - la lel-kem is él. *mf* Ő él, *f* Ő él, *ff* Ő él!

293. Uram, bocsásd el . . .

Mostan bocsátod el, Uram, a te szolgádat, a te beszéded szerint, békességben: Mert látták az én szemeim a te Üdvözítődet. Lukács 2, 29—30.

Mérsékelten. **Grunholzer K.**

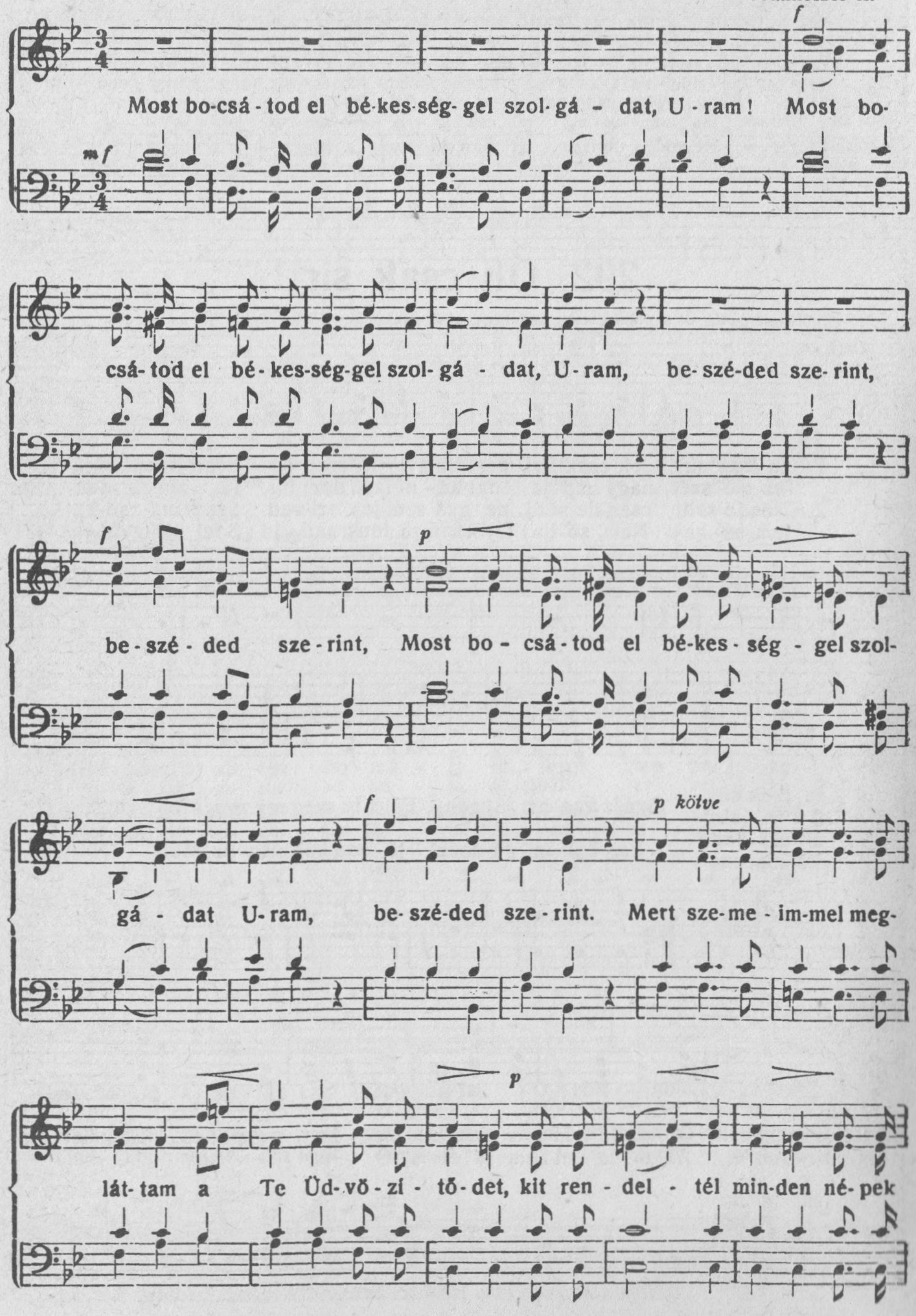

szí - ne e - lé, a te Üd - vö - zí - tő- det,

kit ren-del-tél min-den né- pek szí - ne e - lé vi - lá - gos- sá-

gul, a po - gányok meg-vi - lá - go - si - tá - sá - ra és di-cső-

a po - gá - nyok megvi - lá - go - si - tá - sá - ra

sé - gül a Te né- ped - nek Iz - rá - el-nek! Vi - lá- gos-

sá - gul, vi - lá- gos- sá-gul és di - cső- sé- gül a te né - ped-nek

Lassan, hangsúlyozva.

Iz - - rá - el - nek! Most bo - csá - tod el bé - kes - ség - gel szol-

p *f* *rall.*

gá - dat, U - ram, i - géd sze - - rint!

294. Vígasztald én népemet!

Vígasztaljátok, vígasztaljátok az én népemet, azt mondja a ti Istentek. Szóljatok Jeruzsálemnek kedve szerint valókat. Ezsaiás, 40 1—2.

Dolce. *p* **Palmer C.**

Ví gasz-tald, ví-gasz-tald, én né - pe - met mond - ja az

Úr Is te nünk, Is - te - nünk. Vi - gasz - tald, vi - gasz - tald

p

én né - pe - met, mond - ja az Úr Is - te - nünk, az

Úr Is - te - nünk. Szólj csak sze - li - den Je - ru - zsálemmel, szólj csak

sze - li - den je - ru - zsá - lem - mel. Mond - já - tok Si on

Im - hol jő hoz - zád Ki - rá-

le - á - nyá - nak: Im hol jő hoz - zád

lyod hoz - zád

Ki - rá - lyod a - lá - za - to - san. Im - hol jő hoz - zád

Ki - rá - lyod te hoz - zád a - lá - za - to - san!

295. Égi szózat szállt a földre!

Jöjjetek én hozzám mindnyájan, kik megfáradtatok és megterheltettetek és én megnyugosztlak titeket.
Máté evang. 11, 28.

Nyugodtan. **Shepard F. S.**

1. É - gi szó - zat szállt a föld - re, Minden hang-nál ked-ve-sebb, Éb-reszt,
2. Né-ked szól ez, kit a bá - nat Kí - noz tet - te - id fe - lett, Se vi-
3. Néktek szól ez, ti sze-gények, Nék-tek csen-des szenve- dők. Nék-tek
4. Néktek szól kik e vi - lág-nak Gúnyját csúf-ját tű - ri - tek, Gyerme-

é - leszt, eny - hít, á - pol, Be - heg - gesz - ti a se - bet.
lág - ból visz-sza tér - ve, Be - is - mer - ted bű - nö - det.
szól meg - kö - tö - zött - tek, Ke - re - sők és zör - ge - tők. Jöj - je-
ki mély a - lá - zat - ba Száll le hi - vő szí - ve - tek.

tek ti fá - ra - dot - tak, Ter- helt szí - vek, jöj - je - tek, Ké - szi-

tet - tem í - me, nék - tek üd - vöt é - des nyug - he - lyet.

296. Kapok-e csillagos koronát?

És akik sokakat az igazságra visznek, miként a csillagok, örökkön és örökké fénylenek. (Dániel 12, 8.)

Élénken. **Sweney R.**

p

1. A- ma szép hon fe - lé száll az én ó-hajom, A-ho - vá mi - ha- mar be- me-
2. Míg itt a föl - di lét köt-ve tart engemet, Hiven kell vé- geznem dol- go-
3. Most tehát mun-ka vár még mindig én reám, A- mi- hez Mes-te-rem ad e-

gyek, Fo gad-e en - ge-met Mes- te- rem Jézusom, Hogy vele ő- rök-ké ott legyek?
mat; Lelke-ket ment-ve szol- gál - ni a szent ügyet, Hogy aztán elvegyem dí-ja- mat.
rőt; Az u - tán meg-ka pom csil-la- gos ko-ronám An-gya-lok és a sok szent e-lőtt.

Kar.

mf *f*

Ka- pok-e csil- la - gos ra - gyogó ko - ro-nát? A - ma szép honba fent, o - da-

rit. *a tempo*

át, o - da- át? A - mi - kor lel-kem a mennybe száll, Ka - pok-e ra-gyo-

p

rit. *pp*

gó csil - la - gos ko - ro - nát o - da - át?

297. Testvérek, jertek . . .

(A zárjelben levő szöveg kápolna-megnyitás alkalmával éneklendő.)

Boldogok, akik lakoznak a te házadban. Mert jobb egy nap a te tornácidban, hogynem ezer másutt. 84. Zsolt. 5, 11.

Ünnepélyesen. **Gounod J.**

f

Test - vé - rek, jer - tek. ad-junk há - lát az Is - ten - nek,

Ki hű Ve-zér és Pász-tor, Fő - pap, Ki - rály né - pé - nek.

Zeng - je - tek há - lát, hogy min - ket ke - gyel - mé - be vett
(hogy meg nem vo - ná ir - gal - mát

és im Fi - á - ban min-ket az Ő gyer - me - ké - vé tett!
és ad - ta né-künk az i - má - dás - nak e haj - lé - kát!)

Élénkebben. *p* *cresc.* *dim.*

Oh jőj - je - tek mind-nyá-jan, di - csér jük Őt e nagy na-

Di - cséd, di - cséd, di - cséd, di-cséd,

p *cresc.*

pon, nagy, napon, mert jó - sá - ga ma- rad mind-ö - rök - ké!

di -cserd, di-cserd, dicserd Őt, mind - ö - rökké!

p *cresc.* *mf*

Bol - - do - gok, kik la- koz-nak a Te há - zad - ban szün-te-

Bol- do- gok, kik lak-nak a Te há - zad-ban,

f

len, Té- ged szün- te- len, Té - ged szün- te - len, Té-ged di - csér-nek!

szün - te - len Té- ged, Té-ged szün- te - len Té - ged di- csér - nek!

p *f* *ff*

Mert jobb né-künk egy nap U - runk a te pit - va - rid - ban,

mf

hogy nem má - sutt e - zer, hogy nem má - sutt e - zer nap! Jobb mi nékünk,

f

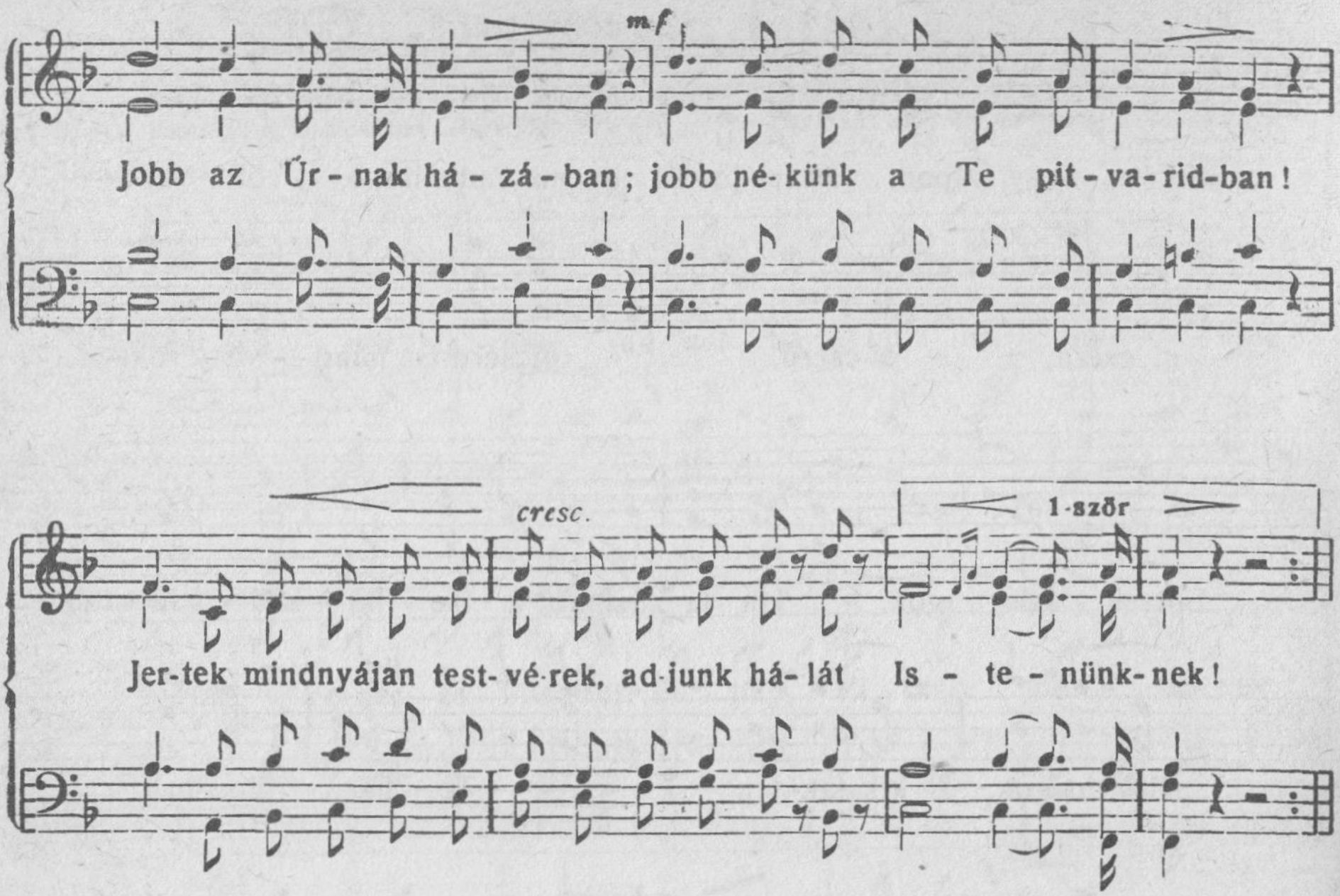

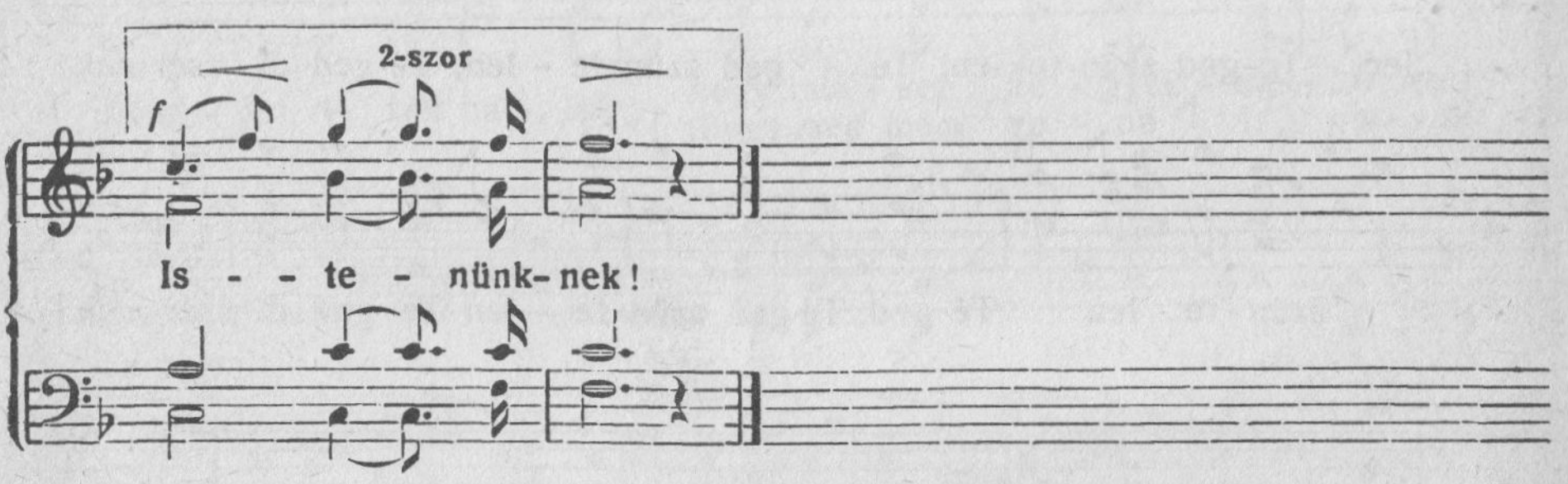

298. Ha földi szenvedés . . .

Mikor pedig szemeiket felemelték, senkit sem látának, hanem csak Jézust egyedül. Máté ev. 17, 8

Nyugodtan.

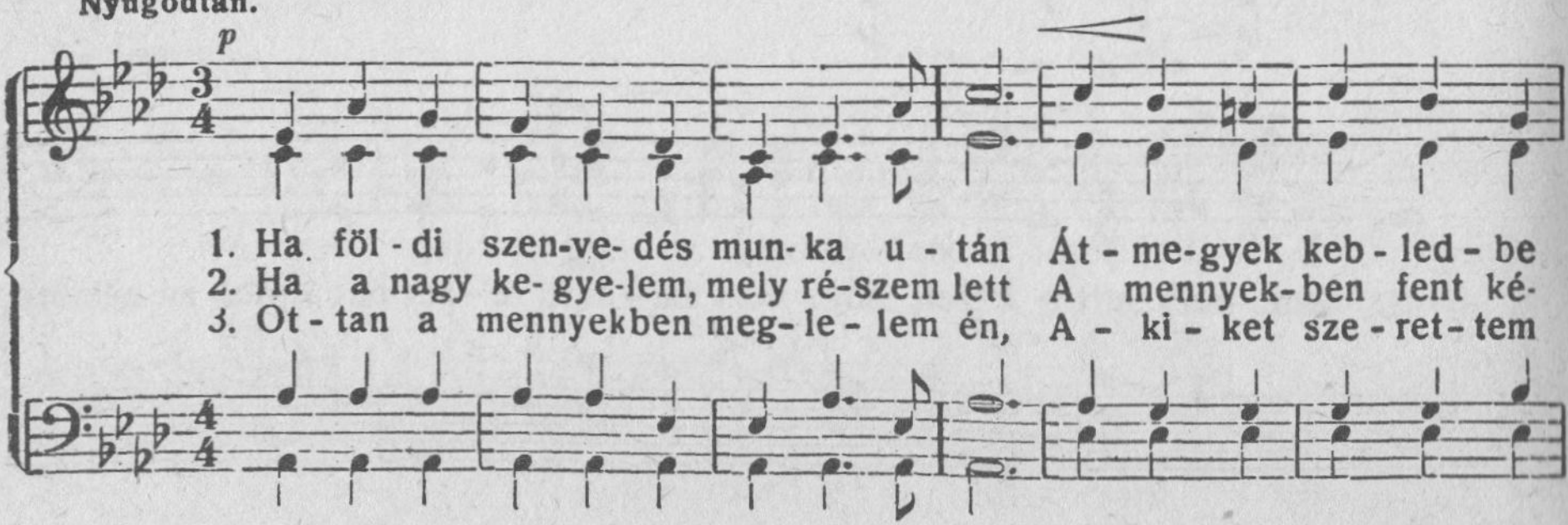

é - gi ha-zám, Az le - szen ő - rö mem, az e - gye- dül, Hogy Jé-zust
szít-lak - he-lyet, Csak Jé - zus, Jé - zus lesz Ő e - gye- dül, A - ki- ben
e föld ö - lén, Még - is csak Jé - zus lesz, Ő e - gye- dül, A - ki- ben

Ő e-gye-dül, Ő e- gye-

Kar *mf*

néz- he- tem szün-te - le - nül.
ör - ven-dek szün-te - le - nül.
ör - ven-dek szün-te - le - nül.

Ő e - gye- dül,
Ő e - gye dül, Ő e-gye-

dül, Ő e - gye - dül, Ő e - gye- dül, A - ki - ben

Ő e - gye - dül, Ő e - gye - dül, Ő e - gye - dül,
dül, Ő e - gye - dül, e - gye - dül, e - gye - dül, A - ki - ben

Ő e - gye - dül, Ő e - gye - dül,

poco rit.

pp

ör- ven- dek szün-te - le - nül, A - ki - ben ör -ven-dek szün-te - le - nül.

299. Ha néha, néha bús vagyok . . .

Azért azt mondom néktek: Ne aggodalmaskodjatok a ti életetek felől. Máté 6, 25.

Lendülettel.

1. Ha né-ha, né-ha bús va-gyok, És szí-vem-ben el-lan-ka-dok, Hol-
2. A Meg-vál-tó-ra gon-do-lok, Ki min-ket ar-ra ok-ta-tott, Hogy
3. Majd egy-re han-go-sabb lesz ez, Mig szí-vem tűz-zel tel-ve lesz S el-

ott e föl-di gon-do-kon Ke-serg-ni-nincs o-kom. Ha-
ne ag-gód-junk, mert A-tyánk Gon-dot vi-sel re-ánk. Ek-
mé-met fény bo-rít-ja át El-űz-ve a ho-mályt. Im,

mar az Úr e-lé me-gyek És ké-rek tő-le új szí-vet, Mert
kor e-szem-be jut ne-kem, Egy ked-ves lel-ki é-ne-kem És
lá-tom Jé-zust üd-vö-met, A mennyben ö-rök ré-sze-met És

föl-di bá-nat és ke-serv A menny-ből nem e-redt.
é-nek-lem ezt csen-de-sen, De min-dig é-de-sen.
bú he-lyett a lel-kem most Ö-röm-től á-ra-doz.

300. Mondd még egyszer . . .

Elmenvén a széles világra, hirdessétek az evangyéliumot minden teremtménynek. Márk ev. 16, 15.

Bensőleg. Dolce.

mf

1. Nap-nyug-ta - kor men- tem egy haj-lék - ba, Hol egy fi - úcs - ka im-
2. En - gem sze-gény, gyen-gét mondd szeret- e? I - lyen el - ve-szet-tet
pp 3. Hal - kab- ban hang - zik a szó fü- lem-be, A menny ka-pu - já-hoz

p

már hal-dok-la. Szó-lék Jé- zus-ról, mi - re sut- tog- ta: Ezt ed - dig
meg-ke-res-e? Nem ha-lok meg, ha Jé- zus tart en-gem, Nem szól - tak
el - ér-kez- ve. Fi - át a - dá Is- ten bű - nö-sö-kért, Ér - tem is

Kar.

f *p*

né- kem sen-ki nem mondta.
né- kem er - ről so - ha-sem. Mondd még egy- szer! Oh még egy- szer!
on- tot- ta drá-ga vé - rét

mf

Jé- zus vé - ré - vel bű-nöm le- mos - ta. Ne le- gyen, ki szól- jon

pp *rit.*

ke - ser - ve - sen: „Ezt né- kem nem mond-ta még sen - ki sem!“

301. Még szól az üdv szava . . .

Mert a keresztről való beszéd nékünk, kik megtartatunk, Istennek ereje. Korinth. I. 1, 18.

Örömmel. **Granahan J.**

1. Még szól az üdv szava, Hal-le-lu-ja, hal-le-lu-ja! És a ke-reszt ta-
2. Még a ke reszt ta-na, Hal-le-lu-ja, hal-le-lu-ja! Szi-lár-dan áll s sza-
3. Dí-csér-jed ezt a tant, Hal-le-lu-ja, hal-le-lu-ja! Melynek ha-tal-ma

na, Hal-le-lu-ja, hal-le-lu-ja! Még győz az Úr ve-le, Bár
va, Hal-le-lu-ja, hal-le-lu-ja! A sze-re-tet-ről szól, A
van, Hal-le-lu-ja, hal-le-lu-ja! Al-kot-ni szív-be jót, Mely-

küzd is el-le-ne A sá-tán szel-le-me, Hal-le-lu-ja, még e-rős!
vér-ről, mely egy-kor, A Gol-got-hán el-folyt, Hal-le-lu-ja, még e-rős!
től é-led a holt S lát egy di-cső va-lót, Hal-le-lu-ja, még e-rős!

Szoprán vagy tenor szóló, esetleg duett.

Hal-le-lu-ja, hal-le-lu-ja, hal-le-lu - - - ja

Karkiséret.

Hal-le-lu-ja, hal-le-lu-ja, hal-le-lu-ja még e-

még e - rős, Hal - le - lu - ja hal - le-

rős, hal - le- lu - ja még e - rős. Hál - le - lu - já,

lu - ja! A ke-reszt még foly - - - ton győz!

hal - le - lu - ja! A ke-reszt még, a ke - reszt még foly-ton győz!

Kar.

f

Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja még e-

r

cresc ..... *ff*

ril.

rős! Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, a ke-reszt még foly- ton győz!

302. Bősz haraggal zúg a hab . . .

A hajó pedig immár a tenger közepén vala a haboktól háborgattatva. Máté ev. 14, 24.

A **Élénken.** **Dürrner Gy. után.**

1. Bősz ha- rag-gal zúg a hab, a hul-lám vad el - - - - - len, Nincs me-
2. El - tü- nik szemünk e - lől a hold és csil-lag _____ fény, Ha a
3. Hogyha el- múlt a vi- har, ve - led ag-go- dal - - - - - munk, Ég U-

nek-vés, part se - hol, ször - nyű szél - vész el - len! Csak te vagy,
kormány el - tö - rik, hol ak - kor a remény? Kérd te - hát,
rá - nak han- go- san, há - la i - mát mondunk! Üdv ne-ked,

B **Lassabban.**

csak te vagy, ki az éj- ben, Csak Te vagy, csak Te vagy ki ránk fi-gyelj! Ha-
kérd te- hát az ég U- rát! Lá- tod az, lá- tod az est csil- la- gát! Ha-
üdv ne-ked Úr az ég-ben! Üdv ne - ked, üdv ne-ked mond-ja szí-vem! Ha-

talmas Úr, ha- tal- mas Úr, Oh jőjj _____ és légy gyá - - molunk!
talmas Úr, ha- tal- mas Úr, Je- lenj _____ meg légy gyá - - molunk!
talmas Úr, ha- tal- mas Úr, Te vagy _____ csu- pán gyá - - molunk!

Utasítás. *Vonóshangszerekkel kisérendő. Az első részt erös férfi hang kezdi, gyenge gordon vagy harmónium kisérettel. „B"-nél teljes zenekar.*

303. Egykor oly boldog volt . . .

Kinek jaj, kinek oh jaj, kinek versengések, kinek panasz, kinek ok nélkül való sebek, kinek szemeknek veressége? A bornál mulatóknak, akik mennek a jó bor kutatására. Példabeszédek 23, 29—30.

Mérsékelten. **Szabadi F. G.**

1 Egykor oly bol dog volt csa - lá - di kö - rünk, A nyomor nem bán- tott s volt sok ö - römünk, De egy-szer-re, oh jaj! ín - ség tört re- ánk, Mert korcsmá-ba kez-dett jár - ni éds' a- pánk. Megromlott e - gé-szen ré-
2 Ki a - kar most ve-lem i - mát mon - da - ni, Szegény a - pá- mat meg - sza - ba- dí - ta - ni? Mert Sá-tán vett raj - ta ször-nyen nagy e- rőt, De még él, még le - het meg-men-te - ni őt. Oh kö - nyö-rülj raj-tam, se-
3. Mondjá-tok hát, ti is így él - tek to - vább, Korcsmában töl- ti - tek a nap séj-sza-kát? El - ká - bít az i - tal, sör, pá - lin - ka, bor, Nem bánt-ja szi - ve - tek az ín-ség s nyomor? De egy-kor Is - ten-nek szá-

sze- gek közt ül, Megrom- lott e - gé - szen ré-sze-gek közt ül. A- nyám
gíts Is - te - nem! Oh kö - nyö- rülj raj - tam, se-gíts Is - te-nem, É - des
mot ad - tok majd, De egy- kor Is - ten - nek szá-mot adtok majd, Mert ti

meg - halt és én ál - lok e - gye - dül!
a - - pám ré - szeg és én é - he - zem!
o - - koz - zá - tok e nyo - mort, e bajt.

304. Mily kedves a Sion!

Szépen emelkedik az egész föld öröme, a Sion hegye, a szélső észak felé, a nagy királynak városa. 48. Zsolt. 3.

Mérsékelten. **Root G. F.**

mf

p

Mily ked-ves a Si - on, mily ked - ves a Si - on, mily szép s di- csõ

Szoprán szóló.

Oh mily ked - ves,

Si - on, Is - ten vá - ro- sa! Mily ked - ves a Si - on, mily

Oh mily ked - ves a Si - on, Is - ten vá - ro-

ked - ves a Si - on, mily szép s di- csõ Si - on, Is - ten vá- ro-

sa. Oh mily ked- ves, oh mily ked- ves a Si - on,

sa. Mily kedves, mily ked- ves, mily

D. C. után éneklendő.

Fine.

Is — — — — — — ten vá - ro - sa. Á — — — — — — men.

ked — — ves a Si - on. Á — — — men.

Kissé élénkebben.

Mily ked - ves a Si — — on, mily szép és

mf *p*

Ö-röm, bé - ke van benned, ö-röm, bé - ke van benned, ö-röm, bé - ke

ked - ves, mily ked — — ves Si — — on, mily ked — — ves a

van ben-ned, ö - röm, bé-ke van ben-ned, ö — — röm,

D. C. al Fine.

Si — — on, mily ál — — — dott.

bé — — ke van ben - ned, van ben - ned!

305. Minden javadra válik!

Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden egyaránt javukra van. Rómabel. 8, 28.

Örömmel.

1. Min-den ja-vadra vá-lik Él-ted fo-lya-mán, A-ki Is-tent sze-re-ted Hí-
2. Hogyha Is-ten veled úgy, Lelkem mit se félj! Csakis hasznodra le-het Bár-
3. Mi-ben legyen tehát dús Szivem bel-se-je? Mi le-gyen hát szünte-len Lel-

ven s i-ga-zán. Megvan ír-va, megvan ez, Az-ért ne fe-ledd, Bár-mi
mi-lyen ve-szély. A-kik Is-tent sze-re-tik Hí-ven, i-ga-zán, Min-den
kem e-re-je? Az, hogy hűn sze-res-se-lek, Én jó Is-te-rem, Mert ja-

Fine. Kar.

baj és bármi vész Jó-ra jő ne-ked.
csak ja-vuk-ra van Min-den egy-a-ránt. Óh ö-rülj, óh ö-rülj, óh ö-
vamra vá-lik igy Min-den én ne-kem.

rülj, oh örülj, É-gi mes-te-red néked jót a-kar, Oh örülj, oh örülj, oh ö-

Da Capo al Fine.

rülj, oh ö-rülj, Mert ja-vad-ra vá-lik minden, minden, mi-ha-mar.

306. Némely szív oly elfáradott.

. . . Eljő az éjszaka, mikor senki sem munkálkodhatik. János ev. 9. 4.

Bensőleg. Sankey D.

1. Né-mely szív oly el - fá - ra - dott, Ha a nap megy le - fe - lé;
   Oly sok lé - lek bé - két ó - hajt, Ha a nap megy le - fe - lé.
2. Hagyd a bút és fé-lénk - sé - get, Merta nap megy le - fe - lé;
   Nagy dol-got tégy Is - te - nünk-ért, Merta nap megy le - fe - lé.
3. Is - ten ko - ro - náz sze - ret - ve, Ha a nap megy le - fe - lé;
   Dí - ja - tok ím e - lő - tün - ve, Merta nap megy le - fe - lé.

Mily ér - zet hat át té - ged, Míg sok e fe-lett ör - vend? Mun-ká-
E vi - lág bün-nel tel - ve, Küzdj i - gé-vel el - le - ne; Test-vé-
Sze-re - tet - tel telt a szív, A - ki Jé - zu-sá-hoz hiv, A - ki

Kar.

dat si - ess vé-gezd: Nézd a nap megy le - fe - lé.
red sincs meg-ment ve És a nap megy le - fe - lé. Oh ne
mennyor- ság- ért vív, Míg a nap megy le - fe - lé.

késs, oh ne késs, oh ne késs, oh ne késs, oh ne késs, oh ne

késs, oh ne késs, Mun-ká-dat si - ess, végezd! Nézd a nap megy le - fe - lé!

307. Mély éj s homály . . .

A föld pedig vala ékesség nélkül való és puszta és sötétség vala a mélységnek színén. Akkor monda az Isten: Legyen világosság és lett világosság. Mózes I. 2, 2.

Lassan. **Nägeli György.**

pp *pp*

1. Mély éj s ho-mály bo - rult a föld - re, míg nem sü - tött re - á a
2. Sok bűn s nyomor töl - té e föl - det, a nép - re nagy ho-mály bo-
3. Az el - me torz ta - ná-val föd - ve volt a szép e - van-gyé - li-

Élénken.

f

nap De szólt az Úr és i - me fény-be bo - ri - ták azt a
rult. De jött az Úr s megvált-va ő - ket, szí-vük - be bé - ke
om. De i - me hit - hő - sö - ket kül-de, kik győz - tek a ha-

f

Kar.

Maestoso. *a tempo.*

su - ga - rak.
s üdv vo - nult. Di-csérjük, di-csér - jük Őt, az U - - rak U-rát! Ő
mis ta - non.

az, ki mű-velt sok nagy cso-dát, Ki mű-velt sok nagy cso-dát! Di-

csér - jük, di - csér-jük, di - csér - jük, di - csér - jük, Ki szám - ta - lan - szor

mű - velt cso-dát! Jer tek, jer - tek, di - csér - jük Őt!

308. Ember szemétől bűneim . . .

Semmi oly elfedezett dolog nincsen, melynek meg nem kell nyilatkoztatnia. Lukács ev. 12, 2.

Mérsékelten- **Towner D. B.**

1. Em-ber sze-mé-től bű-ne-im El-el-ta-kar-ha-tom S behúnyva lel-ki
2. A föl-di ajk di-csér-het ám S nyujthat arany babért, Di-cső-ség ér-het
3. Vi-szont a jám-bor-sá-gomért Jö-het rám meg-ve-tés, I - gaz eszmékért

Kar.

sze-me-im, Ma - gam á-mít-ha-tom.
vád helyett. Sok al-nok-sá-go-mért. De Is-ten lát a szí - vek-be, E-
gúny, szitok És tes - ti szen-ve - dés.

lőt - te nincs ti - tok, S a-mi most rejtve vég - be megy, Napfényre jön-ni fog.

309. Mindeddig elhozott az Úr!

(A zárjelben levő szöveg születésnapi alkalommal éneklendő.)

Mindeddig segitséggel volt nékünk az Úr! Sám. I. 7. 12.

Élénken.

1 Minded-dig el-ho-zott az Úr, Az én hű s jó ve-zé-rem, Mind-
2. A-tyám, le-gyen most a Ti-ed Di-csé-ret és a há-la A-
3. (Mindeddig el-ho-zott az Úr, A te hű s jó ve-zé-red, Mind-
4. (Atyám, legyen most a Ti-ed Di-csé-ret és a há-la, A-

ed-dig ŏr-zött jól az Úr, Meg véd-te szív-ke-dé-lyem. Mind-ed-dig
tya-i nagy hű-sé-ge-dért. A-mely-nek nin-csen szá-ma. Amig én
eddig ŏr-zött jól az Úr, Meg-véd te szív-ke-dé-lyed. Mindeddig
tya-i nagy hű-sé-ge-dért, A-mely-nek nin-csen száma. A-mig te

hűn ve-zet-ge-tett, Mind-ed dig ör-ven-dez-te-tett.
é-lek, hir-de-tem, Nagy dol-got tett az Úr ve-lem! Mind
hűn ve-zet-ge-tett, Mind ed-dig ör-ven-dez-te-tett.)
élsz, óh hir-des-sed, Nagy dol-got tett az Úr ve-led.) (Mind-

ed-dig en-gem meg-se-gí-tett, en-gem meg-se-gí-tett!
ed-dig té-ged meg-se-gi-tett, té-ged meg-se-gí-tett!)

310. Gyönyörű szép a mennyekben.

Dicsekedünk az Isten dicső égének reménysége alatt. Rómabel. 5, 2.

Érzéssel. **Szoprán és alt duett.** **Butscher W. V. után Müller Cl:**

1. Gyö nyö - rű szép a meny - nyek - ben —, Sze-ret-
2. Gyö-nyö - rű szép a meny - nyek - ben —, Hol nin-
3. Gyö nyö - rű szép a meny - nyek - ben —, Hol bol-
4 Gyö-nyö - rű szép a meny - nyek - ben —, Hol él-
5. Gyö nyö - rű szép a meny - nyek - ben —, Oh az-

Harmónium.

nék már ott len - ni fenn — — —, Hol nyomor s harc után, Ko-ro-
csen ha-lál - fé - - le - lem — — —, Véget ér minden éj, Mert ra-
do - gok vannak je - len — — —, Kik járnak kéz-kézben Kristály-
nek egy ér - te - lem - ben — — —, Tévelygés és ha-rag Szentek
ért én csak azt ké - rem — — —: Uram, ké - szits engem, Hogy fe-

na vár re - ám, Hol Megvál - tó mat néz - he - tem — — —.
gyog a nap-fény, Szaba-don a di - cső - ség - ben — — —.
szép tér-sé - gen A-hol bé - ke leng szün - te - len — — —.
közt nem a - kad; Jé-zus kö - rül fo - rog min-den — — —.
hér öltöny-ben, Lelkem Si - on - ba be - men-jen — — —.

Kar.

mf

Oh mily é - des és szép re - mény, Hogy mennybefel me - gyek én! Jé-

mf

zu-som ott van, a hely készen van, Számom-ra is biz - to - san.

311. Majd ha általlépünk egykor . . .

Boldogok, akik megtartják az ő parancsolatait, hogy jogok legyen az életnek fájához, és bemehessenek a kapukon a városba. János jelenései 22, 14.

Élénken.

f *p*

1. Majd ha ál - tal - lé-pünk egy-kor A ha - lál Jor-dán vi-zén, Ott a
2. Ot - tan lát-juk majd ma-gun-kat Megvál - toz-va tel - je-sen, Fel- vi-
3. Ott az ö - rök sze-re - tet-nek E - re - je u - ral-ko - dik, A di-

f *p*

par-ton, Ká - na-án-ban Tel- je - sül min-den remény. Ot-tan ö-rök, di-cső
dít-va, át - al - kot-va, Fényben, di-cső sé - ge-sen. Jé-zu-sunk-hoz ha-son-
csé-ret, ál-dás, i - ma Foly-ton folyvást hangozik. Egy az el-me, egy az

fényben Fel-tü-nik a drá-ga hon S véget ér majd min-den bá-nat, Fé-le-
li-tunk S arcunk csillagként ra-gyog, A-kik ve-lünk ottan lesznek, Mind szen-
ér-zet El-len-té-tek nin-cse-nek. E-zen ö-rök nagy csa-lád-ban: Egy A-

Kar.

lem, gond, fáj-da-lom.
tek és bol-do-gok. Ah mi-lyen — — ö-röm lesz az! — —! Üdv a-
tya, sok gyermekek.

Ah milyen öröm lesz az!

dó — — — tel-jes vi-gasz! Föl-di szen — — — ve-dés u-

üdv-a-dó tel jes vi-gasz! Föl-di szen-ve-dés u-

tán a Gaz-dag-ság — — — — nak dús ho-na. É-des

tán a Gaz-dag-ság-nak dús-ho-na, mennye-i hon.

bé — — — ke, ö-rök-é-let És ki-rá — — — lyi ko-ro-na, dicskorona.

É-des bé-ke, ö-rök-é-let És ki-rá-lyi ko-ro-na.

312. Mindenütt Jézussal biztosan lehetek!

Felele néki Simon Péter: Uram, kihez mehetnénk? Örök életnek beszéde van te nálad! János ev. 6, 68.

Örömmel.

1. Min-de-nütt csak Jé-zus-sal, Bizton le-he-tek, A-hol Jé-zus van je-len:
2. Bár-hol is csak Jé-zus-sal, Nem vagyok szegény, Ember hű-ség el-mú-lik,
3. Min-de-nütt csak Jé-zus-sal, Nyugton al-szom el, Bár-milyen ré-mes homály

Ott nem fél-he-tek. De a-hol ő nincs velem, Nincs ott ö-rö-mem,
Ő ma-rad e-nyém. A pusztá-ba ha ve-zet, Ha ma-gányba küld,
Vo-nul át kö-zel. Min-dig véd-ve fek-he-tem Jé-zu-som ö-lén,

Kar.

Min-denütt, hol Ő van, Bol-dog a szi-vem.
Ott is Ő van ve-lem És ve-le az üdv. Min-de-nütt Jé-zus-sal,
Bár-hol is Jé-zus-sal Ott-hon va-gyok én.

rit.

Min-de-nütt, min-denütt, Jé-zus-sal szi-vem-ben És ve-le az üdv!

313. Mint a szép csillagok . . .

Mert felkél a nap az ő hévségével, és megszárítja a füvet. Jakab levele 1, 11.

Élénken. **Sankey D.**

1. Mint a szép csil-la-gok, mind, mind el-múl-nak, Ha a nap su-ga-ra
2. Más fog-ja el-vez-ni ke-zed mun-ká-ját; A-ratni nem te fogsz,
3. Hű szol-ga, te ki vi-té-zül har-col-tál, Buz-gó munkádban majd

rit. *a tempo.*

a föld-re ér. Fű-szálként az em-be-rek is elhullnak, Egy megmarad,
ki ve-tet-tél, Csu-pán csak a fe-le-dékenység vár rád, Egy megmarad, mit Jé-
össze-estél; Te megnyugszol, de a mennyben majd ottél Ért gyümölcsként,

Kar. *p* *mf* *f*

zusért tettél! Oh ez meg-ma-rad, ez el nem her-vad, Sohsem hervad mit Jé-

rit. *a tempo.*

zus-ért tet-tél. Ha el-ha-gyod a bűnt, szol-gálsz az Úr-nak,

rit.

Soh-sem her-vad, mit Jé-zus-ért tet-tél.

314. Ott látlak-e a forrásnál?

És megmutatá nékem az élet vizének tiszta folyóját, ámely ragyogó vala, mint a kristály. Ján. jel. 22, 1.

Nyugodtan. **Bliss P. P.**

mf

1. Ott lát - lak-e a for - rás - nál, A - ma di - cső or- ság-ban?
2. Ott lát - lak-e a for - rás - nál, Hol már sok sze-rel - mes van?
3. Ta- lál - kozunk a for - rás - nál, Hol az a - tya - i ház ál!?

mf

Nem szomja- zik lel-ked o - da, Hol az üdv for-rá - sa van?
Kí - ket fény-től di- cső- ül - ve, Fel- is - me-rek majd ot - tan,
Kü - szö-bé-nek át- lép - té - nél, Vágyva néz-lek jössz-e már?

f

Ott tisz- ta ö- röm fog zeng - ni A kris-tály szép for-rás-nál.
Menynye-i é- des han-go - kon, Dics é - ne-künk fog zeng-ni.
Lel - ki é- let sok sze-gény - nek Öm- le- dez - ve fo-lyik ott.

f

mf

Fog - lak- e majd vi-szont-lát - ni, Ott a sok bol- do-gok-nál?
Ah nem tö - rekszel- e te is, Ily lá - tás - ra ott len - ni?
Mily jó lesz Jé- zus ö - lé - ben, Jer hát e nyu - ga-lom-hoz!

rit.

mf

rit.

Kar. *f* *mf*

Hogy-ne jön-nék e for-rás-hoz, Mely az é-let for-rá-sa. Lelkem örömtől á-

Lel-kem ö - röm-től á - ra - doz

f *rit.*

ra - - doz, ör-vend ily szép, Ily szép vi-szont-lá - tás - ra!
Lel-kem ö - röm-től á - ra - doz

ra - - doz, ör-vend ily szép,

315. Kelj fel hamar!

Kelj fel, világosodjál: mert eljött a te világosságod, és az Urnak dicsősége rajtad feltámadott! Ézsaiás 60, I.

Fenségesen.

f *ff*

Kelj fel ha - mar, kelj fel ha-mar! Légy fény-vi-lág, légy fény - vi - lág!

Kissé gyorsan.

p

Kelj fel ha-mar, kelj fel ha-mar! Kelj fel ha-mar, légy fény-vi - - lág, mert el-

cresc.

jött a te vi - lá- gos-sá-god és az Úr-nak di - csõ - sé - ge im te

f rit. pp

raj-tad fel - tá- madt, fel- tá-madt, te raj-tad fel - tá - ma - dott. Mert

i - me a sö- tét- ség el - bo - rí - tot - ta a föl- det és nagy

Te raj-tad fel - tá - madt

dolce mf

ho-mály a né-pet; raj-tad pe - dig fel- tá-madt az Úr és

mf

Te raj-tad fel - tá - madt az Úr,

Úr és az õ

az õ di - csõ - sé - ge raj - tad lát - ha-

az õ ha - tal - ma

f

Az õ di - csõ - sé - ge, di - csõ - sé - ge, Te

p *mf* *cresc.*

tó, Te raj-tad lát - ha - tó, rajtad lát - ha - tó, Te

mf *mf*

raj-tad lát - ha - tó, raj - tad lát - ha - tó,

f *p*

raj - tad lát - ha - tó És vi - lá - gos-sá - god - ban jár-

f

ja - nak a po - gányok, a ki - rá-lyok pe - dig a te tündöklő fé - nyed-

marcato. *f* *p*

ben Kelj fel te - hát! Kelj fel te - hát!

f

Kelj fel te - hát, s légy fé-nyes-ség, Kelj fel,

ff *rit.*

Kelj fel te-hát s légy fé - - nyes - ség, fé - nyes-ség.

ff

Kelj fel hát s légy fé - nyes - ség.

316. Távozzál a bűntől!

Távozzál el a gonosztól; és cselekedjél jót. Zsoltár 36, 27.

Bensőleg. **Palmer H. R.**

1. Tá- voz- zál a bűn- től Messze, messze el, Mert meg-öl a
2. Ke- rüld a vi - lág-nak Ál - ba - rá - ta - it, So - ha se fe-
3. A - ki hű lesz vé-gig, Az nyer ko-ro - nát, Me - lyet a - ma-

mér- ge, Hogyha jössz kö - zel! Légy éb- ren és har-colj U - rad ol - da-
led el Is - ten sza - va - it. Né - ki élj minden-ben Hí- ven s i - ga-
na - pon Az Úr né - ki ád. Ör-vendj hát és bíz- zál Csüngj Urad sza-

Kar.

lán; Nézz fel Megvál - tód - ra, Ha-ladj láb- nyo-mán!
zán, Nézz fel Megvál - tód - ra, Ha-ladj láb- nyo-mán! Vidd e - lé i-
ván, Nézz fel Megvál - tód - ra, Ha ladj láb- nyo-mán!

má-ban El- ted ü - gye- it, Higyjed és meg-lá - tod Jé - zu- sod se - gít.

317. El ne menj atyám ez éjjel!

A bor csúfoló, a részegítő ital háborgó és valaki abba beletéved, nem bölcs. Példabeszédek 20, 1.

Bensőleg.

p

p

1. El ne menj a-tyám ez éj-jel, Esd-ve ké-ri gyer-me-ked!
2. É-des-atyám, nem ked-ve-led Ott-ho-nun-kat, gyer-me-kid
3. Reg-gel ott fe-küdt a gyermek Hal-va már a ház e-lőtt!

p

Harmónium.

Nézd a-nyán-kat, küzd-ve vár-ja Már a vég-ső per-ce-ket.
Job-ban mint a paj-tá-si-dat És a korcsma csáb-ja-it?
Hű-sé-gé-ért bő-szült aty-ja Ök-le föld-re suj-tá őt.

Sgondold csak, még kis kedvencünk, Jó-zsi-kánk is hal-dok-lik!
Oh ne hagyd el ked-ve-sin-ket, Szí-ved kő-ből nem le-het!
Kis ke-zét még ösz-sze-té-ve, Aty-já-ért így es-dek-lett:

mf

Jó a - nyát kö - vet - ni fog - ja S jobb ha- zá - ba köl - tö - zik.
Légy velünk, ha angyalszárnyon Út - jok mennybe fel - ve - zet.
Is - te- nem, ne vondd meg tő-le, Ir - gal -mad, ke-gyel-me-det! *rit.*

Kar.

El ne menj atyám ez éj-jel, Halld meg hí- vó gyer meked!

Halld meg hívó gyer - - - - - meked! Térj az Úrhoz,

Si-ess mentsd meg lel- ke- det!

Térj az Úr-hoz, esd - ve kér - lel, Siess, mentsd meg lel-ke- det!

318. Csak előre!

Hála pedig az Istennek, aki mindenkor diadalra vezet minket a Krisztusban. 2. Korint. 2, 14.

Tüzesen.

1. Csak e - lő - re, fel a harc - ra, Fő - ve - zé-rünk mi - ve -lünk! Az Ő
2. Csak e - lő - re, ki van bont - va, Nagy ki - rályunk zász la - ja! Csak e-
3. Csak e - lő - re, Jé - zu- sunknak Nagy ü - gyé - ért har- co- lunk, Mi- kor
4. Csak e - lő - re, nincs már messze Si - on a- rany vá - ro - sa, Hol a

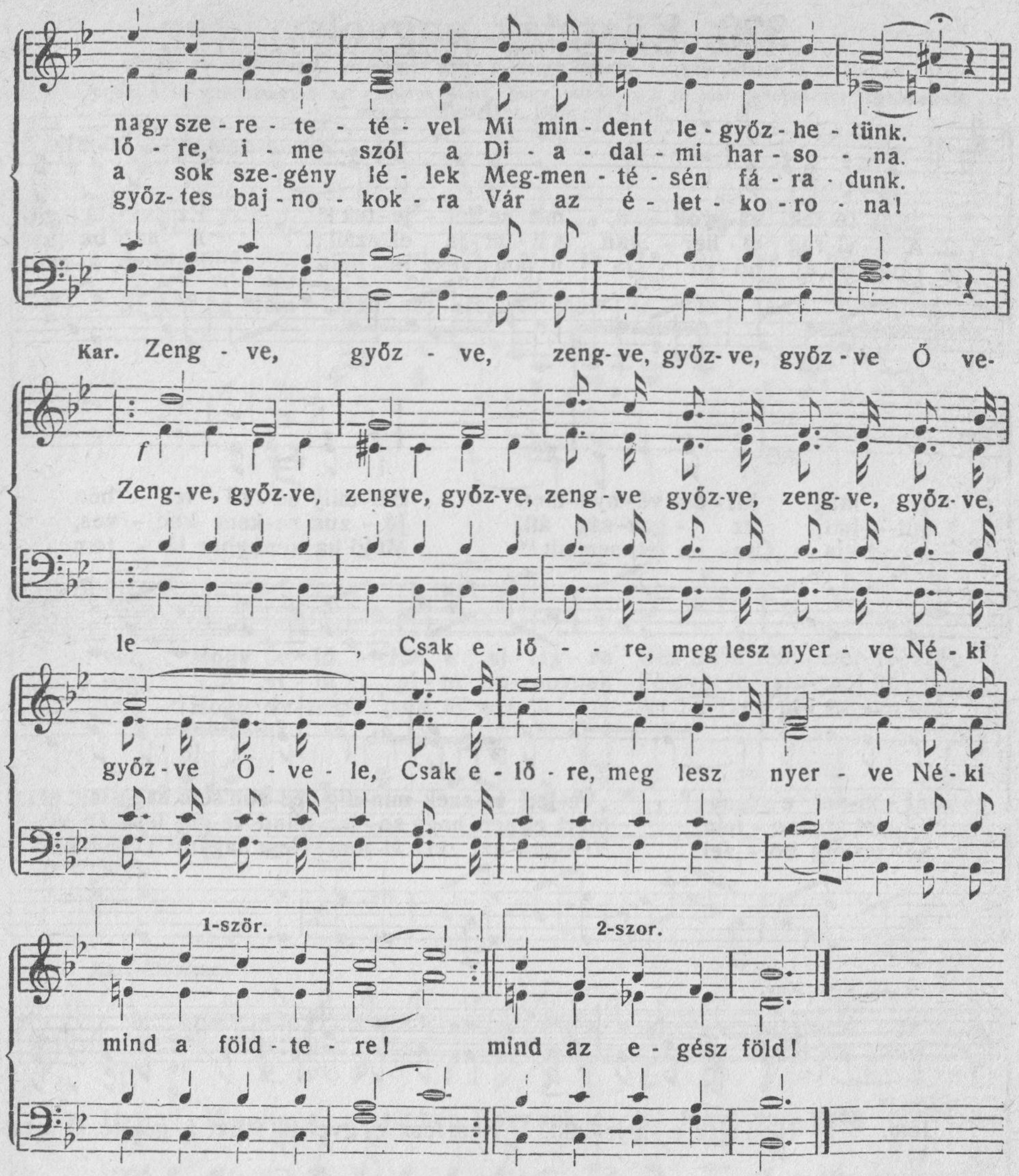

319. Istenünk te...

Dallama 65. ének. (Házassági alkalomra.)

Nem jó az embernek egyedül lenni; szerzek nekie segítőt. I. Mózes 2, 18.

1. Istenünk te, alkottad meg
Föld porából az embert
S belehelve életszikrát,
Földből ő életre kelt.
Állaton és minden lényen
Teljes urrá tetted őt,
S azután rendeltél mellé
Házastársat, segítőt.

2. Ott, ahol a házasságot
A te szent kezed köti,
Ezt a láncot, ezt a kapcsot
Semmi meg nem törheti.
Jönne bár hát hozzád minden
Menyasszony és vőlegény,
Nyerne tiszta, szent szerelmet
S útjaira égi fényt.

Kar. Itt is áll, itt is áll Előttünk egy házaspár.
Kösd meg Te e házasságot, Akkor szent leend e frigy,
Adjad rájok bő áldásod: Az üdv égi kincseit!

320. Köztetek vagyok . . .

És imé én ti veletek vagyok minden napon, a világ végezetéig. Ámen. Máté ev. 28, 20.

Bensőleg.

1. „Köz- te- tek va-gyok ím, mit se fél - je-tek!“ Ez vi - lá - gít-
2. A vi- rág el - her - vad s il - lat - ja el- száll; A nap be - bo-
3. Hogy ha éj bo - rít - ja ú - tam s vész fe - nyít, Hal-lom, a-mint

ja meg hit - ös- vé- nye- met. Bár-mily sű - rű fel - hőn
rul - hat, ez i - gaz- ság áll. Jé - zus ne-kem ked - ves,
mond - ja: „Csak ne félj semmit!“ Majd ha mennyben lá - tom

át - lő-vel e fény: „Ve-led le-szek min-dig és soh'sem hagy-lak el
Ő - tet sze-re - tem, Mert el nem hagy so - ha, mind-vé-gig lesz én ve-
Ő - tet oly kö - zel. Ví - gan ezt ki - ál-tom: Nem hagyott Ő soh'sem

Kar.

én!“
lem. Nem lész e - gye- dül, Nem lész e- gye-dül! Ezt i- gér-te Ő meg
el!

1-ször *rit.* 2-szor

né-kem: Nem hagy soh'sem e- gye- dül! Nem hagy soh'sem e - gye-dül!

321. Jézus úgy megvilágítja . . .

Ugy fényljék a ti világosságtok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat. Máté ev. 5, 16.

Szoprán szóló. Mérsékelten. **Bliss P.**

mf *p*

1. Jé - zus úgy meg - vi - lá - gít - ja Ta - nít - vá - nya - i szi-
2. A sö - tét a bű - nök éj - je És a ten - ger há - bo-
3. A te lám - pád sze - re - tet - nek O - la - já - val töltsd te-

mf *p*

vét, Hogy be - lő - lük e vi - lág - ra Öm - lik a fény szer - te - szét.
rog, A vi - lá - gi - tó to - ronynak Fé - nyét le - sik a ha - jók.
le, Hogy ve - zess sok té - vedt lel - ket A he - lyes út - ra ve - le.

mf

Kar. Élénken.

f *p* *mf*

Úgy vi - lá - gíts a sö - tét - ben, Hogy sok lé - lek fényt ve - gyen És a

bé - ke ki - kö - tő - be Be - e - vez - zen üd - vö - sen!

322. Krisztus katonái sorakozzatok!

Hála pedig az Istennek, aki mindenkor diadalra vezet minket a Krisztusban. 2. Korinthusbel. 2, 14.

Tűzzel. **Sullivan A. S.**

1. Krisztus ka - to - ná - i, so - ra - koz - za - tok, A ke-reszt je - lé - vel
2. Is - ten - nek egy - há - za az üdv - se - re - ge, Is - ten - nek í - gé - je
3. A ki - rá - lyi tró - nok ösz-sze - om - la - nak, Fé-nyes ko - ro-ná - ik
4. Krisz-tus ka - to - ná - i, fel, e - lő - re hát! Har - col - já-tok bát - ran

harc-ba száll-ja - tok. Krisztus a ki - rá - lyunk, Ő ma - ga ve - zet,
an - nak fegy-ve - re. Nem vagyunk szét-szór - va, egy a mi U - runk;
por - ba hul - la - nak; Oh de Jé - zus trón - ja so - ha-sem i - nog,
vé - gig a csa - tát S di - a - dal - hoz jut - va, zeng-jen aj - ka - tok:

Kar.

Kö-ves-sé - tek s foly - ton re - á néz - ze - tek.
Hit-ben, sze-re - tet - ben egy tá - bor vagyunk.
Jo - ga - ra ö - rök - ké u - ral-kod - ni fog.
Üdv a ve - zér - nek, ki győ - zel - met a - dott!

Fel a szent csa - tá - ra!

Fel, te üdv - se - reg!

A ke-reszt je - lé - ben har-cod megnye - red!
A ke-reszt je - lé - ben har-cod megnye - red!

A ke-reszt je - lé - ben har-cod megnye - red!

323. Krisztus nyájától . . .

Mert az embernek Fia azért jött, hogy megtartsa, ami elveszett vala. Máté ev. 18, 11.

Élénken.

1. Krisz-tus nyá-já-tól sok juh Oly mesz-sze té-vedett; E - gyik halom-tól más-hoz, Fut, zord szik-lák fe-lett. Tö-vis kö-zött, nagy gaz-ban jár
2. Ki megy Jé-zus ne-vé-ert, Az el-vesz-tek u-tán, Tö - vis között, zord ú - ton, Ke - res - ni i - ga-zán? Éh - sé - get, szom-jat tűr-ve, ke-
3. Mily jó, ha jő az es-te S azt hal-la-ni lehet; Oh Pásztor, nézzed néz-zed, Ju - hot hoz-tam né-ked. El - e - ped-ve ta-láltam, nagy

szomjan, é-he-sen, Mélységben, víz-mo-sás-ban bolyong ke-ser--ve-sen.
res - ni óh ki megy? Min-den ju-hocs-ka drá-ga, meg-ér nagy kin-cse-ket.
fé - le-lem kö-zött, De i - me Hoz-zád hoz-tam, Te megnyug-ta-tod őt.

Kar.

Oh jőj-je-tek, ke-res-sük ő-ket, Hisz ve-szélyben vannak ott, Bol-dog ki mondhat-ja S így hang-zik sza-va: „Én is ho-zok egy ju hot!“

324. Jézus Krisztus vére.

Jézus Krisztusnak, az Isten fiának vére tisztít meg minket minden bűneinktől. I. János 1, 7.

Lassan, ünnepélyesen. **Braun J.**

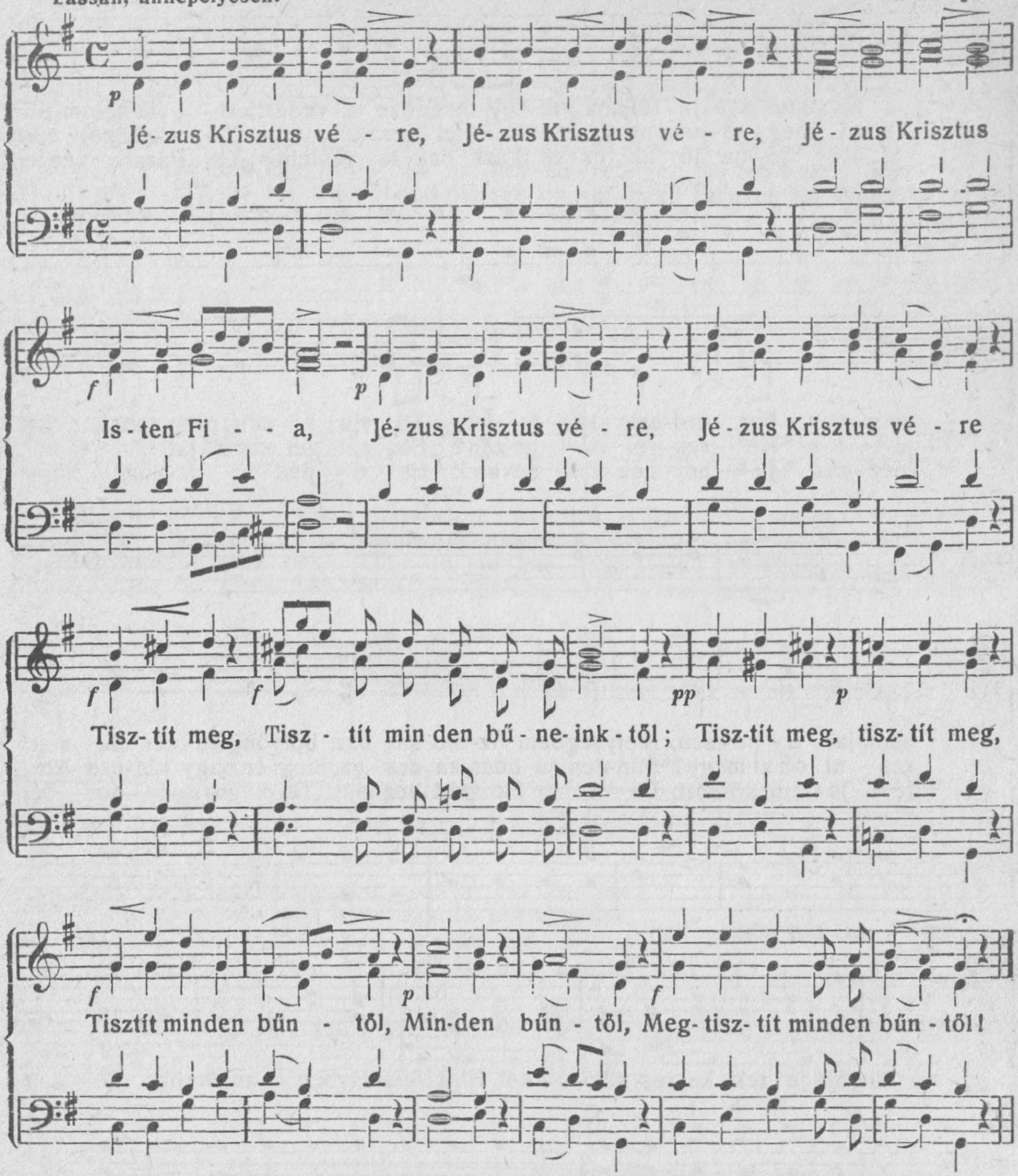

325. Nézd Urunk a szívünk...

Dallama: 316. ének.

Mert tágas a kapu és széles az út, amely veszedelemre viszen, sokan vagynak, kik azon járnak. Máté 7, 13.

1. Nézd Urunk a szívünk, Sirva kesereg
Elveszett lelkeknek Serege felett.
Kik rohanva mennek Az örvény felé,
Az örök hazának Ürege elé.

2. Egyikünknek atyja, Másnak gyermeke,
Némelynek barátja, Lánya vagy neje
Ott van a seregben, Ádáz bűn között,
A gonosz igája Alatt nyögve nyög.

Kar. Óh Urunk, légy velünk S adj erőt nekünk,
Adj sikert azokból Sokat mentenünk!

324. Jézus Krisztus vére.

Jézus Krisztusnak, az Isten fiának vére tisztít meg minket minden bűneinktől. I. János 1, 7.

Lassan, ünnepélyesen. **Braun J.**

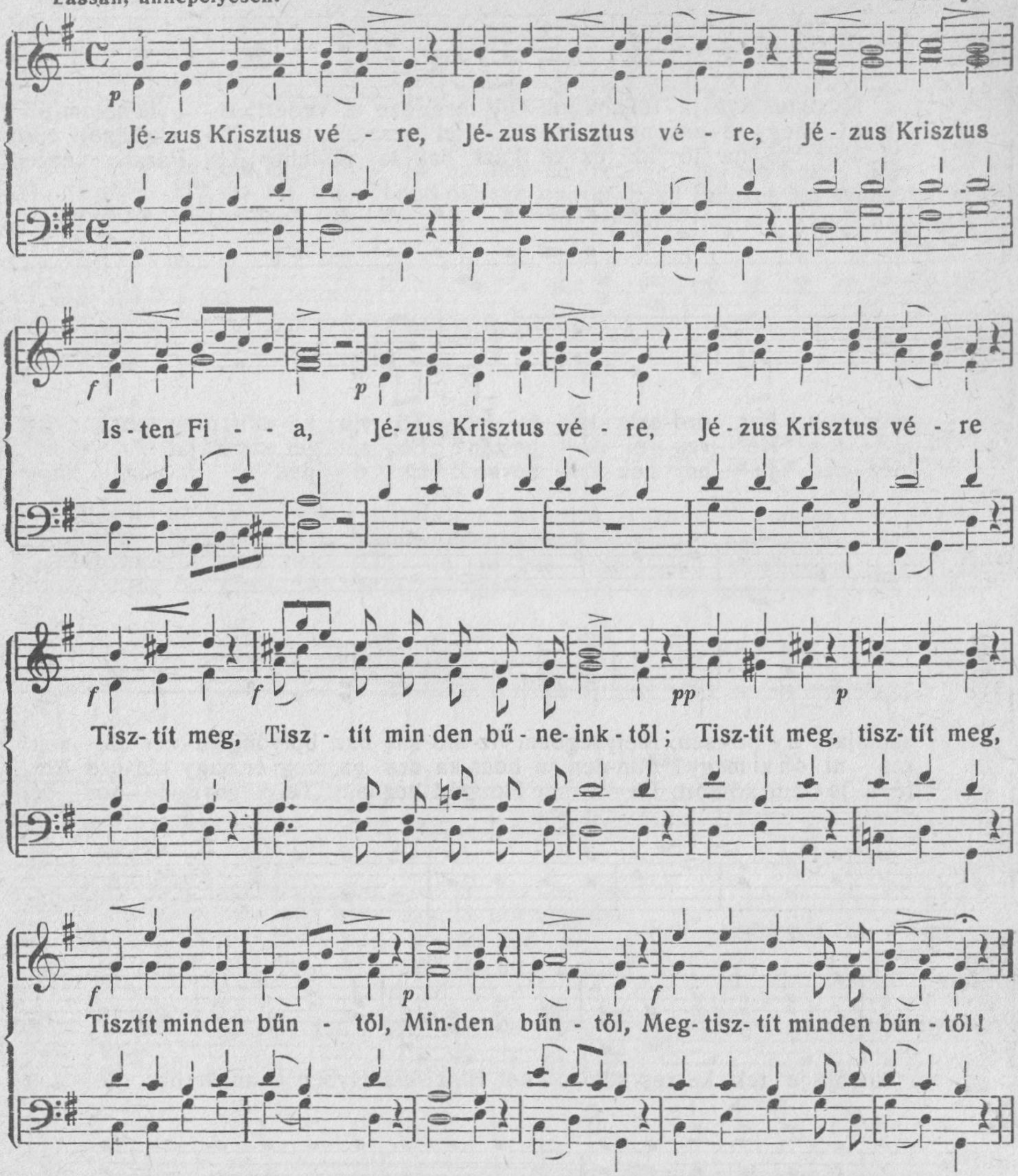

325. Nézd Urunk a szívünk...

Dallama: 316. ének.

Mert tágas a kapu és széles az út, amely veszedelemre viszen, sokan vagynak, kik azon járnak. Máté 7, 13.

1. Nézd Urunk a szívünk, Sirva kesereg
Elveszett lelkeknek Serege felett.
Kik rohanva mennek Az örvény felé,
Az örök hazának Ürege elé.

2. Egyikünknek atyja, Másnak gyermeke,
Némelynek barátja, Lánya vagy neje
Ott van a seregben, Ádáz bűn között,
A gonosz igája Alatt nyögve nyög.

Kar. Óh Urunk, légy velünk S adj erőt nekünk,
Adj sikert azokból Sokat mentenünk!

326. Csak légy nyugodt szívem.

Dallama: 322. ének.

Csak Istenben nyugodjál meg lelkem, mert tőle van reménységem. 62. Zsoltár 6. v.

1. Csak légy nyugton szívem
És ne csüggedj el,
Van Atyád a mennyben,
Ki gondot visel;
Angyalt küld melléd, ha
Fenyeget a vész,
S bármilyen nagy bajból
Megmenteni kész.

2. Mitse félj, ha feléd
A keserv ömöl,
Istened szavára
Majd megédesül.
Lehet millióknak
Ser'ge ellened,
Bizton fogsz te győzni,
Ha az Úr veled!

Kar. Ne félj a vízártól, Bárhogyan is zúg;
Hívő szív számára Mindig van men-út.

327. Mily boldog érzet...

Dallama: 258. ének.

Minden gondotokat Őreá vessétek, mert neki gondja van reátok. Péter I. levele 5. rész, 7. vers.

1. Mily boldog érzet tudni azt,
Hogy Isten az Atyánk,
A nagy, hatalmas alkotó
Gondot visel reánk.

Kar. Halleluja, ezt tudni óh mily jó,
Boldogító, dicső, vigasztaló!
Így hát te szív, ha ellened
Zúdulnak a bajok,
Nézz fel Atyádhoz, s eltünik
Gyötrelmed, bánatod.

2. Ne félj, kicsiny, ne sírj, szegény,
Ne búsulj, megvetett!
Hisz' nem vagy elfelejtve te,
Isten: Atyád, szeret.
Kar. Halleluja stb.

3. A kín után, a harc után,
Dicsőség vár reánk.
Isten körébe léphetünk,
Jézusban Ő Atyánk.
Kar. Halleluja stb.

328. Ha tekintek a sok jóra...

Dallama: 119. ének.

Áldjad én lelkem az Urat, és ne feledkezzél el semmi jótéteményéről. 103. Zsoltár 2. vers.

1. Ha tekintek a sok jóra,
Amit Istentől nyerék;
Kegyelemre, irgalomra,
Melyben annyi részt vevék,
Köszönettel és hálával
Kell egész áttellenem,
Istenemnek, Megváltómnak
Érte imát zengenem.

2. Jőjjetek, zengjünk mindnyájan
Egy szívvel, egy lélekkel,
Emelkedjék imáinkkal
Lelkünk is a mennybe fel!
S buzdítsuk embertársainkat
Buzgalomra mi velünk;
Áldassék és imádtassék
A mi Atyánk, Istenünk!

329. Jámborok útján nincs kényelem.

Dallama: 260. ének.

Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, amely az életre visz. Máté evang. 7, 14.

1. Jámborok útján nincs kényelem,
Sok azon a göröngy, a tövis,
Keskeny az egyenes, meredek,
Ah, de jó, hiszen az üdvre visz.

Kar. Mennybe fel (mennybe fel)
Egyenest (egyenest),
Oh azért küzdeni érdemes (érdemes)
Mennybe fel (mennybe fel)
Egyenest (egyenest)
Oh azért küzdeni érdemes!

2. Rövid e testben az életed,
Épen azért ne legyen hasztalan,
Ha igaz útra lépsz, akkoron
Szívednek csakis egy célja van.
Kar. Mennybe fel stb.

3. Most sok a munka és küzdelem,
Jön elő sokszoros akadály,
De ne félj, Jézusod van veled,
Ő vezet, csak haladj! Meg ne állj!
Kar. Mennybe fel stb.

326. Csak légy nyugodt szívem.

Dallama: 322. ének.

Csak Istenben nyugodjál meg lelkem, mert tőle van reménységem. 62. Zsoltár 6. v.

1. Csak légy nyugton szívem
És ne csüggedj el,
Van Atyád a mennyben,
Ki gondot visel;
Angyalt küld melléd, ha
Fenyeget a vész,
S bármilyen nagy bajból
Megmenteni kész.

2. Mitse félj, ha feléd
A keserv ömöl,
Istened szavára
Majd megédesül.
Lehet millióknak
Ser'ge ellened,
Bizton fogsz te győzni,
Ha az Úr veled!

Kar. Ne félj a vízártól, Bárhogyan is zúg;
Hívő szív számára Mindig van men-út.

327. Mily boldog érzet...

Dallama: 258. ének.

Minden gondotokat Őreá vessétek, mert neki gondja van reátok. Péter I. levele 5. rész, 7. vers.

1. Mily boldog érzet tudni azt,
Hogy Isten az Atyánk,
A nagy, hatalmas alkotó
Gondot visel reánk.

Kar. Halleluja, ezt tudni óh mily jó,
Boldogító, dicső, vigasztaló!
Így hát te szív, ha ellened
Zúdulnak a bajok,
Nézz fel Atyádhoz, s eltünik
Gyötrelmed, bánatod.

2. Ne félj, kicsiny, ne sírj, szegény,
Ne búsulj, megvetett!
Hisz' nem vagy elfelejtve te,
Isten: Atyád, szeret.
Kar. Halleluja stb.

3. A kín után, a harc után,
Dicsőség vár reánk.
Isten körébe léphetünk,
Jézusban Ő Atyánk.
Kar. Halleluja stb.

328. Ha tekintek a sok jóra...

Dallama: 119. ének.

Áldjad én lelkem az Urat, és ne feledkezzél el semmi jótéteményéről. 103. Zsoltár 2. vers.

1. Ha tekintek a sok jóra,
Amit Istentől nyerék;
Kegyelemre, irgalomra,
Melyben annyi részt vevék,
Köszönettel és hálával
Kell egész áttellenem,
Istenemnek, Megváltómnak
Érte imát zengenem.

2. Jőjjetek, zengjünk mindnyájan
Egy szívvel, egy lélekkel,
Emelkedjék imáinkkal
Lelkünk is a mennybe fel!
S buzdítsuk embertársainkat
Buzgalomra mi velünk;
Áldassék és imádtassék
A mi Atyánk, Istenünk!

329. Jámborok útján nincs kényelem.

Dallama: 260. ének.

Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, amely az életre visz. Máté evang. 7, 14.

1. Jámborok útján nincs kényelem,
Sok azon a göröngy, a tövis,
Keskeny az egyenes, meredek,
Ah, de jó, hiszen az üdvre visz.

Kar. Mennybe fel (mennybe fel)
Egyenest (egyenest),
Oh azért küzdeni érdemes (érdemes)
Mennybe fel (mennybe fel)
Egyenest (egyenest)
Oh azért küzdeni érdemes!

2. Rövid e testben az életed,
Épen azért ne legyen hasztalan,
Ha igaz útra lépsz, akkoron
Szívednek csakis egy célja van.
Kar. Mennybe fel stb.

3. Most sok a munka és küzdelem,
Jön elő sokszoros akadály,
De ne félj, Jézusod van veled,
Ő vezet, csak haladj! Meg ne állj!
Kar. Mennybe fel stb.

326. Csak légy nyugodt szívem.

Dallama: 322. ének.

Csak Istenben nyugodjál meg lelkem, mert tőle van reménységem. 62. Zsoltár 6. v.

1. Csak légy nyugton szívem
És ne csüggedj el,
Van Atyád a mennyben,
Ki gondot visel;
Angyalt küld melléd, ha
Fenyeget a vész,
S bármilyen nagy bajból
Megmenteni kész.

2. Mitse félj, ha feléd
A keserv ömöl,
Istened szavára
Majd megédesül.
Lehet millióknak
Ser'ge ellened,
Bizton fogsz te győzni,
Ha az Úr veled!

Kar. Ne félj a vízártól, Bárhogyan is zúg;
Hívő szív számára Mindig van men-út.

327. Mily boldog érzet...

Dallama: 258. ének.

Minden gondotokat Őreá vessétek, mert neki gondja van reátok. Péter I. levele 5. rész, 7. vers.

1. Mily boldog érzet tudni azt,
Hogy Isten az Atyánk,
A nagy, hatalmas alkotó
Gondot visel reánk.

Kar. Halleluja, ezt tudni óh mily jó,
Boldogító, dicső, vigasztaló!
Így hát te szív, ha ellened
Zúdulnak a bajok,
Nézz fel Atyádhoz, s eltünik
Gyötrelmed, bánatod.

2. Ne félj, kicsiny, ne sírj, szegény,
Ne búsulj, megvetett!
Hisz' nem vagy elfelejtve te,
Isten: Atyád, szeret.
Kar. Halleluja stb.

3. A kín után, a harc után,
Dicsőség vár reánk.
Isten körébe léphetünk,
Jézusban Ő Atyánk.
Kar. Halleluja stb.

328. Ha tekintek a sok jóra...

Dallama: 119. ének.

Áldjad én lelkem az Urat, és ne feledkezzél el semmi jótéteményéről. 103. Zsoltár 2. vers.

1. Ha tekintek a sok jóra,
Amit Istentől nyerék;
Kegyelemre, irgalomra,
Melyben annyi részt vevék,
Köszönettel és hálával
Kell egész áttellenem,
Istenemnek, Megváltómnak
Érte imát zengenem.

2. Jőjjetek, zengjünk mindnyájan
Egy szívvel, egy lélekkel,
Emelkedjék imáinkkal
Lelkünk is a mennybe fel!
S buzdítsuk embertársainkat
Buzgalomra mi velünk;
Áldassék és imádtassék
A mi Atyánk, Istenünk!

329. Jámborok útján nincs kényelem.

Dallama: 260. ének.

Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, amely az életre visz. Máté evang. 7, 14.

1. Jámborok útján nincs kényelem,
Sok azon a göröngy, a tövis,
Keskeny az egyenes, meredek,
Ah, de jó, hiszen az üdvre visz.

Kar. Mennybe fel (mennybe fel)
Egyenest (egyenest),
Oh azért küzdeni érdemes (érdemes)
Mennybe fel (mennybe fel)
Egyenest (egyenest)
Oh azért küzdeni érdemes!

2. Rövid e testben az életed,
Épen azért ne legyen hasztalan,
Ha igaz útra lépsz, akkoron
Szívednek csakis egy célja van.
Kar. Mennybe fel stb.

3. Most sok a munka és küzdelem,
Jön elő sokszoros akadály,
De ne félj, Jézusod van veled,
Ő vezet, csak haladj! Meg ne állj!
Kar. Mennybe fel stb.

326. Csak légy nyugodt szívem.

Dallama: 322. ének.

Csak Istenben nyugodjál meg lelkem, mert tőle van reménységem. 62. Zsoltár 6. v.

1. Csak légy nyugton szívem
És ne csüggedj el,
Van Atyád a mennyben,
Ki gondot visel;
Angyalt küld melléd, ha
Fenyeget a vész,
S bármilyen nagy bajból
Megmenteni kész.

2. Mitse félj, ha feléd
A keserv ömöl,
Istened szavára
Majd megédesül.
Lehet millióknak
Ser'ge ellened,
Bizton fogsz te győzni,
Ha az Úr veled!

Kar. Ne félj a vízártól, Bárhogyan is zúg;
Hívő szív számára Mindig van men-út.

327. Mily boldog érzet...

Dallama: 258. ének.

Minden gondotokat Őreá vessétek, mert neki gondja van reátok. Péter I. levele 5. rész, 7. vers.

1. Mily boldog érzet tudni azt,
Hogy Isten az Atyánk,
A nagy, hatalmas alkotó
Gondot visel reánk.

Kar. Halleluja, ezt tudni óh mily jó,
Boldogító, dicső, vigasztaló!
Így hát te szív, ha ellened
Zúdulnak a bajok,
Nézz fel Atyádhoz, s eltünik
Gyötrelmed, bánatod.

2. Ne félj, kicsiny, ne sírj, szegény,
Ne búsulj, megvetett!
Hisz' nem vagy elfelejtve te,
Isten: Atyád, szeret.
Kar. Halleluja stb.

3. A kín után, a harc után,
Dicsőség vár reánk.
Isten körébe léphetünk,
Jézusban Ő Atyánk.
Kar. Halleluja stb.

328. Ha tekintek a sok jóra...

Dallama: 119. ének.

Áldjad én lelkem az Urat, és ne feledkezzél el semmi jótéteményéről. 103. Zsoltár 2. vers.

1. Ha tekintek a sok jóra,
Amit Istentől nyerék;
Kegyelemre, irgalomra,
Melyben annyi részt vevék,
Köszönettel és hálával
Kell egész áttellenem,
Istenemnek, Megváltómnak
Érte imát zengenem.

2. Jőjjetek, zengjünk mindnyájan
Egy szívvel, egy lélekkel,
Emelkedjék imáinkkal
Lelkünk is a mennybe fel!
S buzdítsuk embertársainkat
Buzgalomra mi velünk;
Áldassék és imádtassék
A mi Atyánk, Istenünk!

329. Jámborok útján nincs kényelem.

Dallama: 260. ének.

Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, amely az életre visz. Máté evang. 7, 14.

1. Jámborok útján nincs kényelem,
Sok azon a göröngy, a tövis,
Keskeny az egyenes, meredek,
Ah, de jó, hiszen az üdvre visz.

Kar. Mennybe fel (mennybe fel)
Egyenest (egyenest),
Oh azért küzdeni érdemes (érdemes)
Mennybe fel (mennybe fel)
Egyenest (egyenest)
Oh azért küzdeni érdemes!

2. Rövid e testben az életed,
Épen azért ne legyen hasztalan,
Ha igaz útra lépsz, akkoron
Szívednek csakis egy célja van.
Kar. Mennybe fel stb.

3. Most sok a munka és küzdelem,
Jön elő sokszoros akadály,
De ne félj, Jézusod van veled,
Ő vezet, csak haladj! Meg ne állj!
Kar. Mennybe fel stb.

330. Itt van az aratás!

Az aratni való gabona sok, de a munkás kevés, kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az Ő aratásába. Lukács ev. 10, 2.

Tűzzel. **Rooth G.**

1. Itt van az a - ra- tás, ga - bo- na sok! Ké - vé - ket kö- töz - ni vaj-
2. Em - be - rek tö - me- ge a ga - bo - na, Sar - lónk az i - gaz - ság e-
3. Mily szép lész a me- ző, ha raj - ta áll Ke - reszt-be ra-kod - va sok

jon ki fog? Kezünk be a sar-lót, do- log-ra hát! Kö-röttünk van ím a nagy
rős sza- va. Bocsás-suk az I - gét szí- vek fe - lé S a ké-vék- be gyüjtsük az
ké- ve már. A csép-lést meghoz-za majd a jö - vő S a bú- za U-runk-nak csű-

Kar.

so-kaság!
Úr e - lé. Jer-tek, a - ra- tók, ne kés-se-tek! A ga - bo - na é - rett már: se-
ré- be jő.

gít-setek! A kévét szedve ö - römmel mind, Zengjenek hévvel a - ja - ka- ink!

331. Bocsásd be!

Ime az ajtó előtt állok és zörgetek. János jelenései 3, 20.

Bensőleg. **Excell E. O.**

Bo - - - - - - - csásd

1. Hal - lod - e az i - de - gent? Jé - zust bo-csásd be!
2. Nem hal - lod - e a sza - vát? Jé - zust bo-csásd be!
3. Ne hagyd to- vább áll - ni - a, Jé - zust bo-csásd be!
4. Nézd, még egy - re itt künn vár, Jé - zust bo-csásd be!

be! Bo - - - csásd

Jé-zust bocsásd be! Ko-pog o - lyan ked-ve- sen, Jé-zust bocsásd be!
Jé zust bocsásd be! Ke gyel-mesen szól hozzád, Jé-zust bocsásd be!
Jé-zust bocsásd be! Jé - zus Ö, Is - ten fi - a, Jé zust bocsásd be!
Jé zust bocsásd be! Megmen thet míg kö - zel áll, Jé-zust bocsásd be!

be!

Jé-zust bocsásd be! Jé- zus az, ki ott kinn áll, Nyisd ki ne - ki míg itt
Jé-zust bocsásd be! Ö - rö - met hoz szám fe - lett, La - ko - mát tart te - ve-
Jé-zust bocsásd be! Oh bocsásd be, mert sze-ret, El - ve- szi bűn-ter- he-
Jé-zust bocsásd be! Ne bocsásd el Öt te - hát, Mert ha Ő ma-gad - ra

Bo - - - csásd be!

vár, Nem so-ká - ra ké - sõ már, Jé-zust bocsásd be! jézust bocsásd be!
led, Lé - lek adj né - ki he-lyet, Jé-zust bocsásd be! Jézust bocsásd be!
det És megnyugoszt té- ge- det, Jé-zust bocsásd be! Jézust bocsásd be!
hágy, Az í - té - let jõ re - ád. Jé-zust bocsásd be! Jézust bocsásd be!

332. A megváltásról óh zengjetek.

Krisztus váltott meg minket a törvény átkától. Pál lev. Galáciabel. 3, 13.

Mérsékelten. **Radebaugh A.**

1. A meg-vál-tás-ról óh zeng-je-tek, Hogy Jé-zus mln-ket úgy sze-re-
2. Zengj megváltás-ról mit Ő ren-delt, Szi-vünk tisz-ta sze-re-tett-tel
3. É-ne-kel-je-tek a nagy üdv-ről, Mely széj-jel á-rad a ke-reszt-
4. A meg-vál-tás-ról oh zeng-je-tek, Leg-nagyobb kincs ez, mely ti-é-

tett, El-hagy-va menynyet s le-jött hoz-zánk; Fo-gadd-e-zért há-
telt; Csak benne ve-tem a bi-zal-mam, Mert ná-la ö-rök
ről; Megszen-tel-ve szent vé-re ál-tal É-nek-lek né-ki
tek. Üdv-te-li ten-ger s végte-len mély, Mely-ben a lé-lek

Kar.

lánk jó A-tyánk!
a nyu-gal-mam.
vi-dám-ság-gal.
bol-do-gan él.

Zeng-jen aj-kunk ar-ról; mit ve-lünk

Zengjen ajkunk ar-ról, mit ve-lünk

tett, Kár-ho-zat-tól ben-nün-ket megmen-

tett, mit ve-lünk tett, Kár-ho-zat-tól ben-nün-ket megmen-

tett, É - ne- kel - jük: Is - ten a sze- re-

tett, Ő meg-men-tett, É - ne- kel-jük Is - ten a sze- re-

tet, Fi - át kül - dé, ki meg-vál-tott min- ket.

tet, a sze-re tet, Fi- át kül-dé, ki meg-vál-tott min- ket.

333. Én énekelni akarok!

Éneklek az Úrnak egész életemben! 104 Zsoltár 33.

Mérsékelten. **Stebbins G. C.**

1. Én é - ne- kel - ni a - ka - rok, Le - tör-löm könnye - met, Tu-
2. Lát - tam ke-resz-ten függ-ni őt A bű- nö-mért, szí - vem Ke-
3. Ha lel-kem meg-ki - sér - te - tik, Re - á te - kin-tek én És
4 Őt hir- de-tem, hogy má - sok is Hoz - zá-ja jőj - je - nek És

dom, hogy Jé - zu - sé va-gyok, A - ki na-gyon sze - ret.
ser - gett, foly - tak köny-nye - im, De most zeng é - ne - kem.
a ki - sér - tő tá - vo - zik, Mert Jé - zu - som e-nyém.
meg - is - mer - ve Őt, ve - lem E - gyütt ör - vend- je - nek.

Min- den- kor

zeng-jen az én é - ne - kem! Zeng-jen, zeng-jen az én é - ne - kem!

334. Hol már felhő nem tornyosul . . .

A városnak nincs szüksége a napra, sem a holdra, hogy világítsanak benne, mert az Isteu dicsősége megvilágosította azt és annak szövétneke a Bárány. János jel. 21, 23.

Mérsékelten. **Stebbins G. C.**

1. Hol már fel-hő nem tor-nyo-sul S nem kí-sért e vi-lág, Mily szép la-ká-som lesz ott túl, Lel-kem csak o-da vágy!
2. Bú, baj ott nem za-var-ja, nem, A lé-lek ö-rö-mét, Fá- rad-tan vágyva néz sok szem É-gi haj-lék fe-léd!
3. A nap itt már le-ál-do-zik, S be-áll az éj-homály, De fent min-den fényben ú-szik Ott a nap le nem száll!
4. Sok bűn, nyomor s be-teg-ség-től Meg-sza-ba-dul tes-tem, Mert nem-so-ká-ra e föld-ről El-vé-te-tik lel-kem!

Kar. *mf*

Egy ked-ves hon——! Lesz ott-ho-nom——! Mit az—— Úr ké-szi-hon, Egy kedves hon! Lesz ott-honom, lesz otthonom, Mit az Úr ké-szitett, mit tett——! Míg Is-ten sze-re-te-te tart——, E

hely't——— ma-gad-nak valld———————!

p *rit.*

hely't, e helyt ma-gad-nak valld, ma-gad nak valld!

335. Ifjúság, fel!

Adtál a téged félőknek zászlót, melyet felemeljenek az igazságért. 60. Zsoltár 6.

Élénken. **Kőrössy I.**

1. If - jú - ság, fel! Bont-sa-tok már zászlót, Hi - ú - ság s ön-
2. Vá-lasz-szá - tok ve-zér-tek-nek Ő - tet, Vív - ni tud ki-
3. Van már ne - ki sok hű ka - to - ná - ja, Kik zász - ló - ját
4. Hő- si - sé - ge be - bi-zo-nyult ré-gen, Mert meg-győz - te
5. És mi-dőn majd a harc vé-get é-rend É - des nyu-gal-

If - jú- ság fel!

zés el - len! Néz- zé- tek csak, ím jön a Meg-vál - tó,
tü - nő - en, Ha Ő ve - - szi át a ve - zér - sé-get:
hűn tart - ják És min-de - - nütt a leg - nagyobb harcban
a ha - lált; A - zért ti is bíz-za - tok ke - zé- ben,
mat Ő ad. Jőj - je - tek hát, if - jak, ön-kén - te - sen

Néz- zé- tek csak,

Jó - ve - zér s le - győz-het - len, Jó - ve-zér s le - győz-het - len.
Ti - é - tek a győ - ze - lem, Ti - é - tek a győ - ze - lem.
Hő - si - sé - gét han-goz - zák, Hő - si - sé - gét han-goz - zák,
Fel harc-ra e - lő - re hát, Fel harc-ra e - lő - re hát!
Ott lesz ö - röm s bol-dog-ság, Ott lesz ö - röm s bol-dog-ság!

336. Testvér, meddig várasz te még?

(A szöveg második sora temetési alkalomra használandó.)

Áron is megvegyétek az alkalmatosságot: mert a napok gonoszok. Efézusbel. 5, 16.

Nyugodtan. **Pope ódájából.**

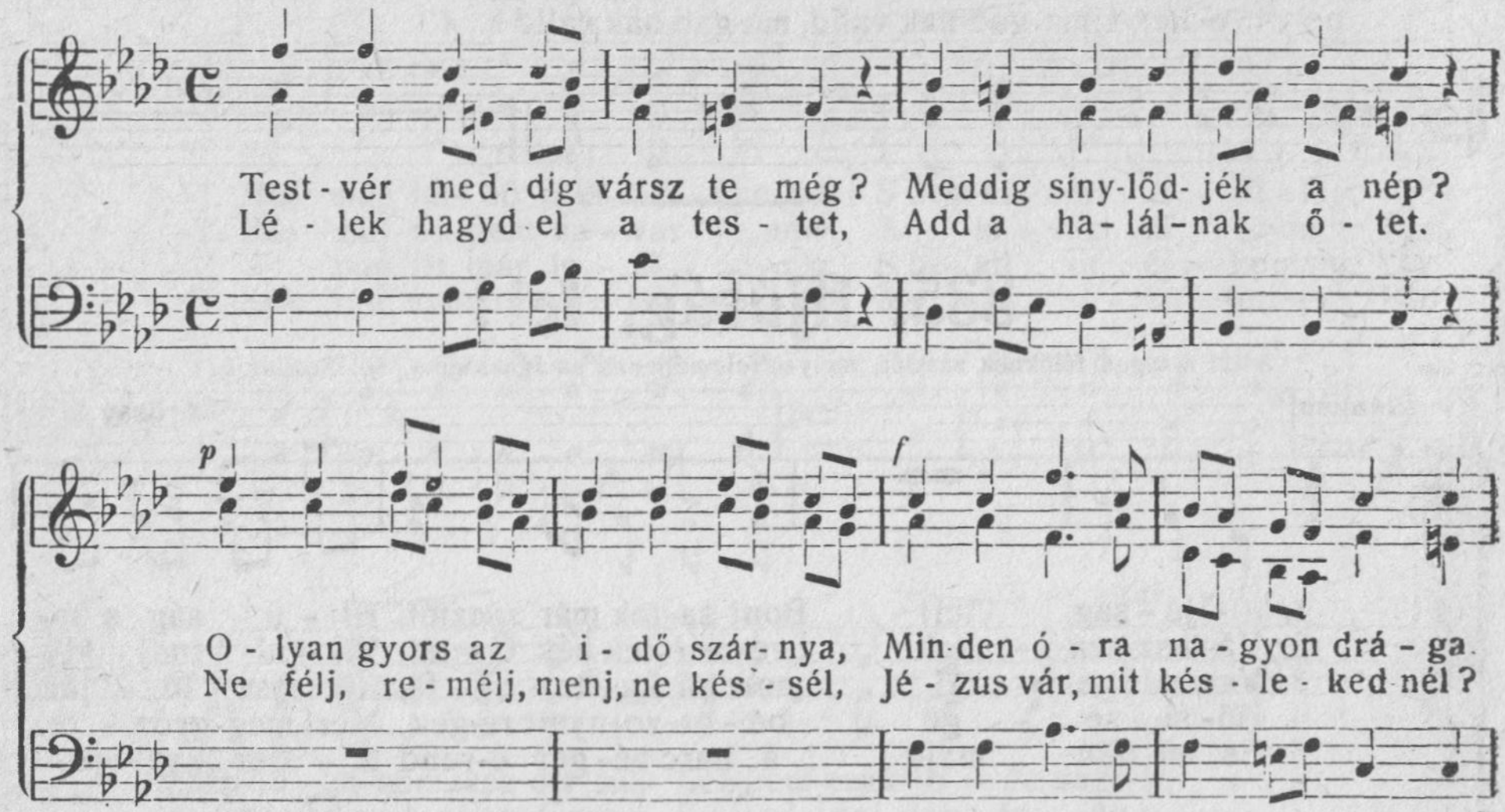

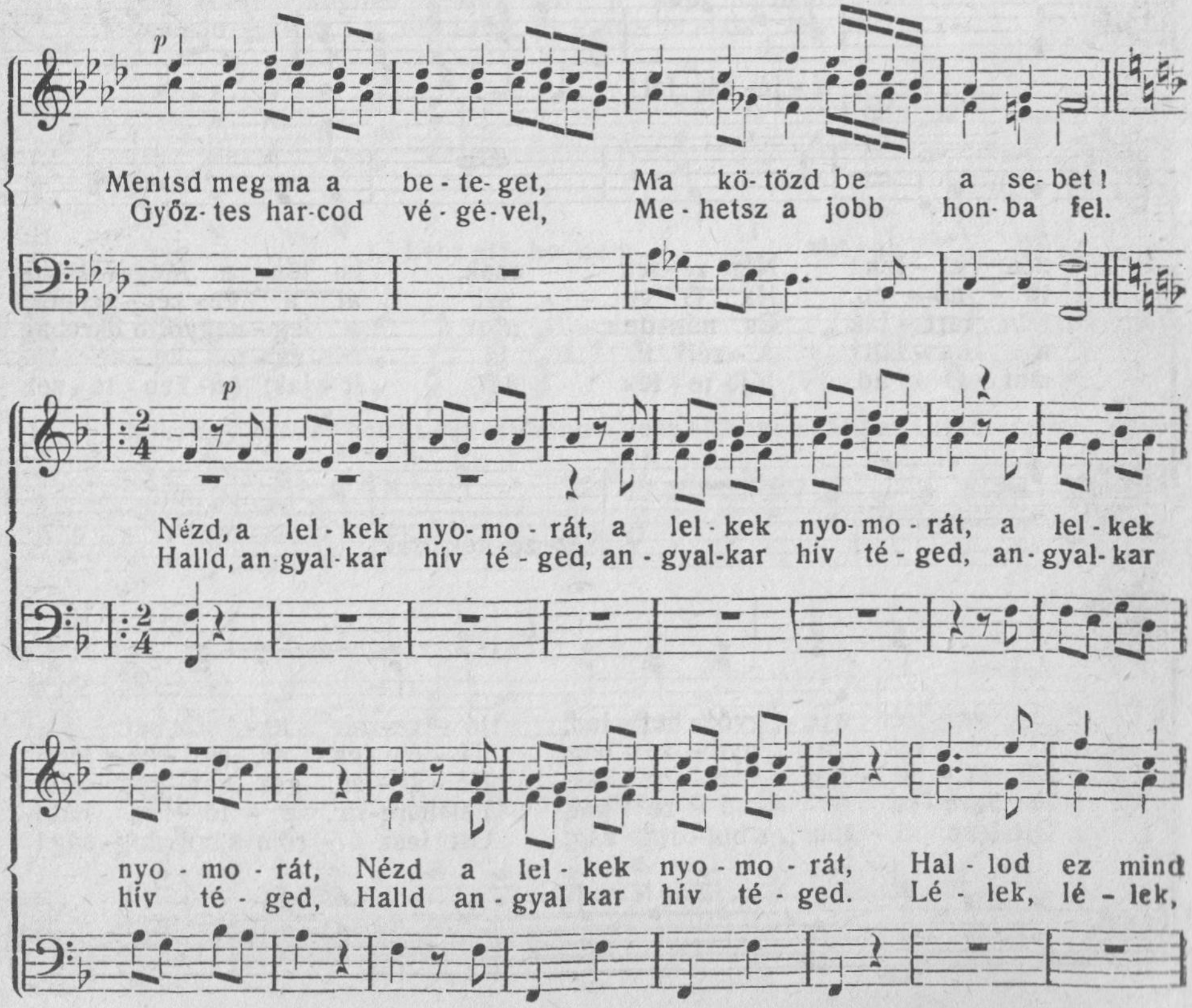

f *f*

rád ki - ált, Hal - lod, ez mind rád ki - ált! Csak ha - mar, test-
e - mel - kedj, Lé - lek, lé - lek, e - mel-kedj! Oh mi az, ni

cresc.

vér, se- gits; Á - polj, gyó-gyíts, ments, se - gíts, Á - polj, gyó-gyíts,
el - fu- laszt, A test - rab - ló s szem- zá - ró? Szív - szo - ri - tó,

p *cresc.* *f*

ments, ü - díts! Nyisd meg, nyisd meg szí - ve - det! Ne saj - náld a
mell - prés - lő, Lé - lek, mondd, ha - lál - e ez? Lé - lek mondd, ha-

Lassan.

kin - cse - det! Tűrj, várj, meg - jő a ju - - ta- lom, Hű-
lál - e ez? Az e - gész vi - lág el - - tű - nik, Fel-

sé - ged-ért, bőn s gaz-da-gon, meg - jő bőn s gaz - da - gon!
né - zek menny-be s an-gya-lok szép ka - rát hall - ga - tom.

Gyorsan. *f*

A lel- ke- kért gyü-möl- csöz-zél! Ne ásd kin-csed a föld-be be, ne
Fel-szál-lok már, mert Jé - zus vár! Sír- ve-rem, hol van győ-zel-med, sír-

ásd kin-csed a föld-be be, hoz-zad a napfényre! A-mit néked az Úr adott, sá-
ve-rem, hol van győ-zelmed s ha-lál hol fullánkod? Sírverem, hol van győzelmed s ha-

fár-kod-jál ve-le! Hű-sé-ge-dért di-cső--ség ér; Ne
lál, hol ful-lán-kod? Fel-szál-lok már, mert Jé--zus vár! O

várj te-hát, ne várj te-hát, ne várj te-hát! Ne várj te-hát, ne
sir-ve-rem, hol győ-zel-med, a győ-zel-med? Oh sir-ve-rem, hol

várj te-hát, ne várj te-hát, si-ess, gyorsan se-gíts, Si-ess gyorsan se-gíts.
győ-zel-med, a győzelmed? Ha-lál, hol ful-lán-kod, Ha-lál hol ful-lán-kod?

Hű-sé-ge-dért di-cső--ség ér! Ne várj te-hát, ne
Fel-szál-lok már, mert Jé--zus vár! Oh sí-rom, hol van

Lassan.

várj te-hát, ne várj te-hát! Gyorsan! Se-gíts! Ments lel-ke-ket!
győ-zel-med, a győ-zel-med? Ha-lál! Ha-lál! Hol van kí-nod!

337. Atyám a mennyekben...

Mikor vizen mégy át, én veled vagyok és ha folyókon, azok el nem borítanak . , . Ézsaiás 43, 2.

Mérsékelten. **Warren. E.**

mf

1. A - tyám a meny-nyek-ben foly-vást vi-gyáz rám, Ve - zér - li ha-
2. S ha-bár itt nyo - mor - ban kell is küz-de-nem, Ve - lem van Meg-
3. S ha né - ha köd - fel - hők ö - vez - nek kö - rül, Sze-mem Őt nem
4. Én gyer - me-ke let-tem, A - tyám Ő ne-kem, Meg - óv - ja go-

p

jócs-kám nap-pal s éj-szakán. Megvéd a ha-bok közt a-kár-mily nagyok, Nem
vál - tóm, Ő fog-ja ke - zem. Ne félj, így szól hozzám, tu-dom én ba-jod. Nem
lát - ja, de szí-vem ö - rül, Kö-zel - lé - tét ér-zem s hogy el nem hagyott, Ve-
nosz - tól föl - di é - le - tem, S ha-bár a ha - lál-nak völgyén ha-la-dok, Tu-

Kar.

f *p*

árt ne-kem sem-mi, mert Ö-vé va-gyok.
árt nyo-mor, in-ség, mert Ö-vé va-gyok. Az Ö - vé va-gyok, gyer-
lem van Ő min-dig, mert Ö-vé va-gyok.
dom mennybe viszfel, mert Ö-vé va-gyok. Ö - vé va-gyok,

f

p

me - ke va-gyok, Gondot vi - sel ró - lam, mert én gyerme-ke va-gyok.

p

a gyer-me-ke,

338. Ifjú, a bűn téged meg fog rontani...

Adjad szerelmes fiam a te szivedet nekem. Példabeszédek k. 23. r. 26. v.

Élénken. **Towner D. B.**

p

1. If - jú, a bűn té - ged meg fog ron - ta - ni, Jőjj hát a - ma csú-nya
2. Mi - ért ked - ve - led a bűn - nek éj - je - lét? El - ve - szett lel - kek - nek
3. Néz - zed ott - hon ér - ted sír é - des a - nyád, Kis test - vé - red i - mád-

f

éj - sza - ká - ból ki! Hadd el, hadd el azt az ál - nok rém - ta - nyát,
ti - vor - nya he - lyét? Há - ló - já - ban tart a sá - tán s hí - ze - leg,
koz - va vár re - ád. Hadd el, hadd el ha - mis sok ba - rá - to - dat,

Kar.

f

Oly szép itt a kedves lel - ki nap - vi - lág.
De ka cag majd egykor rom - lá - sod fe - lett Nézz, nézz, if - jú, Jé - zus
Mentsd meg i - de - jé - ben if - jú - sá - go - dat.

If-jú, ifjú nézz csak Jézus, Jézus

ke - res té - ge - det! Ad jad Né - ki ál - tal if - jú él - te - det.

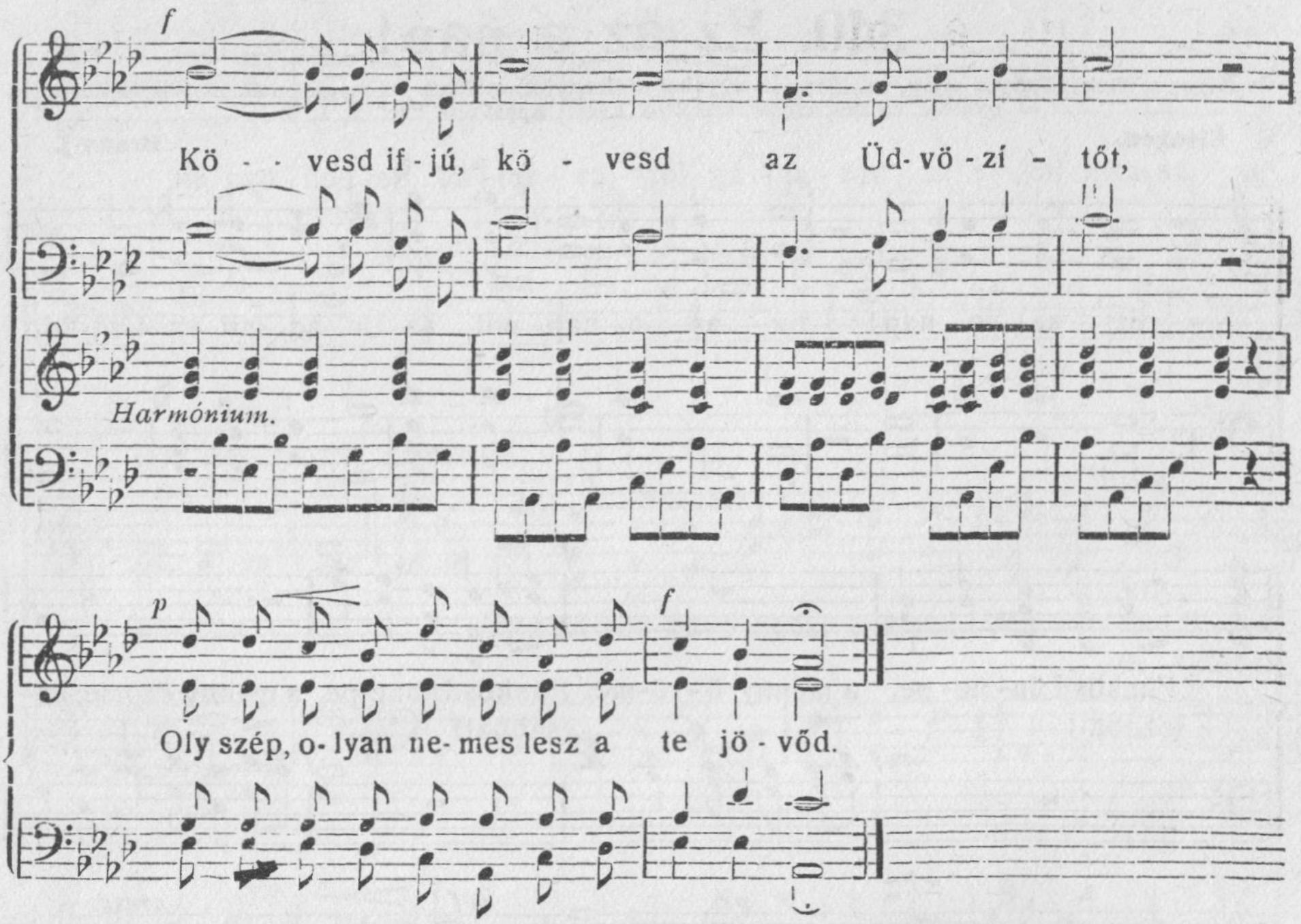

339. A keresztnél elmélkedve . . .

Ki a mi bűneinket hordozta az Ő testében a fán. Péter I. lev. 2. r. 24. v.

Moderato. **Conkey I.**

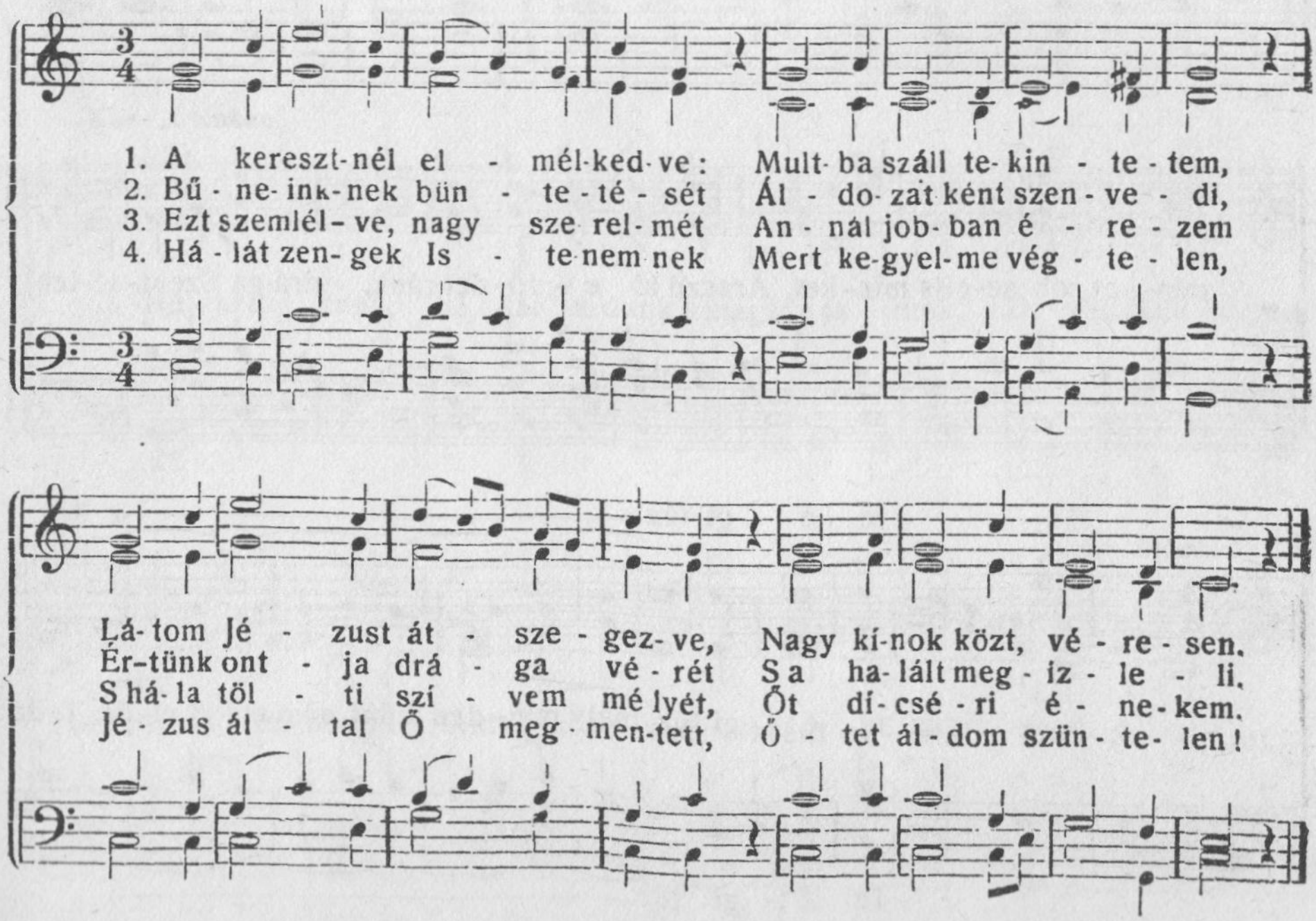

340. Ez az a nap!

És mikor a pünkösd napja eljött, mindnyájan egyakarattal együtt valának. És megjelentek előttük kettős tüzes nyelvek és üle mindenikre azok közül. Apostolok csel. 2, 1, 3.

Élénken. **Braun J.**

Ez az a nap! Ez az a nap, mit az Úr ád, mit az Úr ád.

Pünkösd ün- ne- pe, a menny ö - rö-me. Pünkösd ünne-pe, a menny öröme, be-

(sabbat) (sabbat)

töl - ti ma ke - be - lünk. Szent - lé - lek, Szent - lé - lek! Oh se - gíts

min-ket, oh se-gíts min-ket, Áraszd ki e - rő-det ránk, drá-ga Szent- lé-lek!

te é - gi tűz, **Kar.**

Szóló.

Te é - gi tűz, te é - gi tűz, mely min- den bűnt s ho-mályt el-űz. Tedd

Te é - gi tűz,

pp

né ped hős-sé, bá-tor-rá, szol-gá-la-tod-ra al-kal-mas-sá, al-

Terzett.

kal-mas-sá! Önts üd-vös ösz-tönt szívünk-be! Ma van az ö-röm

(a sab-bat)

ün-ne-pe, Ö-röm, ö-röm, ez száll-jon száll-jon szí-vünk-be!

Kar. Élénken.

p

Né-ked U-runk, há-lát a-dunk s magasz-ta-lunk, Di-csé-rünk Té-ged,

mf

f

a tempo

nagy Is-te-nün-ket, Áld-juk ne-ved, szent ne-ved! Áldd az U-rat,

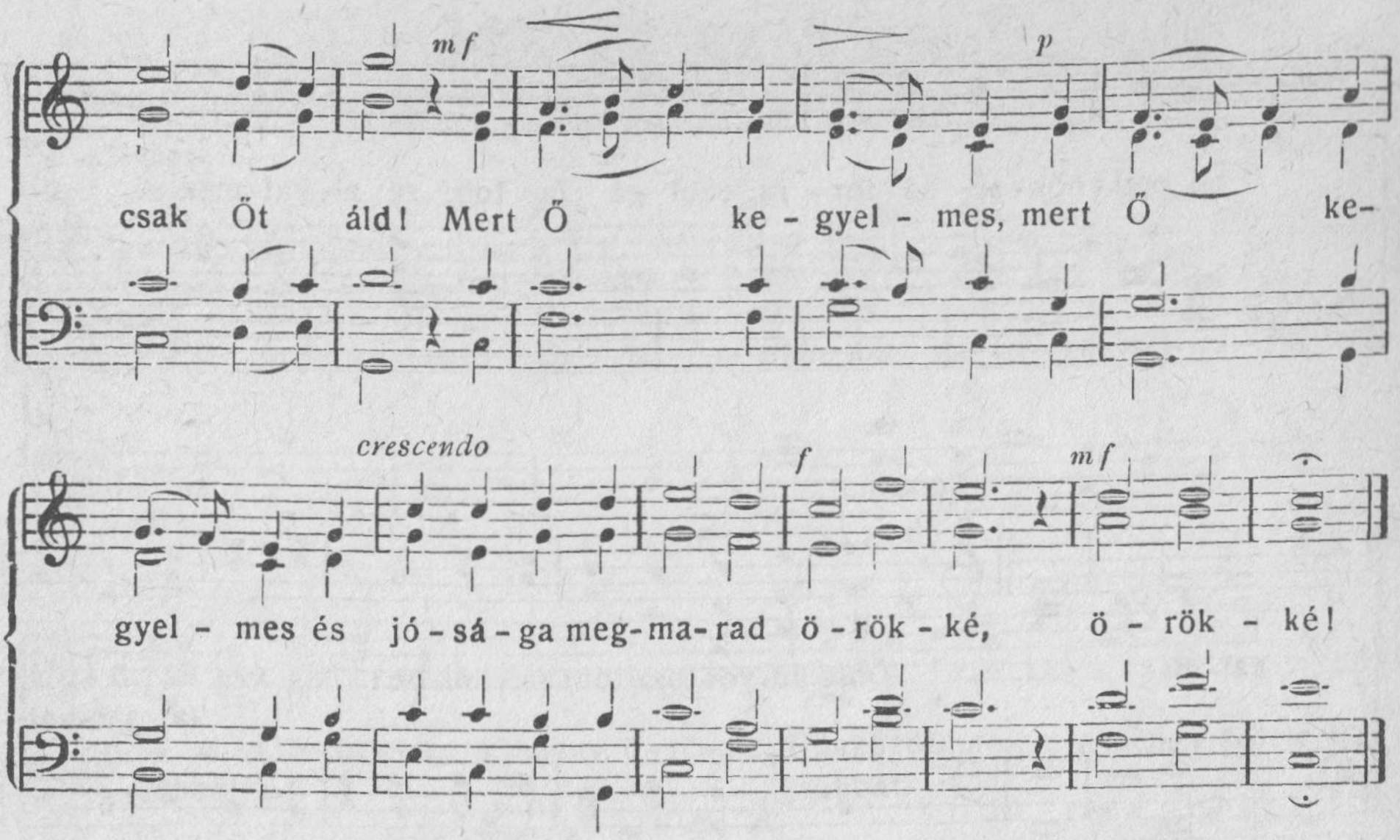

341. Bús vagyok és fáradt . . .

Boldogok, akik sírnak: mert ők megvigasztaltatnak. Máté ev. 5, 4.

Moderato. **Gebhardt E.**

342. Ott a folyónak túlolđalán.*

És megmutatá nékem az élet vizének tiszta folyóját, amely ragyog vala, mint a kristály. János jel. 22, 1.

Érzéssel. Szoprán és tenor duett. **Venter F.**

1. Ott a fo-lyó-nak túl-ol-da-lán, Óh, mi-nő kedves szép lá-to-
2. A szü-lők vár-nak bol-do-gan ott, Gyer-me-kük maj-dan megjön-ni
3. E-lő-re men-tek test-vé-re-im, Mos-tan a fény-ből int-nek fe-
4. Vá-gyom a hon-ba, hol en-ge-met A-ki csak ott van, mind-mindsze-

mány. Di-cső-ült lények nagy se-re-ge, Szivembe hangzik üdv-é-ne-ke:
fog; A viszont-lá-tás oly üdv-te-li, Egymást a mennyben köszöntheti.
lém; Óh mi-nő szépek, óh mily di-csők, Sze-retve várnak én re-ám ők.
ret. Üd-vö-zí-tőm-nél van a he-lyem, Jőjj te is bűnös, jö-vel ve-lem!

Kar.

„Si-ess ha-za, óh si-ess ha-za!“ Igy hangzik a-zok hí-vó sza-va.

Tün-dök-lő fényben várnak re-ád Si-ess óh ha-za, si-ess te-hát!

*) *Ez az ének Gipsy Smith cigány hitszónoknak kedvenc éneke, amelyet Transvaal arany városában, Johannesburgban minden este 3000 hallgató előtt elénekelt.*

343. Az apostoli áldás.

Az Úr Jézus Krisztusnak kegyelme veletek! 1. Korinthusb. 16, 23.

Mérsékelten.

A mi U - runk, Jé - zus Krisz-tus-nak ke - gyel - me, Az A-

tya sze - rel - - - - me És a Szent-lé - lek- nek szent kö- zös-

p *f* Le - gyen

sé - ge Le- gyen mi vé- lünk, le - gyen mi vé - lünk, Le-gyen vé-lünk,

vé - - lünk,

*) le-gyen vé-lünk, Á - - men. Á - - - - - men. Á - - - -

pp

- - - men. Á - - - - - - - - - - - - men. Á - - men.

*) *E jeltől külön is énekelhető.*

Betűsoros tárgymutató.

(A kövér számok baloldalt az énekszámot jelzik, a jobb oldalon lévő számok pedig a lapszámokat mutatják)

Az Isten dicsőítése és imádása.

a) Dics- és hálaénekek.

332 A megváltásról óh zengjetek . . 466
112 Az Úrban örvendjetek emberek . 164
101 Áldjad őt, áldjad őt 149
15 Áldja mind az Urat 26
2 Áldjátok őt minden népek . . . 2
20 Dicsérd az Urat én lelkem . . 34
4 Dicsérem én az Urat 6
213 Dicsérjétek Őt nap, hold . . . 292
1 Dicsérjetek Istenünket 1
31 Dicsérjük Jézus nagy nevét . . 47
234 Előtted Atyánk! Leborulunk most! 330
17 E nagy világ, a menny 30
273 Énekeljetek a Jehovának . . . 386
333 Én énekelni akarok 467
47 Éneklek Istenemnek 65
328 Ha tekintek a sok jóra 463
12 Hirdessétek az Urat, mert jó . . 22
265 Jehova, Jehova, dicsérjük . . . 375
10 Jehova, Jehova, nagy nevednek . 19
6 Jó dolog, jó az Urat dicsérni . . 10
9 Lelkem magasztalja az Urat . . 16
307 Mély éj és homály borult a földre 442
229 Nagy vagy te Isten 324
8 Óh nagy Isten, művedoh mily dicső 13
3 Oly kedves dolog az Urat tisztelni 3
16 Örvendjetek! Ő neki emberek . 28
14 Szent, szent, nagy a mi Istenünk 25
102 Szent, szent s örök a hatalmas Úr 151
22 Tekints szemeiddel a magasba fel 36
11 Uram, csupán Te rólad 21
7 Uram, jóságod végtelen 12
279 Várd az Urat 399
267 Világok Ura 378

b) Fohász és ima.

138 Adj Uram, adj nékem több áhítatot 199
33 Aki nékem megnyiltál *(B szóló)* . 50
161 Aki nékem megnyiltál 227
26 Amikor kedvesen tündököl a nap 42
24 Áldásod gazdag folyóit 40
152 Égi Atyám segíts 218
23 Halld meg imánk 37
36 Hű pásztora a Sion nyájának . . 54
243 Itt az este, testünk fáradt . . . 348
28 Izráel pásztora hallgasd 44
239 Jertek el, boruljunk le 342
247 Jézus, vezess engemet 353
255 Mint szomjas szarvas 362
245 Nézd csak Dánielt ott Babilonban 351
34 Nézd megváltómat 51
25 Óh áhítat időszaka 41
249 Óh, de sok, itt a szenvedés . . 356
32 Óh mily hű barátunk Jézus . . 49
37 Óh ne menj előlem Jézus . . . 55
18 Szent érzelem tölti keblem . . 32
165 Uram, hallom akarsz adni . . . 231

Isten fia és a megváltás műve.

a) Krisztus születése.

332 A megváltásról óh zengjetek . . 466
55 Angyalok hirdetik ma 84
56 Bethlehem, Bethlehem 86
53 Csendes éj, szentséges éj . . . 82
50 Gyermek született nekünk . . . 74
51 Halld, Halld, angyalkar zengedez 76
48 Halld, halld, e kedves zengeményt 66
49 Halld mint hangzik mennyekből . 70
46 Ismeritek az Isten szent fiát . . 64
52 Már megjött szép fényességben . 80
38 Öröm, öröm, óh drága kedves hír 56
259 Ragyogj te fényes csillag . . . 368
54 Szerettem volna látni 83
294 Vigasztald, vigasztald 424

b) Krisztus földönjárása.

44 Bűnnek tengerében voltam . . . 62
199 Galilea, Galilea 273
40 Megváltónk lábához 58
41 Miféle nagy népcsődület 59

c) Krisztus szenvedése és halála.

339 A keresztnél elmélkedve . . . 475
60 Az átokfát Te értem hordozád . 94
61 Én értem szenvedett 96
63 Értünk szenvedett Urunk Jézus . 98
65 Helye gyásznak gyötrelemnek . 102
72 Hol Jézus megfeszíttetett . . . 112
59 Már én utaztam nem egy . . . 92
45 Megváltóm ott a kereszten . . . 63
66 Mondjátok meghalt e az Úr! . . 104
57 Nézz fel Golgothára 87
292 Óh csak sírj, óh csak sírj . . . 421
58 Ostorozva kínosan 90
39 Te érted véremet 57
35 Üdv Te néked Jézus Krisztus . 53
43 Van egy kútfő 61

d) Krisztus feltámadása.

73 Az ember életüdve elveszett . . 114
133 Fel, szivem fel, énekelj az Úrnak 194
100 Feltámadt a Krisztus 146
62 Feltámadt hős 97
70 Jöttök-e már kora reggel . . . 108
285 Megnyilt a sír, feltört a zár . . 410
68 Mély csend honolt s béke lengett 106
292 Óh csak sírj, óh csak sirj . . . 421

e) Krisztus uralkodása a mennyben.

42 Méltó, méltó a bárány 60

A Szentszellem megszentelő s megújító munkája.

340 Ez az a nap, mit az Úr ád. . . 476
117 Jövel Szentlélek Úristen . . . 170
118 Óh jöjj te égi harmat 172
69 Óh kegyes tanácsadónk 108
71 Szentlélek Isten légy velünk . . 110

Az ember elesése és megmentése.

a) Meghívó énekek.

88 A dúlt kebel számára ah . . . 134
264 Ah, hol van most szegény fiam . 374
252 A Megváltó értünk a halálba . . 359
235 Bűneid ha bántnak téged . . . 336
237 Egy völgyben ím egy férfi állt . 340
96 Én ismerek egy szelid csodafolyót. 142
74 Hallám Jézus hívó szavát . . . 115
104 Halld óh bűnös, halljad ezt . . . 154
219 Ha vérpiros a bűnöd 303
90 Jézushoz jöjj kedves lélek. . . 136
79 Jójjetek, vígan zengjük el . . . 123
87 Jöjj tévedt lélek Jézus hív haza . 133
83 Jövel az élet vizéhez 129
231 Lakomára jójjetek 327
217 Megváltva, megmentve 300
216 Mert úgy szereté Isten e világot . 296
163 Még mostan hangzik folytonost . 229
153 Miért bolyongsz, te árva lény . . 219
159 Most, hogy könyörgünk érted . . 225
94 Óh jer haza 140
120 Óh lélek siess a kereszthez . . 174
81 Tudok egy drága szócskát . . . 126

b) Üdvkeresőknek.

161 Aki nékem megnyiltál 227
75 Elmegyek most 116
295 Égi szózat szállt a földre . . . 426
91 Halljátok meg szeretteim e szót . 137
331 Hallod-e az idegent 465
182 Ismered-e azt a helyet 250
111 Jöjj Jézusom, óh jöjj 162
192 Lihegve mint az üldözött vad . . 265
300 Napnyugtakor mentem 433
86 Óh vezess a hűs forráshoz . . . 132
173 Szavadra óh Uram 239
107 Te fáradt, árva szív 158
166 Térj be hozzám Uram 232
92 Törvénytől menten óh boldog . . 138
136 Úgy szeretnék én szent lenni . . 197

c) Hit és megigazulás.

119 E zarándoklat völgyében 173

d) Újjászületés és megigazulás.

276 Egy főember jött Jézushoz éjjel . 395
67 Meg vagy-e tisztulva 104

e) Kegyelmi állapot.

143 Azon épül szilárd hitem 207
82 Ha Isten békéje lakja szivemet . 128
95 Hozzád kiáltok Istenem . . . 141
108 Igaz, hogy Jézus értem halt . . 160
244 Mily jó és szép nálad nekem . . 349

142 Nincs Jézushoz hasonló jóbarát . 206
114 Óh boldog nap, amelyen én . . . 167
97 Óh Jézus, kedvesb vagy nekem . 143
85 Oly szép az ember, ki a bűnt . . 131
274 Szemembe könnyel Golgothát . . 391
93 Szeretlek Jézusom, tudom enyém 139
137 Szeretsz-e hön ? 198
89 Vezess minket, óh Jehova 185

A keresztyéni élet.

a) A hivők egymás iránti szeretete.

214 Áldott legyen a frigy 293
76 Fel az áram ellen testvérem . . . 118
278 Fel, Sion fel, légy fényvilágosság 398
268 Föl barátim, drága Jézus 379
36 Hű pásztora a Sion nyájának . . 54

b) Bátorító és buzdító énekek.

21 A hajnal pirja mondja én nekem 35
326 Csak légy nyugton szívem 463
250 Fel keresztyének zengjétek . . . 357
286 Ha bú és gond szívedben dúl . . 411
272 Hogyha hajt a szélvész 385
335 Ifjúság fel ! Bontsatok már 469
320 Köztetek vagyok im 458
246 Krisztus harcosa, óh te lelki vitéz 352
305 Minden javadra válik 440
262 Most, midőn az ifjúkorban 372
245 Nézd csak Dánielt ott Babilonban 351
140 Óh ne félj, kis sereg 214
77 Társaim, most a szent munka vár 120
257 Testvérek, fel munkára 366

c) Harc, győzelem.

135 Bátran, ifjú harcostársak 196
256 Csak elő, csak elő 364
318 Csak előre, fel a harcra. 456
171 Egy dicsteljes zászlót 237
115 Elő, szent küzdelemre 168
125 Én csak egy fegyverhordozó . . . 182
282 Fénysugaras hegycsúcs mellett . 404
268 Föl barátim, drága Jézus 379
122 Ha komor felhők 176
246 Krisztus harcosa. 352
322 Krisztus katonái sorakozzatok . 460
164 Legyetek erősek 230
156 Mester, a bősz vihar dühöng . . . 222
220 Őrálló szólj, ne légy néma 304
144 Zengjünk lelkesen 208

d) Éberség, önvizsgálat és intelem.

308 Ember szemétől bűneim 443
331 Hallod-e az idegent 465
121 Hát csak levél 175
338 Ifjú, a bűn téged meg fog rontani . 474
315 Kelj fel hamar, kelj fel hamar . 451
306 Némely szív oly elfáradott 441
316 Távozzál a bűntől 454
238 Üres kézzel menjek-e el 341
205 Vágd ki őt, vágd ki őt 281
116 Vedd Krisztust hithajódba be . . 169
242 Vigyázz és gyakran merülj . . . 347

e) Alázat és hűség.

218 Alázz meg, óh Uram 302
168 Óh, mily öröm az nékem 235
168 Sokáig tévelyegtem 224

f) Istenben való félelem.

155 Csak vesd gondodat 221
158 Erős, biztos alapja van 224
152 Égi Atyám, segíts 218
103 Felemelem szemeimet 152
130 Fény ragyog a távolból 190
180 Ha az élet zajos nagyon 248
64 Ha vállamon van a kereszt . . . 100
272 Hogyha hajt a szélvész vad . . . 385
124 Isten a mi oltalmunk 178
170 Jézus lelkem megváltója 235
5 Ki lakik az Isten rejtekében . . 8
181 Mentsváram énnekem az Úr . . . 249
105 Miért vagy oly bús, lelkem . . . 155
109 Miért oly bús a te szíved 161
327 Mily boldog érzet tudni azt . . . 463
240 Őreá bízom magamat 345
196 Szárítsd fel könnyedet 271
107 Te fáradt, árva szív 158
263 Te fáradt szív, ott vár reád . . . 373
110 Van szem, mely nem alszik soha 162
84 Várjad, óh én lelkem 130
172 Védő szárnyai alatt 238

g) Türelem és önmegadás.

281 Édes üdv, te lelki béke 402
329 Jámborok útján nincs kényelem . 463
249 Óh, de sok itt a szenvedés 356
98 Retteg szíved, ha az ellen 144

h) A szív teljes odaadása.

27 A Tied vagyok 43
175 Jézus, lelkem barátja 241
247 Jézus, vezess engemet 353
134 Közelb hozzád Uram 195
312 Mindenütt csak Jézussal 448
30 Óh, hogy szeresselek 46
93 Szeretlek Jézusom 139
254 Vonj Uram, vonj engemet 361

i) Üdvbizonyosság.

337 Atyám a mennyekben folyvást . . 473
132 Az Úr kegye s jósága 193
167 Csendes kamrámban éneklem . . 232
191 Egy nap hallám 263
147 Egy üdvöt, mely tökéletes 211
185 Isten kegyében nem tudom 253
301 Még szól az üdv szava 434
177 Nagy gond s búbánatomban . . . 243
280 Napfény ömölt szivembe ma . . . 401
211 Óh én olyan nagyon vidám . . . 290
126 Óh mily öröm 183
248 Szabaditómról zeng énekem . . . 354
99 Üdvteli érzet, Jézus enyém 145

j) Házi Istentiszteletre.

227 Csak vándorok vagyunk 320
20 Dicsérd az Urat én lelkem 34
207 Halál nyereségem 284
184 Legyen-e az a gondunk 254
225 Légy, óh Isten, légy velem . . . 315

A szent ige.

(Biblia.)

197 A megnyitott szent biblia 272
198 Isten küldte drága szózat 273
40 Megváltónk lábához 58

Az Úr napja.

127 Csöndes este megpihenni térek . 185
228 Ez az a nap 321
340 Ez az a nap *(Motetta)* 476
160 Ha hozzád kiáltok 226
275 Mily ünnepélyes csend van 392
215 Örvendtem, mikor mondták nekem 294
270 Üdvözlünk téged 386

Az Úr gyülekezete.

a) Általános használatra.

204 A szív honába fel üdén 280
195 Fel, ünnepelni 270
207 Halál nyereségem 284
36 Hű pásztora a Sion nyájának . . 54
290 Majd ha Sion rabbörtönét 417
200 Oly sok fájdalom van 275
188 Térj magadhoz drága Sion 257

b) Alámerítés.

193 Kik ezek itt fehérben 266

c) Úrvacsora.

61 Én értem szenvedett 96
324 Jézus Krisztus vére 462
42 Méltó, méltó a Bárány 60
57 Nézz fel Golgothára 87
292 Óh, csak sírj 421

d) Kirendelés.

258 A békehírnök lába, óh 367
283 Mily kedves . . . azok lábai 404

e) Imaházmegnyitás.

215 Örvendtem, mikor mondták nekem 294
297 Testvérek jertek, adjunk hálát . . 428
206 Tudok egy szerelmes kápolnát . . 282

Missziói énekek.

a) Lelkek megmentése, vagy általános munkálkodás.

269 Börtönökben, bilincsekben 380
154 Csak vesd az igazság magvát . 220
303 Egykor oly boldog volt családi . 437
151 Halljátok, Jézus hivogat 217
219 Ha vérpiros a bűnöd 303
19 Hirdessétek hangos szóval 33
221 Im szétáradott már a hajnalpir . 305
321 Jézus úgy megvilágítja 459
162 Jézusunkért lett intézve 228
323 Krisztus nyájától sok juh 461
271 Mit fájlal úgy az Úr? 384
325 Nézd Urunk a szívünk 462
241 Pásztor keresi a juhát 346
77 Társaim most a szent 120
336 Testvér, meddig vársz te még? . . 470

b) Zsidómisszió.

195 Fel ünnepelni csoportba 270
179 Jeruzsálem, Jeruzsálem 245
224 Lobogó lángban 314

c) Pogánymisszió.

186 Ébredjetek, a mester hív, halljátok-e 252

Különböző időkre és alkalmakra.

a) Születésnapra.

258 A békehirnök lába óh 367
291 A tenger zöld tükörében . . . 420
131 Áldjad meg, áldjad meg . . . 192
283 Mily kedves, mily kedves azok . 406
309 Mindeddig elhozott az Úr . . . 444

b) Házassági alkalmakkor.

131 Áldjad meg, áldjad meg . . . 192
230 Előtted oh menny áldandó . . 326
233 Hol ketten egyesülnek 329
210 Im egy mátkapárt lát szemünk . 289
319 Istenünk, Te alkottad meg . . 457
222 Vezess, vezess 306

c) Mértékletességi énekek.

317 El ne menj Atyám ez éjjel . . 455
303 Egykor oly boldog volt 437
123 Legjobb ital a tiszta víz . . . 177

d) A Szylveszter és újév.

194 Komoly, ünnepélyes ez az óra . 268

e) Virágvasárnapra.

129 Hozsiánna, dicsérjük szent . . 188
287 Hozsiánna legyen áldva . . . 412
80 Sion lánya örvendezz 124
288 Ti kapuk, ti kapuk 414
194 Vígasztald, vigasztald 424

f) Husvéti énekek.

62, 68, 70, 73, 100, 133, 285, 292.

g) Pünkösdi énekek.

69, 71, 117, 118, 340

h) Karácsonyi énekek.

38, 46, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 259, 294.

i) Gyülekezeti és énekünnepélyre.

190 Az Úr az én üdvöm 260
112 Az Úrban örvendjetek emberek . 164
128 Az Úr őrizőm, pajzsom 186
131 Áldjad meg, áldjad meg . . . 192
101 Áldjad óh én lelkem 149
178 Csak zengjetek minden népek . 244
234 Előtted Atyánk leborulunk most 330
273 Énekeljetek a Jehovának . . . 386
189 Énekre jertek testvérek . . . 258
223 Én Istenem, miért hagytál el . 311
141 Fel, fel, dicsérjétek az Urat . . 204
236 Fel, gyűljetek karba 337
250 Fel keresztyének, zengjetek . . 357
139 Fel szívünk, fel s dicsérjük Őt . 200
195 Fel, ünnepelni 270
106 Fel vándortársak 156
124 Isten a mi oltalmunk 178
239 Jertek el, boruljunk le 342
79 Jöjjetek, vígan zengjük el . . 123
148 Közelb hozzád Uram *(szóló)* . . 212
277 Mindeddig segített nékünk az Úr 396
215 Örvendtem, mikor mondták . . 294
80 Sion lánya örvendezz 124
297 Testvérek, jertek, adjunk hálát . 428
208 Ti népek, ti népek tapsoljatok . 284
222 Vezess! Vezess! 306
226 Zengj éneket Isten népe . . . 316

j) A hazáért.

29 Isten áldd meg a hazát 46
187 Te hozzád szól énekem 256

Krisztus eljövetele. Mennyország.

Örökélet. Haza.

296 Ama szép hon felé 477
289 Az én hazám nem itt lenn van . 416
145 Boldogság szép hazája 209
261 Egy szép városról olvastam . . 370
251 Fel vidáman Urunk népei . . . 358
310 Gyönyörű szép a mennyekben . 445
298 Ha földi szenvedés munka után . 430
201 Haza vágyom én az atyai házhoz 276
202 Hazám, hazám, te szép hazám . 278
334 Hol már felhő nem tornyosul . 468
284 Jertek el, óh én Atyámnak áldottai 408
212 Jeruzsálem gyöngyökből . . . 291
174 Legyen bár egész föld 240
311 Majd ha általlépünk egykor . . 446
304 Mily kedves a Sion 438
150 Ott fent leszünk egyesülve . . 216
176 Oda fent az életfánál 242
266 Óh mily dicső lesz az a nap . . 376
209 Óh mily szép Istennek hajléka . 288
342 Ott a folyónak túloldalán . . . 479
314 Ott látlak-e a forrásnál 450
260 Ragyog jobb honunk a távolból . 369

Vegyesek.

296 Ama szép hon felé száll . . . 427
291 A tenger zöld tükörében . . . 420
302 Bősz haraggal zúg a hab . . . 436
341 Bús vagyok és fáradt, lankadt . 478
317 El ne menj atyám ez éjjel . . 455
299 Ha néha-néha bús vagyok . . . 432
232 Hogyha este fent az égen . . . 328
330 Itt van az aratás 464
324 Jézus Krisztus vére 462
321 Jézus úgy megvilágítja 459
184 Legyen-e az a gondunk 254
336 Lélek, hagyd el a testet . . . 470
313 Mint a szép csillagok 449
146 Szép virányok hol vannak? . . 210

Búcsú- és zárénekek.

203 Az Úr áldjon s őrizzen meg . . 279
214 Áldott legyen a frigy 293
188 Ámen! Ámen! 251
140 Halleluja! *(G-dur)* 203
157 Halleluja! 223
293 Uram, bocsásd el a te szolgádat 422
343 Urunk Jézus Krisztusnak . . . 480
89 Vezess minket óh Jehova . . . 135

ELŐSZÓ.

HA az emberek megismernék a zene és ének erejét és a lélekre való hatását, akkor megválogatnák nemcsak a szövegeket, hanem azoknak melódiáit is. A zene és az ének a kedélyt érinti és a lelket bizonyos hangulatba hozza, mely benne érzületeket költ, szenvedélyeket gerjeszt, indulatokat lángra lobbant, nemesíti vagy aljasítja, megvígasztalja vagy a bánatba ejti őt. Amíg egy-egy világi dal a szellemiséget megfojtva testi érzületbe sülyeszti a lelket, addig egy lelki ének a magasba emeli őt és közelebb hozza Ahhoz, akinél egyedül van igazi öröm, bölcseség, szeretet és boldogság.

A mi magyar népünk igen dalos természetű, de sajnos, dalaikban a nemesebb érzületeket megszólaltató húrokkal alig rendelkezik. A dalok legnagyobb része a testiességen felül nem emelkedik és szellemi irányzataiban oly szegény, hogy szinte meztelennek mondható. Ha azután hozzávesszük még a korcsmai bordalokat és ama sok trágár szöveget, amely már régóta burjánzik dalaiban, akkor meg kell győződnünk róla, hogy ilyen hangulati táplálék mellett nem lehet kívánni azt, hogy népünk erkölcsei nemesbüljenek.

S azért már e célból kellene a szép, zengzetes és nemcsak áhítatos, hanem nemesítő és üdítő hatást gyakorló, úgynevezett lelki énekekkel megismertetni embertársainkat.

Jelen énekgyűjteményben meg lehet ezt találni s énekeinknek éltető hatásáról fog meggyőződni mindenki, aki azokat használatba veszi nemcsak az áhítatossági órákban, hanem a hétköznapi élet foglalatosságai között is.

A mi főcélunk azonban az evangélizálás. Vagyis énekek útján megismertetni embertársainkat Istennel, az Ő végtelen jóságával, kegyelmével és szeretetével. Megismertetni velük Jézus Krisztust, mint Istent és embert, akinek jellemével kell hasonlítani jellemünknek, hogy igazán keresztyének lehessünk.

Amidőn tehát kiadjuk jelen énekgyűjteményünket, kívánjuk, hogy ezen énekek használata széleskörben elterjedjen és a rossz dalokat kiszorítva, legyen hangos nemcsak a templom, hanem a szoba, a konyha, az udvar, a kert, szántóföld, rét, erdő és műhely azoknak zengésétől.

Énekeinknek és ezek szövegeinek majdnem az összessége hívő, jámbor keresztyén emberek lelkéből fakadt, kik azt, amit énekbe foglaltak, valóban érezték is, minélfogva őszinte hitteljes érzületeiket eme melódiákban átömleszteni tudja az a hit és szeretet, mely bennük működött, mely nékik felülről adatott és mintegy hatalmas áram a hangjegyek vezetékein át ömölni képes a szívekbe, hogy azokat is hitre és szeretetre gerjessze.

* * *

Körülbelül 26 éve annak, hogy az igen szép gyűjteményű első magyar karénekeskönyv a sajtót elhagyta, mely után egy bővített második kiadás jelent meg, amelyek azonban rövid idő alatt elfogytak. A hiányt pótolva készült 1904-ben az Orosz I. által összeállított „Evangéliumi énekek I." füzete, 1905-ben ennek II. füzete és 1907-ben az „Uj Sion Énekei" című énekeskönyvecske.

De mivelhogy ezek is csak 1000—1500 példányban jelentek meg, csakhamar meg kellett győződnünk afelől, ***hogy egy énekeskönyvnek egy-két ezer példányban való kiadása csak részben és csak rövid időre elégíti ki a folyton növekedő énekkarok szükségleteit.***

Bárhogyan is szerettük volna a már meglévő kisebb énekfüzeteket újabb énekek megtoldásával ***egyben kiadni,*** — a befektetendő tőke hiányában ez nem állt módunkban és emiatt még egy ideig csak az énekanyag gyűjtés és előkészítés munkájára kellett szorítkoznunk. Ily értelemben készült el 1910-ben az Evangéliumi énekeskönyv 3-ik kiadása.

A *M. O. B.* könyvnyomdájának bizottsága 1911. év elején tervbe vette egy nagyobb terjedelmű karénekeskönyv kiadását és több, mint 2 évi munka után végre a sajtó alól kikerült a jelenlegi magyar énekeskönyv 10 000 és ezzel párhuzamosan ugyanazon tartalommal egy román énekeskönyv 7000 példányban.

Hogy az ily nagyterjedelmű könyv kiadása mily nagy tőkebefektetést igényel, arra már más helyen rámutattunk. Itt csak fel akarjuk említeni, hogy hálával tartozunk az Úrnak azon áldásáért, melyben minket mint énekeseket részesített; mivel éppen az énekesek és az énekkarok azok, kik a nyomda fájának úgyszólván legelső és legszebb s talán legpraktikusabb gyümölcsét élvezik!

Ezen kiadásban felvettük az eddig megjelent majdnem összes karénekeket és kibővítettük számos új, szép dallamos karénekkel. Mellőztünk azonban némelyeket a „A Hithangjai" függelékében és a „Búcsuhangok"-ban (temetkezési énekek) foglalt énekek közül.

Az énekek megválasztásánál tekintettel voltunk úgy a gyengébb, mint előrehaladottabb énekkarokra, valamint azokra is, kiket még az Úr kihív e világból, tehát a ***jövendő nemzedékre*** is, adja az Úr, hogy majdan e téren nagyobbakat fejlesszenek, mint mi!

Az énekek túlnyomó része német eredetű, második helyen áll az angol és amerikai, de vannak szép számmal magyar eredeti karénekek is.

Gyűjteményünk zeneszerzői közül felemlítjük itt többek között: Mendelssohn B., Händel F., Bethoven L., Palmer H. R., Grunholzen K., Gebhardt E., Stein C., Braun I., Lorenz E. S., Tenney I. H., Svenney I. R., Silcher F., Thielé P., Stebbins C., Hug E., Bliss P. P., Sankey D., Granaham I., Root G. F., Diederichsen H., Nägeli H. G. Magyarok közül pedig: Dr. Kovács Lajos, Kapi Gy., Kádár G., Major Gy. és Morascher Hugó. A szerzők neveit amennyire az az eredeti után lehetséges volt, minden éneknél feltüntettük.

Köszönetet fejezünk ki itt e helyen mindazoknak, akik ezt az ügyet bármily tekintetben elősegítették.

E könyv méltán viselheti az „Evangéliumi karénekek“ elnevezést, mert az egész könyvön az evangélium szelleme vonul át; fő témája és központja az értünk szenvedett Bárány Jézus, akit énekeink számtalan reflexióban és változatosságban magasztalnak.

A mindenható Istennek áldása legyen e munkán, ennek terjesztőin, az énekeseken és a mi egész magyar népünkön.

Budapest, 1913. évi május hó.

Szabadi F. Gusztáv.

TARTALOMJEGYZÉK.

Ének-szám		Lap-szám
258	**A** béhehírnök łába, óh ...	367
138	Adj Uram, adj nékem több	199
88	A dúlt kebel számára, ah	134
21	A hajnal pirja mondja ...	35
264	Ah, hol van most	374
339	A keresztnél elmélkedve	475
33	Aki nékem (*B szóló*)	50
161	Aki nékem megnyíltál ...	227
218	Alázz meg, óh Uram ...	302
296	Ama szép hon felé száll	427
197	A megnyitott szent biblia	272
332	A megváltásról óh zengjetek	466
252	A Megváltó értünk a ...	359
26	Amikor kedvesen tündököl	42
113	A nagy egek az Alkotót	166
55	Angyalok hirdetik ma ...	84
204	A szív honába fel üdén ...	280
291	A tenger zöld tükrében ...	420
27	A tiéd vagyok, hisz szavad	43
337	Atyám a mennyekben ...	473
60	Az átokfán Te értem ...	94
73	Az ember életüdve elveszett	114
289	Az én hazám nem itt lenn	416
143	Azon épül szilárd hitem	207
190	Az Úr az én üdvöm	260
203	Az Úr áldjon s őrizzen ...	279
112	Az Úrban örvendjetek ...	164
132	Az Úr kegye s jósága ...	193
128	Az Úr őrizőm, pajzsom ...	186
24	Áldásod gazdag folyóit ...	40
131	Áldjad meg, Urunk néped	192
101	Áldjad óh én lelkem ...	149
15	Áldja mind az Urat	26
2	Áldjátok Őt minden népek	2
214	Áldott legyen a frigy ...	293
183	Ámen, Ámen, Ámen ...	251
135	**B**átran, ifjú harcostársak	196
56	Bethlehem, Bethlehem ...	86
145	Boldogság szép hazája ...	209
269	Börtönökben, bilincsekben	380
302	Bősz haraggal zúg a hab	436
341	Bús vagyok és fáradt ...	478
235	Bűneid ha bántnak téged	336
44	Bűnnek tengerében voltam	62
256	**C**sak elő, csak elő	364
318	Csak előre	456
326	Csak légy nyugton szívem	463
227	Csak vándorok vagyunk	320
154	Csak vesd az igazság ...	220
155	Csak vesd gondodat	221
178	Csak zengjetek minden ...	244
53	Csendes éj! Szentséges éj!	82
167	Csendes kamrámban	232
127	Csöndes este megpihenni	185
20	**D**ícsérd az Urat én lelkem	34
4	Dícsérem én az Urat ...	6
213	Dícsérjék Őt nap, hold ...	292
1	Dícsérjétek Istenünket ...	1
31	Dícsérjük Jézus nagy nevét	47
171	**E**gy dícsteljes zászlót ...	237
276	Egy főember jött Jézushoz	395
303	Egykor oly boldog volt ...	437
191	Egy nap hallám a szent igét	263
261	Egy szép városról olvastam	370
147	Egy üdvöt, mely tökéletes	211
237	Egy völgyben ím egy férfi	340
75	Elmegyek most! Elmegyek	116
317	El ne menj atyám az éjjel	455
115	Elő szent küzdelemre ...	168
234	Előtted Atyánk! leborulunk	330
230	Előtted óh menny áldandó	326
308	Ember szemétől bűneim ...	443
17	E nagy világ, a menny ...	30
158	Erős, biztos alapja van ...	224

Ének-szám		Lap-szám
119	É zarándoklat völgyében	173
228	Ez az a nap, ez az a nap	321
340	Ez az a nap!	476
186	Ébredjetek! A Mester hív	254
281	Édes üdv, te lelki béke	402
152	Égi Atyám, segíts!	218
295	Égi szózat szállt a földre	426
125	Én csak egy fegyverhordozó	182
273	Énekeljetek a Jehovának	386
47	Éneklek Istenemnek	65
189	Énekre jertek, testvérek	258
333	Én énekelni akarok!	467
61	Én értem szenvedett	96
96	Én ismerek egy szelid	142
223	Én Istenem, én Istenem	311
63	Értünk szenvedett Urunk	98
76	Fel az áramellen testvérem	118
103	Felemelem szemeimet	152
141	Fel, fel! Dicsérjétek az Urat	204
236	Fel, gyűljetek karba	337
250	Felkeresztyének, zengjetek	357
278	Fel Sion, fel	398
133	Fel szívem, fel	194
139	Fel szívünk, fel	200
100	Feltámadt a Krisztus	146
62	Feltámadt Hős	97
195	Fel ünnepelni	270
106	Fel vándortársak	156
251	Fel vidáman Urunk népei	358
130	Fény ragyog a távolból	190
282	Fénysugaras hegycsúcs	404
268	Föl barátim	379
199	Galilea, Galilea	273
50	Gyermek született nékünk	74
310	Gyönyörű szép a	445
180	Ha az élet zajos nagyon	248
286	Ha bú és gond	411
298	Ha földi szenvedés	430
160	Ha hozzád kiáltok	226
82	Ha Isten békéje	128
122	Ha komor felhők	176
207	Halál nyereségem	284
74	Hallám Jézus hívó szavát	115
51	Halld, angyalkar zengedez	76
48	Halld e kedves zengeményt	66
23	Halld meg imánk	37
49	Halld, mint hangzik	70
104	Halld, óh bűnös, halljad ezt	154
331	Hallod-e az idegent?	465
140	Halleluja (*g-dur*)	203
157	Halleluja	223
151	Halljátok, Jézus hivogat	217
91	Halljátok meg, szeretteim	137
299	Ha néha-néha bús vagyok	432
328	Ha tekintek a sok jóra	463
64	Ha vállamon van a kereszt	100
219	Ha vérpiros a bűnöd	303
201	Haza vágyom	276
202	Hazám, hazám, te szép	278
121	Hát csak levél?	175
65	Helye gyásznak	102
12	Hirdessétek az Urat	22
19	Hirdessétek hangos szóval	33
232	Hogyha este fent az égen	328
272	Hogyha hajt a szélvész	385
72	Hol Jézus megfeszíttetett	112
233	Hol ketten egyesülnek	329
334	Hol már felhő	468
95	Hozzád kiáltok Istenem	141
129	Hozsiánna! Dícsérjük	188
287	Hozsiánna! Legyen áldva	412
36	Hű pásztora a Sion nyáj	54
338	Ifjú, a bűn téged meg fog	474
335	Ifjúság, fel!	469
108	Igaz, hogy Jézus értem halt	160
210	Im egy mátkapárt	289
221	Im szétáradott már	305
182	Ismered-e azt a helyet	250
46	Ismeritek az Isten szent Fiát	64
124	Isten a mi oltalmunk	178
29	Isten áldd meg a hazát	46
185	Isten kegyében nem tudom	253
198	Isten küldte drága szózat	273
319	Istenünk te	457
243	Itt az este, testünk fáradt	348
330	Itt van az aratás	464
28	Izráel pásztora, hallgasd	44
329	Jámborok útján nincs	463
265	Jehova, dicsérjük szent	375
10	Jehova, nagy nevednek	19
239	Jertek el, boruljunk le	342
284	Jertek el, jertek el	408
212	Jeruzsálem gyöngyökből	291
179	Jeruzsálem, Jeruzsálem	245

Ének-szám		Lap-szám
90	Jézushoz jőjj kedves lélek	136
324	Jézus Krisztus vére	462
175	Jézus lelkem barátja	241
170	Jézus lelkem megváltója	236
162	Jézusunkért lett intézve	228
321	Jézus úgy megvilágítja	459
247	Jézus vezess engemet	353
6	Jó dolog, jó az Urat dicsérni	10
79	Jőjjetek vígan	123
111	Jőjj Jézusom, óh jőjj	162
87	Jőjj tévedt lélek	133
70	Jöttök-e már kora reggel	108
83	Jövel az élet vizéhez	129
117	Jövel Szentlélek Úr Isten	170
315	**K**elj fel hamar	451
193	Kik ezek itt fehérben	266
5	Ki lakik az Isten rejtekében	8
194	Komoly, ünnepélyes	268
134	Közelb hozzád Uram	195
148	Közelb hozzád Uram *szóló*	212
320	Köztetek vagyok én	458
246	Krisztus harcosa	352
322	Krisztus katonái	460
323	Krisztus nyájától	461
231	**L**akomára jőjjetek	327
123	Legjobb ital a tiszta víz	177
174	Legyen bár egész föld	240
184	Legyen-e az a gondunk	254
164	Legyetek erősek	230
9	Lelkem magasztalja az Urat	16
336	Lélek, hagyd el a testet	470
225	Légy óh Isten, légy velem	315
192	Lihegve, mint az üldözött	265
224	Lobogó lángban	314
311	**M**ajd ha általlépünk	446
290	Majd ha Sion rabbörtönét	417
59	Már én utaztam	92
52	Már megjött	80
285	Megnyilt a sír	410
67	Meg vagy-e tisztulva	104
45	Megváltóm ott a kereszten	63
40	Megváltónk lábához	58
217	Megváltva, megmentve	300
181	Mentsváram én nekem	249
216	Mert úgy szereté Isten	296
156	Mester! A bősz vihar	222
163	Még mostan hangzik	229
301	Még szól az üdv szava	434
42	Méltó, méltó a Bárány	60
68	Mély csend honolt	106
307	Mély éj s homály	442
153	Miért bolyongsz	219
109	Miért oly bús a te szíved	161
105	Mért vagy oly bús	155
41	Miféle nagy népcsődület	59
327	Mily boldog érzet	463
244	Mily jó és szép	349
304	Mily kedves a Sion	438
283	Mily kedves, mily kedves	406
275	Mily ünnepélyes csend van	392
309	Mindeddig elhozott az Úr	444
277	Mindeddig segített	396
78	Minden élet Tőled jő	121
305	Minden javadra válik	440
312	Mindenütt Jézussal	448
313	Mint a szép csillagok	449
255	Mint szomjas szarvas	362
271	Mit fájlal úgy az Úr	384
66	Mondjátok, meghalt-e az Úr	104
159	Most, hogy könyörgünk	225
262	Most, midőn az ifjúkorban	372
177	**N**agy gond s búbánatomba	243
229	Nagy vagy te Isten	324
280	Napfény ömölt szívembe	401
300	Napnyugtakor, mentem	433
306	Némely szív oly elfáradott	441
245	Nézd csak Dánielt	351
34	Nézd Megváltómat	51
325	Nézd Urunk a szívünk	462
57	Nézz fel Golgothára	87
142	Nincs Jézushoz hasonló	206
176	**O**dafent az életfánál	242
25	Óh áhitat időszaka	41
114	Óh boldog nap, amelyen	167
292	Óh csak sírj	421
249	Óh, de sok itt a szenvedés	356
211	Óh én olyan nagyon	290
30	Óh, hogy szeresselek	46
94	Óh, jer haza! Eltévedt árva	140
97	Óh Jézus kedvesb vagy	143
118	Óh jőjj te égi harmat	172
69	Óh kegyes Tanácsadónk	108
120	Óh lélek siess	174
266	Óh mily dicső lesz az	376
32	Óh mily hű barátunk	49
169	Óh mily öröm az nékem	235

Ének-szám		Lap-szám
126	Óh mily öröm, óh mily	183
209	Óh mily szép Istennek ...	288
8	Óh nagy Isten, műved óh	13
149	Óh ne félj kis sereg ...	214
37	Óh ne menj előlem Jézus	55
86	Óh vezess a hűs forráshoz	132
3	Oly kedves dolog	3
200	Oly sok fájdalom van ...	275
85	Oly szép az ember	131
58	Ostorozva kínosan	90
342	Ott a folyónak túloldalán	479
150	Ott fent leszünk egyesülve	216
314	Ott látlak-e a forrásnál ...	450
240	Őrá bízom magamat ...	345
220	Őrálló szólj! Ne légy néma	304
38	Öröm, öröm, óh drága ...	56
16	Örvendjetek Ő néki	28
215	Örvendtem, mikor mondták	294
241	**P**ásztor keresi a juhát ...	346
260	**R**agyog jobb honunk ...	369
259	Ragyogj, te fényes csillag	368
98	Retteg szíved, ha az ellen	144
80	**S**ion lánya örvendezz ...	124
168	Sokáig tévelyegtem	234
248	Szabadítómról zeng énekem	354
173	Szavadra óh Uram	239
196	Szárítsd fel könnyüdet	271
274	Szemembe könnyel	391
18	Szent érzelem tölti keblem	32
71	Szentlélek Isten légy ...	110
102	Szent, örök hatalmas Úr	151
14	Szent, szent, szent	25
93	Szeretlek Jézusom	139
137	Szeretsz-e hőn? Simon ...	198
54	Szerettem volna látni ...	83
146	Szép virányok hol vannak	210
77	**T**ársaim most a szent ...	120
316	Távozzál a bűntől	454
39	Te érted véremet	57
107	Te fáradt, árva szív	158

Ének-szám		Lap-szám
263	Te fáradt szív, ott vár reád	373
187	Te hozzád szól énekem ...	256
22	Tekints szemeiddel	36
257	Testvérek fel, fel munkára	366
297	Testvérek, jertek	428
336	Testvér meddig várasz? ...	470
253	Te üdvös égi hajlék ...	360
166	Térj be hozzám Uram ...	232
188	Térj magadhoz drága Sion	257
288	Ti kapuk, ti kapuk	414
208	Ti népek, ti népek	284
92	Törvénytől menten	138
81	Tudok egy drága szócskát	126
206	Tudok egy szerelmes ...	282
293	**U**ram, bocsásd el	422
11	Uram, csupán Te rólad	21
165	Uram, hallom, akarsz adni	231
7	Uram, jóságod végtelen ...	12
343	Urunk Jézus Krisztusnak	480
136	Úgy szeretnék én szent	197
270	Üdvözlünk téged	382
99	Üdvteli érzet Jézus enyém	145
35	Üdv Tenéked Jézus	53
238	Üres kézzel menjek-é el	341
43	**V**an egy kútfő, melyből	61
110	Van szem, mely nem alszik	162
205	Vágd ki őt, vágd ki őt ...	281
279	Várd az Urat és légy ...	399
84	Várjad óh én lelkem ...	130
116	Vedd Krisztust hithajódba	169
89	Vezess minket óh Jehova	135
222	Vezess, vezess minket ...	306
172	Védő szárnyai alatt	238
294	Vigasztald, vigasztald ...	424
242	Vigyázz és gyakran	347
267	Világok Ura	378
254	Vonj Uram, vonj engemet	361
226	**Z**engj éneket Isten népe	316
13	Zengjétek Jézus nagy voltát	24
144	Zengjünk lelkesen	208